

Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Kapalı Hapishaneler Raporu

16 Mart 2025

İNSAN HAKLARI DERNEĞİ
MERKEZİ HAPİSHANELER KOMİSYONU

www.ihd.org.tr

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ.....	2
HAPİŞANELERE DAİR SAYISAL VERİLER	2
YÜKSEK GÜVENLİKLİ VE S TİPİ KAPALI HAPİŞANELERİN FİZİKİ ÖZELLİKLERİ VE UYGULAMALAR ..	3
Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	3
S Tipi Kapalı Hapishanesi.....	6
TESPİT EDİLEN HAK İHLALLERİ	9
YAPILAN BAŞVURULAR, HAPİŞANE ZİYARETLERİ, GÖRÜŞMELERDE AKTARILANLAR	17
S TİPİ KAPALI HAPİŞANELER	17
1) Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesi	17
2) Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi	25
3) Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesi	32
4) Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi	34
5) Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesi	50
6) Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesi.....	62
YÜKSEK GÜVENLİKLİ VE Y TİPİ KAPALI HAPİŞANELER	84
1) Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	84
2) Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	90
3) Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	94
4) Çorlu/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	105
5) Diyarbakır 1 Nolu ve 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi.....	109
6) Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	111
7) Elazığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	112
8) Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	112
9) Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	115
10) Erzurum/Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	120
11) Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	122
12) İzmir/Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	127
13) Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	129
14) Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	169
15) Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi	176
16) Van Yüksek Güvenlikli Tipi Kapalı Hapishanesi	199
SONUÇ VE DEĞERLENDİRMELER	202
TALEPLERİMİZ.....	203

GİRİŞ

2021 yılından itibaren tecrit koşullarını daha da ağırlaştıran ve mahpusların büyük kısmının tek kişilik hücrelerde çok az kısmının da 3 kişilik odalarda tutulduğu hapishaneler devreye konulmuştur. Özellikle Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Kapalı Hapishanelerde bulunan tüm mahpuslar “Ağırlaştırılmış Müebbet Hükümlüleri” ile aynı koşullarda tutulmaktadır. Mahpusların özellikle yeni açılan Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Kapalı Hapishanelere sevk edilmeleriyle birlikte gittikçe ağırlaşan tecrit koşullarından kaynaklı olarak yaşanan hak ihlallerine ve ağırlaşan sorunlara dikkat çekmek amacıyla bu rapor hazırlanmıştır. Bu raporda mahpuslardan gelen mektuplar, aile başvuruları ve avukatlarla yapılan görüşmelerde aktarılanlar ve tespit edilen sorunlar yer almaktadır.

Bu hapishanelerin özellikleri ve yaşanan hak ihlallerine dair 2024 yılı başından itibaren 6 Adet S Tipi Kapalı Hapishanesinden 146 başvuru, 16 Yüksek Güvenli Kapalı Hapishanesinden 265 başvuru olmak üzere toplam 411 başvuru alınmıştır.

HAPİSHANELERE DAİR SAYISAL VERİLER

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün verilerine göre Türkiye'de 25.02.2025 tarihi itibarıyla 264 kapalı ceza infaz kurumu, 98 müstakil açık ceza infaz kurumu, 4 Çocuk Eğitimevi, 12 Kadın Kapalı, 8 kadın Açık, 9 çocuk ve gençlik kapalı ceza infaz kurumu olmak üzere toplam 395 ceza infaz kurumu bulunmaktadır. Kurumların kapasite ise 299.940 kişiliktir.

Yine Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 03.03.2025 tarihli istatistiklerine göre 395 kapalı ve açık hapishanelerde 398.694 tutuklu ve hükümlü bulunmaktadır.

Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 01 Ocak 2025 tarihli verilerine göre; 22 Adet Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu, 13 Adet Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu ve 7 adet S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumları açılmış görünmektedir. Ancak Yüksek Güvenlikli ve Y Tipi Hapishanelerin bir kısmının faaliyete geçmediği bilinmektedir.

Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishaneler:

1. Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
2. Adana/Suluca 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
3. Aksaray 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
4. Aksaray 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
5. Aksaray 3 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
6. Aksaray 4 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
7. Ankara/Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
8. Ankara/Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
9. Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
10. Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu

11. Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
12. Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
13. Elazığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
14. Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
15. Erzincan Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
16. Erzurum/Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
17. Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
18. İzmir/Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
19. Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
20. Konya/Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
21. Tekirdağ/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz
22. Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu

S Tipi Kapalı Hapishaneler:

- 1) Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 2) Manavgat S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 3) Bodrum S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 4) Iğdır S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 5) Kırşehir S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 6) Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 7) Samsun/Çarşamba S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu

Y Tipi Kapalı Hapishaneler:

- 1) Adana/Suluca Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 2) Aksaray Y Yipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 3) Antalya Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 4) Burdur 1 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 5) Burdur 2 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 6) Erzurum/Aziziye 1 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 7) Erzurum/Aziziye 2 Bolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 8) Kırşehir Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 9) Konya/Ereğli 1 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 10) Konya/Ereğli 2 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 11) Tekirdağ/Karatepe 1 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 12) Tekirdağ/Karatepe 2 Nolu Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu
- 13) Tekirdağ Y Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu

YÜKSEK GÜVENLİKLİ VE S TİPİ KAPALI HAPİSHANELERİN FİZİKİ ÖZELLİKLERİ VE UYGULAMALAR

YÜKSEK GÜVENLİKLİ KAPALI HAPİSHANESİ

Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishaneler 1 ve 3 kişilik hücrelerden oluşan, 2 katlı hapishanelerdir. 487 kişilik kapasiteye sahiptir. 4 (A-D), (B-C) +1 (E) bloktan oluşan YGC'lerin dört bloğunun tamamının tek odalardan oluşmaktadır. Diğer blok üç kişilik hücrelerden oluşmaktadır. A-D ve B-C Blokları arasında kalan E blok, sadece üç kişilik hücrelerden oluşmasının yanında bu blok tek başına diğer iki bloktan daha büyük bir alanı kapsamakta, zemin katın bir bölümü idareye, bir bölümü açık-kapalı ziyaret, avukat mahalli, kapalı spor sahasına ayrılmış durumdadır. E bloğun orta katının bir bölümü kütüphane, revir, depo, havalandırma, spor sahalarına ayrılmış kalan bölümlerde üçlü hücrelerin yer almaktadır. Bu hücrelerde tutulan tutukluların büyük bir bölümünün "işçi mahkûm" statüsünde tutulan, günde bir paket sigara (30-35 TL) karşılığında sabahtan akşama kadar köle gibi çalıştırılan, tek tip elbise giyen tutuklular cezaevi içinde temizlikten mutfağa, kantinden yemek dağıtımına kadar birçok işte emekleri sömürülerek çalıştırılan mahpuslar da tutulmaktadır.

E bloğun çeperlerinde inşa edilmiş dört ayrı (A-B-C-D) Blokları bulunmaktadır. Her blokta beş koridor (Kısım) ayrı bir blok olarak inşa edilmiş. Bu koridorlarda hücrelere "modül" denilmektedir. Ön modüllerin her birinin bir işlevi bulunmakta ve diğerleri ile bağlantısı sadece dışarıdan sağlanmaktadır. 3'e 6 modüller ile toplam 18 hücre ve 1 havalandırma şeklinde dizayn edilmiş olup üç katlı modüllerin her katının girişinde bir adet "güvenlik kulübesi" bulunmakta ve hücrelerin kapıları, bu kulübeden basılan otomatik bir düğme ile açılıp kapanmaktadır. Bu kulübeye **lokal kapı paneli** (LKP) denilmekte, bunun yanında **merkezi kapı paneli** (MKP) bulunmakta ve LKP'leri izleme işlevi görmektedir. LKP ve MKP gibi panellerin mahpusların tamamen tecrit altında tutulduklarına dair psikolojik işkence görevi gördüğü yapı şeklindedir. Bu hapishanelerde mahpuslar, sürekli izlenen olarak tecrit altında tutulmakta; mahpusların, her hareketlerinin, her davranışlarının izlediğinden haberdar oldukları bir izolasyon sistemi mevcuttur. Lokal kapı paneli girişinde mahpusların araması yapılmaktadır. Mahpusu hücrelerine kadar gardiyanın götürmediği, her şeyin komutla yerine getirildiği ve butonlarla koridor kapılarının açıldığı, modüllerin kapılarının otomatik açıldığı, tüm iletişimin megafonla ve butonla sağlandığı, mahpusun megafondan gelen talimatlara göre cevap verdiği veya karşı çıktığı direndiği, revire gidilecekse mahpusa ismi söylenerek "Revir!" denildiği, mahpus cevap vermez ise revir hakkının kullanılmadığı, havalandırma hakkı kullanılırken yine mahpusun ismi söylenerek "havalandırma!" denildiği mahpusun dışarı çıkmasının beklendiği, mahpusun cevap vermemesi halinde bu hakkın da yandığı bir sistem dizayn edilmiştir. YGC tipinde sayımdan sayıma odaların kontrol edildiğini ve acil durumlarda basılan kırmızı butona bile gelinmediğini, mahpusların bu hücrelerde kalp krizi geçirmesi veya epilepsi krizine girmesi halinde bir sonraki sayıma kadar hiç kimsenin müdahale edemeyeceği açıktır.

Modül hücreleri banyo-tuvalet ve mutfak tezgâhıyla birlikte 12-13 metrekare büyüklüğünde ve "güneşlik" denilen apartman boşluğuna benzeyen boş bir alana açılan birer pencereleri bulunmaktadır. Birinci ve ikinci katlarda bulunan pençelere demir korkuluk haricinde eleğe benzeyen çelik bir ağıla kapatılmış olup bu ağlar nedeniyle gökyüzünü görmek mümkün değildir. Alt katlara (Üst zemin) yıl boyunca hiç güneş girmezken, üst katlara yılda 3-4 ay günde sadece 1-2 saat güneş vurmakta, pencerelerin önünü kapatan çelik "kafes" alt katta

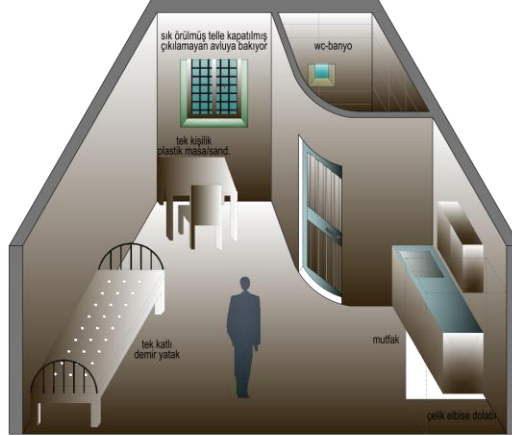
deliklerinden pipet bile geçememekte ve üst katlarda parmak kalınlığında olup kafesi andırmaktadır. Hücrelerin içini görecekt şekilde "güneşlik" denilen alana kameralar takılmış olup ayrıca 3 kişilik hücrelerde de hücre içerisinde kamera bulunmaktadır. Koridorların ve odanın içindeki pencerelerin önünü kapatan çelik kafeslerin önünde biriken toz ve kirler nedeniyle mahpusların sağlığını kötü etkilemekte, kafeslerden dolayı hiçbir şekilde pervazların temizlenmesi mümkün olamamakta yine buradaki kirlerden dolayı kokular da oluşmaktadır.

Mevcut yönetmeliklerde en az bir saat havalandırma hakkı tanındığı için zorunlu olarak aynı koridorda bulunan mahpusların bir veya birden fazla kişi ile (en çok aynı katta bulunan 6 kişi) havalandırmaya çıkabilmektedirler. Tutuklu ve ağırlaştırılmış müebbet olmayanların "gün doğumundan gün batımına kadar havalandırmaya çıkma hakları uygulanmıyor. Mahpusların 1-2 saat aralığında havalandırmaya çıkarılıyor. Havalandırma $9*7 = 63$ metrekare büyüklüğünde, her bir koridorun sonunda ve birbirini gören 2 koridorun havalandırması çapraz hizalarda olacak şekilde tasarlanmış olup bu havalandırmanın da 4 bir tarafının kapalı duvarlarla örölü hücre şeklinde tasarlanmıştır. Sadece gökyüzünün görülebildiği, buna rağmen 4 bir tarafının elektrikli tellerle çevrilmiş, tek açık yerin tavan olmasına rağmen açık yer de tellerle çevrilerek bu bölüm de kafes haline getirilmiştir. Havalandırmada da mahpusların her hareketi kamerayla izlenmektedir. Havanın yağışlı olduğu günlerde kışlık havalandırma kullanılmakta olup bu kışlık havalandırmanın, koridorun sonunda bulunan havalandırmaların altında kapalı bir alandır ve mahpusların 1 hücrede en fazla 6 mahpus olacak şekilde 1-2 saat kapalı alanda havalandırmaya çıkarılmaktadır.

3 Kişilik odalar da 20 m² ebadında dizayn edilmiştir.

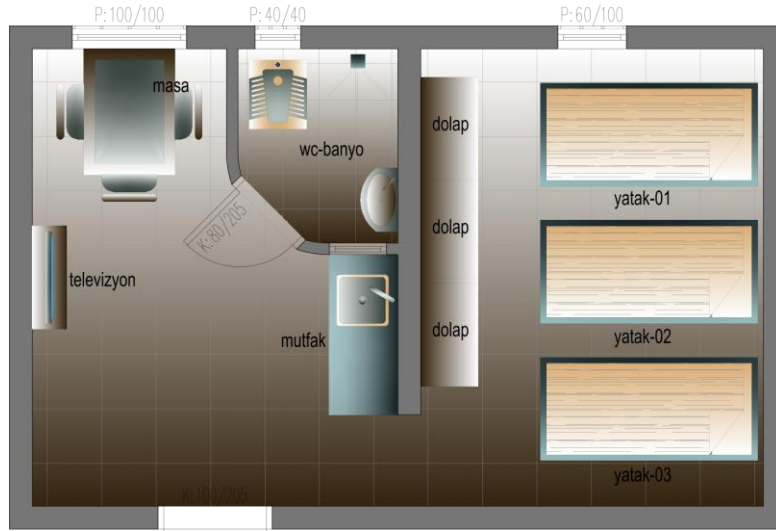

YGC Tipi Tek Kişilik Oda/Hücre

YGC Tipi Tek Kişilik Oda/Hücre Perspektifi

Şekil 1- YGC TİP HAPİSHANE TEK KİŞİLİK HÜCRE

YGC Tipi Üç Kişilik Oda

Şekil 2-YGC TİP HAPİSHANE 3 KİLİK ODA

Not: Yüksek Güvenlikli Cezaevlerine dair basına yansıyan çizimler mahpusların anlatımlarıyla oluşturulmuştur.

S Tipi Kapalı Hapishanesi

S tipi kapalı ceza infaz kurumları Zemin ve 1. kat olmak üzere 2 kattan oluşmaktadır. F Tipi Kapalı Hapishanelere benzer şekilde inşa edilmiştir. Toplam 35 bin 811 metre kare inşaat alanına sahiptir. 3 kişilik ve tek kişilik odalardan oluşup 552 kişi kapasitelidir.

S Tipilerinde 3 kişilik odalar (Ranzalarla 6 kişi barındırılıyor) yaklaşık 25 m2 ebadında yapılmıştır. Bu odalar 2 katlı olup, alt kat ortak alan olarak kullanılmaktadır. Alt katta bulunan bölüm televizyon, plastik masa ve sandalyeler, bulaşıkların yıkandığı tezgâh ve tezgâh üstünde küçük bir dolabın bulunduğu oturma alanıdır. Sandalyeler kişi sayısına göre verilmektedir. Koridordan odaya giriş kapısının üstünde kamera bulunmakta ve bu kamera yaşam mahalinin tamamını ve banyo kapısını görüyor. S Tiplerinde alt ve üst kısımlar toplamda havalandırma dahil 50 m2 civarında olduğu mahpuslar tarafından aktarılmıştır. Oda içlerinde acil durum butonları mevcut.

Üst bölüm, 2 katlı demir yatağın (ranza) bulunduğu yatakhane kısmı olarak kullanılıyor. Koğuşta kalacak mahpus sayısı 3 kişi olarak tasarlanmış olsa da bazı S Tipi Hapishanelerde 6 kişi kalıyor ve yatakları çift katlı (Ranza) şeklindedir. Her mahpus için demir malzemedeki yapılmış dolap bulunmaktadır.

Çatıya konulmuş olan kameralar hem havalandırmayı görüyor hem de yatakhaneenin en az iki yatak konulmuş kısmını görüyor. Yatak odaların dahi kameralarla izlenmesiyle mahpusların mahremiyetleri de ortadan kalkmış durumdadır.

S Tipinde havalandırma mahpusların aktarımlarına göre 9x5 adım ebadındadır. Kapılar yaklaşık olarak gün doğumu ile gün batımı arasında açılıp kapanıyor. Havalandırma duvarı yaklaşık tahmini 6-7 metre yüksekliğindedir. Havalandırmada 2 kapı var. Kapılardan biri alt kat odadan havalandırmaya açılıyor ve mahpuslar buradan havalandırmaya çıkıyorlar. Diğer kapı ise cezaevinin koridor kapı ve görevliler buradan girip odanın havalandırmaya açılan kapısını açıyorlar.

S Tipi Hapishanelerinde tek kişilik hücreler iki katlı olarak tasarlanmış ve havalandırma dahil 50 m2 ebadındadır. Üst ve altta iki ayrı oda hücre olarak kullanılıyor. İki hücrenin birbiri ile bağlantısı yoktur. Mahpuslar burada 1 saat havalandırmaya çıkarılıyorlar ve her mahpus ayrı saatlerde havalandırmaya çıkarılıyorlar. Hücrelerde banyo ve tuvalet var, mutfak ve yatak aynı oda içerisinde. Her kat 25 m2 civarında. Hücrelerde kameralar oda içinde değil, yalnızca havalandırmayı gören kamera mevcuttur.

TESPİT EDİLEN HAK İHLALLERİ

Gerek mahpusların yazmış olduğu mektuplar gerek avukat-müvekkil görüşmeleri gerekse aileler tarafından yapılan başvurular doğrultusunda yaşanan ihlaller ve uygulamalar tespit edilmiştir.

Fiziki Koşullar:

- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbet alanlar, müebbet alanlar ve süreli hapis cezası alanlar ve tutukluların büyük kısmı mahpuslar tek kişilik hücrelerde, çok az bir kısmı 3 kişilik odalarda tutulmaktadır.
- Daha önce buldukları hapishanelerde koğuş sistemi içinde bulunan mahpusların, İdare ve Gözlem Kurullarının 5275 sayılı kanununun 9/3 maddesi gereğince "Eylem ve tutumları nedeniyle tehlikeli hâlde bulunan ve özel gözetim ve denetim altında bulundurulmaları gerekli olduğu saptananlar ile buldukları kurumlarda düzen ve disiplini bozanlar veya iyileştirme tedbir, araç ve usullerine ısrarla karşı koyanlar yüksek güvenlikli ceza infaz kurum gönderilirler" dendiğinden mahpusların Yüksek güvenlikli Ceza İnfaz kurumlarına gönderilmelerine karar verilmektedir. Bu hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olan mahpusların yanı sıra, müebbet hükümlüsü olanlar, süreli hapis cezası almış olanlar ve tutuklu olarak yargılaması devam edenler de tutulmaktadır.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde her katta farklı dosyalardan yargılanan mahpuslar tutulmaktadır.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde mahpuslar, her hapishanede farklı olmakla birlikte günde 1 ya da 1,5 saat havalandırma hakkından yararlandırılmaktadırlar. Geri kalan 22,5-23 saati tek kişilik yerde kimse ile temas etmeden tutulmaktadır.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde mahpuslar, modülden dışarıya çıktıklarında ayakkabılarının çıkarılması istenmekte, görüşe ve spora çıkarıldıklarında tamamen askeri düzende tek sıra halinde yürümeleri istenmektedir. İnfaz koruma memurlarının askeri nizamda yürümeyi dayatmaları nedeniyle sürekli tartışmalar yaşanmaktadır.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde mahpusların karşılaştıkları alanlarda birbirleriyle selamlaşmaları engelleniyor.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde mahpuslar tarafından, "Aynı dava grubunda mahpusların cezaevine dağıtık bir şekilde yerleştirildiği, aynı koridorun alt katına bir dava grubun, üst katına da başka bir dava grubunun yerleştirildiği, bu durumun riskli ve sorunlu potansiyeli taşıdığı, arada hasımlık ilişkisi bulunan grupların fiziki olmasa da sözlü olarak gürültü yoluyla birbirlerini rahatsız edip sözlü saldırı ve hakarete bulunabildikleri" aktarılmıştır.
- S Tipi Kapalı Hapishanelerde havalandırma duvarlarının üzerindeki kameraların koğuşların ikinci katındaki yatakhane kısmının yarısından fazlasını görecektir. Ayrıca koğuşların giriş kapısının üzerinde bir kamera var ve bu kameranın lavabonun içine kadar görüş açısı bulunmaktadır.
- S Tipi Kapalı Hapishanesinde aynı dosyadan yargılanmış oldukları arkadaşlarından uzak bloklarda tutuluyor ve aralarına adli ve farklı gruplar yerleştiriliyor.
- S Tipi Kapalı Hapishanelerde, odaların 3 kişi için bile dar ve küçük olmasına rağmen Adalet Bakanlığı talimatıyla geçen yıl Temmuz ayında odalarına 3 ranza daha eklendiği ve kapasitenin 6'ya çıkarıldığı, 15 metrekarelik yerde 6 kişi yattıkları, 6 kişinin hem lavabo hem banyo hem de tuvalet olarak tek kabinini kullanmak zorunda oldukları, dahası odada 6 kişi değil 10 kişiye kadar kalmak zorunda bırakıldıkları, oysa odalarının 3 kişi için bile küçük dar yetersiz ve havasız hale gelmektedir.
- S Tipi Kapalı Hapishanelerde mahpuslar tarafından; "Alarm sisteminin çok hassas yapıldığı, en ufak bir rüzgardan-yağmurdan dolayı alarmın saatlerce çaldığını veya bazen bozulduğu zaman günlerce kesintisiz çaldığını, "susturun" denildiğinde de "yüklenici firmanın gelip yapması lazım, biz bir şey yapamayız" denildiği aktarılmıştır.

Yaşam Hakkı İhlalleri:

- B. Ö. Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta; "Son bir buçuk yılda burada 6 intihar vakası olduğunu, her ne kadar intihar gibi görülse de şüpheli olduğunu, ağır müebbet Mısırlı yabancı bir hükümlünün 4-5 ay önce intihar ettiğini, kişinin sahipsiz olduğunu, bu kişinin intihar etmeden önce kaldığı tekli odanın sağı solu ve üstündeki diğer hükümlülere koridordan sesi duyulacak şekilde yemeklerle beni zehirliyorlar diye bağırdığını, iki ay sonra intihar ettiğini" aktarmıştır.
- Ş. G., İğdır S tipi kapalı Hapishanesi'nde yaşamını yitiren Adnan Karayığit hakkında yapmış olduğu başvuruda; "Dayısının oğlu Adnan Karayığit'in 7 yıldır Adana cezaevinde kaldığını, tahliyesine iki ay kala kız kardeşini arayarak intihar ettiğini söylediklerini, kız kardeşinin bu konularda bilgi sahibi olmadığı için detayını sormadığını, kendilerinin de bilmediğini, cenazesini 30.10.2024 tarihinde İğdır'da bulunan cezaevinden aldıklarını ve Adana'da defnedildiğini, İğdır cezaevine ne zaman gönderildiğini ve tahliyesine iki ay kala bileklerini keserek ve kendinin asarak nasıl öldüğünü bilmediklerini, otopsi raporunda ne yazıyor bilmediklerini; tahliye bekleyen birinin intihar edemeyeceğini, bu konuda hukuki destek verilmesini ve araştırılmasını istediklerini, cezaevinin marketinden bisküvi çaldığını söylediklerini, çocuklarının uyuşturucu maddeye alıştırdığını, ailelerin çocuklarının bu şekilde suça teşvik edildiğini, anne babasını önceden kaybettiğini, kendi halinde bir çocuk olduğunu, son 20 gün önce kız kardeşini arayarak yeni mont ve ayakkabı istediğini, tahliye olacağı için temiz kıyafetlerle çıkmak istediğini söylediğini, cezaevinde bir şiddet ya da tehdit edildiğine dair hiçbir şey söylemediğini, çocuklarının bu durumunun kendilerini çok üzdüğünü, öldürülmüş olduğundan kuşkulandıklarını, araştırılmasını istediğini" aktarmıştır.
- Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan Reber Soydan'ın ailesi 02.05.2024 tarihinde gece 24.00 sularında Van Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz kurumunun yönetimi tarafından aranarak cezaevinde bulunan Reber Soydan'ın intihar ettiğinin söylendiğini; Reber'in 12.05.2024 tarihinde babasını arayarak "iyi olduğunu, biraz paraya ihtiyacı olduğunu" söylemiştir. Reber Soydan'ın ölümü şüphelidir.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslar tarafından; hapishanede intihar vakaları meydana geldiği aktarılmıştır.

Açlık Grevleri:

- İzmir Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan O. K.'le, C. D., insanlık dışı hapishanelerden, arkadaşlarının olduğu ailelerine yakın bir hapishaneye sevk talebiyle 24 Şubat 2024'te süresiz açlık grevine başladılar.
- İğdır S Tipinde F. Ç.'in 01.08.2024 tarihinden itibaren İğdır S Tipi Ceza İnfaz Kurumunda açlık grevine girdiği, greve girme sebebinin; spor aktivitelerinde zorla ayakkabıların çıkarılması ve spor aktivitelerine çıkarken terörist diye çağırılmasından ibaret olduğu; greve girdikten sonra yaşam malzemeleri olan limon, bal, şeker, tuz ve meyve suyunun verilmediği, aynı şekilde grevde olduğu halde, revire çıkarılmadığını, kan, tansiyon, kilo testlerinin yapılmadığı; son olarak verdiği dilekçeler (12 adet) ilgili yerlere gönderilmediği ve baş memurun yanına çağırıldığı, grevi bırak, bu verdiğin dilekçeleri de yırt" dediği aktarılmıştır.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde dönüşümlü olarak açlık grevi yapan 1 kadın mahpusa açlık grevi işesi yerine ölüm orucu işesi verilmiştir.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde açlık grevi yapan erkek mahpuslara; açlık grevine başlarken, bitiş tarihini cezaevi idaresine bildirmelerine rağmen her yemek öğününde, kapıya yemek bırakıldığı, ancak psikolojik savaşa hizmet ettiği, bir yandan her öğün kapıya yemek bırakılırken diğer yandan da açlık grevi işeslerinin 10 gram tuz, 10 gram şeker, bir limon ve bir bardak su ile sınırlandırılarak ölüm orucu işesi uygulandığı aktarılmıştır.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde 22.05.2024 tarihinde İ. Ç., Ö. B., C. Y., S. K., R. S., Ü. T., M. C., M. K., U. T., A. A. isimli arkadaşlarının İmrallı'daki tecridi protesto etmek amacıyla girmiş oldukları açlık grevlerinden dolayı Antalya Cumhuriyet Başsavcılığınca haklarında "örgüte üye olmaktan" dolayı soruşturma açıldığını ve savcılığın "avukat nezdinde de ifadelerinin alınacağını" söylenmiştir.

- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde açlık grevi yapanların ayrı bir odaya alındıkları, bu nedenle bazılarında semaver, bazılarında televizyon, bazılarında meyve suyu verilmediği, ancak son grup açlık grevindeki mahpusların kendi odalarında bırakıldığı; ayrıca mahpusların açlık grevine başlarken idareye dilekçe verdikleri, açlık grevine başlayan mahpuslara soruşturma açıldığı, sonrasında 1 ay etkinlik ve faaliyetten yoksun kalma cezası verildiğini, ancak bu konuda idarenin de tam bir kararı olmadığını ikinci defa açlık grevine giren mahpuslara 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası alanların infaz hakimliğine itiraz ettiği ve itirazlarının kabul edildiği idarenin bundan sonra greve başlayanlara 1 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiği aktarılmıştır.
- Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan H. K., S Tipi ve Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerin kapatılması, disiplin cezalarının kaldırılması ve arkadaşlarının bulunduğu bir hapishaneye sevk talebiyle, 11 Eylül 2023'ten itibaren süresiz-dönüşümsüz açlık grevine başlamış ve 131. Gününde sonlandırmıştır.
- Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde B. C. I. 19 Aralık tarihinden itibaren Kuyu Tipi hapishanelere karşı direnişin bir halkası olmak için süresiz açlık grevine başladığını; yüksek güvenlikli olarak adlandırılan kuyu tipi hapishanelerin kapatılmasını, aynı siyasi grup olarak aynı koridoru paylaştığı arkadaşları ve Sincan 1 no'lu yüksek güvenlikli kapalı hapishanesinde bulunan sağlık sorunlarından dolayı tek kalamaz raporu olan hasta mahpus Ufuk Keskin ile beraber ailelerin arkadaşlarının bulunduğu ildeki kuyu tipi olmayan bir hapishaneye sevk olmak istedikleri aktarmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde sorunların çözümü talepli olarak dönüşümlü açlık grevi 7 gün 1 mahpus şeklinde devam ediyor.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. T. 14 Mart'ta hapishane idaresinin keyfi uygulamaları ve işkenceye karşı açlık grevine başladı ve bir süre sonra sonlandırdı.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde H. Y., V. D. ve R. Ş. YGC Tipi Hapishaneden sevk edilmek ve arkadaşlarıyla bir arada olmak için açlık grevi yapmışlardır.

Sağlık Hakkı:

- Hasta mahpuslar ve engelli mahpusların da bir kısmı tekli odalarda tutulmaya devam edilmekte, bu da yaşam hakkı ihlallerini beraberinde getirmektedir.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde mahpuslar, çamaşırlarını buldukları odalarda yıkamak ve kurutmak zorunda kalmaktadırlar. Tek bir oda içinde banyo, tuvalet ve yaşam alanının iç içe bulunması ortamın nemli ve mikrobik olmasına yol açacak ve bu nedenle çeşitli hastalıklar meydana gelmesi kaçınılmaz olacaktır.
- Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde avluya açılan tek penceresinin parmaklarının üzeri de de tel kafeslerle kapatılmıştır. Bundan dolayı alınacak temiz havanın azlığı ve aydınlatmanın yetersizliği de sağlık sorunlarına yol açmaktadır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde kullanım suyu kirli ve paslı akıyor, kullanıma uygun değil. Bu nedenle mahpuslar kantinden su almak zorunda kaldıkları "suyun içilmemesi gerektiği ve kullanılamayacağını" mahpuslara söylendiğini, suyu dışarıdan aldıklarını bu nedenle aylık oda başı en az 1000 TL harcadıklarını, kullanılan suyun bu kadar büyük bir masrafa yol açtığını, yazın çok daha büyük masraflara sebebiyet vereceğini, bu miktarların mahpuslarca karşılanamayacağını aktarmışlardır.
- Antalya S Tipinde kullanma suyunun çok kirli olduğu, pis koktuğu, kireçli ve pas renginde olduğu, çakıl ve toprak çıktığı aktarılmıştır.
- Mahpuslara verilen iaaşe bedelleri yetersizdir. Yemeklerin porsiyonları küçük ve besin değerleri düşüktür.
- Hasta mahpuslar, çoğu zaman revire "kapasite fazlalığı" ve "revir doktorunun izinli veya kurumda bulunmaması" nedeniyle çıkarılmıyorlar.
- Cezaevi revirinde dış hekim dışında mevcut hükümlü ve tutuklu sayısına göre 2 hekim bulunması gerekirken 1 hekim bulunduğu bu hekimin kurumda bulunmaması halinde revire çıkarılmalarını güçleştirdiği aktarılmıştır. Tüm hapishanelerde mahpusların dış tedavileri yapılamıyor.
- Bazı kronik hastalıkların ilaçlarına, "piyasada bulunmadığı" gerekçeleriyle erişilemiyor.

- Hastaneye sevk sırasında dış güvenlik aramasında onur kırıcı ve gayri insani üst-ağız araması dayatılıyor, mahpusların sevkleri yapılamıyor. Bu uygulamaya karşı koyan ve kabul etmeyen mahpuslara da hücre cezası veriliyor.
- Hastane sevkleri ve muayeneler kelepçeli olarak yapılıyor. Mahpuslar hastanelerde ve ringlerde saatlerce kelepçeli olarak bekletiliyor. Hastanelerde kelepçelerinin açılması talebi kabul edilmiyor.
- Hastanede polikliniğe çıkarılana dek ve cezaevine harekete kadar ring içerisinde saatlerce bekletiliyorlar.
- Hastane polikliniğinde hasta-doktor mahrem ilişkisinin askerlerce ihlal ediliyor ve doktorların tedavi protokolünü işletmiyor.
- Hapishanelerde yemekler plastik kaplarda veriliyor, plastik kapların sağlığa uygun olmadığından dolayı mahpusların metal kap verilmesi talepleri kabul edilmiyor.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde kurum hekimin mahpuslara karşı yaklaşımının ideolojik ve ayrımcı bir şekilde sürdürüldüğü aktarılmıştır.
- Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde hastane sevklerinin mütemadiyen ertelenmekte veya iptal edilmekte, bu durumun sağlık sorunlarının ağırlaşmasına neden olmaktadır.
- Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde “Hastaneye sevklerin toplu şekilde yapıldığı, tek başlarına götürülmedikleri, götürmeleri için yeterli sayının oluşmasını bekledikleri, bunun da acil hastalıkları olanlar için tehlikeli bir uygulama olduğunu” aktarılmıştır.

İşkence ve Kötü Muamele:

- Mahpuslara çıplak arama dayatması yapılmaktadır. Bu uygulamayı kabul etmediklerinde fiziki zor kullanarak üzerleri soyulmaktadır. Çıplak aramayı kabul etmeyen mahpuslara “aramaya karşı çıkmak” gerekçesiyle haklarında disiplin soruşturması açılmakta ve çeşitli cezalar verilmektedir.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 23/02/2024'te, Denizli D Tipi Cezaevi'nden sevk edilen 4 mahpusa çıplak arama dayatması yapıldığını, bir mahpusun elmacık kemiğinin kırıldığı, gece hastaneye götürülüp rapor alındığı, jandarmanın muayene esnasında kelepçeleri çıkartmadığı, doktorun gerekli muayeneyi yapmadan raporunu hazırladığı, hastaneye giderken yolda sürekli olarak ırkçı yüksek sesle şarkıların dinletildiği; saldırıyı gerçekleştiren gardiyanların ayrıca ırkçı küfür ve hakaretlerde bulunduğu, bu saldırıyı gerçekleştiren gardiyanlardan birisinin daha sonra odalarına giderek “bu yüzü unutmayın” dediği aktarılmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde Urfa T Tipi Cezaevinden 23 Şubat'ta getirilen Rojavalı M. A. İ. ile M. M.'in girişte çıplak arama dayatmasını kabul etmemelerine rağmen, üstlerinin zorla çıkartıldığı bu uygulamanın kamerasız odalarda yapıldığı aktarılmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde Silivri'den getirilen A. S. Ç. ile U. G.'ün hapishaneye giriş yaptıkları 24 Şubat 2024 gecesi “çıplak arama” dayatmasıyla birlikte işkenceye maruz kaldıkları, izleyen günlerde de koğuş içerisindeki kameraları kapattıkları ve ayakta sayım vermeyi reddettikleri gerekçesiyle yine koğuş içerisinde işkenceye uğradıkları; kameraların olmadığı arama odasında gardiyanlar tarafından dövüldükleri; iç çamaşırları kalacak şekilde pantolonunun gardiyanlar tarafından zorla çıkarıldığı; kendisine cinsel organı görünecek şekilde üst araması yapıldığı; üst araması sonrasında kendilerini dövüp bıraktıkları; giysilerini de x-ray cihazından geçirmeyip arama odasında bıraktıkları; cezaevine girişte maruz kaldıkları çıplak aramaya direnmelerinden dolayı 1 ay ziyaret yasağı aldıkları aktarılmıştır.
- Çorlu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Y. C.'in cezaevine girişi esnasında zorla çıplak aramaya ve kötü muameleye maruz kaldığı, bu kötü muameleden dolayı sol kolunu kullanmakta zorluk çektiği, tek kişilik odada tutulduğu aktarılmıştır.
- Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde V. E.'ye gardiyanların çıplak arama yapmak istediğini, çıplak aramaya izin vermediği içinde kameralar önünde darp edildiği ve sürükleyerek revire çıkardıkları, revirde babasının doktorla tek görüşmek istediğinde ise gardiyanların “Burası senin babanın mülkiyeti değil, kafana göre istek ve arzularını karşılayamayız” dedikleri ve tedavi ettirmeden döverek hücreye sürükledikleri aktarılmıştır.

- Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. B.'ün ilk girişte çıplak arama dayatmasına maruz kalmış ve buna itiraz ettiğinde de zor kullanılarak çıplak arama yapılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bir mahpusa çıplak aramaya karşı çıktığı için 6 gün hücre cezası verilmiştir.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Diyarbakır'dan sevk edilen mahpuslara çıplak arama yapılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. T. çıplak arama dayatmasına maruz kalmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde C-1 koşusunda işkenceye uğrayan A. H. B., V. Y., H. A.'ın, keyfi sürgünler dolayısıyla bir haftalık açlık grevi kararı aldığı, 27.02.2024 tarihinde greve başladıkları, üçüncü gününde kadar 10-15 kişi memurun koşusu bastığı, coplarını çıkartarak mahpusların darp edildiği ve küfür, hakaret ve tehditlerine maruz kaldıkları; mahpusların darp raporu alma isteğinin kabul edilmediği aktarılmıştır.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde 07 Eylül 2024 tarihinde Ö. B.'in tehdit hakaretlere maruz kaldığı ve darp edildiği aktarılmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 04/03/2024'te sabah sayım için gelen infaz koruma memurlarının "sayım var, arama var" diyerek koşuhaline girdikleri, dolaplarını dağıtarak, kitaplarını, eşyalarını yerlere attıkları, 11 mahpusu darp ettiklerini, mahpusları tekli odaya koydukları, burada yine darp etmeye devam ettikleri; darp edildikleri koridorlarda ve avlularda kameraların bulunduğu; 7-8 saat boyunca 11 mahpusa yemek dahi verilmediği, mahpusların göz altının morardığını, kaşlarının patladığı ve kaburgalarında şişlik olduğu; baş memurun olarak bilinen gardiyanın ve başka bir gardiyanın provokasyonları yaptığını ve işkencenin sorumlusu olduğu, bu 2 gardiyanın hedef gözeterek bilinçli bir şekilde 11 mahpusa işkence ettiği aktarılmıştır.
- Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpusların oda değişim talepleri kabul edilmiyor.
- Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde sık sık emrivaki ile oda değişikliği yapılıyor.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpusların kendi istekleri dışında oda değişimleri yapılıyor.
- Antalya S Tipinde yapılan oda aramalarda eşyalarının, defter-kitapların, yiyecek-içeceklerinin dağıtıldığı, talan edildiği, temel ihtiyaçlarının çöpe atılacak hale getirildiği, gardiyanların arama esnasında eldivenli ellerini götürüp tuvalet deliklerine sürdükleri ve ardından gelip o eldivenli elleriyle buzdolabın aradıkları, o eli yemeklerine buluşturdukları, uyarmalarına rağmen bu uygulamalara devam ettikleri, dolayısıyla hasta olmalarına neden oldukları aktarılmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde 25.09.2024 tarihinde yapılan aramada ki bu aramaların haftada 2 gün üst üste yapıldığı, İ. Y.'in odasına kurum müdürünün talimatıyla "indirin" deyişiyle sürükleyerek kamerasız odaya alınarak onlarca infaz koruma memurları tarafından ağır bir şekilde fiziki işkenceye maruz bırakılarak hastanelik edildiği, bu hususta hastaneden darp cebir raporu da alındığını, dolayısıyla bu cezaevinde bulunan tüm hükümlerin tutukluların hiçbir şekilde can güvenliklerinin bulunmadığı aktarılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde M. Ş. Y.'in hücrelerine zorla girilerek radyolarının toplandığını, bu radyoların bahane edilerek siyasi mahpusların birbirinden en uzak olacak şekilde konuşlandıklarını, aslında radyonun bahane edildiğini, radyolar toplandıktan 26 Ağustos'ta sonra hücrelerine zorla girildiğini, hücrelerine girilir girilmez ellerinin ters kelepçe yapıldığını, ayaklarından sürüklendiğini, kendisinin başka bir hücreye zorla atıldığını, sağ bileğinden dirseğine kadar ezilmeye çalışıldığını, bu sırada parmağının kırıldığını aktarmıştır.
- Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde M. T. A., Konya Numune Hastanesi'nin kalp cerrahisinin sevk ve talebi doğrultusunda olduğu halde kendisini bir yıldır götürmediklerini, en son 05.06.2023 tarihinde götürülürken, yolda araç içerisinde jandarmanın işkencesine maruz kalıp götürülmediğini aktarmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde mahpuslara, havalandırmaya girip çıkarken, görüşe girip çıkarken her seferinde ayakkabı çıkartılmalarının dayatıldığı ve sürekli olarak tutanak tutmakla tehdit edildikleri aktarılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. T., geceleri 3 saat aralıklarla kapıların sert biçimde kapatılarak, gürültü çıkarılarak, ışıklar açılarak odalara girildiğini, bu uygulama sebebiyle gece uykusu uyuyamadıklarını aktarmıştır.

- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. T., 25/09/2024 tarihinde hücrelerine köpek getirildiğini ve köpeklerle arama yaptıklarını, eşyalarının tamamını yere attıklarını, her yeri darmadağın ettiklerini, eşyaların üzerinde zıpladıklarını, haftada en az 2 defa arama yapıldığını, aynı şekilde eşyalarının darmadağın edildiğini, hücrelerinde bulunan çay ve şekerin bile yerlere döküldüğünü, ancak şimdiye kadar köpek getirilmediğini, çarşamba günü ki aramada köpeğin de olduğunu, köpeğe her yerin koklaştırıldığını aktarmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde İnfaz koruma memurlarının koridorlarda sürekli yüksek sesle küfürlü konuştukları, sürekli sohbet ettikleri, özellikle koridorların başında bulunan odalardaki mahpusların bu sohbetler ve yüksek sesli konuşmalardan dolayı uyuyamadıkları, uykularının bölüldüğü aktarılmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yaşanan sorunlar için idare ile yapmak istedikleri görüşmelerde, mahpusların ayakta durması dayatıldığı için görüşme yapılamıyor.
- Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bir mahpusun ailesinde kalp pili takılmış olan yakını itirazlara rağmen X-Ray cihazından geçmek zorunda bırakılmıştır.
- Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde koridorların yıkanmasının ve temizliğinin yapılması mahpuslardan talep edilmektedir.

Sevk ve Sürgünler:

- Başvuru yapılan ve görüşülen mahpusların tamamı ailesinden çok uzak olan hapishanelerde tutulmaktadır.
- Sevk edilen mahpusların eşyaları kaybedilmektedir.

Tahliyelerin engellenmesi:

- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde Hacı Geciken isimli bir mahpusun infazının uzatıldığı, gerekçesinin ise hapishanedeki diğer mahpus arkadaşlarına mektup göndermek, bağımsızlar koğuşuna geçmemek, pişmanlık dayatmasını kabul etmemek olduğu aktarılmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde H. B.'in dini rehberliğe çıkmayı reddettiği için koşullu salıvermesini 6 ay uzattıkları aktarılmıştır.
- YGC ve S Tipi Hapishanelerde de mahpusların denetimli serbestlik ve koşullu salıverilme hakları engellenmektedir.

Disiplin Soruşturmaları ve Cezaları:

- Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpusların yapmış oldukları açlık grevi nedeniyle 32 mahpusa 11 günlük hücre cezası verilmiştir.
- Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan açlık grevine hücre cezası verilmesinin yanı sıra TEM Şube Soruşturma Bürosunun da cezaevindeki açlık grevinin ile ilgili soruşturma başlattığı ve bir mahpusun ifadeye çağrıldığı aktarılmıştır.
- Antalya S Tipinde mahpusların hak ihlallerine göstermiş oldukları tepkilere disiplin soruşturması açılmaktadır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde İ. İ.'ye yere düşüp anteni kırılan radyosunu yapıştırtıp tekrar tamir ettiği için "bu büyük bir suç" diyerek konuşmasına bile müsaade etmeden onu 15 gün hücreye alarak, hemen ardından adına suç duyurusunda bulunarak dosya açılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde siyasi mahpusların birbirinden ayrı ve tecrit halinde bulunmasına karşın kapı vurma eylemi yaptıklarını, kapı vurma eyleminden sonra siyasi mahpusların her bir koridorda 6 mahpus modüllerinde olacak şekilde yerleştirilerek bir araya getirildiğini ancak her bir blokta bulunan 6 koridorun tamamına mahpusların yerleştirilmediğini, en az bir koridorun boş bırakılarak mahpusların bloklara yerleştirildiğini, bu eylem sonucunda kısmi olarak bir araya getirdiklerini, ancak kapı vurma eyleminin sonucunda mahpusların çok büyük bir ceza ile karşı karşıya kaldığını, kapı vurma sırasında her bir gün için ayrı soruşturma açıldığını, en az 10 soruşturma olacak şekilde 37 mahpusa 10-11-12 soruşturma açıldığını ve mahpuslara 10 ayrı ve 2 aylık hücre cezası, 35-40 mahpusa 18 ay görüş yasağı verildiği öğrenilmiştir.

Sosyal Aktiviteler:

- Spor ve etkinliklerde her hapisanede farklı uygulamalar mevcuttur. Tespit edebildiğimiz kadarıyla; Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslar; Bakanlığın 45/A Genelgesine göre haftalık 10 saatlik ortak kullanım etkinliklerinden (sohbet, spor, atölye, kurs, kütüphane gibi) yararlanmalarının gerektiğini, bu cezaevinde haftada 1 kez ve 1 saatle sınırlı sportif faaliyetlerin dışında hiçbir haktan yararlandırılmadıklarını, Bakanlığın belirlediği prosedürün dışında bir uygulamaya tabi tutulduklarını, bir nevi tecrit ve idarenin keyfi tutumlarına maruz kaldıklarını aktarmışlardır.
Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde mahpuslar 2 haftada bir kez, 1 saat spora çıkarılmakta ve başka etkinlik yapılmamaktadır.
Diyarbakır 1 ve 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde mahpuslar ayda bir kez bir saat aynı odada kaldıkları 3 kişi ile spora çıkarılıyorlar.
- Mahpuslar spora veya etkinliğe çıkarıldıkları gün havalandırma haklarından yararlandırılmıyorlar.
- Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde sosyal ve kültürel faaliyetler kapsamında her hapisanede uygulanan ve de uygulanması gereken sinema faaliyetinin kurum yönetimi tarafından kaldırıldığı, kurum yönetiminin, Adalet Bakanlığının, Turizm ve Kültür Bakanlığı onay verdiği tüm sinema filmlerini sakıncalı bulduğu için sinema faaliyetini kaldırdığı, bu haklarını sıradan televizyon kanallarından daha kötü gereksiz bir televizyon kanalı olan Sinema TV ile geçirildiği, sinema faaliyetinin hapishane yönetiminden sansürüne takıldığı için yasaklandığı aktarılmıştır.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpuslar kurs ve atölyelerden faydalanamıyor, açılan kurslar da "hoca bulunmadığı veya hocaların cezaevine gelmekte zorlandıkları için gelmedikleri" gibi gerekçelerle devam edemiyor.
- Adana/Suluca 1 Nolu YGC'de Haftada 1 saat spor hakkı verildiğini onda da aynı koridordaki arkadaşlarıyla çıktıkları, hasta olanların olduğu ve oynamadıkları, diğer oynayacak arkadaşlar da takım olmadığı için onlarla da oynamadıkları, diğer koridorda olan arkadaşlarla beraber çıkmak için dilekçe verdiklerini ona da "olmaz" denildiği aktarılmıştır.
- Kırşehir Kapalı Hapishanesinde, adli mahpusların spora 12 kişi çıkmalarına rağmen siyasi mahpusların 5-6 kişi çıkarıldığı, mevzuatta en az 10 kişi çıkılması yazılmasına rağmen bu hakkın mahpuslara verilmediği aktarılmıştır.

İletişim, Haberleşme ve Görüş Hakları:

- Aile telefon görüşmeleri haftada bir defa 10 dakika olarak yapılmakta ve politik mahpuslara görüntülü görüşme hakkı tanınmamaktadır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde bir mahpus ailesinin Afrin'de kalması nedeniyle herhangi bir GSM operatörü telefon numarasının olmamasından dolayı telefon görüşü de yapamadığını ancak depremden sonra Kavak S tipi Hapishanesine getirildiğinde elinde bir telefon numarası varsa ailesiyle görüşebileceğinin söylendiğini, telefon numarasını ezbere bildiğinden dolayı çevirdiğini ve ailesinin telefonu açtığını bu sayede 5 dakika görüştüğünü, bunu sadece 1 kere yaptığını sonrasında ailesini arayamadığını aktarmıştır.
- Hapishanelerde Anayasa Mahkemesi'nin ihlal kararı olmasına rağmen mektuplar UYAP'a işlenmektedir.
- Mahpusların mektuplarına el konuluyor ve "Uygun değildir" denilerek gönderilmiyor.
- Mahpuslara gelen Kürtçe mektuplar için "Okuyacak kimsenin olmaması" gerekçesi gösterilerek verilmiyor, ancak mektuplarda yazdıkları birkaç Kürtçe cümleleri de karalayıp gönderiyorlar.
- Antalya S Tipinde bir mahpusun avukatın göndermek istediği mektup engellenmiştir.
- Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde hak ihlallerinden bahseden mektuplar karalanarak gönderilmektedir.
- Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Kapalı hapishanelerde idarenin inisiyatifine bağlı olarak açık görüşler 45 dakika yaptırılmaktadır. Bu görüşler avukat odası gibi camlı kabinlerde görüşe gelenler tek tek alınarak yapılmaktadır. Bu şekilde aileler birbirinden ayrılmaktadırlar. Görüş saati 09.00'da başladığında açık görüşler ya hiç

yapılamamakta ya da çok kısa sürmektedir. Zaten çok uzak şehirlerde yaşayan ailelerin sabah 08.00'da hapisane önünde olması neredeyse imkânsız durumdadır.

- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpusların açık-kapalı aile görüşleri toplam süre gelen kişilere bölünerek yapılıyor, bu da pratikte aile görüş hakkını engelleyen bir uygulamaya dönüşüyor ve toplam aile görüşmeleri 45 dakika ile sınırlanıyor.

Dilekçe Hakkı:

- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde işkence kötü muamelelerle ilgili olarak mahpusların çeşitli kurumlara (Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komitesi, Adalet Bakanlığı, TBMM, İnsan Hakları Derneği vb.) dilekçe yazdığı, yazdıkları dilekçelerin gönderilmediği, dilekçelerin çıkış kaydını istemelerine rağmen kendilerine çıkış numaralarının verilmediği aktarılmıştır.

Kültürel Haklar:

- Hapishanelerde TV kanalları, mahpusların taleplerine göre değil idarenin isteğine göre verilmektedir. Mahpusların taleplerine rağmen muhalif olan televizyon kanallarını izlemelerine izin verilmemektedir.
- Radyo yayınları merkezi olarak yapılmakta ve bu gerekçe gösterilerek radyoları verilmemektedir. Sevk yolu ile gelen mahpusların yanlarında getirmiş oldukları radyolar da toplatılmıştır.
- Yeni Yaşam, Evrensel vb. muhalif olan gazetelere izin verilmiyor. Süreli olan yayınlarda da yasaklamalar bulunmaktadır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde mahpusların istedikleri gazeteyi alamadıklarını, cezaevinin 50 kişilik kota koyduğunu, en az 50 mahpusun aynı gazeteyi talep etmemesi durumunda gazetenin alınmadığını, bundan dolayı hiç gazete alamadıklarını, bu durumu cezaevinin anons ile mahpuslara duyurulduğunu aktarılmıştır.
- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde Aram yayınevinden gelen kitaplar Türkçe/Kürtçe olduğu fark etmeksizin "ideolojilerini güçlendireceği" gerekçesiyle mahpuslara verilmiyor.
- Hapishaneler arasında mahpusların yanlarında bulunduracakları kitapların sayılarında da sınırlandırmalar bulunmaktadır.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde kitap kotasının 7 gibi yetersiz bir sayıyla sınırlandırıldığı gibi dergi ve sözlüklerin de kitap kotasından sayıldığı, yasak kararları olduğunu ve bu konuda son kararın ise mahkumların haklarının kullanımından yararlanması için CİSST'in hazırladığı el kitapçığının "topluma yararlı olmadığı" gerekçesiyle yasaklandığı aktarılmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde kitaplarının verilmesinin geciktirildiği, sevkle geldikleri cezaevlerinde kendi adlarına kayıtlı olan kitapların bile 3-4 ay sonra verildiği aktarılmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde Suriyeli mahpusların; kitap okumak istediği ancak Türkçe kitaplar getirildiği, Türkçe kitapları okuyamadıklarını, Arapça harflerle yazılan kitapları da idarenin getirmediği aktarılmıştır.
- Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde atölyeye altı kişi kendi aralarında değiştirmek üzere kitap götürebildikleri, bunun idare gözlem kurulunca tanınmış ve verilmiş bir hak olduğu ancak kuruma 1 yıl kadar önce gelen 1. müdür tarafından, uygulamada hiçbir olumsuzluğu yaşanmamış olan kararın bir gecede aniden yürürlükten kaldırıldığı aktarılmıştır.

Ekonomik Koşullar ve Yoksulluk:

- Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde cenazelerine katılmak isteyen mahpuslardan 40.000 ile 50.000 TL gibi bir para istenmektedir.

- Sincan 1 ve 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde demirbaş olan ve merkezli bakanlık bütçesine tabi olan su tesisatı parçalar parayla satılmakta, para ödemeyen veya ödeyemeyenlerin muslukları bozulduğunda tamir ettiremiyorlar.
- Elektrik faturaları çok yüksek gelmektedir.
- Kantin fiyatları yüksek ve çeşitliliği azdır.
- Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde kargo ile gelen eşyalarının “kantinde satılıyor” gerekçesiyle mahpuslara verilmiyor.
- Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan bir mahpus; tekli odada tek olarak kaldığını, maddi manevi psikolojik olarak ölü gibi bir durumda olduğunu, dışarıdan kendisini kimsenin ziyaret etmek için gelmediğini ve parası olmadığı için cezaevindeki kantinden hiçbir şey alamadığını, cezaevinde yaşamının temel ihtiyaçlarını temin edemeyeceğini, temizlik malzemesi elbise su gıda gibi ihtiyaçları olmadan yaşayamayacağını aktarmıştır.
- Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde sadece kantinde satılan iç çamaşırlarının alınabileceği, ailelerinin gönderdiği iç çamaşırlarının kabul edilmediği, ancak kantinde satılan iç çamaşırların kalitesiz sağlıksız ve naylon olduğu hem de uygun beden iç çamaşırı bulunmadığı aktarılmıştır.

YAPILAN BAŞVURULAR, HAPİSHANE ZİYARETLERİ, GÖRÜŞMELERDE AKTARILANLAR

S TİPİ KAPALI HAPİSHANELER

1) Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesi

22.01.2024 tarihinde B. Ö. Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan gönderdiği mektubunda yaşadıkları ihlalleri aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Son 17 yıl tek kişilik odada infaz etmekte olduğunu, olağan tahribatı aza indirmek için çaba, ruh ve beden sağlığına dikkat eden bozucu etkenler ilaç vb. uzak duran bilinçli bir hükümlü olduğunu, 2002 öncesi 8 toplamda 30 yıl cezaevi hayatı olduğunu, Bakanlığın şahsına özel infaz rejimi uygulaması ile cezanın tamamını aile ikametinden uzak ziyaretçi imkanından yoksun gurbette geçirdiğini, ağır ceza, tekli oda tecridi ile ışık göremeyen adli 7 intihar vakasına, çıldırıp duvarlarla konuşan, vücudunda kesilmedik yer kalmayınca jileti sopaya bağlayıp elinin uzanamadığı bölgeleri kesen psikopatlarla aynı ortamda bulunup zorunlu arkadaşlık ile birçok dramatik insan manzaralarına tanık olduğunu, bir an bile zihnine ne intihar ne de kendini kesme düşüncesi gelmediğini; bilindiği üzere idam cezası infazı 1984 yılında son bulduğunu, bu tarihten sonra fiilen uygulanmasa da 450. md, idam cezası verildiğini, gelinen noktada eski infaz rejimini aradıklarını, eskisinden daha ağır aleni olmasa da profesyonel sistematik işkenceler ve insan hakkı ihlalleri sıradanlaştığını; buraya 2 yıl 4 Ay önce Bakanlık emri ile nakil geldiğini; son bir buçuk yılda burada 6 intihar vakası olduğunu, her ne kadar intihar gibi görülse de şüpheli olduğunu, ağır müebbet Mısırlı yabancı bir hükümlünün 4-5 ay önce intihar ettiğini, kişinin sahipsiz olduğunu, bu kişinin intihar etmeden önce kaldığı tekli odanın sağı solu ve üstündeki diğer hükümlülere koridordan sesi duyulacak şekilde yemeklerle beni zehirliyorlar diye bağırdığını, iki ay sonra intihar ettiğini, yemeklere intihar düşüncesi etkisi yapan bir madde katıldığı bir vaka olduğunu, bu düşüncenin kendisinde de belirdiğini çoğunu attığı için pek etkili olmadığını; burada can güvenliği olmadığını, herhangi bir durumda yönetimin tamamı ve blok sorumlusu ve personelin sorumlu olduğunu ” belirterek kurumumuzdan destek talep etmiştir.

Y. M., 15.01.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan E. M. için yaptığı başvuruda; “E. M.’ün kardeşi olduğunu, sağlık sorunlarının ciddi seviyelere ulaştığını, durumunda endişe ettiklerini” aktarmıştır.

E. D. tarafından 15.01.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ancak 11.07.2024 tarihinde cezaevi idaresi tarafından postaya verilen mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda son 2-3 aydır cezaevi idaresinin ve bazı personellerin önlerine çıkardığı sorunların her geçen gün arttığını, idare ile yapmış oldukları görüşmelerde bu sorunların sorun olarak görülmediğini, açıkça bu sorunların yaşatılacağı, bunların normal olduğunun söylendiğini; son 8 yıldır yasa ve mevzuatlarla tanınmış olan haklarının çoğunun ısrarlarına ve taleplerine rağmen kendilerine kullanılmadığını, sürgün ve tecrit politikasının uygulandığını, bu uygulamalara her gün yenisinin eklendiğini, örneğin; yasalarca tanınmış olan ortak alana 8 yıldır çıkarılmadıklarını; sohbet, kütüphane, çeşitli kurslar, sinema, atölye, vb. etkinliklere katılmadıklarını; normalde yasalarca haftada 10 saat olan faaliyetlere katılma haklarının olduğunu; hemen bitişiklerindeki cezaevleri de dahil olmak üzere bir çok cezaevinde bu hakların uygulandığını, fakat Antalya S Tipi Cezaevi İdaresinin keyfi bir şekilde hak gaspı yaparak bu hakları uygulamadığını, ısrar ettiklerinde de “Dilekçe yaz” dediklerini, fakat açılan kurslara çıkarmadıklarını, kısacası imkan ve şartlar uygun iken kurum idarecilerinin bu hak gasplarını normalleştirerek uygulamadıklarını; müebbet ceza olarak 30 yıla yakındır cezaevinde olan pek çok arkadaşlarının olumlu anlamda hiçbir yasadan yararlandırılmadıklarını, ne denetimli serbestlik ne ilçe cezaevi ne de denetimli serbestlikten yararlandırılmadıklarını, normalde 1 yıl cezası kalıp da “İyi halli” olanların denetimli serbestlikten yararlandırıldıklarını, bu hususta pek çok kararın yanı sıra en son Yargıtay 1. Dairesinin aldığı ve içtihat niteliğinde olan 2021/7839 esas, 2021/1849 Karar ve 04.06.2021 tarihli “Kanun yararına bozma” kararında “Hükümlünün bulunduğu koğuştan bağımsız bir koğuşa alınmasının gerekli olmadığı, bu yönde kanuni bir zorunluluk bulunmadığı...” kararı olmasına rağmen cezaevi idaresinin en üst amir kurum olan Yargıtay İçtihatları kararlarına uymadığını, geçmişte geride kalan DGM'leri de geride bırakacak şekilde 29 yıl cezaevine kalan arkadaşlarının 1 yıllık denetimli serbestlik haklarını vermediğini, kısacası pişmanlık, daha yumuşatılmış hali ile tarafsızlık dayatıldığını; siyasi mahpuslara mevcut Anayasa ve bir çok yasaya aykırı şekilde “Özel İnfaz Sistemi” uygulandığını, herhangi bir ceza indirimini uygulaması bir yana sayısız hak gaspının ve keyfi uygulamaların yanı sıra, giderek cezalarının ağırlaştırıldığını, infazlarının yakıldığını, denetimli serbestlik ve ilçe cezaevlerine sevk, erken veya şartlı tahliye gibi hiçbir olumlu hukuki hakkın verilmediğini, bu nedenle infaz süreçlerinin bir hukuksuzlukla geciktirildiğini; yaklaşık 2 aydır 10'ar günlük ve dönüşümlü açlık grevine başlamış olduklarını, bu eylemin sivil bir itaatsizlik eylemi olduğunu, barışçıl ve demokratik bir eylem olduğunu, savaşın durdurularak Kürt sorununun askeri yöntemle değil barışçıl şekilde çözülmesini talep ettiklerini, bu barışçıl eyleme 11 gün hücre cezası verildiğini, şu anda onlarca arkadaşlarının hücre cezası almış olduğunu, bir çok arkadaşlarının hücre cezalarından dolayı infazlarının yanacağını, sırf açlık grevi yaptıkları için 5-6 yıl daha cezaevinde kalacaklarını, infaz yasasında açlık grevi yapmanın karşılığının “Bazı etkinliklere 1 ay veya 3 ay arası katılmama” cezası olduğunu, bir çok cezaevinde bu cezaların verildiğini, fakat Antalya S Tipi Cezaevi İdaresinin açlık grevine 11 gün hücre cezası verdiğini, normalde adam öldürme, firar, yangın, tünel kazma, isyan çıkarma gibi olaylara verilen hücre cezasının en barışçıl eylem olan açlık grevine verilmiş durumda olduğunu, bunun sebebini de Yargıtay'ın kararına dayandırıldığını, Yargıtay'ın 1 yıl denetimli serbestlik kararının görmezden gelen cezaevi idaresinin hücre cezasını uyguladığını; son iki aydır odadan çıkartılıp hastane, revir, ziyaret, kargo, avukat vb. gibi yerlere götürüldüklerinde bazı personeller tarafından ince aramalara tabi tutulduklarını, görevlilerin ellerini kendilerinin ceplerine sokulduğunu, katlanmış gömlek kollarının açıldığını, güvenlik adı altında yapılan bu tarz aramalarda ideolojik, provokatif ve küçük düşürücü yaklaşımlara maruz bırakıldıklarını, bu aramalar esnasında bazen tartışmalar yaşandığını, sonun nereye varacağını öngöremedikleri ve defalarca uyarmalarına rağmen bir türlü uygulamadan vazgeçemedikleri bu şekilde aramanın her fırsatta sürdürüldüğünü, bu tarz aramalara maruz bırakılan personellerden bazılarının da bundan rahatsızlık duyduğunu, “müdürün talimatı, uygulamak zorundayım” dediklerini, yani sorunun çözümü konumundaki kurum müdürlerinin provokatif ve gerilimli bir ortamın oluşmasına zemin sunduğunu, bu tür uygulamalarla yeni karşılaştıklarını, bir süredir başlatılan bu aramalardan dolayı revire ve hastaneye gidemediklerini, ziyarete geç çıkarıldıklarını, normal sosyal yaşantılarına engel teşkil eden bu aramalardan dolayı maalesef öngöremedikleri bir yere doğru sürüklendiklerini; bu uygulamanın beraberinde getirdiği ve bazı personellerin bizzat müdürden aldıkları talimat ve cesaretle arkadaşlarına ideolojik ve kriminalize edici şekilde yaklaştıklarını, örneğin İstanbul Adli Tıp Kurumuna götürülen %80 engelli Salman Yıldız, odasının kapsamında bekletilirken bir gardiyan tarafından “Terörist” muamelesine tabi tutulduğunu, kapı anahtarlarını unutan bir gardiyanın anahtarı geç getirince diğer gardiyan tarafından “Sen o kadar terörist öldürdün, ama anahtarı bulamıyorsun” diyerek arkadaşlarının taciz edildiğini, bunu müdüre anlattıklarında çok da ilgili olmadığını ve geçiştirdiğini, yine arama tarzı

müdüre aktarıldığında “Personelimi kutluyorum” diyerek bu uygulamaları açıkça savunduğunu; bu cezaevinde sorunlardan bir tanesinin de iletişimlerinin keyfi bir şekilde engellendiğini, son iki aydır kimi kurum ve kuruluşlara siyasetçi, aydın, yazar, sanatçı ve gazetecilere göndermiş oldukları onlarca mektubun ya tamamen engellendiğini, ya da mektupların çoğunun karalanarak gönderildiğini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

A. M., 17.01.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan E. M. için yaptığı başvuruda; “E. M. ile görüştüğünü, 2018’de böbrek nakli olduğunu, görüşmeye tekerlekli sandalye ile geldiğini, “Kişisel bakımını yapmakta zorlandığını, koğuştta tek kişi kaldığı için ona refakat eden kimsenin olmadığını, 40 gün sonra hak ederek tahliye tarihinin geleceğini fakat çok halsizlik ve yorgunluk yaşadığını” söylediğini, geçen hafta pazartesi hastaneye acile götürüldüğünü, esasında Nisan ayından bu yana düzenli olarak nefroloji polikliniğe ayda bir gitmesi gerekirken cezaevinin götürmediğini, geçen hafta cuma günü de dahiliye ve nefrolojiye gözüktüğünü, dün de serum takıldığını ve kan tahlilleri alındığını, henüz sonuçlarını almadıklarını, Cuma tekrar hastaneye gideceğini, fakat doktorun “yatış yapmayı gerektirir bir durum yok” dediğini; tahliye olması gereken tarihin 26 Şubat 2024 olduğunu” aktarmıştır.

R. F. G., 06.02.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan B. G. için yaptığı başvuruda; “Müvekkili B. G.’in, Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda siyasi mahkum olarak kaldığını, bizzat ona yazdığı mektuba imkansızlıklar içerisinde çözüm bularak cevap vermek istediğini ancak tarafına göndermek üzere yazdığı mektup idare tarafından keyfiyetle engellenerek el konulduğunu, bu durumu izah edecek şekilde müvekkilinin talebi doğrultusunda müvekkili tarafından yazılan beyanı avukatı olan kendi aracılığıyla kendilerine iletmesini istediğini, ekte sunduğu pdf dosyası ilk üç sayfa olarak söz konusu idarenin mektup hakkında kararını, sonra ki üç sayfa ise müvekkilin beyanlarını içerir şekilde düzenlendiğini” aktarmıştır.

B. G.’in beyanı; “Kendisinin Antalya S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumun (Döşemealtı) bulunan siyasi bir hükümlü olduğunu, son dönem hukuk dışılığın artık absürt bir hale geldiği bir döneme girdiklerini, birebir yaşadığı ve somut evraklarıyla size aktarmak istediği bir durumun söz konusu olduğunu; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasından kaynaklı tek kişilik hücrede kaldığını, 2023 yılının Aralık ayındaki son haftasında kurum idaresi kantinde yıllık sayım yapılacağı için alışveriş yapılmayacağını resmi olarak duyurduğunu, kendisinin kantin gününün Cuma günü olduğunu, yani haftada sadece Cuma günleri alışveriş yapabildiğini, 22 Aralık’ta İstanbul Barosuna bağlı resmi ve yasal avukatı olan Av. R. F. G. tarafından kendisine bir mektup geldiğini ve hem süren davalarıyla ilgili hem de bireysel kimi konularda acil olarak cevap vermesi gereken hususlar mevcut olduğunu, kaldı ki ailesiyle ilgili de önemli kimi hususları aktarmasının gerektiğini, ancak hücrelerinde hiçbir kağıt kalmadığını, 23-24 Aralık hafta sonu olduğunu, 25 ile 31 Aralık arası da kantin alışverişinin yine idarece askıya alındığını, kendisinin kağıt alabilmesi için 5 Ocak 2024 tarihini beklemesinin gerektiğini, o gün kantinden kağıt alsa dahi 6-7 Ocak hafta sonu 8 Ocak 2024’te ancak mektup gönderebileceğini, yani avukatına cevap verebilmesi için tam olarak 17 gün beklemesinin gerektiğini, bunun çok büyük bir zaman kaybı olacağını, avukatının yeniden yargılama için daha önce tarafına yolladığı kimi emsal kararlara ait mahkeme kararları mevcut olduğunu ve bu mahkeme kararlarının arkasına mektup yazıp 25 Aralık 2023 tarihinde görevlilere teslim edip avukatına gönderilmesini istediğini (pulları da içine koyarak), ancak bir gün sonra görevlilerin “Bu mektubu gönderemeyeceklerini, mahkeme evraklarının arkasına mektup yazılmayacağını” söylediklerini, oysa yasal olarak avukatına yolladığı mektupların idarece inceleme yetkisi dahi bulunmadığını, Ceza İnfaz Kurumlarının yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmeliğin 76.maddesinin 4. Fıkrasının şöyledir; “Hükümlü tarafından resmi makamlara veya savunması için avukatına gönderilen mektup, faks ve telgraflar denetime tabi değildir.”; buna rağmen görevlilere durumu izah ettiğini, yanında kağıt olmadığını belirttiğini, toplam 15 sayfa (A-4, resmi hukuki evrakların arkasına yazılmış) mektup yazdığını, bu kısımların ücretinin hesabından kesilerek fotokopinin çekilmesini ve mektubunun bu şekilde gönderilmesini istediğini, ancak bu haliyle de mektubu göndermeyeceklerini belirttiklerini, kendisinin de bunun için karar alınmasını talep ettiğini, ancak idare 17 gün o mektubu yanında bekletip alıcısına göndermediğini ve karar da almadığını, 17 gün sonra 10.01.2024 tarihinde şu an ekte yolladığı hukuki bir skandala imza attığını, disiplin Kurulunun avukatına yolladığı mektubun tamamını incelediğini, bu incelemede 15 sayfalık mektubunun tek satırında dahi herhangi bir sakınca bulunmadığını, yani mektubun içeriğinde tek bir sakıncalı kelime bulunmadığını, ancak buna rağmen avukatına gidecek olan mahkeme evrakını sakıncalı görerek tüm mektubun gönderilmemesine karar verdiğini, gerekçenin ise “söz konusu mahkeme evraklarının kime ait olduğunun

komisyonca tespitinin yapılmamış olması ve bu yolla örgütsel amaçlı haberleşme olarak kullanılabilmesi” iddiası olduğunu, işte aklını durduranın bu olduğunu, oysa tüm bu hukuki evrakların sağ al köşesinde barkod (kare kod) bulunmakta yani UYAP Bilişim Sisteminden ulaşmak için mevcut kodlar da barındırdığını, bunlardan daha bihaber olan bir yaklaşımın söz konusu olduğunu, bildiği üzere resmi mahkeme evraklarının hakim ve savcılar tarafından yazıldığını, bu hukuki evraklar nasıl bir örgütsel haberleşme aracı olabileceğini? Kaldı ki Ceza İnfaz Kurumlarının yönetimi ile Ceza Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmeliğin 105.maddesinin 1.fıkrasının çok açık olduğunu; “Mektubun kısmen sakıncalı görülmesi halinde, aslı idarede tutularak fotokopisinde sakıncalı görülen kısımlar okunmayacak şekilde çizilerek disiplin kurulu kararı ile birlikte ilgisine tebliğ edilir.” denildiğini, 15 sayfalık kısmında sakınca görülmediği halde sadece kağıdın diğer yüzü olan mahkeme evrakı sakıncalı görüldüğünü, oysa yapılması gerekenin 15 sayfalık mektubun fotokopisinin çekilip alıcısına göndermek olduğunu, ancak bunun yapılmayıp tüm mektubun gönderilmemesine karar verilerek avukatıyla iletişimin tamamen keyfi bir şekilde engellenmiş olduğunu; şimdi kendisinin mahkeme evrakı dahi avukatına gönderemiyorsa, herhangi bir davada kendisini nasıl savunabileceğini? Avukatının kendisine nasıl hukuki destek vereceğini? Sorduğunu; tamamen keyfi ve soyut-sübjektif iddialarla ve yönetmeliğe kanunlara aykırı bir şekilde mektubunun engellendiğini, elbette ki mahkemeye başvurduğunu, ancak ülkede mahkemelerden bir sonuç almak için bazen 8-9 aylık zamanların gerektiğini, burada temel amacın tamamen avukatına erişiminin engellemek olduğunu, bunun keyfi olduğunu ve suç teşkil ettiğini; diğer bir konunun zarfın üzerinde avukatının unvanı yazılmasına rağmen dilekçelerde de defalarca söz konusu zarfın ve içindeki mektup ve evrakın avukatına gideceği belirtilmesine rağmen kararda mektup alıcısının avukat olduğuna hiç değinilmediğini, bunun bilinçli bir yaklaşım olduğunu; diğer bir hususun konuyla ilgili Cumhuriyet Başsavcılığına ve Adalet Bakanlığına suç duyurusunda bulunduğunu, ancak suç duyurularını yazdığı dilekçelerinin Bakanlığa ve Savcılığa gönderildiğine dair çıkış no ve tarih (evrak numaraları) istediğini, ancak aradan 10 gün geçmesine rağmen dilekçesine cevap verilmediğini ve bu da dilekçelerimin gönderilmediğine ilişkin çok ciddi bir şüphe uyandırdığını, son dönem cezaevlerinde başlayan açlık grevleriyle beraber hemen hemen resmi kurumlara, gazetelere, meclise ve yazarlara yazdıkları hiçbir mektup alıcısına gönderilmeyip engellendiğini, yine tarafına gönderilmesine rağmen onlarca mektup tarafına ulaşılmadığını, görevlilerin “bize gelen bir şey yok” dediklerini, ancak aileleri aracılığıyla ailesine ulaşan ve kendisine yazdıklarını belirtip aylardır cevap bekleyen onlarca arkadaşının olduğunu, bunun da artık işin hangi boyutlara ulaştığını gösterdiğini ve en son avukatına yazdığı mektubunun da engellenmesinin ülkedeki hukuki sisteminin nereye evirildiğini ve artık hiçbir kanun ve yönetmeliğin bir hükmü kalmadığını artık keyfiyetin hüküm sürdüğünün çok somut bir örneği olduğunu, bunun gerçekliğinin mevcut olayda somut belgeleriyle sunmak ve bu konuda duyarlı yaklaşılmasını ve bu hususlarda gerekenin yapılmasını beklediğini” aktarmıştır.

D. Y., 05.04.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan müvekkili A. A. Y. için yapmış olduğu başvuruda; “Müvekkili A. A. Y.’in 10 yılı aşkın süredir hapishanede olduğunu, örgüt üyeliği nedeniyle ceza aldığını ,koşullu salıverilme tarihinin 14 Şubat 2024 olmasına rağmen idare ve gözlem kurulu kararı ile keyfi olarak tahliyesinin engellendiğini, ailesinin durumu kendisine bildirdiğini, ancak İstanbul’da bulunması sebebiyle kendisiyle görüşemediğini, sürecin takibi ve idare ve gözlem kurulunun keyfi tutumunun raporlarının olabilmesi adına bir avukatın kendisiyle görüşmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

T. Ş., 21.05.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan M. Z. Ş. için yapmış olduğu başvuruda; “Kardeşi M. Z. Ş.’in şu an Antalya S Tipinde tutulduğunu, kardeşiyle bu sabah yaptıkları telefon görüşmesinde “İHD’ye gitmelerini” söylediğini ve ayrıca “Sistemik olarak açlık grevleri başladığından beri yani yaklaşık bir yıldır yerlerde sürüklenerek her sabah arama yapıldığını, hücre cezası verildiğini, havalandırma ve ortak alana çıkma izninin verilmediğini” söylediğini, müdüriyetle konu görüşülmesine rağmen herhangi bir çözüm olmadığını, yemeklerin eksik ve yeterli verilmediğini, kardeşinin “Birçok arkadaşımız şu an açlık grevindedir ve buradaki koşullar buna uygun değildir” dediğini; M. Z. Ş.’in hükümlü olduğunu, müebbet aldığını ve 17 yıldır hapishanede olduğunu, şu anda 38 yaşında olduğunu, hapse girdiğinde 21 yaşında sağlıklı biri olduğunu, 2006 yılında 6 kişinin gözaltında alındığını ve 4 kişinin tutuklandığını, Edirne 1 Nolu F Tipinde 12 yıl kaldığını, Mersin Tarsus’a götürdüklerini, oradan Kürkçüler F Tipine ve şimdi Antalya S Tipinde 2 yıldır bulunduğunu; kardeşinin yaşadığı sorunlar konusunda destek istediğini” aktarmıştır.

M. Ş., 07.06.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ancak 11.07.2024 tarihinde gönderilen faksta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Öncelikle belirtmek istediği konunun sosyal faaliyet, etkinlik konusu olduğunu, burada haftada 1 saat spor sahasına çıkma dışında herhangi bir sosyal faaliyetin olmadığını, talep etmelerine rağmen herhangi bir kurs, atölye, kütüphaneye çıkma, sinema vb. gibi faaliyetlerden hiç yararlanamadıklarını, personel eksikliği ve mekan sorunlarının gündeme getirildiğini, fakat bu sorunların 3 yıldır giderilmediğini; ayrıca revir ve hastane konusunda da sıkıntı yaşadığını, 2 yıldır bekletildiği randevusunun olduğunu, dişini tedavi ettirmek için en son 20 gün önce revire çıktığını, kurum doktorunun kendisine “sevkinin olduğunu ama daha sırasının gelmediğini, dişinde apse olduğunu, antibiyotik yapacağını” söylediğini, ancak ilacın da gelmediğini, yani burada bırakın hastaneye gidilmeyi ve tedavi olmayı, doktorun yazdığı ilaçları ulaşmanın bile mümkün olmadığını; bununla birlikte hukuki olarak da bazı sıkıntıları yaşadığını, örneğin açlık grevine girdiği için 11 gün hücre cezası aldığını, oysa kanunda açlık grevinin cezasının bazı etkinliklerden men edilme olduğunu, buna rağmen kendisine hücre cezası verildiğini, infaz hâkimliği ve ağır cezanın da onayladığını, hücre cezasının infaz edildiğini, hemen ardından kısa bir süre sonra aramada radyosunun alındığını radyonun arkasını açıp içinde değişiklik yaptığının iddia edilerek tekrar 11 gün hücre cezası verildiğini, onun içinde itiraz ettiğini, daha sonuçlanmadığını, oysa iddianın doğru bile olsa (ki olmadığını) kanuna göre ancak kınama cezası verilebileceğini, sanki disiplin kurulunun, infazını yapmak için özel bir çaba sarf ettiğini, zaten bazı arkadaşlarının da 30 yılını doldurup tahliyeleri gelmiş olmasına rağmen tahliye edilmediklerini; ailesinin İstanbul'da yaşadığını, çok nadiren görüşe görebildiklerini, burada görüşün de 50-60 dakika sürdüğünü, zor şartlarda, saatlerce bazen günlerce emek verip sadece 50-60 dakika görüşmenin pek adil olmadığını, idareden görüş süresinin uzatılmasını talep ettiğini ancak yine aynı nedenlerle personel yetersiz denilerek kabul edilmediğini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

Ö. D., 07.06.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu Antalya S Tipi Kapalı Cezaevi kurumunda yaşadığı sıkıntıları dile getirmek istediğini

- 1) Hastaneye sevklerinin geç yapıldığını,
- 2) İlaçlarını zamanında verilmediğini
- 3) Gönderdikleri mektuplara sudan sebepler göstererek el konulduğunu
- 4) En küçük bir sebepten dolayı soruşturmalar açılıp, disiplin cezalarının verildiğini, 1 günlük ve 11 günlük hücre cezalarının verilmesi için zorlama soruşturmalar açıldığını, amaçların ise 3 hücre cezasının tamamlanıp infaz yakma olduğunu,
- 5) Hakları olan etkinliklere katılmalarının engellendiğini, sadece haftada 1 saat spor etkinliğine katıldıklarını,
- 6) Cezası bitmiş olan arkadaşlarını herhangi bir disiplin cezaları olmadığı halde cezaevlerinde hiçbir hukuki dayanağı yasal anayasal karşılığı olmayan cezaevi gözlem kurulu adı altında oluşturulmuş bir yapı tarafından “İslah olmamış” gibi gerekçelerle tahliyelerinin engellendiğini, bu durumun kendisi ve arkadaşlarının da ciddi rahatsızlıklar oluşturduğunu, bu sorunlarla ilgilenilmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

R. A., 10.06.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Antalya S Tipi Kapalı Cezaevinde 3 yıla yakındır bulunduğunu, yeni açılan bir cezaevi olduğundan dolayı kimi sıkıntılar yaşandığını, kendisi ve diğer arkadaşlarının yaşanan bu sorunları cezaevinin yeni açılmasından kaynaklı sorun haline getirmemeye çalıştıklarını, geçen süreç bağlamında yaşanan sorunların çözülmesinin gerektiği, nitekim cezaevi idaresiyle bu 3 yıl boyunca yaptıkları görüşmelerde cezaevinin yeni olmasını, yine personel eksikliği gibi gerekçelerle bazı haklarının yerine getirilmemesini dile getirildiğini, şu an itibarıyla haftada bir saat spor dışında hiçbir etkinlikten yararlandırılmadıklarını, kendilerinin şu an itibarıyla Antalya S Tipi Cezaevinde kalan tutuklu ve hükümlüler olarak son derece insani ve hukuki kimi haklarının hayata geçirilmesini talep ettiklerini, kaldı ki yaşadıkları birçok soruna ilişkin Adalet Bakanlığı'nın Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü'nün yönetmeliğinde çözümlerin belirtildiğini, yine birçok arkadaşlarının ailesinin Diyarbakır, Siirt, İstanbul, Ankara, İzmir gibi uzak şehirlerden görüşe geldiklerini, ancak sadece 50 dakika ya da 1 saat görüş yapabildiklerini, bu sürecin makul bir seviyeye çıkarılmasını istediklerini; sosyal faaliyetler, kütüphane, sohbet, atölye gibi etkinliklere çıkmak istediklerini; ayrıca hasta arkadaşlarının zamanında hastaneye sevkini yapılmadığını, bu durumun ağır mağduriyetler yaratmakta olduğunu; yine herhangi küçük bir sorunda hücre cezaları verilerek infaz yakma aracı olarak kullanma durumunun olduğunu, bazı personellerin “infazını

yakarız” veya “buraya girdiğiniz ama çıkamazsınız” gibi ifadelerle tehditlerde bulunma durumlarının da olduğunu; her ne kadar cezaevi idaresinin birebir yaptığı uygulama olmasa da hükümlerin izleme kurulu olarak koşullu tahliyeleri gelen arkadaşlarının tahliye olmalarının hukuki olmayan nedenlerle engellendiğini, bu ve buna benzer sorunların bulunmuş olduğu ceza evinde yaşadığını, bu sorunların çözülmesi için ilgili kurum ve kuruluşlarla görüşme yapıp duyarlılık yaratılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

F. K., 10.06.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve 24.06.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Yaklaşık 9 yıldır bu cezaevinde bulunduğunu 3 yıla yakındır da Antalya S Tipi Kapalı Cezaevinde olduğunu bu 3 yıl içinde insan hakları ihlallerinin hiç durmadan devam ettiğini, her gün yenisi ile karşılaştıklarını, eğer bir bir sayarsa mektupların bizlere ulaşamayacaklarını bildiklerini, o yüzden bazılarını dile getirmek istediklerini;

- 3 yıldır spor hariç hiçbir faaliyete çıkarılmadığını her hükümlünün tutuklunun hakkı olan bu yasal hakların idare tarafından el konulduğunu önceleri yer olmadığı için ve personel eksikliğinden dolayı çıkarmadıklarını o zaman bahanenin bu olduğunu, şimdi de personelin olduğunu ama çıkarmadıklarını, “yer ve personel var ama sizi çıkarmayız” denildiğini yani hiçbir yasal dayanağın olmadığını, keyfi bir uygulama olduğunu;
- Bunun için tepkilerini dile getirdiklerini ve tepki verdikleri için diğer mahkumları rahatsız edildiğinin söylendiğini ve 11 gün hücre cezası verildiğini, haklarını aradıklarında 11 gün hücre cezası eğer aramazlarsa ağır bir tecritle yaşamak zorunda bırakıldıklarını, ölüm ve sıtma arasında bırakmak gibi bir şeyin dayatıldığını, buna bağlı olarak yasal hukuki ve vicdani dayanağı olmayan belirsiz bir disiplin soruşturması gönderdiklerini, onlara istenilen cezanın tabii ki her zaman olduğu gibi ilk hücre olduğunu; telefon, görüşme, mektup ve saati varmış gibi faaliyet yasakları geldiğini;
- Aynı uygulamanın ağırlaştırılmış müebbet olan arkadaşlarına da uygulandığını, onların da gün içinde çıkartıldıkları avlu saatlerini kısalttıklarını ve bunu düzenli yaptıklarını, bu talebin yani saatlerini bir nebze de olsa çoğaltmalarını talep etmelerine rağmen bunu sürdürmeye devam ettiklerini;
- Ailesinin Silopi Başköy’de olduğunu ve oradan buraya kadar 50 dakika görüş için geldiklerini, idarenin bu talepleri de keyfi bir şekilde reddettiğini, insanların mağduriyetleri ya da insani taleplerinin ve haklarının keyfi olarak reddedildiğini,
- 30-31 yılı aşkındır cezaevinde bulunan arkadaşlarının cezalarının bitmesine rağmen hukuksuz bir şehirde hala bırakılmadığını, bunun bir gerekçesinin de olmadığını ve keyfi bir uygulama olduğunu
- Kitapların yasak olmamalarına rağmen hukuksuzca el konulduğunu ya da verilmediğini, kitapların kaybolduğunu, dilekçe yazdıklarını ve onun da kaybolduğunu
- Anayasa Mahkemesi’nin kararı olduğunu ve ihlal dediği “mektupların UYAP’a işlenmesi alınması konusuna dair dilekçe verildiğini, ama ancak hiçbir şekilde bu Anayasa Mahkemesinin kararının tanınmadığını, bu mektubun bile UYAP’a işleneceğini yani tamamen bunun işlenmesinin küçük bir kanıt olduğunu;
- Hastane, revir, diş, ilaçlar vb. her birinin kendi başına sorun olduğunu, bu temel ihtiyaçların zamanın akışına bırakıldığını, 6 ay sevke çıkmayan arkadaşlarının olduğunu;
- Çeşme suyunun çok kirli olduğunu, sıcak ve yağlı ve pis koktuğunu; soğuk suyun da kireçli ve pas renginde olduğunu, çakıl ve toprak çıktığını;
- Az da olsa sorunlara tepki verdiklerinde güvenlik gerekçesiyle disiplin soruşturması açıldığını, cezaevi güvenliğinin gerekçe yapıldığını, kendilerinin güvende olması üzerine gerekirken güvenliklerinin tehdit edildiğini, zaten memurların hakaret ettiklerini, davranışlarının yeterince güvende olmadıklarını kanıtladıklarını; bu konularda destek istediklerini” aktarmıştır.

P. Ş., 10.06.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan oğlu C. Ş. için yaptığı başvuruda; “Oğlunun 2015 tarihinde Şırnak’ta polisler tarafından ateşli silahla karnından ve kalçasından vurularak yaralandığını, 1 ay Diyarbakır Fakültesi Hastanesi’nde tedavi altına alındığını, tedavisi tamamlanmadan tutuklanarak cezaevine götürüldüğünü, 7 sene Diyarbakır Cezaevinde kaldığını, 2023 yılında bilgileri dışında Antalya’ya S Tipi Cezaevi’ne sürgün edildiğini, yaklaşık 2 hafta oğlundan haber alamadığını, sonrasında Antalya’da aynı koşuğa kaldığı arkadaşlarının ailesi vasıtasıyla kendisine ulaşıldığını ve oğlunun Antalya’ya sürgün edildiğini öyle öğrendiğini, oğlunun yararlandığını, bacağından ciddi hasar oluştuğunu, kalçasına platin takıldığını; oğlundan 2 aydır haber alamadığını, sağlık sorunları olduğunu bildiğini ve endişe

duyduğunu, en son mart ayında açık görüşüne gittiğinde cezaevi idaresinin kendilerine insanlık dışı muamele ettiğini ve koşullarının kötü olduğunu” aktarmıştır.

O. Ç., 12.06.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve 24.06.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bir süredir bulunduğu Antalya S Tipi cezaevinde yaşadıkları birçok sorun ve sıkıntılara dair bir türlü çözüm bulunmadığını ve talepleri karşılanacak iken bile makul küçük ölçüde dahi yaklaşmadığını adeta sorunlarının derinleştirildiğini ve artık durumun kabul edilemeyecek bir noktada olduğunu, bir tutum olmaktan çıkıp adeta keyfi uygulamalar boyutuna ulaştığını, bu nedenle vahim bir durum yaşanmadan İnsan Hakları Dernekleri Derneği üyelerine birçok yaşananlara kayıtsız kalmamaları temennisiyle yaşadıkları +kim problemlerin bir kaçını paylaşmak istediklerini;

- 1) Buldukları S Tipi gibi cezaevlerinde ne gibi uygulamalar olduğuna dair vakıf olduğunu, bu tip cezaevlerinde Bakanlığın 45/A Genelgesine göre haftalık 10 saatlik ortak kullanım etkinliklerinden (sohbet, spor, atölye, kurs, kütüphane gibi) yararlanmalarının gerektiğini, bu cezaevinde haftada 1 kez ve 1 saatle sınırlı sportif faaliyetlerin dışında hiçbir haktan yararlandırılmadıklarını, Bakanlığın belirlediği prosedürün dışında bir uygulamaya tabi tutulduklarını, bir nevi tecrit ve idarenin keyfi tutumlarına maruz kaldıklarını,
- 2) Gelişi güzel bir şekilde odalarına baskın aramalar yapıldığını; bir fotoğraf, bir yazıyı, kantinde satılan herhangi bir malzeme için soruşturma açıldığını, hücre cezalarıyla infazlarının yakıldığını, adeta bunun bir tehdit olarak dillendirilmesinde sakınca görmediklerini ve bunların sonucunda da cezaları biten arkadaşlarının dahi genel geçer soyut gerekçelerle tahliyelerinin engellendiğini, örneğin açlık grevleri süresince yasaya aykırı olmasına rağmen 32 arkadaşlarına kendisi de dahil hücre cezası soruşturması açıldığını ve itirazlarına rağmen infaz hâkimliği ve ağır ceza mahkemeleri tarafından onandığını ve infaz edildiğini, oysa yasada açlık grevi yapmanın fiili (bir aylık etkinlikten men) olarak belirlendiğini, görüldüğü üzere burada yasaya uymama halinin mevcut olduğunu,
- 3) İkinci madde de belirttiği cezası biten arkadaşlarının tahliyesinin ertelenmesiyle ilgili hususla ayrıca dikkat çekmek istediği noktalar olduğunu, şu an cezaevlerinde oluşturulmuş bakanlık bünyesindeki kurumların adeta keyfi bir mahkeme yetkisi olmadan ikinci bir yargılama gibi infaz uygulaması uygulandığını ve Anayasal bir suç işlendiğini, ancak ve maalesef İnfaz Hâkimliği ve Ağır Ceza Mahkemelerini de bu durumu tasdikleyerek aynı suçta ortak olduklarını; Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin de “yasanın geriye yürümezlik ilkesinin şartlarının belli olduğunu, “lehte olandan sanık yararlandırılır” denildiğini ve şu an cezaevlerinde oluşturulan kuralların tamamen kendilerinin aleyhinde bir durum olduğunu ve bunun neredeyse hepsinin cezaevine girmesinden sonra çıkan yasa olması sebebiyle 5237 sayılı yasanın 7/2. maddesindeki 765 sayılı TCK’nın 2/2 maddesinde belirtilen koşulların çok açık bir şekilde ihlal edildiği anlamını taşıdığını ve bu ihlalle birlikte cezası biten arkadaşlarının bir iki istisna hariç son zamanlarda tamamının tahliyelerinin engellenerek hem arkadaşlarının hem de onların şahsında ailelerinin mağdur edildiğin, çok ciddi bir şekilde inançlarını sarsıldığını ve bunun da yaşamlarına olumsuz yansındığını;
- 4) Hastaneye gidiş gelişlerinde sürekli problemler yaşandığını, kaldıkları nezarethanede kelepçelerin açılmadığını, muayene esnasında da kelepçeleri açılmadığı gibi doktorla 1-2 dakikadan az bir sürede muayene gerçekleşmeden sözlü soru cevap şekliyle teşhis konulup ilaç yazılıp yollandıklarını, doğal olarak bir iyileşme olmadığı gibi de daha da derinleşen sağlık sorununun gün yüzüne çıktığını, bunun da telafisi olmayan bir mağduriyet anlamına geldiğini;
- 5) Yıllardır yanlarında olan ve birçok cezaevinde incelemesi yapılan kitaplarının idare kütüphanesinde bulunmasına rağmen ancak 2 ayda bir kendilerine verildiğini, eğitim, araştırma ve okumalarının bu şekilde engellendiğini;
- 6) Bulduğu cezaevinin yeni olmayan ancak 3 yıl gibi de eski denemeyecek bir süredir açılmış olmasına rağmen çok sık işkence gibi bir tutumun mevcut olmasıyla anıldığını ve buna yakın zaman önce haksız bir şekilde verilen hücre cezası infaz edilirken bizzat tanık olduğunu; adeta işkence uygulaması denilecek kontrolsüz güç ile şiddet uygulandığını, bunun da kılıfına uydurularak “küfür etti, mazgala vurdu” gibi absürt gerekçelerle şiddete aşan uygulamalarının yanında saatlerce hatta günleri bulan ters plastik kelepçe uygulamalarının ele ve ayaklara takılarak beton üzerine bırakılmak olarak ruhsal travma yaşayan mahpusların intihara teşebbüs etmekte olduğunu ve ölümlerle sonuçlanabildiğini, yakın zaman önce Kamu Denetçiliği Kurumunun birkaç hak ihlali gibi gösterdiği ve kamuoyuna yansıyan bunun çok ötesinde bir durum olduğunun bilindiğini, insan canının bu kadar kıymetsiz hale getirilmesi ve kurumların insafına bırakılmasının ciddi anlamda sorgulanması ve önünün alınmasının gerektiğini;
- 7) Son olarak girmiş olduğu açlık grevini bir anayasal hak olmasına rağmen kendisine hücre cezası verildiğini, yetmediği gibi bir de Tem Şube Soruşturma Bürosunun da cezaevindeki açlık grevinin ile ilgili soruşturma başlattığını ve kendisinin ifadeye çağrıldığını;

Kısaca da olsa kimin yaşadıkları sorunların bir kısmını paylaştıklarını derneğin göndereceği bir heyet veya yetkili sivil toplum kuruluşları ile bunları daha ayrıntılı ve somut örneklerle paylaşabilecekleri belirttiğine” aktarmıştır.

A. E., 30.08.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan oğlu Mert Ekinci için yaptığı başvuruda; “Oğlu M. E.’nin 9 yıldır hapishanede olduğunu, 2 yıldır da Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutuklu olduğunu, 30.08.2024 tarihinde kendisini telefonla arayarak “Kendisiyle beraber hapishanede bulunan 3 arkadaşının ağır hasta olduğunu ve tedavilerinin düzgün yapılmadığını, İ. B., M. E., Z. Ş., Y. B. adlı mahpusların ağır hasta olduğunu ve tedavilerinin düzgün yapılmadığını ve kendisinin de hasta olduğunu, midenin rahatsız olduğunu, sırtının ağrıdığını, ancak gerekli tedavilerin yapılmadığını” söylediğini” aktarmıştır.

N. Y., 02.09.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden gönderdiği faksta; “İzmir/Kırıklar 1 No’lu F Tipi Cezaevindeyken rahatsızlığıyla ilgili birçok duyarlı sivil toplum kurumlarına yazdığını, mevcut olan bilgilerin doğru olduğunu ancak o zamandan bu zamana kadar ne yazık ki hastalıklarına yenilerinin eklenmiş durumda olduğunu; şu an astım, mide, kalp spazmı, karaciğer yağlanması ve iltihaplanması, gıda zehirlenmesine sık sık yol açan bakterinin yanı sıra, beyin damarlarında tıkanıklığının ortaya çıktığını, bu hastalıkların tedavileri için sadece alışılagelen ilaçların verildiğini” aktarmıştır.

Ş. A. tarafından 10.09.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesi’nden gönderilen faksta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bel ve boyun fıtığı hastalıklarının devam ettiğini, reflü, kronik farenjit, sinüzit ve boğazında ceviz büyüklüğünde bir kist olduğunu, bu kistin tükürük bezi içinde geliştiğini ve yeterli tükürük salgılamayı engellediğini, buna bağlı olarak farenjitin azması ve genzine tahrişe neden olduğunu, buna bağlı haftada 2-3 kez boğaz ve burnunun kanadığını, ayrıca sağ dizinde menüsküs ve çapraz bağlarda kopma yaşandığından ameliyat, olduğunu ancak tam bir iyileşme sağlamakla birlikte yeniden nüks ettiğini, sol dizinde de aynı ağrıların mevcut olduğunu, zaten romatizma ve kireçlenme de eklenince ağrının sürekli olduğunu, diş ve göz sorunlarının da bulunduğunu maalesef tedavi noktasında aksaklıklar yaşandığını, 5-6-7 ayı bulan sevklerin olduğunu, hatta bir yıla yakın devam eden sevkler olduğunu, kendilerinin başka alternatifleri olmadığı için de daha çok mağdur edildiklerini; 24.04.2024 tarihinde 30 yılını tamamladığını şartlı tahliye olmasının gerektiğini, 6 aylık (6 kez idare ve gözlem kurulunun) cezaevi kurulunun “iyi halli olduğunu” söylemesine rağmen ve hiçbir disiplin cezasının son 3 yılda olmamasına rağmen tahliyesinin 6 ay geciktirdiğini, gerekçede de “her ne kadar iyi halli olsa da” denilerek hakkında sübjektif değerlendirmeyle tahliyesinin ertelendiğini, bundan sonra daha ne kadar erteleyeceklerini bilmediğini; kendilerinin hapishanede tedavi edilmediğini, tahliyelerinin keyfi biçimde engellenerek dışarıda tedavi olma haklarının da engellendiğini, 10-15’e yakın arkadaşının keyfi bir şekilde cezalarının ertelendiğini, 30 yıldan sonra böyle keyfi bir şekilde tahliyelerinin uzatılmasının en büyük insan hakları ihlali olduğunu, bu uygulamaların üzerinde ciddiyetle durulmasını gerektiğine inandığını” aktarmıştır.

R. P. tarafından 07.10.2024 tarihinde yazılan 16.10.2024 tarihinde Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesi’nden gönderilen faksta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu cezaevinde yaşanan sorunları ve mağduriyetleri insan hakları üyeleri olarak bizlerle paylaşmak istediğini, duyarlı olunmasının ve seslerinin duyulmasını beklediklerini; son bir aydır aşırı derecede baskı ve sindirme politikasının yürütüldüğünü, örneğin bir hafta içerisinde yapılan üçüncü kez kısmi aramaların olduğunu, meselenin yapılan aramalarda değil yapılan aramalarda eşyalarının, defter-kitaplarının, yiyecek-içeceklerinin dağıtıldığını, talan edildiğini, temel ihtiyaçlarının çöpe atılacak hale getirildiğini, gardiyanların arama esnasında eldivenli ellerini götürüp tuvalet deliklerine sürdüklerini ve ardından gelip o eldivenli elleriyle buzdolabın aradıklarını, o eli yemeklerine bulaştırdıklarını, uyarmalarına rağmen bu uygulamalara devam ettiklerini, dolayısıyla hasta olmalarına neden olduklarını; yine hasta olmalarına rağmen hastaneye gidip tedavi olmak için sevklerinin yapılmadığını, keyfi olarak tedavi olma haklarının ellerinden alındığını, sevdiklerinin sürekli sürüncemede bırakıldığını, bununla beraber ilaçlarını el konulduğunu, kronik ilaçlarının günde tek tek şeklinde verildiğini, bazen bilinçli olarak ilaçlarının gecikmeli verildiğini, her hafta revire çıkmak için dilekçe vermesine rağmen de revire çıkarılmadığını, dilekçelerine cevap verilmediğini, dilekçelerinin cevapsız bırakıldığını, muhatap bulamadığını, muhatap bulmak için görevlileri çağırdığında provokatif yaklaşımlar sergilendiğini, hakaretvari söylemler yapıldığını; aynı zamanda 4-5 ayda gittikleri, revire, spora, hastaneye muayeneye gitmeye gittikleri esnada üstlerinde yapılan aramalarda gardiyanları resmen

kendilerini taciz ettiklerini, yapılmaması gereken aramaların yapıldığını, buna ek olarak bir şeye itiraz ettiklerini de mahpuslara fiziki işkence yapıldığını, falakaya yatırıldığını, tüm bu işkence falaka gibi şeylerin kameranın olmadığı bölümlerde mekanlarda yapıldığını; son 2 yıldır hiçbir şekilde atölye, kurs, sohbet benzeri haklarının faaliyet çerçevesinde verilmediğini, verilmemesi için her türlü engellemelerin çıkartıldığını, resmen hükümlere tecrit uygulandığını, haftada bir çıktıkları sporun 40 dakikaya indirildiğini; gün be gün haklarının tek tek ellerinden alındığını, durumun gittikçe kötüleştiğini, bu kapsamla beraber her hafta çıkmaları gereken telefon haklarının 15 günde bir çıkarıldığını, haklarının resmen gasp edildiğini; iç kantinde olmayan ihtiyaçlarını dış kantinden karşılamak için dilekçe yazmak istediklerinde kendilerine cevaben “dış kantin diye bir şey yoktur” denildiğini, ancak ihtiyaçlarını ailelerinden istediklerinde ailelerin ihtiyaçlarını kargo ile yolladıklarında ihtiyaçlarının yine verilmediğini, mağduriyet yaşatmak için tüm bunların bilinçli olarak yapıldığını; tüm bunların yanında uzun zamandır elinde ciddi bir sorun yaşadığını, sol elinde sakatlık bir durum olduğunu, hiçbir şekilde sol elini kullanmadığını, en temel ihtiyacını bile gidemediğini, örneğin yazı yazamadığını, temizliğini yapamadığını arkadaşlarının yardımıyla temel ihtiyaçlarını gidermek zorunda kaldığını, oda temizliğini yapmak için hortum istediğini ancak müdürün buna izin vermediğini, doktor ve teknisyenin verilmesi yönünde beyanda bulunsa da idare müdürünün buna göz yumduğunu, ciddi manada mağdur edildiğini, bireysel olarak yaşamını sürdüremez dediğini bu konularda destek istediğini” aktarmıştır.

A. Ö., 10 Ekim 2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi M. Ö. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi M. Ö.’in Antalya S Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevinde tutuklu olduğunu, 1 aydır dış hastanesine sevk beklediğini, jandarmaların götürmediğinin söylendiğini; sosyal aktivitelerden hiç birinden yararlandırılmadıklarını, eskiden haftada 1 gün atölye günlerinin olduğunu ancak artık onu da artık yaptırmadıklarını; 3 aydır bize gözlük reçetesini gönderileceğini ancak cezaevinin bir türlü göndermediğini, türlü türlü bahaneler öne sürüldüğünü” aktarmıştır.

A. Ö., M. Ö., S. Ç. tarafından Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden 04.11.2024 tarihinde yazdıkları ve 12.11.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan faksta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Buldukları cezaevinde yıllardır süregelen kronikleşmiş birçok sorunun bulunduğunu, yıllardır devam edegelen bu sıkıntıların giderilmesi için birçok girişimde bulduklarını, ancak tüm girişimlerinin sonuçsuz kaldığını, özellikle kuruma yeni gelen 1. müdür ve yeni yönetimin oluşmasıyla birlikte hak ihlallerinin farklı bir boyuta taşındığını, kendilerinin bir tecrit sistemi içinde tutulduklarını, şimdiye kadar hiçbir sosyal haktan yararlandırılmadıklarını, hiçbir taleplerinin kabul edilmediğini, haftalık 45 dakikalık bir spor aktivitesi dışında ne bir kurstan ne de atölye hakkından yararlandırıldıklarını, Adalet Bakanlığı'nın genelgesinde olmasına rağmen bu haktan faydalanamadıklarını; sağlık hakkının neredeyse bir minnet gibi sunulduğunu, kimi hastane sevklerine neredeyse 1 yılı bulabildiğini; oda değişim taleplerinin ya keyifli bir şekilde engellendiğini ya da cevap verilmediğini, tahliyesi gelmiş olan arkadaşlarının idare ve gözlem kurulunun keyfi ve ideolojik yaklaşımlarından kaynaklı tahliye edilmediklerini, daha da sayabilecekleri birçok hak ihlaliyle karşı karşıya olduklarını; diğer yandan kimi personellerin kaba ideolojik ve provokatif yaklaşımlarına maruz kaldıklarını, kimi personellerin “bu daha başlangıç, daha yeni başlıyoruz” yolu üstü kapalı açık söylemleri ve 1. müdürün “bu daha iyi günleriniz” temelindeki tehdide varan sözünün bu cezaevinde yaşadıkları ve yaşayacaklarını bir işareti olduğunu, müdür ve kimi personellerin söylentilerinin acil bir girişimde bulunmasını gerektirecek ciddiyet arz ettiğini, yaşanacak herhangi olumsuz bir durumda 1. müdürünün sorumlu olacağını, bu konuda destek talep ettiklerini” aktarmışlardır.

O. Ç., 15.11.2024 tarihinde, Antalya S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve 24.06.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “04.11.2024 tarihinde kardeşinin ve kardeşinin eşinin yurtdışından 14 yıl sonra ziyaretine geldiklerini, kardeşi D. Ç.’in bir süre önce yani yaklaşık 4 ay önce kalp krizi nedeniyle ameliyat olduğunu, kendisine kalp yetmezliği nedeniyle kalp pili takıldığını, kardeşi ve eşi ziyarete geldiklerinde hastalığıyla ilgili doktor ve hastane raporlarında herhangi bir sorun yaşanmaması için kendileriyle birlikte getirdiklerini, buna rağmen ziyaret gün ve saatinde kardeşine X-Ray cihazından geçirilerek ziyarete alınma zorbalığı yapıldığını, kardeşinin “bunun hastalığını tetikleyeceğini ve X-Ray cihazından geçmeyeceğini” belirttiğini, fakat ilgili memurun “kendilerine talimat verildiğini, X-Ray cihazından geçmediği sürece ziyarete alınmayacaklarını” belirttiğini, bu yüzden yengesinin ziyarete alındığını, kardeşinin dışarıda bırakıldığını, durumu öğrendikten sonra ilgili memurlar aracılığıyla kardeşinin içeri alınması için baş memurları haber ilettiğini, talebi üzerine kardeşiyle bir kez daha görüştiklerini ve

kendisine duyarlı kapıdan geçmezsen ziyarete alınmayacağını bir kez daha belirtildiğini, kardeşinin de 14 yıl sonra uzak bir yerden ziyaretine geldiği için tüm riskleri göz önüne alarak X-Ray cihazından geçerek 35 dakika sonra ziyaret salonuna alındığını, bu duruma dair aynı gün içerisinde cezaevi Müdürlüğünün başta olmak üzere, Cumhuriyet Başsavcılığı ve Adalet Bakanlığı suç duyurusunda bulunduğunu ve ilgili memur hakkında soruşturma başlatılmasını talep ettiğini, cezaevi Müdürlüğünün 05.11.2024 tarihinde yazmış olduğu dilekçeye sözlü açıklamada bulunduğunu, kendisine “Duyarlı kapının X-Ray cihazının son model olduğunu, firmanın kendilerine verdiği belgelere dayanarak kalp pilli hastalar için hatta hamileler için herhangi bir zararı olmadığını” iddia ettiklerini, bu belgelerin bir nüshasının kendisine verilmesini talep ettiğini, fakat “Bunu vermeyeceklerini ilgili kurumların istemesi üzerine kendilerine birer nüshasını ulaştıracaklarını” belirttiklerini; durumun vahameti ve yaşamlarının daha ayrıntılı öğrenerek istenirse telefon numarasını aşağıda yazacağını, onlar aracılığıyla daha ayrıntılı bilgi edilebileceğini; ayrıca kısa kısa burada yaşadıkları bir koç konuyla ilgili de paylaşımda bulunmak ve çözüm için ayrı bir başlık altında belirtmek istediğini;

- 1) 3 yıldan fazladır bu cezaevinde bulunan arkadaşları ve kendisinin sosyal kültürel ve sportif faaliyetleri için defalarca kez cezaevi idaresine sözlü ve yazılı taleplerde bulduklarını, fakat herhangi bir şekilde bu taleplerinin karşılanmadığını, haftalık 10 saatlik faaliyetler haklarına faaliyet haklarını kullandırmayan cezaevi idaresinin haftada sadece 45 dakika spor sahasına çıkardıklarını, artık bu konunun ciddi anlamda kendileri için sorun olduğunu;
- 2) Burada bulunan kendilerinin neredeyse tamamının ailelerinin uzak ve farklı şehirlerden ziyaretlerine geldiklerini, çok uzun zamandır en azından 1,5 saate çıkarılması için cezaevi idaresi ile bu sorunun çözülmesini talep ettiklerini, ancak herhangi bir çözüm üretilmediğini; Kısaca belirttiği durumlar için hem çözüme katkı sunma için hem de derneğe bağlı avukatların kendisini ziyaret etmesini istediğini” aktarmıştır.

2) Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesi

A. A., 15.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Mağduriyetlerinin ve sorunlarını çözemediklerini; Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Hakları Komisyonuna, Kamu Denetçiliği Kurumuna, CİMER’e, Adalet Bakanlığı’na, Ceza Tevkifevleri Genel Müdürlüğüne ve birçok yere yazdıklarını ancak hiç olumlu bir sonuca ulaşamadıklarını;

- 1) Burasının 3 kişilik ve tek kişilik koşulları olan yeni açılmış bir cezaevi olduğunu, odaların 3 kişi için bile dar ve küçük olmasına rağmen Adalet Bakanlığı talimatıyla geçen yıl Temmuz ayında odalarına 3 ranza daha eklendiğini ve kapasitenin 6’ya çıkarıldığını, 15 metre karelik yerde 6 kişi yattıklarını, 6 kişinin hem lavabo hem banyo hem de tuvalet olarak tek kabinini kullanmak zorunda olduklarını, dahası odada 6 kişi değil 10 kişiye kadar kalmak zorunda bırakıldıklarını, oysa odalarının 3 kişi için bile küçük dar yetersiz ve havasız olduğunu;
- 2) Hapishanelerde kalanlar için ayrılan yemek istihkak ücretlerine bir dürüm bile alınamazken, kendilerine 3 öğün yemek çıkartılmaya çalışıldığını, bu sebeple yemeklerin az ve yetersiz çıktığını, dengeli ve sağlıklı beslenemediği için sık sık hasta olduklarını,
- 3) Anayasa ve yönetmeliğe göre sosyal ve kültürel faaliyetler kapsamında her hapishanede uygulanan ve de uygulanması gereken sinema faaliyetinin kurum yönetimi tarafından kaldırıldığını, kurum yönetiminin, Adalet Bakanlığı’nın, Turizm ve Kültür Bakanlığı onay verdiği tüm sinema filmlerini sakıncalı bulduğu için sinema faaliyetini kaldırdığını, bu haklarını sıradan televizyon kanallarından daha kötü gereksiz bir televizyon kanalı olan Sinema TV ile geçirildiğini, sinema faaliyetinin hapishane yönetiminden sansürüne takıldığı için yasaklandığını,
- 4) Manavda mevsim ürünleri satılmadığını, taleplerinin dikkate alınmadığını,
- 5) Kantin ürün çeşitliliğinin az olduğunu ve taleplerini dikkate alınmadığını,
- 6) Sipariş ettikleri Adalet Bakanlığı onaylı İngilizce dergilerin alınmadığını, ailelerinin getirilmesine de izin verilmediğini,
- 7) Sıcak su sisteminin sürekli arızalı olduğunu, zaten kotalı kısıtlı olan sıcak su haklarının günlük 50 LT olarak yalnızca belirli saatlerde verildiğini,
- 8) Hapishanede eğitim almanın çok zor olduğunu, hiçbir gelirleri olmadığı için hapishanedeki öğrenciler için harç ücretleri ve ders notları ücretlerinin kaldırılmasının gerektiğini,
- 9) Yazları burasının çok sıcak olduğunu, hapishanenin merkezi havalandırmasının olmadığını, sıcaktan çok mağdur olduklarını” aktarmıştır.

M. Ç., 12.02.2024 tarihinde Bodrum S Tipinde tutulan oğlu U. Ç. için yaptığı başvuruda yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Oğlunun 2012’de tutuklandığını ve İzmir Kırklar 2 Nolu F Tipi Kapalı Cezaevine konulduğunu, 5-6 yıl önce T Tipi Kapalı Cezaevine sürgün edildiğini, sevk sırasında işkence ve kötü muameleye maruz kaldığını, 24 Ocak 2024 günü açık görüşe gittiğini ve bir sorununun olmadığını, ancak 27 Ocak günü bir arkadaşının oğlunun sürgün edildiğine dair telefon ettiğini, vasisi İzmir’de olduğu için onun cezaevine gittiğini, Bodrum S Tipi Cezaevine gönderilmiş olduğunu öğrendiklerini; 7 Şubat 2024’te açık görüşe gittiğini, Bodrum’a sevk edilirken birçok eşyasına el konulduğunu, tırnak makası, kalem bile vermediklerini, Müdürün “ilgileneceğim” dediğini ancak bir gelişme olmadığını; görüşe girerken kendi üstündeki montu kalın diye dışarıda bıraktıklarını, oysa aynı montla diğer hapisanelere girebildiğini; oğlunun eşyalarının geri verilmesi için yardım talep ettiğini” aktarmıştır.

A. D. tarafından yazılan ve 12.03.2024 tarihinde Bodrum S Tipinden yazdığı mektupta. Beyanlarına göre; “Hastalığı keratokonus hastalığının iyice ilerlemiş olduğunu, %61 engelli olduğunu, 2027 Bodrum Devlet Hastanesine ait engelli raporunun mevcut olduğunu, bu raporun 7 yıl öncesine ait olduğunu, mevcut durumunun bu raporun ilerisinde olduğunu kornea nakli yapılmasının gerektiğini ancak mevcut cezaevi şartlarından dolayı tedavisinin imkansız olduğunu ailesinin Aydın Söke’de oturduğunu yaklaşık bir yıldır engelli maaşını alamadığını başvurularının mevcut olduğunu ancak cezaevinde tutulduğu süreden verilerdir engelli maaş alamadığını gerekli girişimlerin yapılmasına rağmen herhangi bir sonuç alamadığını” aktarmıştır.

A. H. I. tarafından kendisine, yazdığı mektup nedeniyle verilen disiplin cezası evrakıyla birlikte 15.04.2024 tarihinde Bodrum S Tipinden belgenin altına yazdığı bilgi notunda; “Göndermiş olduğu bu disiplin soruşturması evrakından da anlaşılacağı üzere uğramış olduğu hak mağduriyetlerini anlatmasının dahi engellendiğini, haklarının gün geçtikçe daha da kısıtlandığını, cezaevi bünyesinde çok rahatlıkla sağlanabilecek faaliyetlerin hiçbirinin uygulamaya alınmadığını, bununla ilgili dernek ve kurumlara yazdıklarında da disiplin soruşturması adı altında mektuplarına el konulduğunu, buraya bir heyet gönderilmesinin ve böylelikle yaşadıkları sorunları sözlü olarak aktarma şanslarının olacağını, bu konuda da duyarlılık talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. H. I. tarafından 18.04.2024 tarihinde Bodrum S Tipinden yazılan ve 26.04.2024 tarihinde ulaşan mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Tecridin kaldırılması ve sayın Öcalan’ın özgür kalmasının toplumsal barışın teminatı olacağını, toplumun siyasal sorunlarını şiddete başvurulmadan barışçıl yoldan çözülmesini sağlayan tüm devletlerin bunun denemesiyle ve demokratik kanalların sonuna kadar açarak başardıklarını, çünkü tıpkı doğa gibi toplumun da sürekli hareket halinde olduğunu, geliştiğini ve değiştiğini, durağanlık ve statükonun toplumsal gelişmeye ve ilerlemeye yabancı olduğunu, ancak maalesef Türkiye Cumhuriyeti hükümetinin yüzyıldır Kürt sorununu inkar ve şiddetle çözüme çabasından başka bir yol denemediğini, oysa çözümün adresinin dün olduğu gibi bu günde sayın Abdullah Öcalan olduğunu, bunun için kendisinin muhatap alınması, tecridin kaldırılması ve fiziki özgürlüğün sağlanmasıyla toplumsal barışın teminat alınacağına inandığını, irade beyanında bulduklarını; yukarıda izahını yaptığı olgu ve öneriler doğrultusunda kendileri siyasi politik mahpuslar olarak 15 Nisan 2024 tarihi itibarıyla daha önce süreli ve dönüşümlü olan açık grevleri eylemselliklerini telefon, açık-kapalı görüş, mahkemelere çıkmama (buna SEGBİS dahil) olacak şekilde yeni bir aşamaya geçtiklerini, buradan bildirdiklerini, amaçlarının uygulanan bu tecrit politikalarının toplumda yarattığı yoksulluk kutuplaşma savaş gibi tahribatların daha da derinleşmemesi için herkesi çözüme davet etmek olduğunu, bu mektubu arkadaşlarının ortak duygularıyla kaleme aldığını, bu hususta duyarlı olacağına inandıklarını” aktarmıştır.

M. K., 03.06.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Cezaevi idaresinin, dilekçelerinde mağduriyetlerine Bakanlık ve idari birimlere ilettiklerini bildiğini, İnsan Hakları Derneğinin de bir kuruluş olduğunu, çok eski, köklü ve Bakanlıkta elindeki bilgileri paylaşıyor olduğunu, onun için cezaevi idaresinin bu mektubuna el koymamasını dilediğini; Anayasada ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinde haklar olduğunu, darbe olmadığı sürece insanların haklarının gasp edilemeyeceğini, bir kişiyi cezasının cezaevinde infaz ettiği zaman Anayasal Hakların ortadan kaldıramayacağını, Anayasal haklarının var olduğunu, dolayısıyla cezaevi idaresi ve personelinin, Adalet Bakanlığından kaynaklı genelgelerde olan hakları, hükümlüler ve tutuklular için tanımak zorunda olduğunu; mazeretlerin bir yere kadar gerçekçi olabileceğini, fakat bir yerden sonra mazeretlerin anlamını yitirdiğini, bu durumda insan onuruna yakışır, insanca cezasını infaz eden tutuklu ve hükümlülerin

yasal haklarını isteyeceklerini, hücre ve odalarda kısıtlanan hükümlünün 10 saat sosyal aktiviteye sahip olduğunu, kurs, atölyeye çıkma hakkına sahip olduğunu, haftada 20 dakika üstü (görüş olmadığı zaman) telefon hakkına sahip olduğunu; kaldığı odada aramalar yapılırken eşyalarının nasıl bulduysa aranıp aynı şekilde yerine bırakılmasının gerektiğini, personelin son derece kendisine, ailesine teslim edilen bir emanet gibi tutuklu hükümlüye bakmak zorunda olduğunu; hasta hükümlünün de dış, dahiliye ve diğer tedavi haklarının olduğunu zamanında yapılması gerektiğini; hasta mahpuslardan Kutbettin Menteş'in 67 yaşında olduğunu, tekli odada kalamayacağını, üçlü odalara geçirilmesinin gerektiğini, hele de kalp hastasıyla bu tekli odanın büyük bir risk olacağını; eğer genelgeden doğan hakları bir cezaevinde uygulanmıyor ve insan onuruna yakışır bir muamele görmüyorlar ise orada Anayasal ve uluslararası sözleşmelerden doğan hakların çiğneniyor olduğunu; kendisini 23 yıldır cezaevinde kaldığını, cezaevlerinde gelişen olumlu veya olumsuzlukların öyle tesadüfen olmayacağını bildiğini, dolayısıyla kimsenin düşmanı değil ise herkesin bu memlekette yaşıyorsa bakanlığın genelgesinin yasa gereği uygulanmasının en doğal olduğunu" aktarmıştır.

O. İ. tarafından yazılan ve 06.06.2024 tarihinde posta verilen mektupta; "Bir süredir Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde hükümlü olarak bulunduğunu, görece yeni olan bu cezaevinde oluşturulmuş bir sistem olmadığı gibi her şeyin idarenin ve personelin keyfi tutumlarını hatta kişisel tasarruflarına göre yürütüldüğünü, buna politik kimliklerine dönük ön yargılar da eklenince en sıradan hak ve taleplerinin dahi karşılanmadığını, yasal mevzuatlar gereği uygulanması gereken sosyal etkinliklerinin ya çok kısıtlı olarak uygulandığını ya da pek çok anlamda süresince bir belirsizlik içerisinde bırakılarak uygulanmadığını, örneğin sosyal etkinliklerden, sohbet buluşmalarının genelgede haftada 10 saat olarak belirlendiğini fakat burada azami 3 saat uygulanmakta olduğunu, bu sürenin de sık sık iş yoğunluğu gibi gerekçelerle daha da kısıtlanabildiğini; yine spor etkinliğinin birçok cezaevinde 2 saat iken burada haftada 1 saat uygulandığını; atölye, kurs ve kütüphane gibi haklardan ise hiç yararlandırılmadıklarını; bunların yanı sıra en fazla 3 kişinin tutulduğu oda ve hücrelerinin aynı davadan olan arkadaşlarının kaldığı diğer oda ve hücrelerden uzakta tutularak ağır bir tecrit rezervasyon politikası uygulandığını, kaldıkları odaların bulunduğu koridorlara adli ve Fetö davasından mahpusların yerleştirilerek adeta kimi provokasyonlara zemin hazırlandığını, ilgili konulardaki tüm öneri ve taleplerine ya kulak tıkandığını ya da geçiştirilerek özellikle son zamanlarda kimi cezaevi idarecisiyle ve personelinin karıştırdığı karıştığı suç pratiklerinin açığa çıkmasıyla birlikte bu durumun oluşturduğu zafiyetin kendilerine yönelik geliştirilen baskı artırılarak giderilmeye çalışıldığını; bu provokatif yönelmelerinin özellikle arama pratiklerinde sergilendiğini, bu aramalarda eşyalarının dağıtılıp kırıldığını, kantinden temin ettikleri ihtiyaç olan malzemelerin hiçbir gerekçe gösterilmeden alındığını el konulduğunu; bu baskı politikalarından cesaret alan kimi personelin kasıtlı tahrik edici tutumlarının ise zaten provoke olmuş ortamı iyice geldiğini; kurum idaresinin yapmış olduğu genel ve kısmi aramalara dönük bir itirazlarının olmadığını fakat bu uygulamaların kasıtlı olarak amacının dışına taşırır aldığını böylece bir baskı ve işkence uygulamalarına dönüştürülmüş olduğunu; benzer uygulamaların aile ziyaretlerinde de gösterildiğini, aileleri konusundaki hassasiyetlerinin bilindiğini, olmadık kural ve dayatmalarda bulunularak ziyaretlerinin engellenmeye çalışıldığını bu durumun ailelerini daha fazla mağdur ettiğini, adeta bir daha ziyarete gelmemeleri için ellerinden gelen her şeyin yapıldığını, özellikle kimi personelin bu tahriklerde rol üstlenmiş durumda olduklarını; ağırlaştırılmış müebbet konumundaki arkadaşlarının hiçbir yerde olmayan iyi hal dayatmasıyla 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını; sağlık hakkı kapsamında bulunan hizmetlerden çok sınırlı yararlandırıldıklarını, genelgede ve yasal mevzuatta tanınan haklarının bile engellenmeye çalışıldığını, kimi medikal malzemelerin alımında bu sorunların sık sık keyfi uygulamalar nedeniyle yaşandığını, keza hastane sevkleri ve revir hizmetlerinin zamana yayılarak sağlık açısından işlevsiz ve anlamsız kılındığını, bu durumun özellikle kronik rahatsızlıkları olan arkadaşları açısından hayati tehlike yarattığını; en son ciddi kalp damar rahatsızlıkları olan 67 yaşındaki K. M. isimli arkadaşlarının tek başına tutulduğu hücrede geçirdiği kalp krizi nedeniyle ölümün eşliğinden döndüğünü, tesadüfen fark edilmezse hayatını kaybetmesinin işten bile olmadığını, bu kritik duruma rağmen arkadaşlarının üçlü odalardan birine verilmediğini, tek başına bir hücrede tutulduğunu; yine M. S. F. adlı arkadaşlarının hastaneden verilen cezaevinde kalamaz raporuna rağmen Adli Tıp sevki için uygun şartlar oluşturulmayarak tahliyesi için gereken sürecin akamete uğratıldığını, rahatsızlığıyla doğrudan bağlantılı olan uygun beslenme imkanlarının sağlanmadığını" aktarmıştır.

İ. P., 11.06.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde kalan oğlu H. P. için yaptığı başvuruda; “Oğlunun 13 senedir cezaevinde olduğunu, ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, yaklaşık 3 aydır görüş ve telefon iletişimine çıkmadığını, kendilerinin gönderdiği kıyafet ve mektupların alınmadığını” aktarmıştır.

Ö. M., 20.07.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde kalan amcası K. M. için yaptığı başvuruda; “Kutbettin Menteş’in 1994’de Bitlis’in Hizan ilçesinde tutuklandığını ve cezaevine konulduğunu; Muş, Antep, Diyarbakır Cezaevlerinde kaldığını; işkenceye maruz kalarak %40 oranında görme kabı yaşadığını, ayakları ve bileklerinin çok zayıfladığını; 2007 senesinde tutuksuz yargılanmak şartıyla serbest bırakıldığını, hapishanede iken de şeker ve hiper tansiyon hastalığına yakalandığını, 2016 yılında tekrar cezasının onandığını ve müebbet cezası verildiğini, sağlık problemleri ile alakalı teslim olmadığını, ancak 2021 yılında Bursa’da tutuklandığını, bir süre Bursa cezaevinde kaldığını, ondan sonra Muğla/Bodrum S Tipi Kapalı Cezaevine götürüldüğünü, 2024 yılının 4. ayında avluda hava alırken aniden fenalaştığını, hangi hastanede tedavi gördüğü bilgisine sahip olmadıklarını, aylarca hastanede kaldığını, avlu arkadaşının ailesinin haber verdiğini, ancak kendilerine talep etmelerine rağmen bilgi vermediklerini; aradan uzun zaman geçtikten sonra aradığını ve olan biteni anlattığını; yüksek tansiyon şekerden yattığını, bir de safra kesesi ameliyatı olduğunu” söylediğini, iki gün ceza evinde kaldığı zaman kalp krizi geçirdiğini ancak bu durumun kendilerine söylenmediğini, bir avukatın cezaevine gidip görmek istediğini, avukata “hastanede olduğunun” söylendiğini, avukat da Bodrum Acıbadem hastanesine gidiyor ve yoğun bakımda olduğunu görüyor ve kendilerinin de bu şekilde haberlerinin olduğunu, burada anjiyo olduğunu, kalbine stent takıldığını ve hayati tehlikesinin olduğunu öğrendiklerini, bu durumlara rağmen hala 3 senedir hücrede tutulduğunu, sağlık problemlerinin devam ettiğini” aktarmıştır.

M. K., 22.08.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “Savcılığa, Adalet Bakanlığı’na, Cezaevi 1. müdürüne yazdığı dilekçe içeriğini kabataslak göndermek istediğini, taleplerinin; Resim atölye, gibi aktivitelerini sağlanması; ağırlaştırılmış müebbetlerin hava haklarının iyileştirilmesini; havalandırmaya çıkarken ıslak elbiselerinin kurtulmasının sağlanması için avluya asılmasını istediklerini; hücrelerinde bulunan pencere demir sineklerinin kaldırılmasını istediklerini; 24 saat hücrede kaldıkları için hobi ve diğer faaliyetlerini sağlanmasını; kitap sayısının 15’e çıkartılmasını; PTT ve iç posta yoluyla kitap gönderilmesinin sağlanmasını; mektuplara el konulmamasını, el konulan yazı ve eşyaların iade edilmesini; kurumda olan kapalı açık spor alanlarına her hafta çıkarılmalarını; genel kısmi aramalarda sosyal faaliyetlerinin telafisinin yapılmasını ve hasta arkadaşlarına özen gösterilmesini talep ettiklerini, yani resmi dilekçelerle de bu konuların paylaşıldığını” aktarmıştır.

A. Y., 12.09.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “2008’den bu yana Muş, Van, Erzurum ,Tekirdağ, Edirne ve şu anda burada bulunduğunu, ailesinin Silvan’da yaşıyor sadece telefonla görüşebildiklerini, şu anda bulunduğu cezaevine kendi isteği dışında sevk edildiğini, haberi bile olmadan bir gece yarısı odadan alıp buraya getirdiklerini, şu anda yargılandığı mahkeme olmadığını, yalnızca cezaevinde tünel adıyla kendileriyle alakası olmadığı halde dava açtıklarını, infaz hakimliğinin kendilerini haklı bulduğunu ve ilişkilerinin olmadığını ortaya çıktığını, yalnız hala sistemde görülen hücre ve cezası nedeniyle 3 senedir burada olduğunu, kademeli olarak bahçe hakkının 3 saat olması gerekirken halen de 1 saat olarak işlem yapıldığını; sadece annesi, ablası ve abilerinin olduğunu, yaşlılık ve ekonomik durum nedeniyle görüş yapamadıklarını, otobüsle gelseler zaman, saat, yer aktarmaların sorun olduğunu, özel arabayla da yine sorun olduğunu; telefonların diğer cezaevlerinde 30 dakika ve görüş olmayınca 1 saat yapılıyorken, kendisinin yani ağırlaştırılmış müebbet olanların ise 2 haftada bir 10 dakika görüş yaptıklarını; cezaevlerinde ailesine yakın cezaevlerine sevk talebi olsa da “doluluk vs.” adıyla sevk talebinin hiç kabul edilmediğini, her bir talep sonrasında biraz daha uzak ve aileye sapa yere nakil edildiğini; kendi istemim dışında 2008-2009 da 7 ay Muş E tipi cezaevinde, 2009 ile 2011 tarihleri arasında Van F tipi cezaevinde, 2011 sonu 2012 Mart’a kadar da Erzurum A tipinde, 2012 mart 2016 mart ayına kadar Tekirdağ 2 no’lu F tipinde, 2016 Mart’ından 2022 Mart’a kadar da Edirne F tipinde kaldığını, 2022 den bu yana ise şu anda bulunduğu Bodrum S Tipinde kalmakta olduğunu; hiçbir sevk nedeninin kendilerine bildirilmediğini; Edirne’den Bodrum’a gelirken bir yerden bir yere giderken çıkış yaptığı yerde bekletilen eşyaların açıldığını, 30 kadar yapraklı defterinin kaybolduğunu, kırka yakın kitap sözlük derginin kaybolduğunu, 20 kitaba ise kendisiyle sevk edilen Antalya’ya giden arkadaşının ismini yapıştırdıklarından oradan da parayla kendisine geri geldiğini, suç duyurusunda bulunulduysa da bir netice alamadıklarını; üstüne üstelik de disiplin

soruşturması da açıldığını ve bunun infazda ortaya çıktığını; herhangi bir somut hastalığının olmadığını; 35 kişi olduklarını, Diyarbakırlıların çoğunlukta olduğunu; hak ihlallerine ilişkin şunları ifade etmek istediğini;

1- Antalya S tipinde, kendisi ile aynı konumda olanların haftada 1,5 saat spora çıkarıldığını, burada 1 saat çıkarıldıklarını;

2- Antalya S Tipinde aynı grupta olanları bir koridora koymadıklarını, biz 6 üstü kalıyoruz 12 kişiyiz her koridorda 7 oda vardır 7 de üstte vardır bize her koridora 2 üstü 3 koridora oda 3 bir oda yan yana değil dağıtılarak uzak yere koymuşlar halbuki aynı davada grubu aynı koridor ve bloklara konulur diye bir madde vardır.

3- Adalet Bakanlığı'nın genelgesinde 10 saatlik haftalık faaliyet olduğunu, kaldı ki burada bir hafta açık görüş nedeniyle faaliyetler iptal edilirken 20 saat yerine 50 ya da bir saat o da 10 dakika yolda geçiyor.

4- Her cezaevinde iç posta için pul ücret uygulaması yok iken iç postanın da ücretli olduğunu; akraba olmayanlara da mektup yollanamaz kararı aldılar mahkeme kararı bozdu yine ücretli postaneye ile alakalı olmadığı halde sanki bir odadan bir odaya cezaevi içi değil de şehirler arası mektup yollanıyor tabii tutuluyor

5- Taleplerimiz olduğu halde dilekçeler ya yok deniliyor ya da cevap verilmiyor bu da mağduriyete neden oluyor bir bu musluk temini için 3 ay defalarca dilekçe vermeme rağmen zorla temin edildi

6- koli geliyor bir ay kadar bekletilerek sonra dağıtılıyor halbuki bu iş haftalık yapılması gerekiyor

7- mektuplar çok geçti atılırken yanında bulunan defterler ekipmanlar alındı bir şey olmadığı halde birinden fazla kaldıktan sonra dosyaya koydular eve yollayacağım ücret ödemesi yapacak yerine kesin ödemeli yollandı ve yine eve mektupla bir defter hikaye yolladım o da şöyle oldu diyarbakır'a gitti geldi aylarca dilekçe şikayet derken zor akibetini öğrendim kesin ödemeli giderken gidiş dönüş 2 katı para alındı benden bana verildi

8- aylık arama var bir de kısmi arama var kısmi arama geldiğinde ise yan komşuma gelmiyor güya koridorun en arama sıfır sadece bizim siyasilere odalarında arama yapılıyor yeni keyfi ve dosyaya göre muamele oluyor

9- oda değişim talebimin olurken kanunen 6 ayda hiç yapılması gerekirken erteleme diyorum oda değişimleri yapılmıyor

10- disiplin cezası kesinleşmediği halde sistemde görüldüğü için kaldı ki itiraz hakimliğinin kararı var İptal edildiğine dair halen de 3 yıl geçmesine rağmen bir saat havalandırma hakkı tanınırken iyi halli olmak zor olsa da yine de iyi halli olmama rağmen uzatılması gerekçe ise sistemde görünüyor olmasıdır

11- gece gündüz konuşup küfür eden duvar kapına vuran yanından ayrıldım mı bir sebeple oydu şu an yanımdaki odaya tekrar koydular bu insanlar özellikle işkence olsa diye rahatsız ölelim diye koca cezaevinde sanki yer yok ya da mama aramıza koymuşlar değiştirmiyorlar da

12- genel zindan hakkımda olanları nasıl izah eder toplumun bir parçasını yapalım da dan ziyade nasıl kaba işkence komplo kumpas psikolojik baskı oluştururuz üzerine uzmanlık sağlamış görünüyor kısacası insanın hizmetine gerek yok kanun neyi emrediyor dan çok keyfi ve sadist yaklaşımlarını tatmin görüyor. Kısacası eziklik psikolojisiyle, yetkiyle üstünlük psikolojisini nasıl yansıtırmı anlayışı, kibiri ve suçlu görme bakış acısı vardır ki toplumda en çok şikayet edilen adalet duygusudur. Oda anlaşılabilir duyguda düşüncede orta da kalmıştır.

13- kantindeki çeşitlilik yok. Yine kantinde ihtiyaçları karşılayacak husus yok. Kırtasiyede ki bir ara siyahbkalem bile satılmazken tek tip anlayış mavi renk tek kalem satılıyor. Kalemler tek tip. Defterler tek tip kimi zamanda kantinde yok. Kahvaltılık ta tek tip ve ihtiyaçları karşılayacak yok. Dış kanın ise haftada 1 iken kimi zaman ayda bire çıkıyor. Bir keyfilik vardır.

14- televizyondaki kanal sayısı ve talep kanal verme hususunda sorun var. İzleyenler ne talep ediyordan çok izlenen ne veriyse. Kaliteli sinema kanalı verilmiyor. Diğer cezaevlerinde verileri talep ettik yok.

15- sorunları çözme değil sorunları kangrenleştirme anlayışı vardır. Oda tepkilere psikolojik bozukluklara neden olmaktadır. Kolay olan zorlaştırmak ve imkansızlıkmiş gibi yaklaşım söz konusudur.

16-pencere teller demirler derken dışarı havalandırma görünmüyor” aktarmıştır.

M. Y., 16.09.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “Yaklaşık 9 yıldır cezaevinde olduğunu; cezaevine girmeden Muğla Üniversitesinde öğrenci olduğunu, ailesinin Diyarbakır’da olduğunu, dosyasının 2 yıldan fazla bir süredir Yargıtay tarafından onaylandığını, ağırlaştırılmış müebbet olarak kalmakta olduğunu, bildiği kadarıyla dosyasının Anayasa mahkemesinde olduğunu, Anayasa mahkemesine itiraz yapıldı mı tam olarak bilemediğini, avukatı olan Yusuf Özarlan, itiraz ettiğini bana söylese de tarafına bu konu ile ilgili olumlu veya olumsuz herhangi bir tebligat gelmediğini; Mardin’de tutuklandığını, Mardin E tipinde 2 gün kaldıktan sonra kendi isteği dışında Tokat T tipine sevk (sürgün) edildiğini, 6 yıl boyunca Tokat T Tipi cezaevinde kaldığını, Mardin E Tipine birkaç hafta olmak üzere mahkemeye gitmek üzere götürüldüğünü, 2022 Haziran ayında kendi isteği dışında Tokat T tipinden, Bodrum S tipine sevk (sürgün) edildiğini, o günden bugüne hala Bodrum S Tipinde kendi rızası dışında kalmakta olduğunu; cezaevinde bulunduğu süre boyunca hep ailesinin ikamet ettiği Diyarbakır’dan uzak cezaevlerinde kaldığını, ailesine yakın yerlerdeki cezaevlerine sevk taleplerinin ise her zaman reddedildiğini, bu durumun ailesiyle yapacağı açık ve kapalı görüş hakkını kullanamamasına neden olduğunu, böyle bir hak gaspı ile karşı karşıya olduğunu, yine avukatından uzak yerlere gönderildiğinden dolayı (avukatı Diyarbakır’da kalıyor) avukat görüşü yapamadığını, bu hak gasplarına ek olarak ailesinden uzak olduğundan dolayı, sağlıklı bir şekilde açık ve kapalı görüş yapamadığını, ailesinin görüşe yılda bir veya iki kez gelebildiğini, ziyaretine az gelmelerinin sebebinin Diyarbakır ile Bodrum/ Muğla arasındaki mesafenin çok uzak olmasının olduğunu, bu uzaklığın ailesinin yollarda geçireceği trafik kazası riskini arttırdığını, bu ve benzeri nedenlerden dolayı ailesinin görüşüne gelmekte ciddi sıkıntılara maruz kaldığını; bulunduğu cezaevi kurumunun ailesinden uzak bir yerde olduğu için ekstra bir telefon görüşü, açık veya kapalı görüş ekstrasının da bulunmadığını; Bodrum S tipine ne için getirildiğini bilmediğini, 2020 yılında Tokat T tipinden Bodrum S tipine getirilirken nereye götürüldüğü veya götürülme sebebinin kendisine söylenmediğini, Tokat T Tipinden sevk olduğu zaman genelde akşamından hükümlü/tutukluya eşyalarının hazırlanması için haber verildiğini, kendisine bu haber dahi verilmeden sabah 06:00’te birkaç memurun odasına girip “hazırlan gidiyorsun” dediklerini, eşyalarını hazırlarken memurların odadan ayrılmadıklarını, Bodrum S Tipine getirildiği vakitte çıplak aramaya maruz kaldığını, Bodrum S tipine getirildiğin de yanına herhangi bir eşyanın verilmesine müsaade edilmediğini, 2-3 hafta eşyasız şekilde kaldığını, bunun ilk başlarda kendisi açısından problemlere yol açtığını, bulunduğu Bodrum S tipinde 11 ağırlaştırılmış, 24’e yakında üçlü odalarda arkadaşlarının olduğunu; bunların dışında yasal olduğu halde Bodrum S tipinde hükümlü/tutukluların kendi aralarında iç kargo uygulaması bulunduğunu, iç kargoyu talep etmelerine rağmen olumlu cevap alamadıklarını” aktarmıştır.

H. Ö., 28.11.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan vasisi olduğu S. İ. için yaptığı başvuruda yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “Vasisi olduğu S. İ.’in Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, Ağırlaştırılmış müebbet ve artı 10 yıl hapis cezası olan hükümlü olduğunu, bir bacağının kalçadan itibaren ampute olduğunu, yaşamını tek başına idame ettirecek durumda olmadığını, yemeği tek başın alamaz, çamaşırını yıkayamaz ve temizliğini tek başına yapamaz durumda olduğunu; Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Cezaevinde iken protez yapıldığını ancak protezi kullanamadığı için protezin iade edildiğini, Tekirdağ’dan Bodrum’a sevk edildiğinde bir süre tek başına tutulduğunu ve o dönem tek başına tutulmasından kaynaklı çok fazla sıkıntı yaşadığını, idarenin bunun bu şekilde olmayacağını gördüğünde yanına iki arkadaşını verdiklerini, geçen çarşamba günü telefon ile görüştüklerinde “Kendisinin tek kişilik hücreye alınacağını idare tarafından kendisine söylendiğini” tarafına aktardığını, S. İ.’in tek başına kalamayacağını, bu nedenle bu kararın uygulanmaması için gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

S. İ., 14.12.2024 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “Burada yaşadığı bazı sıkıntıları ve sorunları paylaşmak istediğini, sağlık ve fiziki koşullarının cezaevlerindeki elverişsizliğini bilindiğini, bunun için kendisine verilen türlü konulardaki dört adet sağlık raporunun örneğini de ekte gönderdiğini, ilgili yerlere yaptığı tüm başvuruların sonuçsuz ya da yanıtız bırakıldığını; 4 aya yakın zamandır küçük bir tabure talebini iletmediğini, daha rahat banyo yapmak için ve durumu için temel bir ihtiyaç olduğunu, ancak aradan

geçen zamana rağmen talebinin karşılanmadığını, buranın revir doktorunun da uygun görüp onaylamasına rağmen talebinin karşılanmadığını, daha önce kaldığı cezaevlerinde alafrağa tuvalet bulunduğunu, olmayan yerlerde ise talebi doğrultusunda Tekirdağ ve Sincan gibi yerlerde yapıldığını, ancak burada talebinin karşılanmadığını, hem bu yönlü sağlık raporu olmasına rağmen kendisine “hücrelerde var, istersen seni hücrelere alabiliriz” denildiğini, oysaki “yalnız başına kalmaz” raporunun olduğunu, sağlık durumunun ve fiziki koşullarının hücrede kalmaya uygun olmadığını, raporlarında bu durumun açık olarak belirtilmesine rağmen talebinin karşılanmadığını; 16.11.2024 tarihinde bunun için Adalet Bakanlığına dilekçe yazdığını, ancak dilekçelerin gönderildiğinden kuşkulu olduğunu, zira çıkış numaralarının verilmediğini, talep etme olanağının bırakılmadığını, sağlık durumu ve fiziki engeli nedeniyle alaturka tuvaletin sağlam bacağını da zorlamaya neden olduğunu, sağlığını olumsuz etkilediğini, dilekçelerinin yanıtız bırakıldığını ve talebinin karşılanmadığını; ayrıca mektuplarını keyfi olarak engellendiğini ve yasaklandığını, özellikle Kürtçe yazılan mektupların ya çok geç gönderildiğini ya da verildiğini ya da kaybolduklarını, örneğin son olarak hiçbir sakınca olmayan bir bayram tebriği mektubuna yasak kararı alındığını, Ekim ayında geldiği adresten yollanan mektubun Aralık ayının ortasında verildiğini; çoğunlukla normal mektuplarının kaybedildiğini, ulaşmadığını ve ulaştırılmadığını; idareye teslim ettiği eşyalarının akıbetini aylarca öğrenemeyen arkadaşlarının olduğunu; mahkeme kararı olmamasına rağmen yasaklanmış eşyasını ailesine göndermek istediğini ama bu arada eşyaların kaybedildiğini, Arin Mirkan'a ait A4 ebadında fotoğrafa önce yasak konulduğunu, sonrasında fotoğrafın kaybedildiğini, ne yapıldığının bilinmediğini, dilekçeyle sorup öğrenme taleplerinin yanıtız bırakıldığını, emanet eşyaya teslim edildiği kamera kayıtlarından görülebilecek böylesi tuhaf uygulamaların olduğunu; aylarca hastane randevularına sevklerine götürülmeyen arkadaşlarının olduğunu; ortak alan faaliyetlerinin olabildiğince kısaltıldığını, sınırlı kitap sayısında artış yapılarak sayıyı 10'a yükselttiklerini, buna mukabil halen diğer arkadaşlarıyla paylaşımları için engellerin sürdüğünü; kargoların geç verildiğini ve insanlar yaz için gönderilen eşyalarını kış için gönderilen eşyaları da ancak yazın alabildiklerini; zaten ziyaretlerin az olduğunu tüm arkadaşlarının genelde ailelerinden uzak olduğu için tek tük gelişlerde ise eşya ve bazı alımların yapılmayarak ayrıca mağduriyetlere sebep olunduğunu; kendi sağlık durumuna dair yaklaşımın da burada olan sorunları yaklaşıma örnek olduğunu” aktarmıştır.

V. P., 15.01.2025 tarihinde Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde kalan kardeşi M. S. F. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi M. S. F.’in Bodrum S Tipi Kapalı Hapishanesinde yattığını, kendisinin aynı zamanda hasta mahpuslar listesinde olduğunu, bir çok mağduriyetlerinin söz konusu olmakla birlikte en son çıkarıldığı hastane heyetinde kendisine kanser teşhisi konulduğunu, “cezaevinde kalmaz” raporu verildiğini, kendisinin sağlık durumunu gittikçe ağırlaştığını, bir an önce avukat ziyaretini yapılmasını ve tahliyesinin sağlanmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

3) Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesi

Ş. A. M. tarafından, 06.02.2024 tarihinde, Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan mektupta; “Kendisinin aslen Suriyeli olduğunu, 3 yıldan beridir politik nedenlerden dolayı Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutsak olduğunu, nişanlısı ile aynı cezaevinde olduklarını, nişanlısı M. G. ile resmi olarak evlenmek istediğini fakat nikah işlemleri için kendisinden bekar olduğuna dair bir belge istediklerini, bu belge olmadan evlenemediklerini, Suriye savaşında kimliğinin kaybolduğunu, savaştan dolayı Suriye Konsolosluğunun da kapalı olduğunu, o yüzden bekar olduğuna dair bir belge bulamadığını, bu konuda yardım edilmesini talep ettiklerini, Suriye’deki soyadının A. M. olduğunu” aktarmıştır.

S. B. tarafından, 16.02.2024 tarihinde, Iğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde kaldığı dönem için yaptığı başvuruda yaşadığı sorunlar aktarılmıştır. Beyanlara göre; “03.02.2023 ve 30.01.2024 tarihleri arasında Iğdır S Tipi Kapalı Ceza infaz kurumunda tutuklu kaldığını, bu süre zarfında kronik rahatsızlıklar olmasına rağmen anayasal hakkı olan sağlık hakkından yararlanamadığını, dilekçelerle ilgili kurumları idare tarafından gönderilmediğini; oda değişikliği taleplerinin ise karşılanmadığını, “kavga edin alalım” şeklinde bir zihniyet mevcut olduğunu; idarenin kesinlikle mahkumlarla görüşmediğini, sorunlar derya deniz olmuşken idarenin neden böyle bir tavır sergilediğini anlamadıklarını, sorunları böylelikle daha da büyüttüklerini, memurlar tarafından onur kırıcı davranışlar yapıldığını, memurların ceza infaz kurumunda

kendisini ilahlaştırıp, mahkumu küçük görerek, her türlü hakaret ve tehdide maruz bıraktıklarını, bu gibi durumda mahkumların bunu kaldıramadığını, kendisine ve çevresine zarar verdiğini, zaten bu ifadelerini destekler onlarca haberin internet sitesinde mevcut olduğunu, bunun gibi daha onlarca sorunların da olduğunu, bu insan hakları ihlalleriyle ilgili ilgililer hakkında soruşturma açılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

Kızı tarafından, 07.08.2024 tarihinde, İğdır S Tipi T Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan babası İ. T. için yaptığı başvuruda, babasının yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Babası İ. T.’ün 2020 yılından beri İğdır S Tipi Kapalı cezaevinde hükümlü olarak bulunduğu, devlet memuru emeklisi olduğunu, 64 yaşında olduğunu ve başta böbrek yetmezliği başta olmak üzere gut hastalığı, benign prostat hiperplazisi, diyabet hastalığı, kalp hastalığı ve yüksek tansiyon hastası olduğunu, son zamanlarda kalbi ve böbreğiyle ilgili ciddi sorunlar yaşadığından dolayı revir kontrolleri ve devlet hastanesine sevkleri bulunduğunu, hastalık tanılarının ekte mevcut olduğunu; ailesi olarak kendilerinin Ankara’da ikamet ettiklerini, annesinin sağlık durumunun iyi olmaması ve yaşının fazla olması ve kendilerinin de izin alma süreçlerinde zorluklar yaşamaları sebebiyle artık ziyaret için gidip gelmekte oldukça zorlandıklarını; gerek sağlık durumunun iyi olmaması gerekse de hiç ziyaretçisinin olmamasının dolayı mahpusa yansıyan olumsuz ruh hallerinden dolayı iki hafta da bir 10 dakikalık telefon görüşmelerinde bu durumdan babalarının da şikayetçi olduğunu; en son ki telefon görüşmelerinde İğdır S Tipi Kapalı Cezaevi müdür yardımcısı olarak ifade ettiği kişi tarafından kendisine baskı yapıldığını, gıda ihtiyaçlarının kısıtlandığını ifade ettiğini, durumla ilgili CİMER’e yazdıklarını ancak henüz bir cevap gelmediğini, bu konuyla da ilgilenilmesini istediklerini” aktarmıştır.

Avukat tarafından, 08.08.2024 tarihinde, İğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan F. Ç.’in yaşadığı sorunlar aktarılmıştır. Beyanlara göre; “F. Ç.’in 01.08.2024 tarihinden itibaren İğdır S Tipi Ceza İnfaz Kurumunda açlık grevine girdiğini, greve girme sebebinin; spor aktivitelerinde zorla ayakkabıların çıkarılması ve spor aktivitelerine çıkarken terörist diye çağırılmasından ibaret olduğunu; greve girdikten sonra yaşam malzemeleri olan limon, bal, şeker, tuz ve meyve suyunun verilmediğini, aynı şekilde grevde olduğu halde, revire çıkarılmadığını, kan, tansiyon, kilo testlerinin yapılmadığını; son olarak verdiği dilekçeler (12 adet) ilgili yerlere gönderilmediğini ve dediğine göre “3 gün önce baş memurun yanına çağırdığını, grevi bırak, bu verdiğin dilekçeleri de yırt” dediğini, dilekçeler o an baş memurun elinde olduğunu” söylediğini” aktarmıştır.

B. A. tarafından, 13.08.2024 tarihinde, İğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan babası İ. A. için yaptığı başvuruda yaşadığı sorunlar aktarmıştır. Beyanlara göre; “Babası İsa Abi’nin 2025 tarihinden bu yana cezaevinde olduğunu, daha önce Patnos L Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, şu anda İğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde sürgün edildiğini, babasının daha önce iki kez anjiyo olduğunu, sürekli kontrol altında olması gerekirken 2. Kez İğdır Devlet Hastanesinden tedavisi ve kontrolü yapılmadan geri getirildiğini ve şu an rahatsız olduğunu, S Tipi Cezaevlerinin hasta bir tutuklu için fiziki koşulları sebebiyle çok uygun olmadığını, kendilerinin şu anda Van merkezde ikamet ettiklerini, babasının daha önce Van’daki Hapishanelere gelmek için defalarca başvuru yaptığını ancak başvurularının reddedildiğini, ailece sürekli görüşlere gidip gelme koşullarının olmadığını ve tedavisini de takip edemediklerini, odadaki arkadaşlarının dışında hiç kimseyle ortak bir etkinliklerinin olmadığını, tamamen izole edilmiş dudumda olduklarını ” aktarmıştır.

R. M., 25.10.2024 tarihinde, İğdır S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu Ö. D. için yapmış olduğu başvuruda yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Oğlu olan Ö. D.’nin 2005 yılından bu yana atılı olan suç sebebi ile 19 yıldan bu yana kapalı ceza evinde olduğunu, ancak cezasının 2023 yılında bitmesi gerekirken nedeni bilmedikleri bir şekilde cezasının 1 yıl daha uzatıldığını; oğlunun da, cezasının 1 yıl daha uzatılmasının nedenini bilmediğini ve kendilerine de bu konu ile ilgili olarak kesinlikle bilgi verilmediğini; kendisinin 60 yaşında rahatsızlıkları olan bir anne olduğunu, oğlunu yaklaşık 4 yıldan bu yana göremediğini, çünkü rahatsızlıklarının olduğunu ve maddi durumunun iyi olmadığını; durumunun takip edilerek Manisa çevresinde olan bir cezaevine yerleştirilmesini istediğini” aktarmıştır.

Ş. G., 31.10.2024 tarihinde İğdır S tipi kapalı Hapishanesi’nde yaşamını yitiren Adnan Karayığit hakkında yapmış olduğu başvuruda; “Dayısının oğlu Adnan Karayığit’in 7 yıldır Adana cezaevinde kaldığını, tahliyesine iki ay kala kız kardeşini arayarak intihar ettiğini söylediklerini, kız kardeşinin bu konularda bilgi sahibi olmadığı için detayını sormadığını,

kendilerinin de bilmediğini, cenazesini 30.10.2024 tarihinde İğdır'da bulunan cezaevinden aldıklarını ve Adana'da defnedildiğini, İğdır cezaevine ne zaman gönderildiğini ve tahliyesine iki ay kala bileklerini keserek ve kendinin asarak nasıl öldüğünü bilmediklerini, otopsi raporunda ne yazıyor bilmediklerini; tahliye bekleyen birinin intihar edemeyeceğini, bu konuda hukuki destek verilmesini ve araştırılmasını istediklerini, cezaevinin marketinden bisküvi çaldığını söylediklerini, çocuklarının uyuşturucu maddeye alıştırıldığını, ailelerin çocuklarının bu şekilde suça teşvik edildiğini, anne babasını önceden kaybettiğini, kendi halinde bir çocuk olduğunu, son 20 gün önce kız kardeşini arayarak yeni mont ve ayakkabı istediğini, tahliye olacağı için temiz kıyafetlerle çıkmak istediğini söylediğini, cezaevinde bir şiddet ya da tehdit edildiğine dair hiçbir şey söylemediğini, çocuklarının bu durumunun kendilerini çok üzdüğünü, öldürülmüş olduğundan kuşkulandıklarını, araştırılmasını istediğini, altı ay önce bir yeğeninin daha mafya tarafından öldürüldüğünü aktarmıştır.

4) Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi

V. A. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Önceki aylarda da aktardığı üzere halen haftada 1 gün, bazen de haftada 2 gün arama kısmi arama adında arama yapıldığını, ayda 5-6 kez genel arama yapıldığını, kısmi arama yapıldıktan sonra genel arama yapıldığını, kısmi aramalarında genel arama gibi yapıldığını ve aramalarda mektup, kitap vb. eşyalar ile battaniyelerin yere atıldığını, müdürlerin emriyle kitapların aramalar esnasında okunduğunu, idarenin kitap okuma komisyonunun okuduğu kitapların aramada da okunmaya çalışıldığını, idarenin okuyarak kabul ettiği kitaba “yasak” denilerek el konulduğunu, arama esnasında ajandalarının okunduğu ve ajandalarına el konulduğunu, 1 mektubuna el konulduğunu ve el konulan ajandalarının tamamının okunduğunu, bir ajandaya bir kitaptan paragrafı yazdığını ve bir kitap ismini not aldığını ancak idarenin ajanda da yazan “berber yoktur Rüstem kimdir” cümlesini sakıncalı bularak kendisine soruşturma açtığını, kendisine “koşullar arası eğitim ve örgütsel eğitim faaliyeti propagandasını yönetmek” iddiası ile soruşturma açıldığını ve 11 gün hücre cezası verildiğini, infaz hakimliğinin talebini reddettiğini, Ağır Ceza Mahkemesine itiraz ettiğini, ajandanın idare tarafından verildiğini ve ajanda da sakıncalı bulunan paragrafın hangi örgütü temsil ettiğini sorduğunu ancak idarenin “ajandayı biz verdik ama sen doldurmuşsun! Hangi örgütü temsil ettiğini sen biliyorsun!” dediğini yine de ceza aldığını; kendisinin idareden radyo talep ettiğini, kantinden aldığı radyonun çekmediğini ve çalışmadığını bildirdiğini, idarenin de bu baskın aramada çalışmayan radyoya el koyduğunu, bilinçli olarak bir komplo kurularak arama esnasında “radyoda mühür yok, mühür kırmışsın” denilerek, radyoyla oynadığı iddiası ile kendisine soruşturma açıldığını, hapishaneye mühürsüz radyo girmediğinin iddia edildiğini, mühür denilen şeyin de seri numarasından ibaret olduğu ancak kendisinin bu konudan suçlandığını bu konuda savunma verdiğini ancak soruşturmanın henüz tamamlanmadığını; hapishanede kendisiyle aynı suçtan hüküm giyen 33 kişinin tutulduğunu, Ş. B., A. T., M. S., R. B.'in Türkoğlu hapishanesine talepleri doğrultusunda geri gönderildiğini, M. H., N. K., T. T.'in ise yeni sürgün edilerek Kırşehir S tipi Hapishanesine getirildiklerini; arama sırasında bazı odalarda elektrik kesintisi olduğunu, odada elektrik sorunu olduğunu bu nedenle düzeline kadar odada bulunan mahpusları başka bloklara götürdüklerini, M. H. ve diğer 2 mahpusun bulunduğu odada son arama esnasında elektrik sorunu olduğu iddia edilerek arkadaşlarının bulunduğu B Bloktan alınarak C bloğa götürüldüklerini ve diğer mahpuslarla iletişimlerinin kısıtlandığını; sohbet hakkının yasaklandığını, “sporda sohbet edersiniz” dediğini, haftada 1 defa 1,5 saat spora çıkarıldıklarını, idarenin haftada 10 saat etkinlik hakları olduğunu söylediğini ve “tekrar düzenleyeceğiz” denildiğini ancak spor faaliyetinin 1 saate düşürüldüğünü; kurs, sohbet, atölye vb. sosyal faaliyetlerin hiçbir şekilde kullanılmadığını, idarenin kendilerine “sohbet yapamazsınız sporda sohbet edersiniz sporla sohbet aynı şeydir” denildiğini, mahpusların infazlarının faaliyetlere katılmama nedeniyle yakıldığını ancak faaliyetlerin idare tarafından yasaklandığını; hasta mahpusların hastaneye sevki sırasında hapishaneden çıkarılmadan önce jandarma tarafından ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya bırakıldıklarını ve bu onur kırıcı dayatma nedeniyle hastaneye gidemediklerini, adli suçlardan hapishanede tutulan mahpusların hastaneye sevki sırasında hem ağız içi arama dayatması hem de ince üst araması ile karşı karşıya kaldıklarını, idareye ağız içi aramanın onur kırıcı bir uygulama olduğunu bu nedenle hastaneye gidemediklerini bu uygulamanın kaldırılması için başvuruda bulduklarını ve müdürle görüşmelerinde müdürün ağız içi aramanın bazı mahpusların ağızlarının içinde jilet taşıması nedeniyle yapıldığını söylediğini ancak siyasi mahpusların da ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya kaldıklarını, ağız içi arama yapılmaması için kendisinin Adalet Bakanlığına başvuru yaptığını Adalet Bakanlığı'nın cevabında “Yeteri sayıda personelin tutuklunun

etrafinı sararak firari engelleyecek şekilde tedbir almasının yeterli olacağı” şeklinde görüş bildirdiğini buna rağmen ağız içi aramadan vazgeçilmediğini, ayaklarından kalbe giden damarlarında fren olduğunu, bacaklarında varisler oluştuğunu, damarların kalbe kadar genişlediğini ve çok ağrı yaptığını, kalp kapakçıklarının işlev görmediğini, ameliyat olması gerektiğini ancak tetkik ve tahlillerin yapılmadığını, bu hastalığının 2023 Mayıs ayında tespit edildiğini, ancak ağız içi arama nedeniyle ameliyatının yapılmadığını, 2023 Haziran başında hastaneye sevk edildiğini ve doktorun “Yarın gel ameliyat ederiz” dediğini, ancak sabahında ağız içi arama dayatması olduğunu, ayrıca kötü bir aramaya tabi tutulduğu ayakkabısının çıkarılmasının istendiğini ayakkabıyı jandarmanın kontrol etmesi için çıkarıldığını sonrasında da kendisinin ayakkabısını aramasının istendiğini, bunu kabul etmediğini, jandarmaların üzerine yürüdüğünü, tartışınca da hastaneye gitmediğini ve ameliyatının yapılmadığını, Adalet Bakanlığına başvuru yaptığını Bakanlığın olumlu cevap verdiğini, (bu hususlar 6 ay önce tarafımızca raporlanmıştır) ancak buna rağmen idarenin ve Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü’nün hiçbir şey yapmadığını ve aradan geçen 10 aylık sürede ameliyatının yapılmadığını, tetkik ve tahlil için hastaneye sevk edilmediğini, 2024 şubat ayında ameliyat olması için hastaneye sevk edildiğini ancak ağız içi arama dayatması yüzünden gidemediğini, bunun üzerine kendisine soruşturma açıldığını Kırşehir Cumhuriyet Başsavcılığından soruşturma evraklarının gönderildiğini, hapisane idaresinin suç duyurusunda “V. A.’ın hastaneye götürüldüğünü ancak gitmeyi reddettiğini” şeklinde bir tespit olduğunu ancak bu durumun tamamen yalan olduğunu kendisinin ağız içi arama nedeniyle gitmediğini, bu konunun hapisane idaresiyle bir alakası olmadığını söylendiğini hapisane idaresinin kendisiyle ilgili olmayan bir konuda “olanı olduğu gibi anlatma” yükümlülüğü olduğunu ancak idarenin sürekli mahpus aleyhine davranışlar ve işlemler içerisinde olduğunu bu nedenle bu onur kırıcı uygulama olan ağız içi arama dayatmasında idarenin de payı olduğunu; mahpuslardan Ş. S.’nin 07/09/2023 tarihinden beridir kusarken boğazından kan geldiğini ve hastaneye gitmek istediğini ancak onur kırıcı ağız içi arama nedeniyle gidemediğini, en son doktora götürüldüğünde doktorun “senin genel cerrahiye gitmen gerekiyor” dediğini ancak idarenin genel cerrahiye sevkini hiçbir zaman yapmadığını, ağız içi aramaya karşı bütün kurumlara ve mercilere başvuru yaptığını Adalet bakanlığı cevabında ağız içi aramaya ilişkin bir ibare geçmediğini yalnızca “firarı engelleyecek şekilde kelepçe takılabilir” dediğini, ancak buna rağmen hastaneye sevkler sırasında ağız içi aramaya devam edildiğini; mahpuslardan E. Y.’nin kronik hastalıkları olduğunu, 30 yıldır hapisanede olduğunu, göz ve mide sorunları yaşadığını, yemek dahi yiyemediğini, hastaneye götürülürken ağız içi dayatmaları nedeniyle tedavi edilemediğini; mahpuslardan H. B.’in 30 yıllık hapisliğin verdiği kronik rahatsızlıkları olduğunu göz hastalığının olduğunu, ağız içi arama dayatması nedeniyle tedavi olamadığını; mahpuslardan C. İ.’nin kalbinde sorun olduğunu ve 2006 da açık kalp ameliyatı olduğunu, periyodik olarak kontrollerinin yapılarak tedavisine devam edilmesi gerektiğini, hapisane idaresinin durumundan haberdar olduğunu ve C. sürekli hastaneye sevk ettiğini durumunun çok ağır olmasına rağmen ağız içi arama nedeniyle tedavi olamadığını sadece 3 kere hastaneye gidebildiğini; mahpuslardan Y. G.’in ağzında diş olmadığını, yemek yiyemediğini diş sorununun çok büyük sorunlar yarattığını ancak Y. G.’in de ağız içi arama dayatması nedeniyle tedavi olamadığını; Kırşehir S Tipi Hapishanesinde her şeyin keyfiyetle uygulandığını, herhangi bir kuralın olmadığını, baş gardiyanın keyfi tutumuyla müdürün keyfi uygulamalarının aynı olmadığını, bu nedenle herhangi bir kural veya mevzuatında geçerli olmadığını, bütün personellerin sayım sırasında ve diğer işlemler için koğuş kapısını açarken ve kapatırken sert bir şekilde açıp kapattığını, koğuş kapasını sert bir şekilde mahpusların yüzüne çarptığını ve kapatır kapatmaz hakaret etmeye başladıklarını; mahpusların rotasyon (oda değişimi) taleplerinin karşılanmadığını, 1 yıldan fazla süredir aynı mahpuslarla aynı odada tutulduklarını ancak hapisane içi sürgünlerin de keyfiyetle yapıldığını, bir mahpusun odası zorla değiştirilirken de sürgün edildiğini, odanın kapısını açar açmaz bağırılarak “kalk, odanı topla, gidiyorsun” denildiğini ancak eşyalarını toplamasına bile izin verilmediğini, mahpusların ve ailelerinin ekonomik durumu göz önüne alındığında bunun mahpuslara büyük bir yük getirdiğini, baş gardiyanın bilinçli olarak mahpusları iç sürgüne zorladığını ve aynı koridorda İŞİD ve adli suçlardan hüküm giyenlerin kendileriyle aynı koridorlara sürgün ettiğini, insanların birbirlerine saldırmalarına ortam hazırladığını ancak mahpusların zarar görmemek için yoğun bir çaba sarf ettiğini, baş gardiyanın her ay bilinçli olarak siyasi suçlardan hüküm giyen mahpusları rotasyon dediği, iç sürgüne zorlandığını, mahpusların rotasyon taleplerinin cevaplanmadığını ,ancak bu iç sürgünlerin keyfiyetle devam ettirildiğini” aktarmıştır.

A. N. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Bir tikiinin olduğunu ve pantolon giyemediğini, mecburen şalvar tipi kıyafetler giydiğini ve beline kemer yerine şal sardığını, şalının siyah renkte bir şal olduğunu ancak renginden

dolayı şalına el konulduğunu; cilt hastalığı nedeniyle Maraş Türkoğlu hapishanesinde doktor raporu ile özel bir battaniyesinin olduğunu ancak bu battaniyenin de Türkoğlu hapishanesinde kaldığını, Kırşehir S tipi Hapishanesinde kendilerine verilen battaniyenin petrolden yapıldığı için döküldüğünü ve cildine zarar verdiğini; hapishanede kullanılan suyun kirliliği ve kapkara bir şekilde aktığını, çay demlerken bile renginin değişmediğini, bu nedenle kantinden su almak zorunda kaldıklarını, “suyun içilmemesi gerektiği ve kullanılamayacağını” mahpuslara söylendiğini, suyu dışarıdan aldıklarını bu nedenle aylık oda başı en az 1000 TL harcadıklarını, kullanılan suyun bu kadar büyük bir masrafa yol açtığını, yazın çok daha büyük masraflara sebebiyet vereceğini, bu miktarların mahpuslarca karşılanamayacağını; Yeni Yaşam Evrensel vb. gazetelerin verilmemesi; radyolarının kendilerine verilmemesi, televizyonda muhalif denilebilecek hiçbir kanalın verilmemesi, Meclis TV'nin dahi yasaklandığını, haber alma ve ifade özgürlüğünün her zaman ihlal edildiğini; hapishanede içerideki her şeyin plastik olduğunu, yemek alırken plastik yoğurt kabı veya plastik tabaklarını mazgaldan uzattıklarını ancak bu şekilde yemek alabildiklerini, içeride demir tabak veya demir kaşıkları olan mahpusların bu demir eşyalarının toplatıldığını, demir karavana talep ettiklerini ancak bunun da verilmemesi, köpük tabak olarak adlandırılan plastik strafor tabakların hem yemeğin ısısını aldığını hem de sağlığa olumsuz etkileri ile kanser riski taşıdığını; yemek porsiyonlarının çok çok az olduğunu, yemeğin çok erken getirildiğini akşam yemeğinin saat 15:00 da getirildiğini, akşama kadar yemeğin soğuduğunu ve yenilmez halde olduğunu, idarenin yemekleri karavana şeklinde dağıtmadığını, koridor arasından yemek arabasının gezdirildiğini, mahpuslarında plastik bir kap uzattığını bu plastik kaplara yemeklerin doldurularak mazgaldan mahpuslara geri uzatıldığını; mahpus başına 5 kitap hakkı verildiğini, dergi, ders kitapları ve sözlüklerinde kitaptan sayılarak kitap kotasına dahil edildiğini, ayrıca ellerinde bulunan 5 kitabı kargo ile ailelere göndermeden başka bir kitap alamadıklarını; çamaşır kurutmak için 3 metre ip aldıklarını, ipi çapraz bağladıkları için 2,5 metrelik bir kısım kaldığını bu 2,5 metrelik yerde 3 mahpusun çamaşırını kuruttuklarını, İç Anadolu'da kışların çok serin geçtiğini ve 1 kişinin ancak çamaşırını kurutabildiğini, diğer mahpusun çamaşırını sermek için beklediğini; mahpusların fazla eşyalarının depoya kaldırılmak yerine çöpe atıldığını, kotaları dolduklarında eşyalarını çıkarmak istediklerinde direkt çöpe atıldığını; mahpuslara kurşun kalem verilmemesi, kantinde sınırlı sayıda kırtasiye malzemesi olduğunu” aktarmıştır.

İ. Y. ile 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Ayakta sayım dayatmasını kabul etmediği için sürekli olarak sayımlarda kapiya vurulduğunu, kendisiyle aynı blokta sadece 3 ağırlaştırılmış müebbet mahpusun olduğunu spora veya başka bir faaliyete çıkarmadıklarını, idarenin “bugün işimiz vardı, arama vardı” şeklinde bahaneler ürettiğini bu nedenle spora çıkarılmadıklarını, gardiyanların sürekli olarak kendisini tahrik ettiğini gardiyanlara saldırmamasını beklediğini ancak kendisinin sürekli olarak hareketsiz kaldığını, kendisiyle birlikte aynı blokta tutulan 3 ağırlaştırılmış müebbet mahpus ile odalarının yan yana getirilmesini talep ettiğini, en azından kendisi dışında birinin sesini duymanın kendisine iyi geleceğini düşündüğünü; İnsan Hakları Derneği sayesinde kendisine 4 kitap gönderildiğini, hepsini okuduğunu, yine dernek sayesinde yıllar sonra bir semaver alabildiğini, çok teşekkür ettiğini, dernek sayesinde çok az kıyafet gönderildiğini bazı ihtiyaçlarının olduğunu, yazlık 2 kot pantolon, 1 spor ayakkabı ve 2 tane üst giysi ve 1 eşofman konusunda da derneğimizin yardımlarını istediğini; çok sayıda askerinin hayatını kaybettiği günlerde gardiyanların kendisine küfür ve hakaret ettiğini, kendisini ölümle tehdit ettiğini, gardiyanların “mutlusun değil mi şerefsiz” diyerek kendisine bağırduğunu, kendisinin de hiçbir şey söyleyemediğini, istemeden üzülerken tebessüm ettiğini, sonrasında gardiyanların kendisine saldırmaya çalıştığını, daha sonra gardiyanlara küfür ve hakaret ettiği için hakkında soruşturma başlatıldığını ve 10 günlük hücre cezası aldığını, zaten tek başına hücrede kaldığı ve ağırlaştırılmış müebbet cezası olduğu için buna itiraz etmediğini, odasında hücre cezasını tamamladığını, ayrıca gardiyanların kendisinden şikayetçi olduğunu, savcılıkta ifade verdiğini hiçbir şey söylemediğini beyan etmesine rağmen gardiyanların birbirlerine şahitlik yaparak kendisine iftira atarak suç duyurusunda bulunduğunu hakkında görevlilere tehdit ve hakaret suçlarından iddianame düzenlendiğini ve Kırşehir Asliye Ceza Mahkemesinde dava açıldığını” aktarmıştır.

N. S. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Temiz suya erişimin ciddi bir sorun olduğunu, kullanılamayacak düzeyde pis olduğunu, çok fazla kesintinin de olduğunu, su yetersizliğinden dolayı kesintilerin olduğunu öğrendiklerini, Kırşehir Belediyesi'nin bazı gerekçeler öne sürerek merkezden hapishaneye su çekmediğini, Adalet Bakanlığı'nın ise Kırşehir Belediyesi'nin yaklaşık maliyetini çok yüksek bulduğunu; mahpus başına 5 kitap hakkı verildiğini

dergi, ders kitapları ve sözlüklerinde kitaptan sayılarak kitap kotasına dahil edildiğini, ayrıca ellerinde bulunan 5 kitabı kargo ile ailelere göndermeden başka bir kitap alamadıklarını, dahası odada 3 mahpus olmasına rağmen odada en fazla 10 kitap bulundurulabildiğini, kitap konusunda içinde Abdullah Öcalan'ın adı yahut tek cümle alıntısının geçtiği kitapların dahi mahpuslara verilmediğini; 1'i genel 2'si kısmi olmak üzere ayda 3 kez oda araması yapıldığını, aramalara askerlerin de dahil olduğunu, son aramada tüm defterleri toplayıp götürdüklerini; V. A. ve M. Ü. isimli mahpuslara defter içeriklerinden dolayı 1'er gün hücre cezası verildiğini; Kürtçe mektup gönderilemediğini; sohbet, kurs, atölye vb. sosyal faaliyetlerin yasaklandığını ve Kırşehir S Tipi Hapishanesine getirildikleri günden beridir yaptırılmadığını; açlık grevlerinden sonra spor saatlerinin düşürüldüğünü, spora haftada 1 saat civarında çıkabildiklerini; hapishanede mahpusların koşullu salıverilmelerinin engellendiğini, mahpuslardan H. B. ile E. Y.'nin 2024 yılı Ocak ayında İdare ve Gözlem Kurulu kararıyla tahliyelerinin engellendiğini, her iki mahpusun da 30 yıldır hapishanede tutulduğunu ve tahliyelerinin ilk uzatmada 6 ay ertelendiğini, Alevi olan H. B.'in tahliyesinin ertelenme gerekçesi olarak dini rehberlik hizmetine çıkmaması olarak gösterildiğini; E. Y.'nin ise arama ve sayımda provakatif davranışları olduğu gerekçesiyle tahliyesinin engellendiğini, ancak mahpus hakkında bu konuda bir disiplin soruşturması yahut cezasının bile bulunmadığını; Ağustos ayı başında H. G. isimli mahpusun koşullu salıverilme tarihinin olduğunu; yine yöresel şalvar vb. kıyafetlere hapishanede izin verilmediğini, 9 ay önce bir mahpusa kendisine ait fotoğraftaki kıyafetleri nedeniyle soruşturma açıldığını; ağız içi arama nedeniyle 7-8 aydır hastaneye gidemediklerini; görüşme tarihi itibarıyla açlık grevinde olan 1 kişinin olduğunu, açlık grevi işlerinde sorun olmadığını, ölçümlerin koridorda yapıldığını; çamaşır kurutmak için 3 metre ip aldıklarını, ipi çapraz bağladıkları için 2,5 metrelik bir kısım kaldığını bu 2,5 metrelik yerde 3 mahpusun çamaşırlarını kuruttuklarını, İç Anadolu'da kışların çok serin geçtiğini ve 1 kişinin ancak çamaşırlarını kurutabildiğini, diğer mahpusun çamaşırlarını sermek için beklediğini; hapishaneye getirildiklerinden beridir tuvaletin kapağının olmadığını, yaz aylarında odanın içine doğru koku yaptığını, bu konuda idareye başvuru yaptıklarını idarenin "bu tuvalet kapağını getirttiğini" söylediğini ancak henüz verilmediğini; 8 Şubat 2023'den beridir aynı odada aynı 2 kişiyle kaldığını, oda değişimi taleplerinin cevap bulmadığını ve her oda arasına bir başka oda boş bırakılarak veya adli mahpuslar yerleştirilerek mahpusların iletişiminin engellendiğini ve mahpusların izole bir alana tıkmaya çalışıldığını, bu durumun tecrit hali olduğunu, psikolojik olarak mahpusları yıpratmış; aile açık görüşmelerinde ailelerin 10-12 saatlik bir mesafeden geldiklerini ve bir gün önceden Kırşehir'e gelerek açık görüş yapabildiklerini, ancak bu aile ile açık görüşlerin süresinin 45 dakika olduğunu, mahpusların bu sürenin kanununun yol verdiği haliyle 1,5 saate çıkarılmasını talep ettiğini ancak idarenin personel istihdamı nedeniyle en azami süre olarak 45 dakika olarak uyguladığını" aktarmıştır.

Ö. G. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Trabzon/Beşikdüzü T Tipi Kapalı Hapishanesinden 5 ay önce geldiğini, 2 defa hücre cezası aldığını, ağız içi arama dayatmasının devam ettiğini, ayda bir yapılan genel aramaların eskiye nazaran çok detaylı yapıldığını, askerlerin bu aramalara eşlik ettiğini, aynı cezaevinde bulunan V. A. ve N. S.'ya soruşturma açıldığını, H. B.'in dini rehberliğe çıkmayı reddettiği için koşullu salıvermesini 6 ay uzattıklarını; E. Y. adli hükümlünün ise uyum göstermediği gerekçesiyle infazının 6 ay ertelendiğini; C. İ.'nin durumunun iyi olmadığını, ağır hasta olduğunu, sık sık kanamalarının olduğunu, ağız dış ve kalp sorunlarının devam ettiğini, ağız içi arama dayatması yüzünden tedavisinin yapılamadığını; cezaevinin içme sularının çok kötü olduğunu ve milletvekili ziyareti taleplerinin olduğunu" aktarmıştır.

M. F. E. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "4 ay önce Osmaniye 2 Nolu T Tipi cezaevinden getirildiğini, geldiğinden beri 3 kere ağız içi aramanın yapıldığını, hücrede kaldığını, diğer arkadaşları ile görüştürülmediğini, yan koşullarda FETÖ'den hüküm giyenlerin kaldığını; baldırından yaralandığını, ayağının üzerine iyi basamadığını, bacağında hala şarapnel parçasının olduğunu, hastaneye sevkinin olduğunu ancak ağız içi arama dayatmasını nedeniyle tedaviye gitmediğini; asker eşliğinde ayda bir detaylı aramaların yapıldığını, aramalar sırasında eşyalarının dağıtıldığını; su probleminin çok ciddi boyutlarda olduğunu, suyun içinde kum olduğunu, ayakta sayımın artık olmadığını" aktarmıştır.

M. E. (Hükümlü) ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Mahpus ile yapılan görüşmede; hüküm özlü olduğunu, sosyalleşme imkanı tanıyan hakların kullanılmadığını, yalnızca spor hakkından yararlandıklarını, başka bir etkinliğin olmadığını; çok sayıda sürgün geldiğini ve gelen sürgünlerin C bloğa götürüldüklerini; Meclis TV'yi

izleyebildiklerini ancak Halk TV vb. kanalları izleyemediklerini; havalandırma ve eşya gidiş-gelişlerinin normal olduğunu; Karar ve Birgün gazetelerini alabildiklerini; ağız içi arama nedeniyle hastaneye gidişlerinin olmadığını; kantin fiyatlarının fahiş düzeyde olduğunu ve bu nedenle bir çok mahpusun sorun yaşadığını; buraya sevk edilmesi nedeniyle ailesinin görüşe gelemediğini; İ. Y. isimli mahpusun sevk gelenlerden olduğunu maddi ve manevi durumunun çok kötü olduğunu; suların pis olması nedeniyle temiz suya erişemediklerini” aktarmıştır.

A. B., 22.04.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi A. H. B. için yaptığı başvuruda; “Kırşehir S Tipi Cezaevi C-1 koğuşunda işkenceye uğrayan mahpusların A. H. B., V. Y., H. A. olduğunu, mahpuslar keyfi sürgünler dolayısıyla bir haftalık açlık grevi kararı almış olup 27.02.2024 tarihinde greve başladıklarını, üçüncü gününde mahpusların sayabildiği kadar 10-15 kişi olarak C-1 koğuşunun basıldığını, coplarını çıkartarak mahpusların üzerine saldıran memurların küfür, hakaret ve tehditlerde bulduklarını, gardiyanlar mahpusların darp raporu alma istediğine ve şikayet dilekçesine olumlu bakmadıklarını; aynı cezaevinde yüksek güvenlikli kalan mahpusların da gardiyanlar tarafından işkence ve tehditle karşı karşıya kaldığını; abisinin 19.03.2024 tarihinde 13:49-13:59 saatleri arasında cezaevinden telefonla kendisini aradığını, cezaevindeki sorunlardan biri olan su ihtiyacını konuştuklarını, abisinin “Koğuşlarına suyun yeterli miktarda gelmediğini, kesik ve çamurlu olduğunu, zaten S Tiplerinde tuvalet lavabosu mutfak lavabosu olarak kullanılmak zorundayken mahpusların temiz suya erişiminin zor olması birçok hijyen sorunu ortaya çıkardığını ve hastalık riskini yükselteceğini; abisiyle 06 Mart 2024 tarihinde açık görüşte de su sorunu olduğunu söylediğini, ayrıca kendisinin de bizzat bu konuya şahitlik ettiğini, cezaevinde lavaboya gitmek istediğinde infaz memurunun “suların kesik olduğunu” söylediğini; abisi için 06.03.2024 tarihinde açık görüşe gittiğinde memurlara telefon evraklarını teslim ettiğini, kendisine “kimlik fotokopisinin eksik olduğunu” söylediklerini, kendisi de bunun üzerine şahsi kimliğini ibraz ettiğini ancak “böyle olmuyor evraklar kabul olmaz” dediğini, aynı gün cezaevinden çıkınca Kırşehir Merkez PTT şubesinde kimlik fotokopisini kuruma yolladığını, A.’in 6 gün sonra hakkı olan telefon görüşmesinde kendisini arayamadığını; telefon saati geçmesiyle neden arayamadığını merak edip cezaevine 12.03.2024 tarihinde telefon açtığını, görevlinin kendisine “telefon evraklarının ulaşmadığını” söylediğini, ancak mahpusla bir sonraki iletişimin 19.03.2024 tarihinde gerçekleşebildiğini, evrakların verilmesinden tam 13 gün sonra iletişimin olabildiğini; abisine 04.03.2024 tarihinde Garanti Bankası mobil uygulaması üzerinden havale gönderdiğini, 06.03.2024 tarihinde cezaevinin de memurlarla konuştuğunu ve “Abime Pazartesi günü havale gönderdim, hesabına düştü mü? Öğrenebilir miyim?” diye sorduğunu, memurun da “Gelmiştir ya” dediğini, görüşte abisine durumu sorduğunu, hesabına ödemenin gelmediğini, haftalık kağıtta bakiyenin yazılı olarak kendilerine söylendiğini ve kantin gününün o gün olduğunu öğrendiğini, görüşten çıkınca görevliye hesaba neden düşmediğini merak edip sorduğunu, görevlinin de kendisine “Para gelmiştir de kendisine söylenmemiştir, normalde bir günde geliyor, bu hafta açık görüş olduğu için kontrol eden personel iki tarafla ilgileniyor onun için yetişememiştir” dediğini, mahpusun bakiye bilgisi zamanında güncellenmeyip bir sonraki kantini bekletilerek zor durumda bırakıldığı; açık görüşte abisi ile 6 Mart tarihinde görüşüğünü, görüşte kendilerinden başka mahpus veya yakını olmadığını, ayrıca 2 gardiyan tarafından sürekli takip altında olduklarını, gözlerini ve kulaklarını ayırmadıklarını, diğer mahpus yakınlarından aldığı bilgiye göre bu muamelenin sadece kendilerine yapıldığını; mahpus yakınları görüşe giderken ayakkabı çıkartılarak aramaya maruz kaldığını, mahpusların sözlü ve fiziksel olarak sistematik işkence gördüğünü, işkenceye uğrayan mahpusların şikayet dilekçelerinin yerine ulaştırılmadığını, mahpusun darp raporu alma isteğinin engellendiğini, koğuşlarda sular kesik, yeterli temiz su bulunmadığını; cezaevi yakınında herhangi bir işletme bulunmadığından mahpus yakınları ve avukatların soğuk havalarda ve sıcak havalarda cezaevine girene kadar dışarda ayakta bekleme durumunda kaldıklarını ve ihtiyaçlarını gideremediklerini; keyfi olarak disiplin cezaları verildiğini, koğuştaki herkesin disiplin cezasının olduğunu; koğuşlarda demirbaş olan masa sandalyenin kırık olarak verildiğini ve idarenin değiştirmedeğini; kargoların çok geç ulaştırıldığını, yollanan kol saatinin teslim edilmediğini” aktarmıştır.

H. K. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “19 Nisan’da Diyarbakır 2 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden İ. Z. ve B. E. ile birlikte bu hapishaneye getirildiğini, B. E.’in Sincan 1 no’lu YGC’ye götürüldüğünü, İ. Z.’in ise Sincan 2 Nolu YGC ye gönderildiğini, 19 Nisan’da sürgün edildikleri sırada yanına hiçbir eşyasını alamadığını, bütün eşyalarının Diyarbakır 2 no’lu YGC de kaldığını, kitaplarının tamamının, semaver ve buzdolabının, kara kalem malzemelerinin ajandalarının ve defterlerinin Diyarbakır 2 no’lu YGC hapishanesinde olduğunu henüz kendisine

gönderilmediğini; Kırşehir S Tipi kapalı hapisanesine sürgün getirildiğini, hapisaneye giriş yaptığında çıplak arama dayatması yapıldığını, bütün elbiselerini X-Ray den geçirerek kendilerine geri getirdiğini, hapisanede odadan çıkar çıkmaz ayakkabı soyma ve arama dayatması yapıldığını, herhangi bir şey için odadan çıkıldığında ve odaya girerken ayakkabı soyma ve arama dayatması yapıldığını; suyun içilmeyecek derecede kötü olduğunu idarenin de “arıtma sorunu nedeniyle suyun içilemeyeceğinin” söylendiğini bu nedenle suyu parayla aldıklarını, mahkumlardan Nazım Kaplan’ın implant yapması gerektiğini bu nedenle Van’a gönderileceğini” aktarmıştır.

M. K. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “30 Yıldır hapisanede olduğunu, 23 Nisan’da Yozgat 2 nolu T Tipi Kapalı Hapishanesinden sürgün edildiğini, 7-8 aydır midesinde ciddi bir sorun olduğunu, 4-5 aydır yemek yiyemediğini bazen su içmekte dahi zorlandığını, yaklaşık olarak 15 kilo kaybettiğini, Yozgat’ta iken Ankara’ya sevk edilip tedavi olduğunu ancak sürgün edilince bütün sevklerinin iptal edildiğini, tekrardan sevk alınması gerektiği için tedavisinin yarım kaldığını, ağız içi arama yapıldığı için hastaneye gitmediğini” aktarmıştır.

N. Ç. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “12.09.2018 tarihinde hapisaneye girdiğini, 18 yıl 11 ay cezasının onaylandığını; mahpuslardan M. A. ile birlikte Tarsus 1 no’lu T tipinden 2 Nisan 2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi’ne getirildiklerini, elbiselerinin çıkartılarak X ray den geçirilip getirildiğini, çıplak aramaya maruz kalmadıklarını; şu an M. A. ve S. A. ile birlikte A-19 odasında tutulduklarını yakınlarında herhangi bir siyasi mahpus bulunmadığını, odada kalan 3 kişinin birbiriyle iletişimi olduğunu diğer mahkumlarla hiçbir iletişimlerinin olmadığını; mahpuslardan M. A.’nin kronik şeker hastalığı ve tansiyon hastalığının olduğunu, gastritten dolayı bir hafta önce hastaneye kaldırıldığını, şu an rahatsızlıklarının devam ettiğini bu nedenle revire başvuru yaptıklarını ancak revir doktorunun “gerek yok” diyerek M. A.’yi revire almadığını; yine Süleyman Aslan’ın da alerji kaşıntısı olduğunu Süleyman’ın düğmeye bastığını ancak doktor yok denilerek revire kaldırılmadığını; Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde adli suçlardan tutulan mahpusların kursa çıkarıldıklarını, sosyal aktivitelerden faydalandırıldığını ancak S. A., M. A. ve kendisinin spora dahi çıkarılmadığını, kurs ve atölyeler için sık sık anons yapıldığını kendilerine de “dilekçe yazın” denildiğini ancak yazdıkları talep dilekçelerine hiçbir şekilde cevap verilmediğini, kendi odalarına yapışık olan, yan odada tutulan mahpusların kursa atölye ve spora çıkarıldığını ancak kendilerinin çıkarılmadığını; 2017 yılının sonunda beyin kanaması geçirdiğini ve 12 gün yoğun bakımda kaldığını, ani bir refleks ile baş dönmesi yaşadığını bu nedenle doktora çıktığını EEG tomografi çekildiğini Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde gardiyanların yaklaşımında da bir anda bayıldığını, psikolojik olarak strese girdiğini ve bu stresin kendisini çok kötü bir hale getirdiğini, gardiyanların kendisine terörist demesinin terörle ilişkilendirmesinin bile kendisini strese soktuğunu ve sürekli olarak bayıldığını; 2023 yılında kelepçeli muayeneyi kabul etmediğini kelepçeli muayeneyi kabul etmediğinde de bayıldığını; Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde su sorununun yaşandığını, suyun içilebilir olmadığını ve bu nedenle hazır su aldıklarını, sabah sayımından önce suyun geldiğini, sayımdan hemen sonra suyun kesildiğini, yemekle birlikte bir saat suyun geldiğini mahpusların banyo yaparken köpüklü haldeyken suyun kesildiğini, kendilerine “50 Litre kota olduğunun” söylendiğini ancak 20 litre dahi kullanmadan suyun kesildiğini, mahpusların paralarının bitmesi durumunda da çamurlu ve paslı suyu içtiklerini, içmek zorunda kaldıklarını, hasta mahpusların da suyu mecbur olduğundan dolayı içtiklerini; mahpuslara yemek dağıtılırken tabak ve herhangi bir şey verilmediğini, mahpusların da 5 litrelik su bidonunu keserek yemekleri bu su bidonuyla aldığını, kantinde saklama kabı ve tabak satılması için dilekçe yazdıklarını, ancak kantinde saklama kabı ve tabak satılmadığını, paslı ve kirli hijyenik olmayan kaplarla yemeğin getirildiğini, bu nedenle 5 litrelik bidonun daha sağlıklı olduğunu; hapisane hücrelerinin içerisinde paslı ve kirli olduğunu, temizlik malzemelerine ulaşma imkanlarının olmadığını, kantinden satıldığı kadarıyla temizlik malzemelerini kendilerinin tedarik ettiğini; tuvalete gittiklerinde dışarıdaki 360 derece dönebilen kameranın tuvaletin deliğini gördüğünü, kendilerinin de tuvalet penceresine siyah poşet geçirdiklerini ancak her sayımda gardiyanların bu poşeti söktüğünü, psikolojik olarak tuvalete gidemediklerini, günlerce tuvaletini tuttuğunu, banyo yaparken bile duvarın dibine eğilerek duş aldıklarını, bu hapisanede mahremiyetin korunmadığını, kişisel haklarının ihlal edildiğini mahremiyetin korunması gerektiği için idareye sık sık dilekçeler yazdığını, hapisanede tutuldukları bir ay içerisinde otuza yakın dilekçe yazdıklarını ancak kameraların yönlerinin değiştirilmediğini, kendilerini psikolojik olarak çok zor bir duruma soktuğunu; kamera olmasına rağmen gardiyanların hücrenin alt katının kapısını açarak üst kata kadar geldiğini, odaya aniden girdiklerini bu ani girişlerin kendisinin psikolojik olarak rahatsız ettiğini, gardiyanların saldırıya mı yoksa sayma mı geldiğini

anlayamadığını bu nedenle bir aydır uyuyamadığını; ACEP (Akıllı Teknolojilerin Ceza İnfaz Kurumlarına Entegrasyonu) sisteminin hapisanede var olduğunu (yani odalarda kabin bulunduğunu) ancak görüntülü görüşme yapamadıklarını, bu acep sistemi yüzünden aile görüşü kapalı görüş telefon görüşlerinin kantin yazdırma sisteminin tamamının ACEP sistemine kayıtlı olduğunu, ACEP sisteminin de sadece vakıflar bankasıyla çalışabildiğini, ailelerin Vakıfbank'tan para yatırması gerektiğini, Vakıfbank dışında herhangi bir havale ve EFT yönteminin olmadığını, ancak bu ACEP sistemi yüzünden sadece hesabında para bulunan mahpusun herhangi bir işlemi yapabildiğini, örneğin bir arkadaşının kendi hesabında para olmadığı için mektup gönderemediğini, kendisinin de bu mektup için arkadaşına yardımcı olmadığını, aile ile telefon görüşü yapacakken sadece vakıf bankası hesabında parası olması halinde telefon görüşü yapabildiğini, bu durumu hapisane idaresine bildirdiğini ancak hapisane idaresinin de ACEP sistemi yüzünden müdahale edemediğini, durumun bu şekilde devam edeceğinin söylendiğini; kantin için de aynı sorunların devam ettiğini, sadece hesabında para olan mahpusun yalnızca kendisi için alışveriş yapabildiğini başka bir şekilde alışveriş yapmanın mümkün olmadığını; gönderilen mektuplar, suç duyuruları ve başvurularda herhangi bir evrak kayıt numarası verilmediğini, bu nedenle gönderdiği mektupların ulaşıp ulaşılmadığını veya gönderilip gönderilmediğini sorgulayamadığını; 9 Nisan tarihinden beridir kaloriferlerin yanmadığını, kendilerinin çok üşüdüğünü, yerlerin beton olmasından dolayı çok soğuk olduğunu battaniyeye sarılmalarına rağmen çok üşüdüklerini” aktarmıştır.

V. A. ile, 03.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Diyarbakır ve Tarsus'tan çok fazla sürgün geldiğini. sürgün edilenler arasında; S. A. (Kırşehir), M. K. (Kırşehir), A. I., M. A., S. Ş., M. A. isimlerin olduğunu; su sorunun hala devam ettiğini; önceki aylarda da aktardığı üzere halen haftada 1 gün bazen de haftada 2 gün arama kısmi arama adında arama yapıldığını; ayda 5-6 kez genel arama yapıldığını, kısmi arama yapıldıktan sonra genel arama yapıldığını, kısmi aramalarında genel arama gibi yapıldığını ve aramalarda mektup kitap vb. eşyalar ile battaniyelerin yere atıldığını, müdürlerin emriyle kitapların aramalar esnasında okunduğunu, idarenin kitap okuma komisyonunun okuduğu kitapların aramada da okunmaya çalışıldığını, idarenin okuyarak kabul ettiği kitaba yasak denilerek el konulduğunu” aktarmıştır.

C. İ., 22.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “60 yaşında olduğunu ve 30 yıldır cezaevinde bulunduğunu, 8 yıl yargılandığını daha hükümlü statüsüne girerken ağır kalp hastalığına yakalandığını, 01.05.2002 tarihinde Diyarbakır Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'ne yatırılıp, 12.06.2002'de Aort kalp kapakçığı iflas ettiği tanısıyla açık kalp ameliyat olduğunu ve yapay kalp kapakçığı takıldığını, o günden bu yana yaşamını kan sulandırıcı COUMADİN 5 miligram tablet ilaçlara bağlandığını, bu ilaçları kullanmak için de ayda en az bir defa hastaneye gidip protrombin zamanı denen kontrolünün yapılmasının ve uzman doktorun ilaç dozunu ayarlaması gerektiğini, 22 yıldır bu hasta haliyle (ki mevcut yasaya göre Cumhurbaşkanlığı 104/b maddesine göre yararlandırılıp), dışarıda olması gerekirken bu koşullarda yaşayan, rutin kontrollere gidebilmek için çeşitli tarih ve değişik il ve cezaevlerinde onlarca defa savcılığa başvurduğunu, öyle kontrole gidildiğini; şimdiye kadar 30 Mayıs 2013, 30 Mayıs 2010, 26 Mayıs 2014, 28 Kasım 2018 tarihlerinde Adalet Bakanlığı İstanbul Adli Tıp Kurumu'na götürüldüğü, daha sonra hipertansiyon, yüksek kolesterol, anal-fistül hastalıklarının da çıktığını, anal-fistül eden ise Erzurum Aziziye, Eskişehir Osmangazi Devlet Hastanesi, Mersin Şehir ve Tarsus Devlet Hastanelerinde 12 kez ameliyat geçirdiğini, bunların dışında defalarca anal-fistül yarasının apse yaptığını ve patladığını, an az bir ay iltihap karışma akıntının sürdüğünü, idare yönetimi ve sağlık personellerinin ve kurum doktorlarının duyarlı davranıp, kendisine imkan tanıyıp zaman zaman kendilerinin de müdahalesi olmuşsa da genelde kendisinin günlük olarak Batikon pansumanı yaparak yaşama tutunduğunu; aynı zamanda birbirine zıt iki hastalığının aynı vücutta taşıdığını, kalp için kan sulandırıcı ilaç kullanmak zorunda olduğunu ancak bu ilaçların anal-fistül yarasının kanamasını tetiklediğini, yarasının şu an bile aktif durumda olduğunu; 16 aydır bu hapisanede olduğunu, 08.02.2023, 21.06.2023, 14.08.2023 ve 30.04.2024 tarihlerinde 4 defa yarasının apse olup patladığını; bütün bunlara rağmen 22yıldır yaşam ve hukuk mücadelesi verdiğini, DGM mahkemelerinin 30 yıl önce verdiği “36 yıl cezasının altıda birinin düşülüp 30 yıl yatarı var” denilmesinin yetmediğini, yeni çıkan kanunla “Cezaevi İdare Gözlem Kurulu kararıyla kendisini cezaevinde tutmaları olasılığının muhtemel olduğunu, yani bu genelge çıkarıldığı zaman çok çırpındığını, adalet Bakanı, TBMM, Cumhuriyet Başsavcılıklarıyla ilgili kurumlara yazdığını; kendisinin 08.05.2024 tarihinde cezası 5 ayın altına düştüğü için Adalet Bakanlığı ve Kırşehir Cumhuriyet Başsavcılığına denetimli serbestlikten yararlandırılmak talebiyle dilekçe verdiğini, ancak olumlu cevap vereceklerine inanmadığını; burada E. Y. ile H. B. adlı arkadaşlarının 10 Ocak 2024 ile 30 Ocak 2024

tarihlerinde tahliye olmaları gerekirken sebepsiz yere hala orada olduklarını; böylesi zorlama ek cezaların insanı çok yıpratıldığını, mağdurların çok olduğunu” aktarmıştır.

E. Y., 29.07.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “1994 yılından beri cezaevi olduğunu, Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde yargıldığını, suç işlemediği halde 8 yıl süren mahkemenin haksız, hukuksuz bir şekilde müebbet cezası verdiğini, masum olduğu halde adil olmayan bir şekilde somut olgulara dayanmadan kendisini cezalandırdığını, suçlu olarak damgalandığını, bu hukuksuzluk süreci içerisinde bilfiil 30 yılını doldurduğunu, koşullu salıverilme tarihinin 30.01.2024 olduğunu, koşullu salıverilme zamanı gelince İdare ve Gözlem Kurulunun keyfi, gayri hukuki bir şekilde, tahliye beklerken, 6 ay tahliyesini uzattıklarını, oysa ki 30 yılın başlı başına bir trajedi olduğunu, 28 yaşına girdiğini, şu an 58 yaşında ihtiyarlamış, hastalıklarla boğuşan biri durumunda olduğunu, fakat İdare Gözlem Kurulunun, haksız cezayı az bulmuş olacak ki 6 ay daha uzattıklarını, ikinci kez yine uzatıldığını, pozitif hukuka göre de somut nesnel olay ve olgulara göre değerlendirilerek bir karara gidilmesinin gerektiğini, son 5 yılda herhangi bir disiplin cezasının olmadığını, herhangi bir soruşturma olmadığını, personelle iyi geçinen, cezaevi idaresiyle sıkıntı yaşamamış, ne Kırşehir S Tipinden ne de Maraş/Türkoğlu L Tipinde disiplin cezasının olmadığını, “iyi halli” olduğunu, yine var olan sportif faaliyetlere katıldığını, kütüphaneden sürekli yararlanıp kitap okuma alışkanlığını geliştirdiğini, satranç turnuvası yapıldığını ve katıldığını, birçok kurs, atölye talepleri olduğu halde çıkarılmadığını, yine 3 kişilik odalarda normalde sohbet ve sosyal kültürel etkinlikler olması gerekirken yaklaşık 2 yıldır sohbet haklarının verilmeyişini, her yönüyle uyumlu olduğunu yine de keyfi bir şekilde pozitif hukuku hiçe sayarak nesnel gerçeklikten uzak herhangi bir yetersizliği olmadığı halde 30 Temmuz’da tahliyeyi beklerken ikinci kez somut bir gerekçeye dayandırılmadan haksız ve hukuksuz bir şekilde 6 ay daha tahliyesini uzatıldığını, tamamen keyfi ve hukuksuz bir şekilde üst üste 6’şar uzatıldığını, bir anlamıyla ayrımcılık yapılarak politik nedenlerle bırakılmadığını, Fetö’den tutuklularla aynı koridorda kaldıklarını ve diğer örgütleri çok rahat bıraktıklarını, koşullu salıverilmenin haricinde denetimli serbestlikle de bıraktıklarını, burada bir hukuksuzluk ve ayrımcılığın olduğunu, kendileri için değil denetimli serbestlikten, koşullu salıverilmeden dahi kimsenin bırakılmadığını, hiçbir haklı gerekçe olmadan uzatıldığını, şu ana kadar bu keyfi politikaların uygulamada olduğunu, kendisiyle aynı durumda olan H. B.’in da olduğunu 30 yıl+ 2’şer kere 6 ay uzatıldığını; yine H. G.’in 7,5 yıl ceza aldığını, onunda koşullu olarak bırakılmadığını, 6 ay uzatıldığını, 4 Ağustos’ta koşulu da bırakılmasının gerektiğini, ancak bırakılmayıp uzatıldığını, bunun ayrımcılık olduğunu, keyfilik olduğunu, zira hiçbir disiplin cezasının olmadığını, iyi halli olduğunu idare ve personele karşı herhangi bir sorun ve sıkıntısının olmadığını, pozitif hukuk uygulanmadığı gibi bu kez durum değerlendirmesinin Maraş/Türkoğlu L Tipi ve burada 6-7 kez yapıldığını, her zaman eşik puanın üzerinde verildiğini, fakat bu kez hiçbir şey yokken, somut bir durum yokken, disiplin cezasını soruşturma olmadığı halde 4.25 puan verildiğini; 23 Temmuz 2024 değerlendirmesinde de pozitif hukukun ruhuna ters, maksat bırakmamak için gerekçeli uydurma kılıf oluşturmaya gidildiğini, hiçbir haklı gerekçe olmadan puanın düşüldüğünü, oysa yasanın “disiplin cezası bulunmayan mahkumun doğal olarak puanın, eşik puan üzerinde olabilmesi” gerekir dediğini “disiplin cezası var ise eksik puan uygulaması yapılır” denildiğini, maalesef kendilerine haksız bir yaklaşım sonucunda hem puanlarının az verilip hem iyi halli gösteremediklerini hem de ikinci kez 6 ay uzatma cezasının verildiğini, şu an 30 Ocak 2025’e kadar uzatıldığını, itiraz hakkını kullanacağını, fakat yerel mahkemelerde onay mercii olduğunu, çünkü yaptığı savunma ve emsal kararlarına hiç dikkate almadıklarını; hastalıklarının bilindiğini, hasta mahpus listesinde olduğunu; prostat, mide, bağırsak sorunları olduğunu, böbrekte kist olduğunu, sağ bacakta siyatik ve kas zedelenmesi olduğunu, yapılan yanlışlar neticesinde iğne sonucunda yarı felçli durumda olduğunu, bel fitiğinin 2 tane olduğunu birinin boyun fitiği olduğunu, astım ve bronşit olduğunu onun da artık KOAH derecesine evrildiğini, yaşam standartlarının düştüğünü, yalnızca ilaçlarla idare edebildiğini, dolayısıyla bu haksız hukuksuz durum nedeniyle hukuki yardım talep ettiğini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

Avukatı tarafından 01.08.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan M. K. için yapılan başvuruda; “Yozgat T Tipi Kapalı Hapishanesinden 26 Nisan’da Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi’ne sevk edilen M. K. ile 3 Mayıs 2024 tarihinde görüşme yaptığını, bu görüşmede “Kırşehir’e nakil olduğundan Ankara’daki hastaneye yapılan sevklerinin iptal edildiğini, midesindeki sorun nedeniyle neredeyse hiçbir şey yiyemediğini” aktardığını; 26 Temmuz 2024 tarihinde yapılan ziyarette mahpusun yaklaşık 22 kilo kaybettiğini, yürümeye ve denge kurmada çok zorlandığının

tarafınca gözleendiğini, "Sürekli baş ağrıları çektiğini ve yediği her şeyi kustüğünü" ifade ettiğini, oda arkadaşlarının da mahpusun, mide kanserinin hemen hemen bütün belirtilerini gösterdiğini belirttiklerini, Kırşehir'de midesindeki sorunun ne olduğunu anlaşılması için yapılacak endoskopi için Eylül ayına gün verildiğini, mahpusun bu süre içerisinde kilo kaybetmeye devam edeceğini geri dönülemez sonuçların önüne geçebilmek için mahpusun bir an önce tedavi olması ve midesindeki sorunun teşhisinin gerektiğini" belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

V. A. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "bütün radyolarının toplatıldığını radyolarda oynama olduğunu söylediklerini ve geri vermediklerini haklarında disiplin soruşturması açıldığını 12-15-20 Ağustos tarihlerinde sabah ve akşam arama yaptıklarını eşyalarını dağıtıp yatak örtülerini döktüklerini atölye ve kursların yapılmadığını açık görüşlere de oda oda çıkarıldıklarını idarenin ayakta arama dayatması yaptığını, bu sebeple görüşme yapamadıklarını, yemekleri de protein olmadığını karbonhidrat ağırlıklı beslendiklerini, suların çamurlu olduğunu, yüzlerini yıkadıkları da gözlerinde yanma hissi oluştuğunu kantinden çıkmak alırken eski çıkmakları istediklerini, odalarının kameralı olduğunu açık görüşlerin 45 dakika yaptırıldığını" aktarmıştır.

Ş. S. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "2 ayrı dosyadan 20 yıl hapis cezası aldığını, kitapların 10 adet verildiğini, sıcak suyun saat başı verildiğini; 3 gün arayla sabah akşam arama yapıldığını, aramalarda kantinden satın aldıkları leğen, tabak vs. gereçlerine el konulduğunu; ağız içi arama dayatmasından dolayı hastaneye gidemediğini, midesinde ülser ve bağırsak hastalığının olduğunu, apandisit ameliyatı olduğunu, alerjilerinin olduğunu, en son 1,5 yıl önce hastaneye gidebildiğini, revire bir aydır çıkarılmadığını ve bu sebeple ilaç alamadığını bu konuyla ilgili suç duyurusunda bulunacağını; pandemi de yapılmayan açık görüşler için telefonla görüşme sürelerinin artırılacağını söylediğini ancak artırmadığını; hasta mahpusların E. Y., M. K. C. İ., H. B. ve M. H. olduğunu; A. K. ve A. B.'nin Rojavalı olduğunu; şartlı tahliyesi gelmesine rağmen H. B.'in (30 yıl), E. Y. (30 yıl), A. N., H. G.'in tahliyelerinin engellendiğini" aktarmıştır.

H. B., 11.09.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; "30 yıldan fazladır cezaevinde olduğunu, 10.01.2024 tarihinde koşullu salıverilmesi gerektiğini fakat tahliyesinin 6 ay ertelendiğini, 6 ay sonra ikinci defa 6 ay daha ertelendiğini, 8-9 aydır tahliyesinin engellendiğini ve fazladan cezaevinde kaldığını, bu gidişle haksız hukuksuz yere kalmaya da devam edeceğini, kendisinin de artık tahliye için bir beklenti içerisinde olmadığını ve bunun için çok da uğraşmayacağını; birkaç hafta önce Adalet Bakanlığına kapalı zarf mektup yazarak "Artık tahliye için uğraşmayacağını ancak sağlık sorunları için gerekli girişimlerin yapılmasını" talep ettiğini; sağlık sorunlarının olduğunu ancak kendisinden daha fazla kötü durumda olanların da var olduğunu bildiğini; gözlerinden sorunlu olduğunu, göz kanallarının tıkalı olması nedeniyle 2022 yılının Temmuz ayında Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'nde bir gözünden ameliyat olduğunu, kullanması gereken ilaçlar geç verildiğinden dolayı ameliyatın tam başarılı olmadığını, diğer gözünden de ameliyat olması gerekirken herkese büyük acılar yaşatan depremın meydana geldiğini ve bundan dolayı şu an kaldığı cezaevine getirildiğini, tekrardan daha önce kaldığı Türkoğlu 2 No'lu L Tipi Cezaevine geri gitmelerinin olduğunu, fakat kendisini götürmediklerini, belki de tahliyecisi olduğu için kendisini götürmediklerini, ancak tahliye olamadığını, ameliyat olamadığını, Türkoğlu 2 Nolu L Tipi Cezaevine de geri götürülmediğini, oysa cezanın infazını insan haysiyetine ve onuruna yaraşır şekilde olmasının gerektiğini; kendisi tahliyeden vazgeçip sadece eski yerine Türkoğlu 2 Nolu L Tipi Cezaevine gitmeyi istediğini, oraya gitmek istemesinin sebebinin de, kendisinin Maraşlı olduğunu, orada sadece bir kız kardeşinin olduğunu ve ziyaretine gelmesini istediğini, en önemlisi de tedavi olmak istediğini; hastalıkları o gelince, göz kanallarında tıkanma olduğunu ve bu yüzden görmesinin gittikçe engellendiğini, ayakta menüsküs yırtığı olduğunu, bel fıtığı, vertigo (baş dönmesi), mide sorunları olduğunu, bunların hepsinin belgeli olduğunu" aktarmıştır.

M. M. D., 23.09.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; "28 yaşında olduğunu, Kamışlı nüfusuna kayıtlı Şam doğumlu olduğunu, aynı zamanda Belçika vatandaşı olduğunu, Ocak 2018 yılından beridir cezaevinde kaldığını, 2018 yılında ÖSO güçleri tarafından esir alındığını, anlatılması güç işkenceler gördüğünü, ensesinden bir kurşun sıkıldığını ve ağızından çıktığını, şu an ağızının bir bölümünün parçalı bir durumda olduğunu, daha sonra kalbine yakın bir yerden de kurşun sıkıldığını, sağ ayağını dizinden baltayla kestiklerini ve protez bacak kullandığını, bunun yanında çok ağır işkencelere maruz bırakıldığını, vücudunun bir çok yerinde bıçak yarası ve sigara yanığı yarası

olduğunu, tabii bunun yanında insan psikolojisinin ne durumda olduğunu da tahmin edilebileceğini, psikolojik olarak cezaevini kaldırılabilesinin imkansız olduğunu, müebbet hapis cezası aldığını, 3 yıl gibi bir süre tek başına Hatay Cezaevinde tutulduğunu, burada da hiçbir şekilde manevi anlamda bir destek göremeden 3 yıldır tek başına yaşadığını; kendisinin yaklaşık 7 yıldır cezaevinde olduğunu ve bu süre zarfında ailesi ile hiçbir şekilde iletişiminin olmadığını, anne ve babasının vefat ettiklerini, 3 ablasının olduğunu birinin Almanya'da birinin Belçika'da birinin de Rusya'da yaşadığını; kendisinin yaşayıp yaşamadığını dahi bilmediklerini, Rusya'da yaşayan ablasının doktor olduğunu ve isminin Evin Derviş olduğunu, babasının bir yazar olduğunu ve isminin M. D. olduğunu kendisinin babasının internetten ismi yazıldığı zaman hemen çıkacağını çünkü Suriye ve Filistin'de tanınan biri olduğunu, babasının üzerinden ailesine ulaşılabilirliğini, eğer ablalarından birinin telefon numarası gönderilirse kendisi için çok iyi olacağını, kendisinin hem manevi açıdan hem de psikolojik açıdan zor bir durumda olduğunu, kendisini toparlaması konusunda yardımcı olunmasını istediğini, bu zamana kadar birçok kuruma kuruluşa yazdığını ve geri dönüş olduğunu, kendisinin ailesini bulunmasını ve manevi destek olunmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

M. F. E. tarafından 30.09.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve Savcılık tarafından 03.10.2024 tarihli yazı ile gönderilen mektupta yaşanan hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlara göre; “Yaklaşık bir yıldır bu ceza infaz kurumunda her gün hukuki-insan haklarına aykırı durumlara yüz yüze kaldığını, kaldı ki bu insan hakları ihlallerinin artık cezaevine ziyaret için gelen ailesine de işkencenin farklı bir yöntemi olarak psikolojik açıdan yansıtıp sirayet ettiğini, bu cezaevinde bulunduğu süre zarfında cezaevi yönetmeliğine tamamen aykırı hukuki ve insan haklarına aykırı bazı durumlara karşı karşıya kaldığını, hukuken ihlale uğrayan insan hakları gasp olan bazı hukuki haklarının yönetmeliğe uygun ve hukuki şekilde giderilip çözüme kavuşturulması adına bu sorunlar bağlamında cezaevi idaresine ve birçok cezaevi idaresine birçok defa dilekçelerle başvuruda bulunduğunu, başvuruda bulunduğu çözüm odaklı hukuki dilekçelerin handikap niteliğine dönüştürülüp bumerang misali tarafına farklı bir şekilde işkence metodu olarak geri döndüğünü, hal böyle olunca özelde Adalet Bakanlığı'na, Cumhuriyet Başsavcılığı'na, genelde de yaşadığı psikolojik işkence hukuki ihlallere çözüm olabileceğine kanaat getirdiği bazı devlet kurumlarına dilekçe yoluyla başvurularda bulunduğunu, geri dönüş olmayınca doğalında bu durumun kendisine “acaba” dedirttiğini, çünkü dilekçelerinin gerekli devlet kurumlarına bakanlıklarına gönderilmediği kanaati ve şüphesinin uyandırdığını, yoksa cezaevi infaz kurumlarında birinci derecede sorumlu olan Adalet Bakanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı neden bu cezaevindeki psikolojik hatta fiziki işkencelere maruz kaldığı sorunlara dair hukuki çözüm üretmesin diye düşündüğünü, ya da şahsına ve bu cezaevinde bazı şeyleri görmezlikten mi geliyor diye düşündüğünü; çünkü bu cezaevinde normal kapasitenin 2 kat fazlası istifleme şeklinde koşulların mahpuslara doldurulduğunu, ayrıca yaşadığı hukuki insan hakları ihlallerinin yaşanabilir insani şekilde çözüme ulaştırılmak üzere cezaevi yönetimine de sürekli dilekçelerle başvurularda bulunduğunu ve bulunmaya devam ettiğini, hakeza idareden birinci dereceden sorumlu müdürler ve baş memurlara da görüşme talebini ilettiğini, çoğu sefer görüşme talebinin dikkate alınmadığını, görüşme yaptığı zamanlarda da üstenci yaklaşıldığını, bütün amirlerin sorunun kaynağının bir üst makam olduğunu işaret ettiğini, yani bu girişimlerde hukuken çözümsüz bırakıldığını, çözüm üretmeye insani hukuki inisiyatif alamayan ya da almak istemeyen bir idare kurumuyla karşı karşıya olduklarını, yönetmeliğe aykırı bu sorunların her defasında insan haklarına aykırı şekilde bir çıta daha yükseltilip katlanarak devam ettirildiğini, hukuki arayışlarını israf istikrarlı bir şekilde devam ettirmeye çalıştığını, hukuki ihlallere hukuken çözüm üretilemeyen yine kanaat getirdiği için cezaevi savcısına dilekçe yoluyla başvuruda bulunduğunu ve görüşme talep ettiğini, fakat cezaevi savcısının da yaşadığı hukuki insan hakları ihlallerine çözüm üretme tarafı olmak istemediğinden dolayı görüşme talebine negatif tutumla yaklaştığından olumlu olumsuz geri dönüş yapılmadığını, lakin hukuki arayışlarında pes etmediğinden kaynaklı çoğu seferde cezaevi idaresi gözlem kuruluna sorunlarını hukuki çözüm üretilmesi adına başvurularda bulunduğunu, idare ve gözlem kurulunun şablonlarla kılıfını uydurup aleyhine kararlar aldığını ya da hiçbir karar almadığını, alamadığını; alınan aleyhteki kararlar için her defasında infaz hakimliğine ve ağır ceza mahkemelerine itirazlarda bulunduğunu, bu heyetlerle şablonun tarzı itirazlarına ret cevabı verildiğini, sorun olarak bahsettiği bu hukuki ihlallerin eğer insan haklarına ve anayasaya uygun şekilde çözüme kavuşturulması, tutumlu ve hükümlere karşı kronikleşen bu cezaevindeki hukuka yasaya aykırı durumların artık insan haklarını aşacağını, bu psikolojik fiziki işkenceyi de aşip geri dönüşü olmayacak bir şekilde daha tehlikeli bir hale evrileceğini adalet ve insan haklarına hukukuna aykırı karşı karşıya kaldığı sorunlar niteliğini aşip geride bırakan durumları tek tek maddeler halinde sıralamaktan ziyade ivedilikle bu cezaevine heyet gönderilip yerinde

tutuklu ve hükümlülerle iletişime geçilip araştırma ve incelemelerde insan haklarına uygun önlemlerin alınmasını talep ettiğini; aksi takdirde yaşanan olaplardan, başvuruda bulunduğu bütün kurumların kuruluşların ve ilgili komisyonların birinci dereceden sorumlu tutulacağını; en son 25.09.2024 tarihinde yapılan aramada ki bu aramaların haftada 2 gün üst üste yapıldığını, İ. Y.'in odasına kurum müdürünün talimatıyla "indirin" deyimiiyle sürükleyerek kamerasız odaya alınarak onlarca infaz koruma memurları tarafından ağır bir şekilde fiziki işkenceye maruz bırakılarak hastanelik edildiğini, bu hususta hastaneden darp cebir raporu da alındığını, dolayısıyla bu cezaevinde bulunan tüm hükümlerin tutukluların hiçbir şekilde can güvenliklerinin bulunmadığını, insan haklarını ihlal edip aşan bu işkenceci yaklaşımları kurumumuzca, çözüm üretilemez ise farklı eylemsel yüklerle insanlık onurunun ayaklar altına alınmasına asla müsaade etmeyeceğini" aktarmıştır.

A. Z., 01.11.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu H. G. için yaptığı başvuruda; "Oğlunun Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, ondan önce 4 yıl Diyarbakır'da kaldığını, depremden sonra Kırşehir'e sürgün ettiklerini; idare ve gözlem kurulu kararıyla 3 ay önce infazının 6 ay uzatıldığını, gerekçesinin ise hapishanedeki diğer mahpus arkadaşlarına mektup göndermek, bağımsızlar koğuşuna geçmemek, pişmanlık dayatmasını kabul etmemek olduğunu, bu konuda hukuki destek talep ettiklerini" aktarmıştır.

R. S., 12.11.2024 tarihinde, Kırşehir/S Tipi Kapalı Hapishanesinden bulunan ancak hastalıkları nedeniyle misafir mahpus olarak Sincan 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesine getirilmiş olan babası M. K.'nin yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; "Babası M. K.'nin daha önce bulunduğu Yozgat 2 Nolu T Tipi Kapalı Cezaevinde iken, Mart 2024'te başlayan sağlık şikayetleri üzerine hastaneye sevk edildiğini ve hastane doktorları tarafından da Ankara'ya sevkini istendiğini, fakat bu süre içerisinde kendi isteği dışında Yozgat'ta bulunduğu cezaevinden 26 Nisan 2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Cezaevine sevk edildiğini ve bu sevkten dolayı da daha önce alınmış olan randevularının da iptal olduğunu, bu nedenle de endoskopi randevusu da 6 ay sonrasına verilmiş olduğunu, CİMER'e 22.06.2024/03.07.2024/07.07.2024 tarihlerinde yapmış oldukları başvurular sonucunda endoskopi randevusunun 3 ay sonraya yani 6 Eylül tarihine alındığını; Kırşehir Devlet Hastanesinde yapılan endoskopi sonucunda takip eden doktorun "bir şeyinin olmadığını" söylediğini, tekrar şikayetlerinden dolayı başvurular sonucunda başka bir doktor tarafından "Acil tedavi olması gerektiği ve Ankara'ya sevkini talep edeceğini" belirtildiğini, Ankara'ya sevk edildikten sonra doktor tarafından tüm tetkiklerin tekrar yapılmasını talep edildiğini ve 05.11.2024 tarihinde Ankara Etlik Şehir Hastanesine getirildiğini, Genel Cerrahi bölümüne yatışı yapıldığını, 08.11.2024 tarihinde de taburcu edilerek Sincan 1 Nolu F Tipi Kapalı Hapishanesine götürüldüğünü, 07.11.2024 tarihinde numune alınarak patoloji tetkiklerinin yapıldığını ve 11.11.2024 tarihinde de kolon kanseri olduğu teşhisi konulduğunu, daha önce de alınan patoloji numunesinde kanama başladığı için derine inilemediğini ve aynı durum ikinci patoloji numune alma esnasında da yaşandığını; babası hastaneye sevk edilirken eşyalarını yanına alamadığını ve Sincan'da da hasta olmasına rağmen hala tek başına tutulduğunu, hapishanede misafir mahpus olmasından dolayı nevre sim vb. eşyalar verilmemiş durumda olduğunu; tedavilerine acil olarak başlanması ve acil olarak ameliyatının yapılmasını gerektiğini, hastalığı nedeniyle 76 kilodan en son 52 kiloya indiğini ve durumunun her geçen gün daha da kötüleştiğini; babasının cezaevinde 30 yılını doldurmak üzere olduğunu ve koşullu salıverilme tarihinin de 5 Ocak 2025 olduğunu, süresinin da çok az kalmış olması ve daha sağlıklı koşullarda tedavilerinin yapılması için de acil olarak tahliye edilmesini de talep ettikleri" belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

C. İ. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "30 yıldır cezaevinde olduğu, deprem sebebiyle Maraş'tan Kırşehir'e sevk edildiği; kronik kalp rahatsızlığının bulunduğu, aort kapakçığının iflas etmesi sebebiyle açık kalp ameliyatı olarak medikal kalp kapakçığı takıldığını, bu nedenle Coumadin 5 mg kan sulandırıcı ilaç kullandığı, aynı zamanda anal fistül rahatsızlığının mevcut olduğu, bu rahatsızlık sebebiyle 12 kere operasyon geçirdiği, kalp rahatsızlığından sebep kullandığı kan sulandırıcı ilacın anal fistül rahatsızlığını tetiklediği ve açık yaralar meydana getirdiği, bu sebeple apselerin önünün alınamadığı; infaz erteleme talebiyle CTE'ye yaptığı başvuru neticesinde 23.05.2024 tarihinde resen tehir sürecinin başladığı, koşullu salıverilmesi engellenmediği halde 15 EKİM 2024 tarihinde tahliye olacağını belirtildiğini; ağız içi arama uygulaması dolayısıyla çoğu mahpusun doktor muayenesine gidemediğini; genel olarak idarenin görüşme taleplerini kabul edip uzlaşma zemini aradığını ancak jandarma personellerinin sert ve işkenceye varan tavırlarının olduğunu; koşullu salıverilmesi engellenen mahpuslardan; E. Y.'nin 30 Ocak 2024't tahliye

edilmesi gerekirken tahliyesinin 6 ay ertelendiği, H. B.'in 10 Ocak 2024'te tahliye edilmesi gerekirken tahliyesinin 6 ay ertelendiği" aktarmıştır.

M. Ş. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "26 yaşında ve Kobanili olduğu, 28 Aralık 2020 tarihinde gözaltına alındığını, bu tarihten bu yana tutuklu olduğunu, 8 Mart'ta Adana T Tipi CİK'ten Kırşehir'e sürgün geldiğini, geldiği gün çıplak arama dayatmasına maruz kaldığını ve müsaade etmemesi sebebiyle hakkında disiplin cezası verildiğini; ilk hastane ziyaretinde ağız içi arama yapılmak istendiğinde müsaade etmemesi sebebiyle jandarma tarafından ters kelepçe uygulamasına maruz kaldığını, bu uygulama sebebiyle yaklaşık 3 yıldır doktora gitmediğini; ekonomik güçlük sebebiyle yalnızca yengesinin kendisini ziyaret edebildiğini, Adana'da Savcılığa görüş için verilen dilekçe yeterli görülüşken Kırşehir S Tipi idaresinin yengesinin ayrıca Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunarak olur yazısıyla görüş yapabileceğini belirttiğini; infazı tamamlandığı halde geri gönderme merkezinde tutulduktan sonra çetelere teslim edilmekten kaygı duyduğunu, babası ve amcasının Avrupa'da olduğunu ve yanlarına gitmek istediğini, bu hususta destek talebinin olduğunu; sohbet hakkının tanınmadığını; Adana T Tipinden farklı olarak yalnızca 1 saat spor hakkından yararlandırıldıklarını; suların sürekli kesik olduğunu, günde yalnızca 2-3 saat su kullanımının imkanı olduğu ancak suların cılız ve pis aktığını; kendisiyle aynı koşuştaki E. Y.'nin 58 yaşında olduğunu, bel fitiği ve görme bozukluğu rahatsızlıklarının mevcut olduğunu ve ağız içi arama uygulaması sebebiyle doktor muayenesi olmadığını" aktarmıştır.

N. S. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde (Söz konusu cezaevine girişte içeride arama olduğu nedeniyle avukatların görüş yapamayacağı söylenmiş yaklaşık 3 saat geçmesine rağmen ancak içeri girilebilmiştir); "Buldukları cezaevinde kameraların hemen hemen her yeri gördüğünü ve mahremiyetin olmadığını, alt kattaki ampulün yukarıya da aydınlattığını bu nedenle dışarıda bulunan kameranın üst katı da gördüğünü ve aydınlattığını; karavana ve ayakkabılık gibi gerekli demirbaşların verilmediğini, cezaevinde büyük bir su sorununun olduğunu suların maksimum 2-3 saat aktığını, akan suyun da çamurlu aktığını; kendi koridorları dışında hiçbir kişiyle görüşemediklerini, idareye söylendiği halde çözümün üretilmediğini; birçok mahkumun sağlık sorunlarının olduğunu fakat hastaneye götürülürken ağız içi aramanın dayatılmasından dolayı hastaneye gitme haklarının ellerinden alındığını; buldukları koridorlarda İŞİD ve FETÖ'cü mahkumların bulunduğunu ve bu durumun bir güvenlik ihlali yarattığını; sohbet haklarının olmadığını disiplin cezalarıyla atölyeye çıkacakların uzun sürelerle engellendiğini" aktarmıştır.

H. K. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Görüşme odasına getirildiğinde aramanın henüz bittiğini, odalardaki Kur'an dahil her şeyin bütün eşyaların dağıtıldığını yerlere fırlatıldığını, aynı koridora aynı dosya türünden mahpusları koymamak için İŞİD ve Fetö'cülerin alındığını ve onlarla aynı anda çıkarıldıklarını; daha büyük odaların olmasına rağmen kendilerinin 3 kişilik odalarda bırakıldıklarını, kendisinin yerde yattığını, odada 4 kişi kaldıklarını; havalandırmada sayımın dayatıldığını, ağız içi arama uygulamasının da dayatıldığını; cezaevinde büyük bir su sorununun olduğunu, suların bazen hiç gelmediğini, günde ortalama 2 ya da 3 saat maksimum aktığını, aynı zamanda bu akan suyun da çamurlu olduğunu; kendisinin sürgün geldiği cezaevinden eşyalarının getirilmediğini, aileye teslim edilmek istendiğini, ancak ailenin göndermesi durumunda çok fazla miktarda kargo parasının verileceğini bunun da kendisini ve ailesini mağdur duruma soktuğunu" aktarmıştır.

M. E. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Cezaevine ulaşım sorununun olduğunu, ailelerin gelirken sorunları yaşadığını, durakların olmadığını; aynı zamanda cezaevinde su sorununun olduğunu, suyun akmadığını, günde aktığı birkaç saatte de suyun yağlı kokulu ve çamurlu aktığını; karavanelerin verilmediğini; terliklerin çok sert olduğunu; ağız içi arama dayatmasından dolayı hastaneye gidemediklerini; S. A.'ın kronik kalp hastalığı olduğunu; H. A.'ın de kanser hastası olduğunu" aktarmıştır.

M. K. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Şubat 2024 tarihinde Patnos L Tipi Cezaevinden sürgün edildiğini; haftada bir spora çıkma dışında cezaevi idaresinin hiçbir aktiviteye izin vermediklerini, kurs-sohbet hakkı tanımadıklarını; sıcak suyun çok az verildiğini, ihtiyaçlara cevap olmadığını; yemek

verilirken tahrik edici ve onur kırıcı davranışlarda bulduklarını, yemek porsiyonlarının çok az verildiğini, suların içilemez olduğunu; dosyasının AYM tarafından reddedildiğini, kararın kendisine 10 Şubat'ta tebliğ edildiğini, AHİM'e başvuru konusunda destek beklediğini; diğer arkadaşlardan ayrı tutulmalarından ve koridorlara adlilerin alınmasından rahatsızlık duyduğunu; dişlerinden ve eklemlerinden rahatsız olduğunu, eklemlerinde iltihaplanma olduğunu, Rojava'dan 8 yıl önce getirilen isminin A. olduğunu soyadını hatırlamadığı bir mahpus olduğunu" aktarmıştır.

V. A. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevleri döneminde herkese disiplin soruşturmaları açıldığını, çoğunlukla 1 ay faaliyetlerden men cezası verildiğini; su sorununun henüz çözülmediğini; cezaevi idaresi tarafından çok sık oda değiştirmelerin yapıldığını; spor faaliyetlerine ve kurslara çıkmada sıkıntılar yaşadıklarını; Aort damarının genişlediğini, parmağında damar tıkanıklığının olduğunu, ameliyat olması gerektiğini ancak ağız içi arama dayatması nedeniyle tedavi olmadığını; kendisine açılan soruşturmalardan ceza almadığını" aktarmıştır.

Ö. G. ile 04.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde (Hükümlü 24 Yıldır Cezaevinde Müebbet Hapis Cezası Almış); "2 defa hücre cezası aldığı; ağız içi arama dayatmasının devam ettiğini; ayda bir yapılan genel aramaların eskiye nazaran çok detaylı yapıldığını, askerlerin bu aramalara eşlik ettiğini; aynı cezaevinde bulunan V. A. ve N. S.'ya soruşturma açıldığını; H. B.'in dini rehberliğe çıkmayı reddettiği için koşullu salıvermesini 6 ay uzattıklarını; E. Y. adlı hükümlünün ise uyum göstermediği gerekçesiyle infazının 6 ay ertelendiğini; C. İ.'nin durumunun iyi olmadığını, ağır hasta olduğunu, sık sık kanamalarının olduğunu, ağız diş ve kalp sorunlarının devam ettiğini, ağız içi arama dayatması yüzünden tedavisinin yapılmadığını; cezaevinin içme sularının çok kötü olduğunu" aktarmıştır.

Hasta Mahpuslar:

Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi:

1) A. İ. (25 yaşında): "Ailesinin Halepçe' de olduğunu; sol elinin sakat olduğu, Mardin 4. Ağır Ceza Mahkemesi' nin 2019/80 E. Sayılı dosyasından ceza aldığı, Yargıtay 3. Ceza Dairesi' nin 2022/3443 E. Sayılı dosyasından incelemenin devam ettiği, yargılandığı suç tarihinde 18 yaşından küçük olmasına rağmen yakın zamanda kemik yaşının tespiti için götürüldüğü ve kemik yaşının 18-25 yaş arası çıktığı, dosyası ile ilgilenilme talebinin olduğu, Hükümlü olduğu, yakını ve ailesinin bulunmadığı" aktarılmıştır.

2) Ö. S.; "Astım ve bronşit hastası olduğu, ayrıca sular nedeniyle cilt hastalığı başladığı" aktarılmıştır.

Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesi

1) C. İ., Ağır hasta

2) Ö. G.,

3) H. B. (50-55 yaşlarında), Maraş- Pazarcık ilçesine kayıtlı, gözünde enfeksiyon mevcut olup, ameliyat olması gerektiği,

4) E. Y. (60 Yaşında), İğdır- Merkez nüfusuna kayıtlı, bel ve boyun fitiği, bağırsak problemleri ve prostat hastası olduğu,

5) V. A. damar tıkanıklığı ve parmaklarında sorun olduğu, damar tıkanıklığının parmaklarına da vurduğu,

6) N. K., diş sorunları yaşadığı, ağızda hiç diş bulunmadığı ve sadece vidanın bulunduğu, Patnos' tan sürgün geldiği, durumunun acil olması nedeniyle Adalet Bakanlığı aracılığı ile hastaneye götürüleceğinin öğrenildiğini" aktarmıştır.

V. A. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Ayaklarından kalbe giden damarlarında fren olduğunu, bacaklarında varisler oluştuğunu, damarların kalbe kadar genişlediğini ve çok ağır yaptığını, kalp kapakçıklarının işlev görmediğini, ameliyat olması gerektiğini ancak tetkik ve tahlillerin yapılmadığını, bu

hastalığının Mayıs ayında tespit edildiğini, ancak ağız içi arama nedeniyle ameliyatının yapılmadığını, 2023 yılının haziran ayı başında hastaneye sevk edildiğini ve doktorun “Yarın gel ameliyat ederiz” dediğini, ancak sabahında ağız içi arama dayatması olduğunu, ayrıca kötü bir aramaya tabi tutulduğu ayakkabısının çıkarılmasının istendiğini ayakkabıyı jandarmanın kontrol etmesi için çıkarıldığını sonrasında da kendisinin ayakkabısını aramasının istendiğini bunu kabul etmediğini jandarmaların üzerine yürüdüğünü tartışınca da hastaneye gitmediğini ve ameliyatının yapılmadığını, Adalet bakanlığına başvuru yaptığını bakanlığın olumlu cevap verdiğini adalet bakanlığının hem kendisine cevap yazdığını hem de idareye talimat verdiğini adalet Bakanlığının bu talimatında “V. A'nın, hastalıklarının öncelikle ve detaylı bir şekilde yapılarak sağlığına kavuşması için idare tarafından gerekli çabanın gösterilmesi gerektiği, bunun için çalışmalara başlanmasını” talimat verdiğini, ancak buna rağmen idarenin ve Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün hiçbir şey yapmadığını ve aradan geçen 1,5 yılda ameliyatının yapılmadığını, tetkik ve tahlil için hastaneye sevk edilmediğini; onur kırıcı ağız içi aramaya karşı bütün kurumlara ve mercilere başvuru yaptıklarını, Adalet bakanlığı cevabında ağız içi aramaya ilişkin bir ibare geçmediğini yalnızca “firarı engelleyecek şekilde kelepçe takılabilir” dendiğini, ancak buna rağmen hastaneye sevkler sırasında ağız içi aramaya devam edildiğini, hastane sevklerinde ağız içi arama dayatmasına maruz kalındığından ağır hasta tutsaklar dışında hastane sevkine talep edilmediği, sevk taleplerininse 6-7 ay bekletildiği, bu konudaki girişimlerinin herhangi bir sonuç vermediğini; önceki görüşmelerinde de aktardığı üzere halen haftada 1 gün bazen de haftada 2 gün arama kısmi arama adında arama yapıldığını, ayda 5-6 kez genel arama yapıldığını, kısmi arama yapıldıktan sonra genel arama yapıldığını, kısmi aramalarında genel arama gibi yapıldığını ve aramalarda mektup kitap vb. eşyalar ile battaniyelerin yere atıldığını, müdürlerin emriyle kitapların aramalar esnasında okunduğunu, idarenin kitap okuma komisyonunun okuduğu kitapların aramada da okunmaya çalışıldığını; Yeni Yaşam, Evrensel vb. gazetelerin verilmediğini, radyolarının kendilerine verilmediğini, televizyonda muhalif denilebilecek hiçbir kanalın verilmediğini, Meclis TV'nin dahi yasaklandığını, haber alma ve ifade özgürlüğünün her zaman ihlal edildiğini; ortak havalandırmanın mevcut olduğu 3 kişilik odalarda kalındığını, sohbet hakkının yasaklandığını, idarenin kendilerine “sohbet yapamazsınız sporda sohbet edersiniz, sporla sohbet aynı şeydir” dediğini, ancak haftalık 1 saat olarak ve iki oda 6 kişi şeklinde kullanılan spor hakkının son süreçte yalnızca aynı odada kalan 3 mahpusun çıkarılması şeklinde uygulandığını; etkinlik, kurs ve atölyelerin MEB ve Halk Eğitim tarafından öğretici görevlendirilememesi gerekçesi ile sınırlı olarak açıldığını ve kendilerinin yararlanmadığını; hapishanede içerideki her şeyin plastik olduğunu, yemek alırken plastik yoğurt kabı veya plastik tabaklarını mazgaldan uzattıklarını, ancak bu şekilde yemek alabildiklerini, içeride demir tabak veya demir kaşıkları olan mahpusların bu demir eşyalarının toplatıldığını, demir karavana talep ettiklerini ancak bunun da verilmediğini, köpük tabak olarak adlandırılan plastik strafor tabakların hem yemeğin ısısını aldığını hem de sağlığa olumsuz etkileri ile kanser riski taşıdığını; yemek porsiyonlarının çok çok az olduğunu, yemeğin çok erken getirildiğini akşam yemeğinin saat 15:00 da getirildiğini, akşama kadar yemeğin soğuduğunu ve yenilmez halde olduğunu; gardiyanların yaka kameralarıyla gezdiklerini, her zaman izlendiklerini, bu konuda idareye başvuru yaptıklarını en sonunda müdürün kasım ayı içerisinde kendisiyle görüştüğünü, müdürün kendisine “ben onları da sizleri de izliyorum takip ediyorum sizin için daha iyi” dediğini, gece 04.00'e kadar gardiyanların bağırarak sohbet ettiklerini ve mahpusların bu nedenle uyuyamadığını; depremden sonra getirildikleri gündün itibaren üçlü odalarda ve her bir odanın arasına bir adli koğuş gelecek şekilde siyasi mahpusların yerleştirildiğini, ancak şu an hiçbir siyasi mahpusun diğer arkadaşlarını duymadığını, arkadaşlarından haberdar olamadığını, en fazla 3 siyasi mahpusun bir odada kalabildiğini; son 6 aydır rotasyon taleplerinin de reddedildiğini, bazı arkadaşlarının 2 yıla yakındır sadece odasındaki 2 mahpusu görebildiğini, bunun psikolojik sorunlara neden olduğunu, şekilde birbirlerine en uzak mesafede olacak halde odaların tekrardan düzenlendiğini, özellikle kendisinin bilinçli olarak arkadaşlarından uzaklaştırıldığını, 6 ay önce Suriyeli Arap bir mahpus ile aynı odada kaldığını, Arapça bilmediğini mahpusun da Kürtçe Türkçe bilmediğini, yanında kalan mahpusa bir şey anlatmak için mahvolduğunu, diğer Arap mahpusun da çok büyük sıkıntılar yaşadığını daha sonra bu Arap mahpusun odadan çıkartıldığını şu an M. M. D. adında bir mahpus ile birlikte kaldığını, daha önce de siyasi mahpuslara birlikte kaldığını ve insan hakları derneğinin kendisine çok büyük yardımlar yaptığını, kanedye ayarladığını ve ailesini bulmak için yardım ettiğini, şimdi de yardıma ihtiyacı olduğunu, ailesini bulmak için insan hakları derneğinin çalışmalar yapmasını istediğini, engelli ve çok büyük darbeler almış olduğunu, konuşmakta güçlük çektiğini, bu nedenle kendisinin de çok zorlandığını, M. M. D. dışında başka hiçbir arkadaşı ile iletişiminin olmadığını, diğer siyasi mahpusların da kendisiyle aynı durumda olduğunu; Kırşehir S Tipi Hapishanesinde tamamen sosyal bir izolasyon içinde olduklarını, haber alma kaynaklarının çok sınırlı olduğunu, bütün arkadaşlarıyla birlikte

birbirlerine yakın odalara geçmek istediklerini; Kırşehir S Tipi Hapishanesinde ciddi ve kronik bir su probleminin mevcut olduğu, suların günde yalnızca birkaç saat ve çamurlu aktığını, 3 ay öncesine kadar kısmen çözülen problemin artarak devam ettiğini, suyun çok azaldığını hatta vurulan sondajların da kurumuş olduğunu, mahpusların su sorunu nedeniyle duş alamadığını, temizlik yapamadıklarını; 31 yıllık mahpus E. Y., 31 yıllık mahpus H. B., 30 yıllık mahpus C. İ. ile üyelik suçundan hükümlü A. N. ve H. G.'in şartlı tahliyelerinin engellendiği; kalp hastası olan ve kronik rahatsızlıkları bulunan C. İ.'nin 26 Eylül'de tahliye edilmesi gerekirken koşullu salıverilmesinin İGK kararı ile 6 ay uzatıldığını, E. Y. ve göz kanallarında tıkanma ve kronik enfeksiyon rahatsızlığı bulunan 31 yıllık tutsak H. B.'in infazının 6 aylık sürelerle 2. kez uzatıldığını; aileleri aynı ilde ikamet eden mahpuslar için idareye başvurduklarını, görüşlere gelen ailelerin ekonomik yönden yıpranmaları ve gidiş-dönüş açısından kolaylık olması açısından aynı odaya alınması şeklinde talepte bulduklarını ancak idare tarafında taleplerine kayıtsız kalındığını cevap dahi verilmediğini; aile görüşü hakkının yazın başlangıcından bu yana 30 dakika süre ile sınırlandırıldığını, açık görüşlerin 1,5 saate çıkarılacağı sözü verilmesine rağmen önce 45 dakikaya düşürüldüğünü, şuan 30 dakikaya düşürüldüğünü” aktarmıştır.

H. H. tarafından 20.01.2025 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 11.02.2025 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Kendisinin H. H. olduğunu, Arap ve Suriye vatandaşı olduğunu, 5 senedir cezaevinde olduğunu, Türkiye’de kimsenin olmadığını, ailesinin Suriye’de yaşadığını, kendisinin İngilizce öğretmen, olduğunu ve Suriye’deki savaş zamanında uluslararası insan yardım kuruluşlarında çalıştığını, (UNİCEF, CSRO, İHH); cezaevinde kendisiyle görüşmek için kimsenin gelmediğini hem de hiç kimsenin gelmediğini, 5 yıldır ailesinden ve çocuklarından uzakta kaldığını, maddi olarak ne kadar zor ve kötü bir durumda olduğunu kimsenin tahmin bile edemeyeceğini, bu cezaevinde tekli odada tek olarak kaldığını, maddi manevi psikolojik olarak ölü gibi bir durumda olduğunu, dışarıdan kendisini kimsenin ziyaret etmek için gelmediğini ve parası olmadığı için cezaevindeki kantinden hiçbir şey alamadığını, cezaevinde yaşamının temel ihtiyaçlarını temin edemeyeceğini, temizlik malzemesi elbise su gıda gibi ihtiyaçları olmadan yaşayamayacağını; Baro tarafından bir avukat ile görüşmek için defalarca dilekçe verdiğini, lakin maalesef hiçbir cevap gelmediğini, maddi durumdan dolayı Kader Mahkumları Derneği’ne dilekçe gönderdiğini ama ne olumlu ne de olumsuz bir cevap gelmediğini; şu anda bir avukat ile görüşmek, ailesi tarafından ihtiyaçlarını getirmek ve belki maddi durumları ile ilgili bir yardım için bu mektubu gönderdiğini, kendisine yardımcı olunmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

E. Y. tarafından 03.02.2025 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 10.02.2025 tarihinde tarafımıza ulaşan faksta; “Kendisinin 32 yılını hapiste geçirdiğini, koşullu salıverilme tarihinin 30.01.2024 olduğunu, maalesef bu üçüncü kezdir keyfi ve politik yaklaşımlarla hem kendisinin hem arkadaşlarının cezasının 6 aylık periyotlarla ertelendiğini; son 5 yıldır herhangi bir disiplin cezasının olmadığını, cezaevi idaresiyle herhangi bir sorunun olmadığını, fakat bırakılmadığını, nedeninin eskiden farklı cezaevlerinde aldığı kimi cezaları kes-kopyala-yapıştır şeklinde güncelleştirerek gösterdiklerini, oysa geriye dönük suç işlenmesinin gerektiğini, son bir yıldır cezaevinde kişilerle hiçbir mektup yazmadığı halde yalan yanlış bilgilerle yazıyormuş gibi gösterilerek güya örgütle bağlantılılandırılarak soyut, afaki, bilgilerle hapiste tutulduğunu, ki mektup yazsa da mektup okuma komisyonu tarafından bu mektupların okunduğunu, sakıncalı görülürse gönderilmediğini, sakıncalı bir durumun da olmadığını; bu süreçte iyileştirme programlarına katıldığını, kitap okuma, psikologla görüşme, sosyal çalışma, sportif faaliyetlere katıldığını, puan değerlendirmede eşik puanının 40 puan olduğunu, kendisinin 44.75 puan aldığını ve iyi halli olduğunun yazıldığını, fakat idare ve gözlem kurulunun soyut, afaki, geriye dönük disiplin cezalarıyla gayri hukuki keyfi politik ve ayrımcı yaklaşımlarla üçüncü kezdir altışar aylık periyotlarla ertelenerek hapiste tutulduğunu, ayrıca 3 keredir de hiç kurula çıkartılmadan ertelendiğini, belki kurula çıkarılsa kendisini dinleseler bırakılacağını, 2. müdürün tek görüşme yaptığını, o da söylenmeyen sözleri farklı yaklaşımlarla raporlayarak ertelediğini, kendisine verilen kararda kurulun yetkilisinin imzasının olmadığını, gerçekten kurula kimlerin katıldığının belli olmadığını; kendileri dışında herkesin bırakıldığını hem de denetimli serbestlikten bırakıldıklarını, dolayısıyla ayrımcılık politikalarla yüz yüze olduklarını; sohbet haklarının 2 yıldır uygulanmadığını, tek sporun olduğunu, onun da sınırlı ve 45 dakika olduğunu; kurs, atölye olmadığını; ayrıca yaklaşık 3 aydır fotoğraf albümünün, eski mektuplarının ve sağlık raporlarının inceleme adı altında alındığını, incelenip verilecek denildiğini, 3 ay geçtiğini verilmediğini; her şeyin keyfiyet ve baskı aracına dönüştürüldüğünü, ailesinin tahliye olacak diye telefon açtığını,

bilgi verilmediğini buraya İğdır'da dan 15-16 saat yol gelip savcı izni ile görüştürülmediğini, tüm bunların hak ihlali olduğunu, hem kendisinin hem ailesinin mağdur edildiğini bu konuda hukuki destek istediğini” aktarmıştır.

Y.Ö. ile 20.02.2025 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Dosyasının onanması akabinde tekli odaya, birlikte kaldığı arkadaşları ile hiçbir biçimde irtibat kuramadığı bir bloğa götürüldüğünü; adli ve FETÖ hükümlüsü kimselerle yan yana tutulduğunu, bunun çoklukla gerilime sebep olduğunu; yan hücrelerinde bulunan Volkan adlı mahpusla sohbet ettiği sırada kullandığı ifadelerin diğer yanındaki hücrede tutulan Serkan Akın adlı mahpus tarafından idareye gerçek dışı biçimlerde iletildiğini, bu nedenle kendisine soruşturma açılarak 11 gün disiplin cezası verildiğini; aile görüşlerinin görüşçülerin tek tek ve toplam görüş süresi görüşçü sayısına bölünerek yapıldığını, bu nedenle Diyarbakır'da yerleşik olan ailesine gelmemeleri yönünde telkinde bulunduğunu; FETÖ hükümlüsü ve adli mahpusların havalandırmadan 2 saat yararlandırıldığını ancak kendisinin yalnızca 1 saat havalandırmaya çıkabildiğini; sık sık yapılan aramalarda devamlı olarak el yazılarına ve çalışmalarına el konulduğu, daha öncesinde el konularak incelenen defterine tekrar el konulduğunu, aylardır geri verilmediğini; mektuplarına, suç duyurusu dilekçelerine ve başvurularına idare tarafından el konulduğunu, ısrarla ve yazılı olarak talep etmesine rağmen dilekçelerinin çıkış ve takip numaralarının kendisine verilmediğini, bu hususta suç duyurusunda bulunmasına rağmen bu suç duyurusunun da takip numarasının verilmediğini, neticede artık dilekçe vermeyi bıraktığını; kendisiyle aynı suçtan tutuklu bulunan mahpuslarla bir arada tutulmayı talep ettiğini” aktarmıştır.

V.A. ile 20.02.2025 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “03.02.2025 tarihinde yapılan avukat görüşünde aktardığı ‘Koşulların bir anda değiştirilmesi, özellikle bazı özel günlerde bu türden hadiselerin yaşandığı, bu yanı sıra idarenin yaklaşımlarının ideolojik olması yeni kurum müdürünün taleplere rağmen kendileriyle hiç görüşme yapmaması, ağız içi arama dayatmasının devam etmesi ve ağır hasta olanlar dışında hiçbir mahpusun hastaneye gidememesi, kurum koşulları nedeniyle intiharların yaşanması, genel olarak adli mahpuslar arasında yaşanan tartışmalara ve fiziki kavgalara infaz koruma memurlarınca kayıtsız kalınması, kendilerince uyarı yapıldığında “öldürsünler birbirlerini” şeklinde söylemlerin olduğu, başka mahpuslarla kalma şeklindeki taleplerinin 1 yılı geçkin süredir kabul görmemesi, özellikle aileleri aynı ilde yaşayan mahpusların aile görüşlerini denk getirmek adına birlikte kalmak istendiği ancak idarece bu talebin örgütsel olarak değerlendirilerek reddedilmesi, spor hakkının süresinin kısaltılması ve öncesinde 3 koşul olarak çıkarılırken yeni müdürün gelişyle birlikte 2 koşul olarak çıkarılmaları, aile görüş süresinin 45 dakikaya düşürülmesi’ sorunlarının artarak devam ettiğini; dilekçe ve başvurularının çıkışlarına dair takip numarası verilmediğini, kendisinin bu durumu telefon görüşmesinde avukatına iletildiğini ve ancak bu görüşmeden bir hafta sonra evrak numarasının kendisine verildiğini; ihlallerin giderek artması ve idare ile herhangi bir görüşme yapılamaması nedeniyle 1 ayı geçkin bir süredir devam eden açlık grevi eyleminin ‘7 gün, 1 mahpus şeklinde’ devam ettiğini; psikolojik problemleri ve saldırgan tavırları olan M. D. adlı mahpusun idare tarafından kendilerinin yanına verildiğini, kendilerinin durumu yazılı ve sözlü olarak kurum ve bakanlığa bildirmelerine rağmen mahpusu kendileriyle tutmak konusunda dayatmada bulunulduğunu, M. D. tarafından fiziksel saldırıya uğradığını ancak bu bildirimlere rağmen kendisine soruşturma açıldığını; kurul görüşmelerinde “asker polis öldüğünde mutlu oluyor musun” içerikte provokatif sorular sorulduğunu, bazı kurum personellerinin ideolojik yaklaşımlarının olduğunu; yeni müdürün gelişinden önce odalara tıraş için geldiğini ancak uzun süredir bu uygulamanın kaldırıldığını, tıraş olamadıklarını; yemeklerin kaynar vaziyette ve plastik kaplara konularak verildiğini, kendilerince çelik karavanalar ile yemeklerin verilmesine dair 1 senedir talepte bulduklarını ancak hala taleplerinin karşılık bulmadığını, bu durumun sağlık ve hijyen yönünden ciddi sıkıntılara yol açtığını; yemeklerin porsiyonlarını az ve genellikle besin değerinin düşük, erişte ve makarna türünden yemeklerin verildiğini; hastane sevklerinin çok uzun sürdüğünü, randevu bulunamadığını, kurum hekiminin ideolojik ve ayrımcı yaklaşımlarının olduğunu; su probleminin devam ettiğini, suların günün kısıtlı saatlerinde ve çoklukla çamurlu aktığını; adli mahpusların 12 kişi çıkarıldığı spor faaliyetlerine kendilerinin 5 kişi olarak çıkarıldığını; mektup ve posta gönderimlerinin çok pahalı olduğu; H. B., C. İ., E. Y., A. N. ve H. G.’nin koşullu salıverilmelerinin engellendiğini; odalara kabinli telefon konulması uygulamasına henüz teknik sorunlar çözemediği için geçilemediğini; ağız içi arama dayatması nedeniyle hastaneye gidemediklerinden ciddi sağlık sorunlarının baş gösterdiğini, kendisinin kolesterol hastası olduğunu, ciddi düzeyde unutkanlık başladı; cezası kesinleşen Y.Ö.’nün kendilerinden uzakta bir hücreye götürüldüğünü ve adli mahpuslarla bir arada kaldığını, kendilerine yakın bir hücreye getirilmesini talep

ettikleri; aynı suç tipinden tutuklu bulunan diğer mahpuslarla olabilecek en makul düzeyde yan yana getirilmek, soyut olarak kurum güvenliğiyle gerekçelendirilen keyfi disiplin cezalarına son verilmesi, aile görüşlerinin ailesi aynı bölgede yaşayan mahpuslar için aynı güne verilmesi, tahliyesi engellenen mahpuslara dair yaklaşımdan vazgeçilmesi, ağız içi arama dayatmasına son verilmesi, idare ile yapılan görüşmelerde mahpuslara ayakta ve eller bağlı durmanın dayatılmasından vazgeçilmesi, spor, sohbet, atölye ve kurs faaliyetlerin hakları olan gibi kullandırılması şeklinde taleplerinin olduğunu” aktarmıştır.

N.K. ile 20.02.2025 tarihinde Kırşehir S Tipi Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Hastaneye sevk sırasında kendisine ağız içi araması dayatıldığı için bir yılı aşkın süredir muayene olmadığını, bu uygulama nedeniyle sağlık hizmetlerine erişiminin kısıtlandığını; aile görüşmelerinin 40-45 dakika ile sınırlı olduğunu, bu sürenin çok kısa olduğunu ve mahpusların aileleriyle yeterli iletişim kurmalarını engellediğini; aileleri tarafından getirilen eşyaların cezaevi yönetimi tarafından kabul edilmediğini; cezaevi idaresiyle yapılan görüşmelerin ayakta gerçekleştirildiğini ve bu nedenle kendilerini yeterince ifade edemediklerini; kurs, atölye çalışmaları veya herhangi bir etkinliğin düzenlenmediğini; spor için mahpusların yalnızca 6 kişilik gruplar halinde çıkarıldığını, ancak ‘mevzuata göre en az 10 kişi olması gerektiğinin’ belirtildiğini, grup sayısının yetersiz olması nedeniyle birçok spor aktivitesinin gerçekleştirilemediğini; hiçbir somut gerekçe olmaksızın mahpusların oda değişikliklerine maruz bırakıldığını; adli mahpuslar arasında sık sık olayların yaşandığını, cezaevi yönetiminin bu olaylara müdahale etmediğini ve bazı durumlarda adli mahpuslar arasında intihar vakalarının gerçekleştiğini; cezaevi yönetimi tarafından suç türüne bağlı olarak mahpuslar arasında ayrımcılık yapıldığını; mahpusların cezaevi koşullarıyla ilgili idareye sunduğu dilekçelere cevap verilmediğini; yoğun su sorunu yaşadıklarını, suların çok pis olduğunu ve günün sadece sınırlı sürelerinde su verildiğini; cezaevindeki sorunlara dikkat çekmek amacıyla süreli açıklık grevlerinin yapıldığını” aktarmıştır.

5) Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesi

S. K., U. T. tarafından 02.01.2024 tarihinde, Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupta; “Bu mektubu Manavgat S Tipi Kapalı Cezaevi’nden yolladıklarını, cezaevinde tutulmalarının temel nedeninin siyasi, politik düşüncelerinden ileri geldiğini, İmralı ada hapishanesinde ağır tecritte tutulan sayın Abdullah Öcalan ve yanında bulunan arkadaşlarından yaklaşık 3 yıldır hiçbir şekilde aile vasi avukatlarıyla temaslarının bulunmadığını, Türkiye Cumhuriyeti’nin temel bir kurumu olan Adalet Bakanlığı’nın burada kendi temel vasfından uzak bir tutum içerisine girerek genelde bağlı bulunduğu uluslararası hukuki sözleşmelere katı bir suretle uymadığını, kendi iç hukukunu da işletmediğini, hukuksuzluğun bu denli ayyuka çıktığı bir ortamda hukuk alanında adil onurlu hak arama koşulunun neredeyse kırıntısını dahi kalmadığını, öyle ki; İmralı Cezaevi politikası üzerinden geliştirilen antidemokratik uygulamaların son yıllarda ülke genelinde tüm siyasi politik mahpuslar üzerinde uygulanmak istendiğini, günümüzde sayıları binlere varan ağır siyasi politika hasta mahpuslar için herhangi bir olumlu adım atılmadığını, adeta ölüme terk edildiklerini, evrensel insan hakları beyannamesinde bulunan temel insani haklar başlığı altında ifade edilen yaşam hakkının kutsallığına hiçe sayılarak deyim yerindeyse ayaklar altına alındığını, Adalet Bakanlığı’nın birinci derecede inisiyatifinde geliştirilen bu gayri insani yaklaşım neticesinde son yıllarda art arda cezaevlerinde politik mahpusların cansız bedenlerinin çıktığını, cezaevlerinden çıkan bu cansız bedellerin doğal ölümler neticesinde olmadığı gibi cezaevinde on yılları bulan mahpusların çürütme politikasına neticesinde açığa çıktığının da aşikar olduğunu, burada politik mahpusların yaşam koşullarının da insan sağlığı üzerinde olumsuz yönlerinin belirtmesinin gerektiğini; 2000’li yılların başında siyasi politik mahpusların bir arada mücadele birlikteliğini parçalama amacıyla F tipi cezaevlerinin inşa edildiğini, bu f tipi cezaevlerinde geliştiren tüm irade kırmaya dönük politikaların istenilen neticeleri açığa çıkartmamış olacak ki geride bıraktıkları son 2 senede onlarca siyasi politik mahpusun tek kişilik Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Cezaevlerine tekli, üçlü odalara alınmaya başlandığını, kuşkusuz buradaki temel amacın İmralı Adasındaki sayın Abdullah Öcalan üzerinde geliştirilen ağır izolasyon ve tecrit koşullarının adım adım bu yeni inşa edilen cezaevlerinde hayata geçirdiğini, cezaevlerinde dayatılan bu yeni yaşam alanlarının politik mahpuslara nefes dahi aldirmamak amacını taşıdığını; bununla bağlantılı olarak cezaevlerinde oluşturulan idare ve gözlem kurulu neticesinde

yasal sürelerini bitiren onlarca arkadaşlarının tahliye olmalarının engellenmekte olduğunu, pişmanlık dayatılarak onurlu duruşlarından geri adım atılmasının dayatıldığını, sonuç olarak belirtmiş oldukları hususlar bağlamında başta İmralı cezaevinde tutulmakta olan sayın Abdullah Öcalan ve yanında bulunan arkadaşlarından yıllardır tüm ulusal ve evrensel yaşam ve hukuki haklarına kast edilerek ağır bir tecrit uygulandığını, uygulanan bu ağır tecridin demokratik kamuoyunun ve Kürt halkının ciddi anlamda endişelendirdiğini, bu endişelerin yersiz olmadığını görünür kılmak için belirtmiş oldukları hasta mahpusların durumu ağır durumu, geliştirilen İmralı Cezaevi uygulamaları ve dayatılan onursuzluk pişmanlık dayatmasının bunun somut bir ifadesi olduğunu, bu hukuksuzlukların ortadan kalkması için ve insan yaşamının kutsallığı ilkesinin bir bütün nen hakim olabilmesi için aşağıda yazılan ve imzası bulunan mahpuslar olarak var olan koşullarına karşı duyarlılık çağrısında bulduklarını, bu koşulların evrensel hukuk çerçevesinde olumlu bir sürece evrilmesi için dayanışma beklediklerini” aktarmışlardır.

M. C., İ. Ç., 11.01.2024 tarihinde, Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden gönderdiği faksta; “Abdullah Öcalan’ın fiziki özgürlüğü ve Kürt sorununun demokratik çözüm amacı ve talebiyle süreli-dönüşümlü açlık grevine başladıklarını; bu cezaevinde kendilerinden önce arkadaşlarına karşı da uygulandığı gibi açlık grevine başladıklarında öğle ve akşam öğünleri odalarına kapılarının önüne plastik kaplar üzerine yemeklerin serpilerek bırakıldığını; bu uygulamadan vazgeçilmesi için defalarca cezaevi yetkililerine söylemelerine rağmen ısrarla sürdürüldüğünü, cezaevi savcısı ve doktoruna dilekçeyle aktarıp buna göz yumulmaması, onaylamamalarını istediklerini, fakat hala kapının önüne günde iki defa yemek verilerek adeta gözlerinin içine sokulmak suretiyle açlık greviden vazgeçmeleri amacıyla yapıldığını, üstüne üstlük cezaevi üst düzey yetkililerinin kapıya gelip arkadaşlarına “Bakın bu yemeği beş yıldızlı otelde bulamazsınız” diyerek onur kırıcı, insan haklarının ayaklar altına alan bir yaklaşım sergilendiğini; bilindiği gibi açlık grevindeki insanların önüne yemek dökmenin hiçbir uluslararası ve ulusal protokol ve bildirgelere sığmadığı gibi bu uygulamayı ne tıbbi ne insanlığa ne de düşmanlığın ahlakında olmayan, bir özel savaşın psikolojik savaş boyutu alan yaklaşımı, dünyada sadece İsrail Devletinin Filistinli tutsaklara ve 80 darbesindeki tutsaklara yapılan bir işkence biçimi olduğunu; şimdike kadar burada greve giren S. K., U. T., Ü. T., R. S. ve şu anda grevde olan adı yazılı olanlara yapıldığını; adresleri kendilerinde olmadığı için Antalya Tabip Odasıyla da bu durumun paylaşılıp duyarlılık gösterilmesini istediklerini” aktarmışlardır.

H. Ö., Ö. B., C. Y.; M. M. K. 11.02.2024 tarihinde, Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupta; “Buldukları Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde çeşitli gerekçe ve nedenlerle sürgün politikaların neticesinde getirilmiş bulduklarını, bu cezaevine geldikleri ilk günden bu yana politik mahpuslar üzerinde yoğun kısıtlamalar, baskılar, fiziki ve psikolojik saldırılar geliştirildiğini; tüm sosyal aktivitelerin neredeyse yok denecek ölçüde sınırlandırıldığını; her geçen gün hak ihlallerinin, hukuksuzlukların artarak devam ettiğini, revire, telefona, aile ve avukat görüşlerine gidiş-dönüşlerinde her seferinde bir şeylerin gerekçe gösterilerek baskılara maruz kaldıklarını; adeta 1980 askeri darbe sürecinin uygulamalarının dayatıldığını, tek sıra halinde yürüme, birbirlerine selam vermeme, konuşmama gibi dayatmalar olduğunu, en küçük bir karşılık sonrası disiplin soruşturmaları açılarak infazların yakılmaya çalışıldığını, yani özellikle bir kısım personelin duygularını işin içine katarak sürekli provokatif söylem ve eylemlerde bulunarak kendilerine provoke etmeye çalıştıklarını; yine 07 Eylül 2024 tarihinde Özkan Bayhan arkadaşlarının sosyal servise çıkmak için hücrelerinden alınarak götürüldüğü esnada görevli personelin yüksek bir tehditvari ses tonuyla arkadaşlarını duvar dibinde beklemesini söylediğini ve sonra tekrar “Oğlum duvar dibinde bekle” diye hitapta bulunca arkadaşlarının, “böyle bir üslup kullanamayacağını, kendisine oğlum diyemeyeceğini” söylemesi üzerine tekrar “Lan oğlum, ben nasıl konuşacağımı sana mı soracağım, senin bu söylediklerime uymandan başka bir şey söyleyecek sözün yok” diye tekrar tehdit edip iki personelin üzerine tehdit ederek yürüdüğünü, saniyeler içerisinde nereden geldiklerini anlayamadığı 20-25 personelin, arkadaşlarının etrafında toplanıp tehdit ve hakaret ettikten sonra kalabalık bir grubun arkadaşların üzerine çullandığını, fiziki müdahalede bulduklarını, zaten olay anında koridor kameraları tarafından da görüntü altına alındığını, aynı zamanda olayın hücrelerinin önünde geliştiğini, o hücredeki arkadaşların da olay anına tanık olduklarını, müdahale etmekteki temel amacın etkisiz hale getirme bahanesiyle darp ve fiziki zarar verme amaçlı olduğunu, kollarını son raddesine kadar kıvrarak kollarını kırmaya çalıştıklarını, koridordan müdahale odasına götürünceye kadar bu şekilde kollarını ters katlanarak götürdüklerini, müdahale odasına götürdükten sonra orada da tehdit ettikten sonra, bir müddet orada bekletip arkadaşların hücrelerine getirdiklerini, arkadaşlarının daha sonra revire çıkıp rapor almak istediğini, revir

doktorunun da “kollarda incinme olduğuna” dair tutanak tutmuşsa da hastaneye sevk etmeye gerek görmediğini, daha önce de birçok kez böylesi tehdit ve hakaretlerle karşı karşıya kaldıklarını, her ne kadar kendilerinin adli mercilere suç duyurusunda bulunmuş olsalar da yargı mercilerinin ilgisizliğinin var olan durumları görmezden gelmeleri ve cezasızlığın kendilerine dönük saldırıları daha da cesaretlendirdiğini, bu durumda herhangi bir arkadaşının başına bir şey gelmesi durumunda sorumluluğun adli makamlarda olduğunu, bu son olan saldırıda da olduğu gibi saldırı ve haksızlıklara uğrayan kendileri olmalarına rağmen disiplin soruşturması açılıp ceza verilenlerin de kendileri olduğunu, buradaki yargı mercilerinin ne kadar objektif olduklarını da gösterdiklerini, bu şartlar altında buldukları cezaevinin askeri darbe koşullarında bulunan cezaevlerinden farksız olduğunu rahatlıkla belirtmek istediklerini, bu nedenle duyarlı kurumlardan gerekli hassasiyeti gösterip kamuoyu oluşturup sorunlarını dile getirilmesini talep ettiklerini” aktarmışlardır.

Z. D. 12.02.2024 tarihinde, Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupta; “Kadın arkadaşlar olarak burada 5 kişi olduklarını, 2’de Türk Solundan arkadaşları olduğunu, deyim yerindeyse paramparça bölünmüşlük ve sıkı bir tecrit altında olduklarını; 4 yıldır tek başına tutulduğunu, İdare ve Gözlem Kurulunun ‘tehlikeli’ diye bir karar aldığını ve tüm itirazlarını sonuçsuz kaldığını, verilen her kararın da AYM’ye kadar taşındığını, değişen tek şeyin 2023 Mayıs itibarıyla sosyal haklarından sohbet ve sporun birlikte kalan 3 arkadaşıyla birlikte kullanılmasına izin verilmesi olduğunu, her 3 arkadaşının da karşı tarafındaki odada kaldıklarını, onlar dışında hepsinin farklı bir suni gerekçeyle tek başlarına tutulduklarını, T. S.’in zaten ağırlaştırılmış müebbet olduğunu, kendisinin her 3 arkadaşıyla ayda bir kez, 2,5 saat olmak üzere sohbete 2 kez olmak üzere de 50 dakikalık spora çıkarıldıklarını, bu arkadaşlarıyla bir araya getirildiği halde aynı odaya verilmediğini, gerekçenin ise henüz kesinleşmemiş dava dosyasının içeriğinde yer alan ‘bomba eğitimi’ iddiası yazılması olduğunu, tüm tutukluluğu ve hüküm özlü olduğu sürecin bu şekilde tek tutularak geçirildiğini, dosyasının ise hala Diyarbakır’da istinaf aşamasında olduğunu, bu haliyle mahkumiyet kararının çok evvelinden ağırlaştırılmış müebbet infaz rejimine birçok haliyle uygulamaya geçirmiş durumda olduğunu, ancak koşullarının zorluğunun yalnızca bu çerçeveye sınırlı olmadığını, kurum personellerinden doktoruna kadar psikolojik baskı, mobbing yaşatıldığını, talepleri için de ‘canımız nasıl isterse’ keyfi tavır tutum ve çifte standartlara varan yaklaşımlara maruz bırakıldığını; kendisinin henüz yaşadığı sıcak bir olayı anlatarak örneklemek istediğini; birçok cezaevinde olduğu gibi burada da erkek arkadaşlarının kendi içinde, 4 kadın arkadaşı olarak da kendi içlerinde açlık grevlerini dönüşümlü olarak sürdürdüklerini, şu anda da kendisinin açlık grevinde olduğunu, 29.12.2023 ile 7 Mart 2024 arasında 10 günlük açlık grevinin bitiş iaşesini almadığını, grevi bitirdikten sonra normal yemek tüketilmediği için geçiş aşaması için bu bitişin iaşesinin kendisinden önceki sonraki tüm arkadaşlarına en az 5 gün verildiğini, ancak konu kendisi olunca bin bir bahane üretildiğini, önce “hafta sonudur, bu nedenle açlık grevini bitirdiğine dair dilekçeler işleme koyamadığımız için bitiş iاشة ben verilmeyecek” denildiğini, ne dilekçesinin alındığını ne de iاشة verildiğini, sorunla ilgili kaç memurla görüşse de niçin bu gibi kısıtlamalar sorunlarla hep kendisinin karşılaştığını belirterek “ideolojik yaklaşıyorsunuz” dediğinde de baş memurun “senin dilekçende kullandığın hitaplar, dilekçe içeriğin beni rahatsız etti” dediğini, dilekçesinde kullandığı sayın Öcalan hitabını sırf kendisini rahatsız ettiği için dilekçesini o gün işleme almadığını ve iaşesinin verilmediğini, sonra orada başka arkadaşlarının da sürdürdüğünü ve kendisinin bu sefer şimdi sürdürdüğü 6. gününde olduğu grevde yine benzer kısıtlamalara maruz kaldığını ve açlık grevi iaşesi yerine ölüm orucu iaşesi verilmeye başlandığını, “7 Eylül 2024’te açlık grevine başladığını ve verilen iaşenin de su, tuz, şeker, limon bulunması nedeniyle bunun ölüm orucu iaşesi olduğunu bu nedenle de alınamayacağını” belirttiğini, kendisinden bir gün öncesine kadar verilen iaşenin yoğurt, meyve suyu, şeker, limon, tuz bulunduğunu, kendisi göreve başlamasıyla sadece tuz, su, limon şeker verilmek istendiğini, kurum müdürlüğüne iki gün sonra anlattığını, her zamanki gibi umursamaz bir tavırla “doktorun takdiri neyse o verilir” dediğini, üçüncü gün revire çıktığını, orada revir personeliyle konuştuğunu “bu iاشة farkı neden kaynaklanıyor?” diye sorduğunu, kendisine “öncesinde Türk Tabipler Birliğinin 2010 Ekim’deki kriterlerinin baz alındığını, yeni gelen doktorla iadenin değiştirildiğini” demesi sonrasında doktorun talebini sorduğunu, kendisi de “iaşenin eksik olduğunu, yoğurt ve meyve suyunu da eklenmesi gerektiğini” söylediğini, doktorun ise “yaşam fonksiyonları yerinde ben bu haliyle yeterli buluyorum, komada da aylarca beslenmeden yaşanabiliyor” dediğini, kendisinin de düşüncelerini aktardığını “Türk Tabipler Birliği kriterlerinin baz alınması gerektiğini” söylese de cevap olarak “6 yıl tıp okudum, 6 yıl tıp okuyan birinden daha iyi mi bileceksin?” dediğini, bunun üzerine kendisine “Buraya bilgi yarışmasına girmek için gelmedim” diyerek revirden ayrılırken refakat eden personellere “Bunu bir daha buraya getirmeyin” dediğini duyduğunu, yaşanan bu olayla ilgili kurum müdürüyle ve vardiya başkanıyla görüşme taleplerinin yerine

getirilmediğini, en azından kantinden yoğurt ihtiyacının acil karşılanmasını ilettiğini, gelen kantin memurunu da oynanan filminin bir başka kötü karakterini canlandırarak “yoğurt grevde olduğun için tüketmem gereken acil bir gıda değil, gerekenleri işe ile veriyoruz zaten, bir daha buton yapmana gerek yok, tutanak tutarım” sözlerini kullandığını, kısacası açlık grevinin idare eliyle rızası dışı bir ölüm orucuna dönüştürüldüğünü, bu tartışmalar sonrası yani 3. günden sonra ne kilo ne tansiyon ölçümlerine bırakılmadığını, şayet tüm bunların açlık greviyle ilgili yaşadığı dilekçelerinde ki düşüncelerinden dolayı yapıldıysa, ki söylemlerin bunu gösterdiğini, bu yoğunlaşmayı kendisinde oluşturduğu için ancak memnun olacağını, fikri yoğunlaşmasının etkisinin demek ki bu denli güçlenmiş olduğunu, kendisinin bu kadar ağır bedel veriyorsa, elbette bu ağır bedele denk düşüncelerini aynı ağırlıkla yaşananları hafifletmeden gerekli yerlere ileteceğini; kendi ideolojik düşünceye yargı ve ön yargılarını duygularını görevlerini önüne koyarak yaklaştıklarını, ne kadar zorlasalar da diyalog yoluyla çözmeyi önemseydiğini, suiistimal edildiklerini ve sorunlarının ya çözülmediğini ya da zamana yayıldığını, özellikle kadın olarak 5 kişi olduklarını ve özel tecrit koşullarını hatırlatarak bu koşullarda tutulduklarını, Tuba arkadaşlarının ağırlaştırılmışlardan bir tek kendisi olduğu için hiçbir sosyal haktan yararlanmadığını, kendisinin yine ağırlaştırılmış cezasının henüz kesinleşmeden soyut iddialarla tek tutulduğunu, psikoloğa çıktığını, müdüre çıktığını, sorduğunu “ben niye tek tutuluyorum?” dediğini, kimsenin ağzını bıçak açmadığını, cezaevi izleme heyetinin geldiğini, onlara da sorduğunu bir yandan da adilane yargılanmasının da halel getirdiğini, bu konuda destek talep ettiğini, emsal karara ulaşılabilir ise sağlam başvurularda bulunarak sonuç alabileceğini, tecrübeye güvendiğini, en azından ağırlaştırılmış cezası onaylanmadan normal bir süreç geçirmek istediğini, diğer tutuklular gibi muamele görmek istediğini, ekstra bir hak talebinde bulunmadığını, tehlike konuyla ilgili başvurduğunu ve verdikleri kararda “4 yıldır tek tutuluyor olmasına, tek kaldığı süreç dikkate alındığında asgari eşit düzeye aşılmadığı ve işkence yerine geçmediği kanaatine varılmıştır” şeklinde cevap verildiğini, yani işkencenin de asgari seviyesi olduğunun yazıldığını, gerçekten bu sorunlar sebebiyle görüşülmeye gelinmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

Ö. B., C. Y., M. K., 12.03.3024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde yazdıkları ve 02.04.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Kendilerinin 1,5 yılı aşkın bir süredir açılmış olan Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde siyasi mahpuslar olarak tutulduklarını, son yıllarda halklar ve özellikle muhalif kesimler üzerinde yürütülen aşırı güvenlikçi politikalar neticesindeki baskıyı an be an cezaevlerinde de yaşadıklarını, bir ülkenin demokrasi puanının cezaevi koridorlarında verildiği genel kabul gördüğünü, zira hukuk ve insan haklarının en çok sözlü edilen mekanlar olduğunu, bu açıdan bakıldığında ülkenin demokrasi sınavında nasıl sınıfta kaldığının aşağıda sıraladıkları açık hak ihlallerinden anlamının mümkün olduğunu;

- 1) Cezaevinin açıldığı bugüne tüm itiraz ve başvurularına rağmen bir iyileştirmeye gidilmeyen ve cezaevine girişte karşılaştıkları insanlık onuruyla bağdaşmayan “çıplak arama” dayatması olduğunu, bu uygulamayı kabul etmediklerinde fiziki zor kullanarak üzerlerinin soyulduğunu, bir de “aramaya karşı çıkmak” gerekçesiyle haklarında disiplin soruşturması açılıp telefon, ziyaret yasağı gibi disiplin cezaları verildiğini, bu durumla hepsinin karşı karşıya kaldıkları gibi bir grup arkadaşlarının resim anlaşılmasında çok daha fazla açıklayıcı olacağını; 07.10.2022 tarihinde M. C., İ. E., Ç. S., R. S. ve E. H. isimli arkadaşlarının kendi istekleri dışında sevki edildikleri Alanya L Tipi Kapalı Cezaevinde sevkleri esnasında mahkum kabule getirilirken askerlerce elleri ters kelepçelenerek darp ve hakarete maruz kaldıklarını, yapılan bu işkence ile ilgili, arkadaşlarının suç duyurularının sonuçsuz kaldığı gibi aynı durumla ilgili haklarında hapis cezası isteğiyle dava açıldığını,
- 2) Mahkemelerce yargılaması yapılmış hapis cezaları ve infaz türleri belirlenmiş ve verilen hapis cezalarını infaz etmiş, tahliyesi gelmiş arkadaşlarının gayri hukuki bir yaklaşımla tahliyelerinin engellendiğini ve rehin tutulduklarını, R. B., S. K. ve S. Ü. isimli arkadaşının buna örnek olduğunu, her üç arkadaşlarının da koşullu salıverilme tarihi geldiğinde, kaldırılmamış herhangi bir disiplin cezaları olmamasına rağmen hiç bir hukuk insanının olmadığı İdare ve Gözlem Kurulu kararlarıyla tahliyelerin engellenerek infazlarının yakıldığını, buna gerekçe gösterilen ilgili servislerin puanlama kriterlerinin de somut gerçeklikten uzak olduğunu, zira cezaevinde faaliyette olan tüm etkinliklere katıldıklarını, bu noktada sosyal-egitsel faaliyetlerin çoğaltılması için, dayatılan onurlu duruşlarından taviz verip, insanlık onuruyla yaşamayacak bir biçimde pişmanlık göstermelerinin istendiğini; yine farklı iki arkadaşlarının durumunun da şöyle olduğunu, R. Ö. adlı arkadaşlarının daha önce kaldığı iki yıllık süre mahsup edilmeyerek tahliyesinin gerçekleştirilmediğini Yusuf amaç arkadaşlarını da siyasi cezası bitmesine rağmen verilen adli cezaların da içtima edildiğinden açık cezaevine çıkma veya denetimli serbestlik yasasıyla tahliye edilme gibi hukuki haklarından faydalandığı olmadığını;

- 3) Özellikle son zamanlarda kimi personellerin provokatif yaklaşımın artmış durumda olduğunu bunu genel idarenin yaklaşımından kopuk ele almanın mümkün olmadığını personelin kaba üstlenecek tahripkar yaklaşımının sonucunda yaşanan olumsuz durumlar sonrası disiplin soruşturması ile karşı karşıya kalan yine kendilerinin olduğunu en son 07.02.2024 tarihinde Ö. B. isimli arkadaşlarının 15-20 personelin bileğini bükme ve ağzını kapatmak suretiyle fiziki müdahalesi üzerine bir de arkadaşlarına disiplin soruşturması açıldığını, gözdağı amacı taşıyan koridorlarda robokop kıyafetiyle gezdirilen personeller ve tatbikat adı altında bağırış çağırış ve talimatlarla cezaevi koridorundan çok askeri kışlayı anımsattığını,
- 4) Koşu kapısının üzeri ve yatakhaneye görece bçimde havalandırma duvarı üzerine yerleştirilen kameraların 24 saat tüm yaşam alanlarını görmesiyle özel yaşam alanı sınırlarını aştığını, zira bunun Manavgat ilçe insan hakları kurulu raporlarıyla da sabit olduğunu, koşu çıkan meranın tuvalet banyo kapısını görmesinin de sorunun ciddiyeti açısından ayrıca önem arz ettiğini, bu konuda herhangi bir düzeltmeye gidilmediğini,
- 5) İlgili yasa ve mevzuata geçtiği üzere haftalık en az 5 en fazla 10 saat sosyal faaliyetlerden yararlanma hakları olmasına rağmen kendilerinin bu cezaevinde ancak bir kez 2,5 saat sohbet 2 haftada bir kez 40 dakika spora çıkarıldıklarını, yani haftada bir saat dahi etkinliklerden yararlanmadığını; resim, bağlama ve atölye faaliyetlerine çıkarılma taleplerinin de karşılanmadığını, en insani taleplerinin güvenlik gerekçesiyle reddedildiğini,
- 6) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını infaz etmekte olan arkadaşlarının, beraber spora ve ortak havalandırmaya çıkartılmayarak aleni bir şekilde mutlak bir tecrit yaşatıldığını,
- 7) Açlık grevine başlarken, bitiş tarihini cezaevi idaresine bildirmelerine rağmen her yemek öğününde kapıya yemek bırakıldığını, ancak psikolojik savaşa hizmet ettiğini, bir yandan her öğün kapıya yemek bırakılırken diğer yandan da açlık grevi iışelerinin 10 gram tuz, 10 gram şeker, bir limon ve bir bardak su ile sınırlandırılarak ölüm orucu iışesi uygulandığını,
- 8) Kitap kotasının 7 gibi yetersiz bir sayıyla sınırlandırıldığı gibi dergi ve sözlüklerin de kitap kotasından sayılmasıyla kitaplara eğitime ulaşmalarının önüne duvar örüldüğünü, çok önemli bir konunun da Kürtçe kavramlarına alerji varmışçasına bu kavramların geçtiği kitaplara ve yine bir öykü kitabında geçen "gezi direnişinde beni sokaklardaki kalabalığın içine iten şey benzer bir öfkeliydi" ve 10 binlerce sayfalık kumpas davaları gibi cümlelerden gerekçe gösterilerek verilen yasak kararları olduğunu, bu konuda son kararın ise mahkumların haklarının kullanımından yararlanması için CİSST'in hazırladığı el kitapçığının "topluma yararlı olmadığı" gerekçesiyle yasaklanması olduğunu,
- 9) Ailelerinin yüzlerce, binlerce kilometreyi bulan uzaklıktan ancak uzun aralıklarla ziyaretlerine gelebildiğini, fakat açık ziyaretlerin 45 dakika ile sınırlandırıldığı gibi görüşe girebilecek azami kişi sayısının 4 olarak belirlendiğini, bu sınırlamaya gerekçe gösterilen güvenlik ve yoğunluğun ise gerçeklikten uzak olduğunu, bir de masaların aileleriyle yan yana oturmalarını engelleyecek biçimde duvar dibine sıralanması ve yan yana oturmanın yasak olması eklenince de tam anlamıyla ziyaret olmaktan çıktığını,
- 10) Belli aralıklarla güvenlik ve asayiş gerekçesiyle odalarının yerlerinin değiştirilmesinin kendilerinde bir işkenceye dönüştüğü gibi çalışma ve okul programının kendilerinin görüş ve telefon gün ve saatine göre ayarladıkları için de ailelerinin ayrıca mağdur olduğunu ve yine sağlık üzerinden yaşadıkları ihaller ve sorunları da sıralayacak olurlarsa;
 - a) Revire çoğu zaman kapasite fazlalığı ve revir doktorunun izinli veya kurumda bulunmaması nedeniyle çıkarılmadıklarını,
 - b) Cezaevi revirinde dış hekim dışında mevcut hükümlü ve tutuklu sayısına göre 2 hekim bulunması gerekirken 1 hekim bulunduğunu bu hekimin kurumda bulunmaması halinde revire çıkarılmalarını güçleştirdiğini,
 - c) Revir hekiminin de muayene, teşhis gibi ayakta tanı ve bazı durumlarda sıradan yaklaşabildiğini,
 - d) Bazı kronik hastalıkları ilgilendiren ilaçlara, piyasada bulunmadığı gerekçeleriyle erişilemediğini,
 - e) Bazı ilaçlara da ilaç statüsünde yer verildiğinden bu ilaçlara da erişemediklerini, yıllardır cezaevinde bulduklarından ve herhangi bir gelire sahip olmadıklarından ücretli ilaçları tedarik edemediklerini, bunun başlı başına bir tedavi sorunu haline gelmiş durumda olduğunu, bu konuda Adalet Bakanlığı'nın hakkında tedaviye ve denetimli serbestlik tedbirine hükmedilen kişilerin yer aldığı 2006/49 sayılı genelgesinin de uygulanmadığını,
 - f) Dış rahatsızlıklarından dolayı hastane sevklerinin çok geç yapıldığını, 1 yıla yakındır dış randevusu bekleyenlerin olduğunu, dış rahatsızlığının bilindiği gibi başka sağlık sorunlarını da tetiklediğini,
 - g) Hastaneye sevk sırasında dış güvenlik aramasında onur kırıcı ve gayri insani üst-ağız araması dayatıldığını, bu gayri insani ve aşırı aramanın psikolojik yıldırma yöntemi olarak kullanıldığını, bu uygulamaya karşı koyan ve kabul etmeyen arkadaşlarına da hücre cezası verildiğini,
 - h) Hastane polikliniğine götürülürken bileklerine 2 kelepçe takılarak götürüldüklerini,
 - i) Hastanede polikliniğe çıkarılana dek ve cezaevine harekete kadar ring içerisinde saatlerce bekletildiklerini,
 - j) Hastanede muayene sırasında çoğu zaman kelepçelerin açılmadığını, hekimden talep etmelerine rağmen bu taleplerinin kabul edilmediğini normal bir hasta gibi muayene olmanın en doğal hakları olduğunu,

- k) Hastane polikliniğinde hasta-doktor mahrem ilişkisinin askerlerce ihlal edildiğini, doktorların tedavi protokolünü işletmediğini,
- l) Hastanede bekletildikleri esnada saatlerce kelepçelerin açılmadığını, bunun da hasta mahpuslar için ayrıca işkenceye dönüştüğünü,
- m) Bunların yanında kronik sağlık sorunları olan arkadaşlarının isimlerini de paylaşmak istediklerini;
N. T.: Hepatit-B hastası, prostat hastası, böbrek damarlarında genişleme var.
R. Ö.: KOAH hastası, prostat hastası, hipertansiyon hastası, kalp ritim bozukluğu var.
Ç. S.: kalp kapakçığı kaçırması var, hipertansiyon hastası, kulak çınlaması var.
İ. E.: Şeker hastası, prostat hastası, cilt kanseri, yüksek tansiyon hastalıkları var.
S. K.: kalp kapakçığı kaçırması, kronik kalp rahatsızlığı, kalp damar spazmı ve ülser hastalıkları var.
S. Ü.: Behçet hastalığı prostat hastalığı var bir gözü gözaltı sürecinde işkenceden dolayı görmüyor.

Belirttikleri hak ihlallerinin giderilmesi için gerekli duyarlılığı gösterip ilgili kurumlar ile ilişkiye geçirilmesini talep ettiklerini aktarmışlardır

E. A., 31.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “1) Şartlı tahliyesi gelip de rehin tutulan arkadaşlarının sayısının her geçen gün arttığını, bununla bağlantılı olarak yeni bir hukuk dışı girişimle pek çok arkadaşları hakkında soruşturma açılarak daha fazla içeride tutmaları için zemin hazırlandığını, şöyle ki; 22.05.2024 tarihinde İ. Ç., Ö. B., C. Y., S. K., R. S., Ü. T., M. C., M. K., U. T., A. A. isimli arkadaşlarının İmralı'daki tecridi protesto etmek amacıyla girmiş oldukları açlık görevlerinden dolayı Antalya Cumhuriyet Başsavcılığınca haklarında “örgüte üye olmaktan” dolayı soruşturma açıldığını ve savcılığın “avukat nezdinde de ifadelerinin alınacağını” söylediğini; arkadaşlarının 05.04.2024 tarihinde Adalet Bakanlığı'na gönderdikleri dilekçelerinde “İmralı tecridinden dolayı mahkeme, aile görüşleri ve telefonlara çıkmayacaklarını” belirttiklerini, dolayısıyla savcılığa da ifade etmeyeceklerini tutanak altına almalarına rağmen, aynı günün öğleden sonrasında “Jandarma İstihbarat Biriminden geldiğini” söyleyen 3 kişinin ısrarla arkadaşlarının ifadelerini almak istediklerini, Savcılığın; açlık grevinin hem Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, hem Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi hem de Anayasa Mahkemesi tarafından ifade özgürlüğü kapsamına alındığını, dolayısıyla amir hükmünde kanun olduğunu dikkate almadığını, bu girişimin yabancıları olmadıklarını, daha önce de kimi cezaevlerinde avukat görüşü, ifade vb. gerekçelerle arkadaşlarını alıp götürdüklerini, işkence yaptıklarını bildiklerini, zira buna benzer örneklerin çok fazla olduğunu, diğer yandan açlık grevi yaptıkları için cezaevi idaresi tarafından 5275 sayılı yasanın 44. maddesi kapsamında haklarında disiplin soruşturması açıldığını;

2) R. B., S. K., S. Ü. adlı arkadaşlarına 24.04.2024 tarihinde ve 30 yılını doldurmuş olan ve tahliyesi gelen Ekrem Hamudi adlı arkadaşlarının İdare ve Gözlem Kurulu tarafından tahliyelerinin engellenerek hukuksuz bir şekilde rehinlik durumlarının devam ettiğini, güya arkadaşlarının iyi halli olmadığını, somut maddi değerlere dayalı bir gerçekliklerin de olmadığını; yine bununla bağlantılı olarak 7242 sayılı yasanın 14.04.2020 tarihinde yürürlüğe girdiğini, arkadaşlarının hepsinin de bu yasadaki çok önceleri tutuklandığını, Türk Ceza Kanunu 7/2 maddesinde açık hükmü olmasına rağmen “bir suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise lehe olan kanun ile infaz uygulanır” denildiğini, bu açık ve amir hükme rağmen keyfi, sübjektif ve siyasi saiklerle hukuk tanımazlık, insan onuruna yakışmayacak bir şekilde pişmanlık dayatıldığını, bu olmayınca da çadır devletine yaraşacak bir şekilde ceza içinde ceza çektirdiklerini, bunun da paralel mahkeme gibi hareket eden idare ve gözlem kurulu eliyle yaptırıldığını;

3) Bir diğer hukuksuzluk durumunun ise, siyasi cezalarını bitirip adli cezası olan, açık cezaevine gitmeye hak kazanmış Yusuf Amaç isimli arkadaşlarının müddetnamesinde yapılan içtima ile yasadaki tanınan haktan yararlandırılmadığını, oysa Yargıtay 6. Ceza Dairesi 17.05.2017 tarih 2006/16727 E, 2006/6057 sayılı karar ile 5237 sayılı yasaya atıfta bulunarak “infaz rejiminde birbirinden farklı olan cezaların içtima edilemeyeceğini, mahkeme hakim savcının yetkisinde olmadığını, dolayısıyla da değiştirilemeyeceğini” bunun açıkça altının çizilmesine rağmen yine S. K. adlı arkadaşlarının siyasi cezasının aylar önce gitmesine rağmen adli cezasının 4/3 infaz rejimine göre infaz ettirilmediğini, yine R. Ö. adlı arkadaşlarının ise daha önce yatıp beraat aldığı (ki bunun da 2 yıl olduğunu) mevcut infazı yakılan dosyaya mahsup edilmesini istemesine rağmen bu talebin görmezlikten geldiğini, eğer bir önceki dosyadan kalan cezasının mahsup edilirse çoktan tahliye edilmesinin gerektiğini;

4) R. S. isimli arkadaşlarının hiçbir geçerli sebep yokken 29 Mart 2024 tarihinde Buca Yüksek Güvenlikli Cezaevine sürgün edildiğini;

5) Sağlık hizmetlerinden yararlanmanın önünde engeller olduğunu, revir dilekçelerine aylarca dönüş yapılmadığını başka bir deyişle rahatsızlandıklarından aylar sonra doktoru görebiliyor olduklarını, örneğin soğuk algınlığı vb. iyileştikten sonra revire çıkarıldıklarını, pek çok arkadaşların uzun süredir cezaevlerinde kalmaktan kaynaklı birçok kronik hastalığının olduğunu ve düzenli olarak kullanmış oldukları ilaçların olduğunu, zamanında ilaca erişemediklerini, düzenli kontrollerinin yapılmadığını, zaten güç koşullarda revire çıkarıldıklarını, hastane sevkleri yapıldıkça kadar ayları bulduğunu, sevk günü geldiğinde de hastaneye gidileceği zaman bu kez de askerlerin “arkanı dön, ellerini kaldır, ayakkabılarını çıkar” gibi tacize varacak şekilde üst aramasının yapıldığını, bu onursuzluk kabul edilmediği zaman da hem hastaneye götürülmediklerini hem de haklarında tutanak tutulup yasal işlem yapıldığını, aynı durumun dış tedavileri için de geçerli olduğunu, hatta çok daha uzun sürdüğünü;

6) Bu cezaevinde kalmakta olan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan arkadaşlarının olduğunu, birbirlerini göremeyecek şekilde yerleştirdiklerini, aynı havalandırmaya çıkarılmadığını, spor-sohbet gibi hiçbir etkinlikten yararlandırılmadıklarını, mutlak bir tecridin bu arkadaşlarına uygulandığını;

7) Yönetmelikte belirtilmesine rağmen haftada en az 5 saat spor, sohbet gibi aktivitelerden yararlanma hakkı tanınmasına rağmen ayda 2,5 saat sohbet, 45 dakikada spordan yararlanabildiklerini, tüm ısrar ve taleplerine rağmen “yerimiz yok” denilerek ne bir kursta ne de bir kütüphaneden ne de fazladan spor ve sohbetten yararlanamadıklarını, bir cezaevi inşa edilirken her mahpusun haftada en az 10 saat faaliyetlerden yararlanacak şekilde tasarlandığını bilmeyenlerin olmadığını;

8) Eğitim biriminin kendi alan ve vasfından uzaklaşarak yasa koyucu bir mercie dönüştüğünü en basitinden bir Kürtçe takvimi dahi kendilerinin verilmesine izin vermediğini, kimi sivil toplum derneklerinin bazı hukuk kitapçıklarını gönderdiğini, karar kamuya yararlı dernekler listesinde olmadığı için kitapçıkların kendilerine verilmediğini;

9) Ailelerini cezalandırma amacıyla binlerce kilometre uzak ve ters yerlerdeki cezaevlerine sürgün edildiklerini, bir de ülkenin içinde bulunduğu ekonomik kriz dolayısıyla sürekli ve düzenli olarak ailelerinin ziyarete gelemediğini, birkaç ayda bir toplu olarak görebildiklerini, bu kez de 4 kişiyle ziyaret sınırlandırdığı gibi en fazla 45 dakika görüş yaptırdıklarını, yine aileleriyle yan yana gelmemeleri için masaların birleştirildiğini, ancak uzaktan tokalaşabildiklerini;

10) Kargo ile gelen eşyalarının “kantinde satılıyor” gerekçesiyle kendilerine verilmediğini, satılanın ise fahiş fiyatlarla satıldığını, bir de istedikleri bir şeyi de bulamadıklarını, bir ay dış macunsuz kaldığını, çünkü kantinde olmadığını, zaten döner sermayeden de hiçbir şekilde yararlandırılmadıklarını;

11) 24 saat kalmakta oldukları hücrelerde kamera ile izlediklerini, bunun özel yaşam ihlali olduğunu, böylesi ucube-hukuksuz bir sistemle karşı karşıya olduklarını, güya güvenlik için olduğunu, alarm sisteminin çok hassas yapıldığını, en ufak bir rüzgardan-yağmurdan dolayı alarmın saatlerce çaldığını veya bazen bozulduğu zaman günlerce kesintisiz çaldığını, “susturun” denildiğinde de “yüklenici firmanın gelip yapması lazım, biz bir şey yapamayız” dediklerini; bazen de kimi gardiyanlar tarafından tehdit söylemleriyle karşılaştıklarını bunun da işkence yöntemi olduğunu, gerekli hassasiyetin gösterilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

U. T. tarafından 03.06.2024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 10.06.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; “Kendilerinin bulunduğu Manavgat S Tipi Kapalı Cezaevi’nde bulunan siyasi politik ve mahpuslar olarak daha önce de yaşadıkları hak ihlallerini yazmış olduklarını; geçen süreç içerisinde paylaştıkları konularda bir iyileşme olmadığı gibi karşılaştıkları gayri hukuki insani hak ihlallerine katlanarak çoğaldığını, maddeler halinde sıralayacak hukuk dışı uygulamaları şöyle sıralayabileceğini;

1) Şartlı tahliye günü gelip de bırakmayarak rehin tutulan arkadaşlarının sayısının her geçen gün çoğaldığı gibi yeni bir hukuk dışı girişimle haklarında soruşturmalar açılarak daha uzun yıllar içeride tutulmalarının zeminin hazırlandığını, şöyle ki; 22.05.2024 tarihinde İ. Ç., M. C., Ö. B., M. K., C. Y., U. T., S. K., A. A., R. S. ve Ü. T. isimli arkadaşlarına İmralı Tecridi

protesto amaçlı girdikleri açlık grevlerinden dolayı Antalya Cumhuriyet Başsavcılığınca haklarında “örgüt üyesi” olmaktan dolayı soruşturma açıldığını ve savcılığın “avukat nezdinde ifadelerinin alınacağını” söylendiğini, arkadaşlarının 05.04.2024 tarihinde Adalet Bakanlığı’na gönderdikleri dilekçelerde belirttikleri nedenlerden dolayı mahkeme, görüş ve telefona çıkmayacaklarını, dolayısıyla da bu kapsamda savcılığa ifade vermeyeceklerini tutanak altına aldıklarına rağmen aynı gün öğleden sonra jandarma istihbarat biriminden gelen üç kişinin ısrarla ifade almak istediğini, bu korsanvari girişimlerinin akıllara hiç de yabancı olmadıkları cezaevinden alınıp işkenceye götürülen arkadaşlarını getirdiğini, zira bunun örneklerinin çok fazla olduğunu, diğer yandan açlık grevi yapmanın 5275 sayılı kanun kapsamında ancak disiplin soruşturması konusu yapılabilecekken ki bu yapılabilecek çeşitli disiplin cezaları uygulanmışken ayrıca savcılık soruşturmasına konu yapılarak ayrıca bir soruşturma açılmasının hukuk garabeti en açık hali olduğunu;

2) R. B., S. K., S. Ü. isimli rehin tutulan arkadaşlarına 24.04.2024 tarihinde 30 yılını doldurmuş olup tahliye edilmesi gereken E. M. H. H. isimli arkadaşlarının da İdare ve Gözlem Kurulu tarafından tahliyesinin engellenerek yukarıda isimlerini belirtmiş olduğu arkadaşları gibi hukuksuz şekilde bırakılmadığını, bir kere baştan arkadaşlarının bu değerlendirmeye tabi tutulmalarının hukuki izahının olmadığını, her dört arkadaşının da yargılamalarını yapıp infazlarının başladığı tarihin ilgili yasanın yürürlüğe girmiş olduğu 2020 yılından çok daha önce olduğunu, TCK 7/2’de “suçun işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanun ile sonradan yürürlüğe giren kanunların hükümleri farklı ise lehe olan kanun ile infaz uygulanır” denildiğini, bunun açık hükmüne rağmen üstelik arkadaşlarının tahliye edilmelerinin önünde hiçbir engel yokken, subjektif bir değerlendirmeye tabi tutularak bırakılmadıklarını, açıkça arkadaşlarından insan onuruna yaraşmayacak bir biçimde pişmanlık göstermeleri bu şekilde dayatıldığını, bu olmayınca kendisini yargının üzerinde konumlandırılan idare ve gözlem kurulunun cezalandırma yoluna gittiğini, özelde bu konuda genelde hukuki itiraz haklarını kullanarak ilgili mercilere yazdıkları dilekçelerin çıkışlarının daima geciktirdiğini;

3) Bir diğer hukuksuzluğun da siyasi cezasını bitirip adli cezalarının kalan süresine göre de açık cezaevine gitmeye hak kazanmış olan Yusuf Amaç isimli arkadaşlarının müddetnamesinde yapılan içtima ile yasada tanınan haktan yararlandırılmadığını, adli cezaları tek olan siyasi cezaya göre içtima yapıldığını, oysa Yargıtay 6. Ceza Dairesi 17.05.2007 tarihi 2006/16727 E. 2006/6057 sayılı karar ile 5237 sayılı TCK’ya atıfta bulunarak infaz rejimi birbirinden farklı olan cezaların içtima edilemeyeceğini, mahkeme hakim savcı yetkisinde olmadığı dolayısıyla değiştirilemeyeceğin altının açıkça çizildiğini, yine S. K. isimli arkadaşlarının idare ve gözlem kurulu kararıyla bırakılmadığı gibi siyasi cezasının aylardır bitmiş olmasına rağmen adli cezasını siyasi cezaların infaz rejimlerine göre infaz edildiğini; R. Ö. isimli arkadaşların ise 2 yıla yakın bir süredir daha önce cezaevinde kaldığı süreyi mevcut infaz ettiği dosyadan mahsus etmek istemesine karşın adeta bu talep görmezden gelerek işlem yapıldığını, bu üç başlığın bir bütünüyle değerlendirildiğinde adında aslında uygulamada büyük bir hukuksuzluk olduğunu, amaca giden her yolun meşrudur saikiyle hareket edildiğinin görüldüğünü;

4) Hiçbir geçerli sebep yokken R. S. isimli arkadaşlarının 29.04.2024 tarihinde daha yoğun tecrit uygulamalarını yaşadığı Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı cezaevine sürgün edildiğini;

5) En önemli yaşam hakkı ihlallerinden birisinin sağlık hizmetlerinden yararlanma hakkına ulaşmalarının önünde engeller olduğunu, revir dilekçelerine dönüş yapılmasının ayları bulduğunu, bir diğer deyimle rahatsızlandıkları zaman ancak aylar sonra doktor görebildiklerini, bu sorunun kronik hastalıkları olan ve düzenli ilaç kullanan arkadaşları açısından hayati bir sorun olduğunu, bununla bağlantılı olarak aylar sonra ancak zor koşullar içerisinde sevklerinin yapıp ve hastaneye gidecekken bu sefer askerlerin “arkanı dön, ayakkabını çırp, ellerini kaldır” gibi talimatları ve tacize varan arama yöntemlerini kabul etmediklerinden hastaneye götürülmek istendiklerini ve ayrıca haklarında tutanak tutulup işlem yapıldığını, bu uygulamalar ve tedavilerin dış için de geçerli olup dış sevklerine yılları geçen süreler de çıkarılmadığını,

6) Bu cezaevinde ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası infaz etmekte olan 3 arkadaşlarının hiçbir şekilde birbirlerini görmeyecek bir biçimde yerleştirilmeleri üzerine, beraber havalandırma spor sohbeti çıkarılmayarak mutlak bir tecrit yaşatıldığını,

7) Cezaevi yönetmeliğinde açıkça belirtildiği üzere haftada en az 5 saat sohbet, spor gibi sosyal aktivitelerden yararlanma hakları olmasına rağmen bu konuda gerek cezaevi gerek ilgili kurumlara sözlü yazılı başvurularına rağmen aldıkları

cevaplarda aksi iddia edilmemesine rağmen kendilerinin 1,5 yıldır bu cezaevinde ancak 2 haftada bir 45 dakika spora, ayda bir defada 2,5 saat sohbete çıkarıldıklarını; resim, bağlama ve çeşitli kurslara da çıkarılmadıklarını, şu ana kadar birçok kez başvurmuş olsalar da sinema ve kütüphane gibi hobilerinden de faydalanamadıklarını;

8) Cezaevi eğitim biriminin kendi alan ve vasfından son derece uzaklaşarak yasa koyucu mesaiye dönüştüğünü, bir Kürtçe takvimin dahi içeriğe verilmesine müsaade edilmediği gibi toplum yararına kurulan derneklerin gönderdiği hukuki hakları içeren kitapçıkların da derneğin isminin Adalet Bakanlığı'nın "kamuya yararlı dernekler listesinde olmadığı" gerekçesiyle kendilerinden kitapçığa alabilmeleri için savcılık izni çıkarmalarının istendiğini;

9) Her birinin, ailelerinden yüzlerce hatta binlerce kilometre uzaklıktaki bu cezaevine kendi istekleri dışında getirildiklerini, gerek aile bireylerinin rahatsızlıkları gerekse maddi imkansızlıklar sebebiyle ailelerinin ancak uzun aralıklarla ziyarete gelebildiklerini, burada ziyarete gelebilecek kişi sayısının 4 kişi ile sınırlandırıldığını, buna bir de ziyaretin 45 dakika ile sınırlandırılması ve masaların aileleriyle yan yana oturmalarını engelleyecek biçimde duvar dibine dizilmesi eklenince uzun zamandan sonra bir araya gelip gelişlerinde ziyaretin ziyaret olmaktan çıktığını;

10) İlçe İnsan Hakları Kurumu raporunda yaşam hakkı ihlali olarak yer aldığı gibi gerek koşu içindeki kamerayla gerekse yatakhaneye görece biçimde havalandırma duvarı üzerine konulan kamerayla tüm yaşam alanlarının 24 saat hiçbir mahremiyet bırakmayacak biçimde izlendiğini, yine gergi tellerine bağlı olan alarmın bazen günlerce kesintisiz olarak çalıştırılarak bir işkence yöntemi olarak kullanıldığını, zira yer yer kimi personellerin alarm çalarsa bu ton yapmayın biçimindeki tehditvari söylemleriyle karşılaştıklarını;

11) Kargo ile gelen eşyalarının "kantinde satılıyor" denilerek verilmediğini, adeta kantinlerine özel işyeri kendilerine de müşteri gözüyle bakıldığını, kantinde satılan ürünlerin kalitesiz olduğu gibi fahiş fiyatlarla satıldığını, buradaki döner sermayeden de hükümlü ve tutukluların yararlandırılmadıklarını, yaşadıkları sorun ve hak ihlallerini böylece paylaşarak gerekli kamuoyu oluşturulması ve girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

A. S., 08.08.2024 tarihinde, Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi T. S.'i ziyaretleri esnasında yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; "5 Ağustos 2024 tarihinde Antalya/Manavgat S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan kardeşi T. S.'in görüşüne kendisi, annesi, ablası ve kız kardeşi olarak toplam 4 kişi olarak Hatay'dan gittiklerini, yaklaşık 4-5 aydır kapalı-açık görüşe ve telefon görüşmelerine kendi isteğiyle çıkmadığı için 4 kişi olduklarından 10'ar dakika da olsa en azından görüşme niyetiyle gittiklerini; kardeşinin ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğu için daha önceki görüşlerde, aile bireylerini tek tek olarak görüşe aldıklarını, bu gittiklerinde ise dördünü beraber görüş salonuna gönderdiklerini, daha önceki usulü bildiği için gardiyanlara "Dördümüzü gönderiyorsunuz ama sonradan sıkıntı yaşamayalım" diye uyarmasına rağmen "Sıkıntı yok, siz gidin, görüşünüzü yapın" dediklerini, salonda T. ile tokalaştıktan sonra annesinin T.'nin sağına, kendisinin de soluna oturduğunu, o sırada gardiyanların geldiğini ve "Yan yana oturamazsınız" diye T.'nin yanından kaldırdıklarını, kendilerinin de masanın karşısına geçip oturduklarını; Tuba'nın, kadın infaz koruma memuruna "Ailem ile fotoğraf çektirmek istiyorum" dediğini ve kadın İnfaz Korumam Memurunun da "Tamam, fotoğrafçı gelecek" dediğini; o sırada dışarıdan 3-4 gardiyanın içeri girdiğini ve "1 kişi kalsın, 3 kişi çıksın, tek kişi görüşecek" dediklerini, kendisinin de gardiyanlara "Görüşme girmeden önce, görüşte sıkıntı yaşamayalım diye T.'nin ağırlaştırılmış olduğunu sizlere söylememe rağmen, görüşe dördümüzü soktunuz" dediğinde, gardiyanlardan birinin "Allah'a şükredin, bir daha ömrünüz boyunca dördünüz T.'yi bir arada göremezsiniz" dediğini, gardiyanın söyleminden sonra başgardiyan, cezaevi müdürleri, cezaevi savcısı olmak üzere bir yetkili ile görüşmek istediğini defalarca söylemesine rağmen gardiyanlar tarafından hiçbiri ile görüştürülmediklerini; annesi ve kız kardeşlerinin tek tek 5'er ve 6'şar dakika T. ile görüştüğünden sonra en son T.'nin yanına kendisinin girdiğini ve zaten pek bir görüş yapamadıklarını, o 5-6 dakikalık süre zarfında kendilerine bir fotoğraf çektirmeyi bile çok gördükleri için fotoğraf çektirtmediklerini" aktarmıştır.

T. S., 12.08.2024 tarihinde Antalya/Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; "Havalandırmaya çıkma hakkının sadece 2 saat olduğunu, zaten onun dışında hiçbir aktiviteye katılmadığını, sadece bahçeye çıkabildiğini, onu da istediği zaman çıkamadığını, çünkü çok sıcak olduğunu ve buranın sıcaklığında saat 3'te bahçe kapısının açıldığını, bu konuları bu saatte çok sıcak olduğu için kurum müdürüyle görüştüğünü ve bu görüşmelerden sonra düzeldiğini, 4 ile 6

arasında çıkmaya başladığını, ancak bunun da çok uzun sürmediğini, sadece bir ay sürdüğünü ta ki açık görüşte yaşadığı olay sonucunda kurum hakkında şikayeti olduğunu, görüntüsünün 05.08.2024 tarihinde olduğunu kendisinin de dilekçesini 06.08.2024 tarihinde verdiğini” aktarmıştır.

F. K., 13.08.2024 tarihinde Antalya/Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu M. K. için yaptığı başvuruda; “Oğlu M. K.’ın yaklaşık 9 aydır Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, tutuklandığı günden bu yana oğlunun dişlerinden kaynaklı sorunlar yaşadığını, iki aydır hastaneye götürülmesi için talepte bulunmasına rağmen hastaneye götürülmediğini; dişlerinden oluşan apsenin gözüne yayılması sebebiyle gözlerini kaybetme riski ile karşı karşıya kaldığını; hastaneye götürüldüğü zaman ters kelepçe ve detaylı aramaya maruz kaldığını, ters kelepçe dayatmasını kabul etmediği için iki aydır hastaneye gitme talebinin karşılanmadığını, bununla ilgili olarak askerlerle tartışma yaşadığını ve askerlerden şikayetçi olduğunu; 05.08.2024 tarihinde görüşe gittiğini ve gittiğinde bu olayları anlattığını” aktarmıştır.

R. Ö., 26.08.2024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Son yapılan cezaevleri yani S tipleri, Y tipleri ve Yüksek Güvenlikli Cezaevlerinin insan yaşamına ters bir mimari yapıda olduğunu, adeta kuyu gibi olduğunu, ancak yazın avlunun birkaç metresinin oda güneş dik açıda gelirse güneşin vurduğunu, yatak ve yemekhaneye hiç güneş düşmediğini, tuvalet-banyonun tek bir kabin tipli yerde olup mutfak denilen yerin ise tuvalet kapısının yanında olduğunu, sadece arada duvar olduğunu, yani mutfak tezgahının bir kısmının tuvalet banyo duvarına yapışık olduğunu, yemekhanenin de aynı alanda olduğunu, yani sadece yaşam alanını tuvalet kapısının bir nevi örttüğünü, televizyon izleme yerinin çok sapa bir yerde olduğunu, o da aynı yere aparatların yeri yapılmış olduğunu, en ufak bir sesin adeta insan kulağının dibinde davul çalar gibi olduğunu, insan psikolojisini bozmak için her şeyin en ince noktasına kadar düşünüldüğünü, ancak azılı suçluları yani gayri ahlaki suç işleyip ağır ceza idam ve müebbet almış kişileri bir an evvel bitirmek için yapılmış olduğunu, oysa şu an tutuldukları yerde öyle suçlu kişilerin olmadığını sandığını ve güya güvenlik için duvarların yani avlu üstüne kare şeklinde 6 + 6 tel gerilmiş olup sürekli cırcır sesi çıkan alarmların çalmakta olduğunu ve bunların belli koşullara uygulandığını ve çoğunlukla mesai saatleri dışında ve geceleyin devreye konulduğunu, kışın bu ses için itiraz ettiklerinde “yağmur yağıp alarmları tetikliyor” şeklinde bahane edilirken yazın ise “teknik servis” yok adı altında bu işkencelerin yapıldığını; hastaneye sevklerine geç çıkarıldıklarını, ayları bulduğunu, özellikle diş problemi yaşayan arkadaşlarının neredeyse bu kurum açıldığından beri diş tedavilerinin yapılmadığını, hastaneye gidecekleri zaman bu sefer askerlerin bahanesine takıldıklarını, kendilerini götürmemek için gerekiyorsa yaptıklarını, gayri insani ahlaki aramaların dayatıldığını, tacize varacak şekilde arama yapıldığını; “ağız aç, bacaklarını aç, T harfi ol, sırtını dön, ayakkabıyı çıkar, yere vur!” gibi komutlar verdiklerini, defalarca hastane sevdiklerinin iptal olduğunu ve güya kendileri gitmiyormuş gibi tutanaklar çeşitli disiplin suçu ile cezalar verildiğini; ayrıca doktor muayenesinde kelepçe açılmadığını ve askerin elinde kendilerine kelepçeli bir şekilde tedavi olmak istemediklerini ve buna karşı çıkınca da “tedavi reddetti” adı altında kuruma geri getirildiklerini, örneğin sırt kısmını doktor dinlemek zorunda olduğunda kelepçe açılmadığı gibi yardım adı altında askerin açmaya çalıştığını, pantolonunu indirmesi gerekirken aynı şekilde askerin yapmak istediğini, doktor ve hasta arasında mahremiyet diye bir şeyin yok olduğunu, çoğunlukla paravanın bile kullanılmadığını, işte bu nedenlerden dolayı tedavi olmalarını neredeyse imkansızlaştığını, birkaç kişinin ideolojik keyfi tutumundan dolayı ölüme terk edildiklerini, bu durumu defalarca savcılığa yazmalarına rağmen takipsizlikle sonuçlandığını, yazdıkları kurumların cevap bile yazmadığını ve cevapta da “prosedüre uygun” deyip bir şey yokmuş gibi davrandıklarını, gibi davranıldığını izleme heyetine birkaç kez bunları dile getirdiklerinde yine de bir düzeltme olmadığını; rahatsızlıklarının ise KOAH, kalp ritim bozukluğu, hipertansiyon, toz ve tüye karşı alerji, Anemi, bel fıtığı-disk kayması, hemoroit, bağırsakta kitle, prostat büyümesi gibi rahatsızlıklarının olduğunu; bu rahatsızlıklarının şu an bulunduğu Antalya İli yani deniz kenarı olması nedeniyle nemden kaynaklı hastalıklarının kötü etkilediğini, şu an ilaçlarla idare ettiğini; ailesinin Diyarbakır’da yaşadığını; havasının nemli olmadığı yere sevk için defalarca dilekçe yazmasına rağmen talebinin Bakanlık tarafından reddedildiğini; zaten bitmiş bir cezayı yattığını, ve daha 18 aya yakın ceza yatmak durumunda olduğunu gelen avukatın ise bir daha gelmediğini bu durumla ilgilenilmesini istediğini, öncesinde de belirttiği gibi diş problemi yaşayan ve neredeyse körlüğe yol açacak diş problemi yaşayıp tedavisinin sürekli askeri keyfi yaklaşımı nedeniyle engellenen arkadaşının şu anda aynı

koşušta olduğunu ve adının da Mahmut Kaygan olduğunu ve cezasının bitip bırakılmayan E. M. H. adlı Suriyeli bir arkadaşının olduğunu ve 30 yılı aşkındır keyfi nedenlerle bırakılmadığını” aktarmıştır.

E. H. 19.09.2024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yolladığı faksta; “Suriye vatandaşı olduğunu, 1968 yılında Afrin’e bağlı Hacci Hasan köyünde doğduğunu, 03.05.1994 Ağrı/Doğubeyazıt’ta gözaltına alındığını, müebbet hapis cezası aldığını, cezasının 25.04.2024 tarihinde bittiğini ve koşullu salıverilme ile tahliye edilmesinin gerektiğini; bilindiği üzere Cezaevi İdare ve Gözlem Kurulunun keyfi bir şekilde cezasını 6 ay uzattıklarını, bu hususta CİSST’e genişçe yazdığını; 02.10.2024 tarihinde İdare ve Gözlem Kurulunun değerlendirme yapacağını, büyük olasılıkla tahliyesinin engelleneceğini, eğer bırakılmazsa genişçe yazacağını; sağlık konusunda da;

- 1) Yaralı olarak yakalandığı için sağ bacağında ve kolunda şarapnel parçaları olduğunu ve hala çıkarılmadığını;
- 2) Fitik ve apandisit ameliyatı olduğunu;
- 3) Sağ gözünden ameliyat geçirdiğini,
- 4) Varisten kaynaklı 4 yerden ameliyat olduğunu
- 5) Vertigo teşhisi konulduğunu,
- 6) Safra kesesinde hala taş olduğunu,
- 7) Midede ülser ve gastrit rahatsızlığının olduğunu,
- 8) Bel fitiği teşhisi konulduğunu ve hala tedavi edilmediğini;

Kısacası sağlık sorunlarının hala devam ettiğini, son zamanlarda çıkan sağlık sorunlarının olduğunu ancak hastaneye götürülmediğini; eğer 02.10.2024 tarihinde tahliye edilmezse yine yazacağını; ailesinin mülteci olduğunu, bilgi alamadığını ve telefonlarının da olmadığını” aktarmıştır.

E. H. tarafından 28.10.2024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve 01.11.2024 tarihinde çekilmiş olan faksta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “1 ay önce sağlığı hakkında bilgi vermek için faks yazdığını, sağlık durumunun az çok yazdığı çerçevede olduğunu, ancak bu faksı tamamen cezaevine girişi ve aldığı cezayı ve uğradığı hukuksuzluğa dair yazdığını; 1968 yılında Suriye’nin Afrin kasabasında doğduğunu, bu sürede hep doğduğu bölgede yaşadığını, 1994 yılında siyasi faaliyetler yürütürken aynı yıl 03.05.1994 tarihinde tutuklandığını, o gündən bugüne hapishanede olduğunu; bilindiği gibi Türkiye Cumhuriyeti mahkemeleri yerine de DGM’lerde yargılandıklarını, kendisinin Erzincan 1 no’lu Devlet Güvenlik Mahkemesi’nde 125. maddeden ceza aldığını, müebbet 36 yıl verildiğini, bu cezasını 24.04.2024 tarihinde tamamladığını, fakat bulunduğu ülkenin çoğu kendi yasakları hiçe sayan antidemokratik bir biçimde kanunla kendisine hak olarak tanınan hakkın keyfi bir biçimde idare ve gözlem kurulunun kendilerini mahkeme yerine koyarak koşullu salıverilmesine engellediğini, ne disiplin cezasının olduğunu ne de infaz edilmemiş cezalarının olduğunu, iyi halli olduğu halde 24.04.2024’te koşullu salıverilmesinin 6 ay ertelendiğini, bu tarihin 02.10.2024 tarihinde yazacağı hususlar yerine getirmediği için tekrardan cezasını 7 ay daha uzattıklarını, bu sefer 30.04.2025 tarihine verdiklerini, gerekçesinde şu olduğunu “Hükümlünün kurumumuza nakil olarak alındığı 07.10.2022 tarihinden itibaren taraflı koşuşlarda kaldığı, tarafsızlığını beyan eden herhangi bir talebinin olmadığı ve suçta karşı pişmanlık duygusu yaşamadığı değerlendirilmiştir. Hükümlü hakkında yürütölen iyileştirme faaliyetleri de dikkate alınarak hükümlünün sorun çözüm becerilerinin zayıf olduğu, gelişim bütünleşmeye hazır olmadığı kanaati hasil. 7 ay daha cezasının uzatılmasına karar verilmiştir” denildiğini; işte böyle bir hukuksuzluğa karşı yüz yüze kaldığını, şu an 30 yılını 24.04.2024 tarihinde tamamladığını, İdare Ve Gözlem Kurulunun yukarıdaki kanaatine istinaden şartlı koşullu salıverilmesini 30.04.2025 yılına kadar uzattığını, görölen odur ki normal hak ederek tahliyesini 24.04.2030’a kadar keyfi bir biçimde engelleyeceklerini, dönem değerlendirmesi yasaının 2021’de çıktığını, kendisinin 1994 yılında cezaevine

girdiğini, sırf tahliyesini engellemek için yasaların aleyhine uygulandığını, pişman olmadığını, bundan intikam aldıklarını, bu hukuksuzluğa karşı duyarlılık gösterilmesini beklediğini” aktarmıştır.

Ç. S., İ. Ç. tarafından 19.11.2024 tarihinde Manavgat S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 23.11.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Buldukları Manavgat S Tipi Cezaevinde yaşadıkları bazı hak ihlallerini paylaşmak istediklerini, zaman zaman benzer sorunları paylaşmış olsalar da özellikle böylesi dönemlerde politik mahpuslar olarak en fazla baskı ve hak ihlallerine uğrayanların başında yer almalarının malum olduğunu, kısaca da olsa karşılaştığı sorunların şunlar olduğunu;

- 1) 2020 yılında değiştirilen infaz yasasıyla beraber devreye giren Cezaevi İdare Ve Gözlem Kurullarının keyfi olarak cezasını tamamlayan mahpusların tahliyelerini engellediğini, Ekrem Hamudi'nin 24 Nisan 2024 yılında 30 yıl cezasını tamamladığını, fakat cezasının 6 ay uzatılarak 2 Ekim 2024'de tahliyesine karar verildiğini, 2 Ekim'e kadar olan bu erteleme ikinci kez 6 ay daha uzatılarak bu defa tahliyesinin 2025 yılı Mayıs ayına ertelendiğini, gerekçe olarak da “E. M. H. H.'nin arkadaşlarının bulunduğu örgüt ortamı odalardan ayrılmadığı, pişmanlık göstermemesi, sorunların çözümü için gerekli beceriyi göstermemesi” gibi son derece soyut ve keyfi görüşlerle 1 yıl cezasını uzatmış durumda olduğunu; ayrıca Gözlem Kurulunun, üst mahkemelerin vermiş olduğu aynı durumdaki kararlara da uymadığını, örneğin Yargıtay 1. Ceza Dairesinin 14.01.2022 tarihli kararında “hükümlünün disiplin cezaları infaz ederek iyi halini tekrar kazandığını, hükümlünün kaldırılmış disiplin cezasının değerlendirmeye esas alınarak iyi halinin olmadığını kabul edilemeyeceğini, aksi düşüncenin 5275 sayılı kanunun 48/4. maddede öngörülen disiplin cezalarının yasal kaldırılma sürelerini işlevsiz hale getireceği, hükümlünün mensubu olduğu örgütten ayrılıp ayrılmadığı değerlendirilmesinin denetimli serbestlik süresiyle tahliye olabilmesinin şartı olduğunu” denildiğini; bununla beraber 5237 sayılı kanun TCK'nın 7. maddesinin 1. fıkrasında işlendiği zaman yürürlükte bulunan kanuna göre suç sayılmayan bir fiilden dolayı kimseye ceza verilemeyeceğini ve güvenlik tedbirleri uygulanamayacağını, bu maddeye göre bir fiil işlendiği an ceza kanunlarının suç sayılıyorsa sonraki değişikliklerle cezalandırmaya gidildiğinde kanunsuz suç söz konusu olacağını; yine Yusuf amaç adlı arkadaşlarının 2 yıllık siyasi cezasını 6 yıl önce bitirmesine rağmen var olan adli cezalarla içtima yapıldığı için tüm cezasının siyasi ceza kapsamında değerlendirilip açık cezaevine gitme hakkını da engellendiğini;
- 2) Arkadaşlarının hepsinin ailelerinin yüzlerce kilometre uzaklıkta bulunan şehirlerde, köylerde yaşadıklarından zar zor görüşlerine gelebildiğini, bu görüşün de yılda bir ya da iki defa olabildiğini, aile görüşlerinin de 4 kişiyle sınırlı tutulduğunu, bunun bir bakıma görüş kısıtlaması olduğunu, idarenin bunu kapasite fazlalığı ve uygun görüş salonu azlığıyla açıkladığını, ayrıca pandemi görüş hakkı sebebiyle aile görüşlerinin 45 dakikadan 40 dakikaya indirildiğini, görüşe gelen aile ve yakınlarının da yan yana oturmalarının engellendiğini, masaların bu yüzden bu şekilde monte edildiğini,
- 3) Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası almış arkadaşlarının da tek kişilik ve tek üniteli kısımlarda tutulduklarını, bu şekilde birbirlerine hiçbir şekilde göremediklerini ve hiçbir sosyal faaliyetle de birlikte çıkarılmadıklarını, bu haliyle mutlak bir tecridin yaşatıldığını, ayrıca geceleri belli aralıklar hücrelerin ışıkları yakılarak kontrol edildiklerini, aile görüşlerinin ise sadece bir kişiyle sınırlandırıldığını,
- 4) Sosyal aktivitelere de sınırlı olarak çıkarıldıklarını, mevzuatta haftada en az 5 saat en fazla 10 saat faaliyetlere çıkartılır diye belirtildiğini, burada 2 haftada 2,5 saat sohbet ve 45 dakika spora çıkarıldıklarını, bu aktivitelerinin de zaman zaman çeşitli gerekçelerle iptal edildiğini, atölye faaliyetlerini mevcut olmadığını, fakat adlilerin bu kurs ve atölyelere çıkarıldıklarını,
- 5) Kitap ve dergilerin mahkeme kararları olmaksızın güvenlik tedbirleri adı altında kendilerine verilmemesinin söz konusu olduğunu, gerekçelerin ise kitapların kaplarının kalınlığı, kitapların içeriklerinin kendi mevzuatlarına göre uygun olmaması, kamuya faydalı olmaması gibi kitap sayılarında da sınırlama olduğunu, odalara 7 kitaptan fazla kitap verilmediğini,
- 6) Revire çıkma ve muayene olma taleplerine geç yanıt verildiğini, bazen 2 ay sonra çıkarıldıklarını, kronik hasta arkadaşlarının zamana bağlı ilaçlarını zamanında tedarik edemediğini, günlük kullanılması gereken ilaçlarında da günlerce sonra verildiğini,
- 7) Hastaneye sevk sırasında dış askeri güvenlik tarafından gayri insani aramalar, ağız içi arama, tacize varan üst arama dayatılarak tedavilerinin engellendiğini, geç çıkarılan sevklerine bir de böylesi bir engel konularak mevcut sağlık sorunlarının daha da artmasına neden olduğunu; dış rahatsızlığının çok ciddi olan Mahmut Kaygan ve Cesim Yıldırım'ın dış güvenliğin bu keyfi engellenmesinden dolayı tedavilerini yaptırmadığını ve sağlık sorunlarının da artmış durumda olduğunu;

- 8) Cezaevindeki gergi-alarm sensörlerinin bozuk olup tamir edilmediğini, bazen bu alarmların 24 saat hiç durmaksızın çaldığını, adeta bir psikolojik işkence aracı haline gelmiş durumda olduğunu, Adalet Bakanlığı ve ilgili savcılıkların da bu konuda duyarlı yaklaşmadığını;
- 9) Bazı memurların yer yer provokatif tutum ve yaklaşımlarıyla karşılaşabildiklerini, görüşlerine gelen ailelerine bazı kadın memurların aramada altında kadın görüşlerini onur kırıcı tacizleri yaklaşımlarda bulunabildiklerini, bunu kabul etmeyen görüşçülerinin de görevi yaptırılmama tehdidiyle karşılaştıklarını;
- 10) Hastane muayene odasında bazı doktorların kelepçelerin açılıp öyle muayene olmak isteme taleplerini kabul etmediklerini, “muayeneye engel değil” diyerek bu gayri insani yaklaşımı süreklileştirmek istediklerini; Şimdilik karşılaştıkları hak ihlallerini bu şekilde paylaşmak istediklerini, gerekli duyarlılığın gösterilmesini de talep ettiklerini” aktarmıştır.

6) Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesi

R. T., 09.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “1993 doğumlu olduğunu, 2012 yılında evlerine yapılan baskınla tutuklandığını ve hiçbir delil olmamasına rağmen yasalara ve anayasa ihlal edilerek polis ifadeleri ile (ihbarı, ifade bile denilemez) tutuklandığını ve 25 yıl hapis cezasıyla cezalandırıldığını, 2018’de dosyasının onandığını, hukuki destek sağlanmadığını, dosyada hiçbir şey olmamasına rağmen onandığını, eldeki emsal kararlarla beraber yeniden yargılanma talebinde bulunmak istediğini, bu konuda hukuki desteğe ihtiyacı olduğunu; ayrıca ağız içi araması ve ayakkabı bağcığı çözülmesiyle ilgili olarak hastaneye götürülürken çıkarmasından dolayı 2 gün hücre cezasıyla cezalandırıldığını, Ağır Ceza da onandığını ancak epilepsi sağlık sorunu olduğu için kurum doktorunun hücre cezasından yana olmadığını beyan ettiğini bir ay olacak hücre cezasının infaz edilmediğini” aktarmıştır.

E. A., 31.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Kendisinin Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan siyasi bir mahpus olduğunu, 2018 yılından beri hapishanede olduğunu, daha önce Hatay T Tipi Kapalı Hapishanesinde kaldığını, yaşadıkları depremden dolayı Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini yani yaklaşık olarak bir yıldır Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu; 2018 yılında dizinden ameliyat olduktan sonra hapishaneye girdiğini, tahminen ameliyattan 4-5 gün sonra hapishaneye konulduğunu, o günden beri dizinde platin olduğunu yani neredeyse 6 yıl olduğunu, bu 6 yıllık süreç içerisinde sadece 2 kere hastaneye gidebildiğini, platinin hala dizinde olduğunu ve kendisini çok rahatsız ettiğini, daha önce gittiği doktor tarafından “diz kapağındaki liflerin bağlı olmadığını” söylendiğini, bu nedenle ayağını hareket ettiremediğini, hiçbir sportif faaliyet yapamadığını, sadece hafif bir tempoda kısa süreli olarak yürüyebildiğini, dizinde bulunan platinin yaşamının her alanında kendisini çok rahatsız ettiğini, hatta dizideki vidaların bile görüldüğünü, yani derialtında görülebildiğini, kendisinin tıbbi olarak bu platin hakkında hiçbir bilgisinin olmadığı yani kalıcı platin ve çıkarılması gereken platin mi olduğunu bilmediğini, belki çıkarılması gereken bir platin olduğunu ancak 6 yıldır kendisinin tüm zorluklara rağmen bu platin ile yaşadığını, özellikle geceleri ve havanın soğuk olduğu zamanlarda çok zorlandığını, yaklaşık 1 yıldır Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, bu süre zarfında tüm rahatsızlığına rağmen hastaneye gidemediğini, çünkü hapishane dış güvenliğinden sorumlu jandarmanın insanlık onuruna yakışmayan uygulamalar dayattığını, yani ağız çağırma, ayakkabı bağına sökme gibi uygulamalar dayattığını, bu dayatmaların insan onurunu yok sayan uygulamalar olduğunu, uygulamalarla bilinçli bir şekilde sağlık haklarının ellerinden alındığını, kendisinin bu insan onuruna aykırı olan uygulamaları kabul etmediği için hastaneye gidemediğini; durumları kendisinden ağır olan onlarca hasta arkadaşının bulunduğunu bildiğini, yine bu uygulamalar nedeniyle hastaneye gidemediklerini, bunların çoğunun kronik hastalıkları olan mahpuslar olduklarını, sağlık durumlarının daha da kötüleştiğini, sağlık sorunlarından dolayı daha önceden kurumumuza başvuru yaptığını” aktarmıştır.

H. T., 09.01.2024 tarihinde oğlu D. E. için yaptığı başvuruda; “Oğlu D. E.’nin gittiği son cezaevinde, panik atak hastalığı ve KOAH hastası olduğu ve bu rahatsızlıkları raporlar ile de kanıtlandığı halde hücre cezası verildiğini, gardiyanların hakaretlerine maruz kaldığını, psikolojik ve fiziki şiddet gördüğünü; 11.10.2023 tarihinde Saat:17:40’ta yine gündüz vardiyasındaki görevlilerin işkencesine maruz kaldığını, bunların cezaevinde götürüldüğü odadan yüzü sarılı şekilde çıkarken kameralara da yansıdığını; daha önce de Samsun/Kavak İnfaz Kurumu Müdürlüğüne şikayet dilekçelerini ilettiklerini, fakat herhangi bir sonuç alamadıklarını; oğlunun can güvenliğinin olmadığını, hücre cezası verildiği zaman

panik atak ve KOAH rahatsızlığı tetiklediği için nefes almada zorluk çektiğini; sevkinin yapılmasını istediğini, bu cezaevinde kaldığı sürece sağlığından şüphe duyduğunu ve endişelendiğini” aktarmıştır.

A. D., 04.03.2024 tarihinde, abisi F. D. için yaptığı başvuruda; “Abisinin yaklaşık 8 yıldır hapishanede olduğunu ve yükümlü olduğunu, abisinin şu an Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, abisiyle bugün sabah saat 10 sıralarında görüştiklerini ve kendisine “Bu sabah gardiyanlar tarafından odalarına girildiğini ve kendilerini darp ettiklerini” söylediğini, bu nedenle insan hakları derneğinin gerekli girişimlerde bulunmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

M. S. A., 07.03.2024 tarihinde, oğlu Y. A. için yaptığı başvuruda; “Oğlu Y. A.’ın yaklaşık bir senedir Samsun/Kavak S Tipi Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu; 5 Mart 2024 tarihinde yapmış oldukları telefon görüşmesinde oğlunun; “bir gün önce sabah saatlerinde 3 kişi olarak kaldıkları koşulların 11 gardiyan tarafından basıldığını, kendileriyle birlikte kalan 2 arkadaşına işkence yapıldığını ve kendisinin koşuştan zorla alınarak kameraların olmadığı boş bir odaya götürüldüğünü, orada akşam saatlerine kadar işkenceye uğradığını, darp edildiğini, işkence esnasında gardiyanların kendisine hakaret ettiklerini, yine aynı gardiyanların işkence esnasında kendisine “buradan ölümümüz çıkacak, asla sağ çıkamayacaksınız” diye bağırarak onu tehdit ettiklerini, yine kendisi dışında diğer koşullarda da mahpusların aynı şekilde hücre alınarak işkenceye uğradıklarını” anlattığını; ailesi olarak Y. A.’ın hayatından endişe ettiklerini, oğlu Yunus Akın’a yapılan işkenceleri kabul etmediklerini ve oğlunun başına herhangi bir şey geldiği takdirde hapishane yönetiminin sorumlu olacağını, oğlu Y. A.’a yaşatılan bu işkence ve kötü muameleden dolayı hapishane yönetiminden ve gardiyanlardan şikayetçi olduklarını, oğlunun yaşamış olduğu Hukuksuzlukların önüne geçilmesi için gerekli kurum ve kuruluşlara, Adalet Bakanlığına ve destek verebilecek tüm kuruluşlara ilgili yazışmaların yapılmasını ve her türlü hukuki desteğin sağlanmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

M. D., 07.03.2024 tarihinde, kardeşi C. D. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi C. D.’nin Samsun/kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, kardeşiyle yaptığı telefon görüşmesine “Gardiyanların ayakta sayımı ve tekmiyi dayattığını, kendisinin de durumu kabul etmediğini, bunun sonucunda gardiyanlar tarafından fiziki saldırıya uğradığını ve daha sonra cezaevi yönetim odasına götürülüp çıplak arama dayatıldığını” söylediğini, ayrıca “sudan bahanelerle her fırsatta darp edildiklerini” söylediğini, bunlardan dolayı kardeşinin can güvenliğinden endişe ettiklerini” aktarmıştır.

R. A., 07.03.2024 tarihinde, kardeşi Y. A. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi Y. A.’ın 15 yıldır cezaevinde olduğunu, şu an Samsun Kavak S tipi Kapalı Cezaevinde olduğunu, kardeşiyle yaptıkları telefon görüşmesinde “Gardiyanların sayım esnasında içeriye girdiklerinde ayağa kalkıp tekmiyi vermeleri yönünde baskı uyguladıklarını ve bu durumu kabul etmeyip bunun sonucunda gardiyanlar tarafından sopalı coplu saldırıya maruz kaldıklarını” söylediğini; telefon görüşmesinde kardeşinin konuşmakta güçlük çektiğini, kardeşinin can güvenliğinden endişe ettiğini” aktarmıştır.

Y. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Öncelikle 01/03/2024 günü gardiyanların, kendisiyle birlikte 3 kişinin bulunduğu B-17 koşullarına gelerek, avluda asılı çamaşırların iplerini kesmek suretiyle yere attıklarını ve “sizleri hücrelere atacağız” diyerek tehdit ettiklerini, bu ekibin başında isimli bir gardiyanın olduğunu; 04/03/2024 günü ise sabah saatlerinde gardiyanların sayım için gelir gelmez “koyun sürüsüne dalar gibi içeriye girdiklerini”, “sayım var, arama var” diyerek üst kata çıktıklarını, dolaplarını dağıtarak, kitaplarını, eşyalarını yerlere attıklarını; kendilerinin bulunduğu koşuştan çıktıktan sonra gardiyanların aynı şekilde diğer koşullara girdiklerini; B-12 koşullarında R. B., S. K. ve Y. A. isimli arkadaşlarına direkt saldırdıklarını; R. B.’i koşuştan alıp tekli odaya götürdüklerini; bu duruma hep birlikte tepki verince tekrar kendi koşullarına geri gelip kendisini koşuştan aldıklarını; kendisini koridorda darp ederek sürüklediklerini, tekli odaya koyduklarını, burada yine darp etmeye devam ettiklerini; kendisiyle birlikte toplam 11 arkadaşının tekli odaya götürülüp darp edildiğini; darp edildikleri koridorlarda ve avlularda kameraların bulunduğunu; gardiyanlar tarafından dövülmesinden kaynaklı olarak sağ gözüne hâlâ perde iner gibi olduğunu; gözü ile her iki şakaklarında şişlik ve morluklar meydana geldiğini ancak şu anda bu izlerin kaybolduğunu; insan onuruna yakışmayan ağız araması ve kelepçeli muayene dayatmasından dolayı hastaneye gidemediklerini, bu nedenle revire çıktıklarını, ancak burada da kurumda 3-4 gündür doktor olmadığı gerekçesiyle muayene edilmediklerini; avukat görüşme gününe kadar da hâlâ doktora çıkmadıklarını; duvar dibinden yürüme, ayakta sayım gibi askeri uygulamaların, 6 Şubat 2023 depremi sonrasında bu cezaevine

getirilmelerinden sonra başladığını; cezaevindeki baskıların gün geçtikçe arttığını; cezaevi idaresiyle diyalog da kuramadıklarını, bu olayların genel sorumlusunun Bahtiyar isimli gardiyan olduğunu, o geldikten sonra cezaevindeki baskıların daha da arttığını; bu son olaylarla ilgili olarak çeşitli kurumlara yazdıkları dilekçelerin gönderilmediğini tahmin ettiklerini çünkü dilekçelerin çıkış kaydını istemelerine rağmen kendilerine çıkış numaralarının verilmediğini; dilekçelerinin işleme alınmadığını, engellendiğini; hastaneye gidemediklerini, başlangıçta ufak düzeyde hastalığı olan arkadaşlarının bu nedenle durumlarının daha da kötüleştiğini; bir senedir denetimli serbestliğe ayrılması gereken arkadaşları olduğunu, Akhisar'dan gelen 5 arkadaşlarından A. V. isimli arkadaşlarının denetimli serbestliğe çıkarılmasının keyfi olarak uzatıldığını, pişmanlık dayatması yapıldığını; sosyal aktivitelerin normalde haftada bir gün olması gerekirken, 2-3 haftada bir yapıldığını; kitaplarının verilmesinin geciktirildiğini, sevkle geldikleri cezaevlerinde kendi adlarına kayıtlı olan kitapların bile 3-4 ay sonra verildiğini; idareyle diyalog yolu açık olsa bazı sorunların görüşmelerle çözülebileceğini ama idarenin de görüşmeye kapalı olduğunu; açlık grevindeki arkadaşlarının -son gruba kadar- ayrı bir odaya alındıklarını, bu nedenle bazılarının semaver, bazılarının televizyon, bazılarının meyve suyu verilmediğini, ancak son grup açlık grevindeki arkadaşlarının kendi koşullarında bırakıldığını” aktarmıştır.

N. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Cezaevindeki baskıların giderek arttığını; oturarak da sayım yapılabileceğine dair mahkeme kararlarına rağmen ayakta sayım dayatıldığını; en son 04/03/2024 günü sabah sayımında hemen hemen cezaevinin bütün gardiyanlarının koşullara girdiğini; başgardiyanın koşullara girmediğini ama olaylar sırasında orada olduğunu; kendilerini havalandırmaya aldıklarını; bununla yetinmeyip “dışarı çıkın, arama yapılacak” dediklerini, sayımı aramaya çevirdiklerini; bazı arkadaşlarının hücreye götürüldüğünü; kendi koşullarından kimsenin götürülmediğini ancak diğer koşullardan 11-12 arkadaşlarının götürüldüğünü; B-12 koşullarında kalan S. K., R. B. ve Y. A. isimli arkadaşlarının hücrelere götürüldüğünü; Rize/Kalkandere Cezaevi'nden birkaç gün önce gelen ve soyadı Y. olan bir arkadaşlarının çıplak arama nedeniyle gardiyanlar tarafından dövüldüğünü ve sol kolunun incitildiğini, hem dövüldüğünü hem de hakkında disiplin soruşturması açıldığını; son işkence olaylarına ilişkin olarak kendisinin Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komitesi'ne dilekçe yazdığını; bir başka arkadaşının Adalet Bakanlığı'na, bir diğerinin ise Meclis'e dilekçe gönderdiğini; ancak çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini, şikayet dilekçelerinin kurumdan çıkışlarının yapılmadığını; kendisinde kronik gastrit, bel fıtığı, beyinde damar tıkanıklığı, diz kapağında kıkırdak erimesi, böbreklerinde taş ve ayrıca gözünde bir hastalık olduğunu; kelepçeli muayene ve ağız aramasından dolayı hastaneye gidemediklerini; ağızlarını açmadıkları takdirde geri çevrildiklerini ve ayrıca haklarında disiplin soruşturması açtıklarını; R. T. isimli arkadaşlarının bu nedenle hücre cezası aldığını; o yüzden hastaneye gitmeye de korktuklarını; bel fıtığı ağrısının bacaklarına vurduğunu, bazen bacaklarının uyuştüğünü, hissedemediğini, oturmak zorunda kaldığını; ağız aramasının çok keyfi ve onur kırıcı olduğunu; iki hücre cezası bulunduğunu, üçüncüyü de verip 10 yıl fazladan yatırmak istediklerini; bu nedenlerle “sağlık sorunlarını sineye çekmek zorunda kaldıklarını” aktarmıştır.

E. A. ile 08.03.2023 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Genel olarak, bazı gardiyanların provokasyon amaçlı hareketler yaptığını, bazı sayımlarda “Beni hatırladın mı?” gibi lâflar attıklarını; çamaşırlar iplerde serili olmasına rağmen ipleri kestiklerini, diğer cezaevlerinden sevk gelenlere çıplak aramayı kabul etmedikleri için işkence yapıldığını; bütün bunların Başgardiyan öncülüğünde gerçekleştiğini; 23/02/2024 günü, Denizli D Tipi Cezaevi'nden sevk edilen R. İ. ve H. M.'nin işkenceye maruz kaldığını; 04/03/2024 günü, 50 kişiden fazla gardiyan grubunun sabah sayımı için odalara girdiğini, hiçbir hukuki gerekçe olmadan kendilerini avluya çıkarmaya çalıştıklarını; aralarından rastgele 10-11 arkadaşlarını alıp hücrelere attıklarını; 7-8 saat hücrede tuttuklarını; bu süre boyunca hücredeki arkadaşlarının yemek dahil hiçbir ihtiyaçlarının karşılanmadığını; C. D. ve N. B.'in hücrelere götürülürken işkence, darp ve şiddete maruz kaldıklarını; şu anda görüşme sırasında da zaman zaman başının ağrıdığını; cezaevi dış güvenliğinden sorumlu jandarmanın, hastaneye götürülürken ağız içi aramasını ve ayakkabı bağcıklarının çıkarılmasını dayattığını, bunu insanlık onuruna aykırı muamele olarak gördükleri için kabul etmediklerini; bu yüzden hastaneye gidemediklerini; kronik hastalıkları olanların hastaneye gidememelerinden kaynaklanan sağlık sorunları yaşadıklarını; kendisinin ayağında 2018'den beri platin olduğunu, çıkarılıp çıkarılmaması gerektiğini bilemediğini, kontrol ettirmesi gerektiğini ancak yukarıda saydığı dayatmalar nedeniyle hastaneye gidemediğini, adım atmakta zorlandığını, koşamadığını, kışın soğuk havalarda çok ağrı yaptığını; Meclise, Cezaevi İdaresine ve İHD'ye yazdıkları dilekçelerin çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini,

bu yüzden dilekçelerinin gidip gitmediğini de bilemediklerini; ikişerli gruplar halinde dönüşümlü açlık grevlerinin devam ettiğini, açlık grevine çıkan arkadaşlarının ayrı odaya konulduklarını; DSÖ ve TTB tarafından açlık grevlerinde meyve suyu alınması gerektiği açıklanmış olmasına rağmen, bazı gruplara kantinden satın aldıkları meyve suyunun bile verilmediğini; ayrı odalara alınan açlık grevindeki bazı gruplara semaver, bazılarında sıcak içecek verilmediğini; son açlık grevi grubunun ise koşullarında bırakıldığını, neden ayrı odalara alındığını anlamadıkları gibi şimdi koşullarında bırakılmalarının sebebinin de bilemediklerini; cezaevi müdürü ile görüşmek için dilekçe yazmalarına rağmen görüşme taleplerinin kabul edilmediğini; kendi adlarına kayıtlı kitaplarının ya da kargoyla gelen kitaplarının tesliminin geciktirildiğini; örnek olarak, kendisine 15 gün önce kargoyla kitap geldiği bildirilmesine rağmen kitap listesinin bile hâlâ kendisine iletilmediğini; sevk için dahi olsa hapis hane dışına çıkan arkadaşları hakkında, ağız açmadıkları ve ayakkabı bağcıklarını çıkarmadıkları gerekçesiyle “idareye karşı gelmek” iddiasıyla disiplin soruşturmaları açıldığını ve disiplin cezaları verildiğini; ayrıca açlık grevlerinden dolayı sürekli soruşturma açıldığını ve kültürel etkinliklerden alıkoyma şeklinde 1 ay veya 2 ay disiplin cezaları alan arkadaşları olduğunu; spor etkinlikleri haftada bir gün olması gerekirken, iki haftada bir spora çıkartıldıklarını; ayrıca, bütün cezaevinde ve koşullarında alt katta kameralar bulunduğunu” aktarmıştır.

Cevzet Derse ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Gardiyanların genel tutumlarındaki değişikliği bir süredir fark etmeye başladıklarını; Başgardiyanın arkadaşlarına “Bu yüzü unutmayın.” şeklinde ifadeler kullandığını; son olaylar öncesinde de B-17 koşullarındaki çamaşır ipinin koparıldığını; bütün olayların, bir ekibin öncülüğünde, onların nöbetçi olduğu gün meydana geldiğini; bu olayların o gün kurum dışında olan Müdürünün bilgisi haricinde gerçekleştiğini düşündüklerini; 04/03/2024 Pazartesi günü sabah 08:00 dolaylarında sayım için gardiyanların odaya girdiklerini, sayım için kendilerini ayağa kalkmaya zorladıklarını; daha sonra kendisini koridorda yerde sürüklerlerken tekme darbeleri aldığını, kalbinin bulunduğu bölgedeki sol kaburgalarının bu tekmelerden kaynaklı olarak ağrımakta olduğunu, hâlâ nefes alırken zorlandığını; kendisinin ayrıca kaşından yaralandığını (avukat görüşü sırasında sağ kaşının ucunda yumruktan kaynaklandığı düşünülen kesi izi gözlemlendi); kendilerini 7 saat hücrelerde tuttuklarını, bu süre boyunca yemek ve su verilmediğini; acilen hastaneye gitmek istediğini ancak götürülmediğini; aynı gün saat 15:00’den sonra revire çıkarıldığını fakat revirde doktor olmadığını, sağlık çalışanları bulunduğunu ancak onların da rapor vermeye yetkileri olmadığını söylediklerini; bu olaylarla ilgili olarak İHD’ye, Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu’na, Samsun Valiliği Cezaevi İzleme Kurulu’na dilekçe yazdıklarını ancak bunların cezaevinden gönderilmediğini düşündüklerini; diğer cezaevlerinden gelen arkadaşlarının çıplak aramaya, darp ve işkenceye maruz kaldıklarını; bir yıldan fazla süredir ağız araması nedeniyle hastaneye gidemediklerini, ağız aramasını kabul etmedikleri için de geri gelince haklarında soruşturma açılıp disiplin cezaları verildiğini; epilepsi hastası R. T.’a bu nedenle yaklaşık bir ay önce 2 günlük hücre cezası verildiğini; kendisinin de tansiyon hastası olduğunu, kalp ve şeker hastalıklarının da bulunduğunu, bacağından varis ameliyatı olduğunu, ancak ağız araması dayatması nedeniyle hastaneye de gidemediğini; ayrıca her hafta olması gereken spor etkinliğinin 15 günde 1 saat olarak uygulandığını, sohbet hakkının kullanılmadığını; ağırlaştırılmış müebbet cezası olanların tekli hücrelerde tutulduğunu; cezaevinde sıcak su sorunu yaşadıklarını, kişi başına 50 litre kota uygulandığını; sorunların çözümü için cezaevi müdürleriyle görüşme talep etmelerine rağmen görüşmeye çağrılmadıklarını; havalandırma duvarlarının üzerindeki kameraların koşulların ikinci katındaki yatakhane kısmının yarısından fazlasını görececek bir açıda olduğunu; koşulların içerisinde, yemek yedikleri, masa, televizyon, mutfak ve tuvaletin yer aldığı alt kattaki ortak alanda, giriş kapısının üzerinde bir kamera bulunduğunu, bu kameranın lavabonun içine kadar görüş açısı bulunduğunu” aktarmıştır.

A. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “04/03/2024 günü cezaevinde meydana gelen işkence olayında, kendisinin de bulunduğu B-28 koşullarından kimsenin alınmadığını; cezaevine ilk geldiğinde çıplak arama nedeniyle işkence gördüğünü; Şubat ayında Denizli’den gelen arkadaşlarının da çıplak arama nedeniyle işkenceye maruz kaldığını, H. M.’nin elmacık kemiğinin kırıldığını, geçen hafta birlikte spora çıktıklarında ayakta zor durduğunu, durumunun ciddi olduğunu, H. M.’nin B-5 koşullarında kaldığını, Denizli’den birlikte geldikleri R. İ.’nin ise kendisiyle aynı koşullarda kaldığını; gardiyanların infazları yakmak için bahane aradığını; son olaylardaki niyetlerinin de provokasyon çıkarmak olduğunu; ayrıca, hasta olan arkadaşlarının ağız araması ve ayakkabı bağcığını çıkarma dayatması nedeniyle hastaneye gidemediğini, bunun insanlık onuruna aykırı olduğunu, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı’na dilekçe yazdıklarını ancak

cevap alamadıklarını; son olaylarla ilgili olarak da milletvekillerine, TBMM'ye gönderdikleri dilekçelerin çıkış kayıt numaralarının kendilerine verilmediğini; kendisinin pazartesi günü işkence olayıyla ilgili olarak Cumhuriyet Savcılığına dilekçe yazdığını, çıkış kayıt numarasını istediğini ancak verilmediğini; spor etkinliği hakkının iki haftada bir kere uygulandığını; spora, avukat görüşüne çıktıklarında kol saatlerinin bile çıkartıldığını; D. B. adlı arkadaşlarının bağırsak sorunu olduğunu ancak hastaneye gidemediğini; R. T. isimli arkadaşlarına 3 gün hücre cezası verildiğini, infazını yakmaya çalıştıklarını, revir doktorunun hastaneye sevk edilmesi gerektiğini söylediğini, ancak hastaneye de çıkmayınca hakkında disiplin soruşturması açılarak hücre cezası verildiğini; koşuşun içinde, koridorlarda ve avluda kameralar olduğunu, yapılan işkencelerin kameralar tarafından kaydedildiğini” aktarmıştır.

A. S. ÇÇ ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Cezaevine giriş yaptıkları 24 Şubat 2024 gecesi “çıplak arama” dayatmasıyla arkadaşı U. G. ile birlikte işkenceye maruz kaldıklarını, izleyen günlerde de koşuş içerisinde işkenceye uğradıklarını; 24 Şubat 2024 akşamı U. G. ile birlikte Silivri Cezaevi’nden “sürgünle” Samsun Kavak Cezaevi’ne getirildiklerini; getirilmeden bir gün önce ise kulak-burun-boğaz muayenesi yapıldığını, bunun sevke uygunluk için yapıldığını sonradan anladıklarını, bunun için revire çıkarılmadıklarını, hücrelerine gelen doktor tarafından muayene edildiklerini; 24 Şubat 2024 akşamı U. G. ile birlikte Silivri Cezaevi’nden “sürgünle” Samsun Kavak Cezaevi’ne getirildiklerinde, üzerlerindeki tüm giysileri -sadece iç çamaşırları kalacak şekilde- çıkarmalarının istendiğini; çıkardıkları giysilerin x-ray cihazından geçirileceği ve kendilerinin de önlük giyerek duyarlı kapıdan geçmeleri gerektiğinin söylendiğini; bunun “insan onuruna aykırı” olduğunu, makul bir neden olmadıkça çıplak arama yapılamayacağını belirttiklerini; bunun üzerine, “Biz burada anayasaya uymuyoruz.” yanıtını aldıklarını; 5-6 gardiyanın (tarifleri ekli dilekçede ayrıntılı olarak yazılıdır) sille tokat kendilerine vurmaya başladıklarını; kameraların olmadığı arama odasında gardiyanlar tarafından dövüldüklerini; iç çamaşırları kalacak şekilde pantolonunun gardiyanlar tarafından zorla çıkarıldığını; kendisine cinsel organı görünecek şekilde üst araması yapıldığını; üst araması sonrasında kendilerini dövüp bıraktıklarını; giysilerini de x-ray cihazından geçirmeyip arama odasında bıraktıklarını; bu olayların 24 Şubat 2024 gecesi, hatırladığı kadarıyla, 21:30-22:30 sularında meydana geldiğini; (bu sırada başvuru pantolonunun paçasını sıyırarak sol bacağını gösterdiği, sol kaval kemiği üzerinde bir karıştan geniş bir alanda sarımsı renk gözlendi); darp ile ilgili aldıkları raporlara “ağrı ve şişlik şikayeti vardır” şeklinde beyanlarının yazıldığını, ilk gün kendisinde morluk görülmediğini, ancak U. G.’de morluklar bulunduğunu ve bu morlukların darp raporuna not edildiğini; 24 Şubat gecesi uğradıkları işkenceyle ilgili olarak 27 Şubat 2024 tarihinde savcılığa, 28 Şubat 2024 tarihinde ise Adalet Bakanlığı’na (örneği ekte olan) dilekçe verdiklerini; ancak bu dilekçelerin ilgili yerlere gönderilmediğini avukatlarının tespitiyle öğrendiklerini; dilekçelerinin verilmemesiyle ilgili olarak 5 Mart 2024 tarihinde ek şikayet dilekçeleri de verdiklerini; avukatlarının girişimleriyle işkence şikayetleriyle ilgili olarak Kavak Cumhuriyet Savcılığı’nca 2024/625 (Uğurcan Gün) ve 2024/626 (Ali Sinan Çağlar) sayılı dosyalarla soruşturma başlatıldığını” aktarmıştır.

A. S. Ç., ikinci işkence olayıyla ilgili ayrıntılı beyanında; “Kendilerinin 25 Şubat günü de geçici koşuşta tutulduklarını; daha sonra C1-8 koşuşuna alındıklarını; koşuşun alt katında mutfak tezgahı, masa, sandalyenin olduğu ortak alanı görecektir şekilde kapının üstünde bir kameranın bulunduğunu; kameranın önünü peçetelerle kapattıklarını, bunun üzerine gardiyanların, 26 Şubat 2024 tarihinde, koşuşa gelerek kendilerine saldırdıklarını, kendisinin kolunu geriye doğru büküklerini; uğradıkları saldırılardan kaynaklı olarak kolunun bükülme nedeniyle yoğun bir şekilde ağrıdığını, 3 gündür revire çıkmak için dilekçe verdiğini ancak revire çıkarılmadığını; 26 Şubat tarihindeki bu saldırının ardından “Kameraları bir daha kapatırsanız yine geliriz.” dediklerini; kendilerinin ellerindeki peçeteler bitene kadar kameranın önünü kapatmaya devam ettiklerini; gardiyanların da 10-15 dakika arayla koşuşa geldiklerini ve kameranın önünü açtıklarını; gardiyanların koşuşa her gelişlerinde kendilerine saldırdıklarını; en sonunda kamerayı kapatmak için kullandıkları peçetelere de el koyduklarını; bunun üzerine, masa ve sandalyeleri alıp kameraların görmediği üst kata çıkardıklarını; yemeklerini üst katta yemeye başladıklarını ve ortak alanı kullanmadıklarını; bir süre bu şekilde devam ettiklerini; sayımı da yukarıdan verdiklerini, gardiyanların aşağıya inmelerini istediğini, inmeyince zorla çekip indirmeye çalıştıklarını; son günlerde artık zorla indirmekten de vazgeçtiklerini; ancak 2 gün önce Çarşamba günü (6 Mart) gardiyanların tekrar koşuşa gelerek masa ve sandalyeleri aşağıya indirdiklerini, masa ve sandalyelerin aşağıda duracağını söylediklerini; buna rağmen kendilerinin

üst katta yaşamaya devam ettiklerini, yemeklerini üst katta yediklerini, dilekçelerini dizlerinin üzerinde yazdıklarını, kamera gözetimindeki alt katı kullanmadıklarını; kamera kaydıyla ilgili olarak da cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulduklarını ancak bu dilekçelerinin de ilgili yerlere gönderilmediğini, kamera kaydı için koğuşların alt katındaki ışıkların da 24 açık tutulduğunu; cezaevine girişte maruz kaldıkları çıplak aramaya direnmelerinden dolayı 1 ay ziyaret yasağı aldıklarını; ayrıca sürgün protestosundan dolayı kendisine 3 gün, U. G.'e 7 gün, yine açlık greviden dolayı Uğurcan Gün'e 1 ay etkinliklere katılmama cezaları verildiğini" aktarmıştır.

R. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Sabah sayımında zorla ayağa kaldırmaya ve sayımı havalandırmada yapmaya zorlandıklarını; çamaşır iplerini bilerek keserek provokasyon yaratmaya çalıştıklarını; 1 Mart Cuma günü çok ağır küfürler ve hakaretler ederek provokasyonu en üst seviyeye çıkartıldığını; provokasyonun daha da ileri seviyeye geçip saldırı planladıklarını sezdikleri için, Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na, Adalet Bakanlığı'na Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonuna dilekçe ile başvuru yapmak için dilekçeleri hazırladıklarını; bu dilekçeleri de 4 Mart Pazartesi günü vermek üzeri iken odalara çok kalabalık gardiyan grubu ile girdiklerini; hiçbir şey demeden doğruca bundan sonra sayımlarda ayağa kalkacaksınız diyerek saldırmaya başladıklarını; bu saldırılar sonucu 10 mahpusun sabah 08.00 gibi hücreye götürüldüğünü hücreye götürülen mahpusların teker teker aynı gün saat 15.00-16.00'dan sonra odalarına geri getirildiğini, hem hücreye götürülen hem de odalarda bırakılan mahpuslara işkence edildiğini; revirde o gün doktor olmadığı için revirden sağlık raporu alamadıklarını, hastaneye de ağız içi arama yaptıkları için gitmediklerini" aktarmıştır.

Y. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Tek sıra halinde yürütme dayatıldığını; hastaneye ağız içi arama yaparak ve ayakkabı bağcığı olmadan götürmeye çalıştıklarını, 1 yıldır hemen hemen durumun böyle olduğunu; cezaevi kimliği kullanma dayatıldığını, bu kimliği almadıkları için 3 ay etkinlik yasağı cezası verildiğini; revir doktorunun hastaneye sevk ettiği durumlarda, ağız içi arama ve bağciksız gitme dayatmasından dolayı hastaneye gitmeyen mahpuslara hücre cezaları ve ziyaretçi cezalarının verildiğini; ağız içi arama ve bağciksız gitmeye zorlamadan dolayı, Sara hastası, Hepatit B, Kronik hastalıkları, Tansiyon hastalıkları olan mahpusların hastaneye gidemediği; 4 Mart Pazartesi günü Adalet Bakanlığı'na, Meclis İnsan Hakları Komisyonu'na ve Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonuna gönderdikleri dilekçelerin akıbetini bilmediklerini" aktarmıştır.

N. B. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "23 Şubat'ta Denizli'den sürgün edildiğini; bel fitiği hastası olduğunu bundan dolayı sürgün esnasında eşyalarını taşırken belinin tutulduğunu, hareket edemediğini; Kavak Cezaevine girişte gardiyanların çıplak aramasına maruz kaldığını, beli tutulduğu için hareket edemediğini, üstünde ki kıyafetlerin gardiyanlar tarafından zorla çıkartıldığını, sadece alt iç çamaşırı kalacak şekilde soyulduğunu; 4 Mart Pazartesi sabah 08.00 gibi odalara kalabalık şekilde gelip zorla ayakta sayım dayatıldığını, ayağa kalkmayınca zorla gardiyanlar tarafın ayağa kaldırılarak havalandırmaya çıkartıldığını; V. Y. ve M. K. adlı mahpusların zorla işkence edilerek hücreye götürüldüğünü, aynı gün saat:16.00'dan sonra sıra ile getirildiğini, M. K.'ın boynunu oynatmadığını, V. Y.'ın her iki kolunu kullanmadığını bundan dolayı her iki mahpusa günlük işlerinde yardımcı olduğunu, kendi işlerini kendilerinin yapamadığını; Pazartesi gerçekleşen saldırı ve provokasyondan sonra ortamın hala gergin olduğunu; odaların 3 er kişi olduğunu; cezaevine yeni sürgün edildikleri için etkinlikler hakkında bilgisi olmadığını ancak bir kere spora çıkartıldıklarını, sporda 8 kişi olduklarını" aktarmıştır.

R. İ. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "23 Şubat'ta Denizli T Tipi Cezaevinden 4 kişi sürgün edildiklerini, H. M. ile kendisinin girişte çıplak aramayı kabul etmedikleri için, hakaretlere ve saldırıya uğradıklarını, darp edildiklerini, gece hastaneye götürülüp rapor aldıklarını, jandarmanın muayene esnasında kelepçeleri çıkartmadığını, doktorun gerekli muayeneyi yapmadan raporunu hazırladığını, hastaneye giderken yolda sürekli olarak ırkçı yüksek sesle şarkıların dinletildiğini; saldırıyı gerçekleştiren gardiyanların ayrıca ırkçı küfür ve hakaretlerde bulunduğunu; 4 Mart Pazartesi günü odaya gardiyanların kalabalık grup halinde baskın yaptıklarını, ayakta sayım yapacaklarını söylediklerini, kendilerinin bu durumu kabul etmediğini, buna karşılık gardiyanların her sayım ayrıca kısmi bir aramadır dediklerini bundan dolayı zorla havalandırmaya çıkartıldıklarını; işkencelerden sonra savcılığa suç duyurusunda bulduklarını, farklı

günlerde 2 dilekçe gönderdiklerini, ancak dilekçelerin gidip gitmediğini bilmediklerini, dilekçe çıkış numarasını talep etmelerine rağmen her iki dilekçe içinde kendilerine çıkış numarası verilmediğini” aktarmıştır.

Y. S. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Şubat ayının son haftasından itibaren cezaevi yönetimi ve gardiyanların provokatif yaklaşımlarına başladıklarını, çok ağır küfürler edildiğini; havalandırmada bulunan çamaşır iplerinin kesildiğini; 4 Mart saldırısından önceki cuma günü, “bunlar daha sizin iyi günleriniz, sizinle daha görüşeceğiz” diyerek tehdit edildiklerini; 4 Mart Pazartesi günü 30-40 gardiyan ile odalara baskın yapıldığını, müdür yardımcılarının koridorda olduğunu ama gözükmemeye çalıştıklarını, kapının arkasında beklediklerini, baskın yapan gardiyanların sayımı zorla soğukta havalandırma yapmaya çalıştıklarını bu duruma itiraz ettiklerini bunun sonucu saldırı, hakaretlere küfürlere maruz kaldıklarını, zorla kollarından tutularak havalandırma atıldıklarını; saldırı yapılan gün Adalet Bakanlığı’na, Meclis İnsan Hakları Komisyonu’na ve Samsun Valiliği İnsan Haklarını İzleme Komisyonuna daha öncesinden başlayan provokasyon hakkında dilekçe vereceklerini ancak dilekçe vermeden saldırının başladığını; ayakta sayımı kabul etmeyince zorla havalandırmaya çıkartıldıklarını, her sayımın ayrıca “kısmı bir aramadır” denilerek “havalandırmaya çıkmalarının gerektiğini” söylediklerini; bu saldırı ve provokasyonda özellikle başgardiyanın, hazır kuvvetin başındaki başgardiyanın ve cezaevi müdür yardımcılarının olduğunu; birlikte kaldıkları mahpuslardan, Y. A.’ın hücreye götürüldüğünü, Y. A.’a karşı koridordan itibaren işkenceye başlandığını, o esnada gardiyanlardan birisinin “burada kameralar var burada dövmeyin, odaya götürülmeye odada döviz” dediğini; odadan götürülen mahpusun A blokta bulunan tekli hücrelere konulduğunu, hücrede de 3-4 gardiyanın işkenceye devam ettiklerini; A blokta uyuşturucudan cezaevinde olan, sağcı faşist mahpusların olduğunu, sağcı faşist mahpusların bu esnada “Şehitler Ölmez Vatan Bölünmez” diye slogan attıklarını, “Kapıları açın biz bunların icabına bakarız” dediklerini; Ceza evi yönetiminin bu olayın üstünü kapatmak istediklerini, kendilerine bu olayla ilgili hala soruşturma açılmadığını, normal de en küçük bir olayda bile soruşturma açıldığını ancak bu olaydaki cezaevi yönetiminin provokatif konumları ve yaptıkları işkencelerden dolayı olayı kapatmak için kendilerine soruşturma açılmadığını; Yunus Akın’ın işkenceden dolayı göğsünde, gözünde ve kollarında darp izlerinin olduğunu, gözünün bir haftadır bulanık gördüğünü, ağız içi arama dayatmasından dolayı hastaneye gidip rapor alamadıklarını; Y. A.’ın aynı gün 15-16 gibi geri getirildiğini; saldırının yapıldığı 4 Mart Pazartesi’den beri ortamın hala gergin olduğunu, gerginliğin devam ettiğini ve can güvenliklerinden endişe ettiklerini; bu işkence ve provokasyonla ilgili 5 Mart ve 6 Mart’ta Adalet Bakanlığına, Meclis İnsan Hakları Komisyonuna ve Samsun Valiliği İnsan Hakları İzleme Komisyonu’na dilekçeler gönderdiklerini, ama dilekçelerin gidip gitmediği hakkında bilgileri olmadığını, dilekçelerin çıkış numaralarını istemelerine rağmen, numaraların kendilerine verilmediğini, İnfaz birimindeki memura dilekçeleri sorduklarında, memurun “dilekçeler hakkında bilgisi olmadığını” söylediğini; açlık grevine girenlere limon, yoğurt, şeker, karbonat, verildiğini, kendi paraları ile almalarına rağmen meyve suyu verilmediğini, günde 3 litre su verildiğini; daha önce ki açlık grevine girenleri ayrı odaya aldıklarını ancak şimdi açlık grevinde olanları ayrı odaya almadıklarını kendi odalarında bıraktıklarını, bazen sıcak su için semaver verdiklerini bazen de semaver vermediklerini, açlık greviden çıkanlara çorba, hoşaf, süt verildiğini, doktorun her gün kilo ve tansiyon kontrolü için açlık grevi yapanların odalarına geldiğini kontrolün bu şekilde yapıldığını; geçen sene depremden sonra cezaevine sevk edildiklerinde ayakta sayım dayatması yapıldığını, ancak bunu kabul etmeyince haklarında soruşturma açıldığını, etkinliğe katılmama ve haberleşme cezalarının verildiğini, bu cezaların hepsinin infaz hakimliğince bozulduğunu, ancak Cezaevi idaresinin ceza vermek için başka gerekçelerle mazeretler üretmeye çalıştığını” aktarmıştır.

S. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “4 Mart Pazartesi günü 30-40 kişilik gardiyan grubunun bir anda odalara baskın yaparak saldırıya geçtiklerini, ayakta sayım yapacaklarını söylediklerini, kendilerinin kabul etmediğini, bundan dolayı darp edilerek zorla avluya çıkartıldıklarını, avluda yere yatırarak kolları arkadan tersten bükerek, “kırılım mı?” diye zorladıklarını, ikinci müdürün saldırılar gerçekleştirirken koridorda olduğunu ama gizlendiğini; odada ki saldırılardan sonra, kendisinin hücreye götürüldüğünü, hücreye götürülürken kafasının zorla bastırılarak eğildiğini, koridorda götürülürken omuzlarının bilerek oda kapılarına vurulduğunu, saldırı üzerinden 5 gün geçmesine rağmen kollarını hala doğru düzgün kullanmadığını, yerde sürekli tekmelendiğini; sürekli ağır cinsiyetçi küfürlere ve hakaretlere maruz kaldığını, sürekli olarak tehditler savrulduğunu; rapor için hastaneye gitmek istemelerine rağmen, ağız içi arama dayatmasından dolayı gitmediklerini; cezaevi revirinde o gün doktor olmadığı için de rapor alamadıklarını; 2

mahpusun 15 er günlük açlık grevlerine girdiğini, kendi paraları ile almalarına rağmen idarece meyve sularının verildiğini, su, şeker, limon, karbonat ve yoğurt verildiğini, ara sıra semaver verildiğini, her gün doktorların tansiyon ve kilo ölçümü için açlık grevinde ki mahpusların kaldığı odaya gittiğini, açlık grevine başlayanların odalarından alınarak başka odaya götürüldüğünü ve açlık grevinde olanların aynı odada tutulduklarını; 2 hafta önce Urfa T tipinden getirilen M. M. ve M. A. İ. adlı mahpusların cezaevi girişinde çıplak aramayı kabul etmedikleri için, saldırıya uğradıklarını, bu saldırıyı gerçekleştiren gardiyanlardan birisinin daha sonra odalarına giderek “bu yüzü unutmayın” diye provokatif yaklaşımlar sergilediğini; Türkiye’de ki diğer hapisanelerden çok sayıda Rojavalı mahpusun getirildiğini, bu mahpuslarla aynı koridorda bulunan odalarda kaldıklarını, bu uygulamanın ilk defa yapıldığını, daha önceki uygulamaların ayrı ayrı kısımlarda ve bağlantı olmadan kalındığını” aktarmıştır.

S. Ü. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “İnfaz hakimliklerindeki savunmalarının yarıda kesildiğini, hakim tarafından “fikirlerinizi söylemeyin sadece savunma yapın” diye sürekli uyarıldıklarını; kurumlara verilen dilekçelerin işleme konup konmadığını bilmediklerini, dilekçe numarası istediklerinde, dilekçe numaralarının verildiğini; gardiyanların ağızlarının aşırı bozuk olduğunu, kendi araları dışında mahpuslara karşıda aşırı cinsiyetçi küfürler ettiklerini, bu durumun kendisini çok rahatsız ettiğini, bundan dolayı gardiyanlarla aralarında sürekli olarak bir gerilim olduğunu, bu gerilimin tehlikeli sonuçlar doğurabileceğini; 4 Marttaki saldırıda hücreden çıkartıldıktan sonra, “hastaneye gitmek istemiyorum” diye zorla dilekçe imzalatılmak istendiğini, bunu kabul etmediğini, ağız içi aramadan dolayı hastaneye rapor için gitmediğini, gardiyanların “ağız içi aramadan jandarmanın sorumlu olduğunu” dile getirdiğini, “kendilerini ilgilendiren bir konunun olmadığını” söylediklerini ilettiler. 4 Mart günü revirde doktor olmadığı için revirden de rapor alamadıklarını; başka cezaevinde bulunan ve adli suçtan cezaevinde olan bir mahpusa yazdığı mektupta, “dem dema azadiye” yazdığı için mektubun kendisine iade edildiğini, iade gerekçesi olarak da örgüt propagandası yaptığını söyledikleri için mektubun çıkışına izin vermediklerini” aktarmıştır.

D. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “20 Şubat’ta Diyarbakır’dan sürgün edildiğini, sürgün aracında yer olsa da eşyalarının tamamını getiremediğini, bütün eşyalarını getirmesine izin vermediğini, eşyalarından kendisi ile götüremediği 50 kiloluk eşyaları için 500 TL kargo ücreti aldıklarını; Rojavalı M. A. İ. ile M. M.’ in Urfa T Tipi Cezaevinden 23 Şubat’ta sürgün edildiğini; cezaevine girişte çıplak arama dayatmasını kabul etmemelerine rağmen, üstlerinin zorla çıkartıldığını bu uygulamayı kamerasız odalarda yapıldığını; 4 Mart Pazartesi günü 2 müdür yardımcının öncülüğünde 30-40 kadar gardiyan grubunun odalara hiçbir sebep yokken baskın yapılır gibi girildiğini, “sayım yapılacağını, mahpusların sayım için ayağa kalkacağını” söylediklerini, kendilerinin bunu kabul etmediğini, kendilerinin zorla havalandırmaya çıkartıldığını; normal koşullarda slogan atıldığında, kapılar yumruklendiğinde kendilerine soruşturma açıldığını ancak son işkence ve provokasyonlardan sonra kendilerine soruşturma açılmadığını, cezaevi yönetiminin konuyu kapatmaya çalıştığını, hakaret, küfür ve işkencelerini örtmeye çalıştıklarını, kendileri suçlu oldukları için olayı büyümeden kapatmaya çalıştıklarını, kendilerine bundan dolayı soruşturma açılmadığını ancak bu hiç açılmayacağı anlamına gelmediğini, başka mazeretler uydurarak da soruşturma açılabileceğini; cezaevine yeni sürgün edilmiş olmalarına ve eşyaları gelmemiş olmasına rağmen, 10 gün içinde 4 kere arama gerçekleştirildiğini; istedikleri gazeteyi alamadıklarını, cezaevinin 50 kişilik kota koyduğunu, en az 50 mahpusun aynı gazeteyi talep etmemesi durumunda gazetenin alınmadığını, bundan dolayı hiç gazete alamadıklarını, bu durumu hapisanenin anons ile mahpuslara duyurulduğunu; 3 aydır kitapları verilmeyen mahpuslar olduğunu, kitapların çok geç teslim edildiğini” aktarmıştır.

H. M. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “23/02/2024 tarihinde Denizli T Tipi Hapishanesinden mahpuslardan N. B., R. İ. ve S. D. ile birlikte sürgün getirildiklerini, 4’ünün Kavak S tipi Hapishanesine getirildiklerinde ayakta girişte bekletildiğini, 30 dakika boyunca ayakta bekletildiklerini; mahpuslardan N. B.’in bel ağrısı olduğu ve ayakta duramadığını, bu nedenle yerde oturmasını gardiyanlardan istediğini, gardiyanların bunu reddettiğini, gardiyanların kendilerine “eliniz bağlı niye duruyorsunuz?” diye bağırdığını kendilerinin bir gerginlik olduğunu hissettiklerini; 23/02/2024 Cuma, saat 20:00 da hapisanenin bekleme odasına getirildiklerini, oradan arama kabinine geldiklerini ve mahpusları 2 şer 2 şer çağırdıklarını, N. B. ve S. D.’in geçtiklerini, kendisi ve R. İ.’nin sonra çağrıldığını 2 gardiyanın “üstünü çıkar” dediğini, ayakta dururken 2 gardiyanın aynı anda kendisine tokat attığını, bu tokatların kulaklarına denk geldiğini ve aynı anda dengesini kaybederek yere düştüğünü, “insanlık onuru işkenceyi yenecek” diye bağırdığını, yüzünü eliyle kapattığını,

gardiyanların ellerini kaldırıp yüzünü ve gözlerini yumrukladıklarını, cenin pozisyonundayken gardiyanın “ben senin nefesini nasıl keseceğimi bilirim” dediğini ve sağ kaburgasına ve aşağısını sürekli tekme attıklarını, 2 gardiyanın kendisini 20 dakika boyunca dövdüğünü ve tekme attığını, gardiyanların hem kendisini dövdüklerini hem de elbiselerini çıkardıklarını kendisini çıplak olacak şekilde zorla soyduklarını, iç çamaşırını dahi soyduklarını giysilerini X-Ray cihazına götürüp cihazdan geçirdikten sonra geri getirdiklerini (Görüşme sırasında sol gözünün üstünde ve yüzünün sol tarafında açık renkli morarma olduğu görülmüştür. Hareketlerinin kısıtlandığını otururken ve ayağa kalkarken acı çektiğini işitme güçlüğü çektiği tespit edilmiştir.); işkencelerden sonra 2 gardiyan dışında başka bir memurun işlem aldığını ve kayıt esnasında işkence yapan bir gardiyanın kendisine “erkeğim ne oldu?” diyerek tahrik ettiğini, sonrasında R. İ. ile birlikte hastaneye götürüldüklerini, hapishaneden çıkarılmadan önce Jandarmanın ağız içi dayatması yaptığını, kendisinin ve R. İ.’nin ağzını açmadığını, hastaneye gitmek istemediğini sonrasında jandarmaların ayakkabılarını çıkartıp duvara vurmalarını ve çoraplarını çıkartmasını istediğini ve bunu dayatarak kendilerini zorladığını ancak kendilerinin bunu kabul etmediğini; bilinç kaybı yaşaması nedeniyle idarenin bir süre bekledikten kendilerini hastaneye götürdüğünü; yolda jandarmanın kendilerine laf attığını ve sürekli hakaret ettiğini; genç bir doktorun kendisini gördüğünü, doktora her yerini gösterdiğini ve “görme kaybı yaşadığını, kulaklarının duymadığını, işitme kaybı yaşadığını, kaburgalarının vücuduna battığını ve çok acı çektiğini, söylediğini, kelepçeli muayene olmayacağını” söylediğini; doktorunda “kelepçeyi aç” dediğini ancak gardiyanın “açmam” diyerek kelepçeyi açmadığını; darp raporu aldığını ancak raporda sadece “sol göz lateralinde hafif kızarıklık var” yazıldığını, raporda başkaca bir tespit yapılmadığını, “gözde biraz morluklar var” şeklinde rapor oluşturulduğunu, bunun da yetersiz bir rapor olduğunu; hastaneden çıkarken jandarmanın “H.bak bir şeyin yok” dediğini; 23/02/2024 gece 23:59 gibi hapishaneye getirildiklerini, hafta sonu nedeniyle hiçbir işlem yapılmadığını, 26/02/2024 te revire gittiğini revirde bir kadın bir erkek doktorun olduğunu, kendisinin “kaburgalarım korkunç ağrılar var nefes alamıyorum, kulaklarım duymuyor” dediğini, erkek doktorun hiç bakmadığını, kadın doktorun ise “gözde darp izi var” dediğini; sağ ve orta kaburgalarının sürekli ağrıdığını, günde 2 kas gevşetici aldığını ancak ilaçlardan sonra uyuyabildiğini ve oturup kalkmakta çok zorluk çektiğini, lavaboda hareket edemediğini, kaburgaların ağrıdığını, kendisine işkence gördükten sonra soruşturma açıldığını, soruşturma sonunda bir ay aile görüşünden yoksun kalma cezası verildiğini, çıplak arama dayatmasına karşı çıktığı için bu cezayı aldığını ve infaz hakimliğine itiraz ettiğini; kendisine çıplak arama dayatması ve sonrasında işkence edildiğini, bu yaşanan olaylarının çok büyük kısmının kamera karşısında olduğunu, buna rağmen Kavak S tipi Kapalı Cezaevi müdürlüğünün 06/02/2024 Tarih ve 2024/190 Karar no ile kendisine ceza verdiğini, ancak kendi suç duyurularının cezaevinden dışarı çıkarılmadığını; hapishanede 3 kişilik odalarda tutulmalarına rağmen ayakta sayım dayatması yapıldığını; 4 Mart’ta sabah sayımında saat 08:00 da 20-25 kadar gardiyanın ve 2 baş gardiyan, müdür ve kıdemli memurların tutuldukları odaya girdiğini “bundan sonra dışarıda havalandırmada ayakta sayım vereceksiniz” diyerek bağırdığını, mahpuslardan R. İ. ve S. D. ile aynı odada tutulduklarını, bu görevlilerin hep birlikte odaya girdikleri sırada R. İ. ve S. Demir’in sandalyede oturduğunu mahpusların gardiyanlar tarafından zorla sandalyeden kaldırılarak ayakta sayıma zorlandığını, ayakta sayıma direnince de baş gardiyanın “bu genel aramadır” diyerek mahpuslara “duvara yüzlerini dönmelerinin” söylendiğini, sonra bütün odanın darmadağın edildiğini, siyasi mahpusların bulunduğu bütün odalarda bunun yapıldığını; bu olaya ilişkin olarak ve kendisine yapılan çıplak arama dayatması ve işkenceye ilişkin olarak Adalet Bakanlığına, Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusuna bulunduğunu ancak dilekçelerinin verilmediğini, herhangi bir başvurusunun akıbetini sormadığını; Kavak S Tipi hapishanesinde çok fazla insan hakkı ihlali ve şiddetle karşı karşıya kaldıklarını, bu nedenlerle sürekli olarak bütün mahkumların kurumlara başvurular, savcılığı suç duyuruları ve idareye dilekçeler yazdıklarını ancak idareye verdikleri dilekçelerde işlem numarası verilmediğini; ideli taahhütlü mektuplarda da iade koşanlarının kendilerine verilmediğini, bu nedenle yazılan mektup ve dilekçelerin akıbetinin bilinmediğini, pullu mektupların kaybolduğunu; bazı memurların özel olarak mahkumlara yaklaşımları olduğunu, sürekli hakaret ettiklerini, mahkumları tahrik etmeye çalıştıklarını, infazlarını yakmakla tehdit ettiklerini; 4 gündür odaya gelen gardiyanların sabah sayımlarında havalandırmada ayakta sayım dayattıklarını, ancak bunu mahpusların kabul etmediklerini, bu nedenle sürekli olarak saat başı kendilerini taciz ettiklerini, akşam sayımlarında havalandırma kapalı olduğu içinde ayakta sayım için kendilerinin sürekli tehdit edildiklerini; tutuldukları S tiplerinin tecrit alanları olduğunu, sadece bahçe kapısının açık olduğunu, bunun dışında tecrit uygulamalarının devam ettiğini; 2 haftada 1 defa, 1 saat, 8 mahpus ile birlikte spora çıkarıldıklarını, bunun dışında herhangi bir etkinlik yapılmadığını; Denizli T Tipi hapishanesinde 10 kişi tutulduklarını, koşulların kolay olmadığını ancak S tipi hapishanesinde çok yalnız hissettiğini, S Tipi Hapishanesinde ortak alan

bulunmadığını, S tipinde de bütün faaliyetlerin ve ortak alanları haftalık programa geçirilmesini, bunun için insan hakları derneğinin başvurular yapması ve kamuoyu oluşturmasını istediğini” aktarmıştır.

V. H. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Kavak S Tipinde B blokta adli FETÖ, IŞİD’li mahpuslarla beraber tutulduklarını, bunun tehlikeli olabileceğini ancak idare tarafından Kenan Evren’in devreye koyduğu “Karıştır barıştır” uygulamasının Kavak S tipi Hapishanesi’nde tekrar hortlatıldığını, PKK, sol örgütler ile DAİŞ ve cemaatten tutuklu olanların aynı koridorlara alındığını, birçok gerginliği beraberinde getirdiğini; hastaneye sevklerde ağız içi arama dayatması yapıldığını, ağır hasta mahpusların bu nedenle hastaneye gidemediğini ve tedavilerinin yapılamadığını, ağız içi arama dayatmasını kabul etmeyen mahpuslara soruşturma açıldığını, ifadeleri alındıktan sonra mahpuslara hücre cezası verildiğini, bu nedenle mahpusların hastaneye sevk talep etmediklerini revire gitmeyi dahi istemediğini; 01/03/2024 tarihinde kendisinin de bulunduğu B-17 odasına gardiyanların geldiğini, 10 gardiyan ile baş memur olduğunu bildikleri gardiyanın odaya küfür ederek girdiğini, odada idare tarafından konulan çamaşırların asılması için duvardan duvara asılan ipe çamaşırlar seriliyken vurarak çamaşırları düşürdüğünü, “bunlar iyi günleriniz size daha neler yapacağım” dediğini, kendilerinin de bu tavra karşı çıktıklarını, kendileriyle küfürlü konuşamayacağını söylediklerini,’ın da “siz kimsiniz, bunların alın tekli odaya götürün” dediğini, sonrasında sakinleştiğini ve kendilerini odadan çıkartmadıklarını, araya hafta sonu girdiğini; 04/03/2024 tarihinde 50-60 gardiyanın koridora geldiğini, odalara hep birlikte girdiklerini, en başta kendi odaları olduğunu, bütün gardiyanların odaya girdiğini ve kendilerinin sakin bir şekilde ses çıkarmadan beklediklerini, sandalyeleri havalandırmaya attıklarını ve sayımın havalandırmada ayakta yapılmasını istediklerini, kendilerinin de bunu kabul etmediklerini, bütün odalarda sandalyelerin havalandırmaya atıldığını ve ayakta sayım dayatması yapıldığını, gardiyanların arama var diyerek bağırduklarını ve sayım almaya çalışıldığını, odadaki her şeyi yer fırlattıklarını, odayı darmadağın hale getirdiklerini; sonrasında gardiyan sayısının arttığını ve B-12 ve B-27 numaralı odalara bu kalabalık gardiyan grubunun girerek mahpusları odadan dışarı attığını, bu odadaki mahpusları dövmeye başladıklarını, bu sırada diğer mahpusların bunu anladığını ve slogan atmaya başladıklarını, gardiyanlar ve baş memurun “kim bağıyor” diye bağırduğunu ve diğer odalara girerek mahpusları işkence ile odadan çıkarttıklarını; mahpuslardan Y. A., C. D., A. K., R. B., S. K., Y. A., S. Ü., V. Y., M. K., N. B., Ö. B.’i işkence döverek ve zorla sürükleyerek hücreye götürdüklerini, koridorlarda ve odaların önünde bu 11 mahpusa işkence yapıldığını; sabah sayımında saat 08:00 da bu işkencenin yapıldığını bu mahpusların tekli hücreye atıldığını; saat 15.00-16.00 gibi geri odalarına getirildiklerini, bu 11 mahpusa yemek dahi verilmediğini, mahpusların göz altının morardığını, kaşlarının patladığını ve kaburgalarında şişlik olduğunu; baş memur olarak bildikleri adında gardiyanın ve adlı gardiyanın provokasyonları yaptığını ve işkencenin sorumlusu olduğunu, bu 2 gardiyanın hedef gözeterek bilinçli bir şekilde 11 mahpusa işkence ettiğini; 01/03/2024 tarihinde yaşanan olayın kendi odalarında olduğunu ve yaşananlarla ilgili 04/03/2024 tarihinde Adalet Bakanlığına, Cumhuriyet Başsavcılığına, Valiliğe ve diğer kurumlara başvuru yaptıklarını ancak bu dilekçelerinin çıkarılmadığını, bu hapishanedeki başvurularına ilişkin olarak herhangi bir evrak kayıt numarası veya çıkış işlem numarası verilmediğini, infaz birimine evrak kayıt numarası sorduklarını infaz memurluğunun da “biz bu tür işlemlerle ilgilenmiyoruz, bizim dilekçelerden haberimiz yok” dediğini; 01/03/2024 tarihli olaya ilişkin olarak bütün dilekçeler, suç duyuruları ve başvurularının idare tarafından imha edildiğini; 05/03/2024 tarihinde 04/03/2024 tarihli olaylara ilişkin olarak başvurular yaptıklarını ancak bu başvurularında akıbetini bilemediklerini, 2 defa çıkış işlem numarası istediklerini, 1 defada yazılı olarak istediklerini, ancak evrak kayıt numaralarına ilişkin cevap dahi verilmediğini; özellikle 04/03/2024 tarihinde olayla ilgili olarak bütün mahpusların Cumhuriyet Savcılığına suç duyurusunda bulunduğunu ve başvuru yaptığını ancak herhangi bir cevap verilmediğini suç duyuruları ve başvuruların idare tarafından gönderilip gönderilmediğinin bilinmediğini; havalandırmada 360 derece dönebilen 3 adet kameranın bulunduğunu ayrıca odaların içini görebilmek için 3 katlı hapishanenin çatısının üzerine 1,5 metre yükseklikte bir demir konularak bu demirin üzerine kameralar konulduğunu, bu çatı üzerindeki 1,5 metre yükseklikteki kameraların banyo ve tuvaletin olduğu yeri gördüğünü bu nedenle tuvaletin penceresini şeffaf poşetle kapattıklarını ancak idarenin her sayımda gelerek şeffaf poşeti çıkardığını; hapishaneye sürekli çok güvenli dendiğini ancak bilinçli olarak ses yalıtımının yapılmadığını, yan odada konuşulanların bile kendi odalarında duyulduğunu; koridorlarda gardiyanların ayak seslerinin dahi duyulduğunu, gardiyanların koridorlarda sürekli yüksek sesle küfürlü konuştuklarını, sürekli sohbet ettiklerini ve hiç susmadıklarını, özellikle koridorların başında bulunan odalardaki mahpusların bu sohbetler ve yüksek sesli konuşmalardan dolayı uyuyamadıklarını, kendi odalarının koridorun orta kısmında olduğunu ve seslerin

kendi odalarında dahi net bir şekilde duyulduğunu, bazen gardiyanların içeri gireceklerinden korktuğu için ve sohbetlerden dolayı uykusunun bölündüğünü; sadece kantinde satılan iç çamaşırlarının alınabileceğini, ailelerinin kendilerine gönderdiği iç çamaşırlarının kabul edilmediğini, ancak kantinde satılan iç çamaşırların kalitesiz, sağlıksız ve naylon olduğunu hem de kendisine uygun beden iç çamaşırı bulunmadığını, aldığı en büyük beden iç çamaşırlarının kendisine dar olduğunu; hapisaneye ilk geldiğinde çorap ve atletinin olmadığını ancak ailenin gönderdiğinin de alınmadığından haberdar olmadığını ve bu nedenle 5 ay atlet ve çorapsız kaldığını; hapisanenin fiziki koşullarının da yardımlaşmaya engel olduğunu, bu nedenle sadece hapisane fiziki koşulları nedeniyle de mağdur olduklarını; İdare gözlem kurulu kararları ile mahpusların infazlarının keyfi olarak uzatılmaya devam edildiğini; mahpuslardan A. V.'nin Akhisar hapisanesindeyken idare gözlem kurulu kararıyla infazının uzatıldığını, Kavak S Tipi Hapishanesine sürgün edildiğini, Kavak S tipinde 1 ay tutulduğu sırada 1 aylık süreçte İdare Gözlem Kurulu'nun infazını uzattığını, Kavak S Tipi Hapishanesinde İnfazının tamamlanmasına 1 yıl süre kalan mahpusların tamamına idare ve gözlem kurullarının "pişmanlık" dayatmasında bulunduğunu; Kavak S Tipi Hapishanesinde sürgün gelen mahpusların tamamına çıplak arama dayatması bahane edilerek işkence yapıldığını, 12-16 Şubat tarihleri arasında Urfa 2 nolu T Tipi Hapishanesinden 2 mahpusun Kavak S tipine sevk edildiğini ve bu mahpuslara çıplak arama dayatması dışında keyfi olarak saldırıldığını; yine 23/02/2024 tarihinde Denizli'den sürgün getirilen 2 mahpusa çıplak arama dayatması bahanesiyle saldırıldığını; açlık grevine 10 günde bir 2 şer mahpusun devam ettiğini, açlık grevinde olan mahpusların dilekçe ile başvuru yaptığını idarenin açlık grevindeki mahpusları B-4 odasına götürdüklerini günlük tartı ve ölçümlerin yapıldığını, açlık grevine giren mahpuslara soruşturma açıldığını, ilk soruşturmada 1 ay spor ve diğer etkinliklerden 1 ay yoksun kalma cezası verildiğini, mahpusların dönüşümlü olarak açlık grevine girmesi nedeniyle 2'inci defa 10 ar gün açlık grevine başlamasında da tekrar soruşturma açıldığını sonrasında da 3 ay spor ve diğer etkinliklerden alıkoyma cezası verildiğini" aktarmıştır.

H. A. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Bu hafta açlık grevinde olduğunu, 10'ar gün aralıklarla 2 mahpusun açlık grevine girdiğini, açlık grevine başlayan mahpuslara refakatçi verilmediğini, açlık grevine başlayan 2 mahpusun arkadaşlarından ayrı başka bir koğuşa götürüldüğünü, 1 kaşık tuz, şeker, karbonat, 2 adet limon, 1 küçük yoğurt ve B-12 Complex vitamin verildiğini, süreli-dönüşümlü açlık grevinde olduklarını, 2. kez açlık grevine devam edildiği dönemde iâşenin çok azaldığını, en başından beridir bitki çayı ve meyve suyunu kendi paralarıyla aldıklarını, açlık grevine başlarken idareye dilekçe verdiklerini, açlık grevine başlayan mahpuslara soruşturma açıldığını sonrasında 1 ay etkinlik ve faaliyetten yoksun kalma cezası verildiğini, ancak bu konuda idarenin de tam bir kararı olmadığını ikinci defa açlık grevine giren mahpuslara 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, 3 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası alanların infaz hakimliğine itiraz ettiğini ve itirazlarının kabul edildiğini idarenin bundan sonra greve başlayanlara 1 ay etkinlik ve faaliyetlerden yoksun kalma cezası verdiğini; 06 Şubat 2023 tarihinde Pazarcık (Kahramanmaraş) dolayında 04.17'de gerçekleşen yıkıcı depremde Türkoğlu 2 Nolu L Tipi Kapalı Hapishanesinden buraya sürgün getirildiklerini, geldikleri ilk günden beridir ayakta sayım dayatması ile karşılaştıklarını ve sabah ayakta sayımı havalandırmada dışarıda vermeye zorlandıklarını, bu konuda kendisine ve arkadaşlarına 20'den fazla soruşturma açıldığını ve bu soruşturmalar sonucunda infaz hakimliğine itiraz ettiklerini ve infaz hakimliğinin kendilerini haklı bulduğunu, infaz hakimliğinin kararına rağmen 1 aya yakın süredir dışarıda ayakta sayıma zorlandıklarını, dahası yağmurda yağsa, yağmur altında dışarıda ayakta sayım vermeye zorlandıklarını, ancak bu usulü kabul etmediklerini, bu nedenle 01/03/2024 tarihinde baş gardiyan ve 2 memurun provokasyon yaptığını sonrasında yapılan bu saldırıya karşı kendilerinin suç duyurusunda bulunmak üzereyken 04/03/2024 tarihinde B-4 odasında açlık grevindeyken odaya önce 10 gardiyanın sert ve kapıya vurarak girdiğini, daha sonra 50-60 gardiyanın B-8 odası odasına girdiğini, mahpusların slogan attığını ve 11 mahpusa işkence edildiğini, 11 mahpusa yaklaşık 8 saat boyunca yemek ve su verilmeden tekli hücreye atılarak işkence yapıldığını; konu hakkında başvurular ve suç duyuruları yapıldığını ancak idarenin bu resmi başvuruları dahi suç işleme pahasına imha ettiğini; idarenin mahpuslara her gün kimlik kartı getirdiğini, mahpusların bu kimlik kartını kabul etmediğini, sonrasında kendilerine bu konuda soruşturma açıldığını, 1 ve 3 ay şeklinde değişen miktarlarda etkinlik ve kültürel faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, zaten böyle bir etkinlik veya faaliyette olmadığını; Kürt ve Kürdistan tarihi ve Kürtçe kitapların mahpuslara verilmediğini, içinde "Öcalan" kelimesi geçen ve Kürt tarihi ile ilgili kitaplarda yasak kararı olmamasına rağmen "yasak" denilerek mahpuslara verilmediğini; mahpusların 2 ayda bir 3 kitap isteyebildiğini, 2'sinin

verildiğini 1'inin de şifahi olarak verilmeyeceğinin söylendiğini, bu 1 kitabın da şifahi olarak verilmemesi nedeniyle de herhangi bir başvuru ve itiraz yapılamadığını, idarenin bu yöntemle fiili bir yasak getirdiğini” aktarmıştır.

D. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Beraber geldikleri 23 mahpustan bazı mahpusların geri gittiğini ve Maraş'a sevk edildiklerini, idarenin “gitmek isteyen var mı? diye sorduğunu, kendisinin de başvuru yaptığını ancak Hatay hapishanesinin yapılmaması nedeniyle gidemediğini; kitap okumak istediğini ancak Türkçe kitaplar getirildiğini, Türkçe kitapları okuyamadığını, Arapça harflerle yazılan kitapları da idarenin getirmediğini; yemeklerin porsiyonlarının çok küçük olduğunu, 1 kişinin dahi doyamayacağı yemeğin 3 kişiye verildiğini, bu nedenle 3 kişinin de aç kaldığını; yemeklerin tuzunun yağının her şeyinin çok az olduğunu, biraz daha iyi olmasını istediklerini ancak idarenin aynı yemekleri getirdiğini “bize de bu geliyor” dediğini; kendisinin 4 yıldan fazla süredir hapishanede olduğunu, şimdiye kadar ailesiyle hiçbir şekilde görüşmediğini, ailesinin Türkiye'de yaşamadığı ve Afrin'de kalması nedeniyle herhangi bir GSM operatörü telefon numarasının olmamasından dolayı telefon görüşü de yapamadığını ancak depremden sonra Kavak S tipi Hapishanesine getirildiğinde elinde bir telefon numarası varsa ailesiyle görüşebileceğinin söylendiğini, telefon numarasını ezberlediğinden dolayı çevirdiğini ve ailesinin telefonu açtığını bu sayede 5 dakika görüşüğünü, deprem döneminde dahi diğer mahpusların aileleriyle telefonda 10 dakika görüşüğünü ancak kendisinin böyle bir hakkı olmadığı için sadece 5 dakika görüşürdüğü, bunu sadece 1 kere yaptığını sonrasında ailesini arayamadığını; İstanbul ilinde halasının kızının yaşadığını, telefon görüşü için idarenin istediği bütün evrakları hapishaneye gönderdiğini, idarenin de “Dozyer evraklar doğru hiçbir sorun yok ama savcı izni lazım” dediğini, ancak kendisinin savcıdan nasıl izin alacağını bilmediğini, kuzeninin İstanbul'da savcıya gittiğini, ancak savcının da Kavak'a gitmesi gerektiğini söylediğini, halasının kızının telefon görüşü için Kavak'a geleceğini söylediğini ama gelemediğini; İHD aracılığıyla savcıdan izin alınmasını dilediğini, 5 yıla yakın süredir ailesinden kimsenin sesini duymadığını, gardiyanların kendisine “Halanın kızı ile senin soyadının aynı olması lazım savcı ancak böyle izin verir” dediğini ancak Suriye'de böyle bir şey olmadığını, baba isminin soyadı olarak kullanıldığını, ancak kendisinin ve hala kızının babasının isimlerinin aynı olduğunu, soyadlarının da aynı olduğunu düşündüğünü buna rağmen telefon görüşüne izin verilmediğini, İHD'nin telefon görüşü sağlanması adına kendisine yardım etmesini istediğini” aktarmıştır.

F. D. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, 2 yıl boyunca Tokat T Tipi Kapalı Hapishanesinde tek başına tutulduğunu, Tokat'tan Kavak S Tipine sürgün geldiğini, hapishaneye girer girmez kendisine bir yönetmelik getirildiğini ve uzun bir ameliyat elbisesi getirilerek giymesinin istendiğini, ameliyat kıyafetini giydikten sonra gardiyanın elbiselerini toplayarak X-RAY cihazından geçirip geri getirdiklerini, yanında getirdiği ve üzerindeki kıyafetlerin tamamının şapkalı olduğunu bu nedenle üst kıyafetlerinin tamamına el konulduğunu, bu nedenle çıplak kaldığını, şapkanın koparılacak kıyafetlerin kendisine verilmesini istediğini ancak idare tarafından “terzi yok” denilerek reddedildiğini, üst elbisesi olmadan kalorifersiz odaya atıldığını, uzun süre bu kalorifersiz odada kaldığını, yüzlerce başvuru yaptıktan sonra 9 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsünün olduğu bloğa getirildiğini; hapishaneye girdiğinden beridir hem Tokat'ta hem de Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde 23 saat içerideki hücrede kapalı kaldığını, 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, odasında 4 kitap bulundurma hakkı olduğunu; spor-sohbet vb. kültürel etkinlik ve faaliyetlerden hiçbir şekilde faydalandırılmadığını; odada kamera bulunduğunu, her saat başı idare tarafından kontrol edildiğini, uykuya daldığında her saat başında 5 er dakika mazgalı açıp kendisini kontrol ettiklerini, her saat başı hücrenin ışığının açıldığını ve uykusunun bölündüğünü, bu durumu psikoloğa da anlattığını, “bir insanın yatak odasında izlenemeyeceğini, bunun özel yaşama saygı hakkı ihlali olduğunu” dile getirdiğini, psikoloğunda bunu kabul ettiğini ancak bu uygulamanın devam ettirildiğini; Tokat T Tipi Hapishanesinden yanında getirdiği kitapların ve babasının kendisine gönderdiği 4 kitabın hala bekletildiğini ve kendisine verilmemesi, mektuplarına el konulduğunu; Bakırköy Kadın Kapalı Hapishanesinde bir arkadaşına mektup gönderdiğini, mektubun 16 sayfa olduğunu mektubun, bir yerinde TOKİ geçtiğini, mektubun sonunda açlık grevinde başarılar dilediği bahanesiyle mektubuna el konulduğunu ve mektubun gönderilmediğini; yemeklerin hem porsiyonunun az olduğunu hem de yenemeyecek kadar berbat tadı olduğunu, hijyenik olmadığını ve yağ içinde yüzdüğünü, yemek saatlerinin belli olmadığını ve sürekli düzensiz olarak dağıtıldığını, saat 11-11:30 da gelmesi gereken yemeğin 14:00 da geldiğini, akşam yemeğinin 20:00 dan sonra dağıtıldığını” aktarmıştır.

M. K. ile 08.03.2023 tarihinde gerçekleştirilen avukat görüşünde; "Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu 9 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü ile aynı koridorda tutulduğunu bu koridorda; F. D., M. K., V. S., B. B., E. A., M. V., C. A., O. Ş., S. (Ö. olabilir); V. S. ile beraber günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, spor sosyal ve kültürel etkinliklerin hiçbirine çıkarılmadıklarını, spor için talepleri olup olmadıklarının sorulduğunu, o tarihlerde 6 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsünün olduğunu ve 6 mahpusunda spor talep ederek dilekçe yazdığını, 2 ay sonra spor taleplerinin reddine karar verildiğini, daha sonra bütün mahpusların infaz hakimliğine itiraz ettiğini infaz hakimliğinin itirazları kabul ettiğini, Savcının Ağır Ceza Mahkemesine itiraz ettiğini ve Ağır Ceza Mahkemesinin bu kararı kaldırdığını; 04/03/2024 tarihinde 11 mahpusun buldukları koridorun alt katına getirildiğini ve bu duruma tepki gösterdiklerini ve slogan attıklarını bu nedenle ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü 9 mahpusa soruşturma açıldığını; Kavak S tipi kapalı Hapishanesinin depremden sonra açıldığını ve ilk açıldığını kendisinin de Karabük T Tipi Kapalı Hapishanesinden sürgün getirildiğini, ilk geldiği günlerde ayakta sayım dayatması yapıldığını, idarenin sürekli olarak oturarak sayımı kabul etmeyeceğini şifahi bildirdiğini, 2 ay boyunca ayakta sayım dayatmasının devam ettiğini, 2 ayın sonunda sayımı gelinen her gün odanın arama bahanesiyle dağıtıldığını, sonrasında ayakta sayım dayatmasının tekrar başladığını kendisinin infaz hakimliğine başvurduğunu, infaz hakimliği kararından sonra ayakta sayım dayatmasının sonlandığını ancak Mart ayı başında tekrardan bu ayakta sayım dayatmasının başladığını; mahpusların hastaneye sevkleri sırasında ağız içi arama dayatması yapıldığını, 23/01/2024 te hastaneye sevk edildiğini ve X-Ray cihazından geçtikten sonra jandarmanın ağız içi aramaya zorladığını, kendisinin de "iç beden muayenesi yapılamayacağını, bunun suç olduğunu, akıcı konuştuğunu, ağzında bir şey olması halinde konuşamayacağını" söylediğini, bu nedenle kendisini hastaneye götürmediklerini, sonrasında idari aramaya karşı çıktığı ve aramada zorluk çıkma bahanesiyle kendisine soruşturma açıldığını, 1 ay aile görüşünden yoksun kılma cezası verildiğini; Jandarmanın hastane sevklerinde önce ağız içi dayatması yaptığını sonrasında ayakkabıyı çıkararak mahpusun aramasını istediğini, sonrasında bağcıklarını çıkarmaya zorladığını, bu aramanın sadece ağız içi aramayla sınırlı kalmadığını; son haftalarda bütün mahpusların mektuplarının sakıncalı bulunarak el konulduğunu, mahpuslardan V. S.'nin mektubunun sakıncalı bulunduğu için "Uygun değildir" denilerek gönderilmediğini ancak gardiyanların gelerek şifahi olarak bunu aktardığını, V. S.'nin de yazılı olarak gerekçe sunulması için başvuru yaptığını ancak bu başvuruya henüz cevap verilmediğini; 15 kitap hakkı olduğunu, Karabük'ten yanında getirdiği 100 kitabı olduğunu, bu kitapların listesini talep ettiğini idarenin bu 100 kitabın listesini vermediğini, dergilerine el konulduğunu ve dergilerinin kendisine verilmediğini" aktarmıştır.

M. B., 19.03.2024 tarihinde kardeşi Ö. B. için yaptığı başvuruda; "Siyasi hükümlü olan kardeşi Ö. B.'in kendi isteği dışında Bafra T Tipi Kapalı Hapishanesi'nden Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, çıplak arama dayatması, darp ve işkence iddialarının olduğunu, haberlerde son günlerde yine aynı hapishanede benzeri başka hadiseler yaşandığını da görülebileceğini, çok ciddi baskı ve şiddetle karşı karşıya olduklarını, can güvenliklerinin endişeli olduklarını, son yaptıkları telefon görüşmesinde "Hapishane yönetiminin kendilerine baskı uyguladığını ve hak ihlallerine maruz bırakıldıklarını, kime hükümlülerin de darp edildiğini, hapishane girişinde çıplak aramaya maruz bırakıldıklarını" anlattığını" aktarmıştır.

C. B., 20.03.2024 tarihinde abisi N. B. için yaptığı başvuruda; "Abisi N. B.'un 2018 yılında tutuklandığını bu süreçte Hakkari daha sonra Van ve Erzurum Hapishanelerinde tutuklu kaldığını, şu anda ise Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunduğunu, abisiyle 5 Mart civarı gerçekleştirdikleri görüşmede kendisi ve neredeyse tüm hapishanelerdeki tüm mahpuslara psikolojik ve fiziksel işkence şiddetine maruz bırakıldıklarını anlattığını, Samsun S Tipi açısından bu durumun çok ciddi bir hal aldığını ve elinden geldiğince bu işkence kamuoyuna yansıtılmasını talep ettiğini, şu anda evde birlikte yaşadığı anne, baba ve kardeşlerinin uzun yola çıkmasının imkansız bir durum içerdiğini, annesinin 65 yaş üstü olması babasının da %83 oranında fiziksel engeli bulunması ve 3 abisini de %90 zihinsel engelini bulunması dolayısıyla kendisinin de birtakım sağlık problemleri olması nedeniyle ve de hem geçimlerini sağlama hem de uzun yola çıkma imkanlarının olmadığını, avukatların hapishane görüşüne gitmesi suretiyle abisi N. B. ve işkenceye maruz bırakılan mahpuslara görüşerek işkencenin önlenmesine dair somut önlemler ve başvurular yapılmasını talep ettiklerini; ayrıca aile bireylerinin Yüksekova'da abisi N. B.'un bulunduğu Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine gitmesinin imkansız olması dolayısıyla ailesine daha yakın bir hapishaneye nakil işlemlerinin gerçekleştirilmesi için gerekli işlemlerin ve

başvuruların yapılmasını talep ettiklerini, en önemlisi abinin hapisanedeki işkence durumunu aktarılmasıyla cezaevi yönetimi tarafından sırf bu sebeple kendisine yönelik baskının artması için gerekli tedbirlerin alınmasını istediklerini” aktarmıştır.

M. A., 27.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “İçinde bulunduğu koşulları ve bu koşulları yaratan nedensellikleri derneğimize bildirip hukuki ve insani anlamda destekleri, gerek iç hukuk gerekse de uluslararası hukukta haklarını ve yaşadığı mağduriyetler ile birlikte hak kayıpları için gerekli girişimlerin yapılmasını talep ettiğini, adına yargı yoluna basına ve çözüm merkezi olabilecek her yere başvuruda bilinmesi için ne yapması gerekiyorsa bildirilmesini istediğini, kendisinin 52 yaşında hasta bir mahpus olduğunu, hastalıklarının nodüler hipotiroid 2 ventrikül tip bir mitral yetersizlik olduğunu, hipertansiyon, astım, omurgalarını da kemik daralması ve birkaç tane fitik ve kaslarda yırtıklar olduğunu, böbrek problemleri olmak üzere sağlık sorunlarının olduğunu, tüm bu hastalıklarına rağmen yaşama tutunmaya çalıştığını, bulunduğu kurumlardan keyfi olarak ve haksız olarak sürgün edildiğini, hiçbir illiyet bağının olmadığı hapisanelere gönderdiklerini, orada da can güvenliği sorunu çıkardıklarını, ailesinin İzmir’de yaşadığını, yargı çevresinin İzmir’de olduğunu, ikamet yerinin İzmir olduğunu, 2016 yılında Silivri Kapalı Cezaevi açıldığında 9 noluya sürgün edildiğini, o günden sonra birçok yere yollandığını, Silivri’yi 9 nolu’da bir çok kez İzmir’e nakit talep etmesinden ötürü Bodrum S Tipi Ceza infaz kurumu açıldığında oraya gönderildiğini, orada da en az 5 veya 6 kez İzmir il içinde nakil talep ettiğinden dolayı 7 Mayıs 2024 tarihinde gece yarısı baskını ile doğuşundan alınıp 16 saat elleri kelepçelenerek, kelepçeleri açılmaksızın Samsung Kavak S Tipi Kapalı Ceza infaz kurumuna iradesi dışarının dışında getirildiğini, günümüz koşullarında dışarıdaki yaşamın sosyo-ekonomik zorluklarının had safhada olduğu bir dönemde ailesiyle ilişkilerinin ortadan tamamen kaldırılması ile yalnızlaştırılıp psikolojik ve fizyolojik zorluk içinde olduğunu, bu durumun farkında olan gayri resmi eşinden Tunus uyruklu 10 yıldır 3 kişilik ziyaretçi listesine kayıtlı olduğunu, UYAP kayıtlarında bulunan aile nüfus tablosunda ilkokul ikinci sınıfa giden kızının annesi olarak görünen Hanım’ın kendisi, adlı yakınının, İzmir’den geliş dönüşlerinin 26 saatlik yolculuğa rağmen ziyarete alınmadığını, Kavak’tan Samsun Adliyesine gidiş dönüşü 200 km olmasına rağmen savcının izin vermediğini, diğer bir yakınının ise yine aynı koşulları ve şartları taşıyan M. S.’in de 10 yıldır ziyaretçisi olduğunu, UYAP’ta görüldüğünü, aynı duruma maruz bırakıldığını, burada bir fiziko terör uygulandığını; şahsına yolsuzluk dayatıldığını, kurum girişinde giysi ve yaşam malzemelerinin kantinden temin ettiği birçok ihtiyaçlarının bu kurumda satılmadığını, geldiği kurumda aldığı dair fiş olsa da “burada almıyoruz, istediğin yere başvur” tavrıyla verilmemesi; yine iletişim hakkının başta olmak üzere engellendiğini, kişisel temaslarda farklı bir yönelimin mevcut olduğunu, sorunların had safhada olduğunu ve her nedense yıllardır tüm yapmış olduğu başvuruları ret kararı verildiğini; bunun yanı sıra tüm sürgün kararlarında aynı kişinin imzasının mevcut olduğunu, bunun da haliyle bambaşka bir durumları ve düşünceleri yarattığını, ikamet ilinden bunca uzak ve ücra bir yere gönderilmesinin manidar olduğunu sonrası ve aşamalarda gelinebilecek her türlü senaryoda bu kişi ve idarenin sorumlu olacağını, başına gelebilecek herhangi bir sorunun veya kendisine zarar verdiği gibi bir yönelim veya kendisi kuruma bildirerek yapacağı eylemsellikten bunların sorumlu olacağını, bugün yazmış olduğu mektupla birlikte kamu denetçiliği kurumuna uzunca bir dilekçeyle başvuruda bulunduğunu da belirttiğini” aktarmıştır.

M. K., 30.07.2024 tarihinde Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyana göre; “Buraya yaklaşık 16 ay önce “Maltepe L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunun kapasitesinin dolu olduğu” gerekçesiyle zorunlu nakil ile getirildiğini; annesinin, eşinin ve 2 küçük kızının İstanbul Maltepe’de ikamet ettiklerini, maddi imkanları olmadığı için buraya ziyaretine gelemediklerini, bu durumun ailesini ve kendisini çok yıprattığını, özellikle kendisini göremedikleri için çok üzüldüklerini ve olumsuz yönde etkilendiklerini, yaklaşık 15 aydır her ay ailesine yakın yerlere nakil talebinde bulunduğunu ama her ay ret cevabı geldiğini, bugüne kadar yazmadığı hiçbir devlet kurumunun kalmadığını ama yine de hiçbir sonuç alamadığını; İstanbul’da ailesinin ikametine yakın çevre illerde o kadar yüksek güvenliki cezaevi varken kendisini buraya yolladıklarını; 5 yıldır cezaevinde olduğunu, bugüne kadar hiçbir disiplin suçu işlemediğini iyi halini hiç bozmadığını, nakil talebinde bulunabilmek için maddi imkan haricinde bir eksiğinin olmadığını, sadece maddi imkan olmadığını, ancak bakanlığın durumu olmayanların ücretsiz nakil ediyor diye bildiğini, buna rağmen kendisine her ay ret kararı geldiğini, ailesine yük olmamak için bırakın para istemeyi okumak için kitap, giymek için eşofman, ayakkabı dahi istemediğini, kendisinin şu an üstündeki kıyafetlerinin yırtık olduğunu, ayağına giyecek ayakkabısının olmadığını, yolladığı mektubun pulunu bile bir arkadaşından aldığını, onca yüksek nakil masraflarını nasıl

karşılatabileceğini bilemediğini, bunların hepsini yaşadığı bakanlığa yazdığını ancak bir sonuç alamadığını, ailesini çocuklarını çok özlediğini, daha ağır bir cezanın olamayacağını, tekli odada kaldığını, televizyon ve radyosunun olmadığını, para olmadığı için alamadığını, ibadetini yaptığını, kütüphaneden gelince kitap okuyabildiğini, zamanını böyle geçirmeye çalıştığını, yeni bir cezaevi olduğu için hiçbir şeyin tam oturmadığını, tek olduğu için kimseden de bir bilgi alamadığını” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

R. B. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Kobaneli A. D. adlı mahpusa örgüt üyeliğinden dolayı ceza verildiğini, infazının 9 ay uzatıldığını, Urfa'dan geldiğini, daha önce de 3 ay infazının uzatıldığını toplam 12 ay infazının uzatıldığını, koşullu salıverilme ve şartlı tahliyesinin engellendiğini, ancak bihakkın tahliyesinin tamamlanmasının beklentileceğini; mahpuslar dan L. Y.'in idare ve gözlem kurulu Kararıyla 13.08.2024 tarihinde infazının 6 ay uzatıldığını; Ş. adlı mahpusun adli bir suçtan dolayı da dosyasının bulunduğunu, ancak infazının siyasi dosyalarla birlikte içtima edildiğini, siyasi dosyasından almış olduğu cezanın tamamının infaz edildiğini, adli suçtan dolayı hüküm giydiği cezanın da tamamlandığını, idare ve gözlem kuruluna çıkmak için 35 günlük bir süre verildiğini, 35 gün Sonra İdare Ve Gözlem Kurulu'nun tekrar gözden geçireceğini infazının şimdilik 35 gün uzadığını, Ş.'in zaten siyasi bir suçtan hüküm giydiği dosyasından dolayı şartlı ve koşullu salıverilmesi hakkının kullanılmayarak büyük bir haksızlığa uğradığını; 4 Mart 2024 tarihinde mahpusların odasına girilerek işkence ile odalarından çıkartılıp tekli hücrelere konuldukları olaydan sonra spora çıkartılmadıklarını, bu olay öncesinde resim atölyesine de götürüldüklerini ancak sonrasında resim atölye ve diğer faaliyetlerin de yasaklandığını, idari ile ikili görüşmelerinde kendilerinin “faaliyetlere çıkaracaklarının” söylendiğini, ancak kimlik almadıkları için bu faaliyetlere başlamadıklarını, mahpusların kimlik almaları gerektiğinin söylendiğini, kimliği almazlarsa hiçbir şekilde faaliyetin olmayacağını bildirildiğini, hapisanede kimlik dayatması yapıldığını, askerlerden, gardiyana ve doktoruna kadar kimlik gösterilme dayatması ile karşı karşıya kaldıklarını; spora haftada bir çıkaracaklarının söylendiğini, ancak spora çıkarılırken “koridor-koridor çıkaracaklarının, tutuklu ve hükümlü mahpus ayrımı yapılacağı” söylendiğini, ancak kendi koridorunda sadece 2 odanın olduğunu ve sadece 5 kişiyle spora çıkabileceğinin söylendiğini, bunu kendisinin kabul etmeyeceğini, hapisane idaresinin yine ayrımcı bir yaklaşım sergilediğini, kendisiyle aynı suçtan hüküm giymiş veya tutuklanmış mahpuslar dışında böyle bir uygulama olmadığını; hapisanenin fiziki yapısının insan haklarına aykırı olduğunu, tamamen güvenlik amacıyla hantal bir yapının içinde hapsedildiklerini, hapisanenin içinde A, B ve C blokta alt ve üst hücreler bulunduğunu, A ile C Blokta üçlü odaların bulunduğu koridorun bittiği yerin sonunda hücrelerin başladığını, B Blokun arka kısmında 4 adet açık bir adet kapalı spor sahasının bulunduğu ve bu spor sahalarının bittiği yerde alt katta hücrelerin olduğunu üst katında ise 2 hobi atölyesinin olduğunu, sonrasında tekrar hücrelerim başladığını, mahpusların hücreye kapatılması halinde hiç kimse ile iletişime geçemeyeceğini en yakın mahpusun alt katta veya 4 spor salonu uzaklıkta olduğunu, bu hapisanede bütün mahpusların hücrelere sığdırılabilecek şekilde inşa edildiğini, şu an bildikleri kadarıyla 17 mahpusun ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu ve tek başına hücrede tutulduklarını; sosyal faaliyetler için yeterli kadar alanın bulunduğunu ancak idarenin hiçbir şekilde sosyal faaliyetlere çıkarmadığını; mahpusların hastaneye sevki sırasında onur kırıcı şekilde ağız içi arama dayatması yapıldığını, bu nedenle hasta mahpusların hastaneye gitmediğini hastaneye sevk sırasında ağız içi arama dışında ayakkabı bağcıklarını sökme dayatması olduğunu; mahpuslardan K. K.'nın kalp krizi geçirdiğini, revire sevk edilir edilmez acil olarak hastaneye sevkinin yapıldığını, ancak kendisine ağız içi arama dayatması yapıldığını ve kendisinin de bunu kabul etmeyerek geri hücreye getirildiğini, ancak durumun acil olduğunun anlaşıldığını bu nedenle acil olarak hastaneye tekrar sevk edildiğini, doktorun “neden geç kaldın” diye sorduğunu “kalp krizi geçirmişsin, bu kadar da geç kalınmaz” dediğini, K. K.'ya 3 adet stent takıldığını, stent takıldıktan sonra gece vakti kardiyoloji servisine hasta bakım odasına girerken ayakkabı bağcıklarının sökülmesi için dayatma yapıldığını, kendisinin baygın halde dahi bunu kabul etmediğini, ancak ayakkabısının zorla soyulduğunu hasta bakım odasında gardiyanın soyduğu ayakkabının bağcığını söküp atarak ayakkabıyı geri getirdiğini, K. K.'ya memur emrine karşı gelmekten disiplin soruşturması başlatıldığını ve sonrasında ceza verildiğini, ağız içi arama dayatmasını kabul etmeyen mahpuslara disiplin soruşturması açıldığını ve kendilerine ceza verildiğini bu nedenle mahpusların hiçbir şekilde hastaneye sevk istemediğini; yine mahpuslardan R. T.'a 2 kere ağız içi dağıtması yapıldığını ve 2 kere hücre cezası verildiğini; F. Ç. ve Y. A.'ın kronik hepatit ve tansiyon hastası olduğunu, ancak ağız içi arama dayatması nedeniyle hastaneye sevk edilmek istemediğini; kendisinin 2012 yılında açlık grevine girdikten sonra ilaç kullanmak zorunda kaldığını, yüksek kolesterol nedeniyle kalp krizinin tetiklediğini, ağız içi araması dayatması nedeniyle

hastaneye gidemediğini; mahpuslardan O. E.'nin defterlerine arama sırasında el konulduğunu ve kendisine bu tutmuş olduğu notlar nedeniyle hücre cezası verildiğini, O. E.'nin şiirler yazdığını, şiirlerin içerisinde geçen "Kürdistan" ifadesi nedeniyle kendisine ceza verildiğini O. E.'nin itiraz ettiğini; aramalar sırasında mahpusların tutmuş olduğu notlara mektuplara el konulduğunu, bu notlar ve mektuplara "devlet büyüklerine hakaretten" dolayı el konulduğunun söylendiğini, kendisinin de bir çok mektubuna el konulduğunu bu mektupların verilmesi için itirazda bulunduğunu, bir mektubunda Bekir Bozdağ'ın isminin geçtiğini "devlet büyüklerine hakaret" ettiği için mektubunun verilmeyeceğinin söylendiğini, Bekir Bozdağ'ın devlet büyüğü olarak görüldüğünü, yine bir mektubuna da "örgütsel haberleşme" nedeniyle el konulduğunu, ancak hangi ibarenin ve içinde geçen hangi cümlenin örgütsel ibaret olduğunun söylenmediğini; Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde çok basit nedenlerle mahpusların ajandalara, kitaplara, tutmuş olduğu notlar ve mektuplarına el konulduğunu bu el koyma işlemine karşı infaz hâkimliğine başvurulduğunu ancak savcılık infaz hakimliği ve sonrasında ağır ceza mahkemesinin koordineli olarak çalıştığını herhangi bir sonuç alınmadığını; mahpusların 6 Şubat depreminden sonra Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine getirdiklerinden beridir aynı odada aynı mahpuslarla birlikte kaldıklarını, dahası 4 Mart 2024 tarihinde yapılan saldırıdan sonra odalarının birbirine en uzak olacak şekilde ayrıldığını, bunun "bakanlığın talimatı üzerine yapıldığını" söylendiğini; mahpusların birçok kez oda değişimi rotasyon talebinde bulunduğunu ancak bu oda değişikliği taleplerinin "eğitim amaçlı yapıyorsunuz içeride örgütsel bir programımız var" denilerek reddedildiğini, mahpusların psikolojik olarak da yıpratılmak istendiğini; çatıdan yaklaşık 1,5 metre yükseltilmiş 360 derece görüş özelliği olan kameranın mahpusların tuvaletini gördüğünü; sıcak suyun 50 litre verildiğini, bu kotanın yeterli olmadığını, hapishanenin fiziki şartların nedeniyle sürekli olarak kirli ve pis olduğunu, bu nedenle mahpusların sıcak suya ihtiyacı olduğunu, kendilerine temizlik ve hijyen malzemelerinin verilmemesi, hijyen malzemelerine kantinde dahi ulaşamadığını, bu nedenle sıcak suyun daha önemli olduğunu, akan soğuk suyun da kötü koktuğunu, yalnızca çay demlemek için soğuk suyu kullanabildiklerini, içme suyunu dışarıdan kantinden tedarik ettiklerini, bunun da mahpuslara maddi bir yük getirdiğini, bu hapishanede hiçbir mahpusun ailesinin maddi durumunun iyi olmadığını, ancak su içmek için bile günlük her bir mahpusun en az 20 TL ödediğini; kalmış oldukları 3 kişilik odanın 2 katlı olduğunu, alt katta kapının üzerinde kamera olduğunu, aşağıda bulunan lambanın sürekli olarak açık kaldığını, lambayı kapatır kapatmaz gardiyanların gelerek lambayı açtıklarını, gece yarısı dahi olsa hemen müdahale ettiklerini, kapiya vurduklarını bu açık lambanın ücretinin de kendilerinden alındığını, daha sonrasında tasarruf tedbirlerine uymadıklarının iddia edildiğini; bu hapishaneye sürgün olarak getirilen veya ilk kez getirilmiş olan mahpusların çıplak arama dayatması ile karşı karşıya kaldıklarını, çıplak arama dayatmasına karşı çıkan mahpusların işkence ve kötü muamele ile karşılaştıklarını, idarenin ağız içi arama ve çıplak arama dayatmasına karşı sürekli olarak jandarmanın sorumlu olduğunu söylediğini, ancak çıplak arama dayatmasında işkence eden memurların gardiyanlar olduğu ve cezaevi idaresinin sorumlu olduğunu, bu konularla ilgili yapılmış olan suç duyuruları başvurular ve diğer dilekçelerinin hapishane dışına çıkarılıp çıkarılmadığının bilinmediğini, evrak kayıt numarası verilmemesi; çamaşırlarının havalandırmada kurutulabildiğini ancak dışarıda çamaşır ipinin yalnızca 1 metre olduğunu, 2 duvar arası mesafeni 7 metre olduğunu ancak kendilerine sadece 1 metre ip verildiğini ve bu 1 metre ip ile hangi çamaşırlarının kurtulacağını anlaşılamadığını, mahpusların mecburen odada eşyaların üzerine veya kaloriferin üzerine çamaşırlarını serdiğini bu küçük sorunun bile idareyle konuşularak aşılamadığını" aktarmıştır.

A. V. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; "17 Yıl 9 Ay 10 Gün hapis cezasının infazı sebebiyle 17/12/2012 tarihinden beridir hapishanede olup, 3 aya yakın bir süredir de Samsun/Kavak S Kapalı Hapishanesinde hükümlü olarak bulunduğunu; koşullu salıverilme tarihinin 21/09/2023 iken Samsun Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edilmeden önce Akhisar T Tipi Kapalı Hapishanesinde infazının 9 ay uzatıldığını, bu süreyi tamamlamak üzereyken sürgün edildiğini ve henüz kendisiyle görüşülmemiş kendisini tanıma fırsatı olmadan Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde İdare Ve Gözlem Kurulu'nun 24/06/2024 tarih ve 2024/1794 sayılı kararı ile 2 ayrı disiplin soruşturması gerekçe gösterilerek infazının 2 ay daha uzatıldığını; Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesine gelir gelmez 2 kere hücresinin önüne geldiğini ve 2 defa da kimlik dayatmasında bulunulduğunu ve kendisinin "kimliği almayacağını" söylediğini, 2 defa disiplin cezası verildiğini, normalde yapılan ilk eylemlerde uyarı verildiğini, ikincisinde kınama verildiğini, ancak kendisine 2 defa da bir ay etkinlikten yoksun kalma cezası verildiğini, aslında durumun böyle olmadığını, iyi halli olduğu sırada kimlikten dolayı kendisine soruşturma açıldığını, bu cezaların kendisinin Adalet Bakanlığı'na hasta mahpuslar için başvuru yaptığını, yaptığı bu başvurudan dolayı idarenin kendisine kin besleyerek bu 2 cezayı verdiğini, etkinlik kültürel sosyal faaliyetlerden

men cezası verilerek 2 ay infazını uzatıldığını, ancak bu 2 ay uzatmadan sonra herhangi bir ceza almadığını, bu 2 cezanın da infazının tamamlandığını ancak buna rağmen infazının bir yıl daha uzatıldığını ve son verilen infaz uzatma kararında 2 ayrı disiplin soruşturmasının gerekçe edildiğini bunun hukuka aykırı olduğunu şöyle ki, 2 aylık gözden geçirme süresi içerisinde hiçbir disiplin soruşturması ile karşı karşıya kalmamış olup infazını tamamlamaya çalıştığını, ağır hastalıkları nedeniyle son 5 yıldır hareket kısıtı bulunduğunu ve hastalıkları nedeniyle odasından dışarı çıkmadığını, kendisinin herhangi bir kurulun önüne çıkarılmadığını idare ve gözlem kurulundan haberi dahi olmadığını, sadece psikologla görüştüm güldüğünü, psikoloğun kendisine “pişman mısın?” diye sorduğunu, kendisinin de “ben bu suçları işlerken mümeyyiz bile değildim” dediğini, psikoloğun “çıkınca ne yapacaksınız?” diye sorduğunu, kendisinin de “çıkınca tedavi olacağım” dediğini, bunun dışında herhangi bir soru sorulmadığını ve hüccesine geri yollandığını, sonrasında Samsun Kavak S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü İdare ve Gözlem Kurulu'nun 2024/2539 Karar numaralı ve 10/08/2024 Tarihli kararı ile “iyi halli olmadığı” gerekçesi ile tahliyesinin engellendiğini, İdare ve Gözlem Kurulu, ilgili koşullu salıverme görüş bildirme kararında iyi halli olmama sebebi ile ilgili herhangi bir değerlendirme yapmamış olup daha önceki gözden geçirme kararının gerekçesi olan 2 ayrı 1 ay etkinlikten yoksun bırakma cezalarını öne sürerek tahliyesini engellediğini, İlgili kararda; d) 5275 sayılı Kanununun 89 uncu maddesi ile Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin Değerlendirilmesine Dair Yönetmeliğin 16/1 ve 16/2.nci maddeleri uyarınca yapılan genel değerlendirmeye göre hükümlünün; ceza infaz kurumlarının düzen ve güvenliği amacıyla konulmuş kurallara uymadığı, Toplumla bütünleşmeye hazır olmadığı tekrar suç işleme ve mağdura veya başkalarına zarar verme riskinin olduğu, telafi dönem puanının 45 eşik puanının altında 37,25 olması, hükümlüye Akhisar T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlünün koşullu salıverilmesi değerlendirilmiş 9 ay deneme verilmiş olmasına rağmen hükümlü bu süre zarfında 2 adet etkinliklerden 1 ay yoksun bırakma cezaları almış Hükümlünün örgütle bağının koptuğuna dair bir izlenimin olmadığı, hükümlünün işlemiş olduğu suça karşı pişmanlık duygusunun oluşmadığı, hükümlünün ıslahına yönelik çaba sarf etmediği, gelişim motivasyonunun yeterli düzeyde olmadığı, iyileşmeye açık olmadığı, hükümlünün işlemiş olduğu suçun bilincine varamadığı, Koşullu salıverilmesi için uygun görülmemiş 06/08/2025 tarihine kadar kurumda gözlem altında kaldıktan sonra yeniden değerlendirilmesinin uygun olacağı kanaatine varılmıştır.

KARAR:

Yukarıda açık kimlik ve infaz bilgileri yazılı hükümlünün koşullu salıvermesine dair yapılan değerlendirmeler neticesinde;

1) Hükümlünün karar tarihi itibarıyla; 5275 sayılı Kanununun 89 uncu maddesi, Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında

Yönetmeliğin 109 uncu maddesi ve Gözlem ve Sınıflandırma Merkezleri ile Hükümlülerin

Değerlendirilmesine Dair Yönetmelik uyarınca iyi HALLİ OLMADIĞINA,

2) 10/08/2024 tarihi itibarıyla koşullu salıverilmesinin UYGUN OLMADIĞINA,

3) 06/08/2025 tarihinde durumunun yeniden değerlendirilmesine” şeklinde görüş bildirmiştir. Keyfi bir biçimde düzenlendiği gibi bu görüşe dayanarak 1 Yıl infazının uzatıldığını;

Kendisinin çeşitli rahatsızlıkları olduğunu kuyruk sokumunun düştüğünü bel omurga kemiğinde çatlak ve kayma oluştuğunu, genel cerrahi doktoruna görüldüğünü bundan sonra eğilemeyeceğinin söylediğini Bandırma hapisanesinde kıl dönmesinden ameliyat olduğunu Mardin hapisanesinde de kasık fitiğinden ameliyat olduğunu; iç hemoroit, kasık fitiği, kronik gastrit, verikösel hastalıkları olduğunu, verikösel ameliyatı olması gerektiğini, sindirim sisteminde sorunlar yaşadığını, idrarını yapamadığını bağırsaklarda da idrar yolunda da rahatsızlıklar yaşadığını, acil müdahale edilmesi gereken hastalıkları bulunduğunu, implant takılması gerektiğinin söylendiğini ancak implant takılması halinde 4 ay yürümeyeceğini söylediğini, tek başına olduğu için bunu kabul etmesinin mümkün olmadığını, ameliyat olması için refakatçi gerektiğini refakatçi sorununun aşılabilmesi için ailesine yakın bir şehre sevk edilmeyi talep ettiğini, Kavak'ın soğuk bir şehir olduğunu ve bütün hastalıklarını tetiklediğini, dün dahi sıcak olmasına rağmen battaniyeye sarılarak

uyuduğunu, 11 yıldır sevk istediğini ancak bu sevk taleplerinin kabul edilmediğini, bu hastalıkların psikolojisini bozduğunu; Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde hastaneye gidemediğini, kimlik sorunu olduğunu hastaneye sevk edilirken kimlik dayatması ile karşı karşıya kaldığını, ayrıca ağız içi arama dayatması ve ayakkabı bağcığının sökülmesi dayatması ile karşı karşıya kaldığını, bu nedenle hastaneye de gidemediğini, sohbet hakkının kullanılmadığını, herhangi bir sosyal aktivite atölye ve benzeri bir etkinliğin bulunmadığını; Kürtçe kitap talep ettiğini veya teorik kitaplar okumayı istediğini, her seferinde tahliye olacağı için kitaplarını ve eşyalarını arkadaşlarına verdiğini ancak tahliye de olmadığını kitap ve eşyalarını yeniden almak zorunda olduğunu” aktarmıştır.

Y. S. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Kavak S Tipinde B blokta tamamen tarafsız ve bağımsız tutuklu veya hükümlülerin olduğu mahpusların arasında tutulduğunu, kendi arkadaşlarıyla iletişimlerinin bulunmadığını, tecrit halinde tutulduğunu; 2019 yılında Urfa’da yargılandığı dosyadan 6 yıl 3 ay ceza aldığını, hemen aynı ay içerisinde Gaziantep Bölge Adliye Mahkemesinde de almış olduğu cezanın onandığını, dosyasının Yargıtay’a gönderildiğini, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı’nın 28 Mart 2021’de tebliğnamede onama istediğini, Dosya yargıtay 16. Ceza Dairesine gittiğini, Yargıtay 16. Ceza dairesinin kapandığını, dosyasının 2021 de Yargıtay 3. Ceza dairesine gönderildiğini, şuan dosyasının Yargıtay 3. Ceza Dairesinde 2021/6290 esas numarası ile arşivde tutulduğunu, 2019 yılından beridir tutuklu olduğunu, koşullu salıverilmesinin geçtiğini ancak hakkında verilen hüküm kesinleşmediğinden İdare Gözlem kurulunun hakkında bir karar vermediğini; bu hapishanedeki başvurularına ilişkin olarak herhangi bir evrak kayıt numarası veya çıkış işlem numarası verilmediğini, infaz birimine evrak kayıt numarası sorduklarını infaz memurluğunun da “biz bu tür işlemlerle ilgilenmiyoruz, bizim dilekçelerden haberimiz yok” dediğini; havalandırmada 360 derece dönebilen 3 adet kameranın bulunduğunu, ayrıca odaların içine görebilmek için 3 katlı hapishanenin çatısının üzerine 1,5 metre yükseklikte bir demir konularak bu demirin üzerine kameralar konulduğunu, bu çatı üzerindeki 1,5 metre yükseklikteki kameraların banyo ve tuvaletin olduğu yeri gördüğünü bu nedenle tuvaletin penceresini şeffaf poşetle kapattıklarını; hapishaneye sürekli çok güvenli dendiğini ancak bilinçli olarak ses yalıtımının yapılmadığını, yan odada konuşulanların bile kendi odalarında duyulduğunu, koridorlarda gardiyanların ayak seslerinin dahi duyulduğunu, gardiyanların koridorlarda sürekli yüksek sesle küfürlü konuştuklarını, sürekli sohbet ettiklerini ve hiç susmadıklarını, özellikle koridorların başında bulunan odalardaki mahpusların bu sohbetler ve yüksek sesli konuşmalardan dolayı uyuyamadıklarını; sadece kantinde satılan iç çamaşırlarının alınabileceğini, ailelerinin kendilerine gönderdiği iç çamaşırlarının kabul edilmediğini, ancak kantinde satılan iç çamaşırların kalitesiz sağlıksız ve naylon olduğunu hem de kendisine uygun beden iç çamaşırı bulunmadığını, aldığı en büyük beden iç çamaşırlarının kendisine dar olduğunu, hapishaneye ilk geldiğinde çorap ve atletinin olmadığını ancak ailenin gönderdiğinin de alınmadığından haberdar olmadığını, bu nedenle 5 ay atlet ve çorapsız kaldığını, hapishanenin fiziki koşullarının da yardımlaşmaya engel olduğunu bu nedenle sadece hapishane fiziki koşulları nedeniyle de mağdur olduklarını; İdarenin mahpuslara her gün kimlik kartı getirdiğini, mahpusların bu kimlik kartını kabul etmediğini, sonrasında kendilerine bu konuda soruşturma açıldığını, 1 ve 3 ay şeklinde değişen miktarlarda etkinlik ve kültürel faaliyetlerden yoksun kalma cezası verildiğini, zaten böyle bir etkinlik veya faaliyette olmadığını; Kürt ve Kürdistan tarihi ve Kürtçe kitapların mahpuslara verilmediğini, içinde “Öcalan” kelimesi geçen ve Kürt tarihi ile ilgili kitaplarda yasak kararı olmamasına rağmen “yasak” denilerek mahpuslara verilmediğini; Jandarmanın hastane sevklerinde önce ağız içi arama dayatması yaptığını, sonrasında ayakkabıyı çıkararak mahpusun aramasını istediğini, sonrasında bağcıklarını çıkarmaya zorladığını, bu aramanın sadece ağız içi aramayla sınırlı kalmadığını; açık görüş ve avukat görüşüne kimlik kartı uygulaması dayatmasında bulunulduğunu, kimlik alan mahpuslara hastane, revir, spor, hobi, kargo, telefon, açık görüş, kapalı görüş, avukat görüşü dahil her yerde kimlik kartı taşıma zorunluluğu getirildiğini, hapishane içerisinde, odadan çıkıldığı ilk andan itibaren bu kimliği üstüne taşıma dayatması yapıldığını, Kimlik alan diğer mahpuslara koridorda gardiyanın ‘mahkum sen kimsin’ diye sorduğunda, mahpusunda kimliğini çıkararak ‘ben buyum, bu koşu ta kalıyorum’ deyip, künye okuma tarzında kendisini tanıttığını istediğini; sadece kimlik taşımanın yeterli olmadığını, kimliği taşıyarak, tek sıra, askeri düzenle yürümenin de dayatması yapıldığını, örneğin, revire, hastaneye çıkartacakların da birkaç mahpusun beraber çıkarıldığını, tek sıra halinde, askeri düzende yürümleri konusunda talimat verildiğini, hapishane idaresinin, kendi otoritesini kurmak amacıyla bunu dayattığını, hastaneye sevkler sırasında adli mahpuslara “sağa dön! Sola dön! Duvarın kenarından yürü! Ağızını aç! Bağcığını sök!” şeklinde komutlar verildiğini, buna sürekli şahit olduklarını, siyasi mahpusların da bunu onur kırıcı bir muamele olarak gördüğünü, bu dayatmayı kabul etmediklerini; müdür ve

gardiyanlar tarafından 'siz dışarıda kimlik taşıyor musunuz' sorusu ile karşı karşıya kaldıklarını, zaten her tarafı güvenlik tedbirleri ile donatılmış bir yer için, dahası kendi ifadeleriyle en son modern tekniğin kullanıldığı yüksek güvenlikli S Tipinde tutulan mahpusun kimlikle telefon görüşmesine gitmesi, avukat görüşüne gitmesinin hiçbir şekilde kamuya yararının olmadığını aktarmıştır.

Y. A. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; "Mart ayında gardiyanların kendilerine yönelik saldırıların tekrarlanmadığını, ancak aynı ekibin yine provoke etmeye çalıştığını; cezaevi idaresinin insanı kale alan yaklaşımı olmadığını; ağız araması ve ayakkabı başçıyı nedeniyle hastaneye çıkamadıklarını, bunun insan onuruna yakışmayan bir tutum olduğunu, sorunun çözüm yerinin cezaevi idaresi olduğunu ancak idarenin sorunu kendi üzerinden atıp jandarma uygulaması diyerek bahaneler ileri sürdüğünü; Mart ayında kendilerine yönelik olarak gardiyanlar tarafından yapılan saldırıların tekrarlanmadığını, bununla birlikte aynı ekibin yine provoke etmeye çalıştığını, örneğin, herkesin kendi dilekçelerini kendilerinin vermesi gerektiğini söylediklerini, sayımda dışarı çıkılmasını istediklerini, koridorlarda sağdan yürümeye zorladıklarını, bu şekilde provoke etmeye çalıştıklarını, idareyle kısmen diyalog bulunduğunu, ancak bir ekibin sürekli olarak provokasyon yaptığını, bu kişilerin mart ayında darp olayını başlatan aynı ekip olduğunu; kendisinin A-35 koğuşunda kaldığını, üç kişilik koğuşta dört kişi kaldıklarını, bir arkadaşlarının yerde yattığını; kendi koridorlarında arkadaşlarının bulunduğu diğer koğuşun A-38 olduğunu; iki koğuşun, aralarında iletişim kurulmasını özellikle önleyecek şekilde konumlandırıldığını; haftada bir saat olan spor faaliyetine iki koğuş (A-35 ve A-38) olarak birlikte çıktıklarını, ancak yeni bir uygulama olarak tutuklular ile hükümlülerin birlikte etkinliğe çıkamayacaklarının söylendiğini, diğer koğuşta (A-38) kalanların tutuklu olduğunu, bu nedenle, bu hafta A-35 ve A-38 olarak birlikte spora çıkmış olmalarına rağmen gelecek hafta birlikte çıkamayacaklarının bildirildiğini; tahliyelerin iyi hal puanlamaları gerekçe gösterilerek keyfi olarak uzatıldığını, A. V. adlı arkadaşlarının tahliyesinin bir yıl, Lokman adlı arkadaşlarının tahliyesinin ise altı ay uzatıldığını" aktarmıştır.

N. A. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; "Mart ayında cezaevinde meydana gelen saldırıların tekrarlanmadığını, Adalet Bakanlığı'ndan müfettişlerin geldiğini, kendileriyle görüşerek not aldıklarını, ancak karşılaştıkları sorunların da fazla düzelmediğini, idarenin sorunları halledeceklerini söylemesine rağmen hiçbir sonuç alınmadığını; önceden tüm arkadaşlarıyla aynı blokta bulduklarını şimdi ise ayrı üç bloğa dağıtıldıklarını, her bir blokta da aynı koridordaki koğuşların birbirinden özellikle uzak tutulduğunu, örneğin kendisinin B-21 koğuşunda kaldığını, burada kendisiyle birlikte üç arkadaşının bulunduğunu, aynı koridordaki B-25 koğuşunda bir arkadaşlarının, B-30 koğuşunda ise yine 3 arkadaşlarının kaldığını; tahliye tarihi gelenlerin, iyi hal puanlaması gerekçesiyle tahliyelerinin uzatıldığını, bunun büyük bir sorun haline dönüştüğünü, örneğin S. Y.'in Bolu'dan yeni geldiğini, mahkemenin verdiği cezanın süresi dolmuş olmasına rağmen, tahliyesinin süresiz uzatıldığını, bunun gerekçesini ise bilmediklerini; haftada sadece bir saat spor faaliyetine çıkabildiklerini, hobi kursları için isim alındığını ancak henüz bir gelişme olmadığını; sevk taleplerinin karşılanmadığını; kantin alışverişinde sıkıntılar yaşadıklarını, örneğin bir komidin satın almak istediklerini fakat 8 ay sonra henüz yeni geldiğini; tahliye olan arkadaşlarının üzerinde kayıtlı olan eşyaları -onların onayıyla- almak isteyenlere, bu eşyaların, örneğin bir buzdolabının, verilmediğini, depoda atıl olarak tutulduğunu; dışarıya mektup ya da kargo göndermek istediklerinde gelip alınması için günlerce bekletildiklerini, örneğin kendisinin bir kargo göndermek için bir haftadır iki defa dilekçe yazdığını, hâlâ görevlilerin almaya gelmediklerini; idareyle diyaloglarının olduğunu ancak sorunların çözülmediğini" aktarmıştır.

D. E. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; "Başvurucu D. E.; cinsel suçtan yargılanan E. Ç. adlı kişiyi koğuşta "şişlediğini" belirterek, bunu cezaevi idaresinin (Volkan Müdürün) yönlendirmesiyle yaptığını; olayda kullandığı şişin cezaevi idaresince "kalem kutusunda" kendisine verildiğini, bu olay öncesinde kendisine psikolojik baskı yapıldığını, kullandığı ilaçlar verilmeyerek psikolojisinin bilerek bozulduğunu, kendisinden istenen "şişleme" olayını yapmasaydı cezaevi idaresinin kendisiyle uğraşacağını ileri sürdüğünü, "Dünden beri beynim döndü." Dediğini; Kavak S Tipi Cezaevi'nde kaldığı B-6 koğuşunda bir kişiyi "şişlediğini", olayın 20 Ağustos 2024 günü gerçekleştiğini, olay öncesinde kendisinin B-6 koğuşunda tek başına kaldığını, olaydan birkaç gün önce cezaevi idaresinin kendisini çağırdığını, cinsel suçtan yargılanan adlı kişinin kendi koğuşuna verileceğinin söylendiğini ve "Bunu şişleyeceksin." denildiğini; bunu söyleyen kişinin Müdür olduğunu; "Şişlemesem benimle uğraşacaklardı." diyen D. E.; adlı kişiyi koğuşa getirmelerinden sonra, olayda kullandığı şişi de kendilerinin "kalem kutusu" içinde getirdiklerini; şişi alıp'un üstüne

salladığını; ancak şişin, sapından içine kaçtığını;’un beline ve böbreğine doğru vurduğunu; denk gelip gelmediğini bilmediğini;’un kafasına da kafa attığını ve yumruk vurduğunu;’un kaşının açıldığını; olay üzerine’un ambulansla hastaneye kaldırıldığını; kendisinin de ringle hastaneye götürüldüğünü; bildiği kadarıyla adlı kişinin hayatını kaybetmediğini; “şişleme” olayından sonra kendisinin B-6 koğuşundan alınarak tekli hücreye koyulduğunu, buna itiraz ettiğini, tepki olarak, orada bulunduğu bir çiviyle kafasını ve karnını çizdiğini (D. E.’nin kafasının üst kısmında alınına kadar olan bölümde sayılamayacak kadar çok sayıda çizik olduğu gözlemlendi. Karnının sol kısmında 10-12 santimetre uzunluğunda 5 adet çizgi halinde derin yara gözlemlendi. Sol koltuk altında 2-3 santimetre uzunluğunda yara gözlemlendi.); şu anda kendisinin B-42 koğuşunda kaldığını; hırsızlık, uyuşturucu, gasp, yaralama, sahte para, cinsel saldırı gibi birçok suçtan aldığı toplam 150 yıl cezası olduğunu, 2013 yılının üçüncü ayından beri cezaevinde bulunduğunu, 2023 yılının dokuzuncu ayının üçünde Kırıkkale Keskin Cezaevi’nden sevk edilerek Kavak Cezaevi’ne geldiğini; Kavak Cezaevi’nde birkaç kere koğuşunun değiştirildiğini; KOAH, epilepsi, panik atak hastalıkları olduğunu; cezaevi idaresinin kendisinin psikolojisini bilerek bozmak için ilaçlarını geciktirdiğini; “ilaçlar bitti” diyerek birkaç gün ilaç vermediklerini, “Talebim, bana yardımcı olunması... Bunlar başıma büyük iş verecekler.” diyerek ilgili yerlere başvuru yapılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

C. D. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Mart ayında meydana gelen saldırılara benzer bir durumun tekrar yaşanmadığını; bununla birlikte, sohbet hakkı, sosyal faaliyetlere katılma, spor faaliyetlerine çıkma, hastane sevklerinde ağız araması, tahliyelerin uzatılması gibi sorunların hâlâ devam ettiğini; Mart ayında gardiyanlar tarafından kendilerine yönelik yapılan saldırıların tekrarlanmadığını, bu saldırılardan sonra yeni bir cezaevi müdürünün tayin edildiğini, ancak işkence yapan gardiyanların hâlâ burada görevlerine devam ettiğini; yeni cezaevi müdürüyle ara sıra görüştiklerini, idareyle diyaloglarının bulunduğunu, sorunların çözümü için gerekenleri yapacağını söylediğini ama herhangi bir gelişme olmadığını; Cezaevine ilk girişte çıplak arama uygulamasının devam ettiğini, Bolu’dan gelen bir arkadaşlarının çıplak arama nedeniyle darp edildiğini; ağız içi arama uygulamasının da sürdüğünü, bu nedenle hastaneye gidilemediğini; bu sorunu idareye ilettiklerinde, “askerin sorunu, karışamayız” cevabını aldıklarını; konuyu ilettikleri Meclis İnsan Hakları Komisyonu’ndan gelen cevapta da ağız aramasının “güvenlik nedeniyle” yapıldığının yazdığını, insan onuruna aykırı olan bu uygulamanın hâlâ düzeltilmediğini; kendisinin tansiyon ve şeker hastası olduğunu, ayrıca B. B. adlı arkadaşlarının ağzında diş olmadığını, diş tedavisi için 150.000 TL yatırmış olmasına rağmen 4,5-5 aydır randevu alınıp diş tedavisine götürülmediğini; tahliyesi uzatılan 4-5 arkadaşlarının bulunduğunu, yakın zamanda L. Ç.’nin tahliyesinin 6 ay uzatıldığını, tahliyesi 1,5 ay uzatılan bir arkadaşları daha bulunduğunu, arkadaşlarının tahliyelerinin uzatılmasının disiplin soruşturmalarından kaynaklanmadığını, keyfi olarak uygulanan iyi hal puanlaması nedeniyle tahliye edilmediklerini; diğer koğuşlarla ortak sohbe çıkarılmadıklarını, kurs gibi sosyal faaliyetlerin düzenlenmediğini, spor etkinliğine ise iki odanın birlikte çıkarıldığını ancak her bir odada 2-3 kişi kaldığından spor faaliyeti için bu sayının yetersiz kaldığını, üç odanın birlikte çıkarılması taleplerinin de yerine getirilmediğini, kendi arkadaşlarının kaldığı aynı koridorlardaki koğuşların birbirine özellikle uzak tutulduğunu, örneğin kendisinin C-48 koğuşunda kaldığını, aynı koridordaki diğer koğuşun ise C-40 olduğunu, sorunu idareye ilettikleri zaman “birbirinden uzaklaştırın” diye genelge geldiğinin söylendiğini, ancak böyle bir genelgenin kendilerine gösterilmediğini, esasında bu konunun idarenin sorumluluğunda olduğunu, idarenin ise sorunu düzeltmeye yanaşmadığını; sıcak su için kişi başına 50 litre kota uygulamasının devam ettiğini, bunun yetersiz olduğunu; soğuk sudan da pis koku geldiğini; kamera sorununun da sürdüğünü, oda içinde, koridorlarda ve çatılarda kameraların bulunduğunu, bu kameraların lavabo ve yatma alanlarının büyük bölümünü görece şekilde yerleştirildiğini” aktarmıştır.

D. A. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Kavak S Tipi Hapishanesine sürgün geldiğini, bu hapishanenin özel bir statüsü olduğunu düşündüğünü, Kürt ve Arap Rojavalı mahpus sayısının çok fazla olduğunu, tahliyesine az kalmış kişileri buraya sürgün ettiklerini, kurula bile çıkarılmadan koşullu salıverilmesi bir sene uzatılan kişilerin bulunduğunu, hapishanenin bu özel statüsünün teşhir edilmesi gerektiğini düşündüğünü” aktarmıştır.

F. D. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, Tokat’tan sürgün geldiğini, 3 kişi birlikte 2 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, hücre cezası alıp da iyi halli olmayanları tek başına havalandırmaya çıkardıklarını, spora çıkarılmadıklarını, atölye yapılmadığını; siyasilerin kaldığı odaların arasında adliyeri yerleştirdiklerini, geceleri saat başı koridorun ışığını açıp odaların içine baktıklarını, mazgala coplariyle vurup ses

çıkardıklarını, bu sebeple uykularının sürekli bölündüğünü; bir ay önce Samsun'da hastaneye götürüldüğünü, muayene için perdenin arkasına askerlerin de geldiğini, askerlerin çıkmasını istediğinde doktorun “ ya beni döversen” dediğini bu sebeple muayene olamadığını; ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerinden yedisinin Rojava'lı olduğunu, bunlardan C. M. ve İ. M.'nin kardeş olduklarını, Afrin'de köylerinden alınıp Türkiye'de tutuklandıklarını, babalarının çocukları tutuklandıktan sonra hayatını kaybettiğini, annelerinin Afrin'de olması sebebiyle görüşe kimsenin gelmediğini ve telefon görüşü yapamadıklarını” aktarmıştır.

O. E. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Dosyasının Yargıtay'da olduğunu, yazdığı ve basılan şiir kitabındaki şiirleri not aldığı ajandasına el konulduğunu, şiirlerinde yer alan Kürdistan ve direniş kelimeleri yüzünden 11 gün hücre cezası verildiğini” aktarmıştır.

S. K. ile 21.08.2024 tarihinde gerçekleştirilen görüşmede; “Mart ayında hapisanede fiziksel şiddete uğradıklarını; ayakta sayım yaptırmadıkları gerekçe gösterilerek 10 kişinin tekli hücrelere götürülüp akşama kadar bekletildiğini; hastaneye sevklerde ağız içi arama dayatması yaptıklarını, bu dayatmayı kabul etmeyenlerin hastaneye götürülmediklerini, darp raporu alamadıklarını, ayrıca her ne kadar hapisaneden arama yaptırılıp çıkarılmış olsalar da jandarma tarafından yapılmak istenen ağız içi aramayı yaptırmayan mahpuslara hapisane idaresi tarafından disiplin soruşturması başlatıldığını, R. T. isimli mahpusun bu sebeple hücre cezası aldığını, çoğu mahpusun da açık görüşe çıkmama cezası aldıklarını, sadece durumu çok ağır olan mahpusların ağız içi arama yaptırarak hastaneye gidebildiğini; 3 kişilik odalarda kaldıklarını, Kenan Kaya isimli mahpusun hapisane revirinde kalp krizi geçirme riski bulunduğu teşhisi üzerine hastaneye sevk edildiği ancak ağız içi arama dayatıldığı için gitmediğini, durumunun kötüleşmesi üzerine ağız içi arama yaptırarak hastaneye gittiğini ve kalbinde 2 damarın tıkanması sebebiyle stent takıldığını, hapisaneye sürgün gelen kişilere çıplak arama dayatması yapıldığını, aramayı kabul etmeyen mahpusların darp edildiğini, yakın zamanda Denizli'den sürgün edilen İ. G. ve H. M.'nin ve Bolu F tipinden sürgün edilen S. Y.'in de bu sebeple darp edildiklerini, darp raporu aldıklarını, şikayetçi olduklarını, mahpuslara cezaevi kimliği verildiğini bunu kabul etmedikleri için 6 ay etkinliklere çıkmama cezası verildiğini; haftada 1 saat spora çıkarıldıklarını, resim atölyesinin Mart'tan beri yapılmadığını, Mart ayında yaşanan saldırıdan sonra dışarıda oluşan kamuoyu sayesinde ikinci müdürün değiştirildiğini, yaklaşımların görece düzeldiğini, odaların arasında adlilerin konulması ile ilgili de idareyle görüştüklerini şimdilik bir sonuç alamadıklarını, geçen hafta 10 senelik mahpus Ö. İ.'nin tahliye olduğunu” aktarmıştır.

Y. P., 19.09.2024 tarihinde Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinde tutulan M. M. P. için yaptığı başvuruda; “19.09.2024 tarihinde derneğe gelerek yazılı başvuruda bulunan Y. P.: “Daha evvelki geldiği Manisa Akhisar cezaevinden sürgün edildiği Samsun S Tipi CİK Kavak Cezaevinde pişmanlığı dayatma ve itirafçılığa zorlama gibi insanlık dışı işkencelere maruz bırakılmaktadır. İlişkideki gönderdiği mektuplardaki açıklamalarda bulunduğu Adale Bakanlığın bilgisi dahilinde yapıldığı. M. M. P.'in 32 senedir içerde ve ailesinin siyasi olmasından baskı ve işkence gördüğünü” aktarmış ve M. M. P.'in gönderdiği mektubu iletmıştır.

M. M. P. mektubunda; “İnsan Hakları Derneğine gidilmesini istediğini, Akhisar cezaevinde mahkum baskılarına uğradığını, burada gardiyan baskısına uğradığını, itirafçılığa baş vurmamış tarafsız bir mahkum olduğunu fakat yanına itiraftan yararlanmış iki mahkumun verildiğini; ayrıca sayımlarda ayağa kalkmadığı için kendisine baskı yapıldığını; kendisinin örgütten alındığını ve aralarına gitmeyeceğini, yanına tarafsız mahkum verilmesini istediğini ve “Süresiz açlık grevine giriyorum” dediğini, kendisini başka bir odaya götürdüklerini, orada kendisine baskı yaptıklarını, 20 gün grevde kaldığını, “ölüme kadar gidebilirim, yine de şimdilik grevi bırakıyorum” dediğini, kendisini aynı odaya getirdiklerini, buraya yeni sürgün edildiğinde 40 günde 3 defa ziyaretçisinin geldiğini ve otelde konaklamak zorunda kaldıklarını; kendisini İstanbul veya Amed'de değil buraya gönderdiklerini, ayrıca cezası bitmiş olmasına rağmen bırakılmadığını, baskılara sadece kendisinin uğramadığını, B.'da yeni tutuklandığında “2-3 ayda bırakılacak” dediklerini ancak 6 yıldır içerde olduğunu, şimdi 6 ayda daha mahkemesinin ertelendiğini, aynı baskılara uğradığını; cezası az kaldığı için dışarıda kendisini ajanlık yapmaya teşvik etmek için bu baskılara uğradığını, doğrudan demediklerini fakat dolaylı ve baskı yöntemleriyle istediklerini” aktarmıştır.

A. O., 26.09.2024 tarihinde Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinden bulunan oğlu O. K. için yaptığı başvuruda; “Oğlu Onur Kançal’ın 2019 yılından bu yana hapishanede olduğunu, oğlunun şu anda Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olduğunu, oğlunun infaz kanuna göre koşullu salıverme tarihi gelmesine rağmen tahliye edilmediğini; oğlu ile bugün (26.09.2024) 13.30 sıralarında bir telefon görüşmesi gerçekleştirdik; oğlunun telefonda kendilerine “19.09.2024 tarihinde idare gözlem ve kurulu kararı ile 2024/2993 karar numarası ile infazının 1 yıl uzatıldığını” söylediğini, oğlunun “idare ve gözlem kurulunun "pişmanlık göstermemek" "çıkınca suç işleme riski" "toplumla bütünleşmeye hazır olmama" ve "cezaevi kurallarına uymama" gerekçelerini öne sürdüğünü” söylediğini, oğlunun infazının 1 yıl bu gerekçelerle uzatılmasının infaz kanununu hükümleri ile Anayasaya aykırı olduğunu, oğlunun bu durumu ile ilgili gerekli yazışmaların yapılmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

S. Y., 28.10.2024 tarihinde Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazmış olduğu mektupta yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Yaklaşık 3 ay önce Bolu F Tipi Kapalı Cezaevinden buraya getirildiğini; 2016 yılında Gazi Üniversitesi İnşaat Mühendisliği son sınıf öğrencisiyken çok ağır bir suçlamayla tutuklandığını, yapılan suçlama düşse de mahkemenin kendisini bırakmak yerine örgüt üyesi olmaktan ceza verdiğini, toplamda 10 yıl 6 ay ceza aldığını, almış olduğu cezası 22 Mart 2024 tarihinde bitse de Yargıtay’ın dosyayı ele alması ve verdiği hükmü savcılığa yollamasının 15 Ağustos 2024’ü bulduğunu yani sırf cezanın onaylanıp yollanmadığı için 6 ay fazladan yattığını, cezasının onaylanıp yollandığını; 15.08.2024 tarihinde aynı gün bulunduğu cezaevi idaresi tarafından geçmişte yazdığı bir öykü ve bir roman içerisinden bir cümlenin çekilerek disiplin cezası verildiğini, öyküsünde “polis küfretti” dediği söylenerek ki Kürtçe olarak “müdür polisin yanına gidip konuştuktan sonra dönüp küfretti” diyerek lisede yazdığı bir anı öyküleştirmiş olduğunu, 11 gün hücre cezası verildiğini “polis küfür” etti diyerek “emniyet güçlerini kötü göstermiş” diyerek verilen 11 günlük hücre cezasını tam da tahliye olacağı gün verildiğini ve bu hücre cezası gerekçe yapılarak tahliyesinin süresiz uzatıldığını, bu karar için gerekli başvuruyu yaptığını ve Samsun 3. İnfaz Hakimliğinin disiplin cezasını kaldırdığını, disiplin cezası kalktığında yaklaşık 2 aylık bir süre daha kaybettiğini, idare ve gözlem kurulunun tekrar karara gittiğini, yeni kararın ilgili bölümünü birebir yazdığını “Disiplin suçundan 11 gün hücre cezası almış, almış olduğu disiplin cezasına yapmış olduğu itirazı sonucunda İnfaz Hakimliği hükümlünün disiplin cezasını kaldırmış, itirazı haklı görülmüş ise de disiplin işlemine konu dokümanların içeriğinde örgütsel bağının ve motivasyonunun sürdüğü, örgütle olan bağının devam ettiği kanısına varılmış, hükümlünün bu aşamada koşullu salıverilmesi uygun görülmemiş. 08.12.2025 tarihine kadar gözlem altında kaldıktan sonra.....” yazıldığını; İnfaz Hakimliği kararı bozsa da İdari Gözlem Kurulunun ısrarla tahliye etmediğini, yani İdare Ve Gözlem Kurulu sadece ve sadece yazmış olduğu öykü ve roman yüzünden zaten 8 aydır verilmeyen tahliye kararını tam 1 yıl daha uzattığını, geçmişte girmiş olduğu tecride karşı açlık grevi ve pişmanlık duymama gibi nedenleri de bu karara koymuş olduklarını, ancak esas üzerinde durdukları şeyin yazmış olduğu roman ve öyküleri olduğunu, geçen hafta itibarıyla cezasını 1 yıl uzattıklarını, İnfaz Hakimliğine yapmış olduğu itirazın jet hızıyla reddedildiğini ve İdare Ve Gözlem Kurulu kararının hukuka uygun bulunduğunu, ülkede var olan hukuk düzenine uygun olsa da bu kararın adaletsiz vicdansız olduğu gerçeğinin ortada olduğunu, çünkü aylardır çıkmasını bekleyen annesinin ve tüm aile üyelerinin büyük bir hayal kırıklığına uğradığını, kendisi gibi yüzlerce insanın bu durumda olduğunu bildiğini ve bu hukuksuz düzenden hukuk beklemesinin gerekmediğinin de ortada olduğunu, buna rağmen başvuru yapmayı gerekli gördüğünü” aktarmıştır.

M. D., 18.11.2024 tarihinde Samsun/Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesinden yazmış olduğu mektupta yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Genelde toplumsal olan özelde de kendi bireysel sorununu paylaşmak istediğini, belki bu mağduriyetinin giderileceğini bir mahpus olarak kendisine özgürlüğüne kavuşturulabileceğini, kendisinin 03.09.1994 tarihinden beri siyasi bir mahpus olarak bilfiil cezaevinde yatmakta olduğunu, bazı siyasi faaliyetlerinden dolayı yakalandığını ve Dönemin Devlet Güvenlik Mahkemelerinde TCK’nın 125. maddesi olan müebbet cezasıyla cezalandırıldığını, 30 yıl ana dava 6 ayda sahte pasaport cezasını bitirdiğini, şu anda 31 yılını tamamlamak üzere olduğunu, normalde 06.11.2024 tarihinde şartı tahliye ile bırakılması gerekirken maalesef 6 ay ceza aldığını, bir yıla yakındır bulunduğu Kavak S Tipi Kapalı Hapishanesi idare ve gözlem kurulunun haksız ve hukuksuz bir şekilde özgürlüğünü elinden alarak kendisini çok üzdüğünü, iyi halli olmasına rağmen kendisini bırakmadığını, bu haksızlığa ve hukuksuzluğa karşı herkesin duyarlı olmasını istediğini, tabii ki kendi durumuyla olan mahkumların da olduğunu, ancak seslerini ulaşılabilecekleri çok az yer olduğunu, o da çoğunun bu sesleri duymazdan geldiğini, soyut dayanaksız ve kanıt

kanıtsız bir rapor düzenleyerek haksız ve hukuksuz bir biçimde kendisini cezaevinde tuttuklarını, raporlarda da iyi halli olduğu söylendiği halde kendisini bırakmadıklarını, bu duruma çok şaşırıldığını, dediği gibi iyi halli olmasına rağmen özgürlüğünün elinden alındığını, dönem değerlendirme puanının bile olumlu bir derecedeyken bu olumsuz kararın böyle olmasının kabul edilemez olduğunu, iyi haldeyken nasıl bir risk barındırabileceğini, riskli ise niye iyi halli olduğunu, bunda kurum başkanının kendisiyle tezatlık olduğunu, raporda tek bir somut delil olmamasına rağmen kendisini 6 aylık bir cezalandırma verilmesinin adil olmadığını, kendisinin dışarıya çıkıp toplum içinde olmasını riskli olarak gördüklerini; oysa yaklaşık 1 yıldır bulunduğu bu cezaevinde hiçbir vakasının olmadığını, ne bir idareci ne bir personelle bir mahpusla bir sorun olmadığını, onun için söylemlerinin bile şahsına yönelik bir hakaret olarak değerlendirdiğini, bütün olumlu duruşuna rağmen bu cezayı kendisine reva görmelerine bir anlam veremediğini, gayet mülayim bir mahpus olduğunu belirtebileceğini, zaten kişilik yapısını da öyle olduğunu, kendisiyle aynı durumda olan birçok mahpusun olduğunu, cezaevi idare ve gözlem kurulunun bu tavırlarından dolayı içeride çürümeye terk edildiklerini, birey olarak bu zulme sessiz kalmak istemediğini ve yurt sathında bu durumun herkes tarafından bilinmesini istediğini, cezaevleri kapalı kutu olarak kalmasının bütün radyo televizyon basın yayın organlarında işlensin istediğini, bu olumsuz kararın kendisine bildirildiğinde 31 yıldır yolunu gözleyen yaşlı ve hasta annesine nasıl bildirileceğini derdine düştüğünü, bu mağduriyetini gidermek için pek çok kuruma yazdığını ve umutla beklediğini, bir mahkum olarak elindeki tek imkanın bu olduğunu, az da olsa bizlerin daha çok imkan ve olanağa sahip olduğunu düşündüğünü, ülkede sivil toplum kurumlarının etki alanlarına sınırlanmış olsa da yine birçok vicdanlı insan tarafından sahiplendiğini, maalesef hiçbir şeyin kendisiyle sınırlı kalmadığını, kendi durumunun en az kendisi kadar ailesini de derinden sarstığını; yaşlı ve tansiyon hastası olan annesi haberi duyduğunda hastalanarak hastaneye kaldırıldığını, bu arada muayene edilip bir hafta hastanede tutulduğunu, kendisinin 10 yıl önce cezaevindeyken babasını kaybettiğini, cezaevi koşullarından kendisinin mahkum oluşundan dolayı babasının mezarına bile gidemediğini, çünkü dönemin cezaevi idaresinin bu durum bile sakıncalı gördüğünü, şimdi de yaşlı ve hasta olan annesinin cezaevinde kaybetme korkusu ve stresiyle yaşadığını, annesinin onca yaşına ve hastalığına rağmen bir gün kendisini dünya gözüyle görmek için direndiğini, kendisini de manevi ve ruhsal olarak annesinin bu durumunun sebebi imiş gibi acı çektiğini, hapishanede olmasına rağmen hep onun sağlığını düşündüğünü, çünkü çok yaşlı ve hasta olduğunu, bu durumun çaresiz bir mahpus olarak kendisini yıkasa da yine de umutla geleceğe bakmaya çalıştığını, annesi içerideyken kaybetmenin kendisi için çok zor olacağını, 31 yıldır cezaevinde olduğunu ve 55 yaşında olduğunu, uzun zamandır cezaevinde kalmasının sonucu birçok hastalığa yakalandığını, birçok kronik hastalıkla pençelesen birini cezaevinde yaşamın çok zor ve gittikçe daha da zorlaştığını, bütün sorunlarını sadece çok küçük bir kesitine paylaşmak istediğini, bu konuda kuruma olan inancı ve güveninin tam olduğunu, büyük bir saygı ve değer hissettiğini bu konuda destek talep ettiğini” aktarmıştır.

YÜKSEK GÜVENLİKLİ VE Y TİPİ KAPALI HAPİSHANELER

1) Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

V. A., 27.07.2024 tarihinde, Adana/Suluca Y Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan amcası Ö. A.'ın yaşadığı sorunlar için başvuruda bulunmuştur. Beyanlarına göre; “Amcası Ö. A.'ın 19.10.2018 yılında tutuklandığını, gözaltına alındıktan sonra 15 gün Şanlıurfa TEM şubesinde gözaltında tutulduğunu ve çok ağır işkencelere maruz kaldığını, o tarihte maruz kaldığı işkenceler esnasında kaburgalarının kırıldığını, tutuklandıktan sonra da Urfa 1 Nolu T Tipi Kapalı Hapishanesine konulduğunu, hapishanede kaldığı süre içinde gördüğü işkencelerden kaynaklı olarak yaşadığı sağlık sorunları için defalarca dilekçe vermesine rağmen tedavisinin yapılmadığını, amcasının yaklaşık 1-1,5 ay kadar önce kendi isteği dışında Adana Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini; amcası Ö. A.'ın hala işkencelerden kaynaklı sağlık sorunları çektiğini, sürekli baş ağrısı, mide rahatsızlıkları, diş ağrıları, eklem ağrıları yaşadığını, ayrıca Hemoroit rahatsızlığı da olduğunu, ancak sağlık sorunlarına dair tedavilerinin yapılmadığını, acilen tedavilerinin yapılmasını istediklerini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

V. A., 27.07.2024 tarihinde, Adana/Suluca Y Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan babası F. A.'ın yaşadığı sorunlar için başvuruda bulunmuştur. Beyanlarına göre; "Babası F. A.'ın 19.10.2018 yılında tutuklandığını, gözaltına alındıktan sonra 15 gün Şanlıurfa TEM şubesinde gözaltında tutulduğunu, 19.10.2018 gecesini kırsal alanda en ağır işkencelere maruz kaldığını, sadece o gece yapılan onlarca onca işkenceden birini anlatmak istediğini; babasının TEM memurlarına; "Ben susadım bana su verin" dediğini ve memurların da; "Su mu istiyorsun, al sana idrarımızı iç" dediklerini, bunun sadece 19 Ekim 2018 gecesinden onlarca işkenceden biri olduğunu; aynı zamanda babasıyla beraber amcaları M. K. A. ve Ö. Arslan'ın da o gece kırsal alanda işkencelere maruz kaldığını; 15 gün boyunca da TEM Urfa şubesinde babasına en ağır işkencelerin yapıldığını, yüksek voltajlı elektrik verildiğini, kafasının ağır cisimlerle darp edildiğini, cinsel istismara ve tecavüze maruz bırakıldığını, insan dışı yedirildiğini, adeta 1990'lı yılların işkencelerinin yapıldığını, babasının bu işkencelere dayanamayıp bayıldığını ve TEM Şubedekilerin, babasını öldü sanıp morga gönderdiklerini, babasının bir gece morgda kaldığını, sonra uyanıp gözlerini açtığında, kendisinin morgda olduğunu anlayarak ses çıkarıp "Ben yaşıyorum, ölmedim, beni buradan çıkarın" diye bağırdığını, görevlilerin geldiğini ve "Ölmedi şerefsiz, kaldırın bunu işkenceye götürün" dediklerini; babasına 15 gün boyunca işkence yapıldığını, TEM Şubedekilerin, babasına; "Sana yaptığımız işkence böyle kalmaz, bir ay sonra iyileşirsin ama 5 yıl sonra en ağır acıları çekersin, tüm organların iflas eder, ölümün ani olur" dediklerini; ayrıca yapılan işkencelerin Adli Tıp Kurumu tarafından da belgelendiğini; Urfa 6. Ceza Mahkemesinde yargılandıkları duruşmada, amcası M. K. A.'ın, TEM Urfa Şubede kendisine yapılan tecavüzü anlattığında, babasının dayanamayıp sinir krizi geçirdiğini ve ailece o salonda olduklarını; babasının, annemin gözleri önünde çığlıklar atmaya başladığını, vücudunun titrediğini ve haykırdığını, bunun kendileri için unutulamayacak bir zaman olduğunu; babam ve amcaları tutuklandığında Urfa 1 nolu T Tipi Kapalı Hapishanesine konulduklarını, sürekli olarak baş ağrısı çektiğini ve son 1 yıldır da bu baş ağrılarının çok arttığını, Urfa'da iken kendilerinin ısrarları ile hastaneye götürüldüğünü, ancak bu sevkler esnasında doktorlar tarafından "Psikolojik travmalar yaşıyorsun, sadece normal baş ağrın var bu ilaçları kullan iyileşirsin" denildiğini, çekilen MR sonuçlarının dikkate alınmadığını, kapsamlı bir tetkik yapılmadığını, Jandarma tarafından hastaneye götürüldüğünde gerekli olan tetkikler ve tedaviler yapılmadan tekrar cezaevine geri götürüldüğünü, oysa babasına yapılan işkenceler sonucunda beynine pıhtı atmış ve iltihaplanma meydana geldiğini; babasının baş ağrılarının çok şiddetlenmesi üzerine MR sonuçlarını özel doktorlara gösterdiğini, doktorun kendilerine, MR sonuçlarına bakarak verdiği bilgilere göre; babasında 6 aydan fazla bir süredir beyin erimesi başlamış durumda olduğunu, doktor tarafından ilaç yazılmış olup, babasının bu ilaçları düzenli olarak kullanmasının gerektiğini, ancak beyin erimesi, psikolojik olarak durumunun iyi olmaması ve hastalıklarından kaynaklı olarak çoğu zaman yapması gereken her şeyi unuttuğu gibi ilaç almayı da unuttuğunu, gün içinde yemesi gereken yemeyi unuttuğunu, su içmek için su bardağı yerine televizyon kumandasını ağzına götürdüğünü ve nesnelere birbirinden ayıramadığını, ziyarete gittiklerinde kendilerini tanımakta güçlük çektiğini; ilaçlarını almadığı için durumunun sürekli olarak kötüye gittiğini, doktorun kendilerine verdiği bilgilere göre, bu şartlarda babasının sadece iki yıl yaşayabileceğini; beyin erimesi dışında da babasında karın fitiği meydana gelmiş olup şimdikiye kadar tedavisinin yapılmadığını ve kullanmak zorunda kaldığı korsenin de faydası kalmadığı için ameliyat olmasının gerektiğini, ayaklarında işkencede meydana gelen çatlardan dolayı da hala ağrılar çekmekte olduğunu; babasının yaklaşık 1-1,5 ay önce Adana Suluca Y Tipi Kapalı Hapishanesine kendi isteği dışında gönderildiğini; babasının, hastalıkları nedeniyle hapishanede kalamayacak durumda olduğunu, özellikle beyin erimesi hastalığı için dışarıda ailesinin gözetimi altında tedavi olmasının gerektiğini, hapishane koşullarının hastalıklarının tedavisi için uygun olmadığını" belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

F. B., 06.08.2024 tarihinde oğlu V. B. için yaptığı başvuruda; "Oğlu V. B.'in 20 aydır cezaevinde olduğunu; oğlunun 02.08.2024 tarihinde koşullu salıverilme tarihi olduğundan tahliye edilmesinin gerektiğini ancak kendisinin söylediklerine göre idare gözlem kurulu tarafından iyi aile olmadığı gerekçesiyle tahliyesinin 6 ay ertelendiğini, bu hususta gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini" aktarmıştır.

M. E., 13.08.2024 tarihinde oğlu İ. E. için yaptığı başvuruda; "Oğlunun örgüt üyeliği suçlamasından dolayı hükümlü olduğunu, 2 ay önceye kadar Adana/Kürkçüler F Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğunu, yaklaşık 2 ay önce oradan Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi kurumuna götürüldüğünü; kendisinin gidip açık görüşe gidip görüştüğünü ve oğlunun " 12 kişi olarak Kürkçülerden bu hapishaneye getirildiklerini, her birinin tek kişilik odada olduğunu,

diğer kimseyle görüşme ve iletişim hallerinin olmadığını, hapishaneye ilk getirildikleri zamanlarda da 1 saat havalandırmaya çıkıp beraber getirildiklerini, diğer mahpusların birbirlerini gördüklerini, geçen haftadan beri ise birbirlerinden uzaklaştırıldığını, hiç kimseyle iletişimlerin olmadığını, yanında yöresinde odalarda DAİŞ ve Fethullahçı mahpusların olduğunu” aktardığını, oğlunun tek başına bir odada kalması ve izole edilmiş olması nedeniyle psikolojisinin ciddi biçimde etkilendiğini ve kendilerini endişelendirdiğini” aktarmıştır.

F. M., 09.12.2024 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Adana Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz kurumunda bulunduğunu, yaşadıkları hak ihlallerinden biraz bahsetmek istediğini; bilindiği gibi Adalet Bakanlığınca, onun bünyesine ait kurumlarca belirlenmiş ilkelerden birinin cezaevinin sadece kişiyi özgürlüğünden yoksun kılmakla yükümlü olduğunu, cezaevi koşul ve şartlarının asla ek bir ceza uygulama sistemi olarak kullanılmayacağını, cezaevindeki kişinin dışarıda sahip olduğu insan haklarına, insan onuruna layık olduğunu, ancak hâlâ buldukları kurumda bunun böyle olmadığını belirtmek istediğini, örneğin;

- 1) Kuyu tipi olarak bilinen yeni Yüksek Güvenlikli Cezaevlerinin tamamen izole ve tecrit sistemine sahip olmakla beraber toplumsal bir varlık olan insanın parçalanışını da beraberinde getirdiğini, gerek sadece 1 saat olarak olacak şekilde bir araya gelmelerinin ve günün 23 saatini 1 hücrede kalışlarının empati kurup düşünülmesini istediğini, sözde toplumla bütünleşmek için ıslah evleri olarak görev üstlenen bu mekanların ne yazık ki tamamen toplumdan kopuk, içe kapanık, obsesif kişilikler yarattığını;
- 2) Hastane sevklerinin ağız içi arama gibi onur kırıcı uygulamalar ile engellendiğini ve bunun ne kadar hayati olduğunu idrak edemediklerinden, yaşamlarını tehlikeye attıklarını;
- 3) Sosyalleşecekleri kurs, atölye gibi faaliyetlerden yoksun olduklarını;
- 4) Aile görüşleri için bunca ekonomik krizler olmasına rağmen ailelerinin zor şartlarda geldiklerinde sadece 45 dakika ile görüş süresi olarak görüştürdüklerini, halbuki Adalet Bakanlığının 2021 tarihinde görüş sürelerini en az 1 saat ile en fazla 1,5 saat olacak şekilde düzenlediğini;

Özcesi daha sıralayacak birden fazla sorunla karşı karşıya olduklarını bilhassa daha detaylı ve incelikli hak ihlallerini aktarmak istediklerini, bu konuda bizzat kendileriyle iletişime geçip görüş sağlayabilinirse memnun olacaklarını” aktarmıştır.

V. A., 25.12.2024 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan amcası Ö. A.’ın yaşadığı sorunlar için başvuruda bulunmuştur. Beyanlarına göre; “Adana/Suluca 1 nolu Yüksek Güvenlikli tutulan amcası Ö. A.’ın adına sağlık sorunlarını ve cezaevinde olan sorunları aktarmak istediğini; Ö. A. tutuklandığı zaman işkenceden kaynaklı mide sorunu ve kaburga kırıkları meydana geldiğini, uzun yıllar tedavi edilmeden, kendi imkânlarıyla sağlığını korumaya çalıştığını, son bir haftada ciddi sağlık sorunları yaşamaya başladığını, 22.12.2024 tarihinde ailesiyle telefon görüşmesinde sorunlarını dile getirdiğini ve “Başım çok şiddetli şekilde ağrıyor, boğazım aşırı şekilde şişmiş, dilim yara içinde ve şişkin, üstelik dilimde şiddetli acı hissediyorum, ayaklarımı hissetmiyorum, güçlükle konuşuyorum, bu şekilde devam ederse son günlerimi yaşıyorum, altı gündür ne yemek yiyebildim nede su içebiliyorum, görüşüme gelmeyin, çocuklarım beni bu şekilde görmesin, çünkü çok kötü haldeyim” dediğini; yan koğuşunda kalan kardeşlerinin söylediklerine göre “Kardeşim Ö.’in durumu çok kötü, ölüm döşeginde birçok kez idareye dilekçe verdik, hastaneye gitmesi için ama cevap vermiyorlar” dediklerini; amcası Ö. A.’ın iki defa acile gittiğini ancak doktorların muayene etmek istemediğini; cezaevinde ciddi sorunlar olduğunu, yemeklerin çok az verildiğini, adeta birkaç kaşıkla öğünü geçiştirmek istediklerini, kantinde olması gereken meyve sebze ve süt ürünlerinin bulunmadığını, bulunan ürünlerin de küflenmiş durumda olduğunu, mahpusların ciddi anlamda beslenme sorunları yaşadıklarını, mahpusların bu şekilde ölüme sürüklendiklerini; amcası Ö.’in son günlerde yaşadığı sağlık sorununun araştırılmasını ve detaylı bir şekilde tedavi olmasını, tahlillerin yapılmasını istediğini, çünkü yaşadığı sorunların şüphe uyandırdığını, bu şekilde tekli hücrede kendine bakmadığını, hastanede yatışının olmasının gerektiğini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

E. E.,2024 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu cezaevinde kimi sorunlarla karşı karşıya kaldığını; 45 dakika olarak belirlenen görüş sürelerinin 1 saat yapılmasının gerektiğini; atölye faaliyetlerinin kendilerine de yaptırılması,

kurumun belirttiği kitap sayısının artırılması, farklı suç gruplarının başka bloklarda barındırılması ve aynı davadan bulunan arkadaşlarıyla aynı bloğa verilmesi gibi taleplerinin karşılanmasını istediklerini, sorunlarının bunlar olduğunu” aktarmıştır.

M. E. A., 30.12.2024 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Mutlak tecridin ve hukuksuzluğun tüm cezaevlerine de sirayet ettiğini ve haksızlıkların hukuksuzlukların yığınla arttığını, bulunduğu cezaevinde de bunun örneklerinin oldukça çok olduğunu, bazılarını aktarmak istediğini; hastane ve mahkemelere götürülmek için ağız arıtma dayatması yapıldığını; atölye ve sosyal etkinliklerden yana hakların kullanılması için kurum içindeki koridorların kendilerine yıkatılmaya çalışıldığını “ya koridorları yıkarsınız ya da atölyeye çıkmayacaksınız” denildiğini, herkes çıkarılırken kendi haklarının gasp edildiğini, hastane sevklerinin çok geç yapıldığını, kurumda revir doktorunun bulunmadığını ve muayene bile etmeden ilaç yazmak istediğini; aile görüş sürelerinin sadece 45 dakika ile sınırlandırıldığını, günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkardıklarını, yemeklerin çok yetersiz verildiğini, kantin ürünlerinin çok pahalı olduğunu, tüm bu haksızlıkların kaynağının tecrit olduğunu tekrar belirtmek istediğini” aktarmıştır.

M. H. A., 06.12.2025 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kaldığı cezaevinde var olan sorunları sıralayacağını;

- 1) Hasta olan arkadaşlarından durumu ciddi olanların kurum doktoru tarafından sevkinin Şehir Hastanesi’ne acil yapılmadığını;
- 2) Hastaneye gidecekleri zaman jandarmanın ağız açma dayatması yaptığını, ağızını açmayan arkadaşlarının hastaneye sevke götürmediklerini;
- 3) Günde yalnızca 3 saat su verildiğini, temizliklerini yapamadıklarını;
- 4) Yemeklerin çok az verildiğini ve günde adam başı bir ekmeğin verildiğini;
- 5) Kurum berberinin olmadığını, aynı koridorda olan arkadaşlarının birbirlerinin saçlarını kestiklerini, bilmeyenin de saçını sifıra vurduğunu, bu konuda cezaevi müdürüne dilekçe yazdıklarını, karşı koridorda olan arkadaşlar arasında berber olanların olduğunu, o berber olan arkadaşlarının kendi saçlarını kesmesi için talep ettiklerini, ancak kendilerine cevap olarak olumsuz bir şekilde döndüğünü;
- 6) Koridorları kendilerine yıkatma dayatıldığını;
- 7) Havalandırmanın günde 1 saat olduğunu;
- 8) Haftada 1 saat sohbet hakkı verildiğini;
- 9) Haftada 1 saat spor hakkı verildiğini onda da aynı koridordaki arkadaşlarıyla çıktıklarını o arkadaşları için de hasta olanların olduğunu ve oynayamadıklarını diğer oynayacak arkadaşlar da takım olmadığı için onlarla da oynayamadıklarını, diğer koridorda olan arkadaşlarla beraber çıkmak için dilekçe verdiklerini ona da “olmaz” denildiğini;
- 10) Açık ve kapalı görüş sürelerini 45 dakika olduğunu;
Var olan sorunların bunlar olduğunu hala devam ettiğini bu konularda haberdar etmek istediklerini” aktarmıştır.

O. A., 06.01.2025 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kaldığı cezaevinde var olan sorunları sıralayacağını;

- 1) Hastane sevdiklerinde sıkıntılar yaşadıklarını, askerlerin ağız aramasından dolayı hasta arkadaşlarının hastaneye gidemediklerini, kendilerinin askerlerle konuşmalarına rağmen her seferinde kendilerine olumsuz cevap verildiğini, ağızlarını suyuyla çalkalayıp yere atmalarını bile kabul etmediklerini;
- 2) Hastaneye ya da kurum revirine muayene gittikleri zaman doktorun ilaç yazdığını, ilaçların 5-6 gün sonra geldiğini o zamana kadar kendi çabalarıyla iyileşmiş olduklarını;
- 3) Cezaevinde sıcak ve soğuk su sıkıntısının olduğunu, tam düzelecek derken tekrar tekrar su sıkıntısı yaşadıklarını;
- 4) Berber sıkıntısı olduğunu, kurumda olmadığını kendilerine söylendiğini; her koridorda bir arkadaşı belirleyip kendilerini tıraş ettiklerini, tıraş eden arkadaşlarının da bilmediğini ve bilmediği için ya iki numaraya ya da yamuk kestiğini, idareye söylemelerine rağmen herhangi netice alamadıklarını, kendilerinin iradeyle idare ile konuştuğunu diğer koridorda bulunan arkadaşlarının ayda bir gelip saçlarını tıraş etmesini istemelerine rağmen herhangi bir sonuç alamadıklarını;
- 5) Spor ve sohbet günleri diğer koridordakilerle sohbet etmek istemelerine rağmen herhangi bir sonuç alamadıklarını, sporun ise; sayıları altı kişi olduklarını, üç arkadaşlarının hasta olduğundan dolayı futbol, voleybol ve basketbol

oynayamadıklarını ve diğer koridorda bulunan arkadaşlarla beraber çıkartılmalarını talep ettiklerini, ancak olumsuz cevap aldıklarını;

- 6) Kendilerinin toplam 6 kişi olarak tekli odalarda kaldıklarını, günde 1 saat havalandırma, haftada 45 dakika spor, haftada 1,5 saat sohbet hakkı verildiğini, bunların dışında herhangi bir etkinliğin olmadığını, zaten çoğu arkadaşın tekli odalarda kalmasını uygun olmadığını çünkü ağırlaşmış olduklarını;
- 7) Hasta arkadaşlarının tekli odada kendi ihtiyaçlarını bile zor karşıladığını, dört arkadaşın sağlık durumlarının iyi olmadığını, ayrıca yaş itibari ile de büyük olduklarını, bu nedenle tekli odalarda kalmalarının uygun olmadığını” aktarmıştır.

Ö. A., 06.01.2025 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “02.07.2024 tarihinde Şanlıurfa 1 Nolu T tipi kapalı Hapishanesi’nden buraya yani Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu’na sürgün edildiklerini, bu arada yaşanan sorunlardan haberimizin olduğunu tahmin ettiğini, yine burada olan sorunları dile getirmek istediğini;

- 1) Genel dağıtılan yemeklerin çok az verildiğini ve hatta kahvaltının ise hiç verilmediğini dile getirirse abartmış olmayacağını, bütün cezaevlerinde günde iki ekmek verilirken burada bir ekmek verildiğini;
- 2) Süreli ceza almasına rağmen tekli odada tutulduğunu ve bunun yanında günde 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, ağırlaştırmış ceza alanlarla aynı statüde tutulduğunu;
- 3) Tıraştan anlamayan arkadaşları tarafından mecburen tıraşlarının yapıldığını;
- 4) Su kesintisinin her gün sürekli olarak devam ettiğini, günde yalnızca toplamda 2 saat su verildiğini, bunun için hem sağlık hem de hijyen konusunda ciddi sorunlar yaşadığını;
- 5) Yazdığı birçok dilekçelerin çıkış numaralarını istediği halde kendisine verilmediğini;
- 6) Cezaevindeki koridorların yıkanmasını ve temizliğini kendilerine dayattıklarını, yani kendilerinin koridorlarını yıkamalarını istediklerini;
- 7) Diğer arkadaşlarıyla sohbe çıkarmadıklarını;
- 8) Spor diğer arkadaşlarıyla birlikte yapma yapamadıklarını, normalde spor ve sohbeti diğer koridorda bulunan arkadaşlarla birlikte çıkmaları gerekirken kendilerini, yalnızca aynı koridorda bulunanlarla çıkartıldıklarını;
- 9) Hastane sevklerinde askerin ağız içi açma ve ayakkabıları yere vurmamasını sürekli dayattığını, bundan dolayı birçok arkadaşlarının hastaneye gidemediklerini;
- 10) Gittiklerinde doktorlar tarafından yazılan ilaçların çok geç ulaştırıldığını;
- 11) Yaklaşık bir aydır durumu ağır olmasına rağmen ilgilenilmediğini ya da sevkini acil çıkarılması için herhangi bir çaba göremediğini, şu an sağlık durumunun ciddiyetinin farkında olmadıklarını gözlediğini, ciddi bir dil yanması, dilde büyük sivilcelerin oluşması, aşırı derecede baş ağrısı gibi sorunlar yaşadığını, durumunun bu kadar acil olmasına rağmen dahiliye veya nöroloji sevkini daha gerçekleştirmediğini, ayrıca 15 gün önce kulak-burun-boğaz bölümüne gittiğini, ancak doktorun hiç ama hiç ilgilenmediğini, hatta ilaç dahi yazmadığını; aynı gün Gastroloji doktorunun ise dile bakarak dilin çok kötü olduğunu hatta acilen dahiliye bölümüne gitmesini infaz memuruna söylemesine rağmen götürülmediğini, her geçen durumunun daha da kötüye gittiğini, gelen avukata durumu uzun uzun anlattığını; Yukarıda belirttiği sorunların ilk günkü gibi devam etmekte olduğunu veyahut da gittikçe ağırlaşmaya doğru yöneldiğini, bu konuda bilgilendirmek istediğini” aktarmıştır.

H. B., 06.01.2025 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Adana Suluca 1 Nolu Cezaevine 18 Aralık 2024 tarihinde Elazığ 2 Nolu Kapalı Cezaevinden getirildiğini, isteği dışında sevk edildiğini, hak ihlallerinin en yoğun yaşandığı dönemden geçtiklerini, özellikle cezaevlerinin bu konuda hak ihlallerinin en yoğun olduğu mekanlar olduğunu, tek kişilik cezaevleri olarak faaliyete geçen Yüksek Güvenlikli Cezaevi koşullarının kendilerinin ruhsal fiziksel bütünlüğü için büyük riskler barındırdığını, bu riskleri başlıklar çerçevesinde kısaca değinerek her birine yer vermeye gayret edeceğini; 2 haftayı aşkın bir zamandır Adana cezaevinde olduğunu, 9 yıldır cezaevinde bulunduğunu, Adana’ya adeta korsanvari ve yangından mal kaçırılırcasına getirildiğini, şu an kalmakta olduğu cezaevinin ağırlaştırılmış tecrit koşullarını barındırdığını, günün 23 saatini 20 metre² dahi olmayan odada geçirdiğini, alt ve üst katlarında farklı gruplardan tutukluların bulunduğunu, aynı koridorda bulunduğu arkadaşlarının günün 1 saati dışında başka kimseyi göremediğini, ağırlaştırılmış hapis cezası

almadığını, süreli hapis cezası aldığını, fakat kendisine ağırlaştırılmış muamelesi uygulandığını; spor, sohbet ve havalandırma alanına sadece 6 kişi olarak çıkabildiklerini, alt ve üst katlara aynı gruptan oldukları arkadaşlarının getirilmesi için yapılan taleplerin reddedildiğini; aile görüş saatlerinin 45 dakika olduğunu, ailelerinin 45 dakikalık görüşler için 3 saat 4 saat 5-6-7-8 ve daha fazla saat yol kat ettiklerini; su sisteminin sürekli arızalandığını ve günlerce banyo ve temizlik yapamadıklarını, ayrıca gelen suyun da içilmesini geçtiklerini banyo yaparken kaşıntı ve vücutlarda yağlanmaya neden olduğunu bunun da hastalıklara davetiye çıkardığını; hastaneye gidişlerde işkenceye dönüşmüş vaziyette olduğunu, askeriyenin insan onuruna aykırı düşen ağız içi araması dayattığını; ilaç taleplerinin doktorların yazdıkları reçetelerdeki ilaçlara ancak günler sonra ulaştıklarını dolayısıyla hastalıklarını geç atlatabildiklerini ve hastalıklarının ağırlaştığını; koskoca cezaevinde temizlikçi bulunmadığını, koridorların temizliğini mahpusların yapmasını dayattıklarını, her tarafın toz toprak ve pislik içinde olduğunu; koşullarının çok ağır olduğunu, günün çoğunu odada geçirdiklerini, kurs faaliyetlerine çıkarılmadıklarını; cezaevinde berberin olmadığını ve tutukluların kendi imkanlarıyla tıraş olduklarını; temizlik, kurs faaliyetleri ve berber faaliyetin tasarruf çerçevesinde Adalet Bakanlığı ödenek göndermediği için yapılmadığının söylendiğini; kendilerinin cezaevinde olduğunu ve hiçbir gelirlerinin bulunmadığını, ailelerinin maddi destekleri sayesinde geçindiklerini, çeşme suları içilmediği için kantinden su almak zorunda kaldıklarını, elektrik parasını ödeme durumlarında kaldıklarını; ayrıca üç öğün için verilen yemeklerin yetersiz ve sağlıksız olduğunu, günlük kalori ihtiyaçlarını karşılamaktan çok uzak olduğunu, verilen yemek miktarının rencide edecek durumda olduğunu, açık cezaevinde dilekçe ile durumu iletmelerine rağmen hiçbir iyileşme yapılmadığını; ayrıca burada günün 23 saatini odada geçirdiklerinden dolayı okumaya daha çok zaman ayırma durumunda olduklarını, fakat bu konuda da engeller çıkarıldığını, kitap kotası denilerek az sayıda kitaplara erişimlerinin olduğunu, çoğu kitabın yasaklı ya da toplatılma kararı olmamasına rağmen "sakıncalı" denilerek verilmediğini; edebi, yazınsal çalışmalar ve fikrîsel yazı faaliyetlerinin rahatça disiplin cezası konusu yapabildiklerini ve el konulduğunu, dolayısıyla bir çok sıkıntı yaşadıklarını; kuşkusuz yaşadıkları hak ihlallerinden daha çok bahsedebileceğini, fakat genel çerçeve ile belirttiklerinin şimdilik yeterli geleceği kanaatinde olduğunu, somut bir koç konu başlığı yaşadıklarını ifade ettiğini, dernekten konuyla ilgili duyarlı kamuoyunun bilgilendirilmesini ve ihlallerin son bulması için gayret gösterilmesine inancının tam olduğunu" aktarmıştır.

Ç. D., 06.01.2025 tarihinde, Adana/Suluca 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; "Cezaevinde yaşamış oldukları bazı sorunları paylaşmak istediğini;

- 1) Hastane sevklerinde sıkıntı yaşadıklarını, askerlerin ağız çağırmasından dolayı hastaneye kendilerini götürmediğini, askerlerle konuşmalarına rağmen hep olumsuz cevap aldıklarını, ağza su alıyıp atmayı bile kabul etmediklerini, 7 aydır burada olduğunu, bazı hastalıkları olduğunu ancak hastaneye gidemediğini
- 2) Kurum revirine muayeneye gittikleri zaman doktorun ilaç yazdığını, ilaçların bir hafta sonra geldiğini, ilaçlar geç geldiğinden dolayı iyileşme durumlarının olamadığını, bir hafta sonra ilaçların da faydasını olmadığını;
- 3) Cezaevinde sıcak ve soğuk soğuk su sıkıntısının var olduğunu, oda temizliğini ve kişisel temizliği konusunda zorluk yaşadıklarını;
- 4) Koridorun temizliğinin yapılmasını kendilerine dayatıldığını, sorduklarında da "cezaevinde işçi yok" denildiğini;
- 5) Berber sıkıntısı olduğunu, kurumda berberin olmadığını kendilerine söylendiğini, her koridorun kendi tıraşını yaptığını yani altı kişiden birisinin tıraş etmesini söylediklerini, arkadaşın tıraş etmesini bilmediğini ama yine de kendilerini tıraş ettiğini, fakat tıraş bilmediği için 2-3 numaraya vurduğunu, kendilerinin idare ile bunu konuştuklarını, berber yoksa diğer koridorda bulunan bir arkadaşın tıraş etmesini biliyor o arkadaş ayda bir gelsin tıraş etsin dediklerini ancak olumsuz cevap aldıklarını;
- 6) Spor ve sohbet günleri diğer koridorda sohbet etmek istemelerine rağmen idareden herhangi bir sonuç alamadıklarını, sporun ise sayıları 6 kişi olduğunu, 3 arkadaşın hasta olduğundan dolayı oynayamadıklarını, diğer koridordan arkadaşlarla beraber çıkmayı talep ettiklerini ancak kabul edilmediğini;
- 7) Bir koridorda altı kişi olarak tekli odalarda kaldıklarını, günde 1 saat havalandırma, haftada 45 dakika spor ve 1,5 saat sohbet olduğunu, bunların dışında herhangi bir etkinlik olmadığını, zaten çoğu arkadaşın tekli odalarda kalmasını uygun olmadığını, çünkü çoğu arkadaşların ağırlaştırılmış müebbet cezası olmadığını, bazı arkadaşlarının hasta

olduğunda tekli odalarda kalmakta güçlük çektiğini, kendisinin 7 ay önce Şanlıurfa 2 nolu T tipinden geldiğini” aktarmıştır.

2) Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

E. A., 08.05.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan M. E. T. için yaptığı başvuruda; “Ortak kullanım alanlarının yasaklanmış olduğunu, disiplin cezalarının verildiğini, mektuplarının alındığını, radyolarına el konulduğunu, her gün odalarının keyfi bir şekilde basıldığını, hastane sevklerinin yapılmadığını, ters kelepçe ve ağız aramasına maruz kaldıkları için tedavilerinin engellendiğini” aktarmıştır.

A. K., 28.05.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan oğlu S. K. için yaptığı başvuruda; “Disiplin cezaları verildiğini, ortak kullanım alanlarının yasaklanıp, ağız içi aramalarının dayatıldığını, hastane sevklerinin yapılmadığını, tek kelepçe dayatmasına maruz kaldıklarını ve birçok haklarının ihlal edildiğini” aktarmıştır.

M. E. Ş., 07.08.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan E. N. için yaptığı başvuruda; “Yeğeni E. N.’nin 1992 doğumlu olup 32 yaşında olduğunu, Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi kurumunda hükümlü olarak tutulduğunu, 2022 yılında tutuklandığını, yargılandığı dosyadan 7 yıl 6 ay hapis cezası aldığını, dosyasının halen derdest olup Yargıtay aşamasında olduğu olduğunu, yaklaşık 2,5 yıldır da cezaevinde olduğunu, yeğenin cezaevinde kalmasının hayati açıdan risk teşkil ettiğini; yeğenin tutuklanmadan evvel ateşli silahla başından vurulduğunu, yeğenin ateşli silahla vurulduktan sonra 37 gün boyunca hayati tehlikesi olması nedeniyle yoğun bakımda kaldığını, diğerinin başından vurulduktan sonra sol kol, bacak sol sinir nöronlarını tamamen felç olduğunu, destek almadan yürüyemeyen yeğenin de ayrıca böbrek yetmezliği ve yüksek tansiyon hastalığı da bulunduğunu, ciddi hayati risk teşkil eden hastalıklar olduğu için cezaevi koşullarında temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamadığını, 2 Aralık 2019 tarihinde engel halinin vahametini ne durumda olduğunu tespit etmek için yeğenin Batman Eğitim Araştırma Hastanesine başvurduğunu, heyet tarafından yapılan muayeneler sonrası yerine hakkında Batman Eğitim Araştırma Hastanesi tarafından 25 Aralık 2019 tarihinde düzenlenen raporda %94 engel oranına sahip olduğunun tespit edildiğini, yine 2022 yılında Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından verilen raporda engel oranını %94 ve üstü olduğunun belirtildiğini, yeğenin tutuklanmadan evvel tüm temel ihtiyaçları ve gereksinimlerinin aile bireyleri tarafından karşılandığını ve sağlandığını, cezaevine girdiği günden bu yana tek başına hiçbir destek almadan hayatını idame ettirmekte oldukça zorlandığını, mevcut cezaevi koşullarında kalmasının olanaksız olduğunu, sağlık durumu günden güne daha da kötüye gittiğini, en temel ihtiyaçlarını dahi tek başına karşılayamadığını, yeğeni hakkında Batman Eğitim Ve Araştırma Hastanesi’nin 2019 Aralık ayında %94 engel halinin olduğunu, yine Antalya Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından verilen raporda yine %94 ve üstü engel oranını gösteren engel raporu olmasına rağmen yeğenin geçen kış bulunduğu Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumundan Menemen Kapalı Ceza infaz kurumuna sevk edildiğini ve yaklaşık 3 ay süreyle bu cezaevinde kaldığını, akabinde sağlık koşullarının daha iyi olduğu söylenerek yeğenin rızası dahi alınmadan bulunduğu Menemen Kapalı Ceza infaz kurumundan Elazığ E Tipi Kapalı Ceza infaz kurumuna sevk edildiğini, yaklaşık olarak 1 ay 1 hafta Elazığ’da kalan yeğenin tekrardan şu an bulunduğu, Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumuna sevk edildiğini, sağlık koşulları gerekçe gösterilerek tecrit koşullarını daha da ağırlıklı uygulandığı cezaevlerine sevk edildiğini; 2022 yılında müdafî aracılığıyla hayati risk taşıyan hastalıkları nedeniyle Batman 3. Ağır Ceza Mahkemesine başvuru yaptığını, başvurunun içeriğinde Batman Eğitim Araştırma Hastanesi tarafından verilen ve engel oranını gösteren heyet raporu da sunulurken sağlık durumunun tek başına bulunduğu cezaevi koşullarında kalmasının uygun olmadığını, bu nedenle 5275 sayılı ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkındaki kanunun 16. maddesi gereğince sağlık sebebiyle infazının ertelenmesi talebinin yer aldığını; Batman 13. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 7 Haziran 2022 tarih 2017/265 esas ve 2017/2740 sayılı karar numaralı karar ile sağlık koşullarının elverişsiz olması nedeniyle infazın ertelenmesi talebinin Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi tarafından verilen 29 Nisan 2022 tarihli raporda “Hastalığın sanığın hayatı için tehlike teşkil etmeyeceği ve hükmün infazının hastalık sebebiyle ertelenmesine gerek olmadığı” gerekçe göstererek reddedildiğini; yeğenin cezaevinde bu koşullarda, yaşam mücadelesini sürmesini olanaksız olduğunu, hastalık sebebiyle tahliye edilmesi amacıyla insan hakları derneğinden destek talep ettiğini” aktarmıştır.

M. A., 27.08.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Sendikal mücadele ve KHK ile işinden atıldıktan sonra siyasi parti yöneticiliğinden sonra alakasız bir dosyadan dolayı 5 yıldır tutuklu olduğunu; cezaevine girmeden önce yüksek tansiyon ve kalp ana arterde damar genişliği tespiti yapıldığını ve hala rahatsızlığının devam ettiğini, burada hastanede 3 ayda bir periyodik kontrollerinin yapıldığını, ancak 62 yaşında olması ve cezaevinin tek kişilik hücre koşullarının velhasıl hangi cezaevi olursa olsun koşulların yeterli beslenme, hava alma koşulları gibi sorunların olduğunu; cezaevinde olası damar patlamalarında hastaneye yetilmesinin mucize olacağını, sorunun ana arter olmasından dolayı ölüm riskini arttıran bir durum olduğunu; ayrıca kulaklarında duyu kaybı olduğunu, bir kulakta %60 diğer kulakta da %30-40 civarında duyma kaybı olduğunu; daha önce de bir ayaktan varis ameliyatı olduğunu, varis sorunları olduğunu ve dizlerinde kireçlenme ve kırık dokusunda zedelenmeden dolayı bazı işlerini yapmakta zorlandığını, el ve ayaklarında kramplar olduğunu, başka hastalıklarının olup olmadığını bilmediğini ancak beyin cerrahına görüldükten sonra belli olacağını, kasılmalar yaşadığını, sanki felçliymiş gibi bir durumu andırdığını ancak tam emin olmadığını” aktarmıştır.

K. E., 06.09.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan H. E. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi H. E.’in geçen seneye kadar Diyarbakır D Tipi Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde olduğunu, bu hapishane kapatıldıktan sonra Antalya Yüksek Güvenlikli Hapishanesine nakledildiğini, kardeşinin yaklaşık 5 yıldır yargılanmakta olup halen tutuklu olduğunu; kardeşinin Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine gönderildiğinden beri tek kişilik odada kaldığını, hapishane sisteminin tek kişilik olduğu için kendisi de o şartlarda kaldığını, öğrendikleri kadarıyla onun gibi tutuklu olup orada o şartlarda kalan başka mahpusların da olduğunu, bu süreçte hem kendisi hem avukatının çeşitli başvurularda bulduklarını fakat tüm başvuruların reddedildiğini; babasının da şu an Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Hapishanede olduğunu, babasının şeker hastası olup başkaca da birçok hastalığının bulunduğunu, kardeşinin öncelikle buraya babasıyla aynı hapishaneye veya çevre illerdeki bir hapishaneye naklinin yapılmasını, eğer bu mümkün olmayacaksa şartlarına uygun, koğu sistemi olan bir hapishaneye naklinin yapılmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. G., 10.10.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu A. G. için yaptığı başvuruda; “Oğlu A. G.’in yaklaşık 26 yıldır Türkiye’nin değişik hapishanelerinde tutulmakta olup son 3 yıldır ise Antalya Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde olduğunu, oğlu ile en son yaptıkları telefon görüşmesinde “hapishane idaresi tarafından temel haklarının ihlal edildiğini, insan hakları derneğinden bir avukat grubunun tutuldukları hapishaneyi ziyaret etmesini talep ettiklerini” belirttiğini; oğlunun uzun yıllardır hapishanede tutulduğu için kendisinin sağlığından endişe ettiklerini, Antalya ilinin Diyarbakır’a uzaklığı düşünülüğünde oğlundan sağlık bir bilgi almanın çok zor olduğunu, oğlunun ziyaret edilerek durumunun tespit edilmesi konusunda destek talep ettiğini” aktarmıştır.

A. G., 24.10.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu A. G. için yaptığı başvuruda; “Oğlu A. G.’in yaklaşık 26 yıldır Türkiye’nin değişik hapishanelerinde tutulmakta olup son 3 yıldır ise Antalya Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde kaldığını, oğlu ile en son yaptıkları telefon görüşmesinde “hapishane idaresi tarafından dış tedavisinin yapılması için hastaneye sevk edilmediğini, dilekçelere cevap verilmediğini” söylediğini, bu konuda bir girişimde bulunulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

G. T., 09.11.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan D. A. için yaptığı başvuruda; “Antalya Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde kalan D. A.’ın vasisi olduğunu, 2015 Ekim’de İzmir’de gözaltına alınan ve tutuklanan D. A.’ın, 23 Şubat 2024’te ağırlaştırılmış müebbet cezasının onandığını ve Kırıklar Hapishanesinden Antalya’ya sürgün sevk edildiğini, 13 Mayıs 2024 tarihinden bu yana Antalya Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde sayısız hak ihlaline maruz kaldığını, kasıklarına yakın yerde hissettiği kitle için revire çıktığını ve hastaneye sevk istediğini ancak sevk edilmediğini, eline gelen kitlenin büyümesine rağmen 3 aydır sevk edilmediğini; Kuyu tipi hapishanelerle ilgili dikkat çekeceği özel noktaların olduğunu, kişilerin tutuklu dahi olsa buraya keyfi olarak getirilip nesnel olarak ağır müebbet statüsünde yatırıldığını, fiziki yapısının, üç katlı olması nedeniyle çok kötü olduğunu, 1. ve 2. katların nem ve rutubete maruz kaldığını, güneşi ve gökyüzünü göremediklerini, alabildiğine toz ve kir biriktiğini; buraya getirilenlerin genellikle seçilmiş yaftalanmış olduklarını” aktarmıştır.

E. A. tarafından, 25.10.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve tarafımıza 12.11.2024 tarihinde ulaşan mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kendisinin çocukluğundan beri kronik kalp hastalığından dolayı yıllarca hastanelerde yatarak tedavi gördüğünü, adeta hastanelerin kendisinin ikinci evi olduğunu, hâlâ da öyle olduğunu, kendisinin en son 20.05.2002 tarihinde Van Yüksek İhtisas Hastanesi'nde açık kalp ameliyatı geçirdiğini, zorlu ameliyat operasyonunda aort kalp kapakçığının değiştirildiğini, değişen aort kapakçığından dolayı yarım bir insana dönüşerek platin kalp kapakçığı takıldığını, kendisinin diğer kalp kapakçığında yani mitral kapakçığında da mitral darlığı, mitral yetersizliği, hafif Triküspit olduğunu, bu ameliyatı geçirdikten sonra ömür boyu ki şu an bulunduğu koşullarda bunun ne kadar gerçekleşeceğinin belirsiz olduğunu, çünkü kaldığı farklı cezaevlerinde tedavilerinin aksatılması ya da tedavileri yapılmadığı için sağlık durumunun kötüleşmesi ile defalarca yoğun bakıma kaldırıldığını ve bu durumu Osmaniye'de de yaşadığını, kendisinin düzenli bir şekilde 15 gün aralıklarla doktor kontrolünde olmasının gerektiğini, aksi takdirde ölümün kaçınılmaz olacağını, aynı zamanda ömür boyu kullanmak zorunda olduğu hayati tehlike taşıyan ilacının bulunmadığını, kapakçığının platin olması nedeniyle kullandığı Coumadin ilacının dozunun rutin olarak kan değerlerine bakılarak ayarlanmasını gerektiğini, uzun süre kontrolleri tedavileri yapılmadığı zaman kanında pıhtılaşma ihtimali nedeniyle belki de ciddi bir ameliyat geçirmek zorunda kalacağını, bu durumun tam aksine kanında meydana gelen meydana gelecek olan aşırı sulanma nedeniyle her iki ihtimalde de beyin kanaması geçirerek ölüm ve felçli kalma riskiyle karşılaşabileceğini, bu kapsamda komedi ilacının doz ayarlamasını ve doktor kontrollerinin kendisi için hayati önem arz ettiğini, mevcut kalp hastalığından dolayı %55 engelli raporunun mevcut olduğunu; cezaevine girdikten sonra da bel fitiği, boyun fitiği, eklem ağrıları, kireçlenme, menüsküs, ülser gibi hastalıkların da baş gösterdiğini ve bu hastalıklardan dolayı da yıllardır ilaç kullandığını; cezaevinde geçirdiği 13 yıl içerisinde kendi isteği dışında farklı tarihlerde farklı illerde bulunan cezaevlerine üçer defa Van'dan Muş'a, Muş'tan Van'a, bir defada Van'dan Erzurum'a, Erzurum'dan Van'a sevk edildiğini, en son yine ortada hiçbir sebep yokken 22 11 2.021 tarihinde Van F Tipi Hapishanesinden Osmaniye 1 no'lu T tipine sürgün edildiğini hala da neden sürgün edildiğinin gerekçesini bilmezken, Osmaniye Cezaevine sürgün edildiğinde bir disiplin cezasının dahi olmadığını, 1 yılı aşkın bir süre Osmaniye cezaevinde kaldıktan sonra 02.03.2023 tarihinde şu an bulunduğu Antalya Yüksek Güvenlikli Cezaevine gönderildiğini; her bir sevk kendi isteği dışında gerçekleşen sevgiler olduğunu, bu nedenle hem Osmaniye'de hem de burada ailesinin ikamet ettiği il olan Van ilinde bulunan cezaevlerine veya Van iline yakın bulunan herhangi bir ildeki cezaevlerine uzun süredir sevk istediğini, ancak yazdığı tüm sevk taleplerinin bugüne kadar hep olumsuz yanıt verildiğini, sevk talebinde bulunmasının temel nedeninin en insani bir durum olan annesinin ve kendisinin sağlık durumunun sebebiyle olduğunu, ancak en insani gerekçelerle ortaya çıkan bu talebin dahi dikkate alınmadığını; 2.022 yılında annesinin akciğer kanserine yakalandığını öğrendiğini bu nedenle kemoterapi gibi ağır tedavi ve hastalığa bağlı gerekli tedavilerinin düzenli olarak görmekte olduğunu bu nedenle uzun seyahatlerde bulunamadığını hem enfeksiyon kapma riskinin hem de tedavisinin sürekliliği açısından ikamet ettiği şehirden ayrılmadığını bilindiği gibi kanser hastaları için moral ve motivasyonun da önemli olduğunu bu durum yetmezmiş gibi kalp hastalığını da mevcut olduğunu akciğer kanserinin hastalığından dolayı% 89 engelli olduğunu kalp hastalığından dolayı %20 engelli olduğuna dair sağlık raporlarını da mevcut olduğunu; şu an bulunduğu cezaevinin hem mimari yapısı gereği hem de koşullarının mevcut sağlık durumu üzerinde olumsuz yönde etkilediğini çünkü günde sadece bir buçuk saat havalandırmaya çıkarıldıklarını bunun dışında havalandırmadan yararlanma imkanları olmadığından günün tüm saatlerini odada kapalı olarak geçirmekte olduğunu kaldığı odanın 15,20 metrekare arası küçük bir oda olduğunu ve bu odada 3 hasta arkadaşla birlikte kaldıklarını normalde cezaevindeki diğer odaların tek kişilik odalar ve sınırlı sayıda 3 kişilik odaların mevcut olduğunu bu 3 kişilik odalarda da havalandırma imkanı olmadığından dolayı elbiselerini dahi oda içerisinde kurmakta olduklarını kısaca odada nefes alabilir alan imkan yok denecek miktarda olduğunu Antalya ilinin Akdeniz bölgesinde konuşlu olması ve bölge ikliminin hem çok sıcak hem de nem oranının yüksek olmasıyla birlikte cezaevi şartlarında bu durumları ağır ulaştırılmasının beden sağlığıyla ilgili birlikte psikolojik sağlığını da olumsuz yönde etkilediğini belirttiği sebeplerden dolayı uzun süredir ailesinin yaşadığı Van ilindeki cezaevlerine veyahut çevre illerdeki cezaevlerine sevk talebinde bulunduğunu ancak bu sek taleplerini olumlu bir yanıtın bugüne kadar alamadığını annesinin durumu da ortadayken bunun en insani durumun görmezden gelinmesinin adil bir yaklaşım olmadığını açık olduğunu sırf siyasi sebeple tutuklu olduğundan dolayı bu talebinin dikkat dikkate alınmadığının açık olduğunu kanser hastası olan bir annenin evladının sağlığından her gün endişelenerek yaşamasının cezaevinde bulunan bir evladının da annesinin en zor günlerinde 10'a çıkart yük olmasının ceza içerisinde ceza yaşatmakta olduğunu annesinin tedavisini nasıl sonuçlanacağını

dahi belli olmadığını bunun hangi adalet kanununda izahı olacağını halbuki 5.275 sayılı kanunun altıncı maddesinin e bendinde cezanın infazında adalet esaslarına uygun hareket edilir denildiğini bu şartlarda annesinin ziyaretine gelip gitme şartlarının tümünün olmadığı ortadan kalktığını annesinin bu durumu ağırlığıyla birlikte ailesine de maddi açıdan zor olduğunu şartlarda zor şartlarda yaşamakta olduğunu dolayısıyla ailesinin diğer fertlerini de ziyaretine maddi sebeplerle gelemediğini zaten kendi geçimlerine dair sağlamakta zorlandıklarını şu an barındırıldığı cezaevinin ailesinin ikametgahına uzaklığı ve maddi güçlükler ile aile sosyal bağlarını kuvvetlendirmesi engel olduğunu içinde bulunduğu durum nedeniyle aile fertlerini de ayrı ayrı cezalandırıldı bu sebeple hem hastalığı hakkında yazdığı durumla birlikte ailesinin de bu durumunu göz önünde bulundurularak ailesinin ikamet ettiği sevki içinde gerekli hukuki girişimlerde bulunulmasının talep ederek bu durumun hastalığını annesinin hastalığını da olumlu yönde etkileyeceğini belirterek tekrardan talep ettiğini; bu mektubu yazıp bitirdiğinde 25.10.2024 tarihinde Cuma günü saat 16.30'da avukat tarafından aynı gün sabah saatlerinde annesinin kalp krizi geçirdiğini ve vefat ettiğini kendisine bildirdiğini; yıllarca Van cezaevine sevkini yapılmasını ve annesinin yaşadığı mağduriyetin giderilmesi için sürekli talepte bulunduğunu, ancak kabul görülmediğini, bir türlü bu insani taleplerinin bile karşılanmadığını, kendisine ve aileye ek bir cezalandırma uygulandığını, Kürt annesini görmesin hikayesinin daha gerçekleştiğini, babasının yaşlı olduğunu ve buraya gelemediğini; annesinin isteğinin, yakınına gidip kendisini görmek istediğini, annesinin bu isteğinin olmadığını, babası için sevkini yapılmasını umduğunu” aktarmıştır.

H. A., 20.11.2024 tarihinde Antalya Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan yeğeni V. A. için yaptığı başvuruda; “Yeğeni V. A.’ın yaklaşık 12-13 yıldır hapishanede olduğunu, bu süre zarfında 16 hapishanede kaldığını, şu an Antalya Döşemealtı Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumunda tekli odada-hücrede tutulduğunu, yeğeniyle en son bu sene Ramazan ayının 4. Gününde telefonda görüştüklerini, telefonda görüştüğünde durumu ve sağlığı gayet iyi olduğunu, moralinin yerinde olduğunu, kendisine bu görüşmede “Amca ben bayrama bir-iki gün kaldığında dizi arayacağım” dediğini, fakat bu son görüşmelerinden sonra bir daha kendilerini arayamadığını, bu durumdan endişe duydukları için tutulduğu hapishaneyi telefonla aradıklarını, yakınımız olan V. A.’ın durumunu sorduklarını, kendilerine “Durumunun gayet iyi olduğunu, hapishanede olduğunu, mahkumların içinde olduğunu” söylediklerini; neden aramadığını sorduğunda “Biz buna karışamayız, kişinin kendi özgürlüğüdür” yanıtını aldığını, bu tarihten sonra Ekim ayına kadar hiç görüşemediklerini, Eylül ayında hapishane müdürü tarafından annesi aranarak “Oğlunuzun durumu iyi değil, son kez gelip görün, tedaviyi ret ediyor, sizi görünce belki tedaviyi kabul ederse onu tedavi edelim” dediğini, bunun üzerine 4 Ekim 2024 tarihinde yapılan açık görüşe katıldığını, yeğeni V. A.’ın iki gardiyanın yardımıyla karşısına getirildiğini, gardiyanların kendisini kollarının arasına aldıklarını, görüş yerinde aralarında cam bulunduğunu, sebebini sorduğunda “Sağa sola saldıracak diye aranızda cam koyduk, konuşun” dediklerini, yeğeniyle konuştuğumda “Seni tanımıyorum, sen beni öldürmeye gelmişsin” dediğini, bu görüşmenin 10 dakika sürdüğünü fakat kendisiyle konuşmayınca gardiyanların tekrar yeğenini alıp götürdüklerini, bu görüşmeden sonra kendisiyle görüşmesi için bir avukat gönderdiklerini fakat avukatla da görüşmek istemediğini, bundan sonra 29 Ekim 2024 tarihinde yapılan açık görüşe annesi Z. A.’ın gittiğini, görüşmeye tekrar gardiyanların yardımıyla getirildiğini, annesine de “Ben seni tanımıyorum, sen beni öldürmeye gelmişsin” dediğini, her iki görüşmede de durumunun çok kötü olduğunu, kendisini ve annesini tanımayacak durumda olduğunu, bedeninin bir bütün olarak yaralar içerisinde olduğunu gördüklerini; hapishane idaresi ve hapishanedeki psikiyatri doktoru ile görüştüğünde “Sedef hastalığına yakalandığını, bütün bedeninin yara olduğunu ve iltihap tuttuğunu, tedaviyi ret ettiğini” söylediklerini, kendisinin de onlara “daha önce başka hapishanelerde de aynı durumu yaşadığını, bu durumun kendisine verilen ilaçlardan kaynaklandığını, bedeninin bu ilaçları ağır olduğu için kaldıramadığını, ilaçları kesmesi gerektiğini, daha önce ilaçları kesince iyileştiğini, bu durumun ilaçlardan kaynaklandığını” söylediğini, doktorun da kendisine “bu kötü durumun hapishane savcısına bildirdiğini” söylediğini; son olarak kendisine “Annesi raporlarını sunsun, mümkünse V.’i yaşadığınız ile veya yakın bir hapishaneye sevki için başvuru yapın” dediğini; annesinin raporları ile birlikte başvuru yaptığını fakat başvurusu Adalet Bakanlığı tarafından “mahkumun kendisinin sevk talebinde bulunması gerektiği” gerekçesiyle ret edildiğini; mahpus olan yeğeni V.’in şu an akli dengesi yerinde olmadığı için imza atamadığını, yeğenin tekli oda-hücrede kaldığını, yaşamını tek başına idame ettiremediğini; bu yaşanan sorunlar nedeniyle hukuki yardım talep ettiklerini ve yeğenin kaldığı ceza infaz kurumu ile görüşülerek tedavisinin sağlanması ve infazının ertelenmesi için gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

3) Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

İ. A., 29.01.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Kısa bir süre önce başka bir cezaevinden Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna Bakanlık nakliyle sevk edildiğini, geçen bu süre zarfında kurum bünyesindeki bazı uygulama yaklaşım ve barınma koşullarının insan hakları ve tutsak hakları kapsamında sorumlu olduklarını gördüğünü, her ne kadar kurum idaresi nezdinde girişimlerde bulunarak bunları çözmeye çalışsalar da sahip oldukları yasadışı mantaliteden dolayı bir sonuca ulaşamadıklarını, bu kapsamda konuya dair bir duyarlılık yaratabilmek için bu sorunları paylaşmak istediklerini;

- 1) Bulunduğu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunun mimari ve sistemi açısından ağırlaştırılmış müebbetlik mahpuslara oluşturulmuş durumda olduğunu, odaların %85’inin tekli hücrelerden oluştuğunu, resmîyette buna oda dediklerini %15 inin üçlü odalardan oluştuğunu havalandırmaya ağırlaştırılmış muhabetlerin günde 1 saat süreli cezası olanlara veya tutuklu olanların ise 1,5 saat çıkarıldığını
- 2) Kendisinin süreli hapis cezası almış ve infaz rejiminden buna göre yararlanan biri olduğunu, 15 yıldır cezaevinde olduğunu, tüm bu süre zarfında bulunduğu cezaevlerinde havalandırmaya çıkma hakkının gün doğumundan gün batımına kadar olacak şekilde kullandığını, ancak sebebini anlayamadığı bir şekilde bu cezaevine getirildiğini ve havalandırma hakkının günde 1,5 saate indirildiğini
- 3) Yine bu duruma paralel olarak spor sohbet atölye kurs gibi faaliyetlere çıkma haklarının da kısıtlanmış durumda olduğunu, diğer cezaevlerinde haftada bir olan spor alanına çıkma haklarının haftada bir iken, burada ağırlaştırılmış müebbetlere uygulandığı gibi 15 günde bire indirilmiş durumda olduğunu, üstelik açık saha alanının da kullanımda olmadığını, atölye ve kurs uygulamalarına da çıkarılmadığını, sohbet haklarını çıktıkları havalandırma alanıyla bir tutularak adeta ortadan kaldırılmış durumda olduğunu, normalde avluya çıkma hakkı veya sohbet kapsamında olmasının gerektiğine ya da havalandırma hakkının kapsamında olacağını, ancak idarenin her ikisinin de birleştirilerek bir emrivaki ile haklarını daha da sınırlandırdıklarını
- 4) Buldukları odaların koşullarına da değinmek istediğini, odaların sürekli açık avlusu olmadığını için banyo yapıp elbise kurutmanın bile ihtiyaçlarının hemen hemen giderilmediğini, elbise kurutma ihtiyacını insan hakları ve sağlık kriterleri bağlamında sorunlu olacak şekilde oda içine ilk gelme usulüyle halletmeye çalıştıklarını, insanın sormadan edemediğini “kendi sağlıkları durumlarına ne olacağını?” zaten gün içinde en fazla 1,5 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, bir de içeride elbise kurutmanın getirdiği nemli oda atmosfere eklendiğinde kısa bir sürede sinüzit, migren, verem, KOAH gibi akciğer rahatsızlıkları ve cilt problemlerine gibi hastalıklara yakalanmanın işten bile olmadığını,
- 5) Üstelik kendisinin de halihazırda 3 kişilik odada kaldığını, banyo, temizlik ve çamaşır ile ilgili söylediği sorunları 3 kat daha zorlaşmış durumda olduğunu, bir kişinin banyo yapıp elbisesini yıkasa, diğer ikisinin 3 gün boyunca onu beklediğini ve ancak banyo ve temizliğini yapabildiğini,
- 6) Yine özellikle bu üçlü odaların mimarisinin çok düşünülmeden oluşturulmuş gibi görüldüğünü, koğuşun tek katli olmasının havalandırmasının bulunmamasının, sürekli yankı yaratan bir akustik ortama sahip olmasının, banyo ve tuvaletin bir olması gibi yanlardan dolayı 3 kişinin barınmasına uygun olmadığını,
- 7) Odaların mimarisine olumsuzluğa dair belirten bilecekleri bir başka şey ise, odanın pencere yapısı olduğunu, odalarının pencere yapısının 3 bölmeden oluştuğunu, ilk bölümde bir pimapen (Alüminyum) pencere olduğunu, hemen ardından aradan geçici izin vermeyecek 12 santimetrelilik gözleri olan bir demir şişlerden oluşmuş bölüm olduğunu, onun ardında ise tel örgü diyebilecekleri bir kısmın olduğunu, ilk 2 bölümün güvenlik sebebiyle anlaşılabilirliğini, ancak son tel örgü kısmı denilen bölümün yersiz eziyet oluşturmak dışında hiçbir maksada dayanmadığını, özellikle bu bölümün içeriye hava girişini ve insanın avluyu görülmesini oldukça sınırladığını, bu bölümün bir süre baktıktan sonra göz rahatsızlığına yol açtığını,
- 8) Kurum idaresinin zorunlu uygulamalarından birinin de, sık sık oda değişikliği yapıp, bunu emrivaki ile gerçekleştirmeleri olduğunu, öyle ki bir anda gelip “hazırlan yarım saat içerisinde odadan geçişecek” dediklerini, aynı koridorlarda kalıp birlikte havalandırmaya çıktıkları insanlarla aralarında herhangi bir sosyal ilişki ve düzenin oluşmaması için bunu yaptıklarını, oysa havalandırma ve diğer faaliyetlere çıktıkları mahkumlarla asgari bir uyum olmasının gerektiğini, ki bunu belgeye imza attırmak suretiyle de şeklen onların da kendilerinden istediğini, ama bununla tezatlık oluşturacak şekilde sık sık o da değişimleriyle uyum ve düzenin oluşmasının da engellendiğini,
- 9) Bir başka sorunlu uygulamanın da aynı dava grubunda mahpusların cezaevine dağınık bir şekilde yerleştirilmesi olduğunu, aynı koridorun alt katına bir dava grubunu, üst katına da başka bir dava grubunun yerleştirildiğini, bu durumun riskli ve sorunlu potansiyeli taşıdığını, arada hasımlık ilişkisi bulunan grupların fiziki olmasa da sözlü olarak gürlü yoluyla birbirlerini rahatsız edip sözlü saldırı ve hakarete bulunan bildiklerini, bunun önüne geçilmesi için aynı

dava gruplarının aynı koridor ve bloklara toplanmasının zorunlu olduğunu, üstelik bunun hobi havalandırma haklarının yeterli sayıda mahpusların ortak kullanılabilmesi için de zaruri olduğunu,

- 10) Son bir noktanın da tıbbi sağlık hizmetlerinden yararlanma sorunu olduğunu mesela her cezaevinde bulunması gereken diş doktorunun burada olmadığını, yine hem kurum idaresinin hem de kurumun jandarma personelinin üst aramalarında ağız içi arama dayatmaları, ağız içi kontrol uygulamalarını da söz konusu olduğunu, bu uygulamanın insan onurunu rencide edici bir durum olduğunu, bu dayatmaya itiraz ettiklerinde de hastane sevklerinin engellendiğini, üstelik bununla da getirilemeyecek askerin tutanak tuttuğunu ve kurum idaresini de soruşturma başlatıp ziyaretten men cezası verdiklerini, hal böyle olunca da hem tedavi haklarının engellendiğini, hem de ziyaret cezasıyla da kendileriyle beraber ailelerini de mağdur edilmiş durumda olduğunu;

Daha pek çok dile getirilebilecek konuların söz konusu olduğunu, ancak koşullarındaki olumsuzluklara dair dile getirebileceklerinin mevcut tabloyu ortaya koyduğu inancında olduğunu, bunların insan hakları açısından problemler hususlar olduğunu, özellikle mahpusluk koşullarında yarattıkları tahribatin daha fazla olduğunu da belirtilmesi gerektiğini, kurumun faaliyetleri kapsamında olduğu için bunları paylaşmak istediklerini, bu sorunların ortadan kaldırılması için gereken girişimlerde bulunulması ve kamu duyarlılık oluşturulması açısından da çaba sarf edilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. H., 29.01.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Bulunduğu cezaevinde yaşadığı çeşitli problemleri kısaca birkaç başlık altında özetleyerek konuyla ilgilenilmesini talep ettiğini, çünkü bu problemlerin artık ciddi sıkıntı ve eziyetlere yol açtığını;

- 1) 20 yıldır müebbet hükümlü olarak cezaevinde olduğunu, Glokom hastalığı yanı sıra başka rahatsızlıkların da mevcut olduğunu, buna rağmen aylardır hastaneye gidemediğini; 11.05.2023 tarihinde isteği dışında Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumuna sevk edildiğini, 05.06.2023 tarihinde de göz kontrolü için hastaneye sevk edilmesinin gerektiğini, ancak cezaevi girişinde asker araması sırasında ağzını açmadığı gerekçesiyle hem hastaneye sevkini iptal edildiğini hem de sevke karşı çıktığı gerekçesiyle bir ay ziyaretten yoksun bırakılma cezası aldığını, bu durumu irade idareyle konuşarak çözmek istediklerini, aramaya karşı olmadığını, şayet ağızlarında bir şey taşıdıklarından şüpheleniliyorsa bu şüphenin giderilmesi için başka yöntemlerin kullanılabilceğini, ama ağız açmayı onur kırıcı buldukları için açmayacağını defalarca izah ettiklerini, en son idarenin verdiği cevabın bu sorunun çözüldüğünü şayet asker götürmesi de disiplin cezasının verilemeyeceği yönünde olduğunu, kendisinin de idarenin bu sözüne itaat ederek tekrardan göz ve diş haksızlıkları için hastaneye sevkini çıkartıldığını, 30.11.2023 tarihinde de diş problemi için hastaneye sevk edilirken tekrar aynı problemle karşılaştığını, ağzını açmadığı gerekçesiyle tedaviye götüremediği gibi cezaevi idaresi tarafından da bu kez 2 ay ziyaretten yoksun bırakılma cezasıyla cezalandırıldığını, aynı olaydan dolayı 6 ay içinde 2 kez disiplin cezası aldığını, böylece tedavi hakkı engellendiği gibi ayrıca riskli cezalarına da maruz kaldığını, kendisi gibi tedavi ihtiyacı olan birçok arkadaşının olduğunu, ancak bu uygulamalardan dolayı tedaviye gidemediklerini, çünkü her halükarda mağdur edildiklerini,
- 2) İlk cezaevine geldiğinde buradaki mimarın yapının farklı olduğunu, odaların %85'inin tekli hücrelerden oluştuğunu ve Geriye kalan %15'inin üçlü odalardan oluştuğunu, bu odaların ise hasta yaşlı gibi hükümler ve işçiler için olduğunu ifade edildiğini, üçlü odalara vermeyeceklerinin garantisi üzerine her birinin tekli hücrelerde kalacak şekilde kendilerini konumlandırmak zorunda bırakıldıklarını, ailesinin mali durumunun iyi olmamasına rağmen teklilerde kalacağı için ailesini borçlandırmak zorunda kaldığını, yaklaşık 5.000 TL harcayarak tekliler için gerekli eşyalar aldığını, üstelik sevk esnasında yanında getirdiği ve yeni olan çalışan bir televizyon olmasına rağmen cezaevi yayın sistemine uymuyor gerekçesiyle kantinden yeni bir televizyon almak zorunda bırakıldığını, ancak kısa bir süre kendisi ve konumundaki diğer arkadaşlarının isteği dışında apar topar 3 kişilik odalara alındıklarını, dolayısıyla önce üçlü odalarda kalmayacaklarını garantisi verilerek mecburi bir masrafa yönlendirdiklerini, bir kaç ay sonra da üçlü odalara alındıklarını, madem üçü odalara alınacaklardı neden 3 televizyon yerine kendilerine televizyon aldığını, keza kimi arkadaşlarına semaver, tıraş makinesi, buzdolabı gibi birçok eşya aldığını, ancak şimdi bu eşyalarının depoda çürümeyi ve kaybolmayı beklediğini;
- 3) Üçlü oda olarak tanımlanan odaların işlevsel olarak tekli hücrelerden hiçbir farkının olmadığını, tek ufak farklılığının 24 saat kamerayla gözlendiğini ve delik gibi bir yerde 3 kişinin bir arada olması olduğunu, bu üçlü odaların tek katlı ve havalandırılması az olduğu için 3 kişiye yaşam ortamını sunmadığını, teklilerde olduğu gibi bu üçlü odalarda da günde en fazla 1,5 saat havalandırmaya çıkabildiklerini; banyo yapma, elbise yıkama ve kurutma gibi temel ihtiyaçların ciddi problemlere neden olduğunu, alanın küçük olduğunu, dar ve havasız olduğu için 3 kişinin elbiselerini yıkayıp kurutma probleminin ciddi bir neme ve havasızlığa da neden olduğunu, birçoğunun maddi imkanları yetersiz olduğu için elbiselerinin makineye gönderme gibi bir şansları olmadığı için çarşaf ve nevresim olmak üzere her elbiselerini burada yıkamak ve kurutmak zorunda olduklarını, bu gibi temizlik gereksinimlerini sıraya koyarak bile yine ciddi uyum ve

sağlık sorunlarına yol açtığını, ayrıca bütün pencerelerin önünün örgülü tellerle kapalı olduğunu, zaten pencerelerin kalın ve sağlam şişlerle çevrili olduğunu, içerde ve havalandırmada kameraların olduğunu, bütün bunlara rağmen bir de bu örgülerin örülmüş olduğunu, hiçbir fiziksel temas kurma imkanı ve ortamı olmadığı gibi dışarıyı görme imkanlarının da böylece sınırlandırıldığını; 20-30 yıldır yatan ve yatacak olan mahpuslar için böyle bir ortamın sağlıklı ve insani olmadığı bilinmesine rağmen zorla bu odada tutulduklarını;

- 4) 8 aydır bu cezaevinde olduğunu, ancak günde 1,5 saat havalandırma ve 50 dakikalık spor dışında çıktıkları hiçbir faaliyet ve ortak alanın olmadığını, ayrıca daha önce haftada bir kez olan sporun son dönemde 2 haftada bir çıkarıldığını, 2 haftada 1 olan 50 dakikalık spor saatlerinin görüş haftası gerekçesiyle bazen 3 bazen 4 haftayı bulduğunun olduğunu, açık spor sahasının ise hala faaliyette açık olmadığını, 3 kişilik ortamda spor yapma, yıkanma, elbise yıkama, kurutma imkanlarının çok kısıtlı olduğunu yukarıda ifade ettiğini, buna rağmen gerekli spor yapma imkanı sağlanmadığını, spor saatlerinin 2 haftaya çıkarılmasının nedeninin ise normal süreli mahkumlar olmasına rağmen ağırlaştırılmış müebbetle konumda ele alınmış olmaları olduğunu, anlayabildiği kadarıyla bu cezaevine gelen herkesin cezası ne olursa olsun ağırlaştırılmış hükümlü statüsüne konulduğunu, bu konuyla ilgili gerekli mercilere başvurduklarında da sporun günde 1,5 saatlik havalandırma sırasında yapabileceklerinin belirtildiğini, oysa 9 ile 6 kişinin bir arada çıktığı havalandırma alanını ise 9x5 metrekare oluşturduğunu, bu küçük alanda bırakın spor yapmayı 9 kişinin yan yana bile volta atmadığını, kısaca bu küçük havasız odalarda günün 22,5 saat tutulmaları yetmezmiş gibi bir de spor saatlerinin kısıtlanarak bu saatlerde spor yapmalarının ifade edildiğini;
- 5) Dergiler konusunda yaşatılan sıkıntılar olduğunu, ayda bir dergi ve gazete alımı yapıldığını, ancak ana dili olan Kürtçe hiçbir yayın satılmadığı gibi bunları alma imkanı da sunulmadığını, idare aracılığıyla alacakları dergi ve gazetelerin Türkçe onların belirledikleri dergi ve gazetelerin olmasının gerektiğini, bunun dışında dergi ve gazete iletişim imkanı sunulmadığı gibi ailesi aracılığıyla dışarıdan temin ettiği dergilerin ise "postayla gönderildiği" gerekçesiyle verilmediğini, bu dergilerin yasaklı olduğu için değil sadece ailesi gönderdiği için verilmediğini, bir okur olarak kendisinin Türkçe dergilere erişim hakkının olabildiğini, ancak Kürtçe dergilere de erişemediğini;
- 6) Aynı davadan olan arkadaşlarıyla bir arada olmaları gerekirken her birinin bir tarafa dağıtılmış olduklarını, kaldıkları koridorların (genel cezaevi yapısı böyle) 3 katlı olduğu için üst katına başka davalardan mahpusların yerleştirildiğini, bu mahpuslara yaşam biçimlerinin birbirlerine ters olduğunu, onların geceleri uyanık ve aktifken kendilerinin gündüz uyanık bir aktif olduklarını, bu farklılıktan dolayı doğal olarak birbirlerini rahatsız ettiklerini, oysa aynı davadan olan mahpusların alt ve üst katlara yerleştirildiklerin de bunun gibi problemlerinin yaşanmasına gerek olmayacağını;

Bu problemleri diyalog yoluyla idareyle çözmeye çalıştıklarını, ancak bu taleplerine yanaşmadıkları gibi zorla kendilerini, kimsenin kalmadığı odalara verdiklerini, bunun üzerine problemleri çözülmediği için havalandırma, spor ve revir gibi haklara çıkmayacaklarını belirttiklerini, bu konuda duyarlı olunmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

A. A., 28.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; "Yaklaşık 1 yıldır Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, buraya kendi isteği dışında buraya getirildiğini, buraya getirildiğinden beri hapishane içerisinde birçok hak ihlalinin yaşatıldığını, yaşanan hak gasplarını, hak ihlallerini ve insanlık dışı uygulama ve pratiklerine dönük birçok ilgili kurumlara paylaşımlarda bulduklarını, ancak kendilerine herhangi bir geri dönüşüm almadığı gibi uygulamalarda da olumlu değişiklik olmadığını, tam aksine gün geçtikçe daha da olumsuz gelişmeler yaşandığını, bu uygulamaları çok genel ve kısmi maddeler halinde sıralayacak olurlarsa;

- 1) Ciddi sağlık sorunları yaşayan arkadaşlarının hastaneye götürülmek üzere gittiği çıkış kapısında askerlerin onur kırıcı "ağzını açmadan getirmeyeceğiz" şeklinde tehdide varan davranışlardan kaynaklı ciddi sağlık sorunları yaşadıklarını,
- 2) Buraya getirildiği günden beri haftanın 5 günü atölye çıkma hakkının elinden alındığını ve çıkarılmadığını, dalga geçer gibi "haftada bir gün bir saat çıkabilirsin" diye bildirildiğini, ayrıca başka aktivitelerin de olmadığını, sadece haftada bir gün, bir saat spora çıktıklarını,
- 3) Birçok arkadaşlarının cezalarının süreli olmasına rağmen tekli odalarda tutulduklarını, bu da yetmezmiş gibi 3 katlı olan hapishanenin her katında ayrı bir ideolojiye mensup kişileri bulundurdıklarını ancak kendi dava arkadaşlarından uzak yerlere yerleştirdiklerini, bunun örneğini burada gördüğünü, Ankara, Antalya ve Ereğli hapishanelerinde birbirlerine yakın yerleştiren kurumlar olduğunu,
- 4) Kendilerine gelen Kürtçe mektupların "Okuyacak kimsenin olmaması" gerekçesi gösterilerek verilmediğini, ancak mektuplarda da yazdıkları birkaç Kürtçe cümleleri, karalayıp gönderdiklerini,
- 5) 24 saatte sadece 1,5 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, bunun dışında diğer kalan vakitlerin tek kişilik odada geçirdiklerini,
- 6) Bu hapishaneye getirirken yanlarında yıllardır her gittiği hapishaneye götürdüğü sandalyenin üstüne koyduğu el koyduğu yerde çatlak olduğu için kendisine verilmediğini, gerekçe olarak da "kurum kantinde satılıyor, alabilirsin"

dediklerini, bel fitik raporu olmasına rağmen ticarete dönüşen bir pratiğin olduğunu ve bunun gibi birçok alınan eşyanın kantinden almaya zorladıklarını,

- 7) Diğer koridorlarda kalınan arkadaşlarıyla ortak alana çıkmak istediklerini ancak keyfi olarak çıkarılmadıklarını; Yukarıda yaşadığı kimi sorun ve sıkıntıları belirttiğini başlıklar halinde yazdığını, bu sorun ve sıkıntıları daha da sıralayabileceğini, dolayısıyla her anlamda sorun yaşadıklarını, bunların aşılması için hem kurumumuz nezdinde hem de başvurulacak ilgili kurumlara için devreye girilmesini istediklerini; bu sorun sıkıntılardan kaynaklı olarak şu an 4 arkadaşın süresiz dönüşümsüz açlık grevinde olduğunu ve sayının artma ihtimalinin yüksek olduğunu çünkü hapisane koşulları düzeltilene kadar sürdüreceklerini söylediklerini” aktarmıştır.

R. B., 27.06.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden tutulan eşi M. B. için yaptığı başvuruda; “Eşinin 21 yıl 9 ay 20 gün hüküm aldığını, 2016 yılından beri hapishanede olduğunu, Denizli T tipinden 5 ay önce Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sürgün edildiğini, tek kişilik odada kaldığını, eşinin tutuklu bulunduğu süre içerisinde 3 defa disiplin cezası aldığını, almış olduğu disiplin cezaları gerekçe gösterilerek infazının yakıldığını, 2033 olan koşullu salıverilme tarihinin yeniden müddetname düzenlenerek 2038 olarak değiştirildiğini, eşiyile en son geçen yaz açık görüşte görüşebildiklerini, telefon ile de en son şubat ya da mart aylarında görüştüklerini, son olarak kendilerine yazdığı mektupta “tek başına hücrede olduğunu” aktardığını, ayrıca mektubunda avukatla görüşme talebinde de bulunduğunu; eşine yazmış oldukları mektuba uzun zaman geçmiş olmasına rağmen dönüş yapmadığını, hapishanelerde bazı mektupların idarece bilinçli olarak gönderilmediğini bildiklerini; bu anlamda bir avukatın yüz yüze görüşüp sağlıklı bilgi almasını istediklerini, eşinin güvenliği hakkında uzun zamandır sağlıklı bilgi alamadıkları için eşinin can güvenliğinden endişeli olduklarını, ilgili şubelerin avukatları tarafından eşinin ziyaret edilip durumunun sorulması varsa bir hak ihlalinin tespit edilip raporlanması ve gerekli yerlere başvurulmasını istediğini” aktarmıştır.

R. A., 23.07.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden tutulan H. A. için yaptığı başvuruda; “Kardeşinin bir kaç ay önce Diyarbakır Kampüs Hapishanesinde olduğunu ve hükümlü olduğunu, hapishanede başlayan açlık grevlerine kendisinin de katıldığı gerekçesiyle 3 ay önce Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı hapishanesine sürgün edildiğini, bununla ilgili olarak kendilerine herhangi bir haber verilmediğini, kendi imkanlarıyla öğrendiklerini, sürgünden sonra sadece geçen hafta kendisi ile telefon görüşü yaparak iletişim kurabildiklerini, kendisi çok uzakta olduğundan gitme imkanlarının olmadığını, durumu hakkında da pek bilgi sahibi olmadıklarını, kendisi ile görüşme yapılmasını ve durumunun ne olduğunu öğrenilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. A. 09.09.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta; “Mart ayından beri isteği dışında bulunduğu cezaevine getirdiklerini, geldiği günden bu yana hukuksuzluk ve hak gasplarıyla karşı karşıya kaldıklarını, yapılması gereken en ufak bir iyileştirmenin dahi yapılmadığını, yaşadıkları sorunların;

1) Mevcut mevzuatta bulunan haftada 10 saat atölyeye çıkma hakkının 3 saat ile sınırlandırıldığını, onun da haftada 1 gün olduğunu; spor faaliyetine de ayda 2 defa çıkartıldıklarını; turnuva, kurs, sosyal faaliyetlere ve ortak alanlara çıkartılmadıklarını;

2) Ciddi sağlık sorunları yaşadıklarını, aylardır jandarmanın keyfi ve onur kırıcı (Ağız içi arama) uygulamalarından dolayı tedavi olamadıklarını, kısacası birçok hukuksuzlukla karşılaştıklarını; uzun süredir bel ve boyun fitiği olduğunu, her geçen zaman diliminde ağrılar hissettiğini, ayrıca akciğer enfeksiyonu sorunu yaşadığını ancak doğru dürüst tedavi olamadığını” aktarmıştır.

H. D., 13.09.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu A. D. için yaptığı başvuruda; “Oğlunun Burdur Yüksek Güvenlikli Cezaevinde olduğunu, tekli hücrede tutulduğunu; 10.09.2024 Salı günü yapmış oldukları telefon görüşmesinde oğlunun “10.09.2024 tarihinde önce gardiyanların gelip tüm odasını dağıttıklarını, tüm eşyalarını yerlere attıklarını, 10 dakika sonra gardiyan, askerlerin köpekle gelip tekrar arama yaptıklarını, köpeklerin yemek tabakalarını, yatağını, tüm eşyalarını kokladığını” söylediğini; bunun hem insanlık onurunu kıran hem de inançlarına aykırı olduğunu, kendilerinin Şafii mezhebinden olduklarını ve köpeğin temas ettiği şeyi toprakla yıkamalarının gerektiğini, bunun üzerine cezaevini arayıp görüştüklerini, “yapılan bu aramanın kişiye özel bir arama olmadığını, genel olarak tüm

mahkumları aradıklarını” söylediklerini; seslerinin duyurulmasını ve cezaevine heyet gönderilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

E. Ö., 27.09.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yolladığı faksta; “Kimi hak kısıtlamalarıyla ilgili bilgilendirmek istediğini, uzun zamandır derneğin gündeminde olan S ve Y adlı cezaevi tipleriyle, altını çizeceği birkaç konuya değinmek istediğini; 10.09.2024 tarihinde Marmara 5 No'lu L Tipi Kapalı Cezaevinden Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevine zorunlu sevk ile getirildiğini; yaklaşık 5 senedir cezaevinde siyasi görüşlerinden kaynaklı cezalandırıldığını ve hükmün tarafına verildiğini; şu an getirildiği bu cezaevinde normal bir ceza almış herhangi bir müebbet veya ağır müebbet hapis cezası almış olmadığını, Türkiye Anayasa mevzuatında ve TCK'ya göre aykırı bir şekilde kimi kaide ve kurallarla karşı karşıya kaldıklarını; şu an bulunduğu yerin tek kişilik hücre yapısına sahip olduğunu, deyim yerindeyse kapalı tabuta canlı varlıklar olarak konulmuş durumda olduğunu, örneğin 2,5 metre karelik bir alan yapısının mevcut olduğunu, güneş görmediğini, içerde demir parmaklıkların pencereye zırh tel örgüler olarak takılmış olduğunu, oksijenin içeriye girmediğini, gökyüzünü görmenin imkansız olduğunu, havalandırmanın olmadığını, elbisesini yıkayacağı zaman kurutacak yerinin olmadığını, elbise asacak yer bulamadıklarını, 2,5 metre karelik yerde yani kapalı alanda asılan elbiselerin doktora göre elbisenin nemlenmesi sonucu astım, KOAH, ciğer, kanser gibi tehlikeli hastalıklarla karşılaşabileceğini söylediklerini; diğer bir noktanın ise ağır müebbet olan bir bireyin bile buradaki yaşamını idame ettirmesinin imkansız olduğunu, şu an 1980 Anayasasının teknoloji ve psikolojik yöntemleriyle karşı karşıya kaldıklarını, maalesef bunun şayet bir önleme alınmazsa negatif olmak istemediğini ancak birçok insanın buradan yaralı çıkacağını ve toplumların bireyleri birer kurban olarak görmelerinin gerektiğini; heyetlerin buraya gelip detaylı bir rapor hazırlamasını istediklerini, bu durumda çalışmalarının olduğunu ve verilen çabayı da gördüklerini ancak bir an önce bu durumun anlaşılması ve olumlu adımların atılmasını istediklerini; birçok hasta yaşlı arkadaşlarının olduğunu, kısaca bu faksı yollamak istediklerini, daha sonra İstanbul ve Mersin Şubesine uzun uzun yazmaya çalışacaklarını, acilen heyet talebinde bulduklarını, şu an tek ihtiyaçlarının bu çabanın verilmesini istediklerini” aktarmıştır.

H. K. tarafından Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden 07.10.2024 tarihinde yazılan ancak 18.10.2024 tarihinde gönderilen faksta; “26 Eylül günü Bodrum cezaevinden sürgün edilerek Burdur Yüksek Güvenlikli Hapishaneye getirildiğini, bu faks ile bilgilendirmek istediğini, yalnız kendisinin sürgün edilmediğini; en son durumların orada iyi olduğunu, hemen hemen tüm sorunların çözümüne olumlu yaklaşıldığını; burada her arkadaşlarının havalandırması bulunmayan bir hücrede yalnız tutulduğunu, bulunduğu orta katta 5 arkadaşlarının, H. H., W. A., O. B., M. Ş. A. ve E. Ö.'in olduğunu, alt katta FETÖ'nün, üst katta ise adlilerin tutulduğunu; havalandırmaya günde yalnızca 1,5 saat çıkarıldıklarını, haftada bir atölye ve spora çıktıklarını, başka da yan yana gelmediklerini, başka kısım ve bloklarda kalan arkadaşlarının bulduklarını bildiklerini, ancak hiçbir şekilde iletişim olmadığı için durumlarını bilmediklerini, hücrelerin güneş almadığını, üstelik pencerelerin küçük aralıklı fens tellerle örtülü olduğundan gökyüzünü dahi göremeyecek durumda olduklarını, benzer konularda da başvuruların yapıldığını ancak olumlu bir sonuç çıkmadığını” aktarmıştır.

Ü. A., 30.10.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden tutulan oğlu A. A. A. için yaptığı başvuruda; “17 Eylül 2024 tarihinde İzmir 2'ncü F Tipi hapishanesinden Burdur Yüksek Güvenlikli Kuyu Tipi hapishanesine sürgün sevk edilen ve sürgün edildiği gün kuyu tipi olan bir hapishaneye sevk edilmek talebiyle süresiz açlık grevine başlayan A. A. A. hakkında yazdığını, Abdurrahman A. A.'ın henüz 23 yaşında iken tutuklandığını ve 2016 yılından itibaren Silivri, Burhaniye, Bandırma, İzmir F Tipi ve son olarak Burdur YGC Kuyu tipi hapishanesine sürgün sevk edildiğini; sürgünler ve hapishanelerde (çıplak arama, kaba dayak, süngerli oda, tekli tecrit) gibi çeşitli işkencelere maruz kalmakla birlikte Adalet Bakanlığı ve hapishane idareleri tarafından da kendi isteği dışında sürgün sevk edilerek bu işkencelerin sistematik hale getirildiğini; Eylül ayında sürgün edildiği Burdur Yüksek Güvenlikli Kuyu Tipi Hapishanesinin şehrin dışına yapılmış ve 2023 yılında kullanıma açılmış olduğunu, A.'in sürgün edildiği gün kimsenin olmadığını ve inşaat atıklarının temizlenmediği bir koridorda bulunan hücreye konulduğunu ve hala orada kaldığını, bulunduğu hücre ve koridorda herhangi bir mahpusun olmamasının hem tecridi ağırlaştırdığını hem de tekli tutulma uygulamasını genel geçer bir hale getirdiğini; A.'in yaşadığı bu insanlık dışı uygulamalara ve insana ait herhangi bir şey olmayan bu kuyu tipi hapishanelere karşı süresiz açlık grevine başladığını, bugün açlık grevinin 43. günü olduğunu ve her geçen gün sağlığını

etkilediğini; A.'in ailesi olarak A.'in bir an önce kuyu tipi olmayan başka bir hapishaneye sevk edilmesi için çaba gösterilmesini istediğini” aktarmıştır.

W. A. tarafından Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 01.11.2024 tarihinde ulaşan mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bu cezaevine isteği dışında 08.03.2024 tarihinde zorunlu olarak sevk edildiğini, daha önce Ödemiş T Tipi Kapalı Cezaevinde kaldığını, 7 yıldan fazla bir zamandır cezaevinde olduğunu ve bu cezaevinde geçirdiği sürenin hepsinin kaldığı cezaevlerine yüksek güvenlikli olan bölümlerinde geçirdiğini ve şu anda adı yüksek güvenlikli olan bir cezaevinde olduğunu, bu yüksek güvenlikli olma adı altında burada birçok hakkının gasp edildiğine şahit olduğunu, bir örtü gibi kullanılan yüksek güvenlikli tabiri altında hak gasplarının fiziki ve psikolojik bir baskı ve işkence aleti gibi çalıştırılan bir durumda olduğunu, zaten yargı sisteminin kendi içinde parçalı ve birbirinden kopuk olduğu şu günlerde bir de böyle yapıların inşa edilmesinin tam anlamıyla var olan fırsattan yararlanmanın en ucuz ve ayıplı olma durumu olduğunu, maruz kaldığı durumlardan bahsetmek istediğini, bunu maddeler halinde sıralayacak olursa;

1) Kendisinin ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olmadığını, böyle bir cezasının olmadığını, fakat nedenini bilmediği gibi burada bir ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü için uygulanan infaz biçimi ile cezasını infaz ettiğini; havalandırma saatlerinin, kurs, atölye faaliyetleri, sohbet hakkı, aynı grupta bulunduğu arkadaşları ile sohbet hakkının burada “yüksek güvenlikli” tabiri adı altında bu hakların tamamen gasp edilmiş durumda olduğunu, sürekli cezaevine fiziki yapısının konuya alet edildiğini ve bu yüzden de bu hakların alındığının söylendiğini, madem öyle bir durumun olduğunu, o zaman kendisinin neden burada olduğunu sorusunu sorduğunu; bu infaz biçimine dair Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi tarafından 11.01.2006 tarihinde 952. delegeler komitesi toplantısında kabul edilen Üye Devletler Avrupa Cezaevi Kuralları Hakkında (2006) 2 numaralı tavsiye kararını ekinde yer alan Avrupa Cezaevi Kurallarının 17 ve 18. maddelerinde yerleştirme ve barındırma başlığı altında yukarıda açıkladığı hususların hangi durumda ve hangi koşullar altında uygulanabileceğine dair açık vurgulanmış kararların mevcut olduğunu, örneğin özel yüksek güvenlikli veya emniyet tedbirleri başlığı altında açıklandığı gibi;

53-1- Özel yüksek güvenlikli ve emniyet tedbirlerinin sadece istisnai hallerde uygulanabileceğini;

53-2- Bu tür uygulamaların herhangi bir mahpusa uygulaması durumunda izlenecek prosedürlerin olmasının gerektiğini

53-3- Bu tür uygulamaların tedbirlerin her birinin mahiyetinin, süresinin ve uygulama sebeplerine ulusal mevzuat ile belirlenmesinin gerektiğini

53-4- Her olayda söz konusu tedbirlerin belirli bir süre için uygulanmasının yetkili makam tarafından onaylanmasının gerektiğini

53-5- Onaylanmış sürenin uzatılmasına ilişkin olarak alınan herhangi bir kararın yeniden yetkili makamın onayına sunulmasının gerektiğini

53-6- Bu tür tedbirlerin mahpus gruplarına değil bireysel mahpuslara uygulanması gerektiğini, bu maddeler ışığında kendisinin neden burada olduğunu bilmediğini, hangi gerekçeyle burada olduğunu bilmediğini, gerçekten bireysel tutum ve davranışların sebep olduğunu bilmediğini;

2) CGTİHK'nin “ödüllendirme” başlıklı 51. maddesinin iyileştirme ve teşvik maksadıyla düzenlenirken şu suç grubu bundan yararlandırılır ama şu suç grubu yararlandırılmaz gibi bir şerh ve vurgu bulunmadığını fakat nedenini bilmediği bir sebepten dolayı burada tamamen birçok faaliyetten yararlandırılmadığını, sohbet hakkının tamamen elinden alınmış olduğunu, kursların tamamen kendilerine kapatıldığını, açık bir tecrit durumunun olduğunu, cezaevi idarelerinin bunun bilinçli bir şekilde yapıldığını açık açık dillendirdiğini, oysa bunun hem hukuk etiğine aykırı politik bir uygulama olduğunu hem de Türk Ceza Kanunu'nun 2/1-2,,3/1-2 maddelerindeki eşitlik tanımıyla CGTİHK 2/1, 3/1, 4/1, 5/1 maddelerinin hem anayasanın eşitlik ilkelerine aykırı olduğunu; hukukun resmen yasa üstü bir güçle keyfilik ile gölgelendiğini

3) Var olan bu haksızlıklara karşı her ne kadar hukuki yollardan bir çözüm arama arayışlarını ve umudu olduysa da bütün başvurularını istisnasız hepsinin ret cevabı alındığını, birçok alınan kararın reddindeki gerekçenin “şu tarihte şu kişinin yaptığı şu tarzdaki bir hareketten” dendiğini, örneğin odalarının pencerelerine demir parmaklıkları ilaveten tel örgüler olduğunu, bunun için başvurduğunda kararın gerekçesinde “Daha önce kişilerin pencerelerin birbirlerine eşyalar uzattığını” gösterdiklerini, kim yaptı bunu neden yaptı ise de hiçbir şey yapmadığı halde kendisinin cezalandırıldığını, oysa “hukuk olgular üzerine yürür” ilkesinin hem TCK'nın ilkesi olduğunu hem de pozitif hukukun vazgeçilmez ilkesi olduğunu, fakat burada kendisinin bir durum olma olasılığına karşın cezalandırıldığını, fakat bu infazın yargısının ve yargılamasının olmadığını, bunun bir yargılama mı yoksa bir yargı kararı mı yoksa bu uygulamanın infazın ne olduğunu bilmediğini;

4) Daha önce kaldığı cezaevlerinde dahil olduğu cezaya uygun infaz bulunduğunu ve havalandırmayı gün boyu kullanabildiğini, oysa burada havalandırma saati olarak sadece 1,5 saat olarak faydalandığını, bu durumun birçok açıdan zorlayıcı koşullar yarattığını, örneğin şu an battaniyeleri yıkayacak ve onları kurulmasını sağlayacak şekilde havalandırmayı kullanmadığından kaynaklı battaniyeleri kirliliğe maruz bırakarak kullanmak zorunda kaldığını, bunun doğru olmadığını ve bunun sonraki ileriki zamanlarda çeşitli hastalıklara yol açacağını bildiğini, bu durumu idare ile paylaştığında “bunun için yapabilecekleri bir şeyin olmadığını, cezaevinin fiziki yapısının ve yüksek güvenliğin olması” gerekçe gösterildiğini; yine aynı şekilde spor faaliyetleri çerçevesinde kullanmak istediğinde de havalandırmayı, bunun da “yasak” olduğunu söylediğini, “neden yasak?” diye sorduğunda, elle tutulur bir gerekçelerinin olmadığını, havalandırmaya ancak volta atmak için kullanabileceklerini;

5) Pencerelerine demir parmaklıklara ek olarak takılmış olan tel örgülerin hem fiziki anlamda hem de psikolojik anlamda kendilerine büyük zarar verdiğini, havalandırmaya sadece yürüyüş olarak kullanabildiklerini, bu sebep ile yıkadıkları kıyafetleri oda içerisinde kurutmak mecburiyetinde kaldıklarını, pencerelerinde ter örgüler olduğundan o da içerisinde kuruldukları kıyafetlerin içeride nem oluşturduğunu, zaten yeterli gün ışığı ve temiz hava alma imkanlarının bu kadar kısıtlı iken bir de böyle bir durumu yüze kalmalarının ileride ciddi fiziki rahatsızlıkları yol açacağını tedirginliği ve bu durumun bünyelerinde yaratmış olduğu bunalımın düşürülmesini de gerektiğini, bu kısımları uzmanların daha iyi değerlendirebileceğini fakat burada yaratılan durumun hem fiziki hem de psikolojik olarak kendilerini zorladığını, bu durumun daha şimdiden böyle olduğunu bu durumun ilerlemesinin kendisiyle birlikte farklı bir fiziki ve psikolojik rahatsızlıkların geleceğinin aşikar olduğunu;

6) Böylesine birçok faaliyetten mahrum kaldıkları bir ortamda bu kadar çok hareketsiz kaldıkları bir yerde spor saatlerinin de haftada sadece 1 saat olarak uygulandığını, hafta içerisinde sadece 1 saat olarak uygulanan spor faaliyetinin böyle bir cezaevi için çok az olduğunu, günde 22,5 saat daracık bir hücrede geçirdikleri düşünülürse bunun ne kadar az olacağını tahmin edilebileceğini, bunun artırılması yönünde yaptıkları başvurularda “memur yetmezliği, cezaevinin fiziki yapısı, yüksek güvenliğin olması” gerekçe olarak gösterildiğini, oysa görüldüğü kadarıyla bu gerekçelerin pek çok fazla geçerliliğinin olmadığını, bağımsız bir gözlemcinin bu durumu çok kısa bir zaman zarfında gözlemleyebileceğini, bu durumun bir keyfiliğe dayandığını, aslında şartların olumlu anlamda kullanılabilir olduğunu görüleceğini;

7) Ceza infaz kurumlarının taksisi nakil işlemleri ve diğer hükümler başlıklı genelge ortak etkinlikler alt başlıklı bölümünün 13. maddesinde “güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde idare ve gözlem kurulu tarafından belirlenen istekli hükümlü ve tutukluların 10 kişiyi aşmayacak gruplar halinde ve idarenin gözetiminde açık görüş alanlarında veya diğer ortak yerlerdeki sosyal faaliyet çerçevesinde, haftada toplam 10 saati aşmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilir” denildiğini, böyle bir haktan faydalanmalarını önüne cezaevine fiziki yapısı ve yüksek güvenliğin olması engel konulduğunu, oysa şayet bu cezaevlerinin inşa eden zihniyetin bir art niyeti yoksa insanın en fazla böyle bir ortamda sohbete ihtiyaç duyacağı en fazla böyle bir ortamda farklı insanlarla tanışmak isteyeceği en fazla böyle bir ortamda sosyalleşmek isteyebileceğinin aşikar olduğunu, fakat bu art niyetin o kadar ortada olduğunu ki gizleme ihtiyacını bile duyulmadığını, cezaevi idaresinin açık açık şunu söyleye bildiğini “sizleri bir araya gelmenize asla izin vermeyeceğim” dediğini, bunun şu anlama geldiğini “bu bütün kanunların bütün genelgelerin, bütün kararların üstündeyim” olduğunu, ayrıca Avrupa tavsiye kararlarında örnek olarak verdiği 53-6 maddesinin tamamen saf dışı bırakıldığını, suçun bireyselliğinin

saf dışı kaldığını, hukukun olgular üzerinde yürür ilkesinin saf dışı bırakıldığını, burada hukuk üstü bir yetki ile var olan hakların yasalarla güvence altına almış olan hakların gasp edildiğini;

8) Bu durumun kurslar için de geçerli olduğunu, kurs açılması yönünde isteklerini belirttikleri halde bir gücün bu kurslara kendilerinin katılabileceği gerekçesiyle engel olduğunu, bunun CGTİHK 60. maddesindeki birçok hak ve gereklilik olarak yasal güvence altına alındığını, birçok yasa ve genelgeyle de böylesi haklara dikkat çekildiğini, fakat bunların uygulanmadığına dair bir durum söz konusu olduğunu, yasalar ve genelgelerin keyfi bir biçimde uygulanmadığını, bunların güvence altına alınmış olmasına rağmen uygulanmadığını;

9) Biri sabah biri de akşam olmak üzere günde 2 defa sayım alındığını, sayımın yapılmasına karşı elbette bir itirazlarının olmadığını, fakat sayım alımının öyle bir duruma geldiğini ki kısmi bir arama prosedürün uygulandığını, sayımın amacının vücut bütünlüğünün görülmesi olduğunu, zaten tek kişilik yerlerde kaldıklarını, kapıdaki camdan mazgaldan sayım alınabileceğini, burada olan çok başka olduğunu; 4 veya 5 personelin içeri girdiğini, kapı, pencere, demir parmaklıklar, tel örgüler, banyonun tek tek kontrol edildiğini, sabah ve akşam olmak üzere bunun günde 2 defa yapıldığını, yaratılan bu durumun fiziki ve psikolojik atmosferi daha da bir baskın hale getirdiğini, ifade edilmek istenen sayımın değil, arama değil, bilakis baskının nasıl ve ne raddede olduğunun nesnel ifadesi olduğunu;

10) Sağlık sorunları olduğunda bu sağlık sorunları neticesinde hastaneye sevkleri olduğunda kapıdaki askerler tarafından ağız içi araması dayatıldığını, bunun hem onur kırıcı ve incitici bir arama yöntemi olduğunu, bu sebep ile birçok arkadaşlarının sağlık sorunlarıyla kendisi ilgilenmek zorunda kaldıklarını, tedavi olamadıklarını, tedavi olma hakkının tümenden ellerinden alındığını, tedavi olmak istiyorlarsa da ağız içi arama prosedürüne uyma zorunluluğunun konulduğunu, şu ana kadar hapishaneye gidiş gelişlerde hiçbir sorun oluşturmalarına rağmen böyle bir durumla karşı karşıya kalmalarının direkt olarak sağlık sorunlarıyla kalmaları ve tedavi edilmelerinin hedeflenmesinden başka anlamı kalmadığını, bu onur kırıcı ve incitici olan aramanın kaldırılmasını istediklerini;

11) Son olarak ilgili genelgenin 5/6. maddesine göre iç posta yoluyla mektup gönderme haklarının bulunuyor olmasına rağmen burada bu haklarının kendilerine tanınmadığını, burada genelge adı altında bir uygulama bulunmakta olup iç posta içinde pul yapıştırma zorunluluğu getirildiğini, kendisinin yasal olarak uygulanması gerekli olan yasal haklarının uygulanması ve tanınmasını istediğini, bütün taleplerinin yasal olmayan tek bir yanının olmadığını, bu nedenle bu hakların uygulanması var olan koşulların insanileştirilmesi için hukuki takip süreçlerine müdahil olunmasını istediğine" aktarmıştır.

E. Ö., 01.11.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; "2,5 metrelik bir alanda, daha doğrusu bir hücrede tek başına, güneş görmeyen, gökyüzü gözükmeyen, oksijen almayan ve elbise asma yeri, havalandırması bulunmayan mekanda kaldıklarını, bu durumun ileriki süreçlerde akciğer hastalığı, KOAH, astım vb. çeşitlik hastalıklara neden olabileceğini, normal ceza kategorisi olan bir birey olarak hiçbir insanın burada yaşayamayacağını; siyasi tutsaklar olarak buranın ziyaret edilmesini istediklerini, genel anlamda 24 saatin günde 1 saatini hava almak için yeterli görmenin vicdani olmadığını ki havalandırmasının da küçücük bir yer olduğunu, bu durumun her geçen gün hak kaybına neden olduğunu," aktarmıştır.

K. T., 04.11.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; "Yaşanan hukuksuzlukların en yoğun ve en somut yaşanan yerlerden birinin de cezaevleri olduğunu; kaldığı Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde de ülkedeki genel gidişatla paralel olarak birçok hukuksuzluk, hak gaspı ve keyfi uygulama yaşandığını, kaldığı cezaevinde yaşanan hukuksuzlukları paylaşmak istediğini

1) Kaldığı cezaevindeki en temel hukuksuzluk ve artık işkence düzeyine varan mutlak tecrit uygulaması olduğunu, bilindiği gibi tecridin bir işkence şekli olduğunu, günün 22,5 saatini tek kişilik hücrede tutularak geçirdiklerini, günde ancak 1,5 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, inşa edilen bu yeni yüksek güvenlikli cezaevlerinin mimari olarak özellikle tecrit uygulamak için yapıldığını, bu yüzden bu tip cezaevlerinde hiçbir şekilde hukuka ve insan haklarına uygun olmadığını, bu yüksek güvenlikli cezaevlerinin kapatılmasının gerektiğini, bir yönüyle bu yüksek güvenlikli ceza veriyile insanların diri diri tavuklara konulduğunu, her yönüyle bu cezaevlerinin tabutluk olduğunu;

- 2) Hastane sevklerine asker tarafından insanlık onuruna yakışmayan ağız içi arama dayatması yapıldığını, bu uygulamanın kabul edilmediğinde hastane sevklerinin İptal edildiğini ve böylece tedavi haklarının engellendiğini, birçok arkadaşlarının uzun süredir cezaevinde kaldığını ve bundan dolayı çeşitli hastalıklarının olduğunu, bu insanlık dışı ve onur kırıcı uygulamadan dolayı tedavi olamadıklarını;
- 3) Cezaevinde uygulanan tecrit politikasının bir boyutunun da yapılan sosyal faaliyetlere spor, tenis vb. en fazla aynı koridorda kalan 6 kişiyi çıkarma uygulamasının olduğunu, bazen yalnızca bir veya 2 kişi çıkarıldıklarını, normalde faaliyetlerin 10 kişiye kadar çıkarma imkanı varken ve cezaevi koşulları buna uygunken bunun yerine getirilmediğini, yine sosyal faaliyetlere yalnızca aynı koridordaki arkadaşlarıyla çıkarıldıklarını, yasal olarak da düzenli olarak sosyal faaliyet gruplarının sürekli değiştirilmesi gerekirken cezaevi idaresinin sürekli sosyal faaliyetlerde aynı gruplara çıkardığını, diğer koridorlarda kalan arkadaşlarıyla sosyal faaliyetlere birlikte çıkma imkanlarının engellendiğini, normalde sosyal faaliyetlerin temel amacının mahpusların sosyalleşmesini sağlamak olduğunu, ancak cezaevi idaresinin kendisinin de var olan yetkiyi keyfi bir şekilde kullanarak sosyal faaliyetleri de tecrit alanı olarak uyguladığını, bu cezaevine geldiğinden beri sosyal faaliyetleri koridorunda bulunan 5 arkadaşıyla çıkarıldığını, bu 7-8 aydır bu 5 arkadaş dışında sosyalleşebileceği kimsenin olmadığını, bunu yapanın da cezaevi idaresinin kendisinin olduğunu;
- 4) Sosyal faaliyetlerde diğer bir sorun alanının da etkinlik sayısı ve süre sınırı olduğunu, bu konuda etkinlikler ve sosyal faaliyetlerin en alt sınırdaki uygulandığını, cezaevinde sosyal etkinliklerin yapılabileceği birçok alanın olduğunu, ya idarenin bu alanları kullandırılmadığını ya da kullanırsa dahi en az süreyi vererek kullandırıldığını, cezaevinde her koridorda bir atölye olduğunu, koridordaki mahpusların kullanılması için olduğunu, ancak bu atölyelerin yalnızca haftada bir gün ve 3 saat kullandırıldığını, normalde rahatça haftada 10 saat kullandırabilecek iken bunun yapılmadığını böyle birçok alanın olduğunu ancak idarenin bunu uygulamadığını;
- 5) Yine birçok cezaevinde kursların açıldığını, ancak bu cezaevinde ekonomik kriz gerekçe gösterilerek kursların açılmadığını, başka şeylere harcama yapmak gerektiğinde kimsenin aklına ekonomik krizin gelmediğini, ancak iş mahpusların kursa geldiğinde ekonomik krizin gerekçe olduğunu;
- 6) Belki küçük görülebileceğini ancak burada yaşanan durumun daha iyi anlaşılabilmesi için şunu da belirtmek istediğini, açık görüşlere gelen arkadaşlarının ziyaretçileriyle selamlaşmaları bir el çıkmalarının dahi engellendiğini, temel insani bir davranış olan selam vermelerinin engellendiğini, bu küçük detayın burada uygulanan tecridin boyutunu ve insanlık dışı uygulamaları ortaya koyduğunu;
Belirttiği hukuksuzluklar dışında da birçok hak gaspı yaşandığını, yaşanan bu hukuksuzluk hakkı gaspı ve keyfi uygulamalara karşı harekete geçilmesini ve gerekli girişimlerde bulunmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

M. G. tarafından yazılan ve 27.12.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden postaya verilen mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu ceza infaz kurumunda bazı olumsuzluklara maruz kaldığını ve bunlar için yazdığını; kendisinin 2017 Şubat ayından beri PKK adına gösteri yapma suçundan cezasını yattığını ve 13,5 yıl ceza aldığını, cezaevinde olduğu süre boyunca örgütlü koşullara hiç gitmediğini, şu an 8 yıla yakın bir süredir cezaevinde olduğunu ve tahliye olup denetimli serbestliğe çıkmak için 1,5 yılının olduğunu, yaşadığı sorunlardan bahsetmek istediğini;

Bulunduğu ceza infaz kurumuna 29 Aralık 2023 tarihinde zorunlu sevkle geldiğini, kuruma geldiği günden şimdiye kadar psikolojik işkence, hakaret ve özel hayatın gizliliğini ihlal gibi birçok kötü muameleye maruz kaldığını, cezaevi ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkında kanunun 2. maddesinin 1. Fıkrasında; “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazına ilişkin kurallar hükümlülerin ırk, dil, din, mezhep, milliyet, renk, cinsiyet, doğum, felsefi inanç, milli veya sosyal köken ve siyasi veya diğer fikir yahut düşünceleri ile ekonomik güçleri ve diğer toplumsal konuları yönünden ayırım yapılmaksızın ve hiçbir kimseye ayrıcalık tanılmaksızın uygulanır” denildiğini, 2. Fıkrasında; “Tedbirlerinin infazında zalimane insanlık dışı aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunamaz” denildiğini, ancak bu kanunların bu cezaevi için geçerli olmadığını; bulunduğu kuruma gece saatlerinde geldiğini, mahkum kabul işlemleri tamamlandıktan sonra kalacağı odaya götürüldüğünü, aradan yarım saat veya bir saat geçtikten sonra ana koridordan bulunduğu odanın ismi (A1- 12 oda) söylenerek “odaya top getirdiler” denildiğini, aradan bir gün geçtikten sonra Cumartesi gecesi saat 23:40 ile 00:20 arası kaldığı oda ve ismi söylenerek eşcinsellikle ilgili hakkında tekrar konuşulduğunu (hem kendisinin hem de bulunduğu koridorda diğer mahkumların duyması için), konuyla ilgili kurum müdürüyle görüştüğünü, hakkında eşcinsellikle ilgili şeyler söylendiği ve kuruma girdiğinden beri yaşadığı olayları anlattığını, ayrıca eşcinsel olmadığını söylediğini, bununla ilgili “hükümlü seyir defterinde kendisi hakkında böyle bir iddia veya ifade var mı?” diye sorduğunu, kurum müdürünün de “hükümlü seyir defterinde hiçbir şey olmadığını” söylediğini ve görüşmenin bittiğini; yaşadığı olayların hemen hemen her gün devam

ettiğini, tekli odalardan 3 kişilik odalara geçtiğini, orada da saat 17:00 dan sonra veya günün farklı saatlerinde eşcinsellikle ilgili aşağılayıcı ithamların koridorlarda memurların söylemeye devam ettiğini, daha fazla arkadaşlarının önünde küçük düşmemek için tekli odalara geçmek için ölüm orucuna girdiğini, aynı gün baş memurun odasına ölüm orucunu bırakması için çağırdığını, odasında psikoloğun da olduğunu, ölüm orucuna bırakmasını ve kendisini tekli odalara alacağını söylediğini, ölüm orucunu bıraktığını, bir hafta sonra 20 Şubat 2024 tarihinde oda değişikliğinin olduğunu ve A1-11 odasına yerleştirildiğini, aynı günün akşamında koridorda (yangın merdivenin olduğu yerde) hakkında eşcinsellikle ilgili şeylerin tekrar söylendiğini ve daha sonraki günlerde de devam edildiğini, günün farklı saatlerinde A1-11 odasına geçtikten sonra aynı gün zihninde kendisiyle konuşan sesler duymaya başladığını, konuşan kişilerin kendisine “seni bu cezaevine girdiğin günden beri dinliyoruz cihazlarla, seninle bu cihazlar sayesinde iletişim kurabiliyoruz” diye açıklama yaptıklarını, “zihninden ne düşünürsen veya ne konuşmak istiyorsa, düşündükçe biz de zihnimizde hissediyoruz” diye söylediklerini, konuşanların 3 kişi olduğunu, sürekli cihazlardan hem kendisine hem ailesine sinkaflı küfürler edildiğini, sürekli eşcinsellikle ilgili hakaretler edildiğini, cihazlardan hepsinin zihninde karşısında biri konuşuyormuş gibi algıladığını, A1-11 odasına geçtikten sonra kendisini sürekli ailesiyle tehdit edip kendisini sürekli intihar etmesi konusunda teşvik ettiklerini, sürekli “Ailen seni eşcinsel (top veya travesti) olduğun için seni evlatlıktan reddedecek, sen ve ailen yaşadığın yerde herkese rezil olacaksınız” deyip sürekli “intihar etmesi gerektiğini” söylediklerini; artık 24 Şubat 2024 cumartesi günü akşam sayımından sonra psikolojik işkencelere dayanamayıp intihar girişiminde bulunduğunu, bileklerini ve boynunu şah damarlarına gelecek şekilde iki yanını kestiğini, intihar girişiminde bulunduğu saatlerde koridorların başında “intihar ediyor, kendini kesiyor” diye dalga geçtiklerini, bulunduğu koridorun kamera kayıtlarının cihazlarla dinlendiğinin en büyük kanıtı olduğunu, çünkü odasındaki acil durum butonuna basıp kendisine zarar verdiğini söyleyinceye kadar kimsenin haberinin olmamasının gerektiğini, ölmesini istedikleri ve sürekli dalga geçtikleri için intihardan vazgeçtiğini, odasındaki acil durum butonuna basıp kendisine zarar verdiği için yardım istediğini; kendisine sorulduğunda ve ifadelerinde (korktuğu için hukuki bilgisi olmadığı için, iftira atıyor deyip mahkemeye verilip cezasını arttırmamasın diye) “cezamı yatamıyorum diye kendime zarar verdim” dediğini; şu anda da cihazlarla psikolojik baskı yapılmaya devam edildiğini, koridorda, yangın merdiveninde, eşcinsellikle ilgili hakkında konuşulmaya devam edildiğini, koridorlarda söylenenlere ilgili bazı saatleri not aldığı;

(D1-14 odasına geçtikten sonraki süreç)

19 Kasım 2024 Salı Saat 22.30-24.00 arası

20 Kasım 2024 Çarşamba Saat 09:00 ile 12.00 arası

26 Kasım 2024 Salı, Saat 04:15 ile 04:35 arası

27 Kasım 2024 Çarşamba Saat 22.00-24.00 arası

28 Kasım 2024 Perşembe, Saat 15:25 ile 15:35 arası

30 Kasım 2024 Cumartesi, Saat 16:25-16:40 arası

30 Kasım 2024-01 Aralık 2024, Saat 23:57-00:02 arası

06 Aralık 2024, Saat 01:10 -01:20 arası

12 Aralık 2024, Saat 15:47-16:30 arası

13 Aralık 2024, Saat 23:45-23:55 arası

14 Aralık 2024, Saat 12:23-12:30 arası

Bulunduğu koridorun ve bloğun kamera kayıtları dinlenir veya izlenirse söylediklerinin haklılığına inanılacağını; şu an üniversite son sınıfta okuduğunu (açık öğretimde), gündüzleri ders çalıştığı süre boyunca çalışmasının engellenmeye çalışıldığını; kendisiyle ilgili, ailesiyle ilgili, şu an PKK adına gösteri yapma suçundan cezaevinde yattığını, PKK ile ilgili

kişilerin ya da daha önce aynı koşullarda kaldığı kişiler hakkında sorular sorulduğunu, son zamanlarda da sosyal medya şifreleri ve E-devlet şifresini sorulup onlar üzerinden tehdit edildiğini, kim olduklarını sorduğunda da “MİT (Milli İstihbarat Teşkilatı) personeli olduklarını” söylediklerini, bu söylediklerini kanıtlamak için kameralar ve mesai kayıtları incelendiği zaman kendisini cihazla dinleyenlerin kim olduğu ortaya çıkacağını, çünkü gece gündüz dinleyen hep aynı kişiler olduğunu, yaşadıklarının anlattığı gibi olduğunu; yaşadığı bu süreci ailesine anlattığını, onların da çok üzgün olduğunu, ne yapabileceklerini bilemediklerini, onların desteğiyle aşağıda yazdığı kurumlara dilekçe yolladığını, Cumhuriyet Başsavcılığına 13 Aralık 2024 tarihinde ve aynı gün Türkiye Büyük Millet Meclisi İnsan Haklarını İnceleme Komisyonuna dilekçe yazdığını, ayrıca 16 Aralık 2024 tarihinde Adale Bakanlığına, Türkiye İnsan Hakları Ve Eşitlik Kurumuna ve CİMER'E yazdığını, bizlerin de desteğiyle bu süreci atlatmak istediğini, bu konuyla ilgili kendisine yardımcı olunacağına inandığını” aktarmıştır.

H. A., 31.12.2024 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kendisinin %85 ağır engelli olduğunu, İzmir’de ikamet ettiğini, ailesinin de engelli olduğunu ve ziyaretime gelme imkanlarının olmadığını, bu güne kadar da gelen hiç olmadığını, İzmir Katip Çelebi Yeşilyurt Devlet Hastanesinden alınmış olan kardiyoloji bölümünden 1 yıl ceza ertelemesi heyet raporunun olduğunu ancak dikkate alınmadığını, Uşak Devlet Hastanesi Göğüs Hastalıkları bölümünden alınmış olan “solunum yolları hayati önem tedavisi taşımaktadır” raporunun olduğunu, yine Burdur’da Devlet Hastanesinden alınmış heyet raporunun olduğunu ve İstanbul Adli Tiptan alınmış “revir koşu bulunan cezaevinde yatması uygundur, tedavisi hayati önem taşımaktadır” şeklinde heyet raporu varken kimsesizliğinden ve yoksulluğundan kaynaklı takip edeni olmadığı için İzmir R Tipi Kapalı CİK sevkini yaptıramadığını veya İzmir’de bulunan F Tipi dahil herhangi bir CİK sevkimi yaptıramadığını, bu konuda yardıma muhtaç olduğunu; yardıma ve sorununa ışık tutacak başka bir ihtiyacı olan bilginin de şu olduğunu; kendisinin 1993 tarih SSK girişinin olduğunu ve 2660 gün prim ödemesi bulunmakta olup 1800 gün üzerinden malulen emekli olması gerekirken ve hatta %85 vd. 1. Derece vergi indirimi almışken emekli olamadığını; ağır derecede uyku apnesi olduğunu, uyku apnesi CPAP makinesi kullandığını, ağır derecede OSAS hastası olduğunu, gündüz nebulizatör hava makinesi kullandığını; 2020 yılından bu yana başvurusunun olduğunu ve emekli olamadığını, halbuki malulen emeklilik hakkı olduğunu hatta bu konuda e-devlet şifresini verdiğini, E nabızdan tedavilerine bakılmasını istediğini, TC kimlik numarasının 35143924630 ve e-devlet şifrem küçük harfle hakan1112 olduğunu, isminin H. A. olduğunu, yaşının 50 olduğunu, bu konuda ya yardımcı olunmasını veya bir yol gösterilmesini istediğini, çünkü bu maaşı almaya gerçekten ihtiyacının olduğunu; yaşlı ve engelli dünyadan bir haber abisinin olduğunu, pek bilgi sahibi olmasa da vasilik mecburi oluğu için vasisi de olduğunu, isminin N. A. olduğunu, telefon numarasının olduğunu, istenilen bir bilgi olur ise abisinden de alınabileceğini; şu an 1 yıl 5 gün basit yaralama suçundan yattığını, nedir diye soracak olunursa boşanma davası açtığı eşinin 5777 sokakta bulunan ve kendisinin de ikamet ettiği ailesinin evine kendisinin darp etmeye geldiğini, eşinin ikameti ve yaşadığı yer farklı ve ayrı oldukları için kendisinin ailesinin evinde kaldığını, eşinin geldiğini, kapıyı çaldığını, kapıyı açmadığını, polis çağırdığını, polisin geldiğini ve kendisini evden çıkardığını, her iki tarafa da “şikayetçi misin?” diye sorduğunu, iki tarafın da şikayetçi olmadığını ve herkesin yoluna gittiğini, eşinin 10 gün sonra teyzesinin kızının doktor olarak çalıştığı Devlet Hastanesine gittiğini rapor aldığını ve 6 ay sonra şikayetçi olduğunu ve İzmir 47. Asliyeden 1 yıl 5 gün ceza aldığını, bu davadan hükümlü yattığını e-devletten davalarına bakılabileceğine ve cezaevinden yazmış olduğu itiraz dilekçelerinin de okunabileceğini; mümkün ise Anayasa başvurusu için aydınlatıcı bilgi ve belgelere ihtiyacının olduğunu ve AİHM’e nasıl başvurabileceğine ve bu konuda bir başvuru örneğine ihtiyacının olduğunu,

Hastalıklarının:

- 1- Şeker
- 2- Tansiyon
- 3- Kalp ve 4 kalp ameliyatı 8 stent takıldı
- 4- DSOS

5- KOA

6- Uyku apnesi

7- Vs. hastalıklar hepsinin raporu olduğunu ve İzmir R Tipi CİK sevki ile ilgilenilmesini istediğini” aktarmıştır.

Y. Ü. tarafından 07.02.2025 tarihinde Burdur Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 11.02.2025 tarihinde tarafımıza ulaşan faksta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bir çok cezaevinde baskıların ve tecridin kendisini dayattığını, bunlardan birinin de şu an kalmış olduğu cezaevinde tüm yönüyle yaşadıklarını, baskı ve hak ihlallerinin cezaevi idaresi tarafından tam zirve yaptığını, keyfi dayatmalar ve en önemlisi her şeye bir kulp bulup “yasak” adı altında habire hücre cezalarının peş peşe verildiğini, bu mağduriyetleri yaşayanlardan birisinin de kendisine olduğunu, 11 gün hücre cezası verildiğini, daha sonra kendisine sözde oda dedikleri hücreden alıp dosya arkadaşlarından uzak kuş uçmaz kervan geçmez bir şebekeye bıraktıklarını, yanında kim var diye sorulursa 2 İŞİD mensubu, 1 cihatçının hemen hücrelerinden 2 hücre uzakta aynı şebekede günlerce kaldıklarını, buradaki genel zihniyet ve amacın birbirlerini nasıl yok ederek öldürürüz olduğunu, ayrıca üstündeki tüm insani eşyalarını el konulduğunu, “yasak” denildiğini bunun elbette bir gerekçe olmadığını; kemer, ayakkabı bağcıkları, kulak tıkacı, eşofman ipi, tırnak makası ve benzeri tüm eşyalarına el konulduğunu, 11 gün pantolonu düşmesin diye elle tutarak geçirdiğini, idarenin bilinçli bir şekilde mahpusları ve personelleri karşı karşıya getirdiğini, bilinçli bir şekilde kendisini provoke etmek için her türlü yolu seçtiklerini, odasına geçeceği gün cimbiza da el konulduğunu her türlü empati yapmaya uğraşsa da artık ondan sonra mecbur olarak slogan atmak zorunluluğunu duyduğunu, daha sonra baş memur ve onlarca personelin üzerine geldiklerini, arkadaşları olmasaydı olayın kanlı biteceğini, duyarlılıklarını koruduklarını, dolayısıyla yaşadıkları bu olunca hiçbirinin can güvenliğinin olmadığını, eğer kendisine veya bir arkadaşının başına bir şey gelirse sorumlusunun cezaevi idaresi olduğunu, çünkü burada yasaların geçmediğini, herkesin keyfi yasasını dayattığını” aktarmıştır.

4) Çorlu/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. K. 11.01.2024 tarihinde Çorlu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “06.11.2023 günü başlattığı ölüm orucu eylemi an itibariyle 02.01.2024 günü itibariyle 57. gününe girdiğini, hala bir çözümün olmadığını, taleplerinin;

- Tecride karşı
- Cezaevlerindeki baskı ve hak gaspı kısıtlamalarına ve bu cezaevindeki bazı keyfi uygulamalara karşı
- Sevk taleplerinin olduğunu;

Ancak gelinen aşamada bu cezaevindeki var olan sorunların aşılmasına pek imkanın da, anlayışın da olmadığını, bu cezaevinde var olan sorunların bir kısmı mekanın yapısal kaynaklı sorunlar olduğunu, bir kısmının da bildik zihniyetin kronikleşen hastalıkların yarattığı keyfiyetçi sorunlar olduğunu, bu aşamada burada bir çözüm iradesi olmadığını; bu nedenle “tecridin sonlanması talep ettiğini, bu cezaevinde kalmak istemediğini ve mümkün olursa memleketi Diyarbakır’a 1 Nolu veya 2 Nolu YG Kapalı Cezaevine sevkini olmasını istediğini, bunun hem ailesi için hem de kanser hastası olan kız kardeşine bir şans olacağını, eğer bu mümkün değilse Kandıra F 1 veya F 2 veya Ankara Sincan F 1 ve F 2 YG Kapalı 1 Nolu veya 2 Nolu cezaevlerinden birine sevki olursa iyi olacağını, burada kalma koşullarının artık olmadığını; sağlık durumunun iyi olmadığını, tekli hücrede kaldığını, yavaş yavaş hareket yetersizliği olduğunu ve artık kendi başına idare etmesinin zorlaştığını, şerbet alma ihtiyaçlarını kendi başına karşılamının zorlaştığını, bunun da daha erken bir ölümü getirebileceğini, aşırı kilo kaybı olduğunu, vücudun denge kaybı olduğunu; göz şişmeleri, ağız dudak yaralanmaları, el parmak yaralanmaları, idrar yolunda kanama belirtileri, öksürme, mide bulantıları, kulak ağrıları, ses yitimi, görme eksikliği, alerji reaksiyonlarının artması olduğunu; sağlık dosyalarının olduğunu, astım, alerjik, tansiyon sağlık sorunları nedeniyle ilaç alamadığı için alerjik reaksiyonları, uykusuzluk ve asabellik sonucu aşırı sinirlilik, daralma söz konusu olduğunu, bu sinirliğin getirdiği daralmalar sonucu hoş olmayan tartışmalar sonucu sarf edilen sözlerin getirdiği 20’ye yakın hücre, disiplin ceza dosyalarının olduğunu, eğer ki hukuki destek sağlama adına hızlı hareket edilip bir iki avukat görüşme gönderilirse hukuki bazı sorunların çözümü adına iyi olacağını, kardeşinden vekalet alınıp bir iki avukat hızlı bir şekilde görüşe yollanabileceğini, vekalet alınmadan

görmeyeceklerini; burada sağlık kontrollerine gelen ilgili sağlıkçı ve doktorun tamamen cezaevi idaresi baskısı ve etkisinde hareket ettiğini, tarafsız kalma şanslarının olmadığını, bu nedenle kendisinin 14.12.2023 tarihinde beri tek bir kez kontrole izin verdiğini, iki kez zorla sedyeye bağlayıp hastaneye yolladığını, zorla tedavi dayatıldığını, kendisinin hastanede doktorları ikna ettiğini, tedaviyi kabul etmediğini, geri geldiğini, bu nedenle eğer ki TTB'den bağımsız bir heyetle görüşürülüp kontrolleri yapılırsa iyi olacağını, bu sınırlılık durumunun iyi gitmediğini, daha büyük sorunlara neden olabileceğini, kendini her gün daha kötüye götürdüğünü; 27 yıllık mahpusluk hayatında, 27 yılın 24 yılını tek kişilik hücrede geçirdiğini, bir devrimci olarak şu an kendine çözüm üretemez durumda olduğunu” aktarmıştır.

E. G., 02.04.2024 tarihinde Çorlu Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Siyasi bir mahpus olduğunu, ağırlaştırılmış müebbet cezası olduğu için tek kişilik hücrede kaldığını, 2016'dan bu yana hapishanede olduğunu; karaciğerindeki ciddi bir rahatsızlık (Hepatit-B) nedeniyle Çorlu Devlet Hastanesine sevk edildiğini, ultrason ile karaciğerine bakılacağını ve hastalığının hangi evrede olduğu tespit edileceğini, fakat hastanedeki ultrason işlemini yapacak olan sağlık personelinin bu işlemi kelepçeli olarak yapmakta ısrar ettiğini, “Bunun etik olmayacağı, insan onuruna uygun düşmeyeceğini” kendisine hatırlattığını, fakat sağlık personelinin bu insanlık dışı tutumdan vazgeçmediğini, kendisine refakat eden jandarma komutanının bile sağlık personeline “ bizim için bir problem yok, siz aç dersiniz biz açarız” demesine rağmen sağlık personelinin bu tutumdan vazgeçmediğini, dolayısıyla kendisinin de bu tutumu kabul etmediğini ve tedavi olmadan dönmek zorunda kaldığını, sağlık personeli hakkında şikayetçi olduğunu ancak İHD ile de paylaşmayı gerekli gördüğünü, zira Çorlu Devlet Hastanesinde tüm bölümlerde bu sorunun yaşandığını, kan alırken bile kelepçeyi açtırmama dayatmasının sağlık personelinin geldiğini, bu konuda yardımcı olunmasını istediğini, bu konuyu Türk Tabipler Birliğine de yazacağını fakat onların adresine erişemediğini” aktarmıştır.

M. B. Ç. 06.05.2024 tarihinde Çorlu/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “İlk derece mahkemenin, hakkında verdiği hükmün ağırlaştırılmış müebbet olduğunu, Yargıtay 3. Ceza Dairesi tarafından onandığını, şaşırmadığını, son yüz yılın en politize olmuş yargısıyla karşı karşıya olduğunu, mücadeleye devam edeceğini, derneğe üye olan ve Çorlu'ya yakın bir yerde görev yapan bir avukatla yüz yüze görüşmek istediğini, hem bu şekilde problemlerini daha rahat anlatabileceğini” aktarmıştır.

H. R. B., 01.07.2024 tarihinde Çorlu/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Yaklaşık 15 aydır Karatepe Yüksek Güvenlikli Cezaevinde bulunan siyasi bir mahpus olduğunu, bulunduğu cezaevinde yaşanan kimi hak ihlallerini, keyfi uygulamaları paylaşmak ve bu konuda yardım almak istediğini, özetlemesi gerekirse; bulunduğu odanın penceresinde demir parmaklıklar haricinde havayı ve güneşi kısıtlayan kafes görünümünde teller bulunduğunu, bu tellerin insanın ve tüm canlıların en temel hakkı olan yaşama hakkını engellediğini, zira insanın nefes alarak yaşayabildiğini, ışığı ve havayı engellemenin doğrudan ölüme mahkum etmek olduğunu, zaten burada birçoklarının kronik hastalıklarının bulunduğunu, ışık ve hava kısıtlamasının kronik hastalıklarını da doğrudan etkilediğini; bir diğer konunun ise, burada cezaevi görünümü altında bilinçli bir provokasyon ortamı oluşturulduğunu, bu cezaevinin yapısının mimari açıdan 3 katlı olduğunu, bu katlarda altı-üstü hem PKK'lılar hem Fetö'cüler hem de DAİŞ'lilerin aynı ortamda, birbirini duyacak şekilde konumlandırılmış bulunduğunu, bu bağlamda bir provokasyon organize edilmek istendiğinin gayet açık olduğunu; başka bir konunun ise günde sadece 1 saat olmak üzere çok küçük bir havalandırmaya çıkarılmakta olduklarını, cezaevi idaresinin yasada da belirttiği üzere 1 ile 3 saat arası havalandırmaya çıkarma inisiyatifinin bulunduğunu, İdare Gözlem Kuruluna defalarca havalandırma saatinin çoğaltılması için dilekçe yazmalarına rağmen cevap verilmediğini, sözlü olarak idare yönetimine söylediklerinde de buranın ancak bir saat havalandırmaya müsait olduğunun belirtildiğini, türlü bahanelerle bu konunun ertelendiğini, günün kalan 23 saatini yukarıda da belirttiği hücrede bulunan tellerin olduğu ortamda kalma mecburiyetinde bırakıldıklarını, anlaşılacağı üzere mutlak bir tecrit uygulandığını; ayda 2 defa biri açık biri kapalı olmak üzere spora çıkarıldıklarını, kapalı spor salonunda bulunan pencerelerin sabit kapalı olduğu için nefes almanın mümkün olmadığını, havalandırma sistemi de olduğu halde çalıştırılmadığını, böyle havasız bir ortamda ve hijyenden uzak kuş pisliklerinin ve tozun olduğu yerde hastalanmamanın mümkün olmadığını, zira hiçbir şekilde temizlenmediğini, keza “açık spor sahası” olarak çıkarıldıkları yerin de bir spor sahası olmadığını, sahanın ortasında bina kolonlarının bulunduğunu, ayrıca yerlerde ciddi sakatlıklara yol açabilecek bir türlü inşaat artığı (çivi, vida) bulunduğunu; diğer bir konunun ise gece

kontrolleri olduğunu, gece sabaha kadar saat başı gece kontrolleri yapıldığını, gece sabah kadar personellerin koridorda dolaşarak metal kapıları şiddetli bir şekilde açıp kapatarak ve hücre kapısındaki camdan içeriye baktıklarını, bunun açıkça mahremiyetlerini ihlal ettiğini, ayrıca sürekli gözetlenmenin psikolojik işkence uygulaması olduğunu; bu anlattıkları ve daha birçok ihlalin söz konusu olduğunu, kısacası burada yaşanan durumun bir tecrit hali olduğunu, bu konuda cezaevi idaresiyle görüşmelerinin hiçbir şekilde sonuç vermediğini, zira bu yapılanların planlanmış bir politikanın sonucu olduğunu, bu nedenle bu haksız, hukuksuz olarak uygulanan mutlak tecrit politikasının sonlandırılması için ilgilenilmesini ve yardımcı olunmasını istediğini ve eğer mümkünse buraya ir heyet gönderilmesinin konuyu detaylıca öğrenilmesi açısından daha iyi olacağını” aktarmıştır.

B. K., 04.07.2024 tarihinde Çorlu (Karatepe) Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda bulunan müvekkili Y. C. için yaptığı başvuruda; “Kayınbiraderi ve müvekkili olan Y. C.’in, 31 yıldır politik hükümlü olarak hapisshanede bulunduğunu, en son Buca Kırıklar Cezaevi’nde bulunduğu esnada buradan 01.07.2024 tarihinde Çorlu Kocatepe Yüksek Güvenlikli Cezaevine sürgün edildiğini, bu cezaevine girişi esnasında zorla çıplak aramaya ve kötü muameleye maruz kaldığı, bu kötü muameleden dolayı sol kolunu kullanmakta zorluk çektiği, tek kişilik odada tutulduğu, zorunlu ihtiyaçların karşılanmadığı bilgisini almış aldıklarını, bu nedenle gerekli işlemlerin acilen yapılmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

M. F., 07.07.2024 tarihinde kardeşi F. F. için yaptığı başvuruda; “Kardeşim F. F.’in kaldığı Silivri Cezaevi’nden Çorlu Yüksek Güvenlikli Cezaevi’ne sürgün edildiğini, kendilerinin bu durumu görüş gününde Silivri’ye gittiklerinde öğrendiklerini, gönderildiği cezaevinde tek tip hücrede kaldığını ve günde sadece 1.30 saat terasa çıkma suretiyle havalandırmaya ulaşabildiğini, kardeşinin bu süreç esnasında çıplak aramaya maruz bırakıldığını ve hesabında para olmasına rağmen su ve gıda gibi temel ihtiyaçlarına ulaşımının engellendiğini, cezaevi yeni açıldığı için içeride kaç kişinin tutuklu olduğunun da bilinmediğini, konuyla alakalı dayanışma gösterilmesini mümkünse avukatların oradaki mahpuslarla görüşmesini ve kamuoyunun bilgilendirilmesini istediklerini” aktarmıştır.

M. B. Ç. 29.07.2024 tarihinde Çorlu/Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kalan bir hükümlü (Çorlu/Tekirdağ) olduğunu, burada kalırken gerek ÇİK İdaresiyle gerekse Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğüyle yaşadığı birkaç problemi paylaşmak ve bu problemlerin çözümü için yardım talep etmek istediğini, problemler ana başlıklarıyla şu şekilde olduğunu;

- 1) Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Yönetmeliğin 74/2/9 fıkrası gereğince hükümlülere mensubu buldukları dinin bayramlarında kullanılmak üzere 30 dakika ilave telefonla görüşme hakkı verildiğini, bu konu ile ilgili EL-1 talep dilekçesini, Kurban Bayrımdan 19 gün önce Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğüne gönderdiğini, dilekçesine yönelik CTEGM’nin 02.07.2024 tarihli EK-2 cevabını maalesef “olumsuz” olarak aldığını, aslında “olumsuz” olduğunu kendisinin yorumladığını çünkü EK-2 cevabı inceleyince görüleceği üzere sadece Kanun ve Yönetmelik maddeleri sıralanarak bir cevap verildiğini, bu kanun ve yönetmelik maddelerinin de bu 30 dakikalık ilave telefon görüşme hakkının sadece ACEP (elektronik) telefon sisteminin kurulu olduğu ÇİK’lerde verileceğini öngördüğünü, yani bir tutuklu / hükümlü olarak kalınan ceza infaz kurumunda ACEP sistemi kurulu ise şanslı olunduğu yoksa ilave 30 dakika telefon görüşme hakkının da yok demek olduğunu, oysa EK-1 dilekçesinin 5.maddesinde belirttiği üzere bir tutuklu mahkumun kalacağı ceza infaz kurumunu Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğü’nün seçtiğini, eğer kendisinin şimdi kaldığı ceza infaz kurumundaki gibi ACEP sistemi yoksa bayramlarda +30 dakika telefon görüşme hakkının da olmadığını, bu durumum Anayasanın 10. maddesinde geçen eşitlik ilkesine aykırı olduğunu, ACEP sistemi kurulu olsun veya olmasın bütün ceza infaz kurumlarındaki mahkumlara bayramlarda kullanmak üzere +30 dakika telefon görüşü hakkı verilmesinin gerektiğini;
- 2) Bulunduğu ceza infaz kurumunda 15 Mayıs 2023 itibariyle kaloriferlerin aniden kapatıldığını, oysa televizyonda TRT1’in teletextinde Tekirdağ için gece sıcaklığının 11 derece olarak verildiğini, aynı gece birkaç kez memurlara nedenini sorduğunu ve kendisine “verilen talimat böyle, 15 Mayıs’tan itibaren tüm ülkede ceza infaz kurumlarında kalorifer kapatıldı” cevabını verdiklerini, 15 Mayıs’tan sonra da art arda 5 gün boyunca gece sıcaklığının 12-13 derece arasında verildiğini ancak kaloriferin yine yakılmadığını, geceleri şu şekilde ısınmaya çalıştığını; semaverde 60-70 dereceye kadar su ısıttığını, bu sıcak suları 2 tane 5 litrelik pet su şişesine koyduğunu, petleri odanın ortasına koyduğunu, yine aynı sıcaklıktaki suları 3 tane 1,5 litrelik pet şişelere koyduğunu, bunları da yatağının içine yerleştirdiğini, bu 5 tane pet şişedeki suların gece 2-3 gibi soğuduğunu, kalkıp yine su ısıttığını ve şişelerdeki suları yenilediğini, bu arada üzerimde de ikişer kat kıyafet ve 3 kat çorap olduğunu, yaşadığı bu ilginç işkence üzerine 20

Mayıs'ta hem Ceza ve Tevkifleri Genel Müdürlüğüne ve hem de İnfaz Savcılığına EK-3 ve EK-4 dilekçelerini gönderdiğini, bu iki dilekçesine yönelik olan EK-5 cevabı 01.07.2024'te aldığını, bu cevabı kendisine ne CTEGM ne de İnfaz Savcılığının yazdığını, bizzat kaldığı ceza infaz kurumunun cevabı olduğunu, EK-5 cevabının son kısmında görüleceği üzere sorumluluk Karatepe Açık Ceza İnfaz Kurumuna ait olduğunu ve onların da "Meteoroloji Genel Müdürlüğü'nün 1927-2024 tarihleri arasındaki Tekirdağ iline ait Mayıs ayı sıcaklık ortalaması 16,7 derece olduğu için kaloriferleri kapattık" dediklerini, yani kendisinin teletext'te gördüğüm "gece 11 derece olacak" ifadesini 'görmemiş' olduklarını, kendisi gibi şikayet eden yüzlerce mahkumu da duymadıklarını;

- 3) Mevcut odasına 15 Mart 2024'te geçtiğini, bu odaya geçtikten bir gün sonra 16 Mart tarihinde ve öğleden sonra alt kattan gelen bağırsıklar duyduğunu, kulak verdiğini ve alt katında kalan mahkumun memurlaralar tartıştığını ve hatta küfür ettiğini işittiğini, daha önce böyle bir olaya şahit olmadığı için şok olduğunu ve önce 18 Mart Pazartesi günü daha sonra da 20 Mart Çarşamba günü "oda değişikliği talebi" dilekçesi verdiğini, bu 2 dilekçesinde şikayetçi olduğuyla ilgili bir ifadesinin olmadığını sadece oda değişikliği talep ettiğini, çünkü rahatsız olduğunu, bunun üzerine kurum müdürünün kendisini 21 Mart Perşembe günü ifadeye çağırdığını ve gittiğini, kurum müdürünün tavırları şöyle olduğunu; "sen bu adamdan şikayetçi ol ve odanı değiştirelim" dediğini, bununla ilgili açık bir ifadede bulunmadığını ancak kendisini yönlendirdiğini çok net hissettiğini, kendisine bir şikayet belgesi imzalatıldığını ve ilginçti M. K. isimli şahsı şikayet ettirdikten sonra aynı katta 3 boş oda olmasına rağmen odası da değiştirmediğini, açıkçası kendisini aldatılmış gibi hissettiğini" aktarmıştır.

H. K., 29.08.2024 tarihinde Karatepe Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda bulunan abisi M. K. için yaptığı başvuruda; "Abisi M. K. ile ilgili daha önce başvuruda bulunduğunu, abisinin şu anda Çorlu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda olduğunu, abisiyle yaptığı görüşmelerde "sağlığının kötüye gittiğini, mide kanaması geçirdiğini, ama kendisinin hastaneye götürülmediğini" söylediğini, abisinin sağlık durumunun giderek kötüleşmekte olduğunu, yaşadığı hak ihlallerden dolayı yaşamından endişe duyduklarını, hapisnede uygulanmakta olan bu ihlallerin bizleri çok endişelendirdiğini, ailesi olarak cezaevi uzak olduğu için yanına gitmekte zorluk çektiklerini, oradan bir avukatın abisi ile görüşmesini istediklerini, dernekten bir heyetin abisiyle görüşmesini ve gerekli hukuki girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

S. B., Karatepe Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda bulunan kardeşi A. B. adına 24.10.2024 tarihinde derneğimize başvuruda bulunmuştur. Beyanlara göre; "Kardeşi Abdulkadir Bozkurt'un Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda Ağustos 2024'te işkence gördüğünü ve 10-15 gardiyan tarafından iki defa darp edildiğini; kardeşinin Karatepe Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna sevk edildiğini ve 09.09.2024'ten bu yana tek kişilik yerde tutulmakta olduğunu, tek başına tutulmasından kaynaklı olarak psikolojik sorunlarının her gün arttığını, bu durumdan dolayı yaklaşık 15 gün önce (9 veya 10 Ekim) kalbinden ani bir rahatsızlık yaşadığını ve acile sevk edildiğini; hücreden çıkartılması için vermiş oldukları dilekçelerin reddedildiğini ve gelen cevapta "A. B.'un 17.09.2024 tarihli muayenesinde Hepatit-B tanısı konulduğu için tek kişilik odada tutulması Doktor reçetesi ile zorunludur" şeklinde cevap verildiğini, oysa tarihlere bakıldığında kardeşinin, doktor muayenesinden önce tekli hücreye konulduğunun anlaşıldığını, kardeşinin psikolojik sağlık durumunun göz ardı edilmekte olup, psikolojik rahatsızlıklarından ötürü hastaneye sevk de dikkate alınmadığını, kardeşinin tek başına tutulmasının hayati risk teşkil ettiğini ve bu rahatsızlığı için de gerekli girişimlerde bulunulmasını istediklerini; ayrıca babasının 8 yıldır yatalak vaziyette olduğunu ve ailelerinin Urfa'da ikamet ettiğini, kardeşimi o kadar uzak mesafede görme imkanlarının olmadığını, o nedenle de kardeşinin Urfa'da bulunan bir cezaevine sevk edilmesini de talep ettiklerini" aktarmıştır.

R. T., 30.10.2024 tarihinde Karatepe Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda bulunan babası C. T. için yaptığı başvuruda babasının yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlara göre; "Babası C. T.'in TİP 2 diyabet, kronik mide-bağırsak hastalıkları, katarakt, işitme kaybı, hipertansiyon, böbrek kistleri, omurga disk bozuklukları gibi çeşitli rahatsızlıklara sahip olduğunu, cezaevi koşullarının yaşı itibarıyla genel durumunu olumsuz etkilediğini, konunun tıbbi tedavisi için alınması ve F Oturumunda değerlendirilmesiyle beraber hasta tutsak listesine alınmasını talep ettiğini; babasının 2019 yılından beri cezaevinde olduğunu, hükümlü olduğunu ve 11 yıl cezasının olduğunu, odada tek kaldığını, aksayarak yürüdüğünü, baston kullandığını, diyet beslenme ilgili sorun yaşamadığını ve yemeklerinin ona göre verildiğini, daha önce infaz erteleme başvurusu yapmadıklarını, 6 ay önce Silivri'de olduğunu orada koşullarının kötü olduğunu, Karatepe'ye geldikten sonra hastaneye götürülüp getirildiğini" aktarmıştır.

5) Diyarbakır 1 Nolu ve 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. E. Ş., 27.06.2024 tarihinde Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan yeğeni F. N. için yaptığı başvuruda; “Yeğeni F. N.’nin 24 yaşında olduğunu, Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olarak tutulduğunu, 2017 yılında tutuklandığını, iki dosyadan 18 yıl hapis cezası aldığını, bir dosyada 3,5 sene cezasını infaz ettiğini ve sonra tahliye edildiğini, diğer dosyada aldığı 12 yıl hapis cezasının 5 yıla indirildiğini, başka bir dosyadan da 2 yıl 6 ay ceza verildiğini, bunun üzerine kendisi Siirt cezaevine giderek teslim olduğunu, yeğenin yaklaşık 3,5 yıldır cezaevinde tutulduğunu, yeğenin cezaevlerinde kalmasının hayatı açısından risk teşkil ettiğini, yeğeninde anne tarafından genetik olarak böbrek yetmezliği bulunduğunu, annesinde ve diğer 3 kardeşinde de irsi olarak böbrek yetmezliği hastalığının bulunduğunu, böbrek yetmezliğinden kaynaklı olarak artık kulaklarının da duymadığını, en son ağrılarına dayanamayan yeğenin, ısrarlarıyla o dönem bulunduğu Batman Beşiri Cezaevinden başvuru yaptığını ve başvurusu üzerine 07.03.2022 tarihinde Eğitim Araştırma Hastanesine sevk edildiğini, yeğenin muayenesini yapan Nefroloji uzmanının vermiş olduğu raporda yeğeni için “Artık hastanede kalmaz, cezaevinde kalması hayatı açısından ciddi risk barındırır” şeklinde rapor verdiğini, yeğeni için hastanede steril ortam bulunmadığı için doktor “daha temiz, daha iyi şartlarda kalmalı” diyerek raporunda “hastanede kalmaz” şeklinde beyan geçtiğini, bunun üzerine yeğenin infaz durdurma talepli başvurusunu avukatı aracılığıyla yargılandığı ve ceza aldığı Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesine sunduğunu fakat bu talebi gerekçe dahi gösterilmeden reddedildiğini, tüm infaz durdurma talepleri reddedilen yeğenin cezaevine gönderildiğini, yeğenin kaldığı koğuş ve cezaevi o türden bir hastanın kalamayacağı kadar hijyenik ve steril olmadığı için, hastalığını daha da ileri bir boyuta taşıdığını, yeğenin bu nedenle yaklaşık 2 yıldır haftanın üç günü diyaliz tedavisi gördüğünü, böbrek nakli olmasının gerektiğini, ama doktorlar “Cezaevinde kalmasının kendisi için halen riskli olduğunu ve bu şekilde ameliyat yapmak için uygun koşulların oluşmayacağını, dolayısıyla ameliyat yapamayacağını” söylediğini, yeğeni muayene eden doktor düzenlediği raporunun bir örneğini yeğenin mahpus olduğu cezaevine gönderdiğini; cezaevi, kendisine gönderilen rapor üzerine 15.03.2022 tarihinde yeğeni İstanbul Adli Tıp Kurumuna sevk ettiğini, ATK’da ne muayene, ne kan tahlili ne de herhangi bir tetkik yapılmadan, ayaküstü inceleme yapıldığını, ileri boyutta böbrek yetmezliği bulunan bir şahsı ayaküstü tedavi eden İstanbul ATK vermiş olduğu raporda hayati tehlikesi bulunan yeğeni için “Cezaevinde kalabilir” dediğini, ATK bir nevi vermiş olduğu raporda “cezaevinde ölebilirsin” demek istediğini, aradan bir süre sonra geçince yeğeni, 30.03.2022 tarih, 20:30-21:00 saatleri arasında cezaevinde fenalaşınca Beşiri Devlet Hastanesine götürüldüğünü, Beşiri devlet hastanesinde yetersiz ekipman ve personel olması nedeniyle Beşiri Devlet Hastanesi yeğeni Batman Eğitim Araştırma hastanesine sevk ettiğini, Batman Eğitim Araştırma Hastanesine doktor ile yapmış oldukları görüşmede her iki böbreğinin iflas ettiğini, bu saatten sonra tek çarenin nakil veya diyaliz olduğunu söylediğini, 3 gündür diyalize bağlı olarak yaşamını idame ettirdiğini, doktorlar “tahlilleri biraz düzeline onu tekrar cezaevine göndermek zorunda olduklarını” söylediklerini, tedavisi için ve böbrek nakli için bütün ailelerinin seferber olduğunu, ama yeğenin Diyarbakır Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu 1 Nolu Cezaevinde steril olmayan bir ortamda tutulduğunu, yeğenin böbrekleri iflas etmiş böbrekleri hiçbir şekilde işlevini yerine getirmediğini, kendilerinin daha önce TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonuna başvurduklarını ama herhangi bir sonuç alamadıklarını, aile fertlerinde herhangi birinin böbreğinin uyumlu olması halinde böbrek naklini yapacaklarını; tüm bu olanlardan sonra, yeğenin avukatı tarafından yeğenin yargılandığı ve sonucunda ceza alarak kesinleşen dosya olan Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesine (2015/357 Esas, 217/15 K. Sayılı karar) başvurulduğunu, başvurunun içeriğinde “Örgüte Üye Olmamakla birlikte Örgüt Adına Suç İşleme” suçuna ilişkin AYM’nin iptal kararı gerekçe gösterilerek “Değişen kanunla davanın yeniden görülmesi ve infazın durdurulması” talepli başvuru yapıldığını, yapılan başvurunun içeriğinde AYM’nin iptal kararına uyularak yeniden yargılama yapılması ve lehe kanun düzenlenmesinin uygulanması gerektiğinin yanı sıra kronik diyaliz hastası olması nedeniyle hayati tehlikesinin olduğunu, bu nedenle hastalığı da göz önüne alınarak infazının durdurulması talebinin yer aldığını; yeğenin avukatı tarafından yapılan başvurunun, Batman 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından “7499 sayılı kanun değişikliğinden önceki TCK 220/6 maddesi ile değişiklikten sonraki TCK 314/3. Maddesinde yer alan suçun aynı olduğu, cezalarının da aynı olduğunu, bu nedenle uyarılama yargılaması yapılmasını gerektirecek bir durum olmadığı” gerekçe gösterilerek bu talebin reddedildiğini, yeğeni adına yapılan infazın durdurulması talepli başvurunun reddi üzerine Batman 3. Ağır ceza Mahkemesine itiraz edilmişse de Batman 3. Ağır Ceza Mahkemesinin 13/06/2024 tarihli

2024/375 D. iş numaralı kararıyla bu itiraz gerekçe gösterilmeden reddedildiğini; yeğeni gibi “Örgüte Üye Olmamakla Birlikte Örgüt Adına Suç İşleme” suçundan yargılanan ve dosyası kesinleşen başkaca kişilerin Diyarbakır başta olmak üzere diğer illerin mahkemeleri tarafından AYM'nin iptal kararı sonrası İnfaz Durdurma kararını verdiklerini gerek harici gerekse basın yoluyla bildiklerini; AYM'nin iptal kararına rağmen hukuka aykırı bir şekilde Anayasanın yok sayılarak yeğeni hakkında yapılan başvurunun reddine karar verilmesi hukuka aykırı olduğunu; yeğenin kronik diyaliz hastası olduğunu, iki böbreğinin de iflas ettiğini, buna rağmen cezaevinde tutulduğunu, yeğenin cezaevinde bu koşullarda yaşam mücadelesini sürdürmesinin olanaksız olduğunu” aktarmıştır.

K. K., 02.09.2024 tarihinde Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu A. K. için yaptığı başvuruda; “Oğlu A. K.’ın Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Cezaevinde kaldığını; 18 Aralık 2023 tarihinde cezasının onandığını ve ağırlaştırılmış müebbet aldığını; 26 Ağustos 2024’te koşuştan alınarak A1 tekli odaya konulduğunu, bugün yaptıkları 10 dakikalık telefon görüşmesinde "Tekli odaya alındığını, sorun yaşadığını, sorunu avukat ile paylaşmak istediğini, İnsan Hakları Derneğinden bir avukatın kendisini ziyaret etmesini" istediğini söylediğini, oğlunun yaşadığı sorundan dolayı endişe duyduklarını, avukat görüşü yapılarak ihlalin tespit edilmesini ve gerekli işlemlerin yapılmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

Av. E. K., 12.10.2024 tarihinde, Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan Ş. A. için yaptığı başvuruda; “Diyarbakır 1 nolu Yüksek Güvenlikli Cezaevinde hükümlü olarak bulunan Ş. A.’un ve Kocaeli cezaevinde hükümlü olan kız arkadaşı için evlilik işlemleri başlatıldığını, nikah için 2 farklı tarihte gün alınmasına karşın Diyarbakır Cezaevi nikah işlemleri için, Kocaeli’ne nikah işlemleri için misafir olarak gitme talebinin defalarca reddedildiğini, bu ret kapsamında 2 nikah tarihinin de kaçırıldığını, işbu olay ve çözümüne ilişkin İnsan Hakları Derneğinden hukuki destek talebinin bulunduğunu” aktarmıştır.

R. A., E. T., M. A. A., 21.08.2024 tarihinde, Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupta; “Yaşadıkları sorunların aktarmak istediklerini, bunların;

- 1) Yaşadıkları en büyük sorunlardan birinin cezaevindeki revir ve hastane sevkleri konusu olduğunu, herhangi bir sağlık sorunu yaşadıklarında revire çıkmak için yazdıkları dilekçelere ya geç yanıt aldıklarını ya da hiç karşılığını alamadıklarını, kendilerine sunulan gerekçelerde “doktor izinde, personel eksikliği var vb.” yani ellerinde olmayan, tamamen Adalet Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığının sorumluluğunu yerine getirmemesinin sonucunu kendilerinin yaşadıklarını; hastane sevkleri yapılırken de sevklerinin geç tarihlere atıldığını; hastaneye gidebilmek için de “asker sayısının yeterli olmasının” gerektiğini, yoksa sevklerinin iptal edildiğini, bu saydıkları gerekçelerin hastaneye gitme aşamasında yaşadıkları sorunlar olduğunu, bir de hastaneye gittikten sonra yaşadıklarının olduğunu; doktor muayenesinden önce bazen saatlerce süren ring aracında-tabutlukta bekletildiklerini, koruma ve güvenlik içinde olan askeri personellerin düşmanca tavırları içerisinde doktor muayenesine gittiklerinde de muayene sırasında bazen doktor isteğiyle bazen de doktorun itirazına rağmen kelepçeli muayene edilmelerinin istendiğini, buna karşı çıkınca da tedavi edilmeden cezaevine geri döndüklerini, böylelikle hem sistematik bir işkenceye maruz kaldıklarını hem de tedavi olamadıklarını ve aynı döngüyü sürekli tekrar yaşadıklarını, bu sorunları yaşamalarının kaynağında Adalet Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve Jandarma Komutanlığının sorumluluğunu yerine getirmemesinin olduğunu, insani hakları olan sağlık ihtiyaçlarının kişilerin ve kurumların insafına bırakılmış durumda olduğunu;
- 2) Cezaevlerinde yaşadıkları bu sorun ve sıkıntılardan sadece kendilerinin değil, görüşe gelen ailelerinin de etkilendiğini, görüş salonuna sorunsuz bir şekilde girebilmek için bin bir arama yapılarak, yapılan aramalarda ince detaylara takılarak görüşe alınmama gibi durumlarda karşı karşıya kalındığını, bu aşamaları geçtikten sonra ailelerin ayrı ayrı dar ve havasız odalara alınarak dakikalarca bekletildiklerini; yaşlı, hasta ve çocuklu ailelerinin dar ve havasız ortamlarda ciddi sağlık sorunlarıyla yüz yüze bırakıldığını, personellerin tavırlarına karşı gösterilen en ufak itirazda da tutanak tutularak görüş cezası alınmasına sebep olunduğunu, idarenin ve personellerin amacının görüş yaptırmak değil; bezdirme ve yıldırma ile görüş haklarını engellemek olduğunu, bunu gerek görüş cezası verilerek gerekse de bu tarz keyfi tutum ve uygulamalarla yaptıklarını, kendilerine uygulanmak istenen tecrit politikalarının aileleri üzerinden gerçekleştirildiğini, gelen her ailenin buradan mağdur bir şekilde ayrıldığını, görüş yapılmaması için uygulanan tutumların önüne geçebilmek adına demeği buldukları cezaevine denetime çağırıldıklarını;
- 3) Buldukları cezaevi yönetiminin bakanlıkça gelen genelge ve yönetmelikleri kendi keyfi yorumlarına göre harekete geçirdiklerini, eğer tutuklu-hükümlünün aleyhine ise hemen hiçbir gerekçe olmadan hayata geçirdiklerini, eğer tutuklu hükümlünün lehine ise çeşitli gerekçeyle bağı olmayan gerekçelerle kendilerine göre yorumladıklarını, örneğin eşya

kontenjanı 36 iken burada 30 olarak uygulandığını, açık-kapalı görüş saatlerinin birçok cezaevinde 1,5 saat iken bulunduğu cezaevinde halen bir saati doldurmadan bitirildiğini, yine birçok cezaevinde pandemi sürecinde kullanılmayan açık-kapalı görüşlerin telafi edilmesine ilişkin genelge gelmişken buldukları cezaevinde bu genelgenin hayata geçirilmediğini;

- 4) Buldukları cezaevinin yaklaşık 5 yıldır açıldığını, bu 5 yıl boyunca defalarca Bakanlık-Savcılık-Cezaevi İdaresine sohbet ve sportif faaliyetlerin fazlaştırılması için dilekçe yazdıklarını, haftada bir saat spor, bir saat spora çıktıklarını, onun da arama, açık görüş haftası, personel eksikliği olmazsa çıkartıldıklarını, cezaevi idaresinin inisiyatifinde olmasına rağmen konuyu sürekli erteleme, oyalama niyetinde olduklarını, kendilerinin bu konuda spor, sohbet, atölye ve kursların açılmaması sebebiyle sürekli mağdur edildiklerini, herhangi bir adımın inatla atılmadığını, bu mağduriyetin bilerek, istenerek yaratıldığını düşündüklerini;
- Yukarıda bahsettiği cezaevi sorunlarının buzdağının sadece görünen kısmı olduğunu, ellerinden geldiğinde kısa tutmaya çalıştığını, daha da kronikleşmiş birçok konuyu açmanın mümkün olabildiğini, ancak dahasını buldukları cezaevine gönderilecek heyetle yapacakları yüz yüze görüşmede belirtmek istediklerini, idarenin kendilerine karşı yürüttüğü politikalar bazı personellerin provakatif hal ve davranışları, herhangi bir faaliyetten yararlandırmama, sağlık sorunları, aileleri görüşe geldiklerinde yaşadıkları mağduriyetleri, idare ve kimi personellerin bazı mahkumlarla yürütmüş olduğu ilişki tarzları, aşırı fahiş kantin fiyatları sürekli zehirlenme vakaları açığa çıkaran yemekler gibi sorunlar olduğunu” aktarmıştır.

N. A., 27.12.2024 tarihinde Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi A. A. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi Azad Akkoyun’un, yaklaşık 5 yıldır hapishanede olduğunu, şu anda Diyarbakır 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulduğunu, kardeşinin Hakkari ilinde 2020 yılında örgüt üyesi olduğu gerekçesiyle yaralı olarak yakalandığını ve bir süre Van ilinde hapishanede kaldığını, şu anda dosyası karara çıktığını ancak onaylanmadığını; kardeşinin yargılandığı sürede adil bir yargılanmanın olmadığını sürekli kendilerine söylediğini, adil bir yargılanma olmadan kardeşine ceza verildiğini, kardeşinin bu nedenle yaklaşık 1 haftadır açlık grevinde olduğunu, kardeşinin yaşamından endişeli olduklarını; şu anda tek kişilik odada kaldığını; kardeşinin ziyaret edilmesini ve yaşadığı sorunlar hakkında gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

6) Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

H. Y., 28.03.2024 tarihinde oğlu M. Y. için yaptığı başvuruda; “Oğlunun yaklaşık 5 ay önce Şırnak Cezaevinden Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevine sürgün edildiğini, halen Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde kaldığını, oğlu M ile en son 10.03.2024 tarihinde telefonla görüştiklerini, telefonda kendilerine “Gardiyanların koğuştta arama yaptıklarını, arama esnasında her yeri darmadağın ettiklerini, eşyalara zarar verdiklerini, hatta bazı eşyaları kırdıklarını, koğuşunda bulunan diğer arkadaşlarının darp edildiğini” söylediğini, ancak kendisi darp edilse dahi bunu kendilerine söylemeyeceğini, bu sebeple kendisinin de darp edildiğini, düşündüklerini, bu konuda hukuki destek talep ettiklerini” aktarmıştır.

M. D., 23.12.2024 tarihinde Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi Y. D. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi Y. D.’in yaklaşık 7 senedir hapishanede olduğunu, kardeşinin şu anda Diyarbakır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olduğunu, kardeşiyle 23.12.2024 tarihinde açık görüş gerçekleştirmek için hapishaneye gittiğini; saat 11.00’de kendilerini açık görüş salonuna aldıklarını, kardeşinin görüşte kendisine, “Cuma günü gardiyanlar koğuştta baskın yaptılar, onur kırıcı laflar ve onur kırıcı sözler kullandılar, odayı ararken eşyalarımızı dağıttılar ve bazı eşyalarımıza el koydular, üzerimizdeki elbiseleri ve ayakkabıları zorla çıkarmaya çalıştılar izin vermedik, biz de tepki gösterdik, bunun üzerine kolumu arkaya doğru büküldüler, bu sırada odada cezaevi müdürü de bulunuyordu, kendisi de bize hakarete bulundu, başımıza herhangi bir şey gelirse bundan cezaevi idaresi ve gardiyanlar sorumludur, kolum ve boynum ağrıyor” dediğini; öncelikle bir heyet oluşturularak oğlula görüşülmesini ve işkence ve kötü muamele uygulayan kamu görevlileri ile buna izin veren kurum müdürü hakkında gerekli hukuki girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

7) Elazığ 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

E. A., 13.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Siyasi mahpus olarak yirmi beş (25) yıldır hapishanede olduğunu, gerekli girişimlerde bulunulması, ilgili yerlere bildirilmesi için var olan sağlık sorunlarını paylaşmak istediğini; kronik tansiyon, şeker, astım, mide fıtığı, boyun fıtığı, bel fıtığı, sol kalçasından kireçlenmeden dolayı ameliyat olduğunu ve platin takıldığını, ancak ameliyat başarılı olmadığı için şu an bastonla gezdiğini, diğer bir deyişle yürüyemediğini, sağ kolundaki lif yırtılması-kopması nedeniyle ameliyat olduğunu, aynı şekilde sol kolundan da ameliyat olmasının gerektiğini, fıtık nedeniyle sağ bacağının felç olduğunu, ezcümle her iki kolu ve her iki ayağı tutmadığından dolayı günlük başkasının yardımına, desteğine ihtiyaç duyduğunu, yani yanındaki arkadaşlarının yardımları sayesinde yaşamını idame ettirebildiğini; cezasının ertelenmesi için sağlık kuruluna çıkacağını, hastalıklarıyla ilgili doktorların kontrolünden geçtiğini, şimdi ise heyet karşısına çıkmayı beklediğini; kalan beş (5) yılının ertelenmesi için İHD olarak sağlık durumunu raporlaştırıp ilgili kurumlara bildirilmesini talep ettiğini, malum hapishane şartlarında iyi, yeterli ve vaktinde tedavi olmanın mümkün olmadığını, bu nedenle kalan son beş (5) yılının infazı ertelenirse dışarıda iyi bir şekilde tedavisini olma şansının olacağını” aktarmıştır.

M. Ç., 12.11.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Şartlı tahliye için gerekli olan 30 yılını yatmak ve iyi halli olmak şartlarını yerine getirmesine rağmen tahliyesinin engellendiğini ve 6 ay 6 gün sonraya ertelendiğini, pişman olmadığını belirtmesi üzerine ki temel meselenin bu olduğunu “iyi halli olmadığı” belirtilerek tahliyesinin engellenmesine gerekçe yapıldığını, oysa daha önceki idare ve gözlem kurulunun 6 ayda bir verdiği dönem değerlendirme kararlarında iyi halli olduğu belirtilmesine rağmen fakat son dakikada 1 dakika denerek niye pişman olmadığı bahane edilerek haksızlık edildiğini, kendisi de hakkını aramak için başvurma gereği duyduğunu, kurul kararının bir örneğini de gönderdiğini, 1 Kasım itibari ile infaz hakimliğine 4 sayfalık itiraz dilekçesi yazdığını, onun dışında destek ve yol gösterme beklediğini, kendi adına her türlü girişimde bulunulabileceğini, 30 yıl önce pişman olmadığını ve bu nedenle en ağır cezaya çarptırıldığını, 30 yılını bitirdiğini ve tekrar “pişman mısınız?” diye sorduklarını ve “pişman değilim” deyince tekrar cezalandırdıklarını, yapılanın haksızlıktan başka bir şey olmadığını” aktarmıştır.

8) Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. B., 01.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Birçok ağır sağlık sorunları olduğunu, tiroit bezi kanseri, hipertansiyon, mide, koah, prostat, idrarda kanama, diş, böbreklerde kist ve protein kaçağı olduğunu; bulunduğu hapishanede birçok keyfiyetçi uygulamalarla karşı karşıya olduklarını, ailesinin uzak yerden ziyarete geldiğini ve kendisinin ziyaret saatinin sabah saat 9’da olduğunu, zaten ziyaret saatlerinin sınırlı olduğunu, ailesinin her ziyaretime geldiklerinde en az yarım saat gecikmeli olarak ziyarete yetişebildiklerini, bununla ilgili onlarca dilekçe hapishane idaresine yazdığını, idareyle görüştüğünü, ziyaret saati 1.30 yada 10.30 olan bir yer verilmesini istediğini, bir türlü hapishane idaresinin bu insani olan talebini çözemediklerini, insani bir talep için dahi açlık grevine girmek zorunda bırakıldıklarını, 14 Şubat 2024 tarihinden bu yana süresiz açlık grevinde olduğunu, 13 gündür kanser ve tansiyon ilaçlarını alamadığını, kanser ilacını almazsa sağlığını tetiklediğini, tansiyonunun neredeyse 15’lere fırlamış durumda olduğunu; şiirlerini dahi dışarıya yollayamadıklarını, arama adı altında ayda iki üç defa hücrelerine girildiğini, birçok eşyalarını alıp götürdüklerini, “Niye bunları yapıyorsunuz?” dediklerinde de sorun ve sıkıntılarla karşılaştıklarını, buradaki keyfiyetçi uygulamaları saymakla bitmediğini” aktarmıştır.

D. E., 27.01.2024 tarihinde abisi V. A. için yaptığı başvuruda; “Birçok ağır sağlık sorunları olduğunu, tiroit bezi kanseri, hipertansiyon, mide, koah, prostat, idrarda kanama, diş, böbreklerde kist ve protein kaçağı olduğunu; bulunduğu hapishanede birçok keyfiyetçi uygulamalarla karşı karşıya olduklarını, ailesinin uzak yerden ziyarete geldiğini ve kendisinin ziyaret saatinin sabah saat 9’da olduğunu, zaten ziyaret saatlerinin sınırlı olduğunu, ailesinin her ziyaretime geldiklerinde en az yarım saat gecikmeli olarak ziyarete yetişebildiklerini, bununla ilgili onlarca dilekçe hapishane idaresine yazdığını,

idareyle görüştüğünü, ziyaret saati 1.30 ya da 10.30 olan bir yer verilmesini istediğini, bir türlü hapishane idaresinin bu insani olan talebini çözemediklerini, insani bir talep için dahi açlık grevine girmek zorunda bırakıldıklarını, 14 Şubat 2024 tarihinden bu yana süresiz açlık grevinde olduğunu, 13 gündür kanser ve tansiyon ilaçlarını alamadığını, kanser ilacını almazsa sağlığını tetiklediğini, tansiyonunun neredeyse 15'lere fırlamış durumda olduğunu; şiirlerini dahi dışarıya yollamadıklarını, arama adı altında ayda iki üç defa hücrelerine girildiğini, birçok eşyalarını alıp götürdüklerini, "Niye bunları yapıyorsunuz?" dediklerinde de sorun ve sıkıntılarla karşılaştıklarını, buradaki keyfiyetçi uygulamaları saymakla bitmediğini" aktarmıştır.

M. B., 13.04.2024 tarihinde Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; "Kendisinin birçok ağır sağlık sorunları olduğunu, tiroit bezi kanseri, hipertansiyon, prostat, koah, idrarda kanama, böbreklerde protein kaçağı ve kist ve mide ülseri olduğunu, belli bir süre önce mide için şehir hastanesine, doktor mide için yeni bir tanı koyduğunu, K21-9 Gastro özefajial reflü hastalığı. Özefajitsiz K-58-0 irritable barsak sendromu, k-52 enfektif olmayan diğer gastroenerit ve kolit ayrıca dış sorunu olduğunu, hastalığının her gün biraz daha ağırlaşarak devam ettiğini, tedavi doğru dürüst yapılmadığını, zaman zaman revir doktorundan kaynaklı ilaçlarının yazılmadığını, bazen geciktirildiğini, düzenli kontrollerinin gününde yapılmadığını, sık sık olmasa da kanser ve böbreklerdeki protein kaçağıyla ilgili düzenli kontrollerine götürüldüğünü, hapishane revirine dilekçe yazarak "kanser ve böbreklerle ilgili ayrı ayrı kontrolüm var" dediğini, kontrorlünün zamanının geçtiğini, kendisine verdikleri cevap olarak "hastane sevkini var" deyip geçirildiğini, tam bir yıldan fazladır revir doktorunun keyfiyetçi tutumlarından kaynaklı kanser kontrolüne götürülmediğini, kendi kafalarına göre 15 Mart'ta hastaneye götürdüklerini, kanser doktorunun "kontrol gününün geçtiğini" söylediğini, tekrardan ultrason istediğini, hastanenin aynı günde ultrasonu kabul etmediğini, başka bir zamana ultrason için gün verdiğini, ona da ne zaman götüreceklerini belli olmadığını, keza böbreklerle ilgili kontrolünün de yine öyle geciktirildiğini; çoğu zaman hastanede kelepçeli muayeneye maruz kaldıklarını, kelepçeli muayeneyi kabul etmedikleri için tedavi olmadan geri getirildiklerini, normalde böbreklerle ilgili kontrole Fırat Üniversitesine nefroloji bölümüne gittiğini, doktora "bende hipertansiyonda" değini, doktorun "tansiyonuna bakayım" dediğini, kendisinin "kelepçeleri açtır" dediğini, doktorun da "kelepçeleri açtırmaya gerek yok" dediğini, kendisinin muayeneyi kabul etmediğini, hapishaneye geri getirdiklerini, ondan sonra kontrole çağırmadıklarını, aradan geçen uzun zaman rağmen kontrole götürülmediğini; bu defa hapishane revirinden Şehir Hastanesine sevkini yaptıklarını, sözde Şehir Hastanesine böbreklerle ilgili hastaneye kontrole gittiğini, hapishane idaresi ve revir doktorundan kaynaklı kontrolünün aksatıldığını; kendisinin aynı zamanda ellerinde anemi olduğunu, kışın soğukta ellerinin şiştiğini, kışın eldiven kullanmasının gerektiğini, raporu olmasına rağmen eldivenleri alamadığını, revir doktorunun kendilerine ideolojik yaklaştığı için daha önce kendisi hakkında suç duyurusunda bulunduğu için durumu kişileştirerek eldivenlerin verilmesini uygun görmediğini; keyfiyetçi uygulamalar ve hak ihlallerin saymakla bitmediğini, özellikle dış için hastaneye gittiklerine sık sık kelepçenin dayatıldığını, 1995'ten beri içerde olduğunu, 36 yıl ceza aldığını, 4 Haziran'da 29 yılının bittiğini, 30. Yıla gireceğini, 4 Haziran'da cezasının 1 yılın altına düşeceğini, Edirne F Tipi hapishanesi keyfi bir şekilde 6 yıl infazını yaktıkları için şimdilik tahliye olma durumunun ortadan kaldırıldığını" aktarmıştır.

M. B., 31.05.2024 tarihinde Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; "21.05.2024 tarihinde protez diş yapımı için Fırat Üniversitesi Ağız ve Diş bölümüne gittiğini, bayan diş doktoruna kelepçelerini açtırmasını rica ettiğini, onun da kelepçeli tedaviyi dayattığını, kendisinin de kabul etmediğini, askerlerinde "kelepçeleri açmak "yasaktır" vs." dediklerini, kendisi de "böyle bir şey yok" dediğini, sonra astsubayın yanlarına geldiğini, kelepçelerinin açılmasını istediğini, onun da kelepçeleri açtığını ve gittiğini, yanında duran uzman çavuşların kendisine "doktor dedi kelepçeleri geri eline takın" dediğini ve zorla kelepçeleri taktıklarını, "Böyle tedaviyi kabul edersen et" dediğini, kendisi de "kelepçeli tedaviyi kabul etmiyorum ve tedavim yapılmadan gitmiyorum" dediğini, askerlerin kendisine saldırmakla yerde sürükleyerek götürdüklerini, kelepçelerin bileğine batıp kestiğini, kendisini merdivenden aşağı ittiklerini, sırt üstü yere düşüğünü, bileklerinin kanamasıyla ilgili onlarca defa söylediğini ve doktora götürmediklerini, ringde beklettiklerini, hapishaneye geldikten sonra kampüs içindeki hastaneye götürdüklerini, doktorun film çekip darp raporu yazdığını; boğazının, ağzının içi ve sırtında yaralar oluştuğunu, kelepçeler bileklerine batıp kesildiğini" aktarmıştır,

M. B., 13.06.2024 tarihinde Elâzığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Ağır sağlık sorunları olduğunu; tiroit bezi kanseri, hipertansiyon, mide ülseri, barsak sendromu, KOAH, prostat ve böbreklerden protein kaçığının devam ettiğini, kaldığı yerde sigara içilmemesinin gerektiğini, sağlığını kötü etkilediğini, şu an kaldığı yerde sigara içildiğini, ayrıca ziyaret saatinin saat 09.00’da olduğunu, bu saatte ailenin ziyaretine yetişemediğini, onlarca dilekçeyi hapishane idaresine yazdığını “sigara içilen yerden beni alınız ve ziyaret saati 1.30 yada 10.30 olan bir yeri bana veriniz” dediğini, hapishane idaresinin ısrarla kendisini sigara içilen yerde tuttuğunu ve insani talebini reddettiğini, bundan dolayı açlık grevini tercih etmese de zorunlu olarak talebi kabul edilene kadar 10.06.2024 tarihinden itibaren açlık grevine başladığını, kanser ve tansiyon ilacını almazsa durumunun fenalaşacağını” aktarmıştır.

Y. D., 08.07.2024 tarihinde kardeşi Y. A. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi Y. A.’ın yaklaşık 8 yıldır tutuklu olduğunu, kardeşinin şu anda 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda olduğunu, kardeşinin kalp rahatsızlıkları (ritim bozukluğu), akciğerinde sulanma, beyinde damar tıkanıklığı olduğunu, ayrıca kardeşinin cezaevinde dışlarının döküldüğünü ve tahlil yapıldığında kemik erimesi olduğunun söylendiğini, kendilerinin defalarca “dışarıda tedavisi yapılınsın masrafları karşılız” dediklerini ancak herhangi bir şekilde bu taleplerinin kabul edilmediğini; kardeşi ile dün telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, kardeşinin telefonda kendilerine; “hastalıklarının tedavisinde ve ilaç alımları ile ilgili sorun olduğunu ve İHD heyetinin ziyaret gerçekleştirmesini” istediğini, kardeşinin hastalık durumları göz önünde bulundurulduğunda bir heyetin oğlunu ziyaret ederek hastalık ve diğer sorunları ile ilgilenmesini ve gerekli yazışmaları yapmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

M. C., 18.11.2024 tarihinde Elâzığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve 23.11.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Maruz kaldıkları birkaç hak ihlalinin sıralamak istediğini;

- Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, havalandırmanın 1 saat ile sınırlı olduğunu, fakat bu havalandırma saatinin mahpusun durumuna bağlı olarak artırılabilirliğini, siyasi mahpus olduklarını, bundan dolayı disiplin cezalarının da pek eksik olmadığını, idarenin bu durumu gerekçe yaparak yıllarca havalandırma saatinin artırma taleplerini reddettiğini, buna itiraz ettiklerini, infaz hakimliğinin de itirazlarını kabul ettiğini, yine de değişen bir şeyin olmadığını, sonra iyi hal durumunun gerekçe yapıldığını, idarenin kendi kurulunun 6 aylık değerlendirme gözleminde iyi halli oldukları belirtilse de hâlâ havalandırma saatlerinin aynı olduğunu, bu yaklaşımın nedeninin de disiplin iyi hal vs. değil yattıkları dava ve duruşmalarının olduğunu;
- 3 kişilik ortak havalandırmasının olduğunu, böyle yerlerin sınırlı sayıda olduğunu ve şimdiye dek bu cezaevinde 7 yıldan fazladır açılmış olmasına rağmen böylesi ortak havalandırma olan tekli odalara veremediklerini, ayrıca neden ne olursa olsun o da değişim taleplerinin istikrarlı bir şekilde reddedildiğini;
- Dışarıda serbestçe satılan gazete ve dergilere ulaşamadıklarını, sakıncalı gördüklerinden verilmediğini, gazetelerin (Evrensel, Yeni Yaşam), dergilerini ise (Dilok, Siyasetten sanata gibi) verilmediğini
- Defalarca kez televizyon kanallarının değişmesi için talepte bulduklarını, tek bir muhalif bağımsız objektif televizyon kanalının olmadığını, Sözcü TV, Halk TV gibi televizyonların da sakıncalı bulunduğunu, yeterli talep sayısına ulaşmalarına rağmen bile isteye verilmediğini;
- Dışarıdan veya başka cezaevlerinden ailelerinin, tanıdıklarının gönderdikleri mektupların içinde fotoğraf yollamadıklarını, bunun yasaklandığını, yakın çevre ve akrabalar dışında fotoğrafların verilmediğini, İnfaz Hakimliğinin bu absürt ötesi kararı iptal etmesine rağmen hala alınan emsal kararın kabul edilmediğini ve infaz hakimliğinin herkes için birer birer kararının istendiğini,
- Yüksek Güvenlikli Cezaevi olmasından dolayı iç mektup ve posta iletişim hakkının bulunduğunu ve posta pulu kullanmanın ücretsiz olması gerekirken ve daha önce mahkeme kararı olmasına rağmen bu hakkın kaldırıldığını
- Açık görüşte, ziyaretçilerinin getirdiği eşyaların da (temel ihtiyaçlar) alınmadığını ve koli-kargo yoluyla göndermenin dayatıldığını,
Bu sorunların daha da çoğaltılabileceğini ve hepsinde en temel hakların olduğunu ve olmasının gerektiğini, bu konuların kamuoyu ile oluşması için ilgili yerlerle paylaşılmasını istediklerini” aktarmıştır.

M. İ., V. B., 11.11.2024 tarihinde Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdıkları ve 23.11.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Sorunlara kısaca dikkat

çekmek istediklerini, son 2 yıldır buldukları Elazığ 2 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumunda siyasi mahpuslar olarak onlarca hak ihlalinin yaşanmasından dolayı birçok yönden mağduriyet oluştuğunu, Avrupa Birliği, Anayasada toplum ve birey haklarına dair tanınan tüm özgürlük ve özgürlüklerin baskı ve yıldırma ile alınmak istendiğini, bazı hak ihlallerini sıralayacak olurlarsa;

- 1) Sosyal aktiviteler, spor ve sohbet hariç hiçbir aktiviteye çıkarılmadığını, talepte bulduklarında ise hiçbir gerekçe ihtiyacı gözetmeden “biz biliriz” şeklinde uygulanan bir politika görüldüğünü;
- 2) En tabii hak olan 4-6 ayda bir oda değişiminin 3 yıldır 2 yıldır aynı odada bulunmalarına rağmen yapılmadığını;
- 3) Cezaevi arası kargo ve yine hapisane içi posta hapisaneler arası kargoya gerekçe sunulmadan yasaklandığını, hapisaneler içi iç postanın ise ücret düzenlenmesinin keyfi olarak uygulandığını;
- 4) Açık ziyaretlerde aileler tarafından getirilmek istenen hiçbir ihtiyacın alınmadığını ve buna dair de sadece anons ile bilgilendirme ile yetinildiğini;
- 5) Hasta sevklerinde aksamalar olduğunu
- 6) Kronik hasta olanların ilaçlarında yine yaşanan aksamalar olduğunu,
- 7) Haber alma haklarının sadece iktidar yandaşı medyaya bağlandığını ve hiçbir muhalif kanalın, haber alma kanalının bulunmadığını, muhalif kanalların kesin bir dil ile reddedildiğini ve “bu bizim elimizdedir” gibi beyanlarla rahatlıkla kullanılabilirdiğini;
- 8) En son yeni olan hak ihlallerini kendilerine gelen mektuplar içerisinde arkadaşlar, akrabalar tarafından gönderilen fotoğraflar bulunursa verilmediğini, sadece mektubun verildiğini;
Burada dile getirdikleri birçok hak ihlalleri bulunduğunu, bu kısa mektup ile yaşanan duruma dair dikkatleri çekmek istediklerini” aktarmıştır.

Y. D., 04.12.2024 tarihinde Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan kardeşi Y. A. için yaptığı başvuruda yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kardeşi Y. A.’ın 9 yıldır hapisanede tutulduğunu, yaklaşık 5 yıldır Elazığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza ve İnfaz Kurumunda olduğunu, nu hapisanede tutulduğu 5 yıl boyunca aile görüş saati 11.00 olduğunu, ancak şimdi aile görüş saati hapisane idaresi tarafından 08.30 olarak değiştirildiğini, kendi özel araçlarının bulunmadığını, Diyarbakır’dan Elazığ’a en erken otobüs ise saat 07.00’da kalktığını, bu saatte kalkan otobüsle gitmeleri durumunda görüş saatine geç kalacaklarını, kendi özel araçları ve maddi durumları bulunmadığı için söz konusu saatte görüşe gidemediklerini, bu durumun aile görüşüne gitmelerini imkansız hale getirdiğini; ayrıca kardeşinin sağlık sorunlarının mevcut olduğunu, geçen ay kalp krizi geçirdiğini, hastaneye gittiğinde kalp krizi geçirdiğinin söylendiğini, fakat revire çıktığında bir şeyinin olmadığını söylendiğini, hastanede yazılan ilaçların kendisine verilmediğini, bu durum kardeşinin sağlığını kötü etkilediğini, kardeşimin sağlığından ve yaşamından endişe duyduklarını, bu konuda gerekli girişimlerde bulunulmasını ve hukuki yardım talep ettiğini” aktarmıştır.

C. C., 24.12.2024 tarihinde Elâzığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan oğlu M. C. için yaptığı başvuruda yaşadığı sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Oğlu M. C.’in Elâzığ 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi olduğunu, 3 kez müebbet alarak tekli hücrede bulunduğunu, ekonomik nedenlerden dolayı oğlunun görüşüne gidemediğini, durumu hakkında herhangi bir bilgiye de sahip olmadığını, Elazığ hapishanesinde durumunun ne olduğunu öğrenilmesini istediğini” aktarmıştır.

9) Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. T. A., 05.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Siyasi mahpuslar üzerinde daha bir ağırlık teşkil eden, hukukun işlemediği yasaların göstermelik olarak kağıt üzerinde birer metin olarak kaldığı bu ortamlarda fiziki koşulların olabildiğince daraltılarak yapılan Yüksek Güvenlikli Hapishanelerde kendileri zamansız bir tecrübe tabi tutularak, nefes alamaz hale getirildiklerini, toplumsal eşitlik ve özgürlük mücadelesine karşı yeni bir yok etme konseptinin olduğunu bildiklerini; zira 1990 yılından itibaren İmralı Ada Hapishanesinde Abdullah Öcalan’a dönük devreye konulan gayri hukuki teşhis sistemine karşı caydırıcı bir ses, karşı oyuş yükseltilmediği için bir tecrit ve hukuk tanımazlığın hükümet etme biçimi olarak normalleşmiş durumda olduğunu; çok uzun zamandır hapisanelerde bulunan siyasi mahpuslar olarak ülkenin bu kötüye giden gündemine, yaşanmış olan hukuksuzluğa ses vermeye çalıştıklarını, karşılaştıkları ağır hukuksuzluklara, tecrübe ve

baskılara rağmen ellerinde tek silah olarak bulunan bedenlerini açlığa yatırarak toplumsal duyarlılık oluşturmak için seslerini yükseltmeye devam ettiklerini, yaşanan bu hukuksuzluğu gündeme taşımak ve seslerini duyurmak için 27 Kasım 2023 tarihi itibarıyla tüm hapishanelerde dönüşümlü açlık grevi başlatmış olduklarını, bunun için 4 taleplerinin olduğunu,

- 1) İmralı Adası'nda Bulunan Abdullah Öcalan'ın üzerindeki zamansız, gayri hukuki ve ahlaki tecridin kaldırılmasını, her mahpus gibi ailesi ve avukatlarıyla görüşmesinin sağlanmasını talep ettiklerini,
 - 2) Yeni yapılan yüksek güvenlikli hapishanelerin tam bir tecrit ifade ettiğini, orta vadede insanı hem sosyal-psikolojik hem de fiziksel olarak ölüme götüren bir mekan ve işleyiş sistemine sahip olduğunu, bu mekanların yapılış amacının mahpusları yalnızlaştırma, yeni bir zamansal allık içerisinde duygu ve düşüncelerden arındırarak üretimden ve dolayısıyla hayattan kopartmak olduğunu, bu nedenle bu mekanların işleyişinin evrensel hukuku ve insan sağlığına uygun hale getirilmesini istediklerini;
 - 3) Hapishanelerde bulunan çok sayıda hasta mahpusun olduğunu, çoğunun onlarca yıldır mevcut sağlıklı koşullarda sağlıklarını kaybettiklerini, kimisinin mevcut koşullarda tedavilerinin mümkün olmayacak düzeye geldiğini, bu mahpusların salıverilmeleri ve dışarıda ailelerinin yanında tedavi olmalarını istediklerini,
 - 4) Yasal olarak öngörülmüş, mevcut cezalarını bitirmiş olan onlarca mahpusun eften püften sebeplerle tahliye edilmediklerini, şartlı tahliye kurumunun ceza yasasının ayrılmaz bir parçası olmasına rağmen yok sayıldığını, bunun hiçbir hukuki ve ahlaki karşılığının olmadığı bu uygulamanın son bulmasını istediklerini; görüldüğü üzere taleplerinin gayet makul, hukuki ve ahlaki olduğunu;
- Ayrıca kendisinin ikinci kez kalp krizi geçirdiğini, stent takıldığını ve anjiyo olduğunu, 2 damarının da tıkalı olduğunu, ameliyat beklediğini ancak bu tedavisine bakan Konya Numune Hastanesi'nin kalp cerrahinin sevk ve talebi doğrultusunda olduğu halde kendisini bir yıldır götürmediklerini, en son 05.06.2023 tarihinde götürülürken, yolda araç içerisinde jandarmanın işkencesine maruz kalıp götürülmediğini; epilepsi hastalığının olduğunu, yüksek tansiyon ve şeker hastalığının olduğunu, sağlık kuruluşlarında raporları istemelerine engel olunduğunu, müdafî avukatı olmadığı için ilgili konularda avukatların aktarımlarında yetersiz kaldığını” aktarmıştır.

A. K., 04.03.2024 tarihinde abisi L. K. için yaptığı başvuruda; “Abisi L. K.'in yaklaşık 26 yıldır hapisshanede olduğunu, bu süreç içerisinde Türkiye'nin çeşitli hapisshanelerinde kaldığını, abisinin 15 gün önce Patnos L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, abisiyle 1 Mart 2024 tarihinde bir telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, abisini telefonda kendilerine; “Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna ring aracılığıyla götürüldüğünü ve hastalıklarından dolayı yolda çok zorluk çektiğini, Patnos'taki hiçbir eşyasının kendisine verilmediğini, getirildiği bu hapisshanede tekli odaya alındığını, alındığı odada TV ve benzeri eşyaların kendisine temin edilmediğini” aktardığını; abisinin daha önce de başvuru yaptıkları üzere hasta mahpus olduğunu; abisinin kalp ve KOAH hastalıkları bulunduğunu, abisinin rahatsızlığı nedeniyle uzun yola gitmesinin normalde sağlığı açısından risk teşkil etmesine rağmen kendi talebi dışında Konya'ya götürüldüğünü, abisi ile ilgili Diyarbakır'da bulunan kampüs hapisshanesine sevkini defalarca talep etmemize rağmen bu taleplerinin de kabul de görmediğini” aktarmıştır.

A. D., 04.03.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “06.02.2023 tarihinde Maraş/Pazar merkezli depremlerden 2 gün sonra 8 Şubat 2023 tarihinde yüzü aşkın tutuklu/ hükümlü olarak Maraş Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi Kapalı Cezaevinden buraya geçici olarak sevk edildiklerini, “Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi Cezaevi tekrar hizmete açıldığında isteyen mahkumların geri gönderileceğinin” söylendiğini; buraya yani Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza evine getirildikten birkaç ay sonra, Adalet Bakanlığı'nın depremzede tutuklu/hükümlülerin, ailelerine yakın ceza infaz kurumlarına nakil isteği olduğunda genelde kabul ettiğini duyumunu aldığını; bu nedenle deprem mağduriyeti dolayısıyla ailesinin ikamet yeri olan Diyarbakır'a ücretli nakil talebinde bulunduğunu, depremden dolayı Diyarbakır/Bağlar ilçesindeki evlerinin de ağır hasar aldığını, kendisinin de Maraş'ta olduğunu ve depremzede olarak Ereğli Yüksek Güvenlikli Cezaevine zorunlu olarak nakledildiğini, 2 boyutlu mağduriyetten dolayı Diyarbakır'daki cezaevlerinden birinde nakil olma talebinin olumlu karşılığını alabileceğini umduğunu ancak olumlu yanıt alamadığını; en son 2023 yılının Aralık ayında şu an kalmakta olduğu Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi idaresi tarafından anons yapıldığını, anonsta “Maraş Türkoğlu Cezaevlerinden deprem nedeniyle zorunlu olarak Ereğli'ye getirilmiş olan mahkumlardan, iyi halli olanların Türkoğlu'na dönme talebi varsa, dilekçe yazmaları gerektiği, nakil masraflarını da Adalet Bakanlığı tarafından karşılanacağını” belirtildiğini, Türkoğlu'na geri gönderilmesinin tek koşulunun da başvuranın iyi halli olması olduğunu ve amacın da depremden dolayı yaşanan mağduriyetin giderilmesi olduğunu, kendisi de iyi halli olduğundan dolayı dilekçe yazıp Türkoğlu 2 no'lu L Tipi Cezaevine geri götürülme talebinde

bulduğunu; deprem sonrasında Maraş'tan buraya 100'ü aşkın tutuklu ve hükümlünün getirildiğini ancak 15 Şubat 2024 tarihinde Bakanlıkça Türkoğlu 1 ve 2 no'lu L Tipi cezaevine geri götürülenlerin yaklaşık olarak 50 kişi olduğunu söylediğini, kendisinin de Türkoğlu'na geri gitme talebiyle dilekçe yazmasına rağmen götürmediğini, burada bırakıldığını; geri götürülmemesinin önünde herhangi bir hukuki ve idari engel bulunmadığını, Türkoğlu 2 no'lu I Tipi Kapalı cezaevine neden geri gönderilmediği konusunda tarafına herhangi bir yazılı resmi belge tebliğ edilmediğini, yalnızca "Bundan sonra Türkoğlu'na hiçbir tutuklu veya hükümlü gönderilmeyecek" dediğini duyduğunu; Maraş Türkoğlu cezaevindeyken ailesinin ikamet yeri olan Diyarbakır'a 350 km uzaktayken, depremden sonra buraya getirilmesiyle birlikte bu uzaklığın 800 kilometreye çıkmış durumda olduğunu, bu durumun madden ve manen mağduriyete yol açtığını, Adalet Bakanlığı'nın da zaten bu mağduriyet halinin bir nebze olsa giderilmesi gayesiyle depremden dolayı Türkoğlu'ndan buraya geçici getirilmiş olan mahpusların geri dönüşünü öngördüğünü, böyle bir amaç gülmesine rağmen kendisi gibi talebi olan mahpusların mağduriyetinin devam ettiğini; mağduriyetin kısmen de olsa ortadan kaldırılması için buraya geçici getirilen her mahpusun talebinin karşılanmasının gerektiğini, maalesef bunun yapılmadığını, Türkoğlu'na geri gitme talebi olup da gönderilmeyenin tek kendisi olmadığını; bu mağduriyetinin giderilmesini talep ettiğini" aktarmıştır.

E. S., 02.04.2024 tarihinde kardeşi A. Z. için yaptığı başvuruda; "Kardeşi A. Z.'in 2016 yılından bu yana hapisanede olduğunu, kardeşinin en son Diyarbakır 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumunda bulunduğunu, kardeşinin daha önce aldığı cezanın infazının bitmesine ve tahliye edilmesine çok kısa bir süre kala başka bir dosyadan kendisine ceza verildiğini ve tutuklandığını, kardeşinin kendi isteği dışında geçen hafta çarşamba günü Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumuna götürüldüğünü, kardeşinin birçok hastalığı olduğunu ve Diyarbakır'da kaldığı sürede tedavisine devam edildiğini; kardeşinin bir böbreğinin olmadığını ayrıca akciğerlerinde, mesanesinde kurşun olduğunu ve çıkarılmadığını, ayrıca kardeşinin panik atak hastası olduğunu ve yalnız başına kalmasının uygun olmadığını, kardeşinin böbreğe bağlı tansiyon yüksekliği nedeniyle sık sık fenalaştığını, kardeşinin bu hastalıklara rağmen Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumuna götürüldüğü günden bu yana tekli odada barındırıldığını, kardeşinin tek başına normalde kalamayacağını çünkü birçok rahatsızlığının mevcut olduğunu, kardeşiyle en son geçen hafta cuma günü telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, kardeşinin hala tekli odada tutulduğunu, haftada bir gün, 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, kardeşinin tedavisinin devam edip etmediği konusunda bilgi sahibi olmadıkları gibi hangi şartlarda hapisanede tutulduğunu da bilmediklerini, kardeşi hakkında tek kişilik oda uygulamasının kaldırılarak hastalıkları göz önünde bulundurularak diğer mahkumlarla aynı odada kalmasının elzem olduğunu" aktarmıştır.

D. E., 12.08.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan babası V. E.'nin yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; "Babası V. E.'nin 2014 yılında Siirt'te tutuklandığını, 9 defa ağırlaştırılmış müebbet cezası aldığını ve dosyasının yaklaşık 3 ay önce onandığını; Ereğli Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumuna, Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinden 2023 yılında kendi talebi dışında sevk edildiğini; Ereğli Yüksek Güvenlikli Cezaevinde bulunduğu esnada dosyası onandığından tek kişilik odaya alındığını; babasının tekli odaya alındığından bu yana hastane sevklerinin yapılmadığını, 7 Ağustos 2024 tarihinde babasının görüşüne gittiğinde, ellerinde ve kollarında soyulmalar gördüğünü, babasının kendisine; "Burada bana şiddet uygulanıyor, darp ediliyorum, işkence görüyorum" dediğini, açık görüş yaptıkları 7 Ağustos'tan yaklaşık bir hafta önce, babasının KOAH hastası oldu için krize girip nefes alamadığı için görevlileri çağırdığını, gardiyanların odaya geldiklerinde "Burası Siirt değil burası Konya, seni adam edeceğiz, devletin ekmeğini yiyorsunuz ama devlete ihanet ediyorsunuz, siz PKK'lısınız, sizi dağda nasıl bitirdiysek burada da bitireceğiz" dediklerini, gardiyanların kendisine çıplak arama yapmak istediğini, çıplak aramaya izin vermediği içinde kameralar önünde darp edildiğini ve sürükleyerek revire çıkardıklarını, revirde babasının doktorla tek görüşmek istediğinde ise gardiyanların "Burası senin babanın mülkiyeti değil, kafana göre istek ve arzularını karşılayamayız" dediklerini ve tedavi ettirmeden döverek hücreye sürüklediklerini, "cezaevinde can güvenliğim yok, her an cenazem çıkabilir, buradaki işkenceyi bedeninin kaldırmıyor" dediğini; ayrıca hiçbir sosyal haklarının kullanılmadığını aktardığını; 1973 doğumlu olan babasının KOAH hastası olduğunu, tedavilerinin yapılmadığını, ayrıca kalp yetmezliğinin olduğunu, iki kere anjiyo olduğunu, Van Yüksek Güvenlikli Cezaevinde iken Erzurum'a hastaneye sevk edildiğini ve anjiyo olduğunu, ikinci anjiyoyu da Ereğli'de iken olduğunu, kalp hastalığı için ilaç kullanmaya devam ettiğini, bronşit hastası olduğunu, ayrıca boyun ve bel fitiği olduğunu, tedavilerinin yapılmadığını, akciğer yetmezliğinin olduğunu, bir parmağının doksan derece bükük olduğunu; bu cezaevinde

daha önce 2 Ağustos 2023 tarihinde kendilerini A takımı olarak adlandıran görevliler tarafından darp edildiğini; son gördüğü darp ve işkencenin ikinci vaka olduğunu” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

M. M. 10.08.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Yaşadığı hak ihlalden bahsetmek istediğini, bu sorunun bulunduğu cezaevinde sistematik bir hal aldığını, tamamen soyut ve subjektif gerekçelerle koşullu salıverilme sürelerinin uzatıldığını, yaşadığı hak ihlalinde ise soyut gerekçelerden ziyade belgede sahtecilik suçu işlendiğini şahsına ait olmayan beyanlar ve yine almadığı disiplin cezalarını almış gibi belgelere yazılmasının artık belgede oynama suçu işleme boyutuna vardığını, belgelerle oynayarak hakkında suç üretildiğini, yaşadığı mağduriyeti kısaca özetleyeceğini ve buradan zaten ne demek istendiğinin kolayca anlaşılacağını; Ağustos 2015 yılından beridir cezaevinde olduğunu, örgüt üyeliği, silah taşıma ve sahte kimlik suçlarından 12 yıl ceza aldığını, cezasının koşullu salıverilme süresini tamamladığını, 07.08.2024 tarihinde İdare Ve Gözlem Kurulu Başkanlığına mülakat için çıkartıldığını, bu sözde mülakatta kendisini ifade etmesine bile müsaade edilmediğini, kurul başkanının öfkeli ve sert bir ses tonuyla “tanıt kendini” dediğini, kendini tanıttığını, ardından kendisine “Neden tarafsızlara geçmedin” diye bir soru sorulduğunu, kendisinin de “Bu durumun yasal olarak bir problem oluşturmadığını” belirttiğini, kurul başkanının ise “senin vicdanın yok mu?” diye bağırduğunu, kendisinin de “vicdanın bireysel bir mesele olduğunu, hukuki olmadığını” ifade ettiğini, henüz sözünü dahi bitirmeden mülakat salonundan çıkartıldığını, bu mülakattan sonra ise cezasının bir yıl uzatıldığını bildiren bir kararın kendisine tebliğ edildiğini; kurul kararını incelediğinde içerisinde resmi belgede sahtecilik suçu niteliğinde olan yalan yanlış bilgilerin olduğunu fark ettiğini, örneğin kararda şöyle bir diyalog yaşandığından söz edildiğini “vicdanen rahat olduğu bu nedenle tarafsızlık talebinde bulunmadığını beyan etmiştir” denildiğini, oysa kendisinin böyle bir beyanın kesinlikle olmadığını, kendilerinin kendisine ait olmayan beyanları belgelere geçirdiklerini; yine bir başka çarpıtma çarpıtmayı da disiplin suçlarıyla ilgili hususta yaptıklarını, kendisinin bu cezaevine 29.12.2022 yılında kendi isteği dışında nakil olarak geldiğini, yani sürgün edildiğini, daha önce Bandırma 2 No’lu T Tipi Cezaevinde olduğunu, Bandırma cezaevindeyken bir koğuş araması sırasında defterine el konulduğunu, Bandırma cezaevinin, hakkında soruşturma başlattığını ve ceza istediğini, konuyla ilgili Bandırma İnfaz Hakimliğine itirazda bulunduğunu ve itirazının kabul edildiğini, soruşturmanın böylece düştüğünü ve kapandığını, Ereğli İdare Ve Gözlem Kurulunun ise bu olayı aldığını sanki suçluymuş gibi bir karar gerekçesine işlediğini, oysa soruşturmanın 2 yıldan fazla bir süre önce olduğunu ve kendisine göre suç üretme metoduna başvurularak hukuksuzluk yapıldığını, bilakis kendisinin zaten 19.02.2022 tarihinden beridir iyi halli olduğunu, fakat onların kendilerine göre bu durumdan suç ürettiklerini, ortada herhangi bir suç yok iken ceza yarattıklarını; 19.09.2022’den beridir iyi halli olduğunu, kendilerinin de kararlarına yazdığını ve şöyle denildiğini “19.09.2022 tarihinden itibaren iyi halli olduğu, disiplin soruşturması yürütülmediğinin görüldüğü”, bu ibarenin doğru olduğunu ama hemen alttaki paragrafta ise şöyle bir ibarenin olduğunu “En son işlemiş olduğu disiplin suçunu 25.09.2023 tarihinde olduğunun yazıldığını ve yine bir belgede sahtecilik örneği olduğunu, çünkü verdikleri tarihlerin bile birbirleriyle tutarlı olmadığını, 19.09.2022 tarihinden beri iyi halli olduğunu ama 25.09.2023 tarihinde disiplin suçu işlemiş olduğunun yazıldığını, nereden tutulsa elinde kaldığını; dahasının da olduğunu, 2 yıldır iyi halli olduğu için cezaevi idaresinin kendisine 25.03.2024 tarihinde kendisini telefon ödülü verdiği, 25.09.2023 tarihinde disiplin suçu işlemişse 6 ay sonra nasıl ödül verilebileceğini, zaten ortada işlediği bir disiplin suçu olmadığını, bahsettikleri tarihte yani 25.09.2023’te Kürtçe bir şarkı sözünden soruşturma açtıklarını, soruşturmaya karşılık savunmasını yaptığını ve kendilerinin o soruşturmayı düşürdüklerini, soruşturmanın lehine sonuçlandığını ve kapandığını, fakat yine sanki disiplin suçu işlemiş gibi gösterilerek somut gerçeğin çarpıtıldığını, bu yalana dayanarak da cezasını bir yıl daha uzatma kararı aldıklarını; hakkında verilen karardaki diğer soyut ve uydurmaları beğenilmesine bile gerek olmadığını, tek bir tane nesne dayanaklarının olmadığını, özellikle bulunduğu cezaevinde soyut ve subjektif değerlendirmelerle cezaları uzatma durumunun sistematikleştirildiğini” aktarmıştır.

H. B., 30.08.2024 tarihinde, Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan M. Z. B. için yaptığı başvuruda yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlara göre; “Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi’nde yatmakta olan abisi M. Z. B. ile yaklaşık 10 gün önce yaptıkları açık görüş sırasında abisinin kendilerine “hiç alakası olmadığı yasa dışı örgütleri sorup yaşamlarını, ideolojilerini terörist görüp görmediğini sorup, bunlarla ilişkilendirip pişman olup olmadığını sorarak ikinci ceza ikinci defadır tahliyesini 6’şar ay uzattıklarını, hukuksuz bir şekilde, tahliye olmasını engellediklerini” aktarmıştır.

V. E. 02.09.2024 tarihinde, Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupla yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlara göre; “Çok ciddi kronik hastalıklarının olduğunu, KOAH hastası olduğunu ve ileri evrede olduğunu ve sık sık KOAH nedeniyle krizler yaşadığını, tek kişilik odada tutulduğu için ciddi hayati risk teşkil eden bir durum yaşadığını, bazen kriz anında nefesinin kesildiğini ve elinin kolunun çalışmaz hale geldiğini, odada bulunan acil butona basma gücünün kalmadığını, bunun da hayati bir risk olduğunu; öte yandan kalp damar daralması yaşadığını, şu ana kadar birden fazla kez anjiyo olduğunu ancak ince ve müdahale edilemeyen tıkalı damarlarının olduğunu; beyin sinirlerinde iltihaplanmanın söz konusu olduğunu, bu 3 konuda çok ciddi kronik hastalıklarının olduğunu; yine boyun ve belde fıtık olduğunu, yaklaşık 5 aydır uzman doktorlar tarafından kendisine fizik tedavi verildiğini ancak hiçbir işlem yapılmadığını; tedaviye gelince zaman zaman hastaneye götürüldüğünü ancak burasının küçük bir ilçe olduğunu hem teknik hem tıbbi anlamda çok gelişmiş olmadığını, Konya Merkeze ise epeyce uzak olduğunu ve çok nadir sinir kriz anlarında hayati teşkil ettiği durumlarda hastaların götürüldüğünü, örneğin anjiyo olacağı zaman yaklaşık 5-6 aydır Konya Selçuklu Üniversitesi'nde kendisinin film ve EMAR çekilmiş olduğunu ancak bir türlü sonuçların alınmadığını, her sorduğunda da “Yolumuz düşerse alırız” dediklerini, oysa çok acil olduğunu; kurum çevirinin ciddi hastalıkların takibi konusunda çok duyarlı olmadığını, kurum hekiminin genç bir pratisyen olduğunu, mevcut durumdaki sağlık sorunlarıyla ilgili yeterli bilgi ve donanımına sahip olmadığını, ayrıca çoğu zaman bir hekim duyarlılığından çok partizanca tavırlar sergilediğini, revire çıktığını, derdini anlatmaya çalıştığını, kendisine “psikolojiktir” “cevapları verildiğini, elbette bu yaklaşımın birebir tedavi süreci üzerinde de etkisinin olduğunu; yine hastane sevklerine gidiş gelişte bazı engelleyici sorunlar yaşadıklarını, örneğin muayene edilirken hatta röntgen ve EMAR’a girerken bile kelepçelerin açılmadığını, saatlerce ringlerde veya nezaret hanede kelepçeli olarak kalmak zorunda olduklarını; yaşadığı koşulların var olan sağlık sorunlarının tedavisi için son derece olumsuz olduğunu; hastalıklarıyla ilgili bazı raporları gönderdiğini bunların 10 sayfa olduğunu ayrıca ailesini telefon numarasını da eklediğini ailesinin de devlet ve e nabız üzerinden toparlayıp raporlara ulaşabileceklerini, bunun dışında hapishanelerde hak ihlallerinin olduğunu, bunun bir genel durum ve mevcut hükümetin siyasi politikalarından kaynaklandığını bilindiğini, bunu tekrarlamaya gerek olmadığını, ancak kalmakta oldu hapishanenin fiziki yapısının coğrafi durum nedeniyle sağlık açısından kendilerini çok daha olumsuz etkilediğini, yani yaşatılarak her gün öldürüldüklerini kuyudan bir farkının olmadığını” aktarmıştır.

A. K., 24.09.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Daha önce Kandıra F Tipinde iken bir gece yarısı revire ve ardından da dış hastaneye kaldırıldığını, Cumartesi günü olduğu için pek bir kontrol yapılmadığını, ertesi gün sırtında kuru yaralar çıkmaya başladığını, kurum doktorunun “Zona” dediğini; raporlu sağlık sorunları olduğunu, yüksek tansiyon hastası olduğunu (16 ile 19 arasında), kansızlık hastalığının olduğunu, alerji rahatsızlığının olduğunu ve vücudunun kaşınıp şiştiğini (parmak kalınlığında şişkinliklerin olduğunu), bel fıtığı olduğunu ve teşhisin 20 yıl önce konulduğunu; bu koşullarda tedavi olma imkanlarının çok kısıtlı olduğunu, hastaneye gitmek için onlarca dilekçe ve aylarca zaman gerektiğini, çoğu zaman uğraşmaktan bıkip vazgeçtiklerini, 29 yıldır benzer keyfi uygulamalarla uğraşıp durduklarını; Bandırma Cezaevinden buraya gönderildiğini, eşyalarının da sonradan PTT kargosu ile gönderildiğini, içinde bulunan sazının kırıldığını, Cumhuriyet Başsavcılığına şikayet ettiğini, şikayetine cevaben “Fail belli değil” gerekçesiyle reddedildiğini ve eğer Sulh Ceza Hakimliğine itirazda bulunursa itirazının reddi halinde mahkeme itiraz giderinin kendisinden alınacağını yazdığını; oysa failin belli olduğunu, cezaevlerinin belli olduğunu, kargo şirketinin belli olduğunu ve kargo numarasının da belli olduğunu, bu karar nedeniyle şikayetten vazgeçtiğini, zaten zar zor idare ettiğini, maddi durumunun iyi olmadığını, mahkeme masrafını ödeyemeyeceğini, kırdıkları sazının fotokopilerinin ve Savcılık kararının kendisinde olduğunu, yapılabilecek bir şey var mı diye sorduğunu” aktarmıştır.

Av. L. K., 14.10.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan müvekkili H. S. için yaptığı başvuruda; “Halen Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda da hükümlü olarak tutulan müvekkili H. S.'in, hakkında düzenlenen müddetnamaya göre 15.10.2024 tarihinde 30 yıllık cezasını (müebbet hapis cezası) tamamlayıp koşullu olarak saliverilmesinin gerektiğini, fakat ek olarak gönderilen İdare ve Gözlem Kurulu Kararı doğrultusunda 12.07.2025 tarihine kadar infazının devamına karar verildiğini” aktarmıştır.

M. S. K., 19.11.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan babası A. K. için yaptığı başvuruda; “Babası A. K.'in 28 yıldır cezaevinde olduğunu, şu anda Konya Ereğli Yüksek Güvenlikli Cezaevinde cezasını

infaz ettiğini, babasının Bandırma Cezaevinde iken 1 adet disiplin cezası aldığını ve bu disiplin cezası 12 günlük hücre cezası içerdiğini ve cezasının kesinleştiğini, bu disiplin cezasının hukuka aykırı olduğunu düşündükleri için adli yollara başvurulması ve cezanın iptali konusunda destek istediklerini” aktarmıştır.

M. A. T., 23.12.2024 tarihinde Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Bir süre önce İHD tarafından sağlık problemlerini soran kartı aldığını, kartı aldığı tarihte şartlı tahliyesine 3 ay gibi bir süre kaldığını, ancak şartlı tahliye tarihinin 1 yıl uzatıldığını, gerekçe olarak da “Pişman olmama”, “PKK’ye terör örgütü dememe”, “Topluma karışması uygun değil” türünden eften püften şeyler olduğunu; sağlık sorunlarının ise; 59 yaşında olduğunu, ayak parmaklarının tümüyle Ampute olduğunu ayak tarak kemiklerinin yarısına kadar taban dokusunu tahrip olduğunu, taban tahrip olduğu için sürekli yarı olduğunu doğru dürüst üzerine basılmadığı için bacak kaslarının önemli oranda erimeye ve zayıflamaya maruz kaldığını bel fitiği olduğunu sağ bacağı fıtık nedeniyle aksadığını yürümekte zorluk çektiğini safra kesesini aldırıldığı için beslenme problemleri yaşadığını soğuk havalarda böbrek sancıları çektiğini boyun kol bel ve bacak eklemelerini kronik ağrıların olduğunu KOAH hastası olduğunu son dönemlerde kalp çarpıntıları olduğunu başında kolunda bacaklarında metal parçaların olduğunu penisilin grubu ilaçlara soğuğa toz vesaire gibi şeyleri alerjisinin olduğunu kulaklarında problem olduğunu bir süre önce bu sağlık problemlerinden ötürü engelli raporu almak istediğini cezaevinde görevli olan doktorun hastalıklarının %40 barajına ulaşmadığı gerekçesiyle heyete sevk etme gereği duymadığını Adalet Bakanlığı bu konuda yaptığı şikayetin ise henüz cevaplanmadı yığını” aktarmıştır.

M. A., 22.01.2025 tarihinde Konya/Ereğli Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Kendisinin 30 yılının 11 Kasım 2022’de dolduğunu, ancak 3 hücre cezası gerekçesiyle şartlı salıverilme hakkının elinden alındığını, şartlı salıverilme hakkının iade edileceği ihtimali belirince de yazmayı geciktirdiğini, nihayet şartlı salıverilme hakkının 17.01.2025 tarihinde iade edildiğini, kurula çıkarıldığını, ancak tahliye edilmediğini, gözlem süresinin 6 ay uzatıldığını, böyle olunca da yazmasının farz olduğunu, gösterilen ilgi için teşekkür ettiğini; kendisi hakkında “belden aşağısı tutmuyor, tekerlekli sandalye hayatını devam ettirmek zorunda, tedavi olmazsa ayaklarında kangren riski var” şeklinde bilginin nasıl verildiğini bilmediğini; vaziyetin tam olarak öyle olmadığını belirtmek durumunda olduğunu, “belden aşağısı tutmuyor, tekerlekli sandalyeyle hayatını devam ettirmek zorunda” bilgisinin yanlış olduğunu, ancak her iki ayağında düşük olduğunu, sağ dizinde ankiloz mevcut olduğunu, dizinin açılıp kapanmadığını, bu nedenle de baston kullandığını, engelli raporunun olduğunu; ayaklarında kangren riskine gelince böyle bir riskin Bandırma’da ortaya çıktığını daha çok venöz yetmezlikten (varisten) kaynaklanan bir risk olduğunu, geçici bir düzelme olsa da böyle bir riskin olduğunu, bu nedenle Bandırma’da düzenli aylık kontrollere gittiğini, kalp damar servisini gittiğini, hekimin bir ara ameliyat kararı verdiğini, sonra vazgeçtiğini, kan sulandırıcı ilaçlar iğne ve ilaç tedavisinin (Daflon) sürdüğünü; 22.01.2024’te bu hapishaneye sevk edildiğini, bu cezaevinde yaşadığı sıkıntıların olduğunu, tek başına tutulduğunu, engellilik durumu nedeniyle bazı ihtiyaçlarını karşılamakta zorlandığını, sözgelimi odanın yıkanması, temizliğinin oldukça sıkıntılı olduğunu, paspas sapının bile ancak 70 santim olduğunu, uzun bir paspas sapının bile verilmeyişini, tuvalet ihtiyacı esnasında çözülemediğini, klozet tuvalet talep ettiğini fakat kabul edilmediğini, bir eziyet olduğunu söyleyebileceğini, bu durumun aslında bunun ciddi bir hak ihlali olduğunu; üçüncü sorunun da kontroller olduğunu, belirttiği gibi risk durumu nedeniyle Bandırma’da aylık kontrollere gittiğini, düzenli olarak ultrasona girdiğini, hekimin durumu sürekli gözlemlediğini, burada kontrollere gidemediğini, Ereğli İlçe Devlet Hastanesinde kalp damar servisinin olmadığını, sadece bir kez Konya Şehir Hastanesi’ne sevk edildiğini, onun da ilk geldiği zamanlarda olduğunu, halihazırda durumunun ne olduğunu bilmediğini, ancak giderek kötüye gittiğini, hissettiğini söyleyebileceğini, en azından düzenli kontrollere gidebileceği uygun bir cezaevine sevk edilmesinin sağlığı yönünden iyi olacağını, olanak varsa bu konuda yardımcı olunmasını talep ettiğini, avukatının Nagihan Avçıl olduğunu” aktarmıştır.

10) Erzurum/Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

S. T., 08.01.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Son süreçlerde cezaevinde yaşanan hak ihlallerinin üst perdede çıkmış bulunduğunu, kendisi Van Cezaevinde iken müddetnamesinde şartlı-koşulu salıverilme tarihinin 2035 tarihli olduğunu, ancak Van’dan buraya gönderildikten sonra şartlı tahliyesinin burada 2038 olarak değiştirildiğini, buna ne kadar itiraz etse

de fayda etmediğini, hem cezaevi nezdinde hem de İnfaz Hakimliği nezdinde, bulunduğu cezaevinde hukuktan ziyade siyasi kimliğe bakılarak karar verme durumu yaşandığını, cezaevinin bu kararlarını karşın İnfaz hakimliği vb. yerlere başvuruda bulunduğu itirazların dikkate alınmadığını, aynı şeyin cezası bitmiş şartlı tahliyesi gelmiş olan kişiler için de yapıldığını, hiç bir şekilde bırakılmadıklarını, kısaca özetlemek gerekirse başta bulunduğu cezaevinde ve ada cezaevi olmak üzere psikolojik ve hak ihlalleri yaşandığını” aktarmıştır.

R. İ. tarafından 15.01.2024 tarihinde yazılan mektupta; “Cezaevinde bulunan tutuklu hükümlerin nasıl zor şartlar altında yaşadıklarının bilinen bir gerçek olduğunu, özellikle yeni inşa edilen S tipi ve Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerin bu zor şartları daha da ağırlaştırılmış hale getirdiğini, bireyin toplumdan ayrı düşünülmemeyeceğini ancak Türkiye cezaevlerinde özellikle yeni inşa edilen cezaevlerinin hücre tarzı koğuş sistemiyle bireyleri teklileştirme amacı taşıırken toplumdan da uzaklaştırdığını, bu yaklaşımın tecrit kavramının anlamı olduğunu, tecridin bir insanlık suçu olduğu kadar demokratik cumhuriyetin hukuksal işleyişine de aykırı bir yaklaşım olduğunu, İmralı cezaevinde bulunan sayın Abdullah Öcalan ve diğer hükümlü tutuklular hakkında uygulanan tecridin Türkiye cezaevlerinin birçoğunda kendisini gözler önüne serdiğini, bu durumun görmezlikten gelinerek yok sayılmayacağını, bu zor şart koşullarda tecridin sadece cezaevinde uygulanmadığını, köylerde kasabalarda şehirlerde kısacası yaşamın nefesinin dokunduğu her mecrada farklı bir şekilde gerçekleştirilmekte olup, bugünün politik anlayış içerisinde bütün ahlaki değerler ve hukukun göz ardı edilerek açık bir şekilde topluma yansıtıldığını, bütün mahpusların fiziki özgürlüğünün kısıtlanmış olduğu duvarlar arkasında yürütmekte oldukları açlık grevlerinin barışçıl eylemin tamamıyla insani olduğunu, cezaevlerinde bulunan her tutuklu ve hükümlünün kendi koşullarını zorlayarak bu mücadelesini sürdürürken dışarıdakilerin de elini taşın altına koymasına gerektiği düşüncesinde ve inancında olduklarını seslerine ses olunacağına inandıklarını” aktarmıştır.

B. A. tarafından yazılan ve 31.01.2024 tarihinde postaya verilen mektupta; “Bulduğu hapishanede bazı keyfi uygulamalar yüzünden başvurmayı uygun bulduklarını, uygulanan keyfi yaklaşımları tek tek yazma yerine kısaca birkaç başlık altında paylaşmak istediğini; her hapishanede olduğu gibi burada da aşırı grevleri eylemlerinin devam ettiğini, eyleme katılan arkadaşlarına kantin ihtiyaçlarının vermediğini (Katı gıda maddesinden bahsetmediğini bile), açlık grevinde kullanılan meyve suyunun bile kantinde satılmadığını, verdikleri iaşelerin de eksik olduğunu; tahliyesi gereken birçok arkadaşının özgürlüklerinden yoksun bırakıldığını; son zamanlarda revire çıkma konusunda da sorunlar yaşandığını, 3 hafta önce devire çıkma talebinde bulunduğunu ve hâlâ bir dönüş olmadığını, bu mektup vesilesi ve sadece kısaca değinmek istediğini; bulunduğu hapishaneye izleme heyeti gönderilmesini talep ettiğini, sorunları yüz yüze tartışmanın daha verimli olacağını” aktarmıştır.

M. S. Y. tarafından 05.02.2024 tarihinde yazılan mektupta; “Kendi bulunduğu infaz kurumuna dair kısaca yazarak insan hakları derneğinden yardım talebinde bulunduğunu; 32 yıldır bilfiil cezaevinde tutulduğunu, 1992 yılında Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi'nin vermiş olduğu 30 yıllık müebbet hapis cezasının 09.11.2022 tarihinde son bulduğu halde tahliye edilmediğini, malum infaz düzenlemesinden hareketle şartlı tahliyenin habire ertelendiğini, aslında Türkiye cezaevlerinin çoğunda şartlı tahliyelerin ya hiç yapılmadığını ya da 3-6 aylığına bir kez uzatıldıktan sonra insanların tahliye edildiğini, oysa Dumlu 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Cezaevinde periyodik olarak şartta tahliyeleri ertelenerek sonunda infaz yakma yoluna gidildiğini, eğer bir hükümet politikası olsaydı hiçbir cezaevine siyasi mahpusları bırakmayacağını, oysa çoğu cezaevinin tahliye ettiğini ya da bir kez uzaklıktan sonra bıraktığını, bu cezaevindeki siyasi saikler doğrultusunda hareket edildiğinin görüldüğünü, ayrıntılı bir paylaşımın gerektirdiğinden ötürü İnsan Hakları Derneği olarak görevlendirilecek bir heyet ya da avukatla görüşme talebini iletmekle yetindiğini, şartlı tahliyesinin yeniden değerlendirileceği tarihin 13.03.2024 olduğunu, eğer görüşülecek bir heyet gönderilecek olunursa 13 Mart'tan en az bir hafta önce gönderilirse iyi olacağını, iletişim babında belki gerekli olur diye vasisinin telefon numarasını da yazdığını, bir kez daha görüşme talebini ilettiğini” aktarmıştır.

N. E., 25.05.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 1 nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan abisi M. E. için yaptığı başvuruda; “Abisi Metin Erişmiş'in 22 Kasım 2015 tarihinde tutuklandığını, şuanda Erzurum/ Dumlu 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Cezaevinde bulunduğunu; abisinin Sara hastası olduğunu, boynunda fitik, omuriliğinde fitik ve belinde kitle bulunduğunu, daha önce tekli hücrede tek başına kaldığını, tek başına kaldığı esnada sara nöbeti geçirip kafasını

çarpıktan sonra cezaevi yönetimine ailesi olarak ve ayrıca abisinin de bireysel yapmış olduğu başvuru sonucunda abisine refakat etmeleri için hüccesine iki kişiyi koyduklarını, yaklaşık bir senedir yanında kalan iki kişinin desteği ile yaşamını sürdürmekte olduğunu, abisinin bulunduğu cezaevine en yakın hastane olan Atatürk Üniversitesi Hastanesi'ne götürüldüğünü, fakat hastalığı için her gidişinde kelepçeli muayeneye maruz bırakıldığını, ayrıca tedavilerinin değişen doktor sebebiyle, her seferinde tedavi süreçlerini uzattığını ve bu durumun da abisi üzerinden zorlaştığını gördüklerini, her seferinde tekrar eden muayene süreçlerinin sara hastası olan abisini yoğun strese soktuğunu, bu durumun geçirdiği atakları tetiklediğini bizzat abisinin kendilerine aktardığını; abisinin mevcut sağlık sorunları nedeniyle teknik açıdan daha donanımlı bir hastanede tedavisinin yapılmasının gerektiğini” aktarmıştır.

11) Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

G. E., 29.04.2024 tarihinde yapmış olduğu başvuruda; “Erzurum/Dumlu 2 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza evinde kardeşinin parmağının koptuğunu, tedavi için bayram öncesi İstanbul Marmara Kapalı cezaevine getirildiğini, ameliyat olmasının gerektiğini fakat hala Marmara Kapalı cezaevinde kardeşinin tedavisinin yaptırılmadığını, hastaneye götürülmediğini, acı çektiğini, enfeksiyon kapatabileceğini, acil bir durum olduğu için cezaevini aradığını, müdürle görüşmek istediklerini, fakat infaz koruma memurlarının görüşmediklerini, kardeşinin zaten raporlu engelli olduğunu, hem de anti sosyal kişilik bozukluğu raporunun olduğunu, bu konuda destek istediklerini” aktarmıştır.

A. B., 04.07.2024 tarihinde oğlu O. O. için yapmış olduğu başvuruda; “O. O.'ın geçmiş yıllarda ciddi rahatsızlıklarından dolayı birkaç ameliyat geçirdiğini, şuanda oluşan ciddi rahatsızlıklarından dolayı (şeker, tansiyon, ayak şişmeleri, damarlarında incelleme, kalp yetmezliği şüphesi) tanıları konup dahiliye bölümüne sevk istemesine rağmen 2 aydır sevkini yapılmadığını, acil hastaneye sevkini yapılmasını istediğini, geçmişte geçirdiği ameliyatta bağırsak delinmesinden dolayı 4 defa açık bağırsak ameliyatı geçirdiğini, dilekçeye ek olarak aynı zamanda şuan Erzurum'da yatan oğlunun Samsun Bafra cezaevine sevk için başvurularında bulunduğunu ancak bir türlü sevkini gerçekleştirilemediğini, annesi olarak yaşının, sağlık probleminin ve yalnız yaşamasından dolayı Erzurum'a ziyaretine gemediğini, Samsun Bafra ceza evini de sevkini de yapılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

K. D., 12.08.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “5275 sayılı kanunda açıkça Yüksek Güvenlikli Kapalı ve Açık Cezaevlerinin statüleri ve bu cezaevlerinde barındırılacak hükümlü ve tutuklular hakkında kriterlerin hüküm altına alındığını; ayrıca hangi cezanın ne kadar süresinin Yüksek Güvenlikli Cezaevlerinde infaz edileceğinin de kanunda belirtildiğini, dolayısıyla kanun ve yasalarca belirtilen ceza türü ve tutulma durumu ve sürelerinin yanı sıra bu cezaların infaz edildiği süreler ve tutulduğu cezaevinin statüleri gözetilmeden yapılan sevk ve yerleştirmelerin 5275 sayılı kanun ve evli mevzuata aykırı sonuçlar doğurduğunu; şu anda tutulduğu Dumlu 2 nolu Yüksek Güvenlikli Cezaevinin tamamen hücre sistemi olarak tutuklu hükümlerin tecrit altında infazını amaçladığını, mimarisinin yanında yönetmeliğini de bu durumun gözetilerek düzenlendiğini, güvenlik kriterleri sosyal-kültürel, eğitsel, sportif ortak hakların kullanılması, ziyaret koşulu ve süreleri havalandırma ve açık havaya çıkma koşulları gibi daha bir çok durumun da rahatlıkla görüleceğini;

1) Yasal olarak günde en az 12 saat boyunca havalandırma saati hakları varken sadece 2 saat ile sınırlandırıldığını, geriye kalan 22 saatini hücre odasında geçirmek zorunda bırakıldığını, halbuki 5275 sayılı kanunun 8. maddesinin 1. bendinde şöyle dediğini; “Kapalı Ceza İnfaz kurumları iç ve dış güvenlik görevlileri bulunan, firara karşı teknik, mekanik, elektrik ve fiziki engellerle donatılmış oda ve koridor kapıları bulunan, ancak mevzuatta belirtildiği hallerde aynı oda dışındaki hükümler arasında ve dış çevreyle temasını olanakları olanaklı bulunduğu yeterli düzeyde güvenlik sağlanmış ve hükümlünün gereksinimine göre bireysel grup halinde ve toplu olarak iyileştirme yöntemlerinin uygulanabileceği tesistir” denildiğini; Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumları başlığı altında bulunan 9. maddenin 1. bendinde de aynı durumun belirtildiğini; fakat haftada 1 gün spor, 4 saat de atölye olan boş bir salondan yararlandırıldığını, kısacası haftanın 168 saatinden sadece 1 saat spor, 4 saat atölye 14 saat havalandırmadan tek yararlanabileceğini;

- 2) Hücre odalarında dışarıyla tamamen izole olmaları için yönetmelik gereği korkulukların olduğunu, ancak bu korkuluklara ilave olarak fens telleri takıldığını, pencereden dışarıyı göremediğini, fens tellerinden dışarıya bakmaya çalıştıklarında baş dönmesi yaşadığını, gözlerinin bozulduğunu, zaten doğru dürüst bu küçük odaların hava almadığını, yetmiyormuş gibi fens tellerinin takıldığını ve tamamen hava alamaz duruma geldiğini, gün ışığının içeriye girmesini engellediğini, içerisinin hep bir karanlık olduğunu, mimarisi itibarıyla bu cezaevine hiç güneş vurmadığını, güneşin içeri vurmadığı bir koşu düşünülemediğini; odalar hücre sistemi olduğu için yıkadıkları elbiseleri dışarıda kurutacak imkanlarının olmadığını, daha doğrusu cezaevi idaresinin elbiselerini dışarıda kurutmalarına izin vermediğini, bunun yerine günün 22 saatini içeride geçirmek zorunda bırakıldıkları, yemek yedikleri, televizyon izledikleri yemekhaneye yaptıkları 2 metrelik bir şeride asmalarının dayatıldığını, zaten doğru dürüst hava almayan bu nemli odalarda ıslak elbiseleri asıp kuruttuklarında nemin daha çok arttığını, astım bronşit KOAH gibi sağlık sorunlarına neden olduğunu, bu konunun çözülmesi için defalarca gerekli mercilere başvurduğunu, verdikleri cevapta ise “Kurumda parayla elbise yıkayıp kurtulabiliyor” denildiğini, çoğunun düzenli bir geliri olmadığı gibi maddi imkanlarının da olmadığını, zaten ekonomik kriz olduğunu, maddi imkanları olmadığı için de elbiselerini içeride yıkayıp kurutmak zorunda kaldıklarını; 5.275 sayılı kanunun 63. maddesinin 4. bendinde “Oda ve kısımlarda iklim koşulları göz önüne alınarak yeterli yer, ışık, havalandırma ve hijyen sağlanır” denildiğini, yine aynı sayılı kanunun 79. maddenin 1. bendinde “Kurum hekimi kurumu ayda en az bir kere denetleyerek, genel ve özel önlem alınması gereken hastalıklar ile kurumda sağlık koşulları yönünden alınması gereken önerileri içeren bir rapor düzenler ve kurum yönetimine verir” denildiğini, neredeyse 2 yıldır bu hapis hanesinde bulunmasına rağmen şimdye kadar kurum hekiminin böyle bir çalışmasına şahit olmadığını; 5.275 sayılı kanunun yedinci maddesinde (1) “Hapis cezasının kendisi de var olan zararlı etki yapıcı niteliğini mümkün olduğu ölçüde azaltacak biçimde düzenlenecek programlar, usuller amaçlar ve zihniyet doğrultusunda yerine getirilmesi esasına uyulur, iyileştirme araçları hükümlünün sağlığını ve kişiliğine olan saygısını korumasını sağlayacak usul ve esaslara göre uygulanır” denildiğini;
- 3) Hücre odalarında bulunan kamera sisteminin hem oturma odalarını, yatakhane bir bölümünü, hem de banyo ve tuvaleti direk görecektir şekilde monte edildiğini, günün 24 saati nasıl banyoya tuvalete ve yatağa girildiğinin izlenecek şekilde psikolojik işkence uygulandığını, cezaevi mimarisinin bile yapılırken mutfak ve yatak hane arasına bir kapı düşünüldüğünü fakat büyük bir ihtimalle mimarın kapıdan tasarruf yapayım deyip kapı takmadığını, defalarca kurum idaresinden “mutfak ve yatakhane arasına kapı ya da bir perde takılmasını, en azından kameranın yatakhaneye görmemesini, yine üçlü odalarda oldukları için sigara içen arkadaşlarının diğerini rahatsız etmemesini sağlamış olursunuz” diye başvurduklarını ancak her defasında bu taleplerinin geliştirildiğini ya da olumsuz cevap verildiğini, şayet kamera yatakhaneye görmüyor ise neden taleplerini olumsuz cevap verildiğini, kameranın işkence kategorisinde olduğunu AYM'nin, AİHS'in, AİHM'nin, Adalet Bakanlığı ve Yargıtay içtihatlarıyla da sabit olduğunu; bu durumun 5.275 sayılı kanunun 2. maddesinin 2. fıkrasına da aykırı olduğunu, maddede şöyle denildiğini; “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz” denildiğini, yine Anayasa Mahkemesinin 20 maddesi; “Herkes, özel hayatına ve aile hayatına saygı gösterilmesini isteme hakkına sahiptir. Özel hayatın ve aile hayatının gizliliğine dokunulamaz” denildiğini, yine aynı minvalde Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin 8. maddesinin 1. ve 2. bendinin de ihlal edildiğini; günün 24 saatinin nasıl yemek yedikleri nasıl yatağa girdiklerini nasıl banyoya girdiklerinin gözetildiğinde düşünülemediğini, bu durumun insanda yaratacağı psikolojik durumun düşünülemediğini, alenen özel hayata müdahale olduğunu, bu cezaevi ilk açıldığında pencerelere fans tellere takılmadığını sonradan takıldığını bunun işkence ve hukuksuzluk olduğunu;
- 4) Kendisinin şu anda tutuklu olduğunu, kendi iradesi dışında bu cezaevinin zorunlu sürgünle getirildiğini hem kendisini hem de ailesini mağdur ettiklerini hem kendisinin hem de ailesinin maddi ve manevi yönden yaşadığı zarar olduğunu, netice itibarıyla kilometrelerce yolu kendisini ziyaret etmek için geldiklerini, yol masrafı, konaklama, yiyecek gibi masraflarının olduğunu;
- 5) Bulunduğu Dumlu 2 no'lu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda hem iç yönetmeliğin, hem de tutulma koşullarının tamamen tecrit, izolasyon ve hücre sistemiyle uygulandığını, bir diğer deyişle bu cezaevinde kaldığı her gün hücre cezası almış birinin yattığı koşullarda ceza yattığını, eğer var olan koşullar araştırılırsa aynı kaniya varılacağını; AYM'nin temel hak ve hürriyetin sınırlanması başlığındaki maddenin ihlal edildiğini, Anayasa Mahkemesi madde 13; “Temel hak ve hürriyetler özlere dokunulmaksızın, yalnızca anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz” denildiğini, halbuki bu zindanda tam tecrit uygulanarak bu maddenin de ihlal edildiğini; belirtilen Anayasa Mahkemesi hükmünün hak ve özgürlükleri sınırlama ve güvence rejimi bakımından da temel öneme sahip olup, anayasada yer alan bütün hak ve özgürlüklerin yasa koyucu tarafından hangi ölçüler göz önünde bulundurularak sınıflandırılabilirliğini ortaya koyduğunu, Anayasa'nın bütünselliği ilkesi çerçevesinde anayasa kararlarının bir arada ve hukukun genel kurallarını göz önünde tutularak uygulanmasının zorunlu olduğundan, belirtilen düzenlemenin de geri kalan yer alan başta kanun ile sınırlama kaydı olmak üzere tüm güvence ölçütlerinin, Anayasanın 22. maddesinde yer verilen hakkın kapsamının

belirlenmesinde gözetilmesi gerektiğinin açık olduğunu (AYM, Sevim Akat Ekşi, B. Bo:2013/2187,19-12-2013, S 35) AİHM kararlarına göre özgürlüğe yapılan müdahale öncelikle kanunla öngörülmelidir. Müdahalenin yasal dayanağını oluşturan mevzuatın 'ulaşılabilir', yeterince açık ve belirli bir eylemin gerektirdiği sonuçlar açısından öngörülebilir olması gerekir. İkinci olarak söz konusu sınırlandırma meşru bir amaca dayalı olmalıdır. Bunun yanı sıra müdahale demokratik bir toplumda gerekli ve ölçülü olmalıdır (Silver ve diğerleri Birleşik Krallık B. No: 5947/72 ve 25/3/1983, SS85-90 Klas ve Diğerler Almanya, B.No: 5029/71, 6/10/1978 SS 42-55; dolayısıyla özel ve aile hayatlarına saygı hakkına yönelik müdahalelerin kurumsallık ilkesinin, müdahalenin meşru bir amaca yönelik.....gerekir;

- 6) Tüm bu emsal niteliğindeki maddeler göz önünde bulundurulduğunda gerek kamera sistemi gerekse de tutunma koşullarının tamamen kanun ve yasalara aykırı olduğunun görüleceğini cezaevinin bütün mimarisi ve iç yönetmeliğinin tecrit uygulama hakların sınırlandırılması üzerine kurulduğunu şu anda da üçlü odalarda tutulmasına rağmen hücre ve teşhir tecrit koşullarının devam ettiğini cezaevi koşullarının hücre koşullarında infaz edildiği için bir günün 2 gün sayılarak infazın düzeltilmesi ve yaşanan mağduriyetin giderilmesi için tazminatın ödenmesinin gerektiğini psikolojik sosyal bakımdan ihlal yaşandığı için de tarafına 300.000 maddi tazminatın verilmesi gerektiğini savcılık dilekçesinde belirttiğini; aynı minvalde bu cezaevinde yaşanan hak ihlalleri için Osman kangalın Anayasa Mahkemesine yapmış olduğu başvuru neticesinde ve emsal niteliğinde olan 2.019/352 32 dosya numarası ve 05.10.2022 karar tarihli SS ve resmi gazetelerde 05.01.2023 sayı no, 32064 nolu kararına ilişkin "kanunlar önünde herkes eşittir" ilkesinin esas alınarak yaşamış olduğu mağduriyetleri maddi ve manevi olarak karşılanması talebinde bulunduğunu, bu talebi savcılığa dilekçe yazarak ilettiğini; yazmış olduğu konuların burada yaşadığı hak ihlalleri olduğunu, yaşadığı bu hak ihlallerini 16.07.2024 tarihinde aynı içerikte Erzurum Cumhuriyet Başsavcılığı'na da yazdığını Cumhuriyet Başsavcılığının bunlara ilişkin herhangi bir cevap vermediğini, gönderdiği bir kağıtta da konuyla alakalı olmayan şeyler olduğunu, bir muhatap bulamadığını ve mağduriyetinin gün geçtikçe de arttığını, insan hakları savunucuları olarak hukuki açıdan neler yapılabileceğinin üzerinde durulursa iyi olacağını, gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini" aktarmıştır.

G. E., 27.08.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi R.

E. için yaptığı başvuruda; "Kardeşinin 3 ay önce parmağının kökünden kesildiğini ve koptuğunu, nasıl olduğunu söylemediğini, şuan bir parmağının olmadığını ve üç aydır tedavisinin yapılmadığını; kardeşinin kendi imkanları ile sargı bezi ile sardığını ve "Hiç bir işimi yapamıyorum, çamaşırlarımı yıkayamıyorum" dediğini, çok ağrısının da olduğunu ve plastik cerrahinin tedavi yapmasını beklediğini, cezaevi idaresinin hastaneye götürdüğünü ve hastanenin birinde plastik cerrahinin olmadığını ve diğer hastanede ise doktorun tedaviyi yapmadığını, kardeşinin çok zor durumda olduğunu; bacağından da yaralandığını, 70 tane dikiş atıldığını, kardeşinin durumunun hiç iyi olmadığını; Cezaevi Savcısının da hiçbir şekilde yardımcı olmadığını, görmeye de gidemediklerini, Erzurum'un kendilerine çok uzak olduğunu, annesinin ve babasının Zonguldak'ta ikamet ettiğini, kendisinin de İstanbul'da yaşadığını, kendilerine yakın bir cezaevine naklini istediklerini; psikolojisinin hiç iyi olmadığını ve engelli bir birey olduğunu, yardım talep ettiklerini" aktarmıştır.

N. B., 11.09.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi İ. B.

İ. B. için yaptığı başvuruda; "Kardeşi İ. B.'ün hasta olduğunu, Trabzon/Beşikdüzü T Tipi Kapalı Hapishanesinde kalmakta iken Kasım 2023'te kendi isteği dışında Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, ilk girişte çıplak arama dayatmasına maruz kalmış ve buna itiraz ettiğini, ancak zor kullanılarak çıplak arama yapıldığını; sevk edildiği günden bu yana eşyalarının kendisine verilmemesini ve depoda bekletildiğini, eşyaları ilk geldiğinde bazılarını gözünün önünde attıklarını ve geri kalanını da depoya kaldırdıklarını; kendisini görmeye gittiklerinde, kış ayı olmasına rağmen kıyafetleri verilmediği için üşüdüğünü gördüklerini ve görüşten sonra da kıyafet alarak kargo yolu ile yolladıklarını, ancak o eşyaların da verilmemesini; kardeşinin hastalıklarının olduğunu ancak tedavilerinin yapılmadığını; kardeşinin kendilerine "Revirde görevli bir kadın memurun kendisine kötü davrandığını ve bu yüzden güvende hissetmediğini ve bu nedenle de revire çıkamadığını" söylediğini, kardeşinin böbreklerinin neredeyse iflas etme düzeyine gelmiş olmasına rağmen tedavilerinin yapılmadığını, milletvekili Meral Danış Beştaş tarafından ziyaret edildiğini ve sonrasında idare ile kardeşinin hastaneye sevkini yapılması için de idare ile görüşüldüğünü, bu görüşme olduğunda revir doktoru tarafından da hastaneye sevkini yapıp kan tahlili yapılmasının gerektiğinin belirtildiğini, bunun üzerine kardeşinin bir defa hastaneye götürüldüğünü ve onda da kan alınmadan ya da başka tetkikler yapılmadan bir ilaç yazılarak hapishaneye geri gönderildiğini; kardeşinin, kendilerine "İlaçları kullanmasına rağmen iyileşmediğini aksine daha da kötüleştiğini" söylediğini, açık görüş günü kardeşini görmeye ablası gittiğinde, görevlilerin gelip hastaneye götürmek istediklerini ancak görüş ile

aynı güne denk getirilmesinden dolayı da o gün hastaneye gidemediğini, kardeşinin hastalıklarından kaynaklı olarak Erzurum'un aşırı soğuk ikliminden dolayı olumsuz etkilendiğini, kendisini ziyaret ettiklerinde "sürekli olarak üşüdüğünü" ifade ettiğini; yaşadığı sağlık sorunları, tedavisinin önündeki engeller ve tüm sorunları için 2 Eylül Pazartesi gününden bu yana da açlık grevinde olduğunu; kardeşinin yaşadığı sorunların giderilmesi ve tedavilerinin yapılmasını ve ayrıca iklimi sıcak olan bir yere de sevk edilmesini talep ettiğini" aktarmıştır.

C. G., 24.09.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı ve tarafımıza 25.12.2024 tarihinde ulaşan mektupta; "Bir süredir cezaevinde hem kendisinin hem de bir çok arkadaşının maruz kaldığı kim hukuksuzlukları paylaşmak istediğini, bu cezaevinin mimari yapısının insanı tecrit altında tutmak üzere tasarlandığını, 2 saatlik havalandırma dışında günün 22 saatinin kapalı ve 4-5 adımın ancak atıldığı, daracık havasız bir yer ve insanlık dışı koşullarda geçirildiğini ve daha bir çok hususu zaten kamuoyu tarafından bilindiğini- tartışıldığını; bilindiği gibi hapishanelerde siyasi mahpusların en temel uğraşısının okumak, tartışmak, araştırmak ve öğrenmek olduğunu, hapishaneye girdiği günden bu yana da tüm arkadaşları gibi kendisinin de bu uğraşmayı düzenli olarak sürdürdüğünü, ancak bu cezaevinde uygulanan politikaların adeta okumayı kendilerine yasakladığını, örneğin bazı kitaplarının cezaevine bağlı eğitim ve araştırma birimi tarafından yasaklı olmamasına rağmen kendilerince yasaklı görülüp kendisine verilmediğini, kararın gerekçesine bakıldığında ise tamamen hukuksuz bir karar olduğunun görüldüğünü, kendilerine bir kriter belirlediklerini, yani kendilerine gelen kitapların içeriğinin onların belirledikleri tarzda olmasının gerektiğini, kriterlerin ise şöyle olduğunu; Atatürk ilke ve İnkılaplarına, vatan ve millet sevgisini ve milliyetçiliği geliştirmeye uygun olup olmadığına bakılarak karar verildiğini, yani ırkçı milliyetçi şoven bir motivasyonla kitapların incelemeden geçirildiğinin adeta karar gerekçelerinde de itiraf edildiğini, Anayasa'nın düşünce özgürlüğünü düzenleyen hükümleri ortadan kaldıran ceza idaresinin mahpusların hangi düşünceyi benimseyip benimsemeyeceğine karar verme cüretini kendilerinde bulduğunu, hele hele söz konusu kitapların Kürtleri, Kürt tarihini, Kürdistan tarihini içeren kitaplar olduğunda eğitim biriminin doğal olarak o kitapları kara listeye alma intikam hırslarını açığa çıkarttığını, Kürt halkına olan nefretlerini kitaplara engel koyarak gösterdiklerini, Kürt halkının maddi ve manevi değerlerine pervasızca söylemleri tutanaklara alarak düşmanlıklarını gösterdiklerini, bu yaklaşımların sebebinin kurumun politikasından mı yoksa dışarıdan mı aldıkları talimatlardan kaynaklandığını bilmediğini ama bu sorunun büyüdüğünü, verilmeyen kitapların sebebinin yani aldıkları kararın gerekçesinde şöyle düzenlediklerini 'kitabın kaynakça bölümünde sayın Abdullah Öcalan'ın kitaplarının yer aldığını belirteip bunu verilmeme gerekçesi olarak sunduklarını' yani o kadar keyfiyetçi ve pervasız yaklaşıldığını ki kitabın içeriğinin değil kitabın kaynakça bölümünün bile verilmemesine gerekçe olarak gösterildiğini, bunun akıl ve mantıkla hukukla açıklanacak hiçbir yanının olmadığını; yine eğitim biriminin maddeler halinde sıraladığı gerekçelerden birinde şöyle bir ifade kullandığını "Terörist başı Abdullah Öcalan'ın sözlerine yer verildiği", Sayın Öcalan'ın sözlerine yer verdiği için bir yazarın yasaklı olmamasına rağmen kitabının verilmemesinin adaletsizlik olduğunu, şu an bir çok siyasetçinin, bürokratin, milletvekillerinin, bakanların, geçmiş dönemlerde Fethullah Gülen için söylediği övgü dolu sözlerin hafızalarda olduğunu, resmi kayıtlarda bunların mevcut olduğunu, şimdi bunlar böyle söyledi diye suçlu mu bulunduğunu, dönemin başbakanlar ve cumhurbaşkanlarının söylediği sözler olduğunu, bunların yasaklı olmadığını ama bir yazarın kitap çalışmasında Sayın Öcalan'ın sözlerine yer vermesinin kitapları kaynakça olarak göstermesinin yasaklı olduğunu, kitabın verilmemesine gerekçe sayıldığını, sayın Öcalan için kullanılan terörist başı gibi kavramları da kabul etmediklerini, kendilerini mahkeme yerine koymaya çalışan eğitim biriminin bu kavramları siyasi mahpusları provokasyona çekmek amacıyla kullandığını belirtmek istediklerini, yukarıda söylediği gibi bu eğitim biriminin ya müdürden talimat alarak böyle yaptığını ya da kurum müdürünün haberi olmadığını, ortamı germek amacıyla provokatörlük yaptığını, oysa sayın Abdullah Öcal şahsında milyonlarca Kürde hakarete varan kavramların kullanılmasını asla kabul etmediklerini (..... **bu bölüm idare tarafından karalanmıştır**) değerlerine yapılan bu hakaretlere karşı ilgili makamlara suç duyurusunda bulunduğunu, bu konulara da dikkat çekilmesini istediğini; bir diğer konunun ise mektupların sansürlenmesi durumu olduğunu, gerek gönderdiği gerekse kendisine gelen mektupların ya sansürlendiğini, ya el konulduğunu ya da sansürlemek şartıyla kendisine verileceğinin belirtildiğini, sadece kendisi değil bir çok arkadaşın da bu konuda mağduriyet yaşadığını güvenlik ve propaganda gibi uydurma gerekçelerle mektuplarına müdahale edildiğini, tamamen soyut iddialar üzerinden kısıtlandığını, oysaki kısıtlama getirecek kanun hükümlerinin somut deliller üzerinden bunun yapılabileceğinin belirtildiğini, mektubunun bütünlüğüne bakıldığında cezaevinin güvenliğini tehlikeye atacak bir konu ya da fikir olduğuna dair hiçbir somut emare ve delilin

olmadığını, tehdit altında tutuldukları bu cezaevinde haberleşme iletişim haklarının ciddi bir şekilde ihlal edildiğini, buradaki birimlerin bu tür soyut iddialarla kendilerine engel yaratıp dışarıyla olan iletişimlerinin ortadan kaldırılmasına meşruiyet zemini yaratmak istediklerini, bu sözde hukuki zemini önce idare ve gözlem kurulunca alınan kararlarla hazırladıklarını, daha sonra İnfaz Hakimliği ve Cumhuriyet Başsavcılığınca organize bir şekilde bu kararlara yaptıkları itirazların reddedildiğini, bu hukuksuzluğu sürdürdüğünü; cezaevi idaresi, savcılık ve infaz hakimliği üçgeninde dönen taleplerinin hepsinin reddedildiğini, adeta birbirlerinden haberdarlanmış gibi tüm taleplerine istisnasız ret cevabı verildiğini, meselenin sadece mektup konusu olmadığını, var olan tüm sorunlarının cezaevi idaresi savcılık ve infaz hakimliği üçgeninde reddedildiğini, buradaki sorunlara ilişkin savcılığın bir defa bile soruşturmayı da kovuşturma açmadığını, infaz hakimlerinin bir gün bile ihlal kararı vermediğini; fetçülere, itirafçılara ya da başka mahpuslara yönelik lehte verdikleri kararların aleyhlerine sonuçlandığını, hakimliğin başka birinin başvurusu üzerine lehte verdiği bir karar emsal olarak gösterdiklerinde de talebinin reddedildiğini, ideolojik bir yaklaşımla karşı karşıya olduğunu belirtmek istediğini, çifte standart durumu olduğunu; son olarak cezaevlerinden arkadaşlarının gönderdiği kargoları, kitapları kendilerine teslim etmediklerini, eş-dost-arkadaş-akrabaların gönderdiği kargoları dahi vermediklerini, bunun anlamının şu olduğunu ‘sizin maddi ve manevi olarak hep mağdur edeceğiz’ denildiğini, oysa aile dışında herhangi biri tarafından gönderilen veya başka bir ceza infaz kurumdan gönderilen kargoların mahpuslara teslim edilmeyeceğini düzenleyen hiçbir kanun ve yönetmeliğin olmadığını, buna rağmen cezaevi idaresinin tamamen keyfi bir şekilde böylesi kararlar aldığını, yukarıda dile getirdiği tüm bu hukuksuzlukların her geçen gün arttığını bu hukuksuzların teşhiri ve son bulması için gerekli çabanın gösterilmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

Z. A., 25.09.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta;

“Bir süredir kaldığı bu cezaevinde hem kendisi hem de diğer mahpusların maruz kaldığı bazı hukuksuzlukları paylaşmak istediğini; bu cezaevinin mimari yapısının insanı nasıl tecrit altında tutmak üzere tasarlandığının bilindiğini, 2 saatlik havalandırma dışında günün 22 saatinin kapalı ve 4-5 adımın ancak atıldığı daracık havasız bir yer ve insanlık dışı koşullarda geçirildiğini, daha birçok hususu zaten kamuoyunun duyduğunu ve tartışıldığı üzere bunun tekrarlama gereğini de duymadığını, her yönüyle hayatında engel oluşturan bu mimari yapı ve işleviştiren öte gelişimini de engel olunan ve bunu hiçbir hukuki kılıfa uydurmadan keyfi bir şekilde yürüten eğitim komisyonu da mevcut olduğunu; zaten bahse konu edinilen eğitim servislerinin bir görüntüden ibaret olduğunu, eğitmekten çok “yaptık” minvalinde daha görünür kılındığı yetmezmiş gibi bağlama kursu açılmışsa da başvurusu olmasına rağmen kabul görülmediğini, sadece bağlama kursu servisinin tek olduğunu; üstüne bireysel yapmak istediği gelişim olmasına da niyet ettiği resim çalışmasına da engel oluşturulduğunu, daha önce ciltli kitaplar ve sözlükler nezdinde gündem oluşturulmuşsa da iyileştirmeden çok daha sıkı ve eğitime engel olunan yaklaşımların doğduğunu; son olarak tahmini olarak 40-50 sayfalık resim kitap setinin (10 adet) bir bütünden sayılmayıp ayrı ayrı olarak ele alındığını, bilindiği üzere 2016 yılı ve sonrasında kitaplara kota sınırlaması getirilmiş olup sadece bu seti almasının kotasını doldurabilecek kadar olduğunu, bu duruma itiraz yapmışsa da cevabı bilinmedi çıkıp hukuksuzluğun devam ettirildiğini, başvurularının sonuçsuz kaldığını, ahlaki vicdani en önemli insani bir hak gasp edilmek istendiğini; sadece bir örnekle neler yapıldığını açıklamaya çalıştığını, bunun tekrarının olmaması için destek olunmasını ve bu keyfi yaklaşımlarının tekrar edilmemesi için gerekli mercilere seslerinin duyurulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

S. A., 26.09.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre;

“Sağlık sorunlarına ilişkin ve yaşatılan ihlallerine ilişkin yazmayı uygun gördüğünü; 1 yıla yakındır Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevi’nde olduğunu, ciddi derecede sağlık sorunlarının olduğunu, gerek kurum reviri ve gerekse de Üniversite Hastanesi’nin bu durumla ilgili bir teşhis koyamadığını, zaten hastane sevklerinin geç yapıldığını, hastaneye gidince de sözde gerekli olan tetkiklerin yapılmakta olduğunu fakat hastalığına ilişkin teşhis koyamadıklarını, bunun için bir nedeni olduğunu, onun da siyasi ve politik kimliğe sahip olduğundan dolayı olduğunu, insan haklarının hiçe sayıldığını, teşhis koyulmadığından dolayı tedavisini de yapılmadığını ve sağlığının gittikçe daha da kötüleştiğini, bu durumu gerek Adalet Bakanlığı’na, Türk Tabipler Birliği’ne, Sağlık Bakanlığı’na ayrıntılı ve daha geniş yazdığını fakat hiçbir sonuç alamadığını, Savcılıklara yazmış oldukları suç duyuruları dilekçelerini de her zaman olduğu gibi reddedildiğini, sağlık durumunun sağlık kurullarının artık siyasileşmiş

durumda olduğunu ve insan haklarına karşı yapılan en büyük haksızlık olduğunu, bu nedenle kendisinin de kuruma yazarak sağlık konusunda hak ihlallerine karşı bu durumu kısa bir özetle paylaşmak istediğini” aktarmıştır.

Z. K., 26.12.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan R. K. için yaptığı başvuruda; “25.12.2024 tarihinin oğlunun telefon günü olduğunu, aradığında “Sıkıntılarının olduğunu ve sorunların artık dayanılamayacak boyutta olduğunu, cezaevi koşullarının adeta işkencehaneye dönüştüğünü, keyfi müdahalelere maruz kaldıklarını; su kesintileri, yemek saatleri, molaları, spor alanlarına çıkışlarını idarenin istedikleri saatlerde yaptıklarını; hakaretlere tahammüllerinin kalmadığını, telefon kapandıktan sonra kendisi ve arkadaşlarının başına geleceklerden cezaevinin sorumlu olduğunu, sorunları dile getirmek için bastıkları butonları meşgul ettiklerini, idarenin açtıkları müzikle psikolojik baskıyı arttırdıklarını” söylediğini, oğlunun hayati tehlikesinden korktuğunu, en kısa zamanda gereğinin yapılmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

G. E., 31.12.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan R. E. için yaptığı başvuruda; “Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda hükümlü olan R. E.’nin ablası olduğunu, kardeşinin 9 ay önce parmağının kökünden kesilmiş ve kopmuş olduğunu, nasıl olduğunu söylemediklerini, şu an bir parmağının olmadığını, 9 aydır hala tedavisinin yapılmadığını, kardeşinin kendi imkanları ile sargı bezi ile sardığını, ve “hiçbir işini yapamadığını, çamaşırlarını yıkayamadığını” söylediğini, çok ağrısı olduğunu, sinirlerinin yakılmasının gerektiğini ve plastik cerrahinin tedavi yapmasını beklediğini, cezaevinin hastaneye götürdüğünü ve hastanenin birinde plastik cerrahinin olmadığını, bir diğer hastanede ise doktorun tedavisini yapmadığını, kardeşinin çok zor durumda olduğunu, tedaviyi kabul etmediğinin söylendiğini, böyle bir şeyin olamayacağını, bu çocuğun psikolojisinin bozuk olduğunu, uyuşturarak da olsa yapılabileceğini, kişilik bozukluğu raporunun olduğunu, zaten anlık kararlarının değiştiğini, sinir hastası gibi olduğunu, küçük yaşından beri cezaevinde olduğunu, bacağında da yaralandığını, 70 tane dikiş atıldığını, kardeşinin durumunun hiç iyi olmadığını, cezaevi savcısının da hiçbir şekilde yardımcı olmadığını, görmeye de gidemediklerini, Erzurum’un kendilerine çok uzak olduğunu, annesi ve babasının Zonguldak’ta ikamet ettiğini, kendisinin de İstanbul’da yaşadığını, kendilerine yakın bir cezaevine nakillerini istediklerini, kardeşine manevi olarak da destek olmadığını, bu yüzden psikolojisinin hiç iyi olmadığını ve engelli bir birey olduğunu” aktarmıştır.

S. B., 27.12.2024 tarihinde Erzurum/Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Gayri hukuki bir şekilde cezasının infaz edildiği Dumlu 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz kurumundaki hak ihlallerini ve her gün yaşatılmakta olan sistematik işkencelere ilişkin bilgilendirmek için bu mektubu yazdığını, kendisinin de her tutuklu hükümlü gibi sahip olduğu haklarının olduğunu; yeterli havalandırma, yeterli beslenme, hastane gidiş gelişlerde insanca muamele tedavi, esnasında kelepçenin açılması, odalarda yapılan aramalarda eşyalara el konulmaması ve dağıtılmaması gibi birtakım haklara sahip olduklarını; ancak şu an buldukları cezaevinde yukarıda belirttiği hususlara sahip oldukları haklarının tam tersini yaşatıldığını, örneğin, “arıza var” diyerek neredeyse 15-20 saati bulan su kesintilerinin olduğunu, televizyonlarının kesildiğini; oda aramaları sırasında eşyalarını dağıtıldığını, “dağıtmayın” dediklerinde de eşyalarına “iç tüzüğe” aykırı denilerek el konulduğunu, dış kantin yoluyla kendilerine verilen malzemelerin istisnasız bir kısmının sürekli bozuk olduğunu, görevli gardiyanların racon keser gibi tepeden konuşarak ve sürekli tehditvari bir dil kullanarak kendilerini sindirmeye çalıştıklarını; kamerayla 7/24 olarak sürekli gözlem altında olduklarını, ayrıca günlük havalandırmanın “cezaevi mimarisi sadece buna yetiyor” diyerek günde sadece 2 saat havalandırma hakkı tanıdığını; (..... Bir paragraf cezaevi idaresi tarafından karalanmıştır); çok fazla detaya girmeden yukarıda sıraladığı gibi buldukları cezaevinin tam bir zindan olduğunu, sürekli sistematik işkence ve insanlık onurunu zedeleyen hak ihlallerine şahit olduklarını, ayrıca en önemlisi hiçbirinin can güvenliğinin bulunmadığını, açıkçası yarın kimin başına ne geleceğini ya da nerede fiziki bir işkenceye maruz kalacakların belli olmadığını kısaca bunları belirterek burada yaşanan durumu paylaşmak istediğini” aktarmıştır.

12) İzmir/Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

M. G., tarafından yazılan ve 27.03.2024 tarihinde postaya verilen mektubunda yaşadıkları sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi'nden yazdığını, adının M. G. olduğunu, tutuklu aileleri Yardımlaşma Derneği (TAYAD) üyesi olduğunu, adeta betondan bir mezar olayı yüksek güvenlikli hapishanelere karşı ve hasta bir mahpus olması sebebiyle beraber kaldığı arkadaşları O. K. ve C. D.'un başlattıkları ve yaklaşık bir aydır devam ettikleri süresiz açlık grevleri direnişi hakkında yazdığını kendilerinin 6 Şubat günü İstanbul'da gözaltına alındıktan sonra 10 Şubat'ta tutuklandıklarını ilk önce Marmara kapalı Hapishanesi'ne götürüldüklerini 24 Şubat günü ise 28 arkadaşlarıyla birlikte Anadolu'nun dört bir yanındaki Y tipi, S tipi ve F tipi hapishanelere ikiye üçerli olarak dağıldıklarını; O. K. ve C. D. ile birlikte yeni açılan Buca Yüksek Güvenlikli Hapishanesine getirdiklerini, Anadolu'nun dört bir yanında bir tane yeni fabrika açıklamazken sessiz sedasız birer tecrit tipi hapishanelerin açıldığını, bir ülkenin aynasının hapishaneler olduğunu ve baktıkça buralara nasıl bir ülkede yaşadıklarının görüldüğünü, kendilerinin içinde yaşadıkları bu hapishaneye baktıklarında da beton bir tabut gördüklerini, bu hapishanelerin 3 katlı üçlü ve tekli hücrelerden oluştuğunu, hücrelerin havalandırmasının olmadığını, günde sadece 2 saat başka bir havalandırmaya çıkarıldıklarını, ne zaman çıkarılacağına karar kendilerinin veremediklerini, yanına hücreden bir şey alamadıklarını, hücrenin içinde kamera olduğunu, günü 24 saati izlediklerini, hücrelerin camlarında demir parmaklıklar dışında ek olarak bir de tel örgüler olduğunu, dışarıya ellerini değil parmaklarını bile çıkamadıklarını, tel örgülerden dolayı hücreye düzenli hava akışının olmadığını, gökyüzünü güneşi tel örgülerden görebildikleri kadarıyla yani bir avuç olarak görebildiklerini, havasız güneşsiz günün 24 saati kameralarla izlenen bir hücrede tutuklu kaldıklarını, yani diri diri bir tabutun içine konulduklarını, dışarıyla bağlantının hücre içerisinde yer alan bir düğme olduğunu, gardiyanın sadece sesini duyduklarını, o da düğmeye bastıklarında cevap verebilecek biri de bulunursa olduğunu, sessizliğin hakim olduğu bir tabutun içinde olduğunu, insanın betondan bir tabutun içerisine sağlamayacağını, bugün ise kendilerinin burada tutulmak istendiğini, 24 Şubat'tan beri Oktay Kelebek'le, Cem Dursun'un süresiz açlık grevinde olduklarını, taleplerinin bu insanlık dışı hapishanelerden, arkadaşlarının olduğu ailelerine yakın bir hapishaneye sevk olmak olduğunu, taleplerinin kendi talebi de olduğunu; kendisine gelince 78 yaşında olduğunu, %80 engelli olduğunu, Wernicke-Korsakoff hastası olduğunu, prostat hastası olduğunu ve prostat kanser olduğunu, tüm hastalıklarına rağmen mahpusların ve tecridin en ağır olduğu kuyu tipinde olduğunu, denge sorunu yaşadığını, tek başına hayatını idame ettiremediğini, gece en az 7-8 defa tuvalete kalktığını ve her defasında düşüp kendisini sakatlama tehlikesi yaşadığını, hepsi bir yana kanser olduğunu, dışarıdayken Prof. Dr. Cemil Taşçıoğlu hastanesinde tedavisinin devam ettiğini, şu an bir tedavi de olmadığını, nihayetinde bu betondan tabutta tutularak her saniye ömründen çalındığını, hapishanelerin hasta mahpuslar için sessiz ölüm demek olduğunu, bugün hapishanelerde 1.517 hasta mahpus olduğunu ve ocak 2022'den bu yana 94 hasta mahpusun hapishanelerde katledildiğini, tedavinin bir hak olduğunu, hasta mahpusların da bu haktan yararlandırılmalarının gerektiğini, tecrit hücrelerinde ise bu hakkın kısıntısını dahi olmadığını, hasta mahpusları faşizmin insafına bırakmanın onları ölüme terk etmek demek olduğunu, sonuç olarak kendi tahliyesi için ve arkadaşlarının olduğu ailelerine yakın bir hapishaneye sevk olma talebi ile arkadaşları O. K. ve C. D.'un, açlığıyla direndiklerini” aktarmıştır.

B. K., 22.08.2024 tarihinde İzmir/Buca Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi'nden yazdığı mektupta; “Buca Yüksek Güvenlikli Cezaevinde PKK davasından kaldığını, daha önce İHD'den gelen avukat arkadaşlara sağlık durumunu aktardığını, konu hakkında basın açıklamaları da olduğunu, hasta mahpuslar listesinde adının olduğunu öğrendiğini; bildiği üzere kalmakta oldukları cezaevinin oda şartlarının, fiziki anlamda 'sağlam' olan arkadaşları için bile ağır olduğunu, 3 kişilik odada kaldıklarını ve odanın tek katlı olduğunu, bir bölümün yatakhane bir bölüm ise mutfak tezgahı, TV, banyo vs. olduğunu ve burada kamera bulunduğunu, odanın içerisinde hiçbir hava koşulunda hava akımı gerçekleşmediğini, günün 22 saatinde 3 kişinin bu havasız koşullarda kaldığını, günde sadece 2 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, aldıkları cezanın ağırlaştırılmış müebbet olmadığını ve üstelik hükümlü de olmadığını, ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsünden daha ağır şartlarda kaldıklarını, tüm bu sorunlarla birlikte sağlık sorunlarının da kendisini daha da çok zorlamaya başladığını, astım hastası olmasından dolayı boğulma hissiyatı yaşadığını; 1,5 yıldır 3 kişilik odada pencereleri telli bir oda da kaldıklarını, bu durumun artık sağlık sorunları açısından ayyuka ulaştığını, iyi hali bulunmadığından dolayı sevk talep dilekçesi de yazdığını, derneğin bu durum ile ilgili cezaevi savcılığı, idaresi vs. girişimlerde bulunup il içi veya il dışı (bu

kampüsteki F-1 de olabilir) sevkini çıkması için çabalamasını istediğini, astım hastası olmasından dolayı YGC şartlarının kendisini bayağı zorladığını” aktarmıştır.

Av. G. T. 13.11.2024 tarihinde Buca yüksek güvenli kapalı hapisanesinde bulunan müvekkili R. K. için yapmış olduğu başvuruda; “Kırıkkale F Tipi Kapalı Hapishanesi’nde kalmakta olan müvekkili R. K.’ün bir sürgün sevk kararıyla İzmir Buca Yüksek Güvenlikli Cezaevine götürüldüğünü; İnsan Hakları Derneği hasta mahpus listesinde yer alan ve başta Wernicke Korsakoff sendromu olmak üzere pek çok ağır hastalığı bulunan R. K.’ün hangi koşullarda Kırıkkale’den İzmir’e götürüldüğünü ve sağlık durumunun ne olduğunu, kendisinde yolda işkence ve insanlık dışı muamele yapıp yapılmadığını bilmediklerini, bu nedenle can güvenliğinden ve sağlığından endişe ettiklerini, Resul Kocatürk’le ilgili olarak bir avukatın görevlendirilmesini ve kendilerinin bilgilendirilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

13) Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

Z. T., 11.03.2024 tarihinde abisi İsmail Tüzün için yaptığı başvuruda; “Abisi İ. T.’ün, yaklaşık 20 yıldır hapisanede olduğunu, en son Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesinde olduğunu, abisiyle dün telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, telefonda; “Apar topar bulunduğu koşuştan çıkarıldığını ve Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, hapishane girişinde ağız içi ve çıplak arama dayatıldığını ve başgardıyan ve müdürün gözetiminde kendisine işkence ve kötü muamelede bulunulduğunu, hapishaneye ilk girişinden sonra telefon hakkının da kullanılmadığını” söylediğini; abisinin durumu ile ilgili sağlıklı bilgi alamadıklarını ve durumunda da endişeli olduklarını” aktarmıştır.

Z. T., 18.03.2024 tarihinde abisi İ. T. için yaptığı başvuruda; “A. İ. Tüzün’ün, yaklaşık 20 yıldır hapisanede olduğunu, en son Adana Kürkçüler F Tipi Hapishanesinde olduğunu, abisiyle 10.03.2024 tarihinde telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, telefonda; “Apar topar bulunduğu koşuştan çıkarıldığını ve Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüğünü, hapishane girişinde ağız içi ve çıplak arama dayatıldığını ve başgardıyan ve müdürün gözetiminde kendisine işkence ve kötü muamelede bulunulduğunu, hapishaneye ilk girişinden sonra telefon hakkının da kullanılmadığını” söylediğini; abisi ile dün tekrar yaptıkları telefon görüşmesinde “6 gün önce tekrar gardıyanlar tarafından darp edildiğini ve bu nedenle açlık grevine başladığını, abisinin bu hapishaneye geldiği günden bu yana tek kişilik odada (hücrede) tutulduğunu, abisinin hayatından endişe ettiklerini” aktarmıştır.

M. Ş., 19.03.2024 tarihinde eşi R. Ş. için yaptığı başvuruda; “Eşi R. Ş.’in şu anda Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, eşiyle ilgili derneğimize daha önce de başvuruda bulduklarını, eşinin yaklaşık 14 yıldır hapisanede olduğunu ve hükümlü olduğunu, çeşitli hapisanelerde kaldığını, Diyarbakır ve bölgeyi etkileyen depremler gerekçe gösterilerek, Diyarbakır D Tipi Kapalı Hapishanesi’nden Kırşehir’e gönderildiğini, daha önce yaptıkları başvuruda detaylı beyanda bulunduğunu, eşiyle geçen Cumartesi günü bir telefon görüşmesi gerçekleştirdiğini, eşinin telefonda “Bu hapishaneye getirildiğinden beri tekli odada tutulduğunu, sevk taleplerinin gerekçesiz olarak reddedildiğini, hapishaneden dışarıya gönderdiği mektup ve dilekçelerin yerine ulaşıp ulaşmadığı konusunda bilgisinin olmadığını, sürekli olarak tekli odada tutulmasından dolayı psikolojik olarak çok yıprandığını” söylediğini; eşiyle ilgili kentlerinin defalarca CİMER başta olmak üzere ilgili kurumlara bu konuda yazışma yaptıklarını ancak bir sonuç alamadıklarını Diyarbakır’da ikamet ettiklerinden ve ekonomik nedenlerle Kırşehir’e eşini ziyarete de gidemediklerini, zaten eşinin de yaşadığı sorunlardan dolayı gelmelerini istemediğini, eşinin durumuyla ilgili gerekli girişimlerde bulunmasını ve bir heyetin hapishaneye giderek sorunları dinleyerek çalışma yapmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

Y. K. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “25 yaşında olduğunu 8 yıldır hapisanelerde tutulduğunu, hükümlü olduğunu ve diğer mahpuslarla iletişimin olmadığını, Diyarbakır’dan 27 mahpusun Mart ayında Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’ne sürgün edildiklerini, tekli odalarda tutulduklarını, arkadaşları ile aynı havalandırmaya çıkmak için dilekçe verdiğini ancak arkadaşların “tutuklu” olması gerekçe gösterilerek taleplerinin reddedildiğini, yine Diyarbakır’a sevk için talepte bulunduğunu ama reddedildiğini; odasında nem sorunun olduğunu, günlük sadece 100 litre soğuk su 50

litre sıcak su verildiğini, bu miktarın yetersiz kaldığını, suyun çamurlu ve kara bir şekilde aktığını bu nedenle suyu içemediğini ve her gün en az 25 TL ye su aldığını, su ile temizlik yapamadığını, battaniyeleri yıkayamadıklarını” aktarmıştır.

M. Ş. Y. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “8 yıldır tutuklu olduğunu, ağırlaştırılmış müebbet cezası aldığını; 6 ay önce Elazığ’dan sürgün edildiğini, Elazığ’da 5 yıl hücrede kaldığını, YGC Tipi hapishanesine getirildiğinde 4 ay boyunca kimsenin olmadığı bir hücreye konulduğunu, televizyon kanallarının kapalı olduğunu bunun ile ilgili idareye dilekçe verdiğini ancak sonucunun daha gelmediğini; H. A., S. A., S. A., C. C., M. Z. ile 6 kişi ile aynı koridorda kaldığını, son iki aydır 2’şer 3’er kişi şeklinde havalandırmaya çıkabildiklerini ancak sürenin 1 saat şeklinde uygulandığını; gelen ve giden mektupların İdare ve Gözlem Kurulu kararı ile uygun olmadığı gerekçesiyle kendisine verilmediğini; her hafta dedektörler ile detaylı aramaların yapıldığını, yapılan aramalarda odanın altının üstüne getirildiğini, odaya toplamak için en az 1 saat harcadıklarını” aktarmıştır.

Ö. S. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “5 ay önce Trabzon/Beşikdüzü T Tipi Kapalı Hapishanesi’nden getirildiğini, tek koridorda 6 hücrenin bulunduğunu, bu modül hücrelerinde adli mahpuslar ile başka suçlardan hükümlü/tutuklu mahpusların da bulunduğunu, bu durumun kendileri açısından güvenlik tehdidi oluşturduğunu, ayrıca hapishane koşulları nedeniyle tecrit altında tutulduklarını; yine temiz suya ulaşımının olmadığını, suların kirli ve paslı aktığını, cilt hastalıklarının başladığını (mahpusta mevcut cilt hastalıkları avukat tarafından gözlemlenmiştir.); havalandırmaya yemek saatinde çıkarıldıklarını ve bu nedenle havalandırmadan yararlanamadıklarını; hapishanede temizliğin hiç yapılmadığını, temizlik malzemesi bulunmadığını, hapishane hücrelerinin ve koridorlarının hala inşaat halinde olduğunu, 5 ayda sadece 1 kere temizlik yapıldığını, bu durumun da hastalıklara sebep olduğunu, ayrıca tuvalet taşına takılan kapağa izin verilmediğini, ancak havaların ısınması ile birlikte kapağın takılamaması nedeniyle giderden ciddi bir kokunun geldiğini ve dayanılamayacak düzeyde olduğunu; ayakta sayım dayatması yapıldığını, odadan her ne sebeple çıkılırsa çıkılsın (telefon açık görüş kapalı görüş, kargo revir vs..) ayakkabılarının zorla çıkartıldığını ve mahpusların ayakkabılarını aramalarının istendiğini, 2. Müdürün yaklaşımının düşmanca olduğunu; 3 ay önce yapılan aramada mahpusların ajandalarının arandığını ve arama esnasında ajandalarının sayfa sayfa okunduğunu, ajandalarda yazılan yazıların kendi tutmuş olduğu notlardan oluştuğunu ve kendisine ait olduğunu daha önce tutmuş olduğu notlara ilişkin olarak verilmiş idari ve yargısal kararlar olduğunu da söylemesine rağmen bu ajandaların kendisine iade edilmediğini, yazı içeriklerinde Kürt halk destanları gibi mitolojik araştırma ve derlemelerin olduğunu, yine dini içerikli bazı kitapların alındığını ve geri verilmediğini; astım ve bronşit hastalıklarının bulunduğunu; C. A., S. A. ve S. T. isimli mahpusların yakın zamanda sürgün geldiğini, ancak kendileri gibi onların da adli mahpuslar ile Cemaat yargılamalarından hükümlü/tutuklu olanlarla aynı koridorda tutulduklarını” aktarmıştır.

N. Ö. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Tek kişilik hücrede tek başına kaldığını, hapishanedeki en sorunlu durumun şu anda temiz suya erişim ve havalandırma koşulları olduğunu, hapishanedeki suların kullanılmaz durumda olduğunu, suların paslı ve kireçli aktığını, çeşitli hastalıkların baş göstermeye başladığını; uzun bir süre tek başına havalandırmaya çıktığını, yakın zamandan beri ise aynı koridorda yan hücrede tutulan bir mahpus ile beraber havalandırmaya çıkarıldıklarını, ancak günde yaklaşık 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, havalandırma koşulları nedeniyle hem infaz hakimliğine başvuru yaptığını hem suç duyurusunda bulunduğunu, infaz hakimliği başvurusunun reddedildiğini; radyo ve televizyonunun bulunduğunu; Kırşehir YGC Tipi Hapishanesi’ne Diyarbakır Hapishanelerinden getirildiklerini, uzun bir süre ayakta sayım dayatması yapıldığını, kısa bir süredir bu sorunun kısmen çözüldüğünü, tekli hücrede kalmasını gerektiren bir infaz rejimine tabi olmamasına rağmen tekli hücrede kalması nedeniyle tecrit altında tutulduğunu” aktarmıştır.

İ. T. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “8 Mart 2024’te ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü S. Ş. ile birlikte Adana F Tipi Hapishanesinden, Kırşehir YGC Tipi Hapishanesine sürgün getirildiklerini, 08.02.2024 tarihinde saat 14:42-14:43 sıralarında hapishaneye giriş yaptıklarını ayakta çıplak arama dayatması yapıldığını ancak kendilerinin çıplak aramayı kabul etmediklerini, üzerinde kapşonlu kıyafetinin olduğunu ve yasak denerek üzerinden çıkarıldığını, 3 baş gardiyan ve müdürün gelerek “yönetmelik böyle bu nedenle çıplak arama yapılmaktadır” dediklerini, kendilerinin de “kabul etmiyoruz” dediğini, üzerinde kapşonlu giysisiyle birlikte şalı da olduğunu “şal da yasak” denildiğini, kendisinin pantolon ve

gömlek istediğini, bunun üzerine 2 gardiyanın üstündeki elbiseleri zorla çıkarmaya çalıştığını kendisini duvara yaslandığını, gardiyanlardan birinin ayağına vurduğunu ve kendisinin sırt üstü düştüğünü başının arkasını zemine sert bir şekilde çarptığını, o sırada müdürün “elbiselerini çıkarın” diyerek talimat verdiğini, elbiselerinin tamamının çıkarıldığını ve çıplak kaldığını, sonrasında “elbiselerini giy” denildiğini, kendisinin de “siz soydunuz siz giydirin” dediğini, 10 dakika boyunca mermer üzerinde çıplak bekletildiğini, kendisinin 3 kişilik odaya tek başına konulduğunu, 11 Mart’ta müdürle görüşürüldüğünü, kadın olan müdürün “Sen geleceğin en dip noktaya gelmişsin buradan ötesi yok, olay istemiyorum” dediğini, kendisinin de 3 kişilik odalarda kamera olduğunu, kendisinin bu kameraları kabul etmediğini, ya kıracağını ya da kamerayı kapatacağını söylediğini, 11 Mart’ta saat 15:00 a kadar beklediğini, peçeteyi ıslatıp kameraya attığını, gardiyanların butona bastıklarını ve apar topar içeri girerek “eşyalarını topla odanı değiştiriyoruz” diyerek odasını değiştirdiklerini, kendisinin faşistlerin bulunduğu bloktaki hücreye götürüldüğünü, aynı koridordaki hücrelerde tutulan mahpusların kişisel ve ideolojik görüşleri nedeniyle sözlü tacizleri ile tehditlerine maruz kaldığını, hapishane idaresi tarafından bunun siyasi mahpuslardan bir öç alma ve cezalandırma şekli olarak uygulandığını, hiçbir siyasi mahpusun diğer siyasi mahpusla iletişiminin olmadığını, müdürün söylediğine göre 150 PKK ‘i mahpus olduğunu ancak bu 150 mahpusun hiçbirinin diğer mahpusla iletişimi olmadığını, bunu idarenin bir başarı öyküsü olarak anlattığını, 25 Mart’ta kendisinin hücreye koyulduğunu, zaten hücrede kaldığını hücreye konulduğu odayla kendi odasının aynı olduğunu, zaten TV sinin de olmadığını; 13 Mart’ta çıplak arama dayatması nedeniyle kendisine soruşturma açıldığını, 15 Mart’ta ifade verdiğini, kendisine 6 gün hücre cezası verildiğini; TV sine el konulduğunu ve kendisiyle birlikte Adana F Tipinden getirdiği TV sinin verilmemesini, TV’nin Kırşehir YGC Tipi hapishanesindeki uydu sistemine uymadığı bahane edilerek TV’nin verilmemesi, kendi parasıyla kantinden yeniden TV almak istediğini, ancak para ile dahi kendisine TV verilmemesini, 13 Mart Saat 9:15-09:30 arasında gardiyanların geldiğini, kendisinin de TV sinin verilmesini istediğini, gardiyanın da kendisine küfür ettiğini, kendisinin baş gardiyanı çağırdığını baş gardiyanın kendisine küfür ettiğini, hakaret ettiğini bunu yapmaması gerektiğini söylediğini, baş gardiyanın da “sen bekle” diyerek gittiğini, sonrasında hücrenin önüne 3 baş gardiyan ve 10 gardiyanın geldiğini, baş gardiyanın “kapının önüne gel” dediğini, kendisini kameranın altından odaya götürdüklerini ve bileğini büküklerini “artık butona basmayacaksın basarsan böyle olur” dediğini; hapishanede kendisine soğuk su verilmemesini, 18 gündür hapishanede olduğunu toplam 3 saat soğuk su verildiğini, yan odalarda sifon sesi geldiğini ön ve arka odada sifon sesleri ve su sesi geldiğini ancak kendi hücrelerinde tuvalette dahi su olmadığını; 14 Mart’ta hapishane idaresinin keyfi uygulamaları ve işkenceye karşı açlık grevine başladığını, siyasi mahpusların olduğu koridora gitmeyi talep ettiğini ve arkadaşlarının olduğu koridora götürülmediği takdirde açlık grevine devam edeceğini; 15 Mart Cuma günü hastaneye sevk edildiğini, ancak ağız içi arama dayatması olduğunu bu nedenle hastaneye gitmeyi kabul etmediğini, jandarmanın hastaneye sevk sırasında sürekli komut verdiğini, “Elini aç, kolunu kapat, ağzını aç” dediğini komutlarla insanları aradığını, ancak kendisinin bunu kabul etmediğini bu nedenle hastaneye gidemediğini; 18 Mart’ta müdürün kendisini çağırdığını “senin bu halin ne, herkes kuralları uyuyor, sen niye böylesin, sen örgüt propagandası yapıyorsun, böyle yaparsan seni arkadaşlarının yanına vermem” dediğini, müdürün ağız içi arama dayatmasına karşı çıkmasını bahane ederek arkadaşlarının yanına veremeyeceğini söylediğini, bunun sadece bahanelerden biri olduğunu bildiğini; 20 Mart’ta gardiyanların hücreye gelerek arama bahanesiyle her şeyi alt üst ettiklerini, her yeri dağıttığını, 25 Mart’ta gardiyanların yine odaya girdiklerini yine odayı darmadağın ettiklerini, iç çamaşırlarını teker teker yere attıklarını, kitapları fırlattıklarını, defterlerin içini arayarak okuyarak yerlere attıklarını, bu aramaların tamamında yaka kameralarının olduğunu, kendisinin bu 2 arama için de suç duyurusunda bulunduğunu, kendisine hapishane kimliği getirildiğini ancak bu kimliği almadığını idarenin de kimliği hücrenin kapısına astığını; akşam sayımında gardiyanların “tuvaletin kapısını aç” dediğini, kendisinin açmadığını ama gardiyanların akşam sayımında mutlaka tuvalet kapısını açarak tuvalete baktıklarını, telefon görüşüne çıkarken ayakkabılarının çıkarılmasının duvara vurularak ayakkabısının içinin aranmasının istendiğini ancak kendisinin kabul etmediğini; kurs, sohbet, atölye vb. sosyal faaliyetlerin hiçbir şekilde kullanılmadığını bu hapishanede yasak olduğunun söylendiğini; her saat başında oda kontrolü yapıldığını, gece saatlerinde odaya aniden girerek lambaların yakıldığını, akşam hiçbir şekilde uyutulmadığını, psikolojik işkence yapıldığını, havalandırmanın tek başına ve günde en fazla 1 saat kullanıldığını, havalandırmaya çıkarken faşist mahpusların kendisini gördüğünü ve rahatsız ettiğini, havalandırmanın odaları gördüğünü, bu mahpuslarla karşı karşıya gelmek istemediğini bu konuda 3 kere idareye başvuru yaptığını bu başvurulara hiçbir cevap verilmemesini, bu nedenle havalandırmaya çıkmadığını, arkadaşlarıyla birlikte çıkana kadar havalandırmaya çıkmayacağını; gardiyanların da jandarma gibi sürekli olarak “sağa

dön, sola dön, önüne bak” gibi komutlar verdiğini, bu şekilde mahpuslara iş yaptırmaya çalıştığını; kendisinin YGC tipinde en alt katta tutulduğunu, odada “güneşlik” denilen apartman boşluğuna benzeyen boş bir alana açılan bir pencere bulunduğunu, hücreinde demir korkuluk ve eleğe benzeyen çelik bir ağla kapatılan pencereden gökyüzünü görmenin mümkün olmadığını, hücreye hiç güneş girmediğini, pencerelerin önünü kapatan çelik “kafes” deliklerinden sigaranın bile geçemediğini; tutuldukları hücrenin çok kirli olduğunu, odada temizlik malzemesi bulunmadığını yattığı yerin tuvalet koktuğunu, her yerin inşaat artıkları ile dolu olduğunu, çimentoların yerlerde olduğunu, temizlemenin ise mümkün olmadığını, bulaşık teli olmadığını, suyun zaten olmadığını su olmadan nasıl temizlik yapılacağını da bilmediğini; daha öncede ifade ettiği gibi hücresinin her 2 tarafındaki odalardan su sesi geldiğini ancak kendi hücreinde su olmadığını, suyu parayla aldığını, içme suyunu dahi parayla aldığını, 3 saat su geldiğini o suyunda siyah ve acı bir su olduğunu çay yapmak için ısıtıcı ile kaynatmış ancak yine siyah kaldığını bu suyla çay bile içilemeyeceğini, hala açlık grevinde olduğunu, açlık grevinde olduğu için 1 ay ücret karşılığında çalışma işten yoksun bırakma cezası verildiğini zaten kendisinin ücret karşılığında çalışma talebi olmadığını” aktarmıştır.

M. Ç. ile, 26.03.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “İyi olmadığını psikolojik olarak çok kötü durumda olduğunu, Viranşehir ilçesinde bir gencin işkence ile ifade vererek 6 kişinin ismini verdiğini ve bu isimler arasında kendisinin de olduğunu, sonrasında tutuklandığını ve 2015 yılında Viranşehir ilçesinde işlenmiş bütün faili meçhul olayları kendi üzerlerine attıklarını, duruşmada polis dinletildiğini polis bu çocuklar değil demesine rağmen kendilerine müebbet hapis cezası ve 200 yıl hapis cezası verildiğini, bu haksızlığın getirdiği psikolojik rahatsızlıktan sonra hem hastalığı hem de tek başına kalmasının kendisini delirttiğini ve dayanamadığını sürekli intihar etmek istediğini, kendisinin kapalı alanda kalamadığını rahatsızlığı olduğunu, avlusu olan hava alabileceği bir yere gitmek istemediğini, işlemediği hiçbir suçunun olmadığı suçlardan dolayı en az 36 yıl hapis hapsede kalacağını, hapsede intihar teşebbüsünden dolayı infazının uzatıldığını, buna bile alışmaya çalıştığını ancak tek başına avlusu olmayan bir yere alışamadığını, idarenin kendisine iyi halli değilsin iyi halli olsaydın seni istediğin yere gönderirdik dediğini İdare ve Gözlem Kuruluna sürekli dilekçe yazdığını, İdare ve Gözlem Kurulunun cevabında da “iyi halli olmadığından dolayı sevki uygun görülmemiştir, iyi halli olduğunda tekrar başvuru yapılmasına” dediğini ancak Yozgat 1 Nolu T Tipi Hapishanesinden Kırşehir’e sürgün getirildiğinde de iyi halli olmadığını ama sürgün edildiğini; 2014 yılında Suruç ilçesinde sınırda yüzüne bir merminin isabet etmesi nedeniyle sol taraf çene kemiği dokusunun yok olduğunu, ameliyatlarının yapılması için defalarca başvuru yaptığını ancak Yozgat hapishanesinde tedavisinin tamamıyla yapılmadığını, Ankara Gazi üniversitesi Hastanesine diş protezinin yapılması için sevk edildiğini, Ankara Gazi üniversitesi Hastanesinde çene ve diş cerrahisi diş protezi için tedaviye başlanmasına karar verildiğini buna rağmen Yozgat 1 nolu T tipi hapishanesine götürüldüğünü, bu nedenle açlık grevine başladığını, açlık grevine başladığı için hücre cezası verilerek hücreye atıldığını, Yozgat 1 Nolu T Tipi Hapishanesinde adında Baş memurun sabah sayımında “açlık greviden çıkmazsan seni göndereceğim cezaevinde psikolojik sorunlar yaşayacaksın” dediğini, Yozgat 1 Nolu T tipi hapishanesinde 8 Aralık 2022 tarihinde tekli ve kapalı hücrede kaldığından dolayı intihar girişiminde bulunduğunu, bunun üzerine Yozgat Şehir hastanesi psikiyatri bölümüne sevk edildiğini, sürekli kapalı ortamda kalamayacağına dair psikiyatri raporu aldığını bunun üzerine tek ve sürekli kapalı yerde kalamayacağına dair rapor verilmesi üzerine koşu geri götürüldüğünü, açlık grevine girdiği için sürgün edildiğini; Yozgat 1 Nolu T tipi Hapishanesinden Kırşehir YGC Tipi Hapishanesine sürgün edildiğini, psikiyatr raporu olmasına rağmen kendisinin hücre tipi hapishaneye getirildiğini, avlusu olmayan bir yerde yaşayamayacağını, durumunun her geçen gün kötüye gittiğini, günde sadece 1,5 saat tek başına havalandırmaya çıkarıldığını, hücrede nefes alamadığını intihar etmek istediğini, bu nedenle 2 defa intihar girişiminde bulunduğunu, YGC Tipine geldiğinden beridir daha da kötüleştiğini, ameliyat, dişlerini yapılması veya protez istemediğini sadece bahçesi olan bir hapishaneye gitmek istediğini, Türkiye’nin herhangi bir şehrinde avlusu olan güneş görebileceği bir hapishaneye sevk edilmek istediğini, başka bir talebi olmadığını, havalandırması olan bir hapishanede yaşamak istediğini bunun için herkesin başvuru yapmasını istediğini, kendisine yardımcı olunmasını yoksa bu hapishanede çok kısa süre sonra ölebileceğini; revire çıktığını revirin kendisini hastaneye sevk ettiğini, başka bir hapishaneye sevk olabilmek için protez tedavisini kabul ettiğini, protezi yapacak olan doktorun “yapsam da bir işe yaramaz randıman tutmaz” dediğini ancak sevk edilebilmek için bunu yaptırmak istediğini, yapılan protezin çenesiyle hiçbir alakası olmadığını, protezin hücredeki dolapta süs olarak durduğunu, revire çıkıp “zorla yaptırdınız, yaptım olmadı alın sizin olsun isterseniz çöpe atın” dediğini ve protezi geri iade ettiğini; hiçbir şeyi

çığneyemediğini, direk yutmak zorunda kaldığını, alt çenenin kemiğinin olmadığı üst sol çene kemiğinin de olmadığını, sol alt ve üst çene kemik eksikliği olduğunu, alt çene kemiğinin sağ tarafının parçalandığını ve yanlış kaynadığını, 8 yıldır her şeyi direk yuttuğunu ve çığneyemediğini, iç organlarında da bu nedenle rahatsızlık olduğunu mideni bu yiyecekleri kabul etmediğini dışarı attığını sürekli kustuğunu, midede kabarma oluştuğunu, midesinde sürekli yanma olduğunu ancak midesiyle ilgili hiçbir zaman hastaneye gitmediğini, daha çok psikolojik rahatsızlığı için hastaneye sevk edildiğini, kapalı alanda kalamadığını, intihara meyilli olduğunu ve çaresiz kaldığı zamanlarda kendine zarar vermeye yönlendiğini yaşamak istemediğini; 3 kişilik odada tutulduğunu ancak tek başına kaldığını, kapalı koşullarda 3 kişilik odada kimseyle yaşayamayacağını bahçe ve havalandırma olmamasının kendisini çok yıprattığını, bu sorununun daha hapishaneye girmeden önce başladığını, hapiste tutulduğu 8,5 yıl içerisinde daha da kötüleştiğini; 1. müdürün kendisine “dışarıda avukat varsa başvurunu yapsın seni buradan göndereyim” dediğini; annesi ve kız kardeşi dışında kimsesinin olmadığını bu nedenle ailesinin açık görüşe gelemediğini, 8,5 yıldır hiç kimse ile görüş yapamadığını, İnsan Hakları Derneğinin kendisinin bahçesi olan bir hapishaneye sevk edilmesi için çalışmalar yapmasını ve kendisine yardım etmesini istediğini” aktarmıştır.

C. B., 25.04.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi R. B. için yaptığı başvuruda; “Kardeşinin örgüt üyesi olduğu iddiasıyla müebbet hapis cezası aldığını, yaklaşık 5 yıldır cezaevinde olduğunu, daha önce Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, daha sonrasında kardeşini Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk ettiklerini, yaklaşık 2 aydır bu cezaevinde olduğunu; kardeşinin cezaevinde adli tutuklularla aynı yere verildiğini, telefon görüşmesinde “can güvenliğinin olmadığını” söylediğini” aktarmıştır.

G. Y., 29.04.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu H. Y. için yaptığı başvuruda; “Oğlu H. Y.’un Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tekli hücrede tutulduğunu; oğlunun 18 Nisan Perşembe günü süresiz açlık grevine başladığını, “Aileme en yakın hapishaneye ya da arkadaşlarımla olduğu bir hücreye koyulana kadar süresiz açlık grevi yapacağım” dediğini, orada üç kişi olduklarını, oğlunun H. Y., diğerlerinin R. Ş. ve V. D. olduğunu, R. Ş.’ün 30 Mart’ta açlık grevine başladığını, V. D.’in da 3 Nisan’da başladığını, henüz hiçbir ceza almadıklarını, mahkemeye dahi çıkmadıklarını ancak tekli hücrede tutulduklarını; oğlunun bir an önce ya arkadaşlarıyla aynı koşula konulmasını ya da oturdukları yere en yakın Kürkçüler F Tipi Hapishanesine sevk edilmesini istediklerini, ekonomik koşullarının çok kısıtlı olduğunu, babasının bir emekli maaşı olduğunu, kendisinin hiçbir geliri olmadığını sadece babasının maaşı ile kirada yaşamaya çalıştıklarını, evlerinin olmadığını, depremde oturdukları evin yıkıldığını ve hiçbir eşyalarını da alamadıklarını, eşiyile enkazdan çıktıklarını, iki kızının da evlerinin yıkıldığını, evsiz ve eşyasız kaldıklarını, kızının birinin iki çocuğu olduğunu ve eşiyile konteynırda Antakya’da kaldığını, diğer kızının da çocuğu ile birlikte kendileriyle kaldığını, Hatay Dört Yol ilçesinde ev kiraladıklarını, yakınlarının desteği ile yaşamaya çalıştıklarını, eşinin emekli maaşı ile geçinmeye çalıştıklarını, böyle zor koşullarda yaşamaya çalışırken oğlunun hiçbir suçu yokken sadece depremedelere yardım ederken halk için sağlık çadırında bir fotoğrafı var diye, halkla dayanışma gösterdi yardım etti diye tutuklandığını ve kuyu tipi betondan mezar gibi hücrelerde tecrit edildiğini, günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, havalandırma dedikleri yerin yüksek duvarların arasında sadece gökyüzü görünen bir yer olduğunu, hukuksuz şekilde ağız içi araması dayatması yapıldığını; su sorununun olduğunu, sıcak suyun kotalı olduğunu, belli saatlerde verildiğini, soğuk suyun da sürekli akmadığını, sabah biraz akşam biraz aktığını; oğlunun görüşüne sadece kendisinin gidebileceğini, çünkü Kırşehir’in hem çok uzak hem de Kırşehir’de hiçbir şekilde kalacak yerinin olmadığını, yol parasının çok pahalı olmasından başka kalacak yerinin olmamasın da en büyük sorun olduğunu ve oğlunu görmelerine engel teşkil ettiğini, babasının birçok hastalıklarından dolayı uzun yolculuk yapamadığını, dolayısı ile oğlunu görmeye gidemediğini, ekonomik koşullarının çok kısıtlı olmasından dolayı da kardeşlerinin de görüşe gidemediklerini, bütün bunların değerlendirilerek oğlunun oturdukları şehre en yakın olan Adana Kürkçüler F tipi cezaevine sevk edilmesini istediğini, böylece gün içerisinde görüşüne gidip evine tekrar dönebileceğini, babası ve kardeşlerinin de görüşüne gidebileceğini, oğlunun bir an önce tecrit koşullarından çıkarılmasını ve kendilerine en yakın yer olan Kürkçüler F Tipi Hapishanesine sevkini istediğini” aktarmıştır.

İ. A., 01.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi H. A. için yaptığı başvuruda; “Abisi H. A.’ın yaklaşık 9 aydır bilgileri olmadan ve isteği dışında Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz kurumuna götürüldüğünü, aile olarak Hakkari’de ikamet ettiklerini ancak abisinin şu an Kırşehir’de olduğunu, bu durumun maddi manevi tahribatlar yarattığını; abisi H. A.’ın 7 aydır tecrit altında tek başına bir hücrede tutulduğunu, psikolojik ve

fiziksel şiddete maruz kaldığını; 1 yıldan az bir cezası kalan abisinin cezasının yüksek güvenlikli cezaevi koşullarını kapsamadığını, şartlı tahliye hakkı olduğu halde bu hakkın da uygulanmadığını, cezaevi yönetiminin verdiği cezaların yanı sıra iletişim hakkı, sağlık hakkı gibi bir sürü insani haktan mahrum bıraktığını, sağlık problemleri bulunan abisinin cezaevi koşullarının düzeltilmesini, tecridin kaldırılmasını, ailesine yakın bir cezaevine sevk edilip, haberleşme, sağlık haklarının verilmesini, aileye ve hükümlüye uygulanan psikolojik şiddetin son bulmasını, koşullarının iyileştirilmesini istediklerini” aktarmıştır.

H. Y. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “24 Şubat’ta Silivri Marmara 9 Nolu T Tipi Hapishanesinden R. Ş. ve V. D. ile birlikte Kırşehir yüksek güvenlikli Hapishanesine sürgün getirildiklerini, Marmara 9 Nolu T Tipi Hapishanesinden 64 arkadaşıyla birlikte sürgün edildiklerini, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’nde aynı suçtan tutuklu bulunan R. Ş., V. D. ile ayrı ayrı bloklarda tutulduklarını, hiçbir şekilde birbirleriyle iletişimlerinin olmadığını, idarenin kendilerini çok büyük bir tehdit olarak gördüklerini, aynı koridorda dahi tutulmadıklarını, telefon görüşü aile görüşü posta ve revirde dahi birbirlerine rastlamadıklarını; açlık grevinde olduğunu, Yüksek Güvenlikli Hapishanelerin bir tabutluk olduğunu, bu tabutluk içerisinde ölmek istemediklerini, mutlak tecrit koşulları nedeniyle açlık grevine başladıklarını, ailelerine yakın veya arkadaşlarının bulunduğu bir hapishaneye sevk olmak istediklerini; E, F, T Tipi hiç bir hapishane tipinin fark etmeksizin arkadaşlarının olduğu bir hapishaneye gitmek istediklerini, havalandırması olan normal bir hapishaneye sevk edilmek istediklerini normal bir hapishaneye gönderilene kadar süresiz dönüşümsüz açlık grevine devam edeceklerini, 3 mahpusunda açlık grevinde olduğunu kendisinin 16 günde, V.’in 31 ve R.’in ise 36. günde olduğunu, bu nedenle diğer 2 arkadaşıyla birlikte başka bir hapishaneye sevk talebiyle dilekçe yazdıklarını, açlık grevinde olduklarını idarenin de kendilerine eylemleri bırakmadıkları sürece 3 mahpusu da bir araya getirmeyeceklerini söylediklerini, kendilerine DHKPC propagandası yaptıklarının söylendiğini, ancak ortada bir propaganda var ise savcının dava açması gerektiğini söylediklerini, attıkları sloganların hiçbirinin siyasi slogan olmadığını, kitap için veya başka talepler için slogan attıklarını; idarenin; ailelerine, kendilerini ziyarete gelen avukatlara, telefonla arayan yetkililere ve milletvekillerine kendileri hakkında yalan söylediğini, kendileri için endişelenen insanları DHKPC’li diye korkuttuklarını, daha önce 2 arkadaşıyla birlikte idareye açlık grevine başlayacaklarını ilettiklerini, idarenin de kendilerine “açlık grevine girerseniz girin, sorun değil” dediğini, özellikle kadın olan ikinci müdürün kendilerine tamamen düşmanca davrandığını, “burada hiçbir şekilde istedikleri gibi davranamayacaklarını ve gerekirse zorla kendilerini yola getireceğinin” söylendiğini; hücrelerde her hafta en az 1 kere arama yapıldığını, odanın darmadağın halde bırakıldığını, odanın her tarafının en ince detayına kadar arandığını ve altüst edildiğini arama tamamlandıktan sonra en az bir buçuk saatte odayı toparlayabildiklerini, yine arama sırasında gardiyanların mahpuslarla tartıştıklarını, kadın müdürünün ise gardiyanlara “elinize sağlık iyi yaptınız” dediğini; annesinin kendisine, gazeteci ve medyadaki kimselerin adreslerini ve faks numaralarını gönderdiğini ancak idarenin bu bilgilere el koyduğunu ve bu mektubu kaybettiğini, bu konuda DEM Parti milletvekili Ömer Faruk Gergerlioğlu’na mektup yazdığını, idarenin milletvekiline gönderilen mektuba “sakıncalı” yazarak bu mektubu engellediğini, kendisinin bu nedenle infaz hakimliğine başvurduğunu, infaz hakimliğinin Ömer Faruk Gergerlioğlu’na yazılan mektubun gönderilmesi yönünde itirazını, kabul ettiğini bu şekilde milletvekiline mektubuna ulaştığını; 10 Mart ve 11 Mart’ta gardiyanın kendisini ölümle tehdit ettiğini, burada ağırlaştırılmış adli mahpusların olduğunu “seni onlara öldürtürüz biz de intihar etti deriz” dediğini, aynı baş gardiyanın 29 Nisan’da yine hücrenin önüne gelerek “sesli konuşmayacaksın,, burada herkesi rahatsız ediyorsun” diye bağırdığını ve yan hücrelerde kalan adli mahpusları, kendisine karşı kışkırttığını ve kendisine saldırttığını kendisiyle aynı koridorda yalnızca adli suçlardan hüküm giymiş mahpusların bulunduğunu bu mahpusların kendisine sürekli bağırdıklarını, küfür ettiklerini, hakaret ettiklerini, bu mahpuslardan tehditler aldığını, bu nedenle odasını hiçbir şekilde havalandıramadığını, pencereyi açtığı anda bu tehditleri küfürleri ve hakaretleri duyduğunu; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi’nde sıcak ve soğuk suyun günde sadece 2 saat verildiğini, onun dışında “suda arıza var” denildiğini ancak bu arızaların su kesintilerinin çok dakik bir şekilde uygulandığını, her gün aynı saatte suyun kesildiğini, her gün sabah sayımından bir saat önce saat 08:00 da suyun geldiğini saat 09:00 da ise suyun kesildiğini, akşam da 17:00-18:00 arasında suyun verildiğini, bir saat attıktan sonra kesildiğini, gelen suyun ise çamurlu simsiyah paslı bir şekilde akan bir sıvı olduğunu bu nedenle bu suyu kullanamadıklarını ve içemediklerini; açlık grevinde olduklarını, günlük istihkak iaşeleri olarak kendilerine su verilmediğini, su verilmemesi konusunda suç duyurusunda bulunduğunu, Kırşehir İl Sağlık Müdürlüğü’nün bu suç duyurusuna karşılık cevap verdiğini ve bu cevap yazısında; “Çeşme

Suları İçilebilir” denildiğini ayda 400-500 TL su parası harcamak zorunda kaldıklarını, açlık görevindeyken kendilerine iye olarak bir kaşık tuz, bir kaşık şeker, bir adet limon, bir çay kaşığı karbonat verildiğini başkaca hiçbir şey verilmediğini, su istediklerini ancak kendilerine su verilmediğini, B 12 kompleks vitamin aldıklarını, bitki çayını ise kantinden parayla aldıklarını; bir araya gelemediklerini, küfür hakaret tehdide maruz kaldıklarını, kendilerini yan yana havalandırmaya çıkarmadıklarını, daha ilk sohbetimizde de belirttiği gibi herhangi bir nedenle birbirlerine rastlamadıklarını, idarenin bunu bilinçli bir şekilde yaptığını, kendilerine de söylediğini; hastaneye gittiğini, sağ yüzük parmağının ameliyatlı olduğunu, tutuklanmadan önce ameliyat olduğunu, fizik tedavi görmesi gerektiğini ancak bu fizik tedaviye sadece bir gün gidebildiğini, bunda da hastaneden geri gönderildiğini, tamamen keyfi ve yalan beyanlarla bir tutanak tutulduğunu, olayın ise şöyle gerçekleştiğini; kendisini hastaneye sevk için götürülecek olan jandarmanın ağzının içini aramaya çalıştığını ağız içini ararken jandarmanın gözünü ağzının içine kadar soktuğunu kendisinin de “uzaktan bakabilir misin? Biraz açılabilir misin? Dediğini, bu nedenle jandarma ile tartıştığını, jandarmanın tartışma sırasında kendisine “istersem seni kelepçeli muayene ederim” dediğini ve konu hakkında yalan tutanak tutulduğunu, tutanakta “tedaviye gelmek istemedi” dediğini, sonraki hafta ise fizik tedavi için hastaneye sevkini olduğunu ancak sevk için kendisinin hücreden hiçbir şekilde çıkarılmadığını, sadece sevkini yapıldığını; Kırşehir YGC Tipi Hapishanesinde tutulduğu süre boyunca 8 defa hastaneye gittiğini, bir günde hiç bir tedavi yapılmadan geri getirildiğini, hastaneye 8 kere sevk edildiği sırada ağız içi araması dayatması yapıldığını, ağızını açtığını bu ağız içi dayatması sırasında adli mahpuslara sürekli komut verildiğini “kolunu kaldır, kafanı kaldır, sağa dön, sola dön” gibi talimatlar verildiğini ancak kendisine bu talimatların verilmediğini, sadece ağız içi araması dayatması yapıldığını, Kırşehir ilinde el cerrahisi olmadığı için tedavi olamadığını; keyfi hücre değişikliği, yapıldığını ve hapishane içi sürgünler olduğunu, mahpuslardan R. Ş.'e sürgün getirildikleri ilk hafta “hücre değişikliği yapılacağını” söylendiğini “değiştireceğiz” denildiğini, R. Ş.'ün ise “hücre değişikliği istemiyorum” dediğini kendisinin zorla başka bir hücreye götürüldüğünü bu zorlama sırasında kendisine kötü muamele yapıldığını R. Ş.'ün sol işaret ve orta parmağının kırıldığını; kendisinin de 2 hafta önce odasının zorla değiştirildiğini, kendisinin sürükleyerek başka bir hücreye götürüldüğünü, idarenin bütün işlemlerinin kendilerine zorla dayatıldığını ve bu zorlama sırasında kendilerine işkence edildiğini, bu konuda bütün mercilere başvurulduğunu, ancak başvurularının akıbetinin sorulmadığını, hiçbir şekilde kendilerine evrak kayıt numarası verilmediğini ve başvurularının iletilip iletilmediğinden haberdar olmadıklarını; YGC tipi hapishanelerin koşullarından dolayı bu hapishanede kalmak istemediklerini, burada herhangi bir hapishane koşulunun bulunmadığını ve buranın bir işkencehane olduğunu, bu hapishanede en büyük sorunun fizikken hiç kimseyi görememek olduğunu, düğmeye bastığında telefonun kullanıldığını, mahpusun derdini anlattığını, örneğin mahpusun “kantin var, ilacım gelmedi” dediğini, gardiyanın iyi biri olması ile talebinin kabul edildiğini ancak kötü bir gardiyanın denk gelmesi halinde ise gardiyanın “döneceğim halledeceğim” dediğini ancak geri dönmediğini, sürekli “dilekçe yaz hallederiz” denildiğini, butona bastıktan sonra kullanılan telefonun sürekli sesinin kesildiğini, bu nedenle mahpusların dertlerini karşı tarafa anlatamadığını, bu hapishanede fiziki olarak insan göremediğini” aktarmıştır.

İ. T. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Müebbet hapis cezası aldığını ancak tekli hücrede tutulduğunu 20 yıldır hapishanede tutulduğunu; 2 ay önce Adana F Tipinden buraya sürgün edildiğini, tekli odada kaldığını, kendisine çıplak arama dayatıldığını işkence ettiklerini belirterek çıplak aramaya karşı çıktığı için 6 gün hücre cezası verildiğini; yine cezaevi idaresi tarafından kimlik ile her yere çıkılma dayatması yapıldığını, ancak kendisinin bunu kabul etmediğini, 1 saatlik havalandırmalara çıkmadığını, çıktığında aynı koridorda farklı suçlardan mahpusların kendisine hakaret ettiklerini, açlık grevini sonlandırdığını, gardiyanlar tarafından tehdit ve hakaret edildiğini savcı ile görüşmek için pek çok defa dilekçe verdiğini ancak hiçbir yanıt alamadığını hala savcı ile görüşmediğini; oda aramalarında her yeri dağittiklerini, 10’ar günlük aralarla arama yapıldığını, müebbet hapis cezası ile hükümlü olmasına rağmen yüksek güvenlikli cezaevinde tutulduğunu, bakanlığın yasal çerçeveye dair bir cevap vermediğini, hava karardıktan sonra saat (17:00 ‘den sonra) her saat başı ışığı yaktıklarını, yine her saat başı sayım yapıldığını, mide ülseri olduğunu ancak ağız içi arama dayatması nedeniyle tedaviye gitmediğini Diyarbakır’da bir ameliyat geçirdiğini ve fitik hastalığını olduğunu” aktarmıştır.

A. İ. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu; tutuldukları hücrenin çok kirli olduğunu, odada sadece 2 saat su aktığını,

ancak bu suyun kapkara paslı bir sıvı olduğunu, suların içilemez halde olduğunu, çamurlu aktığını, idarenin temizlik malzemelerini kendilerine vermediğini; ailesinden hiç kimsenin Türkiye’de yaşamadığını, kendisine para gönderemediklerini ve hiç kimse ile iletişimi olmadığını, telefonla dahi olsa kimsenin sesini duymadığını, Kürtçe konuştuğu için görevliler tarafından kendisine hakaret edildiğini, tek duyduğu sesin ise bu hakaret ve küfürler olduğunu, hiç parası olmadığı için bu paslı kapkara suyu içmek zorunda olduğunu, odasında su ısıtıcı (kettle) olmadığını suyu kaynatma imkanı olmadığını, idarenin kettle edinebilmesi için kendi hesabında para olması gerektiğini söylediğini; sol kolunun kesik olduğunu, asgari ihtiyaçlarını tek başına gideremediğini, yaşamını tek başına idare edemediğini ancak buna rağmen tek başına hücrede tutulduğunu, idarenin kendisine lavaboya çıkabilmesi için 1 metrelik bir hortum verdiğini idarenin kendisine insanca davrandığı tek şeyin bu hortumun ücretsiz verildiğini; ayakta sayım dayatması yapıldığını, koridorda sırt sırta 6 modülün bulunduğunu, 6 mahpusun koridorda tutulduğunu, buna rağmen 6 mahpusun da ayakta sayım verme zorunluluğuna tabi tutulduğunu, ayakta sayım verdiğini, Kürtçe konuşmamasının söylendiğini Türkçe konuşulması gerektiğini ve Türkçe konuşmaya zorlandığını; bu hapisaneye ikinci el kitapların gönderilmediğini, bütün kitapların bandrollü ve okunmamış olması gerektiğini, bu nedenle kitap alamadığını, avukatının Diyarbakır barosundan avukata vekalet verildiğini hatırladığını başka bir şey hatırlamadığını; günde bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, havalandırmaya tek başına çıkarıldığını, gözaltına alındığında polislerin bilinçli olarak yaşını büyük yazdığını yakalandığında aslında 16 yaşında olduğunu, yargılamanın bu şekilde sürdürüldüğünü, ATK den kemik yaşı testi yaptırdığını, yakalandığı zaman 16 yaşında olduğunun ATK raporu ile kanıtlandığını, kimliğinin aslının kendisinde olmadığını, dosyasının 2022 yılında yargıtayca onandığını” aktarmıştır.

Ö. A. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Hükümlü olduğunu, Diyarbakır’dan 28 Nisan 2024 tarihinde sürgün edildiğini, kendisiyle aynı koridorda hücre modüllerde adli mahpusların tutulduğunu, hapisaneye getirildiklerinde çıplak arama dayatmasına maruz bırakıldıklarını, çıplak arama dayatması sırasında tehdit edildiğini, hücreden dışarıya hangi sebeplerle çıkılırsa çıkılsın ayakkabılarını çıkarmalarının dayatıldığını bu nedenle sık sık gerginlik yaşandığını, aynı koridorda beraber kaldığı N. Ö.’e dilekçede Sayın Öcalan dediği için 11 gün hücre cezası verildiğini” aktarmıştır.

A. A. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kırşehir’e sürgün edilenler arasında süreli hapis cezası aldığı halde YGC Tipi hapisanede tutulduğunu, şu an gözlem altında tutulduğunu daha sonra taraflı koridora geçireceğinin söylendiğini, Mersin’den sürgün edilen M. Ç. ve Ş. G. ile birlikte aynı koridorda kaldığını, koridorda Cemaat suçlamasıyla tutulan mahpuslarla birlikte tutulduğunu, ortak avluya beraber çıkarılmak istendiğini ve suların içilemez ve yetersiz durumda olduğunu” aktarmıştır.

C. C. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “5 yıldır sağlıklı düşünemediğini, unutkanlığı olduğunu, kalbinde 2 stent olduğunu, bir damarının tıkanık olduğunu, Pazartesi günü doktora gittiğini, “acil anjiyo olması gerektiğinin” söylendiğini, daha önce “Adli Tıpa götürüleceğinin” söylendiğini bu nedenle ilk önce hastaneye sekinin yapılması gerektiğini, tedaviden sonra Adli Tıpa götürüldüğünü, Adli Tıpta doktorun yüzüne baktığını “hadi git” dediğini; kimlikte 2 yıl küçük yazıldığını, gerçekte 68 yaşında olduğunu, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesine 6-7 ay önce getirildiğini, hapisaneye getirildiği sırada kendisinin çırılçıplak soyulduğunu, bu hapisanede genel olarak mahpusların hemen hemen her gün arandığını sık sık oda araması yapıldığını, ayda en az 4 defa oda araması yapıldığını, bazı aylarda 6 defa odanın arandığını, aramalar sırasında odanın altının üstüne getirildiğini, bütün eşyalarının yerlere atıldığını odanın darmadağın halde bırakıldığını; kendisinin hastalıkları ve yaşı nedeniyle odayı da toplayamadığını, zaten bir mahpusun odadan çıkarıldığında üstünün 3 sefer arandığını telefona dahi çıkarıldığında mahpuslara ayakkabılarının çıkarılmasını söylendiğini, ayakkabıların arandığını odadan çıkarken kargo veya telefon işlemini bitirirken ve tekrar odaya gelirken yine mahpusun üstünün ve ayakkabılarının arandığını, odaya hiçbir şey alıp götürülemediğini, odadan hiçbir şey çıkarılmadığını, buna rağmen her ay odaların en az 4 defa arandığını bunun mahpusları çok fazla yorduğunu; gözlerinin çok zor görebildiğini, okur yazarlığının kalmadığını, bu nedenle kantin yazmadığını, kantinde yazan ürünleri baş harfine göre seçtiğini, gözlük kullandığını yakını da uzağı da göremediğini yakını hiç göremediğini uzağı da eskisi kadar seçemediğini gözlüğünün değişmesi gerektiğini; tansiyon ve şeker hastalığının olduğunu, ellerinin sürekli titrediğini, kalbinde 2 stent olduğunu damarlarının tamamen kapalı olduğunu anjiyo

olması gerektiğini ancak anjiyo olmak istemediğini, çünkü anjiyo olduğunda kendisine hayvandan farksız davranıldığını, anjiyoya götürülürken yaşlı olduğunu söylediğini, ancak yaşlılığının onları ilgilendirmediklerini söylediğini, hastaneye götürülürken ilk önce ayakkabılarının çıkarıldığını, kemerin yasak olduğunu ağız içi arama dayatıldığını kendisinin de “ağzımı açmıyorum” dediğini jandarmanın da “o zaman seni götürmeyeceğiz” dediğini bu nedenle kendisinin mecburen ağzını açtığını, belki kalp ameliyatı olması gerektiğini, 11 kere anjiyo olduğunu, bir kere de Kilis’te anjiyo olduğunu toplam 12 kere anjiyo olduğunu; ancak yaşlı olduğu için anjiyo sırasında altına kaçırdığını, tuvaletini tutamadığı için çok utandığını, bu nedenle anjiyo olmak istemediğini, çok yaşlı olduğunu bu hastalıklarla nasıl başa çıkacağını bilemediğini, bazen tansiyonunun fırladığını ve baygınlık geçirdiğini, tansiyonun da kalbi tetiklediğini, kendisinin çok yaşlı olduğunu hapishanenin ona göre olmadığını, en azından gençlerle aynı odada kalması gerektiğini, bazen gözünün tamamen karardığını hiçbir şey göremediğini bazı zamanlarda bayıldığını gece yarısı kalbinin sıkıştığını günde 11 ilaç kullandığını bu 11 ilacı da midesinin kaldırmadığını mide sorunları yaşadığını, hapishanede çok yalnız olduğunu, kimsesinin olmadığını bir tek İHD’nin ona yardım edebileceğini kendi eşine ve kızlarına yakın bir yere sevk edilmesi için İHD’nin çalışmalar yapmasını rica ettiğini defalarca sevk için yazılar yazdığını ancak kendisine bir yanıt verilmediğini şuan yanında hiçbir genç mahpusun da olmadığını bu nedenle sevk için yazı da yazamadığını; hastaneye götürülürken başka bir mahpusun da kendisiyle kelepçelendiğini ve bu şekilde hastaneye götürüldüğünü, hastaneye sevkinde kendisinin nezarete konulduğunu ve “tarafsız mısınız?” diye sorulduğunu, 4 mahpusla kendisinin bağlandığını, önü arkası sağında ve solunda mahpus olduğunu, kendisinin ortada kelepçeli durduğunu, doktora muayene olmak için bekletildiğini, nezarete dahi kendisine işkence yapıldığını; kendisinin Kırşehir YGC tipi hapishanesinde hiçbir zaman ambulansla hastaneye sevk edilmediğini, sadece ring araçlarıyla götürüldüğünü, doktorun “cenaze de olsan dosyada siyasi yazdığı için elini kelepçeyeceğiz” dediğini, doktorun kendisini odaya aldığını “bağımsız mısınız, taraflı mısınız?” diye sorduğunu, kendisinin cevap vermesine izin vermeden elini kelepçeleme dediğini elini çok sıkıdığı için acının beline attığını, bazı zamanlarda da doktorun kelepçe konusunda inisiyatifini jandarmaya bıraktığını, jandarmanın da 2 elini birden sıkıca kelepçelediğini” aktarmıştır.

R. B. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “2 aydır Kırşehir YGC Tipi Kapalı Hapishanesinde olduğumu, 2 hafta önce 5 modülün bulunduğu her modülde bir kişinin kaldığı koridorda tutulduğumu bu 5 kişiyle bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, ancak 2 haftadır 3 kişilik oda denilen hücrelerde tutulduğumu, koridorda İşid’den hüküm giyen mahpuslarla birlikte kaldıklarımı, kendi odasında Abdulkadir İrmak ile birlikte kaldığımı, havalandırmaya günde sadece bir saat Abdulkadir İrmak ile çıkarıldığımı, başkaca herhangi bir etkinlik veya faaliyet bulunmadığımı; 3 kişilik odanın tek kişilik hücreden hiçbir farkı olmadığını, sadece 2 tek kişilik odanın birleşimi olduğunu, 2 odanın arasında bir kapı aralığı olduğunu, 3 yatakla 3 dolabın olduğu küçük tarafta çok küçük bir pencere bulunduğunu 3 kişilik odanın tek kişilik hücreden de kötü olduğunu; tutuldukları koridorda yalnızca işid’li mahpusların bulunduğunu bu mahpusların saatlerce birbirlerine bağırarak bir şeyler anlattığını, dillerini bilmedikleri için ne söylediklerini bilmediklerini, ancak çok gürültü olduğunu bunun kendilerini rahatsız ettiğini idareye çok fazla dilekçe verdiklerini, tekrardan siyasi mahpusların olduğu 5 kişinin bulunduğu koridorda tutulmak istediklerini, ancak idarenin hiçbir cevap vermediğini, burada tecrit altında tutulduklarını, hiç kimseyle iletişimlerinin bulunmadığını şuan aynı koridorda tutulan mahpuslara husumetli olduklarını her an kendilerine saldırı olabileceğini, bunu idarenin de bildiğini ancak idarenin bilinçli olarak böyle bir uygulamaya gittiğini; suyun çamurlu ve kapkara bir şekilde aktığını, çok fazla su kesintisi olduğunu akan kara sıvıyla çay bile yapılamadığını kantinden hazır su aldıklarını bunun da kendilerine ek bir mali yük getirdiğini günde en az 50 TL’lik bir su masraflarının bulunduğunu; kendilerinin atıldıkları 3 kişilik odaların da şimdiye kadar hiç temizlenmediğini, inşaat artıkları ve çimentoların bulunduğunu odayı her gün temizlediklerini ancak tavanın yüksek olmasından dolayı yüksek yerlere ulaşamadıklarını, bu temizlik malzemelerinin tamamının kendileri tarafından karşılandığını bunun da kendilerine yine mali bir yük getirdiğini; 3’lü odada kamera bulunduğunu kameranın kendilerini çektiğini, baş memurun kendilerine “odanızdaki kameradan her gün her saat her dakika ne yaptığınızı izliyorum” dediğini; odada çamaşır asacak ipin dahi bulunmadığını, çamaşırılarını kurutamadıklarını, bu nedenle odanın sürekli olarak nemli olduğunu ve çamaşır koktuğunu, tekli hücrede iken bu kokuya sadece bir gün maruz kaldıklarını, ancak üçlü odada 2 kişi tutulduklarından dolayı mecburen çamaşırılarını yıkadıklarını, dışarıya herhangi bir şey götürüp getiremediklerini çamaşırılarını dahi dışarıda kuramadıklarını battaniyeyi ve kalın giysileri hiçbir şekilde yıkayamadıklarını zaten yıkasa da kurumayacağını, kendisinde sinüzit olduğunu nemli havanın kendisi için iyi olmadığını ancak çamaşır sorunu nedeniyle

odanın nemli olmasından dolayı sinüzitinin azdığını; kendileri dışında üçlü odalarda tutulan mahpusların günde 3 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını ancak kendilerinin sadece bir saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, bu konuyu idareye bildirdiklerini, idarenin de “boş alan yok” dediğini ancak kendi baktıkları havalandırmanın günde sadece 4 saat kullanıldığını, havalandırmanın 20 saat boş kaldığını, idarenin uygulamaları nedeniyle havalandırmadan da kısa süre faydalandırıldıklarını, hücreden çıkar çıkmaz ayakkabı çıkarılması ve aranması dayatması yapıldığını, bu nedenle uzun süre tartışıldığını ve bu tartışmadan dolayı havalandırma süresinin kısaldığını, havalandırma tamamlandıktan sonra yine ayakkabı araması ve çıkarılması dayatmasına maruz kaldıklarını, odadan çıkıldığı anda ayakkabı üst araması yapıldığını kendisinin de gardiyanlara bu durumun aramaya dahil bir durum olduğunu bu nedenle bu aramayı gardiyanların yapması gerektiğini söylediğini ancak gardiyanın da “ben senin ayağına eğilmem” dediğini, kendisinin de “ben de eğilmem” dediğini, bu nedenle gardiyanın kendisine “daha sonra görüşürüz size ne yapacağımı bilirim” dediğini bu olaydan sonra kendisinin kargoya çıktığını kargoya çıktığı sırada odanın önünde gardiyanların kendisine ince arama yaptığını, bu aramanın tacize vardığını, daha sonra ağız içi arama yapmaya çalıştığını, kendisinin de ağız içi aramayı kabul etmediğini bunun üzerine gardiyanın tutanak tutacağını dediğini ve kendisine soruşturma başlatıldığını” aktarmıştır.

H. A. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kırşehir YGC Tipi Hapishanesinde hiç kimse ile iletişimlerinin olmadığını, mutlak bir tecrit altında tutulduklarını, havalandırmaya koridorda tutulan 5 kişi ile birlikte günde bir saat çıkarıldıklarını, odanın hiçbir şekilde güneş almadığını; suyun kapkara ve çamurlu olarak geldiğini, çay için bile kullanılmadığını, hapishane idaresinin “bütün mahpusları birbirinden en uzak ve iletişim kurulamayacağı şekilde konumlandıracağını buranın yüksek güvenlikli cezaevi olduğunu hiç kimsenin birbiriyle iletişim halinde olmamasını sağlayacağını” söylediğini; Kürtçe kitaplar için tercüme parası istendiğini, mahpusların bu tercüman parasını karşılayamayacağını, böyle bir imkanı olmadığını buranın bir kamu kurumu olduğunun bu nedenle tercüman bulundurma zorunluluğunun olduğunu mahpusların ücret ödemediği Kürtçe kitaplara ulaşması gerektiğini” aktarmıştır.

H. H. ile, 03.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “H. H. İngilizce öğretmeni olduğunu, Türkiye’de kaldığını daha sonra iftira ile hapishaneye atıldığını dosyasıyla ilgili dahi hiçbir şey bilmediğini tek başına tutulduğunu hapishane idaresinin de çok büyük sorunlar çıkarmadığını; 02.05.2024 tarihinde hastaneye gittiğini böbrek ameliyatı olması gerektiğini böbreklerinde taş olduğunu, kalp kapağı ve kalp damarlarında sorunlar olduğunu bu nedenle günde 3 ilaç kullandığını ilaçlarının kendisine verildiğini kalp rahatsızlıkları nedeniyle ameliyat olması gerektiğini ancak ameliyattan çok korktuğunu bu nedenle ameliyat olmadığını; kendisine hemen hemen hiç para yatırılmadığını çok az parasının olduğunu bu parayla su dahi alamadığını ancak kız kardeşinin Türkiye’de olduğunu ve kendisiyle telefonda görüşmek istediğini telefon görüşmesi yaptığını ancak telefonla görüş için kullandığı kartta limit çok az olduğu için konuşma sırasında telefonun sürekli kesildiğini, çok çabuk bittiğini bu nedenle idare ile görüştüğünü idarenin de yüksek limitli bir kartı olması gerektiğini söylediğini yüksek limitli kart için idareye başvurduğunu ancak idarenin bunu yapamayacağını söylediğini ve Adalet Bakanlığı’na başvurmasını söylediğini Adalet Bakanlığı’nın nasıl başvuracağını bilmediğini bu nedenle 10 dakikalık görüşme hakkının 2 veya 3 dakikayla sınırlı olduğunu bunun çözümlenmesini talep ettiğini” aktarmıştır.

....., **06.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta;** “Kendisinin aslen Siirt’li olduğunu ancak Mersin’de doğduğunu, ailesini de şu anda hala orada yaşamakta olduğunu; 1,5 ay önce Tarsus Hapishanesi’nde şu anda bulunduğu Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevine getirildiğini, avukatının da M. A. olduğunu; yazma sebebinin hastaneye gidememesi olduğunu ve sağlık hakkının engellenmesi olduğunu, buradaki kurum revirinin var olan hastalıkları sebebiyle kendisini kardiyoloji ve göğüs hastalıklarına sevk ettiğini, sevkini gerçekleştireceği gün askerler tarafından aranması yapıldıktan sonra ağız içi araması dayatıldığını, kendisinin de “hukuki olmadığını ve onur kırıcı olduğunu” belirterek böyle bir şeyi kabul etmediğini ve hastalığının ciddiyetinin hiçbir şekilde göz önünde bulundurulmayacak şekilde ağız içi aramanın hiçbir hukuki dayanağı olmadığını onur kırıcı olduğunu söyleyip ağzını açmadığı için hastaneye götürülmediğini ve sağlık hakkının engellendiğini, hastalığının günbegün kendisini daha çok rahatsız ettiğini, ancak yasal bir dayanağı olmayan ve onur kırıcı olan ağız içi aramayı hâlâ kabul etmediği için hastaneye

gidemediğini, konuyla alakalı savcılığa yazdığı şikayette de dilekçesine cevap verilmediğini, yaşadığı mağduriyeti rahatsızlıklarının doğabileceği sıkıntıları paylaşmak istediğini bu konuda destek istediğini” aktarmıştır.

S. D., 10.05.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu için yaptığı başvuruda; “Oğlu V. D.'in Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda kaldığını, Grup Yorum üyesi müzisyen olduğunu, kendilerine ilettiği kadarıyla cezaevinde yaşadığı çok sayıda hak ihlalden ve işkenceye varan uygulamalardan bahsettiğini, 1 Kasım 2023'te İdil Kültür Merkezine yapılan polis baskının ardından tutuklanan oğlunun kendisinin kaburgasını kırıldığını, beraber tutuklandığı diğer arkadaşların ve kollarında ve bellerin risk atıkları oluştuğunu belirttiğini; 1 ay tutuklu kaldıktan sonra tahliye olan oğlunun, 6 Şubat 2024 tarihinde 11 Grup Yorum üyesiyle birlikte tekrar tutuklandığını, tutuklandıktan sonra Marmara Kapalı Ceza infaz Kurumu'na götürülen oğlu ve arkadaşlarının bir gece yarısı eşyalarını dahi toplamalarını müsaade edilmeksizin 10 saatlik ring yolculuğuyla Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna götürüldüklerini, henüz iddianamesinin bile hazır olmadığı, oğlunun tek kişilik hücrede tutulduğunu, günde yalnızca bir saat havalandırmaya çıkarıldığını, o da yalnız olmak kaydıyla olduğunu; Kırşehir'e götürüldükten 11 gün sonra ancak kendisine çay ve gazete verildiğini; oğlunun açlık grevinde olduğunu, “Geceleri sık sık gardiyanlar tarafından ışığın açılarak kontrol adı altında rahatsız edildiklerini ve B12 eksikliği ve başka ilaçları günde 2 defa alması gerekirken sadece bir kere verildiğini” belirttiğini; oğlu ve arkadaşlarının sağlıklarından endişe ettiklerini, yapılan işkencelerin son bulmasını istediklerini” aktarmıştır.

A. A., 22.05.2024 tarihinde gönderdiği mektupta; “Kalp hastası olduğunu ve bu hastalığından kaynaklı olarak anjiyo olduğunu ve ilaç tedavisine devam etmesinin önerildiğini ve şu anda ilaç kullandığını, ayrıca ilaç kadar elzem olan şeyin temiz hava ve hareket olduğunun söylendiğini, bu cezaevinde bunları yapabilmemesinin mümkün olmadığını, tek başına tutulduğunu ve günün 23 saatini kapalı olarak geçirdiğini (hava kötü olduğunda bunun 24 saat olduğunu); kampüste bulunan S Tipi Kapalı Hapishanesinin havalandırması süresinin daha uygun olduğundan ve daha fazla hareket imkanı sağladığından, savcılığa kampüs içi sevk talebinde bulunduğunu ancak bu talebin reddedildiğini; boyun fitiği ile ilgili olarak yeniden MR çekildiğini, sonuçlarının beyin cerrahisi tarafından değerlendirildiğini, “boyunda düzleşme, disklere taşma, omurilik kanalının kireçlenmesinden dolayı daralma (ciddi) ve sinirlere baskı oluşmasından dolayı riskli bir durum oluşturması sebebiyle ameliyatın kaçınılmaz olduğunu, platin takılma durumunun da söz konusu olabileceğinin” söylendiğini, sözlü olarak MR sonuçları değerlendirilirken ifade eden bu durumun rapora sadece “Riskler anlatıldı, ameliyat önerildi” şeklinde geçirildiğini, oysa ameliyat sonrası bakımın en az ameliyat kadar komplikasyonlara açık olduğunu, ancak bu şehirde ve cezaevinin bu koşullarında riskin daha da katlandığını belirtildiğini; fitikte yeni tedavi yöntemlerinin (Regrasyon, Robotik Lazer Ameliyatları) uygulanmaya başlandığını, kesiksiz ve daha az riskli olduğunu, Kayseri Şehir Hastanesinin bu yöntemi uygulamaya başladığını, bu nedenle tedavi amaçlı olarak Kayseri Şehir Hastanesine sevkini sağlanmasını istediğini, cerrahın da “Burada ameliyat yapıyoruz” diyerek talebini kabul etmediğini, kendisinin de koşullardan dolayı kesikli ve bakım gerektirdiğinden dolayı ameliyatı kabul etmediğini; durumunun her geçen gün ağırlaştığını, ciddileştiğini; boyun, kol, sırtındaki uyuşma, karıncalanmanın yüzünün yanına doğru genişlediğini; mide ve kolon sorunlarının devam ettiği için en son endoskopi ve kolonoskopi yapmaya karar verdiklerini, hala beklediğini” aktarmıştır.

M. Ş. Y. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Kendisinin 8-9 ay önce Elazığ Cezaevinden buraya sürgün geldiği; kuruma girişte kendisine çıplak aramanın dayatıldığı ve rıza göstermediği için hakkında disiplin cezası verildiğini, 2-3 ay hücrede tekli tutulduktan sonra odaya geçtiğini, çıplak arama ve tekli tutulmanın yerleşik bir uygulama olduğunu; şebeke ve alt yapı sorunları sebebiyle günün belirsiz vakitlerinde ve yalnızca birkaç saat su kullanımının imkanı olduğunu, suların paslı ve kirli aktığını, duş ve oda temizliğinde şebeke suyu kullanımının ciddi sağlık ve hijyen sorunlarına sebebiyet verdiğini, kurum idaresiyle en son 1 ay önce yapılan görüşmede 20 gün içerisinde su sorununun çözüleceğinin bildirildiğini ancak hala temiz suya erişimlerinin olmadığını; Kürtçe kitapların ancak tercüman tarafından çeviri işlemi yapıp sakıncalı olmadığına dair olur alındıktan sonra kendilerine verileceği şeklinde bir dayatmanın mevcut olduğunu, tercüman ücretinin ise mahpuslara yükletildiğini ancak kendilerince bu hususta itiraz ve şikayet başvurusu yapıldığını ve şimdilik bu uygulamadan vazgeçtiğini; revir ve hastane gidiş gelişlerinde ağız içi arama uygulamasının olduğunu, bu sebeple ağır hastalıkları olan tutsaklar dahil mahpuslarca doktor muayenesine gidilmediğini, insanlık onuruna aykırı ağız içi arama

uygulanmasına dair yapılan başvuruların hiçbirinden netice alınmadığı ve hali hazırda 2 yılı geçkin bir süredir hiç doktor muayenesine gitmemiş mahpusların bulunduğunu; aile görüşü ve duruşmalara çıkmama şeklindeki eylem süreci sebebiyle, eylemde olan tüm tutsaklar hakkında disiplin soruşturması açıldığı ve henüz disiplin cezasının kesinleşmediğini; YGC'de 50'ye yakın mahpusun bulunduğunu, bir sonraki avukat görüşünde S. T., S. A., Ö. S., A. I.'ın görülebileceğini; İsmail Tüzün'ün mide tümörü, ülser ve reflü gibi ciddi mide hastalıklarının ile kalp rahatsızlıklarının bulunduğunu, 51 yaşında ve hastalıkların günlük rutinini yerine getirmesine mani olmasına rağmen ağız içi arama uygulaması sebebiyle tedavi olamadığını; S. A.'ın kalp ritmi bozukluğunun olduğu ve EKG cihazı ile kalp ritminin izlendiğini, bir defasında 2 kez kalbinin durduğunun tespit edildiği ve buna rağmen tedavi olanağının bulunmadığını; H. A.'ın Şubat 2024 tarihinde koşullu salıverilmesi gerekirken infazının kurul kararı ile yakıldığını, H. A.'ın ise koşullu salıverilmesi engellenmediği halde Ekim 2024 tarihinde tahliye olacağını" aktarmıştır.

M. Ç. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "2014 senesinde Suruç ilçesinde yaşanan çatışmalarda ateşli silah yaralanması sebebiyle çenesinde ciddi bir doku kaybının meydana geldiğini, 16 tane dişinin olmadığını, çiğneme yetisini kaybettiğini, 9 senedir tutuklu olduğunu, sırasıyla Osmaniye, Hilvan, Yozgat ve Kırşehir hapisanelerinde kaldığını, Yozgat Ceza İnfaz Kurumunda iken çene tedavisinin yapılabilmesi adına 2.5 ay açlık grevi yaptığını, oradayken de tekli ve havalandırması olmayan bir hücrede tutulduğunu, Yozgat'ta A. adli kurum baş memurunun açlık grevini sürdüreceği halde kendisini sürgün edeceği tehdidinde bulunduğunu ve neticeten 8.5 ay önce Kırşehir YGC'ye sürgün geldiğini" aktarıştır.

Not (Avukat Gözlemi); İlk bakışta dahi anlaşılabilir ciddi psikolojik rahatsızlıklarının mevcut olduğu gözlemlenmiş olup; mahpus tarafından birkaç ay evvel intihara teşebbüs ettiği, 3 kişilik odada tek başına tutulduğu (E-29) ve tutulduğu odanın havalandırması olmaması sebebiyle ruhsal durumunun kötüye gittiği, bu sebeple 1 ay kadar açlık grevine girdiği, kurumda havalandırması olan oda bulunmaması sebebiyle şuan için tek talebinin havalandırılmalı odası bulunan başka bir kuruma sevk olduğu, psikolojik tedaviyi kabul etmediği, televizyon, radyo ve kitap dahil meşgul olabileceği herhangi bir uğraşının olmadığı, havalandırması olan bir kuruma sevk edilmediği halde evvelki girişimlerine tekrar meydeceği" aktarılmıştır.

H. A. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Kaldıkları koridorda aynı dosya türünden mahpusların bilerek bırakılmadığını, onların yerine bağımsızlar, FETÖ'cü ve İŞİD'lilerle aynı koridorda bırakıldıklarını, bu durumun güvenlik sorunu oluşturduğunu ve değişmesi gerektiğini, aynı dosya türünden mahpusların aynı koridorda tutulmasının gerektiğini; her giriş ve çıkışta ayakkabılarının zorla çıkarıldığını; cezaevi kimliklerinin de mahpuslara birlikte her yere götürülmesi dayatması olduğunu; toplatılma kararı olmayan kitapların da eğitim kurulu tarafından "sakıncalı süresiz yayın" kararı verilerek odalardan toplandığını; infaz koruma memurlarının rencide edecek biçimde sert ve yüksek sesle konuştuklarını; ağız içi aramaların zorla dayatıldığını, ağzın açılmadığı takdirde en ağır hasta mahpusların bile hastaneye götürülmediğini; Adalet Bakanlığı'na bununla ilgili dilekçe yazıldığını, Adalet Bakanlığı'nın da "ağız içi aramanın gerekli olmadığı" yönünde olumlu dönüş yaptığını, fakat cezaevi yönetimine belirtmelerine rağmen bu uygulamanın halen devam ettiğini; cezaevinde büyük bir su sorununun olduğunu, bazen iki gün musluktardan su akmadığını, genel olarak da günde maksimum 2 saat musluktardan su aktığını, gelen suyun da çamurlu aktığını; cezaevi yönetimi tarafından taahhüt edilen kanalların keyfi olarak verilmemesi; yemeklerin yetersiz ve kalite değerinin düşük olduğu" aktarmıştır.

Not: Yaklaşık 11 yıldır cezaevinde kalan ve bir yılın altında cezası alan mahpus ile avukat görüşme odasına yaklaşık olarak yarım saat süren bir görüşme sağlanmıştır. Avukat görüşme odalarının hemen yanında avukatın yaklaşık olarak bir buçuk iki metre yakınlarında iki infaz koruma memuru sandalyeye oturmuş şekilde baştan sona görüşmeyi izleyip dinlemişlerdir.

S. A. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Tahrik ve rahatsız edici uygulamaların olduğunu, aramalar esnasında odaların gereksiz şekilde dağıtıldığını, oda ışıklarının uyku saatinde açılıp kapatıldıklarını; cezaevinde büyük bir su sorununun olduğunu suların akmadığını aktığı zamanda da koktuğunu yağlı ve çamurlu aktığını, bu nedenle hijyen ve temizlik sorununun dayanılmaz bir seviyeye çıktığını; odadan çıkarılma zamanlarında ayakkabıların çıkarıldığını; ağız içi aramanın hastaneye götürülürken dayatıldığını, ağız içi aramanın olmaması durumunda hastaneye götürülmediklerini;

sayım esnasında infaz koruma memurlarının mahpusları zorla ayağa kaldırma uygulamasının olduğunu, infaz koruma memurlarının tehditvari “senin üstünü çizdim” şeklinde sözler söylediğini, girdikleri protesto eylemi nedeniyle disiplin soruşturmasının açıldığını; S. A.’ın: kronik kalp hastalığı olduğunu” aktarmıştır.

Not: 36 sene hapis cezası hükümlüsü mahpus ile avukat görüşme odasında yaklaşık olarak yarım saat süren bir görüşme sağlanmıştır. Görüşme odası 3 infaz koruma memuru tarafından baştan sona kadar aralıksız olarak izlenmiş ve dinlenmiştir.

İ. T. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Hükümlü(20 Yıldır cezaevinde Müebbet Hapis Cezası almış) Aynı cezaevinde kalan M. Ş. Y., S. A., M. Z. ve H. A. ile aynı koridorda kaldığını; günde iki kere gece saat 24:00 ve sabaha karşı 04:00’da odalarının ışıklarının yakıldığını, 2 kez hücre cezası aldığını, ilgili itirazları yaptığını, bir önceki ziyaretten sonra tarafımızca cezaevi idaresiyle yapılan görüşmeden sonra iyileşmelerin olduğu; havalandırmaya yukarıda isimleri belirtilen arkadaşları ile çıkabildiğini” aktarmıştır.

R. B. ile 29.05.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Van Yüksek Güvenlikli Cezaevinden 3 ay önce sürgün edildiğini; kameralı kayıt alan 3’lü odada kaldığını, odalarında yeterince havalandırma olmadığını, üç kişi günde sadece 1 saat havalandırmaya çıktıklarını; Koridorlarında Daiş’lilerin kaldığını; suların içilemediğini, çamurlu aktığını ve koktuğunu, elbiselerini kurutacakları bir yer olmadığını, kurutmak için odayı kullandıklarını odanın yeterince hava olmadığını bu nedenle nemi olduğunu; Evrensel ve Pencere Gazetelerinin kendilerine verilmediğini” aktarmıştır.

H. Y. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Açlık grevinin 3 Haziran itibariyle 47. Gününde olduğunu, hakkında hüküm olmadığını, ancak ağırlaştırılmış tecrit koşulları uygulandığını, açlık grevinde olma nedenlerinin aynı iddia nedeniyle tutuklu olan arkadaşları aynı yerde kalmak istemeleri olduğunu, ancak haklarındaki iddia nedeniyle 3 kişi aynı cezaevinde olmalarına rağmen farklı hücrelerde kaldıklarını, birbiriyle iletişim kuramadıklarını, adlilerin olduğu yerde tutulduklarını, sabahtan akşama kadar adlilerin küfür ve tehdit ettiğini, bizzat gardiyanın adli koğuştakine “şunu söyle” diyerek küfür ettirdiğini duyduğunu, bütün gün küfür edenler adliler olmasına rağmen sanki kendiler küfür ediyormuş gibi tutanak tutup disiplin cezası verildiğini, hücresinin güneş görmediğini, havalandırmaya günde 1 saat sabah 08.40’da çıkarıldıklarını, gece her saat başı kapıyı çarparak, ışığı yakıp kontrol ettiklerini, Mart’ta baş gardiyanın ölümle tehdit ettiğini, onunla ilgili şikayetin olduğunu, ancak soruşturmada hiçbir ilerleme olmadığını; açlık grevi sürecinde iki tane B 12 verilmesi gerekiyorken ancak 1 tane verildiğini, verilenin içinde yeterince B1 olmadığından ekstra doktora yazdırdığını, tanesinin 3.500 TL olduğunu, açlık grevinin başında sağlık kontrolü yaptırdığını, ancak “sağlık durumları gayet iyi” diye idare iletişim kurmadığı için kontrolü bıraktıklarını, bu yüzden ne kadar kilo kaybettiğini bilmediğini, 10 kilo civarında kilo kaybı olduğunu tahmin ettiğini, ciddi baş dönmesi ve göz kararması sorunu olduğunu, cezaevi 1. Müdürü ismi Abdullah olan kişinin “Açlık grevi yapın, sorun yok” gibi, iletişimle sorun çözmeyen bir tavır sergilediğini, iletişim kurmadığı gibi sürekli iletişim cezası vererek aile ile görüşünü kısıtladığını, cezaevinde normal suyun günde üç defa verildiği için ve verilen su çamurlu olduğu için hijyen sorunları olduğunu, cezaevi idaresinin açlık grevinin başından itibaren vermesi gereken içme suyunu son 10 gündür vermeye başladığını; B12 vitamini yetersiz aldıkları için açlık grevinin etkilerinin erken başladığını; ailesinin deprem bölgesinde olduğunu, evlerinin yıkıldığını, ablasının konteynerde yaşadığını, hakkında “deprem bölgesinde örgüt talimatıyla çalıştın” gibi bir iddia olduğunu” aktarmıştır.

V. D. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; “Açlık grevinin, 3 Haziran itibariyle 62. Gününde olduğunu; Çağlayan dosyası nedeniyle tutuklandığını, ancak soruşturma aşamasında gözaltı sebebiyle ilgili hiç soru sorulmadığını, tutuklanma gerekçesi olarak Grup Yorum stikerları olduğunu, kendisinin de Grup Yorum üyesi olduğunu; 24 Şubat’ta Kırşehir’e sürgün sevk edildiğini, yerlerde sürüklendiğini, hakkında hüküm olmadığını, buna rağmen ağırlaştırılmış tecrit koşullarında hücrede tutulduğunu, penceredeki tel örgüden kaynaklı güneş görmediğini, 3 katlı 18 hücrenin olduğu bir yerde kaldığını, Cemaatçiler ve adlilerle aynı yerde kaldığını, tek tutuklu olduğu için bir ay havalandırmaya çıkarmadıklarını, artık günde 1 saat çıkarttıklarını, güneş olan saatte çıktığını, ancak idare 1 tane B12 verdiği için sıkıntılarının erken başladığını, Benecol verildiğini, içinde saf B1 olmadığı için yetersiz kaldığını, hastane sevklerinin yapılmadığını, yapıldığında da ağız içi arama dayatmasına maruz kaldıklarını, çok şiddetli mide ağrısı yaşadığını, günlerce

uyuyamadığını, hastane için sevki çıktığında ağız içi araması nedeniyle gidemediğini, cezaevi doktorunun dahiliyeye sevkinin yaptığını, ancak durumu acil olmasına rağmen ağız içi araması nedeniyle gidemediğini, başının sağ tarafında kulak yukarısında şiddetli ağrılar olduğunu, sağlık kontrolü yaptırmadığı için kilo kaybını bilmediğini, sabahları baş dönmesi, göz karaması yaşadığını, arkadaşı R.'in bakıma muhtaç olduğu için onunla kalmak istediğini, gece her saat başı "yaşıyor musun?" denilerek uyandırıldığını" aktarmıştır.

R. Ş. ile 03.06.2024 tarihinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevinin 3 Haziran itibariyle 67. Gününde olduğunu, Çağlayan dosyası nedeniyle tutuklandığını, hakkında hüküm olmadığını, ağırlaştırılmış tecrit koşullarında tekli hücrede kaldığını, arkadaşları ile aynı yerde kalmak için açlık grevinde olduğunu, kaldığı yerde ismi H. Y. olan adli bir hükümlünün sürekli tehdit ve küfür ettiğini, Cezaevi idaresinin "intihar eğilimli diye müdahale etmediğini" söylediğini, ailesinin de bu konuda müdürle görüşme yaptığını ancak olumlu bir dönüş olmadığını, kendisinin küfür ettiği iddiası ile tutanak tutulup disiplin cezası verildiğini, Grup Yorum üyesi bir sanatçı olduğunu, bu süreçte üç şarkı bestelediğini, siyaseten küfre karşı olduklarını, sanatçı olduklarını, küfrün hayatlarının hiçbir alanında olmadığını, yapılan suçlamaların işkencenin üst noktası olduğunu; B12 bir tane verildiği için yetersiz kaldığını, içerdeki kantinde şekerin olmadığını, dış kantinden Mevlana ve akide şekeri istediklerini, ancak bayram şekeri geldiğini, bayram şekerinin de ağızda iltihap ve yara yaptığını, bu hafta "iç kantinde var" denilerek onun da getirilmediğini, şekersiz kaldıklarını, ayakta durmakta zorlandıklarını, sandalyeye otururken kemiklerinin battığını, o yüzden ceketini katlayıp üstüne oturduğunu, yoğun tansiyon, denge sorunu yaşadığını, açlık grevine başlarken 56 kilo olduğunu, şu anda 40 kilo civarı olduğunu tahmin ettiğini, sağlık kontrolü yaptırmadığını, bacaklarında kas kaybının çok fazla olduğunu, huzursuz bacak sendromu olduğunu, göz karaması ve şiddetli kas ağrısı nedeniyle nöbet geçirdiğini, bu sebeple sürgün gelmeden önce yanına birini verdiklerini; 25 Mayıs'tan itibaren saat başı kontrol edildiğini ve bunun idarenin aslında tek başına kalamayacağını kabul ettiği anlamına geldiğini düşündüğünü, demir kapıları çarptıkları için uykunun işkence haline geldiğini, TTB İstanbul şubesinde bir hekimin "hastalarımızın B vitamini konusunda ihtiyaçları karşılansın" diye başvuruda bulunduğunu, bu sebeple cezaevi doktorunun saf B 1 yazabileceğini söylediğini, onun takdirine göre gerek olmadığını belirttiğini, yazılan vitamini devletin karşılamadığını ve B1 için ayrıca para ödeyeceklerini; 1 Haziran'da tutukluluk değerlendirmede davanın bu ay açılacağını söylendiğini, 9 Şubat'tan beri cezaevinde olduğunu, ailesinin Kocaeli'nde yaşadığı için aile görüş hakkının kısıtlandığını" aktarmıştır.

S. A. tarafından yazılan ve 13.06.2024 tarihinde postaya verilen mektubunda; "Sağlık sorunu konusunda ilaç tedavisi gördüğünü hastaneye kendisi de dahil tüm arkadaşlarının gitmediğini gitmeme sebebini de ağız arınması dayatıldığı için olduğunu ikisi de hiç cihazından geçtiklerini x ray cihazında kişinin üzerinde ne varsa öttüğünü, bacağına kolunda platin olsa bile ötüyor olduğunu sonradan ağız içi araması yapıldığını bu sebepten dolayı gitmediklerini şu an yerlerinin değiştirildiğini tüm arkadaşlarının yerlerinin değiştirilmediğini kendisiyle H. A. ile buldukları kısımda 5 kişi olduklarını, yan taraflarına bağımsız birinin geldiğini ve onun gitmesi için toplu halde dilekçe yazdıklarını ve kendilerinden 2 kişinin yerinin değiştirildiğini şu an yanında olan arkadaşlarının A. A., M. A., H. A. ve kendisi olarak 4 kişi olduklarını alt kat zemin katta bir arkadaşlarının olduğunu adının O. Ö. olduğunu onunla beraber 5 kişi olduklarını karşı taraflarında 3 arkadaşının daha olduğunu Y. K., S. Y., N. Ö. toplam 5 kişi olduklarını başka bloklarda da arkadaşlarının olabileceklerini ancak isimlerini bilmediklerini sürekli olarak buraya birçok arkadaşlarının getirildiğini ancak yaklaşık 35 veya 40 kişi olarak birbirlerinden haberlerinin olduğunu bulduğu eylemlerden kaynaklı olarak telefon mahkeme görüşlere çıkmadıkları için normalde kanunlara göre kınama cezası veya etkinliklerden mahrum bırakılma cezalarının verilmesi gerekirken direk hücre cezası verildiğini ancak infaz hakimliğine itiraz ettiklerini bozulmasını umduklarını 11 günlük hücre cezasının verildiğini gördüğünde şaşırıldığını bu cezalara karşı emsal bir karar verse varsa bunu istediğini; kurum içi mektuplaşma da pul yapıtırıp gönderdiklerini, bir pullu mektubun gönderme ücretinin 29 TL olduğunu, 10 mektup gönderdiklerinde 290 TL olduğunu, başka cezaevlerinde kurum içinde mektuplaşmada ücret alınmadığını, eğer buna karşı da bir emsal karar varsa istediklerini; 15 aydır su sorununun çözülmediğini, suyun sürekli kireçli olduğunu ve kirli olduğunu, Ağrı/Patnos cezaevinde de suyun böyle olduğunu, Adalet Bakanlığı ya da Sağlık Bakanlığının günlük 3 litre içme suyunu karşıladığını, eğer böyle bir emsal karar varsa onun da gönderilmesini istediğini; normalde kurum kantinde her şeyin çok pahalı olduğunu, ucuz olması gerekirken bu durumun böyle olmadığını, bir şey alamadıklarını bir tek ismine baktıklarını kendisi dahil olmak üzere

maddi konunun herkes için sıkıntılı olduğunu, Bakanlığın vermiş olduğu hücre cezasına dair belgeyi de gönderdiğine bu konularda destek istediklerini” aktarmıştır.

Ş. U., 12.06.2024 tarihinde yazdığı ve tarafımıza 28.06.2024 tarihinde ulaşan faksta; “Bulunduğu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda çok ciddi bir mağduriyet yaşadığını, insan onurunu hiçe sayıp ayaklar altına bir muameleye tabi tutulduğunu; bulunduğu koridorda taban tabana zıt örgütlerle zorla barındırıldığını, can güvenliğinin olmadığını, odasının ivedilikle değiştirilmesinin talebinde bulunduğunu, talebinin jet hızıyla reddedildiğini; günlük 12-13 saatlik havalandırma hakkının bilinçli bir şekilde hukuksuzca elinden alınıp hiçbir hukuki dayanağı olmadığı halde günde sadece bir saate indirildiğini, en insani olan sosyalleşme hakkının izole bir şekilde yasaklandığını, odada resmen ölüme mahkum edilmekle birlikte ağır tecrit altına alındığını, sosyal faaliyet olan sohbet, atölye, kurs vb. tüm faaliyetlerden yoksun bırakıldığını, resmen ağırlaştırılmış müebbet statüsünde muamele gördüğünü; bir diğer konunun ise cezaevinde yeterli su bulunmadığını bunun özellikle içme suyu da dahil musluktan akan suyun aşırı derecede paslı ve kireçli olduğunu yeterince temiz içme suyu olmadığından dolayı fiziki rahatsızlıklarını da baş gösterdiğini kantinde satılan suyun 1,5 litre olduğunu, fahiş fiyata satılmakta olduğunu suyun tanesinin 5 TL olduğunu ve her geçen gün zam geldiğini; bunlar ve bunlar gibi onlarca hak hukuk ihlali yaşadıklarından dolayı insani yardım talebinde bulduklarını” aktarmıştır.

M. Ç. tarafından Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 04.07.2024 tarihinde postaya verilen mektubunda yaşadığı sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Yaklaşık 15 ay önce Diyarbakır D Tipi Kapalı Hapishanesinden bu cezaevine nakil olduğunu, intihar girişimlerinin olduğunu ve hala da devam ettiğini, durumunun ve sağlığının bu cezaevine uygun olmadığını, günde 1 saat havalandırmaya çıkmanın yetmediğini, gün boyu havalandırmaya çıkmasının gerektiğini, bu cezaevinde hiç hareket edemediklerini, durumunun çok kötüleştiğini, korktuğunu, bu cezaevinden gitmek istediğini ancak göndermediklerini, acil olarak destek talep ettiğini” aktarmıştır.

B. R., 28.07.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bulunduğu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunun suyla ilgili çok büyük bir problemi olduğunu, suyun açık cezaevi tarafından sağlandığını ve sürekli arıza olduğunu, “boruların patladığı” gibi bahanelerle suların kesildiğini, şebeke sularının kirli hatta çamurlu aktığını, ara sıra su verilmediğini, bu sorunun bir keresinde bir haftadan fazla susuz kalmalarına neden olduğunu ve yaptıkları şikayet ve başvuruların çözümsüz kaldığını, önceden tek bir kuyu olduğunu sonradan bunların sayısının arttığını ve sorunun azalması gerekirken tam tersi arttığını, şebeke suyunun çok kirli olduğundan içme suyu olarak kullanma ihtimalinin olmadığını ancak maddi durumu iyi olmayan mahpusların çamurlu suyu içmek durumunda kaldıklarını, banyo ve bulaşık için kullananlar ki hep hepsinin kullandığını, çeşitli deri hastalıkları, kaşıntı, mantar, deri dökülmesi, hatta bu cilt hastalıklarıyla birlikte, mide şikayetleri, bulantı, kusma gibi kimi sorunlar yaşadıklarını ve bu çözümünün aciliyet arz ettiğini; yine açık ceza infaz kurumu tarafından sağlanan iâşenin de ayrı bir sorun olduğunu, yemeklerin kimi zaman çok sıkıntılı gelebildiğini, etli yemeklerin neredeyse yok denecek kadar az olduğunu, protein açısından hiç besleyici yemekler gelmediği gibi gelen yemeklerin ise bir öğünde bulgur pilavı yanında ayrı bulgur çorbası gibi veya makarna-mantığı aynı öğünde denk gelebildiğini; buldukları cezaevi de etkinliklerin neredeyse hiç olmadığını, sadece sporun olduğunu, ona da yalnız çıkarıldıklarını, her hafta diğer cezaevlerindeki mahkumların bu spor, sohbet gibi etkinliklerden birkaç saat faydalanırken, kendilerinin sohbet hakkından yararlanamadıklarını, sporun ise her hafta olmadığını, halı sahaya ayda 2 kez, kapalıyorsa yalnızca 1 kez çıkabildiklerini, yine aynı suç grubundan arkadaşlarıyla aynı koridorlarda değilse ona da yalnız veya 2 kişi olarak çıkabildiklerini, kim odaların 6 kişiye kadar çıkabildiğini ama bunun için de aynı koridorlarda olmanın, aynı blokta olmak gerektiğini ve olmadıkları takdirde ise şu an yaşadıkları gibi mağdur olduklarını ve bu konuda yardımcı olunmasını beklediklerini; diğer bir sorun ise hastaneye gidiş gelişlerin olduğunu, kurum tarafından hastanelere sevklerinin yapıldığını, ama jandarma tarafından problem çıkartıldığını, hiçbir cezaevinde uygulanmayan ağız içi aramasının burada jandarma tarafından zoraki bir şekilde uygulandığını, reddedenleri hastaneye götürmediklerini, çıkışını yaptırmadıklarını, kanser tedavisi olan bir mahkumun bile çıkışının yaptırılmadığı, gönderilmediğini, bu konuyu konuşmaya tartışmaya çalıştıklarının, bunun hiçbir cezaevinde uygulanmadığını, kabul etmeyeceklerini anlattıklarını, jandarma yüzbaşının ise “ben istiyorum ve ben bunu yaparım, başkası beni ilgilendirmes ve bu genelgeyi de ben Cumhuriyet Başsavcısına hazırlattım” diye cevap aldıklarını, yani kendi ağızıyla nasıl bir hak ihlaline kalkışığının da itirafı niteliğinde olduğunu” aktarmıştır.

S. A., 29.07.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bir yılı aşkın bir süredir Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde bulunduğunu, en temel insani ihtiyaçlardan sosyal ve sportif faaliyetlerle alakalı hak ihlalleriyle karşılaştıklarını, çeşitli başvurular ve dilekçeler yazılmasına rağmen henüz arkadaşlarıyla yan yana verilmedikleri gibi yasalarca tanınmış hakların da uygulanmadığını; bilindiği üzere şu an en temel insani ihtiyaçlarının başında gelen su sorunu olduğunu, kullanıma sunulan suyun hijyen sorunları olup tüketmeye uygun olmadığını, musluklardan akan suyun çamurlu, kireçli, yağlı bir şekilde aktığını, suyun ne içilecek gibi ne de bulaşık ve temizlik için uygun olduğunu, kullanım halinde ciddi sağlık sorunları yaratacak kadar kirli olduğunu; hastane sevklerine kanunda karşılığı olmayan bir uygulama dayatılarak hastane sevklerinin engellendiğini, dayatılan ağız içi aramasının keyfi bir yaklaşım olarak uygulandığını, bu uygulamadan dolayı hastaneye gidemediklerini ve yaşadıkları sağlık sorunlarının tedavisini de gerçekleştiremediklerini, bu konuyla ilgili Adalet Bakanlığına yaptıkları başvuruda Bakanlığın bu uygulamayla lehlerine yorumladığını ve böylesi keyfi bu uygulamanın yapılmaması gerektiğini değerlendirdiğini, ancak bakanlığın bu cevabına rağmen bu uygulamanın halen dayatıldığını ve hastaneye gidişlerin engellendiğini; aynı dosya grubunda buldukları arkadaşlarla yan yana verilmeyip, ayrı ayrı koridorlarda ve farklı gruplarla karma bir şekilde tutulduklarını, arkadaşlarıyla aynı blokta bir araya gelme taleplerinin olduğunu, ancak hala karma ve farklı gruplarla aynı blokta tutulduklarını, bu durumun anlaşılacağı üzere sosyal imkanlarını da kısıtladığını, zaten olmayan sosyal ve kültürel aktivitelerin yanı sıra günde 1 saat çıkarıldıkları havalandırmanın da bu şekilde kısıtlandığını; yine arkadaşlarıyla yan yana verilmeyip, farklı gruplarla karışık bırakılmasının her türlü tahrike ve provokasyona açık bir endişeye neden olduğunu; yasaların tutuklu ve hükümlülere tanıdığı haftalık 10 kişiyle 10 saat ortak alana çıkma hakkının 1 yılı aşkın bir sürenin süredir uygulanmadığını, tekli hücrelerde kaldıklarını ve gündüz sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, 2 haftada 1 saat çıkarıldıkları spora ise sadece 2 kişi olarak çıkarıldıklarını, yasaların verdiği bu hakka dayanarak hem arkadaşlarıyla yan yana gelmek istediklerini hem de tarif edildiği üzere haftalık 10 kişiyle 10 saat ortak alana çıkma hakkından faydalanmak istediklerini; yukarıda açıklamaya çalıştığı sorunların insanın sosyal bir varlık olduğu gerçeğinden hareketle çözüme kavuşmasını istediğini” aktarmıştır.

S. D., 06.08.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan ve açlık grevinde olan oğlu V. D. için başvuru yapmıştır. Beyanlarına göre; “Oğlu V. D.’in 24 Şubat 2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesine kendi isteği dışında sürgün edildiğini, 3 Mart 2024 tarihinden itibaren ailesine yakın, arkadaşlarının da bulunduğu Yüksek Güvenlikli olmayan ve kendi havalandırması olan bir hapishaneye sevk olmak için süresiz açlık grevine başladığını, bugün süresiz açlık grevinin 127. Gününde olduğunu; 05.08.2024 tarihinde gerçekleştirdikleri açık görüşte V.’in bir iskelet haline geldiğini gördüğünü, oğlunun görüşte gözlerini sürekli çok hızlı bir şekilde açıp kapattığını, mimiklerini dahi kontrol edemez durumda olduğunu, ayakta durmakta dahi zorlanan oğlunun hızlıca 40 kiloya düştüğünü, bu hızlı kilo kaybının nedeninin iki hafta önce dış kantinden aldıkları kalitesiz Konya şekerinin olduğunu, bu Konya şekerinin sindirim sistemlerini bozduğunu, artık kendi tükürüğünü dahi yutamayıp, pet şişeyle yaşamak zorunda kaldığını, ağız içi yaralarının olduğunu ve sol kulağındaki yağ tabakalarının erimesi sonucunda ileride kalıcı duyma kaybı yaşayabileceğini” söylediğini, oğlunun anemi hastası olduğunu, tutuksuz veya adli kontrol şartıyla yargılanmaları gerekirken yalan beyanlarla itirafçılarla düzenlenmiş bir dosya yüzünden tek başlarına havalandırması dahi olmayan birbirlerinin yüzünü görmeden ve seslerini duymadan, ayrı ayrı hücrelerde tutulduklarını; oğlunun ve arkadaşı R. Ş.’ün adli suçtan tutuklu ve hükümlülerle aynı koridorda tutulduklarını, küfürlere maruz kaldıklarını, saldırılara uğradıklarını; hapishane idaresi tarafından oğluna açlık grevindeyken verilmesi gereken limonların çürük olarak verildiğini, hapishane idaresinin bütün açlık grevi süreci boyunca onur kırıcı davranışlarına devam ettiğini; TTB’nin yayınladığı broşürde belirtilen açlık grevinde alması gereken 500 mg B12 vitamini ise Kırşehir Yüksek Hapishane idaresi tarafından açlık grevinin 120’li günlerine kadar 250 mg olarak verildiğini, revir doktorunun B12 kompleks vitaminini vermeyip “Ben TTB’yi tanımam” dediğini; oğlunun ve arkadaşı R. Ş.’ün, açlık grevinin 200’lü günlerinde yaşanabilecek sağlık sorunlarının 60’lı günlerden itibaren yaşamalarına neden olduğunu; oğlunun hapishane idaresi tarafından keyfi bir biçimde hak gasplarına uğratıldığını; Adalet Bakanlığına ve Ceza ve Tevkifevlerine dilekçeler yazdığını, yazdığı bu dilekçeler uzun bir süre engellendiğini; hapishane müdürünün sohbet hakkından yararlanmak isteyen oğluna “ölsün de sizi bir araya getirmeyeceğim” dediğini” aktarmıştır

Z. Ş., 06.08.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan ve açlık grevinde olan kardeşi R. Ş. için başvuru yapmıştır. Beyanlarına göre; “R. Ş.’ün 24 Şubat tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesine sürgün edildiğini, kardeşim isteği dışında sürgün olduğu Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde 27 Şubat 2024 tarihinden itibaren; ailesine yakın, arkadaşlarının da bulunduğu tek kişilik odalarda tutulma uygulaması olan Yüksek Güvenlikli olmayan, kendi havalandırması olan bir hapishaneye sevk olmak için süresiz açlık grevine başladığını; bugün itibari ile süresiz açlık grevinin 132. Gününde olduğunu; 05.08.2024 tarihinde gerçekleştirdikleri açık görüşte ailesi olarak R.’ın ayakta duran bir iskelet haline geldiğini gördüklerini, R.’ın görüş esnasında yeğenine sarılırken dengesini kaybedip dizlerinin üzerine düştüğünü, ayakta dahi dengesini korumakta zorlanan kardeşim hızlıca 42 kg düştüğünü, bunun da “iki hafta önce dış kantinden aldıkları Konya şekerinin kalitesizliği yüzünden sindirim sisteminin bozulduğunu ve hızlı bir şekilde kilo kaybı yaşamasına sebep olduğunu” söylediğini, yine “Ağız içi yaralarından dolayı yutkunmakta zorlandığını, artık nefes almakta çok güçlük çektiğini, kalp ağrılarının artık dayanılamayacak dereceye ulaştığını, huzursuz kol-bacak sendromu yüzünden uyku saatlerinin 2 saate kadar düştüğünü, şiddetli baş ağrıları yaşadığını, ışığa ve sese karşı hassasiyetinin çok yüksek olduğunu” söylediğini, R. Ş. ve arkadaşı V. D. bugün tutuksuz veya adli kontrol şartıyla yargılanmaları gerekirken yalan beyanlarla itirafçılarla düzenlenmiş bir dosya yüzünden tek başlarına havalandırması dahi olmayan, birbirlerinin yüzünü görmeyi bırakın, seslerini dahi duymadıkları, güneşe, yağmura temas edemedikleri ayrı ayrı hücrelerde tutulduklarını, R.’ın Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde tekli hücreye gitmeyi kabul etmediği için işkenceye uğradığını, uğradığı işkence sonucunda sol dirsekte kıkırdak ve sıvı kaybı, ayrıca yine sol elindeki parmaklarında çatlamlar oluştuğunu, R.’a hücredeyken 26 ve 28 Mart tarihleri arasında yine bu işkenceler sistematik olarak devam edildiğini; kardeşi R.’ın ve V. D.’in adli suçtan tutuklu ve hükümlülerle aynı koridorda tutulduklarını, adli suçtan tutuklu ve hükümlüler tarafından ağır küfürlere maruz kaldıklarını ve maltada dahi saldırılara uğradıklarını; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishane idaresinin, R. Ş. ve V. D. açlık grevindeyken, kardeşine çekirdek götürerek alay ettiklerini, bütün açlık grevi süreci boyunca da onur kırıcı davranışlarına devam ettiklerini; TTB’nin yayınladığı broşürde belirtilen açlık grevinde almaları gereken 500 mg B12 vitamininin tüm çabalarına ve şikayetlerine rağmen Kırşehir Yüksek Hapishane idaresi tarafından açlık grevinin 120’li günlerine kadar 250 mg olarak verilmediğini, ayrıca Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesi revir doktorunun B12 kompleks vitamini vermeyip “Ben TTB’yi tanımam” diyerek suç işlediğini; R. Ş. ve V. D. açlık grevinin 200’lü günlerinde yaşanabilecek sağlık sorunlarının 60’lı günlerden itibaren yaşamalarına neden olduğunu, R. Ş.’ün hapishane idaresi tarafından keyfi bir biçimde hak gasplarına uğratıldığını; kardeşinin, sesini duyurmak için Adalet Bakanlığına ve Ceza Tevkifevlerine dilekçeler yazdığını, yazdığı bu dilekçelerin uzun bir süre engellendiğini; hapishane müdürünün, sohbet hakkından yararlanmak isteyen kardeşine “Ölsem de sizi bir araya getirmeyeceğim” dediğini; R.’ın hapishanede yaşadığı hak ihlallerini anlatmak için savcıyla görüşmek istediğinde de hapishane müdürünün “Önce benimle görüşeceksin” diyerek kardeşimin hapishane savcısıyla görüşmesine de engel olduğunu” aktarmıştır.

N. A., 19.08.2024 tarihinde yazdığı akrabası M. A. için yaptığı başvuruda; “Yeğeni M. A.’in dosyasının Yargıtay’da olup hükümlü statüsünde olduğunu, Diyarbakır’dan depremden sonra Diyarbakır D Tipindeki başka mahpuslarla birlikte Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, 2 yıldır tek başına hücrede tutulduğunu, kendisini yalnızca 1 kez görmeye gidebildiklerini; babası ve kardeşinin vefat etmiş olup yalnızca annesinin olduğunu ve kendilerinin de gidip görmek için maddi imkanlarımız uygun olmadığını, ailelerinden çok uzak olduğunu ve ulaşma imkanı zor olan bir yerde tutulduğunu, tek başına tutulmasının sağlığını olumsuz etkilediğini, tutuklanmadan önce de böbrek ameliyatı olduğunu ve böbrek hastası olduğunu, yeğenin öncelikle sağlığını ve psikolojisini olumsuz etkileyen tekli yerden alınmasını ve sonrasında da ailesine yakın olan Diyarbakır veya yakın çevre illerden birine sevkini sağlanmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

Ö. T., 29.08.2024 tarihinde, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi İ. T. için yaptığı başvuruda; “Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevinde hükümlü bulunan abisi İ. T. ile bugün (29.08.2024) yaptıkları telefon görüşmesinde, “Pazartesi (26.08.2024) öğleden sonra tutuldukları hücrenin basıldığını, o ve 2 arkadaşının hiç bir gerekçe yokken işkence edilerek tek kişilik yalıtılmış hücrelere kapatıldıklarını, kurum müdürü ile yaptığı görüşmede Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevi Müdürünün “Talimatı ben verdim” dediğini, tutuldukları hücrelerin de sürekli basılıp dağıtıldığını, tahrik edilip provoke edilmek istendiklerini” anlattığını, daha önce de çıplak arama ve işkence ile ilgili aynı cezaevinde

sorunlar yaşandığını, can güvenlikleri konusunda derin endişe oluşturan ve Kırşehir'de müdürün keyfiliği ile sürekli tekrarlanan bu kanun dışı ve insan onuruna dokunan durumlar karşısında hukuki yardım talebinde bulduklarını” aktarmıştır.

Z. Z., 29.08.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi M. Z. için yaptığı başvuruda; “Abisi M. Z.’in Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezainde kaldığını ve tutuklu olduğunu; bu sabah kendilerini aradığında “Kendisinin ve arkadaşlarının cezaevi çalışanları tarafından ağır işkenceye maruz kaldığını ve doktora veya hastaneye kesinlikle götürülmediğini, ayrıca şantaj ve psikolojik şiddete maruz bırakıldıklarını, hatta hücreye koyulduklarını” söylediğini; bu konu ile alakalı İnsan Hakları Derneğinin ilgilenilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

H. K. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde; “Deprem sonrası Diyarbakır’dan geldiğini; havalandırmaya 3 kişi olarak günde 1 saat ayakkabıları çıkartılıp çıkarıldıklarını, havalandırmaya çıkarılırken saat ve kemer takmalarına izin verilmediğini; pandemi zamanı yapılamayan açık görüşler yerine telefon görüşlerine 10 dakika eklediklerini; spora 15 günde bir, 1 saat tek başına çıktığını; suların çamur aktığını; radyoların toplandığını, radyolarda oynama olduğu iddia ettiklerini; mahpusların odalarını birbirinden ayırdıklarını, sürükleyerek odalardan çıkardıklarını; ağız içi arama yaptırmayanların hastaneye gidemediğini, 60 yaşında kalp krizi riskiyle hastaneye götürülen C. C.’in kalbinde 2-3 stent olduğunu, ATK’ye sevk edildiğini ama sonucunun gelmediğini, hastaneye kelepçeyle götürülüp, sedyeye kelepçeyle bağlandığını, bu hapishaneye geldiği 19 aylık süreçte 10 adli mahpusun intihar ettiğini” aktarmıştır.

M. A. (Hükümlü) ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “En büyük sorunun yalnızlık olduğunu, adliler arasında ırkçı söylemlerde bulunanların olduğunu; çok ciddi su sorunu olduğunu, el ve yüzlerini yıkayacak durumda olmadıklarını; yemeklerin besleyici ve temiz olmadığını, ayda bir gün et çıktığını; böbrek hastalığı nedeniyle diyet yemek talebinde bulunduğunu ancak doktorun önerdiği diyet listesiyle uyumlu yemeklerin verilmediğini, ameliyat olması gerektiğini, hastanedeki doktorların muamelelerinin kötü olduğunu, tedavisinin olmadığını söylediklerini, bunun da moralini bozduğunu, acile gittiğinde doktorla hiç görüşülmeden geri gönderildiğini; hükümlü olmamasına ve beraat etme ihtimali olmasına rağmen hücre koşullarında kaldığını; çok sayıda intihar yaşandığını, bu intiharların kendilerini de çok etkilediğini; odaların kapılarının otomatik açıldığını, geceleri gardiyanların odaların ışığını açıp uykularını böldüklerini; atölyelerin olmadığını, spora tek başına götürüldüğünü, havalandırmaya çıkarılırken tutuklu hükümlü ayrımı yaptıklarını ve kaldığı koridorda tek tutuklu kendisi olduğu için tek başına çıktığını; tel örgülerden dolayı odalarına hava girmediğini ve gökyüzünü göremediklerini, üç kişinin kaldığı odalarda kamera olduğunu; güneş enerjisi ile su ısındığı için sıcak suyun çok az olduğunu, soğuk suyun da belli saatlerde verildiğini; Ömer Faruk Gergerlioğlu’nun idareyle görüşmesinden sonra gece 12’ye kadar soğuk su verilmeye başlandığını ama suyun çamurlu olduğunu, parası olmadığı için hazır su alamayan kişilerin hastalanıp çok sık ishal olduğunu, hapishanede yapılan yemeklerin de o suyla yapıldığını; 1.5 yıldır Kırşehir’de olduğunu ancak ailesinin hiç gelemediğini, bazı gazetelerin köşe yazıları ve haberlerini kestiklerini; radyoların toplandığını, radyolarda oynama olanlardan savunma istendiğini; depremden sonra getirildiğinde çıplak arama uygulamasına maruz kaldığını; hastaneye gidişlerde ağız içi arama ve ayakkabıların çıkarılıp yere vurdurulmasının istendiğini” aktarmıştır.

İ. T. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “26 Ağustos’ta oda değişimi olacağını söylendiğini, bu değişimin gerekçesini sorduğunda cevap vermediklerini, değişim için 4 robokop ve 10’a yakın gardiyanın odaya girdiğini, müdahale biriminin başındaki kişinin de geldiğini, gözlem kurulunun kararı gereğince odanın değiştirildiğini, iki kolundan iki robokopun girip boynundan eğdiklerini ve başka bir gardiyanın arkasından tekme attığını, farklı suçlardan kalanların olduğu koridorda boş bir odaya fırlatıldığını, yeni kaldığı yerde havalandırmaya tek çıkmak zorunda olduğunu, eşyalarının gardiyanlar tarafından toplandığını, müdahale biriminin başındaki kişiye “bu yaptığınız doğru değil, işkence yapıyorsunuz, sizi şikayet edeceğim” dediğini, “eğer konuşmaya devam ederse eşyalarını vermeyeceklerini” söylediklerini, kolunun incindiğini, M. Z.’in kolunun kırıldığını, odasının değiştirildiğinin söylendiğini; hapishane içi mektuplara örgüt içi haberleşme sağladıkları gerekçesiyle el konulduğunu; yaşananlarla ilgili hapishane savcısıyla ve ağız içi arama dayatması ile ilgili valilikle görüşülmesini istediğini, ölüm

tehlikesinin bulunduğunu, bu sebeple avukatların ve vekillerin ziyarete gelmesini istediğini; bazen haftada 2 gün aramaya gelip eşyalarını dağıttıklarını, psikolojik ve fiziki işkence yapıldığını; hapisane içi mektupların önce PTT'ye gidip tekrar hapisaneye geldiğini, dağıtım günü dağıtıldığını; suların çamur aktığını, bulaşık, çay vs. her şeyin hazır suyla yapıldığını" aktarmıştır.

R. Ş. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "29.03.2024 tarihinde açlık grevine başladığını, arkadaşı V. D.'in ise 03.04.2024 tarihinde açlık grevine başladığını, temel taleplerinin aynı dava dosyasında olan arkadaşlarının da olduğunu, havalandırması olan bir hapisanede kalmak olduğunu, bu işkencehane tipinde idarenin çok sayıda hak ihlaline sebebiyet verdiğini; YGC tipi hapisanelerin işkencehane olduğunu buraya bir hapisane denilemeyeceğini; sohbet haklarının hiçbir şekilde kullanılmadığını, havalandırmanın ise günde tek başına bir saat olduğunu, açlık grevinde olduğu arkadaşı V. D. ile aynı koridorda tutulmalarına rağmen iyi halli olmadığı gerekçesiyle birlikte havalandırmaya çıkarılmadıklarını; 26 Mart 2024 tarihinde parmağının bilerek gardiyanlar tarafından kırıldığını, suç duyurusunda bulunduğunu, ancak idarenin tutmuş olduğu tutanağın kendisinin suç duyurusu dilekçesine ek yapılarak ilgili tutanakta hücre değişikliği yapılmak istenildiği sırada kendisinin kapıyı yumrukladığının iddia edildiğini, kapıyı yumruklarken parmağının kırıldığının iddia edildiğini ve bu konuda kamera kaydının mevcut olduğunun iddia edildiğini, kendisi için başvuruda bulunan kurumlara ve kendisi için idare ile görüşenlere şifahan kamera kaydının mevcut olduğunun söylendiği ancak idarenin söylediği gibi herhangi bir kamera kaydının olmadığını, kapıyı yumruklar iken bir kamera kaydının söz konusu dahi olamayacağını, gardiyanların yaka kameralarıyla geldiklerinde kendisine işkence yapıldığı sırada kayıt alındığını, daha öncesine ilişkin herhangi bir kayıt olmadığını, ancak parmağının kırıldığı sırada kamera kaydının olduğunu, bu görüntülerin var olmasına rağmen dilekçeye konulmadığını, 26 mart 2024 tarihindeki hücre değişikliği yapılmak istenildiği sırada bu keyfi uygulamaya karşı direndiğini, ancak idarenin zorla kendisini odadan sürükleyerek çıkarmaya çalıştığını; sol işaret parmağının elinin ters kelepçe yapılmak istendiği sırada kırıldığını, bileklerinin büküldüğü sırada parmağının da bilerek kırıldığını, sol işaret parmağında çatlak meydana geldiğini, bir ay boyunca atelde kaldığını, sonrasında "fizik tedavi uygulanması gerektiği" söylenerek fizik tedaviye sevk edildiğini, bir ay sonrasına fizik tedavi randevusu verildiğini, ancak kendisinin götürülmediğini; çamaşır ve bulaşık yıkama, temizlik ve benzeri işleri parmağının kırık olması nedeniyle yapamadığını, açlık grevinde olmasına rağmen tek başına bırakıldığını, arkadaşları H. Y. ve V. D.'in kendisine refakatçi olabileceğini söylediğini ancak kimsenin kendi bulunduğu koridora getirilmediğini, 4 ay boyunca tecavüzcü ve katillerle aynı koridorda tutulduğunu, bu 4 aylık süre içerisinde bütün değerlerine ailesine annesine her gün her saat küfürler edildiğini, penceresine şişe çakmak ayakkabı vs. şeylerin fırlatıldığını, binlerce hakaret ve tehdit ile karşı karşıya kaldığını, aynı koridorda bulunan bu kişilerin sürekli olarak kendisini taciz ederek açlık grevinde olduğunu bildiklerinden dolayı "yemekler çok güzel, harika, sıcacık geldi, keşke bir tabak daha olsa yesem, bu yemeği kaçırmazdım" gibi cümleler söylediğini, idarenin bu kişileri yönlendirdiğini, bu nedenle bu kişilerin her yemek sırasında böyle sözler söylediğini, bu tacizlerin her gün devam ettiğini; 05/07/2024 tarihinde V. D. ile aynı koridora alındığını, ancak yan yana olan hücrelere konulmadıklarını, hücreleri arasında bir uyuşturucu bağımlısı hükümlüsü olduğunu, ortak havalandırma sohbe veya etkinliklere çıkarılmadıklarını; şu an gelmiş oldukları aşamada 160 gündür açlık grevinde olduğunu, V. D.'in ise 154 gündür açlık görevinde olduğunu, limon bile sıkamadığını, kollarında ve bacaklarında kas kalmadığını, 5 dakika bile yürüyemediğini, sürekli sabit kalmakta vücudunun kitlendiğini, ayağa kalktığı anda baş dönmesi duyu kaybı ve kalp çarpıntıları oluştuğunu, nefes darlığı çektiğini, kalp çarpıntılarının kendisini uyutmadığını, gün içinde nefes alamadığını, her an ölecekmiş gibi hissettiğini, öğle saatlerinde de kalp çarpıntılarının göğüs kafesini zorladığını, dilinde yaralar ve kara lekelerin oluştuğunu, ağız içi yaralarının artmaya başladığını, 120 gün boyunca 2 adet alması gereken B-12 ilacını bir tane olarak alabildiklerini, B-1 Vitamin ilacının verilmediğini, 130 günün sonunda B-12 Vitamininin 2 adet verildiğini, B-1 vitamini vermeye başladıklarını, B-1 Vitaminini parayla aldığını, B-1 vitamini için 700 TL ödemek zorunda kaldıklarını, sese ve işığa karşı hassasiyetinin oluşmaya başladığını, en ufak şeye karşı veya işığa karşı başının ağrıdığını, bu ağrıların dayanılmaz hale geldiğini, bu nedenle başına bir çorap bağlamak zorunda kaldığını, şuan avukat görüş odasında yukarıda bulunan floresan ışıktan çıkan sesi bile duyduğunu, floresan ışıktan çıkan sestten dolayı şuan kendisini bir kaşıntının tuttuğunu; kendilerinin birinci kat denilen ara katta tutulduğunu, hücrelerine sadece bir saat ışığın vurduğunu, güneşin yalnızca bir saat hücreye sızabildiğini, sonrasında herhangi bir şekilde ışık ve havanın hücreye ulaşmadığını, burada nefes alamadığını, ve hava alması için sürekli pencerenin önünde

durduğunu, idarenin bir nefesi bile çok gördüğünü, pencerelerdeki çelik elek ve pervazlardan dolayı nefesi bile yarım yarım aldığını; deride yoğun dökülmelerin olduğunu saçlarında da yoğun dökülme olduğunu, kıllarının döküldüğünü, 40 kiloya düştüğünü, en son 10 gün önce tartıldığını, şu an bir buçuk kilo daha verdiğini düşündüğünü; idarenin vermiş olduğu limonların sürekli çürük olduğunu, çürük limonları bilinçli olarak gönderdiklerini, bu limonlar yüzünden sürekli bağırsak sorunu yaşadıklarını, ishal olduklarını ve lavabodan çıkamadığını, o yüzden 40 kilonun altına çok kısa bir sürede düştüğünü; kantinde şeker satılmadığını, sadece Konya şekerı adında taş kadar sert şekerin kantinde satıldığını ve bu şekerin çok kötü olduğunu, şekerı elini sürdüğü anda yataktan kalkamadığını, şekerin doğrudan mide ve bağırsak sorunu yarattığını, çok fazla kilo kaybına sebebiyet verdiğini, ağrı ve sancı yaptığını, kendi parasıyla kantinden çeşitli şekerler almak istediklerini, bunun için defalarca başvuru yaptıklarını ancak kantinde şeker satılmadığını, bu nedenle defalarca suç duyurusunda da bulduklarını, suç duyurularına karşı “kantinde şeker var” denildiğini, satılan şekerin çürük ve kötü olduğunu, içine ne konulduğu bilmediklerini, içinde tarçın, gül kurusu, gül yaprağı olduğuna dair açıklama olduğunu, açlık grevinde olan bir mahpusun gül yaprağını kabul etmediğini, jelibon sade akide şekerı ve marşmelov talep ettiklerini ancak müdürün “ben bunları aldımam” dediğini, bir ay öncesine kadar Konya şekerının de olmadığını, yeni getirildiğini kantinde verilen listede içecek konusunda her şeyin olduğunu, ancak kantin yazdıklarında hiçbir şeyin getirilmediğini, nane-limon, böğürtlen çayı gibi çayların olduğunu, ancak 4 aydır bunlardan hiçbirinin getirilmediğini, 2 aydır ıhlamur çayına ulaşamadıklarını, 1 aydır papatya çayının da bulunmadığını, zaten en fazla 2 ürün talep ettiklerini, ancak bunların da kantinde bulunmadığını, çünkü açlık grevinde ne kadar az ürün tüketirseniz daha sonra ortaya çıkacak olan rahatsızlıkların o kadar az olacağını bildiklerini, ancak hapishane idaresinin ürün çeşitliliğini bilinçli olarak arttırmaya çalıştığını, sürekli olarak kendilerine “dış kantinden alabilirsiniz” denildiğini, dış kantinden almak için talep ettiklerini ancak müdürün açlık grevine giren mahpusların yüzlerine “aldırmayacağım” dediğini; birinci müdürün sürekli olarak “size hiçbir şey aldırmayacağım” şeklinde tehditlerde bulunduğunu, kırmızı kalem, kalemtraş, mavi kapaklı şeffaf dosya için dış kantinde de olsa “aldırmayacağım” dediğini, geçen ay kendisine kıyafetler yollandığını, ancak hiçbir kıyafetinin kendisine verilmediğini, çorap ve iç çamaşırlarının elbiselerin içinde olması nedeniyle verilmediğinin söylendiğini, çorap ve iç çamaşırın kantinde satıldığını söylendiğini ancak daha önce de kantinde çorap ve iç çamaşırı satıldığını, kendilerine gönderilen kıyafetlerin verildiğini, ancak şu an keyfi bir şekilde kıyafetlerin bahane edilerek alınmadığını, bu kıyafetleri de ikinci müdürün “almayacağım” dediğini; suyun çamurlu bir şekilde aktığını, bu nedenle bu suyu da dışarıdan alabildiklerini, bu hapishanede akan su ile duş alan her bir insanın mutlaka deri hastalığına yakalandığını, sağlığının tehdit edildiğini, vanalardan akan paslı kötü kokulu bu kapkara sıvının bütün mahpuslar da saç dökülmesi sebebiyet verdiğini; açlık grevi süresince kendilerine 4 adet 1,5 litre su verildiğini, ancak bunun bu hafta içinde böyle verildiğini, daha önce sadece 2 adet 1,5 litre su verildiğini, 7 adet limon verildiğini, daha önce 3 adet limon getirildiğini ancak bu limonların tamamının çürük olduğunu, idareye limonların çürük getirilmemesini talep ettiklerini ancak idarenin de sürekli olarak “2 nolu açık cezaevinden getirildiğini, bu işelerin 2 nolu açık cezaevinin sorumluluğunda olduğunun” söylendiğini, “oraya başvurulması gerektiğini” söylediklerini, kendileri ve ailelerinin Adalet Bakanlığına ve Kırşehir 2 Nolu Açık Hapishanesine yüzlerce dilekçe ve başvurularının olduğunu ancak kendilerine yazılı olarak herhangi bir açıklama yapılmadığını, Kırşehir 2 Nolu Açık Hapishanesi müdürünün kendisinin suç duyurusuna ek olarak “şahsın yapmış olduğu suç duyurularının iddiaların asılsız ve gerçek dışıdır” şeklinde bir beyan gönderdiğini “limonlar gıda mühendislerince incelenmiştir, limonlarımız son derece tazedir” şeklinde cevap verdiğini; Kırşehir ve Nevşehir il sağlık müdürlüklerinin 3 farklı zaman diliminde farklı vanalardan YGC tipi ve 2 nolu açık hapishanesinden almış olduğu numunelerin olduğunu numune örnekleri sonucunda “insan sağlığına uygun ve içilebilir” denilerek bir sağlık raporu oluşturulduğunu, bu başvurularına karşı bahsedilen il Sağlık Müdürlüğünün numune sonucunda “içilebilir” raporunun her dilekçesine idare tarafından cevap olarak eklendiğini, başvuru ve suç duyurularına karşı “insan sağlığına uygun olup Rezan Şengül’ün iddiaları asılsızdır” şeklinde cevap verildiğini; suyun çamurlu ve çok kötü kokan bir şekilde akması hususunda 3 neden ile itirazda bulunduğunu bu nedenlerin;

1- Numunenin en erken bir yıl önce alındığını ve bu numune alma işlemi üzerinden bir yıl geçtiğini bu nedenle numune üzerinden mahpuslara cevap verilmesinin mümkün olmadığını,

2- YGC tipi hapisanesinden hiçbir numunenin alınmamış olduğunu 2 nolu açık hapisanesinden alınan numune ile mahpuslara suyun içilebilir olduğunu söylediğini ancak mahpusların hayatının ve sağlığının bilinçli olarak tehlikeye atıldığını,

3- Yaşamış oldukları sağlık sorunlarının gözle de görülebildiğini sırf su nedeniyle suyun sağlıksız olmasından dolayı sağlık sorunlarının yaşandığını bütün mahpusların şikayetçi olduğunu ve YGC tipi hapisanesinde kalan bütün mahpusların başvurularının bulunduğunu;

Hapishanede tutulan arkadaşlarıyla birlikte bir araya getirilmek için binlerce başvuru ve dilekçe yazıldığını, valiliğin cezaevi inceleme ve izleme komisyonunun bulunduğunu, Kırşehir Valiliği cezaevi izleme ve inceleme komisyonunun heyet olarak V. D. ve kendisini ziyarete geldiğini ve kendilerine “ne yapabiliriz?” diye sorduklarını, o zaman açlık grevinde 100. günlerinde olduğunu “dermanım kalmadı, en azından bir araya gelelim” dediğini, ancak heyetin bu talebi yerine getirmediğini; YGC tipi hapisanesinde üçlü odalarda kendine ait havalandırmaları olan hücreler olduğunu, ancak bu havalandırması olan üçlü odalarda sadece mafyaların kalabildiğini, kendisine ait havalandırması olan 20 odanın bulunduğunu, bu 20 odanın üçüncü katta E blokta bulunduğunu, bu üçlü odaların kendilerine verilmediğini başka bir blokta da zemin katta havalandırmaya açılan tek kişilik hücrelerin bulunduğunu, bu hücrelerin F tipine benzeyen bir yapısının var olduğunu, güneşin doğusunda ve batısında mahpusların buraya çıkarıldığını, bunu çok net bildiklerini, özellikle Oltu YGC Tipi Hapishanesinde bulunan mahpusların buna şahit olduklarını ve kendilerine mektupla bu durumu yazdıklarını, kendilerinin bu tip havalandırmaya açılan zemin katta bulunan tekli hücreler veya üçüncü katta bulunan üçlü odaların var olduğundan haberdar olduklarını, bu havalandırmaya açılan odalarda tutulmak için Kırşehir Valiliği cezaevi inceleme ve izleme komisyonuna bu hücrelere gitmek istediklerini söylediğini, Kırşehir Valiliği cezaevi izleme ve inceleme komisyonunun da açlık grevinde olan V. D. ve R. Ş.'ü “Bu odalara alın” diye tavsiye verdiğini, ancak 1.müdürün “ben nefes aldığım sürece bunlar asla bir araya gelmeyecek” dediğini; ailesinin kendisini ziyarete gelmek için kredi çektiğini çok büyük bir mücadele ile kendisinin gördüğünü, 3 arkadaş görüşü yazdığını ancak güvenlik gerekçesiyle bu görüşlerin de reddedildiğini, sulh ceza hakimliğine itirazda bulunduğunu ancak bu itirazın da reddedildiğini, 3 görüşçü içinde Ankara İl Emniyet Müdürlüğü'nün bu şahıslar hakkında yürütülen soruşturmalar bulunduğunu şahıslar ve tutuklu arasında örgütsel bağ kurma olabilir bu nedenle görüşçüsünün uygun olmadığına dair raporlar oluşturulduğunu ancak soruşturmanın ne olduğu konusunda herhangi bir açıklama yapılmadığını sadece uygun değildir yazıldığını bunun insan haklarına aykırı olduğunu düşündüğünü ancak hiçbir işlem yapılmadığını ve kendisinin tamamen izole ve tecrit altında tutulduğunu sese yabancılaştığını hiç kimsenin sesini duymadığını sadece aile görüşünde bir ses duyabildiğini ve insan Hakları Derneği avukatları ile sohbet etme imkanı bulduklarını başka hiç kimsenin sesini duymadıklarını; sağlık durumlarının çok hızlı bir şekilde kötüleştiğini kendisinin ve V. D.'in açlık grevine başladıkları sırada 56 kilo olduklarını, 150 günde 40 kiloya düştüğünü, normalde 200 ve 250 günde durumlarındaki değişimin bu halde gözlemlenebileceğini ancak kendilerinin koşullar kötü su ve hapisane idaresinin keyfi uygulamalarıyla sağlık durumlarının çok çabuk kötüleştiğini ve bu hale geldiklerini; sağlık kontrollerinin sıklaştırmak istediğini her gün kontrol edilmek istediklerini, kendilerinin de zorla müdahale yapılmaması için buna karşı çıktıklarını idarenin sürekli kendilerini düşündüklerini iddia ettiğini, açlık grevinde olan mahpusların sağlığının kendileri için çok önemli olduğunu vurguladıklarını, ancak mahpusları sakat bırakmak için işlerinin dahi verilmediğini; içinde buldukları halin sağlık açısından risk teşkil ettiğini, bu nedenle kendilerinin düzenli olarak periyodik olarak bir doktor kontrolü ve gözetimi altında olmaları için hastaneye sevk edileceğinin söylendiğini, rızaları olsa da olmasa da müdahale etmeye dair zorla müdahale gerekliliğine dair rapor tutulacağını söylendiğini, örneğin “bunların sağlık sorunları vardır o yüzden serum vuracağız” şeklinde raporlar oluşturulduğunun söylendiğini; 27/08/2024 tarihinde Kırşehir İl Sağlık Müdürlüğü'nden 4 kişilik doktor heyetinin geldiğini ve sadece “biz sizin yerinizde olsak açlık görevini bırakıp hemen gider kebab yeriz, Denizler, Mahirler yetmişlerde kaldı, Berlin duvarı yıkıldı, komünizm yıkıldı siz neyin peşindesiniz” dediklerini, bu hafta yine geldiklerini ancak kendilerinin İl Sağlık Müdürlüğü ile görüşe çıkmadıklarını, çünkü etik kuralları çiğneyen insanların onurlarını çiğneyen insanların karşısına çıkmak istemediklerini, kendilerinin hasta olmadığını ve direnişçi olduğunu, gerçekten bağımsız ve hekimlik onuruna bağlı olan Türk Tabipler Birliğinin göndereceği vicdanlı ahlaklı insanlara muayene olabileceğini, heyetin “o zaman siz bilirsiniz, görüşeceğiz başka türlü görüşürüz” zorla müdahale ve hastaneye kaçırma tehdidinde bulduklarını; kendilerinin tutuklu olduğunu dosyalarının İstanbul'da

olduğunu, avukatlarının da İstanbul'da bulunduğunu, ailelerinin de Kırşehir'e uzak yerlerde yaşadığını ancak kendilerinin Kırşehir'de tutulduğunu, kendilerinin burada ne işi olduğunu idarenin de söyleyemediğini, zorla müdahale ile kendilerini sakat bırakmaya ve zihinsel olarak engelli hale getirmeye çalıştıklarını; İdarenin haberlerin çıkmasından çok rahatsız olduğunu "buranın işkencehane olarak görülmesinin onları üzdüğünü" söylediğini ancak buranın işkencehaneden de beter bir yer olduğunu, hapisanenin fiziki koşulları ve insan psikolojisi üzerine etkilerini insan hakları derneğinin daha iyi bildiğini, zaten konuşmaya daha fazla gücü kalmadığını; 40 kilonun altına inmenin iç organlarına kalıcı zarar verilmesi demek anlamına geldiğini, bundan sonraki hayatında ilaçlarla yaşamak zorunda kalmak anlamına geldiğini, bir daha yemek yiyememe ihtimalinin olduğunu, bu günden sonra az bir süre kaldığını düşündüğünü, ses gürültü ışığın her gün fiziksel işkence oluşturduğunu, çok az çeşit sıvı kullanımı ve çok az şeker (toz şeker) kullanımı 120 gün geçtikten sonra verilen B 12 kullanımı ile bu kadar az günde bu kadar fazla kilo verip fiziksel olarak mahvolmalarının, bu hapisanede bu kadar az sürede bu hale gelebileceklerini herkesin bilmesini istediklerini" aktarmıştır.

V. D. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Açlık grevinin 155.gününde olduğunu, 40 kiloya düştüğünü, zaman zaman şeker verilmediğini, verdikleri limonun besin değerinin iyi olmadığını, sağlıksız limon verildiğini, B1 vitaminini açlık grevinin 130. gününde alabildiklerini, kulaklarında gün içinde sık sık duyma problemi yaşadığını, ağır halsizlik yaşadığını, bacaklarında ağrı ve uyuşmanın olduğunu, biraz fazla oturunca kaskatı kesildiğini, hayati riski olduğunu açlık grevinin kritik eşiğe geldiğini, tutuklu olmasına rağmen YGC tipi hapisanede ve odada tek tutulduğunu, yanına bir refakatçi verilmediğini; 2 Ekim'de davasının olduğunu, tahliye için duruşmanın öne çekilmesi hususunda çağrı yapılmasını, duruşmaya geliş-gidişlerde sağlığını bozmayacak bir araç tahsis edilmesini istediğini" aktarmıştır.

C. A. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olduğunu, daha önce farklı koridorlarda tek başına tutulduklarını koridorda adli ve İŞİD ten hüküm giymiş mahpuslara birlikte tutulduğunu, şu an 6 ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olan mahpusla birlikte taraflı denilen koridorda kaldığını, aynı koridorda M. K., S. Ş., S. P., S. T., C. E. ile tutulduklarını, günde yalnızca bir saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, YGC Tipi Hapishanesinde çok az uyaran olduğunu ve psikolojilerinin bozulduğunu taraflı koridor denilen diğer mahpusların da yakın koridorlara gelerek bir arada tutulmak istediklerini, bunun için başvuru yaptığını, bu koridora gelmeden önce zemin katta tutulduğunu, çelik eleklerle örülü pencereden hiçbir şekilde havanın dahi geçmediğini, pencereden avluyu bile göremediğini, o zaman psikolojisinin daha da kötü etkilendiğini, şu an birinci katta tutulduğunu, pencereden çok az bir hava geçebildiğini, ancak çelik elek tellerden en fazla bir pipetin geçebileceğini, hücre içerisinin sürekli havasız kaldığını, giysilerini kurutmanın mümkün olmadığını, pencerenin pervazının sürekli kir tuttuğunu, ancak bu çelik elekler yüzünden orayı temizleme ihtimalinin de bulunmadığını, içeriye de sürekli o tozun girdiğini, bu nedenle içerisinin de sürekli kirli olduğunu, idarenin kendilerine hiçbir hijyen malzemesi vermediğini, kendi imkanlarıyla kantinden temizlik malzemesi aldıklarını, ancak kantinde de sınırlı temizlik malzemesi bulunduğunu, hücre dışındaki koridorların sürekli kirli olduğunu, idare tarafından da temizlenmediğini, havalandırmanın da sürekli kirli tutulduğunu, kendilerinin havalandırmayı temizlemek istediklerini, ancak idarenin "dışarıdan ve içeriden hiçbir şey getirilip götürülmeyeceğini" söyleyerek bunu reddettiğini, idarenin mahpusları sürekli olarak hareketsiz bırakmak istediğini, bu temizlik işinin bile bir faaliyet olduğunu düşündüğünü, temizliği bile mahpuslara yaptırmadığını; bu hapisanede faaliyet olarak hiçbir şeyin yapılmadığını, sadece 2 ayda bir 1 saat olacak şekilde kapalı spor yapıldığını, ayda 2 kere de kapalı görüş yapılabilirdiğini, ancak ailelerin uzakta olmasından dolayı bunun da imkansızlıklardan dolayı yapılamadığını, atölyelerin açılmadığını; özellikle İskenderun'da 9 yıl boyunca tek başına ve YGC Tipi Hapishanesinden daha dar bir hücrede kaldığını, deyim yerindeyse 9 yıl boyunca ayakta uyuduğu ve ayakta kaldığını zihin daralması ve beyin küçülmesi gibi sorunlar yaşadığını düşündüğünü; hastaneye sevkler sırasında ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya kaldıklarını, giden mahpusların da kapıdan geri geldiğini, jandarmanın da mahpuslara "ne olacak bir kere ağızınızı açsanız" dediğini, kendisinin de herhangi bir şekilde hastaneye sevk edilmek istemediğini, ağız içi arama dayatması nedeniyle tedaviye erişme tedavi olma imkanlarının ellerinden alındığını; televizyon kanallarında hiç bir şeyin olmadığını, çok az sayıda TV kanalının olduğunu, saçma sapan müzik kanalları verildiğini, kendisinin de bu nedenle televizyon izlemediğini, uzun süre yalnız kaldığı için mizah dergileri okumayı sevdiğini, ancak mizah dergilerinin de kendisine vermediğini, dış kantinden de

sürekli mizah dergisi yazdığını, dergi isimlerini bildirdiğini ancak bu mizah dergilerinin kendisine verilmediğini, bu mizah dergilerini yazdığında kendisinden paranın kesildiğini ancak bu mizah dergileri geldiğinde de incelenecek denildiğini, incelemeyen sonra “müstehcenlik var, Atatürkçülük propagandası yapıyor” gibi nedenlerle parası kesilen dergilerin kendisine verilmediğini; kantinde sınırlı sayıda ve çok pahalı ürünlerin olduğunu 10 kalem eşyadan sadece ikisinin getirildiğini, başkaca bir şey bulunmadığını, kendisinin de her hafta aynı şeyleri yazdığını, zaten farklı bir şey yazdığında da getirilemeyeceğini bildiğini, bunun bir ezbere dönüştüğünü, kesinlikle hijyen malzemelerinin de bulunmadığını buna da alıştığını; aile görüşüne çıkmadığı için hücre cezası verildiğini, ancak infaz hakimliğine itiraz ettiğini infaz hakimliğinin de ifade özgürlüğü kapsamında olduğundan dolayı hücre cezasını kaldırdığını, zaten hücre cezasını da yine kendi hücrelerinde çektiğini, 2171 yılı tahliye yılı olduğundan dolayı bunun kendisi için hiçbir şey ifade etmediğini ancak haksızlık olduğunu düşündüğü için itiraz ettiğini, ifade özgürlüğü nedeniyle de bunun kaldırıldığını; yine mahkemeye çıkmak istemeyen mahpuslara hücre cezası verildiğini, aynı şekilde infaz hakimliğinin “ifade özgürlüğü kapsamında” diyerek bu hücre cezalarını kaldırdığını” aktarmıştır.

M. Z. ile 05.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde; “3 hafta önce İ. T., A. İ., Z. Ş., M. Ş. Y. ve M. Ç. ile birlikte aynı koridorda hücrelerde tutulduğunu, günde yalnızca bir saat hep birlikte havalandırmaya çıkarıldıklarını, şu an hapishanenin en ucunda herkesten uzak izole bir alanda olan hücrede tutulduğunu; 3 hafta önce hücrelerine zorla girilerek radyosunun alıp götürdüğünü, sonraki gün havalandırmada iken İ. T.’ün havalandırmadan alarak odaya götürdüklerini, odanın altını üstüne getirdiklerini her şeyi yere fırlattığını her şeyin içine bakılarak detaylı bir arama yapıldığını, her ay 2 genel bir de detaylı arama olmak üzere 3 arama yapıldığını ancak bazı mahpuslar için ayrıca odaların arandığını, aramaların tamamının dedektörle yapıldığını, arama sonrasında ikinci müdürün “sizi öyle bir yere atarım ki gün yüzü göremezsiniz” dediğini; 26.08.2024 tarihinde lokal kapı panelindeki diyafondan kendilerinin arandığını “M. Z., İ. T. ve M. Ş. Y., eşyalarınızı toplayın başka bir hücreye gidiyorsunuz” denildiğini, kendilerinin de “müdür gelsin, müdürle görüşelim” dediğini, bunu söyler söylemez gardiyanların odaya saldırdığını, çok sayıda gardiyanın tek tek odalara girerek mahpusları zorla götürmeye çalıştığını, gardiyanların hücreye girer girmez kendisini ters döndürüp ellerini arkaya doğru bağladıklarını, kollarını büküklerini, kendisini yere attıklarını ve zorla yerde sürüklediklerini, kendisinin de bu nedenle slogan attığını ve hapishanenin en sonuna doğru kendisini götürdüklerini, sol kolunun dirsek altından eline kadar olan kısımda 4 tane büyük ameliyat geçirdiğini, idarenin sol dirseğinden eline kadar çok fazla ameliyat geçirdiğini bildiğini, hücreye götürene kadar kollarının bükülü halde elinin arkadan bağlı bir şekilde sürüklendiğini ve adlielerin olduğu koridora atıldığını, kolunun kırılabileceğini, dahası kırılmaya çalışıldığını bunun işkence olduğunu; diğer mahpuslara ne yapıldığını görmediğini, arkadaşlarından haber almak istediğini, arkadaşlarına faks gönderdiğini ancak aynı hapishanede olan arkadaşlarından bir haftadır haber alamadığını; R. M. ve H. adında yabancı uyruklu mahpusların telefona gider gitmez 5 saniye içinde telefonların kapatıldığını, hiç bir şey konuşmadıklarını ve ailesiyle görüşemediğini; idarenin 26.08.2024 tarihinde 45 odaya saldırdığını, radyoları el konulduğunu, örgütsel bağlantı kurularak dışarı ile diyaloga geçme bahanesiyle soruşturma açıldığını; 29.08.2024 tarihinde kolu ve elindeki ağrının dayanılmaz olduğunu, 3 gün sonunda revire gittiğini kolunun filminin çekildiğini merhem yazdıklarını, doktorun kendisine “kolunda çok bir şey yok, biraz acımış” dediğini ancak kendisinin olaydan 3 gün sonra revire götürüldüğünü, acil hastaneye götürülmek için 2 kere başvuru yaptığını, şifahi olarak da baş gardiyana 3 kez “hastaneye götürülmek istediğini” söylediğini, bu çabaların ardından üçüncü günün sonunda hastaneye götürüldüğünü, gardiyanların kendisiyle birlikte doktor muayenesine katıldığını, kendisinden önce gardiyanların doktorla konuştuğunu, sürekli doktora kendisiyle ilgili şeyler söylendiğini, doktorun da gardiyanlara “susun” dediğini daha sonra sustuklarını ağız içi arama nedeniyle hastaneye sevk edilmek istemediğini; hapishaneye Birgün gazetesinin geldiğini, mahpuslara ilgili haberlerin kesildiğini, sonrasında Birgün gazetesinin kendilerine verildiğini, bu gazetenin hapishane ile ilgili haberlerinin kesilerek verilmesi konusunda DEM Partiye başvuru yaptığını, ancak başvurusuna el konulduğunu, bununla ilgili el koyma kararını infaz hakimliğinin onayladığını; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu Müdürlüğü’nün 15.08.2024 Tarihli 2024/203 sayılı kararında “Halkın gazetesi Birgün” gazetesinin beşinci sayfasında ve ayrıca gazetenin dokuzuncu sayfasında ekte bulunan haberler nedeniyle bu doğrultuda yer alan haber metninde adı geçen hükümlüler kurumumuza 24.02.2024 tarihinde gelmiş olup halihazırda kurumumuzda bulunmaktadır kurumumuz bünyesinde ağırlaştırılmış müebbet özel güvenlik gözetimine tabi olan 9/3 kapsamında cezası infaz edilen hükümlü tutuklular çıkar amaçlı ve organize suç örgütü üyeleri ile terör örgütü mensupları

bulunmaktadır, bu sebeple medya haberlerine konu olan hükümlü ve tutuklular kurumumuzda bulunan ve çeşitli suç türlerinin yer aldığı diğer hükümlü ve tutuklular tarafından tanınmasının can güvenliği açısından sorun oluşturabileceği değerlendirilmiştir. Aynı zamanda belirtilen bu durumun kurumumuzun güvenliğini meydana gelebilecek isyan, açlık grevi, gibi toplu aylarda tehlikeye düşüreceği ihtimali göz önünde bulundurularak bahsi geçen gazetenin yukarıda belirtilen sayfada bulunan haberlerin çıkarılarak gazeteyi kurum aracılığıyla almayı talep eden hükümlü ve tutuklulara verilmemesine kararın ilgili hükümlüye tebliğ edilmesine” şeklinde karar verildiğini; hapishane idaresinin diğer mahpuslar tarafından tanınmalarının can güvenliği açısından uygun olmadığını düşündüğünü ve buna ilişkin karar verdiğini, ancak kendilerini adli mahpuslarla birlikte aynı koridorda tuttuklarını, aynı koridorda iken yine can güvenliğinin hiçe sayıldığını, idarenin her şeye bir kılıf uydurarak bahaneler ürettiğini; bu hapishanede kitaplara el konulduğunu bahane olarak da “moral ve motivasyon örgütlenmeye sebep verilecektir” şeklinde gerekçeler uydurulduğunu, bazen de “Atatürk ilke ve inkılaplarına aykırı örgütsel bağı kuvvetlendiren kitaplar olması nedeniyle” şeklinde gerekçelerle kitaplara el konulduğunu, el konulan kitaplar arasında hiçbir yasaklı kitabın bulunmadığını; hapishanede dilekçelerine başvurularına ve mektuplarına el konulduğunu, evrak kayıt numarası verilmediğini, iadeli taahhütlü mektuplarda da İade koçanlarının taraflarına verilmediğini, bu nedenle bu başvurular ve mektupların akıbetinin de bilinmediğini, idareye sorulduğunda “bize sormayın gönderilip gönderilmediğini bilmiyoruz” dediğini; DEM Parti, TİHEK, TBMM, CHP, Adalet Bakanlığı gibi kurumlara başvurular yaptığını, ancak bunların da gönderilip gönderilmediğini bilmediğini, bunun için suç duyurusunda bulduklarını, ancak hiçbir cevap alamadıklarını, cevap alamadığı için de bir üst merciye başvuru gibi bir imkanlarının da bulunmadığını, idarenin bunu bir kural haline getirdiğini ve bilinçli olarak fiili olarak başvuru haklarının ellerinden alındığını” aktarmıştır.

H. A. ile 27.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde; “Yakın zamanda baskın şeklinde yapılan aramada radyolarına el konulduğunu, akabinde siyasi olarak tabir edilen tüm mahpusların oda ve bloklarının değiştirildiğini, bu yüzden havalandırmaya da tek başına çıkarıldıklarını, zaten sınırlı olarak kullanılan sosyal faaliyet ve etkinliklerin bu tarihten sonra yasaklandığını, mahpusların birbiriyle temas etmemesi adına her türden yolun denendiğini, oda değişimleri sonrası yan koşullara adli mahpusların getirildiğini, her bir siyasi mahpusun koridorlarda İŞİD veya adli mahpus özellikle istismar ve cinayet faillerinin mahpuslarla beraber tutulduğunu, ses yalıtımının çok düşük olduğunu, odalarda adli mahpusların tahrik ve tahkir içerikli tavırlarının olduğunu, hapishanede bulunan aynı cezalardan ceza almış olan mahpuslarla birlikte aynı koridorda bulunmak istediklerini, idarenin bunu kabul etmediğini, bundan dolayı mahpusların 10 gündür saat 11:00, 14:00 ve 16:00 da kapı vurma ve aynı saatlerde günde 3 defa slogan atma şeklinde eylem yaptıklarını, taleplerinin siyasi mahpuslarla aynı blokta tutulmak olduğunu ve sosyal faaliyet ve etkinliklerin başlatılması olduğunu; Ş. U. ile R. M.’un 21 gündür açlık grevi eyleminde olduklarını, taleplerin karşılanmaması halinde eylemin dönüşümlü ve süresiz olarak sürdürüleceğini, bu uygulamaları protesto etmek için her gün kapılara vurarak eylem yaptıklarını, eylem nedeniyle haklarında soruşturma başlatıldığını ve disiplin cezaları verilmeye başlanıldığını, açlık grevinde olan mahpusların spor hakkından verilmediğini, açlık grevinde olan mahpuslara açlık grevi işesi yerine ölüm orucu işesinin verildiğini; atölye ve kursların öğretici bulunmadığı gerekçesiyle açılmadığını, devam eden kurslara ise sınırlı sayıda kayıt alındığını, suç tipine göre yapılan alımlarda da örgütlü olarak bilinen mahpusların alınmadığını, tarafsız mahpusların kurslardan yararlandırıldığını; FETÖ/PDY suçundan hükümlü olanların bloklara 6’şar oda 2 kat şeklinde yerleştirildiğini, spor ve havalandırmaya 6 kişilik gruplarla çıkarıldıklarını ve 3 saate kadar havalandırma hakkından yararlandırıldıklarını ancak kendilerinin tek başlarına spor ve havalandırma faaliyetlerinden yararlanabildiklerini, kapalı spor sahasına da 2 ayda bir 40 dakika çıkarıldığını açık spora da tek başına ayda bir 40 dakika çıkarıldığını tek başına çıkarıldığı için de spor hakkının olup olmadığının bir öneminin olmadığını; atölye hakkı için bütün mahpusların başvuruda bulunduğunu ancak siyasi mahpuslara her seferinde “örgütsel faaliyetlerde bulunabilir” şeklinde bir gerekçe ile atölye hakkının kullanılmadığını; kargo ile kendilerine gönderilen çoğu eşyanın kantinde var denilerek geri gönderildiğini; su sorununun artarak devam ettiğini, suyun kapkara bir sıvı olarak aktığını, daha da kötüleştiğini, ancak çok fazla sorunları olduğu için su sorununun dahi tali kaldığını, güneş paneli olduğunu ve suyun güneş paneli ile ısındığını, ancak 6 gün boyunca sıcak suyun kesildiğini, 2 gün önce geldiğini, bu su kesintilerinin böyle devam edeceğinin söylendiğini; hapishanede odaların kendilerince “tekli mezarlık” olarak tarif edildiğini, pencerelerin parmaklık haricinde elek şeklinde teller ile örülü olduğunu, içeriye hava ve gün ışığının dahi girmediğini, bu sebeple odaların rutubetli olduğu, çamaşırlarını

dahi kurutamadıklarını, 3'lü odalarda mahrem ve ortak alanları gören ve 24 saat kayıt alan kameraların mevcut olduğunu, bu sebeple 3'lü odalarda kalmayı kabul etmediklerini; hapishaneye getirildiği günden itibaren 3 ay tek başına tutulduğunu, sonrasında koridorda 3 mahpusla beraber havalandırmaya çıkarıldığını, radyolar toplandıktan sonrada bugüne kadar tek başına tutulduğunu ve havalandırmaya tek başına çıkarıldığını, bazı zamanlarda arkadaşlarının sesini duyabilmek için bağırdığını, bağıırır bağıırmaz bütün gardiyanların gelerek camı kapattığını, bağıırmasına bile müsaade edilmediğini, yine sürgün gelen mahpusların 2 ayı geçkin sürelerle diğer mahpusların haberleşemeyecek şekilde tecritte tutulduğunu; içeride en fazla 12 kitap bulundurulabildiğini, sürgün geldiklerinde kendilerine ait kitaplara "inceleyeceğiz" denilerek el konulduğunu, ancak 1 yılı aşkın süredir kitaplarının kendilerine verilmediğini, ücret karşılığı satın alınan dergi ve gazetelerde keyfi olarak köşe yazıları yahut bazı kısımların kesilerek verildiğini, itiraz ettikleri halde "sakıncalı bulduk" şeklinde bir gerekçe ileri sürüldüğünü, Kürtçe kitapların verilmediğini, itiraz edildiği halde "ücretini karşılırsanız çeviriye gönderdikten sonra sakıncalı bulunmadığı halde veririz" şeklinde geri bildirim yapıldığını; Halk TV ve TELE1 adlı kanal yayınlarının verilmediğini, mahpusların talebi üzerine idarenin sinema kanalı verdiğini, sinema kanalı verilince de FOX TV'nin kaldırıldığını mahpusların tekrar FOX TV istediğini ancak idarenin kendilerine "FOX TV gelirse sinema kanalı gider" diye tehdit ettiğini, kurum içine gönderilen mektupların en az 20 gün sonra ulaşabildiğini" aktarmıştır.

S. A. ile 27.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde;

"Sırtında 4 fıtık boynunda da 3 ve tayin olduğunu, kendisine ilaçlar yazıldığını ve doktorun bir yıl boyunca bu ilaçları kullanması gerektiğini söylediğini ancak Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevine sevk edildiğini, buradaki doktoru ilacı 7. ayında kestiğini, doktora durumunu anlattığını, revire çıktığında doktora tekrar durumu söylediğini, doktorun da kendisine kalemi fırlattığını, kendisinin de "kalemi niye fırlatıyorsunuz?" dediğini, doktorun da kendisine "siktir git" dediğini doktorla bir tartışma yaşadığını, gardiyanların içeriye girdiğini, doktorun tartışma sırasında kendisine "oğlum" dediğini, kendisini rencide ettiğini, üstünlük kurmaya çalıştığını, bu konuda il sağlık müdürlüğüne dilekçeler yazdığını ancak doktorla bu tartışması nedeniyle kendisini 11 günlük hücre cezası verildiğini, "kendisine verilen cezada ilacın dozunu arttırmak istiyor, bu nedenle tartışıyor" denilerek gerekçe oluşturulduğunu, ancak kendisinin hastaneye gitmek için ısrar ettiğini, İl Sağlık Müdürlüğü'ne ve Sağlık Bakanlığı'na ilacın verilmesi için rica ettiğini, ancak doktorun bunu kabul etmediğini, kendisine verilen hücre cezasını da doğru olmadığını, yazdığını ancak talebinin reddedildiğini; revirdeki doktorun kendisi için "ilaç bağımlısıdır ilacın verilmesi uygun değildir" yazdığını, revirdeki doktorun haksızlığını bastırmak için kendisine iftira attığını, bu nedenle müdüre çıkmak istediğini ve müdürle görüştüğünü, olayları tek tek müdüre anlattığını "ben ilaç bağımlısı mıyım ben kendime bilerek zarar verir miyim" diye sorduğunu müdürün de "Sinan biz seni tanıyoruz öyle bir adam olmadığını biliyoruz ama doktor tayin istiyor, tayini yapılmayınca da mahpuslara sarıyor" dediğini; kendisinden sonra Eyüp Akyar adlı mahpusun revirdeki bu Gökhan adlı doktora görüldüğünü, E. A.'a "Sen Nerelisin" diye sorduğunu, E.'ün de "Diyarbakır" dediğini doktorun da "ben de Karadenizliyim ona göre konuş" dediğini, revirdeki bu G. adlı doktorun E.'e bağırdığını, üzerine yürüdüğünü, yine aynı gün Ç. A. adlı mahpusun da muayene olmak için revire gittiğini Ç. A.'a da Diyarbakır doğumlu olması nedeniyle bağırdığını ellerini masaya koyarak müdürü gibi konuştuğunu ayağa kalktığını Ç. A.'ın üzerine yürüdüğünü; mahkumlardan H. R.'in Vertigo hastası olduğunu, vertigosu tuttuğu zaman acile bastığını, doktorun "acil durumlar dışında gelemezsiniz" dediğini, H.'in de mecburen revire çıktığını, revire de her ayın 15 inde çıkarıldığını, yaklaşık 2 hafta önce ayın 15 inde revirdeki Gökhan adlı doktorun "şu an ağrın sızın var mı" diye sorduğunu, H.'in de "şu an ağrım yok" dediğini, doktor G.'in da "ağrın sızın varsa gel o zaman" dediğini, H.'in de "2 haftada bir vertigonun tutuyor, 15'inde ağrım yok ki hocam bir ilaç yaz en azından 15 inden başka bir gün gelemiyoruz zaten" dediğini doktorun da bağıırarak H.'e küfrettiğini; 2 ay önce fizik tedaviye sevk edildiğini, revirdeki doktorun "seni algolojiye sevk edebilirim, sevk raporu için de başına bir şey gelirse yolda bir şey olursa sen sorumlusun, sen bilirsin" dediğini, kendisinin de sevki kabul ettiğini, revirdeki doktorun "ben raporunu yazamam, sorumluluğu kabul etmiyorum" dediğini, bu nedenle sevk yazmadığını kendisinin kampüsteki fizik tedaviye gönderildiğini; mahkumlardan Ç. A.'ın fıtık ameliyatı olması gerektiğini, ancak tekli hücrelerde tutuldukları için ameliyattan sonra refakatçisi olması gerektiğini, refakatçi verilmezse ameliyat olmak istemediğini, ancak idarenin refakatçi kabul etmediğini ve bu nedenle Ç.'in de ameliyatı kabul etmediğini, devirdeki doktorun bunu duyması üzerine "o zaman ilacını keseriz" dediğini, Ç. aslanın ilacının kesildiğini; tek başına tutulduğunu havalandırmaya bir saat yine tek başına çıkarıldığını, mutlak bir tecrit altında olduklarını sık sık bu konuda başvuru yaptığını, dilekçeler yazdığını, ancak kendisine 9/3'lü denildiğini "9/3'lü olmaktan çıkmadan tek başına

çıkartılacak” denildiğini; hapisnede aynı suçtan insanların var olduğunu o zaman aynı suçtan hüküm giyen ve hapisnede tutulan mahpusların yan yana getirilmesini istediklerini ve yan yana getirildiklerinde beraber havalandırmaya çıkabileceklerini, bunu idareye de anlattıklarını ancak idarenin ısrarla 9/3 lü (dokuza üçlününün) dediğini; karikatür çizdiğini, bunun kendisine iyi geldiğini ancak karikatürlerini el konulduğunu el konulduğu için istediği yerlere gönderilmediğini en son Hüseyin Aykol’a gönderdiğini beşine el konulduğunu sadece 3 karikatürünün gönderildiğini” aktarmıştır.

M. Ş. Y. ile 27.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde; “Ağustos ayında hücrelerine zorla girilerek radyolarının toplandığını, bu radyoların bahane edilerek siyasi mahpusların birbirinden en uzak olacak şekilde konuştuklarını, aslında radyonun bahane edildiğini, radyolar toplandıktan 26 Ağustos’ta sonra hücrelerine zorla girildiğini, hücrelerine girilir girilmez ellerinin ters kelepçe yapıldığını, ayaklarından sürüklendiğini, kendisinin başka bir hücreye zorla atıldığını, sağ bileğinden dirseğine kadar ezilmeye çalışıldığını, bu sırada parmağının kırıldığını; 26 Ağustos’tan beridir koridorda sadece kendisinin siyasi mahpus olduğunu, bu nedenle açık spora ayda bir defa 40 dakika tek başına çıkarıldığını ve kapalı spora da tek başına 2 ayda bir 40 dakika çıkarıldığını, havalandırmaya günde bir saat olacak şekilde tek başına çıkarıldığını, arkadaşlarıyla aynı koridorda olacak şekilde tutulmalarını talep ettiğini, bunun idare tarafından reddedilmesi üzerine kapı vurma veteran atma eylemine başladıklarını, gardiyanın kapı vurma eylemi sırasında hücrelerine kadar gelerek “sen herkesten daha çok vuruyorsun, kapı kırılacak, bak senin için tekrar geleceğim” dediğini, her gün mazgalları açarak bunu söylediğini; su sorununun katlanılmaz bir hale geldiğini, sadece çamur yüzünü yıkayamadığı ve banyo yapılamadığını, eskisinden daha kötü hale gelen su problemi çözülmesini talep ettiğini; hastaneye sevk sırasında ağız içi arama dayatması yapıldığını, bu ağız içi davranma dayatması nedeniyle hastaneye götürülmediklerini; spor, sohbet, atölye sosyal faaliyetler etkinliklerinin hepsinin yasaklandığını” aktarmıştır.

İ. T. ile 27.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yapılan avukat görüşünde; “53 siyasi mahpus olduklarını; geceleri 3 saat aralıklarla kapıların sert biçimde kapatılarak, gürültü çıkarılarak, ışıklar açılarak odalara girildiğini, bu uygulama sebebiyle gece uykusu uyuyamadıklarını; hasta mahpusların hastaneye sevk edilirken ağız içi arama dayatmasına maruz kaldıklarını, bu nedenle hasta mahpusların tedavilerinin engellendiğini, jandarmanın mahpuslara komut verdiğini, “ceketini salla, ayakkabılarını çıkar, sağa dön, sola dön” gibi emirler verdiğini, bunu siyasi mahpusların kabul etmediğini, bu nedenle hastaneye götürülmediklerini ve daha sonrasında ağız içi dayatmayı reddeden mahpuslara soruşturma açıldığını; kendisinin boyun fıtığı ve bel fıtığı raporlarının olduğunu, raporlu bir yastığının olduğunu ve dikili olduğunu, buna rağmen bu yastığının götürüldüğünü, bambaşka kirli bir yastığın kendisine getirildiğini, kendi yastığının getirilmediğini; 25/09/2024 tarihinde hücrelerine köpek getirildiğini ve köpekle arama yaptıklarını, eşyalarının tamamını yere attıklarını, her yeri darmadağın ettiklerini, eşyaların üzerinde zıpladıklarını, haftada en az 2 defa arama yapıldığını, aynı şekilde eşyalarının darmadağın edildiğini, hücrelerinde bulunan çay ve şekerin bile yerlere döküldüğünü, ancak şimdiye kadar köpek getirilmediğini, çarşamba günü ki aramada köpeğin de olduğunu, köpeğe her yerin koklaştırıldığını, kendi odasının haftada en az 2 defa arandığını, aramaların infaz koruma memurları tarafından agresif biçimde eşyalar dağıtılarak yapıldığını, aramalar sırasında kurumlara göndermek üzere kaleme alınan dilekçe ve incelemelerden geçen mektuplarına dahi el konulduğunu; ihlallere ilişkin İnfaz Hakimliği ve Savcılık şikayetlerinin ilgili mercilere gönderilmeyerek işleme alınmadığını, İnsan Hakları Kurumları’na yaptıkları yazılı başvurulara “bize iftira atıp şikayet mi ediyorsunuz” denilerek el konulduğunu, CHP ve DEM parti grup başkanvekillerine başvurular yaptığını ancak bu mektuplarına el konulduğunu el konulma gerekçesinde de sakıncalı mektup diye gerekçe yazıldığını bu nedenle verilmediğini; aynı hapisnede tutulan diğer 52 mahpusa iç posta yoluyla mektup yazdığını gönderdiğini ve bu iç posta parasının kendisinden kesildiğini, bunu 30 TL olduğunu ancak her bir mahpus için 30 TL almalarına rağmen “kurumun güvenliğini tehdiye sokacak mektup” denerek gönderilmediğini, bu nedenle faks gönderdiğini, faks için yemeğinden içmesinden kestiğini, iç posta için gönderilmesine rağmen 1.000 TL ücret ödediğini, diğer mahpus arkadaşlarına faks gönderdiğini ve bu faks ücretinin de 2.000 TL olduğunu; yerleşik sorunlara ilişkin yalnızca iç güvenlikten sorumlu 2. müdürlerle görüşme yapılabildiğini, 2. müdürlerin yaklaşımlarının geçiştiren tarzda ve dayatmacı olduğunu, makam odasında yapılan görüşmelerde mahpusların ayakta, elleri önde bağlı şekilde tutulduğunu, 1. müdürün hiçbir surette mahpuslarla görüşmediğini, müdür görüşünün hapisnede yaygın bir uygulama olduğunu ancak Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde müdürün hiçbir şekilde görüşmediğini, gerekçe de sunmadığını, savcının da gerekçe

vermeden görüşmeyi reddettiğini; Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde özel bir ekibin var olduğunu, isminin de “müdahale birimi” olduğunu, bu müdahale birimi içerisinde ne kadar işkenceci varsa toplandığını, başında ÜMİT adında bir gardiyanın olduğunu, içinde ve adında başka işkencecilerin de olduğunu, bunların kendisine işkence yapan gardiyanlar olduğunu müdürün de bu müdahale birimine işkence için icazet verdiğini; fotokopilerinin ücretli olduğunu, Türkiye’de bulunan bütün hapishanelerde demir baştan sayılan musluk duş fiskiyesi, sifon gibi demirbaşların Kırşehir yüksek güvenlikli Hapishanesi’nde para ile mahpuslara satıldığını, odada hücrede bulunması gereken şeylerin para ile satıldığını; suyun sadece çamur olarak aktığını, bundan sonra yüz yıkama ve duş için dahi akan çamurun kullanılmadığını, bu nedenle içme suyu için ayda en az 750 TL harcadıklarını, duş için de su alırlarsa 2000 TL’yi bulabileceğini” aktarmıştır.

M. S. Y., 10.09.2024 tarihinde, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu S. Y. için yaptığı başvuruda; “Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumunda bulunan oğlunun, 6 Eylül 2024 tarihinde açık görüşünde kendisine “hastalandığında doktora götürülmediklerini, havalandırmaya kısıtlı ve tanımadıkları kişilerle çıkarıldıklarını, arkadaşlarını ayırıp, ayrı hücreleri farklı bloklara dağıtıldığını, bunun için görüşme taleplerinin reddedildiğini” söylediğini” aktarmıştır.

S. Y., 13.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan kardeşi İ. İ. için yaptığı başvuruda; “Kardeşi İ. İ., Gaziantep/İslahiye T Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan 4 Mayıs 2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlik Ceza İnfaz Kurumuna sürgün olarak getirildiğini, 2024 Eylül ayının 2. Haftasında yaşadığı problemleri kendilerine aktardığını; “Koşušta dinlediğim bir radyom vardı ve yere düşüp anten kısmı kırıldı, bende tekrar yapmak için bir yapıştırıcı yardımıyla yapıştırıp tekrar yaptım, böyle devam ederken denetim için geldiler, içeri girdiklerinde radyoyu görür görmez tepki gösterdiler ve baskı kurarak ‘Bu neden böyle?’ diye bahane üreterek radyoyu aldılar” dediğini; kendisinin duruma itiraz edince de akıl dışı suçlamalar da bulunup bu radyo ile dışarı veya başka bir yerle irtibat kurduğunu söylediklerini ve “bu büyük bir suç” diyerek konuşmasına bile müsaade etmeden onu 15 gün hücreye aldıklarını ve hemen ardından adına suç duyurusunda bulunup dosya açtıklarını, kardeşinin bunu daha sonra öğrendiğini ve buna gerekli olan her yere, cezaevi müdürlüğüne gerekli dilekçelerini yazdığını, dilekçesinde “böyle bir şey asılsızdır, imkansızdır” diye belirttiğini, ancak fakat herhangi bir muhatap bulamadığını; içerdeki arkadaşlarıyla da görüştürmediklerini dile getirdiğini, bu konular hakkında yardım istediğini” aktarmıştır.

H. A., 22.09.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Buldukları ceza infaz kurumunda siyasi mahpuslar olarak ayrı ayrı farklı mahpus grupları içerisinde tutulan arkadaşlarının olduğunu, kendilerinin de aynı bloklarda en fazla 6 kişi bir araya getirdiklerini, havalandırmayı ise 1-2 kişi aynı anda çıkabileceklerini, 1-2 kişiden fazla havalandırmaya çıkamadıklarını; haftada ya bir ya da iki defa keyfi arama yapıldığını, ayda bir ya da 2 defa tek başlarına spor faaliyetlerine çıkabileceklerini, spor yerine tek başlarına olduklarından dolayı yürüyüş yaptıklarını; herhangi bir atölye faaliyeti bulunmadığını, günde bir saat olmak üzere havalandırmaya çıkarıldıklarını; hastaların hastaneye tedavi olmak için gidemediklerini, hastaneye götürmekle görevli jandarma personelinin rencide edici ve onur kırıcı yaklaşımlarının arama adı altında ağız içi gibi insani ve hukuki olmayan arama dayatmasına bulunduğunu, kabul etmeyince de hastaneye götürülmediklerini, kendisinin mesane kanseri olduğunu, bu yüzden hastaneye gidemediğini ve tedavisinin yapılmadığını, kurum doktorunun da, yapılan uygulamaları kabul etmediğinden dolayı kendisine ağrılarından dolayı kullanmak zorunda olduğu ağrı kesicileri bile daha yazmadığını, görevini kötüye kullandıklarını; yukarıda belirtmiş oldukları gibi koşullarının iyi olmadığını, koşullarının düzeltilmesi, arkadaşlarıyla aynı bloklarda bir araya gelmeleri, birlikte havalandırma saatinin artırılması, hasta mahpusların tedavilerinin yaptırılması faaliyetlerin artırılması için kendilerinin destek beklediklerini” aktarmıştır.

İ. T., 04.10.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden gönderdiği faksta; “Bilindiği gibi tutulduğu yüksek güvenlikli cezaevinde birçok hak ihlaliyle karşı karşıya kaldıklarını; ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olmamasına rağmen tek kişilik hücrede tutulduğunu; yaklaşık 7 ay önce bu cezaevinde irade dışı sürgün olarak getirildiğini, getirildiği günden bugüne günde 1 saat havalandırma dışında 23 saat tek başına tek kişilik hücrede tutulduğunu; 2 ayda bir kapalı spor salonuna, 2 haftada bir halı sahaya tek başına çıkarıldığını; atölye, sohbet, kurs gibi faaliyetlerden

yararlandırılmadıklarını, ağır tecrit koşulları altında tutuldukları ve bu koşullar altında hiçbir hakkın tanınmadığını hususunun da olduğunu; içinde bulunduğu koşulları kendi adına avukatları veya dernek olarak BM işkenceyi önleme komitesine başvuru yapılmasını, ayrıca daha önceki süreçlerde yaşadıkları koşullara aktardıkları hususlar hakkında da CPT'ye başvuru yapılarak cezaevinde inceleme yapılmasını, kendileriyle görüşmeler için de girişimlerde bulunulmasını istediklerini, bu konularla ilgili hukuki yardım talebinde bulunulacağına inandıklarını” aktarmıştır.

H. Y., 07.10.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Kendisinin bazı sıkıntıları olduğunu ve yardım talep ettiğini; kalmış olduğu kurumdan Adalet Bakanlığı'na Cumhuriyet Başsavcılığına ve daha başka kurumlara dilekçe yazdığını, kendisinin LGBTİ+ olduğunu, eşcinsel olduğunu, burada can güvenliğinin olmadığını, kendisinin Adli Tıp Kurumuna gönderilmesini, muayene ettirilmesini istediğini, tedavi ettirilmesini istediğini, çok sayıda farklı yerlere dilekçe yazdığını ancak kendisine yardımcı olunmadığını, tedavisini yapmadıklarını; ailesini de bazı kuruluşlara “Kendisinin LGBTİ olduğu, tedavisinin yapılmasını istediklerini, can güvenliği yoktur” şeklinde dilekçeler yazdıklarını, hiçbir kurumun da yardımcı olmadığını, ailesinin avukat göndermediğini, maddi durumlarından dolayı kendisinin yanına yetkili birilerinin, avukat ve başka kişilerin gönderilmesini istediğini, kendisinin burada can güvenliğinin olmadığını, LGBTİ olduğunu söyleyince kendisine “psikolojisi bozuk” denildiğini oysa ellerinde resmi bir evrak olmadığını, kendilerinin uydurduğu uydurarak hastaneye sevk ettiklerini, Kapalı psikiyatriste Adana Kurttepe' ye bir sene oldu göndermediklerini; yardım edilmesini istediğini” aktarmıştır.

A. İ., 14.10.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bu cezaevine geldiğinden beri sürekli sorun yaşamakta olduğunu, bazı sorunların ciddi şekilde sağlığını ya bazılarının da can güvenliğini tehlikeye düşürdüğünü, haklarının keyfi bir şekilde alıkonulduğunu, sorunları sıralayacak olursa;

- 1) Normalde aynı davada yargılanan insanların birlikte aynı blokta ya da aynı odada kalmalarının veya barındırılmalarını gerektiğini, lakin bu cezaevinde farklı farklı suç gruplarının örneğin DAİŞ, FETÖ ve adli mahpusların karma bir şekilde yan yana barındırıldığını, oysa bu karma şekilde barındırmanın Adalet Bakanlığı tarafından kesinlikle yasaklandığını, bu karma düzenin kendilerini psikolojik olarak ve güvenlik açısından da kötü etkilediğini, çok rahatsızlık duyduklarını, sürekli gürültü yapmaları, belden aşağı konuşmaları veya küfürlerin kendilerine sürekli hareket hakaretleri yüzünden sorun yaşadıklarını, kitap okumak istediklerini ancak gürültü yüzünden okuyamadıklarını, ayrıca hakaretleri ve kendilerine karşı ırkçı duyguları yüzünden can güvenliklerinin ciddi şekilde tehlikeye düştüğünü, kurum idaresiyle bu konu hakkında defalarca görüştüklerini, ancak her defasında taleplerinin reddedildiğini;
- 2) Birlikte aynı davadan yargılanan arkadaşlarıyla atölye, sohbet ve diğer aktivite ve kurs etkinliklerine katılmak istediğini, haklarının kendilerine verilmediğini, bu konuda da haklarını talep ettiklerinde ise çeşitli gerekçelerle reddedildiğini;
- 3) Aylardır tek başına havalandırmaya ve spora çıkarıldıklarını, insanın tek başına sıkıldığını, her şeyden önce insanın toplumsal ve sosyal bir varlık olduğunu, o insanı toplumdan uzaklaştırmanın demek olmanın insanlıktan çıkarmak demek olduğunu, bunun da ulusal ve uluslararası hukuka aykırı olduğunu, maalesef bu cezaevinde insanlar sosyalleşmesin diye her türlü keyfi muameleye tabi tutulduklarını, özellikle siyasi mahpuslara politikanın uygulandığını, yan yana gelip birlikte aynı havalandırmaya, spora, atölyeye, sohbete, kurs ve etkinliklere çıkartılmak istediğini, bu haklarının Adalet Bakanlığı tarafından kendilerine tanınmış haklar olduğunu, ancak bu haklarına keyfi bir şekilde el konulduğunu ve gasp edildiğini, var olan haklarını istediklerini, insanlık dışı bir şey istemediklerini, ancak kendilerine dayatılan insanlık dışı bir yaşam olduğunu, böylesi bir yaşama kabul etmediklerini belirtmek istediğini;
- 4) Bir diğer konunun ise su sorunu olduğunu, suyun çamurlu ve yağlı olması olduğunu ve bu suyun kendilerine verildiğini, sık sık su kesintisi yaşandığını, ihtiyaçlarını karşılayamadıklarını, o çamurlu suyla çamurlu odayı temizlemeye çalıştıklarını, o çamurlu suyla temizlik yaptıklarını ancak hiç sağlıklı olmadığını, bir de içemediklerini, daha doğrusu maddi imkanları olanların kurum kantinden su alabildiğini, fakat maddi durumu olmayanlar için çamurlu su içmek zorunda bırakıldığını, ne yazık ki kendisini de maddi imkanlarının olmadığı için o kirli suyu içmek zorunda kaldığını, bu şekilde sağlığını ciddi şekilde etkilediğini, aynı zamanda yemeklerin de kötü ve az verildiğini, sağlıklı beslenemediklerini, sağlıksız ortamda sağlıksız

yaşama mecbur bırakıldıklarını; diğer sağlıklarını tehlikeye düşüren konunun ise hastaneye gidiş ve gelişlerinin engellenmesi olduğunu, ağız içi arama adı altında onur kırıcı uygulama dayatıldığını, bu onur kırıcı uygulamayı kabul etmediklerinden hastaneye gidişlerin engellendiğini, bunun da sağlıklarını ciddi manada etkilendiğini, bir diğer onur kırıcı uygulamanın ise kısmi ya da genel aramalarda eşyalarını yere atılması ve odalarını dağıtılması olduğunu, bütün bu onur kırıcı ve insan hakları ihlallerinin son bulmasını istediklerini, tüm sorunlarını mektup yoluyla Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne yazdıklarını, ancak mektuba keyfi bir şekilde el konulduğunu, bu insan hakları ihlallerinin son bulması için gerekli makamlara iletip seslerine ses olunmasını istediklerini ve gerekenin yapılmasını talep ettiklerini” aktarmıştır.

S. Ş., 14.10.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupla yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Cezaevine geldiği günden beridir sürekli provokatif, tahrik edici, onur ve haysiyetle bağdaşmayan davranış işkence kötü muamele ve tehdit gibi ağır uygulamalarla karşılaştıklarını, bu intikamcı yaklaşımın insanların öz saygılarını yıkıma uğratma, sistematik olarak kendilerine karşı sürekli fiziki psikolojik işkence yapıldığını, hapishane idaresinin kendilerini tamamıyla ideolojik saiklerle yaklaşmakta olduğunu, Kürt ve siyasi mahpuslar oldukları için düşman hukukunun kendilerine karşı uygulandığını, her geçen gün sorunlarının ağırlaşarak devam ettiğini, 12 Eylül ü aratmayacak yaklaşımlar ve uygulamaların olduğunu, birçok var olan haklarının engellenmiş ve gasp edilmiş durumda olduğunu, yaşadıkları sorunları sıralayacak olursa

1) Uzun süreden beridir tedavi haklarının engellendiğini, kendilerine askeri disiplin dayatıldığını, hastane gidişlerinde ağız içi araması dayatıldığını, bu insan onurunu aşağılayan uygulamayı kabul etmedikleri için hastaneye götürülmediklerini, birçok arkadaşlarının tedavileri engellediğinden rahatsızlıklarının kronikleştiğini ve her geçen gün durumlarının ağırlaştığını, tedavileri yarıda kalan arkadaşlarının rahatsızlıklarının, böbrek yetmezliği, akciğer rahatsızlığı, yüksek tansiyon, şeker, kalp ve bağırsak kanseri gibi ağır hastalıklar olduğunu, arkadaşlarının tedavilerinin engellenmeye devam ederse geri dönüşü telafisi olmayan hastalıklara ve hatta ölümle sonuçlanabileceğini, bu durumdan çok kaygılı ve endişeli olduğunu, ivedilikle üzerinde durmasını istediklerini;

2) Hapishanenin iç işleyişinin, farklı davalardan yargılanan insanlara yaklaşım biçimlerinin açık ve net iken bu idarenin birbirlerine hasım insanları, adli mahpusları, kadın katillerini, DAİŞ, FETÖ ve diğer mahkumlarla kendilerini aynı kısımda ve aynı havalandırmada olacak şekilde barındırdıklarını, bunların tümünün hukuksuz olduğunu ve adeta önlerindeki süreçte tehdit oluşturabilecek davranışları teşvik ettiğini, -ki bazen bu suç grubunda olan kişilerin siyasi mahpuslara karşı faşizanca, tahrik edici, insani değerlere karşı sözlü sataşmalara muhatap kaldıklarını, ileride oluşabilecek herhangi bir olayın sorumlusunun bu idare ve gözlem kurulu heyetinde yer alan kişiler olduğunu;

3) Açıldığı günden beridir su sorununa bir çözüm bulunamadığını, gelen suyun içerisinde çamur, yağ, kireç ve birçok bakteri olduğunu, bu suyun içilemez olması bir yana normal temizliklerini bile yapamadıklarını, bu durumun sağlıklarını ciddi şekilde tehdit ettiğini;

4) Buldukları tekli hücrenin pencere kısmında telli sineklik takılmış olduğunu, zaten 7/24 saat boyunca daracık bir alanda yaşamlarını zar zor idame etmeye çalıştıklarını, bu koşullar altında gökyüzünün bile insana çok görüldüğünü, bu durumun sağlıklarını ciddi şekilde etkilediğini, göz kısmında şu an karıncalanmalar olduğunu, ileride gözlerinin bozulmasına sebebiyet vereceğini;

5) Hakları olan sosyal aktivitelerin, spor, sohbet, atölye ve diğer kurs haklarının, faaliyetlerinin keyfi bir şekilde gasp edilmiş durumda olduğunu, hiçbirinden yararlanamadığını;

6) Havalandırma saatlerinin çok kısıtlı olduğunu arkadaşlarıyla ortak alana çıkmalarının engellendiğini farklı davadan tutuklu bulunanların ortak alana çıkarken kendilerine bu hakkın uygulanmadığını bu ayrımcı çifte standardın son bulması için 2 aya yakındır havalandırmaya çıkmadıklarını;

7) Dışarıdan kargoyla kendilerine gelen eşyalarının verilmemesi; bazı kitap ve dergilerini el konulmuş durumda olduğunu;

yukarıda belirttiği bu sorunlar ve haklarının hepsinin kısıtlandığını, isteklerinin çoğunun genelge ve mevzuatlarda olmasına rağmen cezaevi idaresi tarafından keyfi şekilde gasp edildiğini, idarenin bu haklarının gasp etmesini hukuka dayandırarak yaptığını söylediğini; mahpusun lehine olan hakların tanınmadığını, aleyhine olanın ise haddinden daha fazla kısıtlandığını, gasp edildiğini, kötü bir şekilde kullanıldığını, burada her şeyi kendi keyfiyetine göre yaklaşıldığını, tam bir tecrit izolasyon durumu yaşadıklarını, buranın hapisane müdürü başta olmak üzere gözlem kurulu heyetinde yer alan tüm kişilerin kendilerini mevzuatın üstünde gören bir yaklaşımlarının olduğunu, tüm var olan haklarının keyfi olarak kısıtlandığını ve engellendiğini, bu keyfi yasaklamaları kabul etmediklerinde de haklarında disiplin soruşturması açıldığını; hapisane idaresini kendi haklarını kullanmakla, hukuken ve ahlaken sorumlu olduğunu, fakat görev ve sorumluluklarını yerine getirmediğini, sürekli tehdit, şantaj, işkence, fiziki ve psikolojik baskı, yalnızlaştırma yaklaşımlarının sürekli kendilerine karşı uygulandığını, bu ve buna benzer birçok saldırılar hak ihlallerinin sistematik olarak psikolojik ve fiziki saldırılara maruz kaldıklarını, bunların son bulması için gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

A. İ., 14.10.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupla yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bu ceza evine geldiğinden beri sürekli sorun yaşadığını, bazı sorunların ciddi şekilde sağlığını ve bazılarının da can güvenliğini tehlikeye düşürdüğünü, haklarının keyfi bir şekilde ellerinden alındığını, sorunları sıralayacak olurlarsa;

- 1) Normalde aynı davada yargılanan insanlarla birlikte aynı blokta ya da aynı odada kalmaları veya barındırılmalarının gerektiğini, lakin bu cezaevinde farklı farklı suç gruplarının örneğin DAİŞ, FETÖ ve adli mahpusların karma bir şekilde yan yana barındırdığını, oysa bu barışmanın karma şeklinde Adalet Bakanlığı tarafından kesinlikle yasaklandığını, bu karma düzenin kendilerini psikolojik olarak ve güvenlik açısından da kötü etkilediğini, çok rahatsız olduklarını, sürekli gürültü yapmaları, belden aşağıya konuşmaları veya küfürlerin kendilerine sürekli hakaretler yüzünden sorun yaşadıklarını, kitap okumak istediklerini ancak gürültü yüzünden okuyamadığını, ayrıca hakaretleri ve kendilerine karşı olan ırkçı duyguları yüzünden can güvenliklerinin ciddi şekilde tehlikeye düşürdüklerini, kurum idaresiyle bu konu hakkında defalarca görüştiklerini ama her defasında taleplerinin reddedildiğini;
- 2) Birlikte aynı davada yargılanan arkadaşlarıyla atölye, sohbet ve diğer aktivite ve kurs etkinliklerine katılmak istediğini, haklarının maalesef kendilerine verilmediğini, bu konuda haklarını talep ettiklerinde ise çeşitli gerekçelerle reddedildiğini,
- 3) Aylardır tek başına havalandırmaya ve spora çıkarıldıklarını, tek başına sıkıldığını, her şeyden önce insanın toplumsal ve sosyal bir varlık olduğunu, insanı toplumdan uzaklaştırmanın, insanlıktan çıkarmak demek olduğunu, bunun da ulusal ve uluslararası hukuka aykırı olduğu, maalesef bu cezaevinde insanların sosyalleşmesini diye her türlü muameleye tabi tutulduğunu, özellikle siyasi mahpusların bu politikanın uygulandığını, yan yana gelip birlikte aynı havalandırmaya, spora, atölyeye, sohbete, kurs etkinliklere katılmak istediklerini, bu hakların Adalet Bakanlığı tarafından da kendilerine tanıdığı haklar olduğunu, ama bu haklarına keyfi bir şekilde el konulduğunu ve gasp edildiğini, var olan haklarını istediklerini, insanlık dışı bir şey istemediklerini, ama kendilerine dayatmanın insanlık dışı bir yaklaşım olduğunu, böylesi bir yaşamı kabul etmediklerini belirtmek istediğini;
- 4) Bir diğer konunun ise su sorunu olduğunu, bu sorunun suyun çamurlu ve yağlı olması şeklinde olduğunu, ayrıca az verildiğini, sık sık su kesintisi yaşandığını, ihtiyaçlarını karşılayamadıklarını, o çamurlu suyla çamurlu odayı temizlemeye çalıştıklarını ve çamurlu suyla temizlik yapmaya çalıştıklarını ama hiç sağlıklı olmadığını, bir de içemediklerini, daha doğrusu maddi imkanları olanların kurum kantininden su alabildiğini, fakat maddi durumu olmayanların çamurlu suyu içmek zorunda bırakıldıklarını, ne yazık ki kendisinin de maddi imkanları olmadığı için o kirliliği içmek zorunda kaldığını, bu şekilde sağlığını ciddi şekilde etkilediğini; aynı zamanda yemeklerde kötü ve az verildiğini, sağlıklı beslenemediklerini sağlıklı ortamda sağlıksız ortamda sağlıksız yaşamaya mecbur bırakıldıklarını; diğer sağlıklarını tehlikeye düşüren konunun ise hastaneye girişlerinin engellenmesi olduğunu, ağız içi arama adı altında onur kırıcı uygulamalar yapıldığını, onur kırıcı uygulamayı kabul etmediklerinde hastaneye gidişlerin engellendiğini, bunun da sağlıklarını ciddi manada etkilediğini, bir diğer konunun ise onur kırıcı uygulamanın kısmi ya da genel aramalarda eşyalarının yerlere atılması ve odalarının dağıtılması olduğunu, eşyalarının bilerek yere atıldığını ve odalarının dağıtıldığını; bütün bu onur kırıcı ve insan hakları ihlallerinin son bulmasını istediklerini; tüm sorunları mektup yoluyla Türkiye Büyük Millet Meclisine yazdıklarını lakin mektuba keyfi bir şekilde el konulduğunu, bu insan hakları ihlallerinin son bulması için gerekli makamlarla iletişime geçip seslerine ses olunmasını istediklerini, talep ettiklerini” aktarmıştır.

Ç. A. tarafından Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 31.10.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kendisinin sıkıntılar yaşadığını, şöyle ki; 27.08.2024’te annesini, ardından 20.09.2024 tarihinde de abisini buradayken kaybettiğini; ailesinin İzmir’de ikamet ettiğini, cenazeye katılmak için 40.000 ile 50.000 TL gibi bir para istediklerini kendilerinin de şu anda böyle bir imkanları olmadığı için karşılayamadığından dolayı her 2 cenazeye katılmadığını, burada doktorla sorun yaşadıklarını; ailesine yakın bir cezaevine sevk yazdıklarını fakat çıkmadığını; buradaki çeşmelerden çamur aktığını; 7. ayda Adalet Bakanının televizyon ekranlarında “şayet yerel mahkemenin verdiği bir ceza başka nedenlerle daha ağır bir cezaya dönüşüyorsa bu insan haklarına aykırıdır, bunun düzelmesi lazım” dediğini, kendisinin de aynı şekilde cezasının daha ağır bir cezaya dönüştüğünü, bununla da ilgili yardım talep ettiğini, destek istediğini, kuruma gelindiğinde kendisinin de görülmesini istediğini” aktarmıştır.

M. Ç., 21.11.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan M. Ç. için yaptığı başvuruda yaşanan sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevinde çok fazla işkence olduğunu, hala devam ettiğini, psikolojik ve fiziki anlamda olmak üzere normal şartlarda onaylanmayan bir cezaevi olduğunu, ama buna rağmen hala açık olduğunu, tekli koğuş sistemi olduğunu, aynı koridorlarda bulunan 6 arkadaşının ayrı her birinin ayrı ayrı yerlere götürüldüğünü, bunun dışında gece hepsinin koğuştan çıkarılıp yıkım ekibiyle işkence ettiklerini, ışıkları sürekli açıp kapattıklarını, banyo girdikleri zaman suları kestiklerini, “sizin burada elinizi ayağınızı kırarız kimse de bir şey yapamaz” diye tehdit ettiklerini; ağız içi aramanın onur kırıcı bir durum olduğu için bunu kabul etmediklerinden kaynaklı hastalığa götürülmediklerini, revirde yazılan ilaçların almalarına izin vermediklerini, bunun üzerine daha fazla dayanamayıp kapıya günde 3 kere vurarak eylem yaptıklarını, cezaevi idaresinin daha sonra arkadaşlarını yan yana getirdiklerini, ama bunun üzerine toplam 60 kişiye 24 ay görüş yasağı getirdiklerini, birçok arkadaşlarının görüş yasanın onaylandığını, geride kalan arkadaşların mahkemesinin 2 Aralık’a ertelendiğini, M.’un 29 Ekim’de tutuklu olduğu dosyasının bittiğini, müebbet aldığı cezasının Yargıtay’da olduğunu, şu anda hüküm özlü görüldüğünü, hala o dosyadan tutuklu olduğunu” aktarmıştır.

M. Ç. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Suyun çamurlu bir şekilde aktığını, aslında akan sıvaya su denilemeyeceğini, vanalardan akan paslı kötü kokulu bu kapkara sıvının bütün mahpusların hayatını tehdit ettiğini, duş alındığı için mahpusların gözlerinde yaralar oluştuğunu; Kırşehir İl Sağlık Müdürlüğünün yapmış olduğu su tahlilinde “insan sağlığına uygun ve içilebilir” denilerek bir sağlık raporu oluşturulduğunu, idarenin her cevabında il sağlık Müdürlüğünün numune sonucunda “içilebilir” raporunu mahpuslara karşı kullandığını ancak Adalet Bakanlığı tarafından “içilemez” denildiğini, buna rağmen yanlış raporlarla mahpusların hayatının tehlikeye atıldığını, dahası bu numunenin 1,5 yıl önce alındığını, şuan numune alınması halinde suyun hiçbir ihtiyaç için kullanılamayacağını ortaya çıkacağını, suyun ilk aktığı odalarda suyun kokusundan odada durulamadığını, bu konudan idarenin de şikayetçi olduğunu bu nedenle İnsan Hakları derneği aracılığıyla bir çare bulunmasını talep ettiğini; mahpusların yapmış olduğu eylem sonrasında mahpuslara çok çok büyük cezalar verilerek mahpusların taleplerinin bir kısmının karşılandığını, şu an kısmi olarak yan yana getirildiklerini, aynı koridorda altın mahpus olacak şekilde yerleştirdiklerini, ancak farklı bloklara da kurulduklarını; mahpuslardan R. B., Ö. D.’in tek başlarına üçlü odalarda E blokta kaldıklarını, bu mahpusların neden siyasi mahpusların yakınlarına getirilmediğini bilmediğini, siyasi mahpusların özellikle YGC tipi hapishanenin mimari şartlarından dolayı 3 kata da yerleştirilmesini istediklerini, YGC tipinin özelliğine göre zemin kat birinci ve ikinci katta her bir koridorda 6 kişi olacak şekilde 18 kişinin rahatlıkla ihtiyaçlarının giderilebileceğini, 18 kişinin beraber havalandırmaya çıkabileceğini ve atölyeyi rahatlıkla kullanabilecekleri imkanının bulunduğunu, ancak bunun için 3 katı aynı siyasetten olan mahpuslara verilmesi gerektiğini, bu mimari yapıyı idarenin de anladığını ancak uygulamak istemediğini, bunun hem idarenin iş yükünü artırdığını, hem de mahpusları psikolojik açıdan çok yordüğünü, bu sorunun çok rahatlıkla çözülebileceğini ancak idarenin çözmek istemediğini; güvenlikli hapishane olmasına rağmen hiçbir şekilde yalıtımın bulunmadığını, yan taraflarda bulunan adli mahpusların özellikle çok yüksek sesle müzik dinlediğini ve bağırarak konuştuklarını, her şeyin kendi hücrelerinde yankılandığını, sürekli uykularının bölündüğünü ve gece geç saatte uydukları için televizyon radyo sesi ve konuşmalarından dolayı uyumakta güçlük çektiklerini, bu nedenle de yan taraflara da siyasi mahpusların yerleştirmelerin kendilerini de rahatlatacağını, özellikle alt katlarında bulunan adli mahpusların sürekli olarak ölürüm Türkiye şarkısını çaldıklarını, sürekli küfür ettiklerini, yüksek sesle konuştuklarını, bilinçli olarak bağladıklarını, bu

nedenle de siyasi mahpusların her 3 katı da istediğini; atölye, kurs, sosyal etkinlik ve faaliyetlerin işbirliğinin kullanılmadığını, sosyal bir izolasyon içinde yaşadıklarını; kronik astım, mide ülseri ve reflü rahatsızlığı olduğunu, nefes darlığının olduğunu, hücrelerin fiziki koşulları nedeniyle içeriye hiçbir şekilde havanın girmediğini ve odanın gayet oksijensiz olduğunu, bu nedenle pencerenin önünden ayrılmadığını, pencereden bile havanın girmekte zorluk çektiğini hayat kalitesinin tamamen yok olduğunu; hastalıkları nedeniyle hastaneye sürekli sevk edildiğini, ancak kendisini hastaneye götürürken ağız içi arama dayatması olduğunu, bunu 13 kere yaptıklarını, 13 kere hastaneye sevk edildiğini, 13 kere ağız içi arama dayatması ile karşı karşıya kaldığını, sadece 2 kere hastaneye gidebildiğini onda da durumunun kritik olduğunun anlaşıldığını ancak 2 kere hastaneye ulaştığında da nefes darlığı şikayetiyle götürmediğini, genel kontroller için götürüldüğünü bu 2 kere hastaneye gidişim de hiçbir kıymetinin olmadığını çünkü asıl şikayetin nefes darlığı olduğunu; rahatsızlıkları nedeniyle sık sık revire de çıktığını ve birde bulunan doktora en önemli rahatsızlığının nefes darlığı olduğunu ancak ağız içi dayatması nedeniyle hastaneye gidemediğini, ancak doktorun kendisine “madem ağız içi arama dayatmasını kabul etmiyorsun o zaman sana ilaç yazmıyorum” dediğini ve revirdeki doktorun geldiği günden beridir kendilerine karşı mesafeli olduğunu, yüzlerine bile bakmak istemediğini, ancak örgütlü hallerinden dolayı da kendilerine hakaret etmediğini, muayene ve ilgilenme konusunda çok mesafeli olduğunun anlaşıldığını; sadece Birgün Gazetesi alabildiklerini, Yeni Yaşam, Evrensel gibi gazetelerin kendilerine verilmediğini, Birgün gazetesinin de üçte birinin her gün kesilerek sansür ile kendilerine verildiğini, gazetenin parasının tamamının kendilerinden tahsil edildiğini, ancak gazetenin üçte ikisini alabildiklerini, bunun bir saçmalık olduğunu; radyoların tamamının toplandığını, kendi radyosunun da alındığını sonrasında idarenin incelemelerinden sonra kendi radyosuna dokunulmadığı açılmadığı ve oynanmamış olduğunu kabul edildiğini radyoda bir sıkıntı olmadığını ancak kendisine de bu radyonun verilmeyeceğinin söylendiğini bu nedenle kendisinin de radyosunu talep ettiğini idarenin radyoyu imha ettik sana nasıl vereceğiz dediğini ancak parasını da iade etmediklerini, cemaat dosyalarından hükümlü tutuklu olan insanların kantinden radyo alabildiklerini radyolarının bulunduğunu kendisinin de bu nedenle kantinden radyo almak istediğini ancak idarenin “sana satmıyoruz” dediğini “bunun çok büyük bir ayrımcılık olduğunu, kabul edilemeyeceğini” söylediğini ve bu konuda başvurular yaptığını, ancak idarenin yazılı olarak herhangi bir cevap vermediğini, bu nedenle bir üst merciye de başvuru yapamadığını; bazı gardiyanların tavırlarının çok provokatif olduğunu, kapı vurma eylemi sırasında bir gardiyanın kendisine “sen aşağı gidersen sana ne yapacağımı biliyorum, kim seni benim elimden alabilir?” diyerek tehdit ettiğini, bu konu hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunduğunu, suç duyurusunda “bütün gardiyanların yaka kameraları olduğunu, kameranın 24 saat buraları çektiğini, tam köşede duran kameranın da bu olayı çektiğini, koridordaki kameraların da toplanarak bu konu hakkında soruşturma başlatılmasını” talep ettiğini, ancak savcılığın kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdiğini, gerekçeli kararda da “kamerada böyle bir görüntüye rastlanmamıştır” şeklinde bir ibare olduğunu, aynı memurun yemek dağıtma sırasında “buna yemek verme buna yemek vermeyeceksin” dediğini, sonrasında kendisinin zile bastığını ve baş memurun geldiğini, memurların sicil numarasını istediğini, sicil numaraları ile birlikte kendileri hakkında suç duyurusunda bulunacağını söylediğini, baş memurun da “sakın bunlarla muhatap olmayın siciliniz falan bunlara vermeyin, sizin yaptığınız doğrudur, hukuka uygundur” dediğini, kendisinin de “yemek vermemiş bende sicil numarasını istiyorum, bu benim hakkımdır” dediğini baş gardiyanın da “senin hakkın olsa bu kapının arkasında olmazdım” dediğini, sürekli böyle provokatif hareketlerde bulduklarını; B. M. adlı Diyarbakırlı bir mahpusun infazının tamamlanmasına 20 gün kala Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevi'ne sürgün edildiğini, sürgün edilir edilmez idare ve gözlem kuruluna çıkarıldığını, kendisine pişmanlık dayatması yapıldığını, kendisinin de bu pişmanlık dayatmasını kabul etmediğini, bu nedenle infazının 6 ay uzatıldığını, infaz hakimliğine başvuru yaptığını ancak itirazının reddedildiğini, daha sonrasında ağır ceza mahkemesine başvuru yaptığını, buradan da kararın onandığını, ancak B. M. adlı mahpusun iyi halli olduğunu hiçbir disiplin soruşturmasının da bulunmadığını ancak idarenin infazını 6 ay uzattığını; kapı vurma eylemleri sırasında kendisine de her bir günlük eylemi için soruşturma açıldığını, 12 soruşturma nedeniyle 2 yıl aile açık ve kapalı görüşlerden yasaklandığını, aslında soruşturmanın zaman aşımına uğradığını, süresi geçtikten sonra cezalar verildiğini, tamamen hukuka aykırı olduğunu, ancak bu durumu infaz hakimliğinin dikkate bile almadığını, bir soruşturma için de ağır ceza mahkemesinin de umursamadığını ve kopyala yapıştır bir karar gönderdiğini” aktarmıştır.

M. Z. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “YGC tipi hapishanenin mimari koşullarından dolayı tecrit altında olduklarını, daha önce aynı koridorda sadece kendilerinin

tutulduğunu, başka bir arkadaşının olmadığını, tek boşuna havalandırmaya günde sadece 1 saat çıkarıldıklarını, bu nedenle çeşitli eylemler yaptığını, kendisine Ağustos sonundan beridir 16 soruşturma açıldığını, en son kapı vurma eyleminden dolayı kendisine 12 soruşturma açıldığını, bu kapı vurma eylemine 37 mahpusun başladığını, bazı günlerde bu sayının 33 mahpusa kadar düştüğünü ya da idarenin sadece 33 mahpusu tespit edemediğini, bu nedenle kendilerine siyasi mahpus diyen mahpuslara en az 10 soruşturma açıldığını, her bir soruşturma için 2 ay aile görüş yasağı verildiğini, itirazlarına devam ettiğini; ancak daha önce verilen keyfi disiplin soruşturmalarında infaz hakimliği ve ağır ceza mahkemelerinin hukuka aykırı kararları oynadığını, kendisinin de dahil olduğu çoğu mahpusun soruşturmasında verilen hücre cezalarının onandığını bu nedenle bu 12 soruşturmanın da cezalarının oynanacağını tahmin ettiğini; telefon görüşlerinde Türkçe konuşma dayatması yapıldığını, hiçbir mahpusun imza vermediğini, idarenin 19 Aralık sabahı yani bugün İ. T. ile görüştüğünü, müdürün “Türkçe konuşma dayatması yapılmadığını, telefonların gardiyanlar tarafından dinlenmesi için mahpusların hangi dilde konuştuğunu belirtmesinin yeterli olduğunu, örneğin Kürtçe konuşacağız şeklinde dilekçenin yeterli olduğunu, memurların bunu bilmesinin istendiğini, bu olayı çok da fazla büyütmemenin iyi olacağını” dediğini ancak yarın yapılacak telefon görüşlerinde kendilerinin Kürtçe konuşmalarına izin verilip verilmeyeceğini bilmediğini; bir hafta önce odaların arandığını kendisinin ayakkabı bacağından çamaşır ipi yaptığını, bu nedenle kendisine soruşturma açıldığını, bugün ceza verildiğini, “kantinde askılık satıldığını bu askılıklardan alması gerektiğini” söylendiğini, kendisinin de “askılık falan satılmadığını, sadece uzun bir tel satıldığını” söylediğini, bu telin de çok pahalı olduğunu, memurlara “beni kazıklıyorsunuz bu nedenle almıyorum” dediğini memurların da kendisinden öcünü aldığını sırf bu laf için hücre cezası aldığını; hastaneye sevk sırasında ağız içi arama dayatması yapıldığını, bu nedenle tedavi olamadığını, elinden ameliyat olduğunu, 4 kere kırıldığını ve bu hapisane hayatı boyunca 4 kere ameliyat olduğunu, en son hücresinin zorla değiştirilmesi sırasında ameliyatlı kolunun bükülerek odadan çıkarıldığını, bu nedenle kolunun hala acıdığını, ancak hastaneye gidemediğini hastaneye gitmesi halinde de ağız içi araması dayatmasıyla karşı karşıya kalacağını bildiğini, diğer bütün mahpusların da kendisiyle aynı durumda olduğunu, hasta mahpusların tedaviye ağız içi arama dağıtması nedeniyle ulaşamadığını; kendilerine gönderilen kitapların verilmemesini, idarenin sürekli bahane üreterek kitaplara el koyduğunu, idarenin el koyduğu kitaplara ilişkin gerekçelerinde “Atatürk ilke ve inkılaplarına aykırılık, vatan ve millet sevgisini aşılama” diye bahaneler uydurduğunu bu nedenle kitap okuyamadığını; hapisanede Birgün gazetesinin dış kantinden alınabildiğini, ancak idarenin beğenmediğini, haberleri keserek gazeteyi mahpuslara verdiğini, bazen gazetenin yarısının kesildiğini, zaten en az üçte birinin kesilerek mahpuslara verildiğini; kargoların ulaşmaması nedeniyle kendisine gönderilen kıyafetleri alamadığını, ailesinin Almanya’da yaşadığını bu nedenle sadece Almanya’dan kargo alabildiğini, bu yıl içerisinde 3 defa kargo gönderildiğini kargo sorgu evraklarının kendisine ulaştığını sorgu yaptığını ancak kargonun Ankara’da olduğunu gördüğünü, daha sonra da geri gönderildiğini son gelen kargoda da kargonun İzmir’e gönderildiğini, İzmir’de 45.000 TL vergi yatırıldıktan sonra kendisine gönderilebileceğini söylendiğini, 45.000 lirayı ödeyemediği için de elbisesiz kaldığını, şu an üzerinde hiçbir kıyafetin olmadığını” aktarmıştır.

H. Y. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Ailesinin ekonomik durumunun çok kötü olduğunu, hapisanede çok büyük zorluklar çektiğini, tek başına tutulduğunu; ayrıca eşcinsel olduğunu bu nedenle kendisine canavar olarak bakıldığını, idarenin bilinçli olarak cinsel kimliğini ifşa ettiğini ve kendisine saldırılması için her zaman provokatif davranışlarda bulunulduğunu, diğer mahpuslara kendisine saldırılması için talimat verildiğini, yemeklerine ilaç katıldığını düşündüğünü, kendisini öldürmek istediklerini düşündüğünü, eşcinsel olduğu için kendisine hiçbir zaman yardım edilmediğini, psikolojisinin çok bozuk olduğunu, kendisine sürekli küfür edildiğini idare ve gözlem kuruluna çıkarıldığını, idare ve gözlem kurulunun “eşcinselim demesi” nedeniyle akli dengesinin yerinde olmadığını söylediğini, bu nedenle kendisini psikiyatriye sevk ettiklerini, Kırşehir Devlet Hastanesinde doktorun kendisine iyi davrandığını “Hakan eşcinsel olduğunu söylediğin için akli dengenin yerinde olup olmadığını teşhis etmemiz gerekiyor, bu nedenle seni Adana Kurttepe Hastanesine sevk etmemiz gerekiyor, akli dengen yerindeyse Gay olduğunu tespit edebiliriz, başka türlü eşcinsel olduğunu kabul etmemiz mümkün değil” dediğini; sonrasında kendisini Adana İl Sağlık Müdürlüğü Dr. Ekrem Tok Ruh Sağlığı Ve Hastalıkları Hastanesi’ne sevk ettiklerini, burada psikiyatride muayene olduğunu, kendisine yatış verildiğini ,ancak hapisaneye geri getirildiğini 1,5 yıldır rapor beklediğini, ancak hiçbir raporun verilmemesini, Kırşehir İl Sağlık Müdürlüğüne ve Sağlık Bakanlığı’na bu konuda başvuru yaptığını, Sağlık Bakanlığı’nın kendisine herhangi bir cevap vermediğini, Kırşehir il sağlık Müdürlüğü’nün de “bu konu bizimle ilgili değildir. Yatış ve sevk

konusu Kırşehir Yüksek Güvenlikli Cezaevi ile Adana Ruh Ve Sinir Hastalıkları Hastanesi arasında olan bir konudur, müdahilimiz mümkün değildir” diyerek cevap verdiğini; hapisanede kendisini öldürmeye çalıştıklarını, idarenin koridordaki diğer 5 mahpusa ve alt kat ve üst kattaki mahpuslara “bu ibnedir” dediğini, daha önce kaldığı koridordaki herkesin kendisine düşman olduğunu, sürekli kendisine küfürler edildiğini, daha önce kaldığı blokta (A Blok) 18 mahpusun “seni öldüreceğiz senin daha önce kaldığın hapisanede kendine tecavüz ettirdiğini biliyoruz, boş ver seni zaten öldürecekler, gardiyanlar boynunu kırıp atacağız dedi” şeklinde sözler söylendiğini, infaz birimindeki memurların modül kapısının önüne gelerek “bakanlığa yazmışsın ibneyim demişsin ne oldu yazma artık bir şey çıkmıyor” diye bağırdığını, haftalar boyunca diğer mahpusların kendisine küfürler ettiğini, her şeyine sövdüklerini; ekmeğe ilgili bir konuda idare ile kavga ettiğini, ekmeğin hamur olarak geldiğini, kendisinin de “ekmek beyaz hiç pişmemiş yenisini getirin” dediğini, idarenin de kendisine soruşturma açtığını, soruşturmada savunma yazdığını, savunmasında da “ben eşcinsel olduğum için bana bu muameleyi yaptınız, M. ve diğer mahpus da buna şahittir” şeklinde savunma yazdığını, bu savunmasını M. adlı mahpus ve diğer mahpusa okuttuklarını, sonrasında mahpusların hücreden bağıarak, “H. ibnesini mahpus giriş kapısında asacaklar, kendini astı diyecekler” dediklerini, daha önce bulunduğu blokta mahpusların kendisine “5-6 aydır sana sesimizi çıkarmıyoruz, seni zaten öldürecekler hastaneye gidişlerde mahpus bekleme yeri var hapisane girişinde açıkta borular var seni oraya asacaklar boyunu kıracaklar” dediklerini, yine de kendisini M. adlı mahpus ve diğer mahpusla beraber tuttuklarını, bu olaydan sonra mahpusların tamamını kendisine düşman ettiklerini, gardiyanların sözlü ve fiziki olarak kendisine işkence yaptığını; 1,5 sene önce hücrene girdiklerini, hücrede gazete gördüklerini, “gazeteler yasak” denilerek gazetelere el konulduğunu, kendisinin de “gazetelerine el konulamayacağını” söylediğini, ters kelepçe yaparak zorla gözlem odasına götürüldüğünü, müdürün odasına götürülene kadar tekme tokat dövülerek kendisini sürüklediklerini, ters kelepçeli halde hücrene geri götürdüklerini, darp raporu aldırmadıklarını, bir defasında da idari arama sırasında odasındaki her şeyin alındığını, her şeye “yasak” denildiğini, odasında 2 tane seccade olduğunu, “fazla” denilerek onların da alındığını, her şeye bu fazla bu fazla diyerek her şeyini alıp götürdüklerini, kendisinin de “abi bu kadar şey yasak olamaz” dediğini, gardiyanların da “bize işimizi öğretme” diye bağırdıklarını, kendisine karşı yapılan bütün uygulamalarda yazılı herhangi bir karar verilmediğini, her şeyin “yasak” denilerek ya götürüldüğünü ya da hakkı olan şeylerin kendisine verilmediğini, kantinde ne yazarsa yazsın getirilmediğini; yan modüllerde olan mahpuslara ürünlerin verildiğini, ancak kendisine verilmediğini, kendisinin yazılı ve sözlü olarak bu durumu idareye bildirdiğini, idarenin de sürekli olarak “o mahpusa sonuncuyu verdik sana kalmadı” dediğini; çok korktuğunu, hastaneye gidemediğini, hastaneye giderse hapisane girişinde mahpus bekleme odasında asılacağını bildiğini; idarenin cinsel kimliğini herkese ifşa ettiğini, yemek dağıtan görevlinin “bu ibne” diyerek modülün önüne geldiğini, hastaneye giderken ring aracında bir mahpusa “ben Hakan memnun oldum” dediğini mahpusun da “he he seni tanıyoruz A blokta değil misin seni herkes tanır” dediğini; şu an A Bloktan ayrıldığını, C bloka getirildiğini savunmasında eşcinsel olduğunu söylediği için A Blokta bulunan Yusuf isimli mahpusla C Blokta aynı koridora getirildiğini, sırf eşcinsel olduğunu C blokta bulunan herkese anlatması için Yusuf’un da kendisiyle birlikte C bloğa getirildiğini; Yusuf havalandırmada iken kendisinin pencere önünde beklediğini, Yusuf’un kendisine “niye buraya geldin, buradaki arkadaşlar da orada ne yaşadığını biliyor mu sen söyleyecek misin yoksa ben mi söyleyeyim” diye bağıarak sorduğunu, kendisinin de “bir sıkıntı yok söylerim Yusuf senle birlikte A blokta iken ben eşcinsel olduğumu benim tedavilerinin yapılmasını söyledim o yüzden beni C bloğa getirdiler” dediğini; C blokta PKK’li mahpusların olduğunu, onların kendisine küfür etmediğini ama eşcinsel olduğunu bildiklerini zaten bu mahpusların kimseye küfür ve hakaret etmeyeceklerini bildiğini ama bu mahpusların da kendisi pencereye çıktığında uzaklaştıklarını, havalandırmaya çıktığında da yakınına kimsenin gelmediğini, kendisiyle hiçbir mahpusun görüşmediğini; Geldiği günden beridir tek başına havalandırmaya çıkarıldığını, beraber havalandırmaya çıkmak istediği insanların isimlerini yazdığını, ilk önce “eşcinselin onlarla birlikte çıkamazsın” denildiğini, sık sık şikayet mektupları yazdığını, bu nedenle idarenin de suç duyurusuna cevap olarak “suç grubu ayrı” diyerek havalandırmaya aynı suçtan kimsenin olmadığı bahanesiyle kendisini başka bir mahpusla çıkarmadığını; Pembe Hayat LGBTİ+ Dayanışma Derneği’nin Ankara’da bulunan 2 adresine de mektup yazdığını “bu mektupların ulaşamadı” diyerek geri getirildiğini, daha sonra iadeli taahhütlü mektupla gönderdiğini ancak onların da geri getirildiğini; eşcinsel olduğunu her yere her kuruluşa her derneğe yazdığını, şiddet gördüğünü, memurların kapısının önünde bağırdığını, memurların “buranın ağası biziz bakan sana yardım edemez müdür istesin yarın çıkarsın” dediğini, özellikle müdüre derdini anlatması gerektiğini söylediklerini, müdürün kendisine “sen delisin deliliğin tescil edilsin sonra bakarız” dediğini, kendisinin Adalet Bakanlığı, Kırşehir Cezaevi Savcılığı ve Kırşehir Cezaevi İzleme Komisyonuna başvuru

yaptığını, 2 ay önce Kırşehir Cezaevi İzleme Komisyonu'ndan 4-5 kişinin kendisini görmeye geldiğini, durumunu ve sıkıntılarını anlattığını, ancak hiçbir şey yapmadan izleme komisyonunun geri döndüğünü daha sonra kendisinin Ankara'da Genel Müdürlüğe yazdığını, Kırşehir Cezaevi İzleme Komisyonunun 3 gün önce tekrar geldiğini "bizi Ankara'ya şikayet etmişsin sana yardımcı olamayız bize bir daha yazma" diyerek geri gittiklerini; kendisine sürekli olarak "normalsin" denildiğini ne yapacağını bilemediğini, birine tecavüz etmesi gerektiğini mi birine sarkıntılık yapması gerektiğini mi yoksa cinsel saldırıda mı bulunması gerektiğini bilmediğini, idarenin bunları yapmasını şart koştuğunu ,ancak böyle bir insan olmadığını cinsel kimliğinin böyle bir şey olmadığını defalarca anlattığını, talebinin eşcinsel olduğunu kanıtlanmasını, LGBTİ'li statüsünün tescil edilmesini, eğer cinsel koğuş varsa oraya nakledilmek istediğini, can güvenliğinin korunmasını, kendisinin öldürüleceğini insan hakları derneğinin bunu duyurmasını istediğini gerekirse gündüz kuşağı programlarına çıkılmasını; İnsan Hakları Derneğinin yapacağı basın açıklamaları ve yayımlayacağı raporlarda isminin geçirilmesine, ad ve soyadının tamamının raporlarda yazılmasına muvafakat ettiğini dahası insan hakları derneğinin isminin tamamını yayımlanması ile açık açık söylenmesi halinde savcılığın hayatını koruyabileceğini o zaman kendisinin öldürülmeyeceğini bu nedenle her açıklamada her eylemde isminin açık açık söylenmesini, paylaşılmasını hatta bağırlanmasını insan hakları derneğinden talep ettiğini" aktarmıştır.

Ç. A. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Alaşehir M Tipi Hapishanesinden buraya getirildiğini, Alaşehir M Tipi Hapishanesinde iken bir memurdan şikayetçi olduğunu, bir mahpusun da kendisine şahit olarak yazdığını, duruşmada şahitlik yaptığını sabahında da bu hapishaneye getirildiğini; 20 Ağustos 2024'te annesinin vefat ettiğini annesinin cenazesine katılabilmek için hesabında 50.000 TL'nin olması gerektiğini böyle bir paranın kendisinde bulunmasının mümkün olmadığını parayı ödeyemediği için de annesinin cenazesine katılamadığını; sonrasında 23 Eylül 2024 tarihinde abisinin vefat ettiğini yine kendisinden 50.000 TL talep edildiğini hesabında para bulunmadığı için abisinin de cenazesine katılamadığını; 9 Aralık 2024 tarihinde de kayınvalidesini kaybettiğini yine hesabında 50.000 TL olması gerektiğini, bu paranın bulunmaması halinde cenazeye götürmeyeceğini söylendiğini parayı bulamadığı için de cenazeye katılamadığını; Alaşehir M Tipi hapishanesinde iken babasının vefat ettiğini 600 TL yatırarak babasının cenazesine katıldığını, son görevini yerine getirebildiğini, defalarca ailesine yakın bir şehre sevk edilmek istediğini, ailesine yakın bir hapishanede olması halinde çok düşük bir miktar ile bu cenazelere katılan bildiğini kendisinin bu nedenle de çok mağdur edildiğini; suyun çok az geldiğini, kirli kapkara ve pas içinde bir suyun aktığını hiçbir şekilde işlemediğini bu nedenle her gün su almak çözülemediğini, bu nedenle kendisinin de bakanlığa sık sık başvuru yaptığını, ancak su sorununun hiçbir şekilde çözülemediğini ve çözülemeyeceğinin de söylendiğini; yemeklerin çok çok az porsiyonlar ile verildiğini, son hafta 2 parmak yemek dağıtıldığını, yemeği getiren ve memurun kendisinden özür dilediğini, kameraya yemeği göstererek "yemin ederim benim suçum yok, bu kadar veriliyor" dediğini, verilen yemek ile karnını doyurmanın mümkün olmadığını, dahası yaşamını devam ettirecek kadar dahi yemek verilmediğini, bu nedenle sık sık kantinden yiyecek yazdırdığını; sabah kahvaltısının akşam 09:00-10:00 arasında kendilerine verildiğini, ancak sabah kahvaltısında bazı günlerde çorba çıktığını, bu çorbanın gece 12:00-03:00 arasında getirildiğini, yine bu nedenle rahatsız olduklarını, çorba servisinde psikolojik şiddet gördüklerini; revirdeki doktorun ırkçı olduğunu, doğu illerinden gelen mahpusların doğum yerine göre muayene yaptığını ve sürekli hakaret ettiğini, daha önce İnsan Hakları Derneği avukatının doktor hakkındaki şikayetleri idareye bildirmesi üzerine doktorun tavırlarında değişiklik olduğu ve doğu illerinde doğmuş olan insanların da tedavilerini yaptığını, insan Hakları Derneği sayesinde revirdeki sorunun çözüldüğünü, ancak bu doktorun hala ırkçılık yaptığını, doğu illerinde doğumu olan insanlara sürekli olarak "ben Karadenizliyim" dediğini, kendisinin de kimliğinde doğum yeri Diyarbakır yazdığı için sürekli mesafeli olduğunu; Kantinde çek-pas satıldığını, bu çek-pasın sapının 1 metre civarında olduğunu, maltadaki işçilerin uzun saplı çek-pas kullandığını, ancak kendilerinin defalarca talep etmesine rağmen uzun saplı çek-pas verilmediğini, bunun neden verilmediğini bildiğini, daha önce mahpusların merdiven yaparak kaçma teşebbüsünde bulunduğunu, ancak bu mahpusların fikir birliği içinde bunu yaptığını, kendilerinin ise zaten tek başına hücrede bulunduğunu havalandırmaya da hücre içinden hiçbir şey götüremediklerini, hücrenin tek bir penceresi olduğunu, pencerelerinde çelik elek ile korkuluklarla kapatıldığını, zaten pencereden dışarıyı dahi göremediklerini bu çek-pas ile firar gibi bir ihtimallerinin bulunmadığını, havalandırmaya da tek başına çıkarıldıklarını, tek başına kaçmalarının da mümkün olmadığını, idarenin bu durumu bilmesine rağmen yine çek-pas ile merdiven

yapılacağına söylendiğini, bu durumda mağdur olduklarını en azından hapisanenin fiziki şartlarının belirtilerek kendilerine çek-pas verilmesi için İnsan Hakları Derneği tarafından başvuru yapılmasını istediğini” aktarmıştır.

İ. T. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “19.12.2024 tarihinde bugün müdür ile görüştüğünü telefonda Kürtçe konuşma ile ilgili sorunun çözüldüğünü, müdürün “memurların dinlemesi gerektiğini, dinleyecek olan memurun bilmesi için mahpusların en azından Kürtçe konuşacağı şeklinde bir dilekçe yazmasının” yeterli olacağını söylediğini, bu sorununun da aşılabileceğini; havalandırmanın günde 2 saat olarak düzeltilebileceğinin söylendiğini; hapishanede kurs, atölye, sosyal etkinlik ve benzeri herhangi bir faaliyetinin bulunmadığını, idarenin sürekli olarak alet olmaması imkanların bulunmamasından dolayı bu etkinliklerden mahpusları faydalandırmadığını fakat siyasi mahpuslar dışında diğer mahpusların bütün sosyal faaliyet kurs ve atölyelerden faydalandığını, bunu müdürle görüştüğünü, müdürün bir yol bulacağına söz verdiğini, ancak şu an hiçbir faaliyet ve etkinliğin olmadığını, bu faaliyet ve etkinlikler için sürekli anons yapıldığını, ancak siyasi mahpuslara böyle bir imkan tanınmadığını; içeride en fazla 12 kitap bulundurulabildiği, sürgün geldiklerinde kendilerine ait kitaplara “inceleyeceğiz” denilerek el konulduğu ancak 1 yılı aşkın süredir kitaplarının kendilerine vermediğini, ücret karşılığı satın alınan dergi ve gazetelerde keyfi olarak köşe yazıları yahut bazı kısımların kesilerek verildiğini, itiraz ettikleri halde “sakıncalı bulduk” şeklinde bir gerekçe ileri sürüldüğünü; Kürtçe kitapların vermediğini, itiraz edildiği halde “ücretini karşılırsanız çeviriye gönderdikten sonra sakıncalı bulunmadığı halde veririz” şeklinde geribildirim yapıldığını; Halk TV ve TELE1 adlı kanal yayınlarının vermediğini; kurum içi mektuplaşmada pul alımı uygulamasının başlatıldığını, iç mektuplaşmalara dahi ekonomik olarak güç yetiremediklerini, kurum içine gönderilen mektupların 20 gün sonra ancak ulaşabildiğini; sürgün gelenlerin 2 ayı geçkin sürelerle diğer tutsaklarla haberleşemeyecek şekilde tecritte tutulduğunu, sonrasında idarenin uygun görmesi halinde arkadaşlarının bulunduğu koridora verileceğinin söylendiğini, zaten daha önce siyasi mahpusların hiçbirinin yan yana getirilmediğini, bugünden sonra sistemin de böyle devam edeceğini siyasi mahpusların aynı koridorda bulunduğunu, yeni gelen mahpusların da 2 aylık gözlem süresinden sonra aynı koridora getirileceğinin söylendiğini; aramaların infaz koruma memurları tarafından agresif biçimde eşyalar dağıtılarak yapıldığını, aramalar sırasında kurumlara göndermek üzere kaleme alınan dilekçe ve incelemeden geçen mektuplarına dahi el konulduğunu; geceleri 3 saat aralıklarla kapılar sert biçimde kapatılarak, gürültü çıkarılarak, ışıklar açılarak odalara girildiğini, bu uygulama sebebiyle gece uykusu uyuyamadıklarını; 37 mahsusa 12 ayrı soruşturma nedeniyle çok yüksek cezalar verildiğini, kendisine de 12 ayrı soruşturma için toplam 60 gün hücre cezası verildiğini, bunların bir kısmının kesinleştiğini, daha önceki aramalarda da radyo bulunması nedeniyle kendisine disiplin cezası verildiğini, sırf arkadaşlarıyla aynı koridorda olabilmek için mücadele verdiğini ve bu mücadele sonunda idarenin taleplerini kabul ettiğini, ancak geriye 16 farklı disiplin cezası verildiğini, infazının yakıldığını, diğer mahpuslar için de aynı şeyin geçerli olduğunu, idarenin anlamsız ve hukuka aykırı şekilde bu talepleri kabul etmediğini, mahpusların cezalandırılmasına dan sonra bunu kabul ettiğini, bunun insan haklarına aykırı olduğunu ve ifşa edilmesi gerektiğini düşündüğünü; ağız içi arama dayatması nedeniyle hastaneye gidilemediğini, aramanın ağız açılarak dilin yukarı ve dışarı çıkarılmasının dayatılması şeklinde olduğunu, jandarmanın kendilerine dair güvenlik önlemi olarak bu dayatmada ısrarcı olduklarını; yakın zamanda M. İ. adlı adli bir mahpusun intihar ettiğinin duyulduğunu, ancak mahpusun gardiyanlar tarafından işkence gördüğü ve öldürüldüğü şeklinde duyumların olduğunu; hasta mahpusların tedavilerinin geciktirildiğini, mesane kanseri olan H. A.’in sağlık durumunun ciddiyeti nedeniyle ağız içi arama uygulamasını kabul etmesine rağmen aylardır sevk için beklediğini, revirin kendisine ilaç yazmadığını” aktarmıştır.

İ. İ. ile 19.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kırşehir YGC Tipi hapishanesinde bulunan siyasi mahpusların birbirinden ayrı ve tecrit halinde bulunmasına karşın kapı vurma eylemi yaptıklarını, kapı vurma eyleminden sonra siyasi mahpusların her bir koridorda 6 mahpus modüllerinde olacak şekilde yerleştirilerek bir araya getirildiğini ancak her bir blokta bulunan 6 koridorun tamamına mahpusların yerleştirilmediğini, en az bir koridorun boş bırakılarak mahpusların bloklara yerleştirildiğini, bu eylem sonucunda kısmi olarak bir araya getirdiklerini, ancak kapı vurma eyleminin sonucunda mahpusların çok büyük bir ceza ile karşı karşıya kaldığını, kapı vurma sırasında her bir gün için ayrı soruşturma açıldığını, en az 10 soruşturma olacak şekilde 37 mahsusa 10-11-12 soruşturma açıldığını şöyle ki; idare, “araştırmalar kurumumuzda bulunan 37 adet hükümlü ve tutuklunun çeşitli

isteklerinin yerine getirilmesi talebi ile toplu halde kurumumuzda saat 11:00, 14:00 ve 16:00 olmak üzere günde 3 kere oda kapısına çok şiddetli vurma eylemleri yaptıkları, bunu yaparken bazı hükümlülerin slogan attıklarının da görüldüğü, kapıya vurma esnasında oda kapılarına çok şiddetli şekilde vurdukları ve ceza İnfaz kurumumuz dışından da duyulabilecek bir gürültü düzeyine ulaştığı, kurum içerisinde diğer hükümlü tutukluların korku kaygı ve paniğe kapılmalarına neden oldukları, kendilerine gerekli bilgilendirme ve telkinlerde bulunduğu sırada ceza infaz kurumumuzda isyan çıktığım düşündükleri ve bu nedenden ötürü kaygılandıklarını ve korktuklarını beyan ettikleri, bazı H/T'lerin ise konu ile alakalı kurumumuza hitaben yazmış oldukları dilekçelerinden de korku ve paniğe kapıldıklarının teyit edildiği, adı geçen 37 adet hükümlü ve tutuklunun kurum içerisinde kargaşa ortamı yaratarak, kurumumuz idaresi üzerinde baskı kurmaya çalıştığı, kurum içerisinde oluşturdukları korku ortamından beslenerek İsteklerini kabul ettirmeye çalıştıkları, ancak hükümlü ve tutukluların İstekleri kurum güvenliğini, tehlikeye atabilecek nitelikte ve kurum içerisinde terör örgütü yapılanmasına elverişli ortam hazırlamaya müsait istekler olduğu için yerine getirilmesinin mümkün olmadığını tespit edildiği hükümlü tutukluların kapıya vurma esnasında kapılara zarar verme niyeti ile vurdukları, vurma şiddetinden dolayı kapıların elektronik yapısının bunu arıza olarak gördüğü, adı geçen hükümlü ve tutukluların 5275 sayılı Ceza Ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 43/2(d) maddesini açıkça kasten İhlal ettikleri tüm dosya kapsamında yapılan araştırmalar, alınan yazılı ve sözlü savunmalardan, tanzim olunan tutanaklardan ve yaka kamerası görüntülerinden tespit edilmiştir.

Bu Kanaat ile ismi geçen Hükümlü Tutuklular hakkında 5275 sayılı yasanın 43/2 (d) maddesi gereği "Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak." eylemi gereğince 1 İLE 3 AY ARASI ZİYARETÇİ KABULÜNDEN YOKSUN BIRAKMA DİSİPLİN CEZASI ile ayrı ayrı cezalandırılmalarına,

2) Hükümlü İsmail Tüzün hakkında 5275 sayılı yasanın 43/2 (d) maddesi gereği "Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak." eylemi gereğince 1 İLE 3 AY ARASI ZİYARETÇİ KABULÜNDEN YOKSUN BIRAKMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılması gerektiği fakat hükümlünün daha önce infaz ettiği yasal kaldırma süresinin 26/11/2024 olan disiplin cezasının olması nedeni ile 5275 sayılı yasanın 48/2 maddesi gereği "Bir eylemden dolayı verilen disiplin cezası kesinleştikten sonra bu cezanın kaldırılması için gerekli süre içinde yeniden disiplin cezasını gerektiren bir eylemde bulunan hükümlü hakkında, her defasında bir üst ceza uygulanır. Hükmü gereğince Hükümlü İ. T."ün bir üst ceza olan 1 ile 10 gün arası hücreye koyma disiplin cezası kategorisinde değerlendirilerek 5 GÜN HÜCREYE KOYMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılmasına;

3)Hükümlü Necdet Öztürk hakkında 5275 sayılı yasanın 43/2 (d) maddesi gereği "Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak." eylemi gereğince 1 İLE 3 AY ARASI ZİYARETÇİ KABULÜNDEN YOKSUN BIRAKMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılması gerektiği fakat hükümlünün daha önce 02/10/2024 tarihinde infazına başlanan ve halen devam etmekte olan disiplin cezasının olması nedeni ile 5275 sayılı yasanın 48/2 maddesi gereği "Bir eylemden dolayı verilen disiplin cezası kesinleştikten sonra bu cezanın kaldırılması için gerekli süre içinde yeniden disiplin cezasını gerektiren bir eylemde bulunan hükümlü hakkında, her defasında bir üst ceza uygulanır. Hükmü gereğince Hükümlü Necdet Öztürk'ün bir üst ceza 1 ile 10 gün arası hücreye koyma disiplin cezası kategorisinde değerlendirilerek 5 GÜN HÜCREYE KOYMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılmasına;

4) Hükümlü S. Ş. hakkında 5275 sayılı yasanın 43/2 (d) maddesi gereği "Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunması," eylemi gereğince 1 İLE 3 AY ARASI ZİYARETÇİ KABULÜNDEN YOKSUN BIRAKMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılması gerektiği fakat hükümlünün daha önce infaz ettiği yasal kaldırma süresinin 23/09/2025 olan disiplin cezasının olması nedeni ile 5275 sayılı yasanın 48/2 maddesi gereği "Bir eylemden dolayı verilen disiplin cezası kesinleştikten sonra bu cezanın kaldırılması için gerekli süre içinde yeniden disiplin cezasını gerektiren bir eylemde bulunan hükümlü hakkında, her defasında bir üst ceza uygulanır. Hükmü gereğince Hükümlü S. Ş.'in bir üst ceza 1 ile 10 gün arası hücreye koyma disiplin cezası kategorisinde değerlendirilerek 5 GÜN HÜCREYE KOYMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılmasına;

5) Hükümlü İ. İ. hakkında 5275 sayılı yasanın 43/2 (d) maddesi gereği "Kurumda korku, kaygı veya panik yaratabilecek biçimde söz söylemek veya davranışta bulunmak " eylemi gereğince 1 İLE 3 AY ARASI ZİYARETÇİ KABULÜNDEN

YOKSUN BIRAKMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılması gerektiği fakat hükümlünün daha önce infaz ettiği yasal kaldırma süresinin 16/12/2024 olan disiplin cezasının olması nedeni ile 5275 sayılı yasanın 48/2 maddesi gereği "Bir eylemden dolayı verilen disiplin cezası kesinleştikten sonra bu cezanın kaldırılması için gerekli süre içinde yeniden disiplin cezasını gerektiren bir eylemde bulunan hükümlü hakkında, her defasında bir üst ceza uygulanır. Hükümü gereğince Hükümlü İ. İ.'nin bir üst ceza 1 ile 10 gün arası hücreye koyma disiplin cezası kategorisinde değerlendirilerek 5 GÜN HÜCREYE KOYMA DİSİPLİN CEZASI ile cezalandırılmasına" Şeklinde cezalar yağdırdığını, bu 37 mahpus hakkında 12 soruşturmanın da (bazı mahpuslar için 11) kopyala yapıştır şeklinde aynı kararlar ile 33'nün her bir soruşturma için 2 şer ay görüş yasağı cezası ile cezalandırılarak toplam 24 ay açık ve kapalı aile görüşlerinin yasaklandığını, kendisinin aralarında bulunduğu diğer 4 mahpusunda her bir soruşturma için (12 soruşturma) 5 er gün hücre cezası ile cezalandırılarak toplam 60 gün hücre cezası aldığını, bu soruşturmalardan 1'inin ağır ceza kararı ile kesinleştiğini, 3 soruşturmanın da infaz hakimi tarafından onandığını, mahpuslar tarafından ağır ceza mahkemesine itiraz edildiğini, 8 soruşturmanın da henüz İnfaz hakimliğinin önünde olduğunu, ancak infaz hakimliğinin 4 soruşturma için aynı kararı verdiğini, hatta okumadan kopyala yapıştır şeklinde aynı kararı verdiği göz önüne alındığında diğer soruşturmalar için de aynı kararı vereceğinin açık olduğunu, aslında soruşturmalarda zaman aşımına uğradığının açık olduğu süresiz olduktan sonra disiplin cezaları verildiğini, buna rağmen hukuka aykırı şekilde kararların ortaya çıktığını, 10 olmasının mümkün olmadığını açık olup hiçbir şekilde mahpusların dinlenmediğini, bu nedenle bozulması gereken kararların onanması ile İdare İnfaz Hakimliği ve Ağır Ceza Mahkemesinin ortak bir şekilde hareket ettiğinin ifşa olduğunu, bir denetim mekanizmasının olmadığını ve keyfiyet ve disiplin cezalarının yağdırıldığını, deyim yerindeyse idarenin infaz hakimliğinin ve ağır ceza mahkemesinin mahpusların haklarını çok küçük de olsa almasının hesabını sorduğunu, bu nedenle mahpusları bu yüzden cezalandırdığını; kapı vurma eyleminden önce bazı mahpusların odalarına girilerek radyolarının toplandığını, çoğu mahpusun radyosu ile oynamadığının söylendiğini, ancak bilinçli olarak bazı mahpusların fişlenerek o mahpuslara disiplin cezası verildiğini, radyo bulundurması nedeniyle bazı mahpuslara 11 gün hücre cezası verildiğini, bu hücre cezalarının da onandığını, keyfi disiplin cezaları ile bu hapisshanede bulunan bütün mahpusların infazın yandığını, her zaman bir infaz yakma tehdidiyle karşı karşıya olduklarını, idarenin bunu disiplin yöntemi olarak kullandığını, mahpusların en küçük talebinde bile "infazını yakarız" dediklerini; ayrıca bu hafta telefon görüşünde "Türkçe konuşma dayatması yapılması için bir dilekçe imzalamaları gerektiğinin" söylediğini, gardiyanların her bir mahpusun odasına gelerek iç tüzükte Türkçe bilmiyorsa başka bir dilde konuşulmak istenirse dilekçe verilmesi gerektiğini, siyasi mahpusların dilekçe vermediğini konuşma dili Türkçedir Türkçe konuşulacaktır başka bir dil için de dilekçe verilecektir" olduğunu, bu kuralı mahpusların bilmesi gerektiğinin söylendiğini, konuşulacak olan başka dilin bu kayıt altına alınacağını, idarenin bu başka dil de konuşurken tehdit görürse bu kayıtların soruşturma olacağı bir daha o dilde konuşma hakkı verilmeyeceğini, ayrıca Türkçe bilmemek kaydı ile bu hakkın tanındığını, telefonda hiçbir şekilde Türkçe konuşamayacağını, Türkçe bir kelime konuşulması halinde başka dilde konuşma hakkı tanınmayacağını, Örneğin "kendisinin annesiyle Kürtçe konuştuğunda yeğenin arkadan Türkçe bağırması halinde bir daha annesiyle Kürtçe konuşamayacağını" söylediğini, tüm bu konuların yazılı olduğu bir kararın kendilerine tebliğ edilmek istendiğini, "dilekçe yazacaksın" denildiğini, bu dilekçe içeriğinde örneğin "annemin adı şudur Kürtçe konuşuyor onunla Kürtçe dilinde görüş yapmak istiyorum" diye bir dilekçe verileceğini, bu şekilde rahatça Kürtçe konuşabileceğini, ancak mahpusların bu dilekçelerin hiçbirini imzalamadığını, bunun 12 Eylül faşist cunta darbesi zihniyeti olduğunu, bu nedenle bunu hiçbir şekilde imzalayacaklarını söylediğini, bu haliyle ne olacaklarını bilmediklerini belki de telefonla görüş yapılmayacağını; mahpusların günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, kurs atölye sosyal etkinlik herhangi bir faaliyetinin olmadığını; 2 haftada bir, 1 saat spor sahasına çıkarıldıklarını, başkaca hiçbir haklarını kullanılmadığını, atölye kurs ve sosyal faaliyetlerden kendileri dışında bütün mahpusların faaliyetlerden yararlandığını, büyük bir ayrımcılıkla karşı karşıya bırakıldıklarını, bu konuda Kamu Denetçiliği Kurumu'na (ombudsman) başvuru yaptıklarını, sohbet, havalandırma, kurs ve atölye hakkında karar verildiğini verilen kararın bir örneğinin bakanlığa gönderildiğini, Adalet Bakanlığının da Kırşehir YGC tipi hapisshanesine talimat yazdığını, ancak olumlu ombudsman kararına rağmen kurs, atölye, ve sohbet haklarının hala yasaklı olduğunu, idarenin Adalet Bakanlığı'nın talimatına uymadığını, idarenin mahpuslara "atölyeye çıkarmak isteriz ancak malzememiz bulunmamaktadır, bu nedenle sizi çıkaramıyoruz" dediğini, ancak her koridorda bir atölye olduğunu, en azından koridor sonundaki atölyelere çıkmak istediklerini, malzeme olmasa dahi siyasi mahpusların beraber çıkabileceklerini söylediğini, ancak idarenin bahanelerle bunu reddettiğini, yine sohbet hakkı konusunda Adalet Bakanlığı'nın Kırşehir YGC Tipi hapisshanesine özel olarak talimat

verdiğini, Adalet Bakanlığı'nın "sohbet hakkının gerekirse açık aile görüşlerinin yapıldığı yerlerde yaptırabileceğini" söylediğini, bunun bizzat Adalet Bakanlığı tarafından iletilmiş olduğunu, ancak Adalet Bakanlığı'nın bu görüşüne de uyulmadığını, idarenin çoğu konuda adalet Bakanlığının bahane ettiğini ancak Adalet Bakanlığı'nın da talimatlarına uymadığını; su sorununun artarak devam ettiğini, dahası su kesintilerinin de dayanılamayacak hale geldiğini, suyun çamurlu bir şekilde aktığını bu nedenle içilebilir suyu da kantinden alabildiklerini, bu hapisshanede akan su ile duş alan her bir insanın mutlaka deri hastalığına yakalandığını, sağlığının tehdit edildiğini, vanalardan akan paslı kötü kokulu bu kapkara sınının bütün mahpuslar da saç dökülmesi sebebiyet verdiğini" aktarmıştır.

H. H. tarafından 25.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan mektupta; "Kendisinin Arap ve Suriye vatandaşı olduğunu, Humus'ta doğduğunu ve yaşadığını, 2020 yılından beridir cezaevinde olduğunu, ailesinin Suriye'de ikamet ettiğini, Türkiye'de kimsesinin olmadığını, akraba ve arkadaşının olmadığını, herhangi bir ziyaretçisinin de olmadığını; İngilizce öğretmeni olduğunu ve Uluslararası İnsani Yardım Kuruluşlarında çalıştığını (UNICEF, CSRO, İHH); yardıma ihtiyacı olduğu için yazdığını, şimdiye kadar Suriye'deki ailesinden mektup, fotoğraf, elbise vb. alamadığını, bunun için bir avukata ihtiyacı olduğunu; özellikle Suriye'deki olaylardan dolayı psikolojik olarak zor durumda olduğunu; ailesinden, çocuklarından fotoğraf ve kıyık elbise almak için bir avukat işe acil görüşmek istediğini; gerçekten maddi manevi ve psikolojik olarak çok zor durumda olduğunu, bir avukat ile görüşme yapmak için yardım talep ettiğini" aktarmıştır.

S. A., 27.12.2024 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan oğlu C. A. için yaptığı başvuruda; "Öz oğlu olan C. A.'ın 2009 yılından bu yana hapisshanede olup; şu anda hükümlü olarak Kırşehir Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda, tek kişilik odada kaldığını, oğluyla dün telefonda görüştüklerini, telefonda kendisine "Kürtçe telefon görüşmeleri sırasında sürekli olarak neden Kürtçe konuşuyorsunuz telefonda, Kürtçe konuşmanızı gerekçelendirin" diye hapisshane idaresi tarafından ikaz edildiklerini, oğlunun telefonun her an Kürtçe konuştuğu için kesilebileceğini söylediğini; oğlum, daha önce de Kürtçe telefon görüşmesi yaptığı için sürekli olarak idare tarafından baskıya maruz bırakıldığını; ayrıca bulunduğu hapisshanede TV kanal yayını olarak yalnızca belli başlı iktidara yakın kanalların verildiğini, diğer kanallara izin verilmediğini; Leman Dergisine aylık üyeliğinin olduğunu ancak bunun da idare tarafından yasaklandığını; kendilerine verilen yemeklerin besin değerlerinin çok düşük olduğunu, yemek çeşitliliğinin az olduğunu, ayrıca para ile bile nitelikli içecek ve yiyecek alamadıklarını, ayrıca bulunduğu hapisshanede parasıyla tütün bile alamadığını" söylediğini; aile olarak oğluna iç çamaşır ve çorap gönderdiklerini ancak idare tarafından bunların ya kabul edilmediğini ya da bekletildiğini ve birer tane verildiğini, ayrıca oğlunun hapisshanede kitap yazma ve birçok araştırma gerçekleştirdiğini, matematik ile ilgili de bir çalışma yürüttüğünü, ancak kaynak sorunu olduğunu hapisshanede ve ayrıca bilgisayar vb. ekipmanların kendisine verilmediğini, hatta daktilo bile verilmediğini; anlattığı hak ihlalleri ile ilgili bir heyetin hapisshaneyi ziyaret etmesini ve ayrıca bu konularla ilgili gerekli yazışmaların yapılmasını talep ettiğini" aktarmıştır.

A.A. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "16 yıldır cezaevinde olduğu, 11 ay önce Balıkesir/Kepsut L Tipi Kapalı Hapishanesi'nden sürgün geldiğini, koşullu salıverilmesine 3 yıl kaldığı; S. A. ile halihazırda aynı koridorda tutulduğunu" aktarmıştır.

C.A. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Kapı vurma eylemi nedeniyle 10 ayı ve 2 aylık hücre cezası verildiğini" aktarmıştır.

M.S. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Su sorununun ciddi şekilde mevcut olduğunu; ağırlaştırılmış müebbet cezası almayanların dahi tek başına kaldığını, bu konuda Adalet Bakanlığı ve savcılığa yazdığı dilekçelere cevap alamadığını; geçen aylarda yaptıkları eylemden sonra bazı mahpuslara 18 ay açık görüş yasağı verildiğini; hijyen sorunlarının bir türlü çözülmediğini, örneğin tuvalet bölümünde çamaşır kurutmak zorunda kaldıklarını, çamaşır ipi almak istediklerinde kabul edilmediğini, atletlerden çamaşır ipi yaptıklarında da el konulduğunu; temizlik malzemeleri ile gıdaların aynı yerde durduğunu, gıdaların diğerleriyle temas etmemesi için saklama kabı talep ettiklerinde kabul edilmediğini, satın aldıkları gıdaların paketlerini atmazarak saklama kabı olarak kullanmaya çalıştıklarını; havalandırmaya en fazla ikişerli gruplar halinde çıkabildiklerini; bazı hükümlülerin

altışar kişilik gruplarla çıkabildiğini, farklı suçlardan hükümlü olanlar arasından farklı uygulamalar yapıldığını, örneğin kendileri havalandırma hakkından 1,5 saat faydalanırken farklı dosyalardan hükümlü olanların 2 saat faydalandığını; mahpusların karşılaştıkları alanlarda selamlaşmalarının engellendiğini; oda aramalarının çok sık yapıldığını, bazen haftada 2-3 kez arama yapıldığını, her seferinde ortalığı çok dağıttıklarını, 2 çakmak, 2 tırnak makası vb. bulunduğu birine el konulduğunu; yazdıkları yazılara el konularak incelemeye götürüldüğünü, incelemeyen gelen yazı bir sonraki aramada tekrar incelemeye götürülebildiğini, 'incelenen yazıların üzerine kaşe basılmasını ve tekrar alınmamasını' talep ettiklerinde kabul edilmediğini; talep ettiği halde 1 aydır kendisine kalem verilmediğini; havalandırmaya girip çıkarken, görüşe girip çıkarken her seferinde ayakkabı çıkartılmasının dayatıldığını, sürekli olarak tutanak tutmakla tehdit edildiklerini; astım hastası olduğunu, ilaç ve revir hakkında çok zorluk çektiğini, ilaçların aylarca geciktiğini, cildiye uzmanının gerekli gördüğü ve yazdığı kimi ilaçları cezaevi doktorunun yazmadığını; ağız içi aramaların devam ettiğini; lise öğrenimi için kaydolmak istediğinde yeni kimlik çıkartmasının gerektiğini ve 1,5 yıl boyunca yeni kimliğini beklediğini, bu süre içerisinde liseye kaydolmaktan vazgeçtiğini; kurs ve atölyelerden faydalanamadıklarını, adli mahpusların ve farklı siyasi dosyalardan hükümlü olan mahpusların kurslardan faydalandığını, İngilizce ve bağlama kursuna gidemediğini; görüşlerin kimi zaman 45 dakika bile sürmediğini; bazı kitapların sırf Kürtçe oldukları için verilmediğini, içerikleri siyasi olmasa da yalnızca dilinden dolayı verilmediğini; bir dönem telefonda Kürtçe konuşulurken telefonların kesilmesi uygulamasının son bulunduğunu aktarmıştır.

M.Ş.Y. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Su sorununun çok büyük olduğunu, çoğu zaman temizlik yaptıktan sonra daha fazla kirlettiklerini düşündüklerini, mahpusların içme sularını birbirleriyle paylaşmalarına izin verilmediğini; yapılan eylemler sonrası bazı iyileşmelerin olduğunu, spor salonu kullanımının 2 ayda birden ayda bire çıkarıldığını, açık havadan yararlanma hakkının 1,5 saate çıkarıldığını, kurslardan faydalanamadıklarını, farklı mahpus gruplarından sonra kurslardan faydalanacaklarını, atölyeler için de hoca/personel olmadığını ilettiklerini; telefonda Kürtçe konuşulurken görüşmenin kesilmesi sorununun çözüldüğünü; eylemler sonrası 30-35 kişiye 2 yıl görüş cezası verildiğini; müdür 2 ay önce kendisini çağırdığını ve 'Üçlü odalardaki kameraların zaman içerisinde kaldırılacağını' söylediğini; özellikle Aram yayınevinden gelen kitaplar Türkçe/Kürtçe olduğu fark etmeksizin "ideolojilerini güçlendireceği" gerekçesiyle kendilerine verilmediğini, diğer yayınevlerinden çıkan Kürtçe kitapların verilmemesi gibi bir durum bulunmadığını, içeriğine göre karar verildiğini" aktarmıştır.

F.D. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "M.Ş.Y. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Su sorununun çok büyük olduğunu, çoğu zaman temizlik yaptıktan sonra daha fazla kirlettiklerini düşündüklerini, mahpusların içme sularını birbirleriyle paylaşmalarına izin verilmediğini; yapılan eylemler sonrası bazı iyileşmelerin olduğunu, spor salonu kullanımının 2 ayda birden ayda bire çıkarıldığını, açık havadan yararlanma hakkının 1,5 saate çıkarıldığını, kurslardan faydalanamadıklarını, farklı mahpus gruplarından sonra kurslardan faydalanacaklarını, atölyeler için de hoca/personel olmadığını ilettiklerini; telefonda Kürtçe konuşulurken görüşmenin kesilmesi sorununun çözüldüğünü; eylemler sonrası 30-35 kişiye 2 yıl görüş cezası verildiğini; müdür 2 ay önce kendisini çağırdığını ve 'Üçlü odalardaki kameraların zaman içerisinde kaldırılacağını' söylediğini; özellikle Aram yayınevinden gelen kitaplar Türkçe/Kürtçe olduğu fark etmeksizin "ideolojilerini güçlendireceği" gerekçesiyle kendilerine verilmediğini, diğer yayınevlerinden çıkan Kürtçe kitapların verilmemesi gibi bir durum bulunmadığını, içeriğine göre karar verildiğini" aktarmıştır.

B.M. ile 20.02.20245 tarihinde Kırşehir Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Diğer mahpuslarla iletişim kurmada büyük zorluk yaşadığını, havalandırma sürelerinin uzun bir süredir günde yalnızca 1 saatle sınırlandırıldığını, son bir haftadır ise 1 saat 30 dakikaya çıkarıldığını ancak bu sürenin halen yetersiz olduğunu; sohbet haklarının keyfi biçimde kısıtlandığını ve kullanılmasına izin verilmediğini; cezaevinde yoğun bir su sorunu yaşandığını, suların kirli olduğunu ve yalnızca belirli saatlerde kısıtlı şekilde verildiğini; ağız içi aramayı kabul etmediği gerekçesiyle sağlık hizmetlerinden faydalanamadığını, bu sebeple muayene edilmediğini; infazının 3 ay önce tamamlanmış olmasına rağmen, cezaevi komisyonu tarafından hukuka aykırı şekilde infazının 6 ay daha uzatıldığını; cezaevinde kurs, atölye ve benzeri etkinliklerin hiç düzenlenmediğini, mahpusların sosyalleşme imkanlarının tamamen kısıtlandığını; oda aramalarında, mahpuslara ait eşyaların dağıtıldığını ve zarar gördüğünü, aramalar sırasında kameraların açılarının

değiştirilerek ihlallerin kayıt altına alınmasının engellendiğini; Yüksek güvenlikli cezaevinde mahpusların kendi temsilcilerinin bulunduğunu, ancak cezaevi idaresinin bu temsilcileri tanımadığını ve muhatap almadığını” aktarmıştır.

14) Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

25.12.2023 tarihinde S. T. Sincan Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan, Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumunda tutulan C. İ.’nin kendisine gönderdiği mektubunda yaşadığı hak ihlallerini aktardığı mektubunda; “Sincan 1 Nolu YGC’ den Cahit İlboğa’nın kendisine mektup yolu ile aktardıklarına göre; YGC’lere geçmeden önce bir çok arkadaşın buranın mimarisi psikolojisi ve sosyal ve siyasal ilişkileri hakkında onlarca mektup faks yazdığını ancak bu kadar olmayacağını, buraya geldiğinde biraz anladığını bir ay geçince daha anladığını, bu yıl ise F,T,L, tipinden falan mektuplardan biraz daha anladığını, idareye başka bir yerden buradaki arkadaşlarına gelen selamı iletmek için en az 15 TL ödemesi gerektiğini, çünkü sözlü imkanı olmadığını, name almazsa bir yıldan fazla birlikte kaldıkları arkadaşlarına olan selamları aylarca toplayıp bir seferde name ile gönderdiklerini, diğer yerlerdeki YGC’lerde haftada 3 gün toplamda 6 saat atölyeye çıkarılırken burada ayda en fazla 6 saat çıkarıldıklarını, 6 kişi günde 1,5 saat havalandırma olduğunu, tüm YGC’lerde böyle olduğunu, böbrek hastalığı olup da zaruri ihtiyaç konusunda zorlananlar için o 1,5 saat havalandırmanın işkence gibi olduğunu, yağmur vs. yağdığında havalandırmadaysan odaya geri geldiysen tekrar geri gitme şansı olmadığını; odaların tek parça, banyo, WC aynı yerde olduğunu, elbiselerini içerde ranzanın yanında kurutmak zorunda olduklarını, pencerelerin çift mazgallı olduğunu, güneş ay görmeye bile sıkıntı çekildiğini, demir şişli mazgalların F tiplerindeki gibi tel olanların daha sık dokulu olduğunu, arkadaşlarının onları söküncü avluyu uzağı görmenin rahat olduğunu, ama onu kırmaktan arkadaşlarına hem hücre cezası verdiklerini hem de birer yıl hapis cezası verildiğini, hazine bakanlığı avukatının bunu az bulup itiraz ettiğini, her blokun 5 modül olduğunu, her modül arasında havalandırma olduğunu, gelip kamera taktıklarını, sözde kendilerini oraya çıkaracaklarını ama şimdi “diğer davadakiler rahatsız oluyor” diye kullandırmadıklarını; Erzincan YGC’sine kadın arkadaşları götürdüklerini, ön bahçeye çıkarılmadıklarını, adli kadınların ikinci ve üçüncü katlarda olduklarını, sabah 8’den gece 12’ye kadar koridorların açık olduğunu, kendilerinin bir arkadaki modül ile görüntülü bir selam verme birkaç sözlü söz söyleme dışında dokunma insani bir paylaşımında bulunma imkanı olmadığını, kapalı görüşe çıkan arkadaşların ‘kimlik numaradaki son altı rakamı yazmayana kadar görüşme yapamıyorsun’ dediklerini, günde 1.5 saat havalandırma için içeriye kapşonlu elbise verilmediğini, buldukları modüllerin alt katlarının Mayıs ayından sonra güneş görse de en fazla Ağustos sonunda hiç güneş görmediğini, ay ve yıldızları çok az görme durumları olduğunu, alttaki dış pencerenin dış mazgalının sigaranın ancak geçebileceği kadar sıklıkta olduğunu, orta ve üst katlardaki teller gibi değil daha sert ve sık delikli olduklarını, 4 FETÖ ,işçiler ve adlinin kaldığını, adli mahpusun “Allahım burada nasıl dayanırım” diye ağladığını, FETÖ’cülerin de çok zorlandığını; cezaevi girişinde “düşmanın, hasmın var mı?” diye sorulduğunu, buna rağmen kendilerini sorgulayanlarla iç içe tutulduklarını, bunun insanın tahammül sınırını çok zorladığını yazdığını, bu durumları Cahit İlboğa’nın aktardığını, onun gibi diğer siyasi mahpuslarında cezaevlerinde direndiğini” aktarmıştır.

O. A. 08.01.2023 tarihinde yazdığı mektupta; “Yazdıkları mektuplara keyfi olarak el konulduğunu; yasada tanınan haklarının verilmeyeceğini, deyim yerindeyse seslerinin soluklarının kesilmek istendiğini; tecride karşı yapılan açlık grevleri sonrasında yoğun bir şekilde seslerinin kısılmak istendiğini” aktarmıştır.

F. K. 08.01.2024 tarihinde kardeşi H. K. için yaptığı başvuruda; “Sincan 1 no’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan kardeşi H. K. adına başvuru yaptığını; 2023 Mart ayında buraya sevk edilerek getirildiğini, o günden bugüne kadar ağırlaştırılmış müebbet cezası olmamasına rağmen kuyu gibi bir hücrede tutulduğunu; günün 22,5-23 saatini hücrede geçirdiğini ancak bir veya bir buçuk saat havalandırmaya çıkarıldığını, havalandırmanın da aynı şekilde kuyu gibi bir yer olduğunu, kimseyle temas etmeyecek şekilde hücre dışında bir kuyuya havalandırmaya çıkarıldığını, yasal hakkı olan sohbeti dahi çıkarılmadığını; bulunduğu hücrede küçük bir camın olduğunu, onun da sık tel örgü ile kaplı olduğunu, güneş göremediğini, hava alamadığını, çamaşırlarını kurutacak alanının olmadığını, insan sesine ve yüzüne hasret olduğunu, canlı canlı mezara konulmuş bir durumda olduğunu; bu koşulların insani olmadığını söyleyen kardeşinin 11 Eylül 2023 tarihi itibarıyla süresiz açlık grevine başladığını, bugün açlık grevinin 120. günü olduğunu, sağlığının kritik

aşamaya geldiğini; 05.01.2024 tarihinde açık görüş yaptıklarını, gözle görülür şekilde zayıflamış olduğunu gördüklerini, iskelet haline geldiğini, ağız içi yaralarının boğazına kadar indiğini, su içerken ve yutkunurken zorlandığını denge sorunu yaşadığını, kas ve kemik ağrılarının çoğaldığını, uyuşmalar ve ağrılardan uyuyamadığını söylediğini, ayaklarında şişmelerin başladığını yani sağlığının gerçekten iyice kötüleştiğini, şu anda talepleri kabul edilse dahi bir çok sağlık sorunu yaşayacak duruma geldiğini; ailesi olarak çok endişeli olduklarını, ellerinden bir şey gelmediğini, sadece izlemek zorunda kaldıklarını, direnişine saygı duyduğu için “bırak” diyemediklerini, çünkü tutulduğu koşulların, insanlık dışı koşulları olduğunu, o kuyu gibi hücrede açlık grevinde olmasa dahi hem fizik hem de psikolojik olarak sağlıklı kalabilme koşulunun olmadığını; üstelik sürekli disiplin cezaları verildiğini, savunmasının dahi alınmadan bu cezaların onandığı; oraların başka tutuklu aileleriyle görüştüklerini ziyarete gittiklerinde bir yıldan fazla kalan mahpusların psikolojilerinin bozulduğunu, ilaç tedavilerine başlandığını ancak ilaçlarla bile iyiyeye gitmediklerini söylediklerini ki onların açlık grevinde bile olmadıklarını; Cuma günü açık görüşe gittiklerinde hapis hane yerleriyle görüntülerine sevk yapılması ile ilgili konuştuklarını, kendilerine verdikleri cevabın “konuşun, açlık grevini bırakın” olduğunu, sanki durup dururken açlık grevi yaptığını, hiçbir sorunu çözülmeden de “bıraksın” denildiğini, görmezden geldiklerini, “bizim yapacağımız bir şey yok, gidin Adalet Bakanlığı, Ceza Tevkif evleri Genel Müdürlüğü ile görüşün” diyerek sorumluluklarını üzerlerinden attıklarını; ancak H.'in başına gelebilecek her türlü olumsuz durumdan talepleri görmezden gelen tüm yetkililerin sorumlu olduğunu, ailesi olarak çok endişeli olduklarını, gece gündüz uymadıklarını, “başına ne geldi?” diye merak ettiklerini, gözlerinin önünde gün gün sağlığını kaybetmesini, erimesini izlemek istemediklerini, H.'in en acil talebinin havalandırması olan ve arkadaşlarının olduğu bir hapis hane sevkini istediklerini, yardım talep ettiklerini.” aktarmıştır.

F. K. 12.01.2024 tarihinde kardeşi H. K. için yaptığı başvuruda; “Bugün kapalı görüşe gittiklerini, kardeşinin sağlığının gerçekten çok kötüye gittiğini, fiziki olarak zaten çok zayıflamış olarak gördüklerini, kendisinin de “ağrılardan uyuyamadığını, diş etlerinin kanadığını ayaklarda ve ellerde uyuşmaların yoğun olduğunu, sırt ve kas ağrılarının dayanılmaz olduğunu, ağız içi ve boğazda yaraların hiç geçmediğini, halsiz ve uykusuz olduğunu, hafta içi bir doktor heyetinin gelip baktığını ve hastaneye götürülmeye dediklerini” söylediğini, kendisinin de “hasta olmadığını, hastaneye gitmek istemediğini, sevk talebinin olduğunu” belirttiğini; görüş sonrası idareyle görüştüklerini, idarenin kendilerine “Bir şey yapamayacağını, sorunu çözemeyeceklerini ancak ısrarla açlık grevini bırakması için konuşmalarının gerektiğini” söylediklerini ancak H.'in hem kendilerine hem de idareye “yakın zamanda talepleri karşılanmazsa ölüm orucuna başlayacağını, aynı kampus içerisinde veya farklı bir ilde havalandırması olan kendi arkadaşlarının yanına geçmek istediğini” söylediğini; en basit ve insani talebinin kabul etmeyerek gün gün ölüme yürümesini izlediklerini; tekrar yetkili kurumlara başvuru yapılmasını, süreç daha kötüye gitmeden seslerinin duyurulmasını istediklerini” aktarmıştır.

O. A., 31.01.2023 tarihinde yazdığı mektupta; “Hapishanede hiçbir yasal hakların verilmediğini, yok sayıldığını ister tutuklu ister normal hapis cezası alınsın şimdi siyasi tüm mahpuslara ağırlaştırılmış müebbet infaz rejimi uygulandığını, koşullu salıverilme hakkının artık su içer gibi engellendiğini; hiçbir sosyal, insani hakkın tanınmadığını, havalandırma bahçesi olmayan hücrelerde yıllarca hukuksuzca tutulduklarını; yeni hapishanelerin hukuk-adalet enkazı haline gelmiş durumda olduğunu, mafya çete liderlerinin ise hapishanelerde özel yasal düzenlemeler ile çıkabildiklerini; bu hukuk, tanımlanmazlık halinin tüm ülkeye sirayet ettiğini; hapishanelerde siyasi mahpusların bu sorunlar nedeniyle açlık grevinde olduklarını” aktarmıştır.

E. O., 11.03.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Kendisinin PSAKD Sultangazi Şubesi Gazi Şehitleri Cemevi Yönetim Kurulu üyesi olduğunu; 09.02.2024 tarihinde haksız ve hukuksuz bir şekilde, gerekçe gösterilmeden tutuklandığını, 24 Şubat 2024 tarihinde de İstanbul Marmara kapalı Hapishanesi'nden sürgün sekle Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde getirildiğini, 28018 yılında İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Ortopedi ve Travmatoloji Hekimi Doçent Doktor A. S.'un muayene ve testlerin sonucunda Desmoid Tümör/Agresif Fibromatozis teşhisi konulduğunu, teşhis sonrasında operasyon gerçekleştirildiğini, operasyondan sonra rutin kontroller esnasında kitlenin nüks ettiğinin anlaşıldığını, bu gelişmeden sonra onkoloji bölümü 8. polikliniğinde tedavisine devam edildiğini; sorafenib etken maddeli Nexavar ilacına başlandığını, Nexavar ilacının kalbine yan etki yaptığını ve QT uzaması olduğunu, QT uzamasına bağlı olarak nabzının 26'lara kadar düştüğünü, daha sonra hekimler arasında görüş birliğiyle ilacın kesilmesine karar verildiğini, Nexavar kesildikten sonra Tamoksifen ve Celebrex kullandığını, kullandığı ilaçlara rağmen kitlenin büyümeye devam ettiğini;

Onkoloji ve Kardiyolojik Onkolojinin yakın takip olma şartıyla tekrardan Nexavar ilacına başlama kararı alındığını; tutuklama ve sürgün sebepten dolayı ilaca da başlamadığını, hastaneye de gidemediğini; Marmara Kapalı Hapishanesi'ne ilk geldiği zaman İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Onkoloji Birim Başkanı ve kendi doktorunun "ilgili makama" diye başlayan durum bildirir yazısında, "Kontrol süresinin geldiğini, görüntüleme zamanının geldiğini ve özellikle yakın takipli olması gerektiğinin" belirtildiğini, bu duruma rağmen sürgündeki ile buraya getirildiğini; Ankara'da olmasının sağlık hakkının elinden alınması demek olduğunu, 6 yıldır tedavi gördüğü hastanenin İstanbul'da olduğunu; bulunduğu hapisanenin koşullarının sağlığına zarar verdiğini, tutuklu olmasına rağmen ağırlaştırılmış müebbet koşullarında kaldığını, günde sadece 1,5 saat havalandırmaya çıkabildiğini, hareket alanının olmamasından dolayı kitlenin bulunduğu bacağında ağrılar oluşmaya başladığını, 6 yıldır hekimlerin durumunu takip ettiğini, burada başlayacak olan bir tedavi sürecinin 6 yıl geriye atacağını; çünkü hekim görüşleri, E-Nabız sistemine yüklenmeyen MR görüntülerinin Çapa Onkoloji Bölümünde dosyasında olduğunu, her geçen gün sağlık riskinin arttığını; Adalet Bakanlığı'na İstanbul Üniversitesi, Çapa Tıp Fakültesi için sevk talebinde bulunduğunu ancak sevk talebinin karşılığını karşılamayacağını, karşılanacak ise de ne zaman karşılanacağını belirsiz olduğunu; Sağlık Bakanlığı, Adalet Bakanlığı düzeyinde girişimlerde bulunulmasını, tedavisinin devam ettiği İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Onkoloji Bölümüne sevk için görüşmeler yapılmasını istediğini" aktarmıştır.

Ö. K. O., 13.03.2024 tarihinde eşi Eren Odabaş için yaptığı başvuruda; "Eşi E. O.'nın 6 Şubat tarihinde gözaltına alınıp 10 Şubat'ta tutuklandığını; emniyette de savcılıkta da sordukları tek şeyin "Çağlayan'a saldırı yapanları tanıyor musunuz? Saldırıya nereden duydunuz?" soruları olduğunu, "tanımadığını ve haberlerden duyduğunu" söylemesine ve rağmen düzenli, yoğun bir çalışma hayatı olmasına, bakmakla yükümlü bir ailesi olduğunu bilmelerine, hatta en önemlisi kanser hastası ve kalbinde nabız düşüklüğü, aort kökünde genişleme olmasına rağmen savcının da mahkemenin de tavrın aynı olduğunu, eşine emniyette "Pir Sultan üzerine ifade ver, istihbarattan geldik" dediklerini, onun da "Sonuçta bu demek İçişleri Bakanlığı'nın dernekler masasına kayıtlı" dediğini; eşinin Silivri'de kaldığını, bir anda dosya kalabalık bahanesiyle Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli kapalı Hapishanesine sürgün edildiğini, ağırlaştırılmış müebbet koşullarında kaldığını, tek başına kalıyor iken banyoda nabzının düştüğünü ve gardiyanlar tarafından bulunduğunu; eşinin sağlık sorunları olduğunu, 2016-2018 arasında Edirne F Tipi Kapalı Hapishanesinde kaldığı esnada yoğun saldırı, işkenceye maruz kaldığı için bir bacağında Agresif Desmond Tümör olduğunu, 2018 de ameliyat olduğunu, nüks ettiğini ve 2020 de tekrar tedavi sürecinin başladığını; sorafenib etken maddeli Nexavar adlı ilaca başlandığını ancak kalpte GT uzaması sendromu yaşadığını ve ilacın kesildiğini, Tamoksifen kullanıldığını ancak tedaviye yanıt vermemesi nedeniyle bırakılıp Nexavar'a geçilmesine karar verildiğini, ancak kardiyolojinin yakın takibiyle Nexara kullanılmasına karar verildiğini ve Bakanlık'tan da onay geldiğini ancak bu esnada eşinin tutuklandığını; 13 Mart tarihli onkoloji ziyaretinde de Çapa Tıp Fakültesi hocasının MR, kan, EKG isteyip eşini yakından takip için yazı yazdığını; kendisinin de yakın zamanda ameliyat olduğu için ve bebeğinin kalçasında gelişim geriliği olduğu için çalışmadığını, bu tutuklamanın hem sağlığını tehdit ettiğini hem de dosyanın büyük zorluklarına neden olduğunu; eşinin tümörünün kalça kemiğine çok yakın, kaslarının aralarına girecek kadar ilerlemiş durumda olduğunu, ilaçsız beklerse bacağını kaybedebileceğini, ilacı da o koşullarda içerse ölebileceğini; kanser ilaçlarının herkes tarafından bilinen ilaçlar olduğunu, bağıışıklığı zayıflatan ilaçlar olduğunu; hapisane koşullarında enfeksiyona açık olan vücutların, beslenme, hijyen koşulları, havasızlıktan alanda bulunmasının daha da hayati tehlike oluşturabilecek durumlar olduğunu, tedavisini sağlıklı bir şekilde yürütebilmesi için tahliye olmasının gerektiğini; acil olarak tetkiklerinin ve takibinin yapılması için İstanbul'da bir hapisaneye ve Çapa Onkolojiye sevkinin sağlanmasının gerektiğini; eşinin geçen hafta İstanbul'daki Metris Hapishanesi T Tiplerine ve Silivri Marmara L ve Kapalı Hapishanesine sevk olmak için dilekçe yazdığını, ancak herhangi bir dönüş olmadığını; kendisinin de 6 Mart tarihinde İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Başhekimliğine ekte sunduğu Eren'in hapisanede kalıp kalamayacağına dair ayrıntılı bir heyet raporu yazmaları yönünde talepte bulunduğunu, dilekçenin akıbetini sorduğu zaman 13 Mart'ta ise 12 günde yazıp yaşamayacaklarını dair yanıtı posta yoluyla bildireceklerini söylediklerini, durumun aciliyetini belirtmesine rağmen bir sonuç alamadığını TTB'nin evrakları eksik bulmasından dolayı ise onkoloji hekiminden eşinin dosyasını istediğini ancak dosyayı veremeyeceklerini, sadece mahkeme kararıyla çıkarabileceklerini söylediklerini, bir durum bildirir raporu yazdıklarını ve aynı zamanda MR, kan tahlili ve EKG tetkiklerinin istem raporunu doldurup verdiğini, avukatların ise savcılığa tahliye ve nakil talebiyle beraber evrakları yolladığını" aktarmıştır.

İ. İ. tarafından Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazılan ve 16.03.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; “Dava dosyasının Anayasa Mahkemesinde olduğunu, ancak durumunun ne olduğunu bilmediğini, 29 yıldır cezaevinde olduğunu, ancak kendisinin bir adli dosyadan da 5 yıl yatarının olduğunu, bu adli davadan almış olduğu cezanın kendisinin bu dava dosyasına mahsup edilmediğini, mahkemesine (DGM onun d ele almadığını) infaz hakimliğine yazdığını, Diyarbakır İnfaz hakimliğinin de “Yetkili Ankara Batı İnfaz Hakimliği yetkilidir” dediğini, kendisinin de Ankara İnfaz Hakimliğine başvurduğunu, Ankara Batı İnfaz Hakimliği de “Biz yetkili değiliz” dediğini, kendisinin tekrardan Diyarbakır 5. Ağır Ceza Mahkemesine başvurduğunu, avukatının olmadığını, bir avukat atanmasını istediğini, bir kere avukatın geldiğini, bir daha gelmediğini, kendisinin bir vasisi olduğunu, onun da evlendiği için nerede olduğunu bilmediğini, vasisinin değişmesi için başvuruda bulunduğunu ancak bir cevap gelmediğini, yazdığı konulardan dolayı yardımcı olunmasını istediğini, AYM reddederse Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gitmek istediğini, bu konulardan dolayı bir avukata ihtiyacı olduğunu” aktarmıştır.

E. B. tarafından 20.03.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve tarafımıza 16.04.2024 tarihinde ulaşan mektubunda yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Bu mektubu yazmaya başladığında aylardır dönüştürümlü olarak sürdürdükleri açlık grevinin taleplerini yazmayı düşündüğünü, başta İmralı tecridi ve yeni yapılan hapishanelerin durumunu uzun uzun yazmayı tasarladığını ve yaşadıkları durumu paylaşmak istediğini, bu isteğinin yok olmadığını, çokça yazmanın gerektiğini, ama yazdıklarının elimize ulaşamayacağını da bildiğini; zira hem bize hem de insan haklarına duyarlı sivil toplum örgütlerine, basını onlarca kez yazdıklarını, hemen hemen her hafta aynı içerikte onlarca arkadaşın mektup yazdığını ve aylardır yazdıkları bu mektupların tek bir tanesinin adreslerine gönderilmediğini, direkt el koyduklarını, “örgüt propagandası, terörü övücü sözler, yalan yanlış beyanlarla kamuoyunu kışkırtma” gibi gerekçelerle el koydukları mektuplarının itirazlarının da yargıda bekletildiğini, karara bile bağlanmadıklarını, dolayısıyla yazsa da yine el koyacaklarını, bu nedenle yazamadığını; bulunduğu mekanlar hakkında bilgi sahibi olduğunu ve bu konuda yapılan çalışmalardan da haberdar olduğunu, ancak yüksek güvenlikli cezaevlerinin uygulamalarında farklılıklar ve özgünlüklerin de söz konusu olduğunu, bu konuda ne kadar bilgi sahibi olduğumuzu bilmediğini, özellikle bulunduğu cezaevinden diğer yüksek güvenliklerden çok daha sert uygulamalarla bilindiğini, bir çok yüksek güvenlikli ceza İnfaz kurumunda esnetilen ve kısmen ortadan kaldırılan uygulamalar söz konusuysen kendilerinin burada tersi bir tavırla yeni yeni uygulamaların devreye konulduğunu; örneğin kendileri buraya getirildiğinden beridir darbeci askerlerle aynı modüllerde tutulduklarını ve arkadaşlarıyla kalma taleplerinin reddedildiğini, diğer yüksek güvenlikli cezaevlerinde arkadaşlarının taleplerine olumlu cevaplar verilirken burada artık adlilerin de buldukları modüllere yerleştirildiğini, mesela şimdi kaldıkları modülün alt katında altı adli ve üst katında da altı darbeci askerin bulunduğunu, kendilerini onların ortasında tuttıklarını, bunun bir çok örnek olarak sıralayabileceğini; belirttiği sorunları da yazarsa mektubunun gönderilmeyeceğini, eğer bir avukat gelip kendisiyle görüşürse sözlü olarak söyleyebileceklerini” aktarmıştır.

Ş. D. tarafından, 20.05.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı ve 13.06.2024 tarihinde postaya verilen mektubunda; “Bulduğu cezaevinde hak ihlallerinden en önemlilerinden bazılarını sıralayabileceğini,

1) İki yıldır bulunduğu cezaevinde olduğunu ve yaklaşık 1,5 yıldır haftada bir 2 saat çıkmış olduğu atölyeye altı kişi kendi aralarında değiştirmek üzere kitap götürebildiklerini, bunun idare gözlem kurulunca tanınmış ve verilmiş bir hak olduğunu ve bu pahalılıkta yeni kitaplara ulaşmasının ve ailesi üzerinden kargo ile gönderilmesinin yüksek maliyeti bilindiğinden dolayı empati yapılarak alınmış olumlu bir karar olduğunu, lakin kuruma 1 yıl kadar önce gelen 1. müdür tarafından, uygulamada hiçbir olumsuzluğu yaşanmamış olan kararın bir gecede aniden yürürlükten kaldırıldığını, bunun sebebini ısrarla soruyor olmalarına rağmen öğrenemediklerini, alınan kararın haklı hiçbir sebebinin olmadığını ve ne kadar keyfi hukuksuz ve çağdışı olduğunun gösterildiğini , tüm sorularına rağmen kendilerine söylenmeyen sebeb “odada bulundurulacak kitap kotasını 25’ten 30’a çıkarttık” sözlü bir sebeb 25 Lirası olmayan bir insana 30 TL harcayabilirsin demek kadar saçma olduğunu, elbette ki imkanı olanlar için bu kararın olumlu olduğunu ancak kendilerinin de her odada on kitap olsa bu altı oda toplamında 60 kitap okuma anlamına geleceğinden, bunun maliyetinin ceplerinden çıkacak olan 30 kitaba değişmeyi kabul etmelerinin söz konusu dahi olmadığını, çok açıkça okumalarının istenmediğini, yazmalarının, çizmelerini ve hatta çalıp söylemelerinin dahi istenmediğini, kütüphanede okuyabilecekleri tek bir Kürtçe kitap olmadığını

çünkü daha birkaç ay öncesine kadar aynı siyasi yaklaşımda Kürtçe kitaplarının verilmediğini yani Kürtçe okumak ve Kürtçe dilin yasak olduğunu;

2) Dünyanın her yerinde 1 Mayıs'ın coşku ve halaylarla karşılanan kutlanırken bulunduğu cezaevinde yasak ve cezalarla karşılandığını, birçok arkadaşlarının havalandırmada halay çekip 1 Mayıs'ı türkü ve şarkılarla kutladılar diye soruşturma disiplin cezaları ile karşılaştığını, şarkıyı türküyü halayı dahi tehlike görüp suç saymakta olduklarını;

3) Atölyeye kitap götürüp birbirleriyle değiştirmelerine onay veren bir kararın bir gecede iptal edildiğini ve daha da tüm ısrarlarına rağmen bu iptal kararının yazılı tebliği yapılmadığı için kendileri de her zamanki gibi atölyeye kitap çıkarmak isterken engellendiklerini, en azından sebebini öğrenmek istediklerini ve ayrıca bir yıldır verilen söz üzerine çay yapabilmek için semaveri götürmek istedikleri için hepsine disiplin soruşturması açıldığını; kitap götürmeyi yasakladıkları ve verdikleri bir çay sözünü dahi tutmadıkları için kendilerinin de "atölyeye çıkmak istemiyoruz" dedikleri için disiplin cezaları aldıklarını; atölyeye haftada iki gün çıkma taleplerinin atölyede resim yapabilmek, atıştırma bir şeyler getirebilme, yine atölyeye bağlamalarını götürebilmek, sohbet hakkı kapsamında diğer koridordaki arkadaşlarıyla atölyeye spora veya havalandırmaya çıkabilme gibi bir çok aktivite taleplerinin idari gözlem kurulunda bir yılı aşkındır bekliyorken, hiçbirini değerlendirmeyen ve değerlendirmek için dahi toplanmayan kurulun bir gecede bir yıl önce verdiği kararı iptal ettiğini;

4) Kendilerinin günün 22,5 saatini tek başlarına hücrede geçirmek zorunda kaldıklarını, buna açık görüş haftaları hariç haftada 1 defa spor ve atölye eklense de yine de ağırlaştırılmış tecrit uygulandığını, farklı koridorlardaki arkadaşlarıyla karşılaştırmamak için çaba sarf edildiğini, bir çoğunun yıllardır hücrelerde olduklarından başka bir arkadaşıyla çay içmediklerini, bir şeyler tüketmediklerini, bu yüzden atölyeye kontrolden geçecek şekilde yiyecek ve içecek götürmek istediklerini, bir yıldır "tamam" demiş olmalarına rağmen hala gerçekleşmediğini;

5) Siyasi kimliklerinden ötürü absürt şekilde disiplin soruşturmaları açıldığını, örneğin; kimseye hakaret etmeden ve bağırmadan duruma göre haklı itirazlarını işletmelerinde dahi soruşturmalara konu olabildiğini, bir yıl kadar önceki bir soruşturmada Hz. Musa'nın, Hz. Hasan ve Hüseyin'in hatta firavunun dahi örgüt üyesi ilan edildiğini ve bu şekilde 11 gün hücre cezası aldığını, cezaevinde geçen 13-14 yıl sonra daha da cezaevinde şaşırarak bir şey olmaz diye düşünürken bununla karşılaştığını, kendisine bu hukuksuzca çektirilen 13 günlük hücre cezasında da yine trajikomik bir uygulamaya imza atıldığını, hücrede 22-23 saat anlamlı insan temasından yoksun bırakılarak tutulmanın kendisine zaten hücre cezası niteliğinde olduğunu, televizyonun alındığını onun da boş bir adaya alınarak adeta cezalandırıldığını;

6) 1,5- 2 yıldır kendileri hariç diğer davalardan tutuklu ve hükümlerin aynı modülün 2-3 katında kalmalarına onay verildiğini ve kendilerinin de böyle olması gerektiğini, ama diğer dosyalardan insanların talebi olmaksızın kurum idaresinin onları aynı modülde bir araya getirirken, kendilerinin talebi olmasına rağmen aynı hakkın kendilerine tanımadığını, şu an sayılarının 48-50 olduğunu ve her 6 arkadaşının farklı veya aynı dosyalardan içeride olan başka dosyalardan (fetö-adli) insanların kaldığı modülün orta katına yerleştirilmiş durumda olduklarını, yani alt ve üst katlarına başka dosyalardan insanların bilinçli olarak yerleştirilmiş durumda olduğunu ve amacın okumalarını engellemek, kendilerinin rahatsız olmasını sağlamak olduğunu, idare gözlem kurullarının bu saikle "çok fazla okuyor" denilerek tahliyesi engellenen tek dava insanları olduklarını; her modülün 3 kat hücrelerden 18'inin 6'sharlı olarak üst üste olmasından oluşurken, yani kişinin tek başına bir hücrede kaldığını ve sadece bulunduğu koridordaki 6 kişiyle temas kurabiliyorken bu yöntemin psikolojik bir işkence aracı olarak tasarlanıp yürürlüğe konduğunu ve hâlâ da ısrarla sürdürüldüğünü, bu durumun mevzuata da aykırı olduğunu, aktivitelerin aynı dosyadan insanlardan oluşan gruplardan çıkarılacağı ve oluşturulacağı hususunu mevzuatta tartışmaya yer bırakmayacak şekilde net belirtilmesine rağmen bunun uygulanmadığını;

7) Fotokopi ve bilgisayar çıktılarını, mevzuatı ve Anayasa Mahkemesinin emsal kararlarına rağmen ilk defa bu cezaevinde yasaklı hale getirildiğini, cezaevinde bilgisayardan yararlanma hakkının, yani kendilerinin gözetiminde bazı araştırmalar yapma veya ücretini ödeyerek ellerinden geçecek olan yazı çalışmalarını bilgisayara geçirip çıktısını alma gibi imkanlardan yararlandırılmadıkları gibi buradan ailelerine kurumun gerekli incelemelerden sonra hatta UYAP a tarandıktan sonra ya fotokopisini çektilmesi ya da bilgisayara geçirip çıktısının yollanması amacıyla gönderdikleri yazı çalışmalarını da kendilerine gönderilirken "yasak" adı altında kendilerine verilmediğini, kendilerine neden verilmediğine ilişkin de hiçbir yazılı

tebliğ yapılmadığını, idare gözlem kurumları yaptıkları başvurularda dahi olumlu veya olumsuz ne yazılı ne de sözlü cevap verilmediğini, kararların hukuk ve mevzuat dışı olduğunu, dilekçelerinin dilekçeleri hariç kurumda fotokopi çektirmenin yasak olduğunu;

8) Adalet Bakanlığı'nın birkaç yıl önce kendilerine tanıdığı ziyaret saatlerinin 1,5 saat olması hakkının var olan yasal düzenlemeye ve taleplerine rağmen "imkan-yer yok" gerekçesiyle hâlâ yürürlüğe konulmadığını, kurumda 5-6'dan fazla açık görüş odası olduğunu ve her odada en az 12 kadar görüş kabini ve masası bulunuyorken yer imkan yok gerekçesinin geçerli olmadığını;

9) Adalet Bakanlığı'nın en son 2023 yılında tüm cezaevi idarelerine yolladığı genelgede "her odada ufak FM bantlı radyo bulun bulundurulabilir" dediğimi ve bu hakkın da zaten mevzuatta olmasına rağmen yinelediğini, fakat kurum idaresinin bu haklarını kullandığını gerekçenin ise televizyona birkaç radyo kanalının eklenmesi olduğunu, oysa sorunun da tam burada olduğunu, zira 3 katın hücrelerinin pencerelerinin aynı bahçeye, havalandırmaya bakmakta olduğunu, en ufak bir öksürme sesinin dahi 18 oda duyulduğunu ve bu yüzden televizyonda açılacak her kanalın sesinin ne kadar alçak olsa da diğer tüm odaları rahatsız edeceğini bunun için Adalet Bakanlığı mevzuatta kulaklıkları radyo ibaresinin düştüğünü ancak bunun uygulanmadığını;

10) Kendilerinin bankadaki para faizleriyle aldıkları cihaz ile kanal sayısı bir taraftan artırırken bir taraftan talep ettikleri muhalif televizyon kanallarının verilmediğini; Tele-1, KRT, Flash TV, Cem TV gibi her cezaevinde verilen kanalların burada verilmediğini;

11) Bankadaki faiz paralarından hiçbir surette yararlandırılmadıklarını, diğer cezaevlerinde ayda bir nevresim takımlarının ücretsiz yıkanması da dahil, sıvı savun, bulaşık ve çamaşır deterjanları gibi temizlik malzemelerinin herkese dağıtıldığını, fakat burada hiçbirinin yapılmadığını, Adalet Bakanlığı dahil diğer kurumların cezaevlerine gönderdiği resmi evrakları ise bunun tam tersine yazdığını yani verilmeyen temizlik malzemelerinin düzenli olarak veriliyormuş gibi gösterildiğini;

12) Beraber havalandırmayı ve spora çıktıkları arkadaşlarıyla fotoğraf çektirmeleri izin verilmediğini, oysa mevzuatta 3 arkadaşla fotoğraf çekme hakkı tanındığını, bu haktan mahrum bırakıldıklarını

13) Sürekli olarak hastaneye sevk iptalleri olduğunu, jandarmanın ağız içi araması, ayakkabı çıkarma uygulamalarının, X-Ray cihazından geçmelerine rağmen dayatıldığını, bunu kabul etmediklerinden dolayı hastane sevklerinin son birkaç aydır iptal edildiğini, kendilerinin odadan dahi çıkarılmadan iptal edilir hale geldiğini, 7-8 aydır sayısız defa iptal edilen cildiye sevkinin tüm şikayetlerine rağmen hala gerçekleştirilmediğini, bu ve buna benzer birçok sevk keyfi olarak iptal edildiğini; 15 Mayıs'taki üroloji sevkinin de iptal edildiğini, bu iptallerin hastalıkların ilerlemesini ve telafisi mümkün olmayan sorunlara sonuçlara sebebiyet verdiğini, bu durumun yani iptallerin yasal ve anayasal olarak suç olduğunu;

14) 4 Nisan'dan beri açık kapalı görüşe çıkmadıklarını yine telefonu ve mahkemelere de hakeza yine çıkmadıklarını; Abdullah Öcalan'a uygulanan tecrit, ağır hasta olup içeride kalamayacak durumda olan hasta mahpusların tahliyesi, hasta tutuklu hükümlerin ve cezasını bitirmiş olanların kimliğine bakılmaksızın eşitlik ilkesi gereğince bırakılmaları gerektiği gibi nedenlerden dolayı çıkmadıklarını" aktarmıştır.

B. S. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde (Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası hükümlüsü mahpus ile avukat görüşme odasında yaklaşık olarak yarım saat süren bir görüşme sağlanmıştır. İnfaz koruma memurları tarafından görüşme odasına getirilen mahpus dışardan bakıldığında fiziksel olarak iyi durumda izlenmiştir ve fiziksel bir işkence emaresine rastlanmamıştır); "Yakın zamanda sürgün edilen Cahit İlboğa için sabah 5 gibi 4 personelin yaka kameralarıyla odaya girip eşyalarını toplamasını söylediklerini, infaz koruma memurları tarafından bunun özel bir sürgün olduğunu beyan ettiklerini, Kırıkkale'den gelen Ercan Erkuş'un (hükümlü) sürgün edilirken yolda TV kırdıklarını, süreçle ilgili destek talebinin olduğunu; sağlık sorunları olarak, karaciğerinde kist olduğunu ve düzenli olarak kontrole gitmesinin gerektiğini, iki adet bel fitiği olduğunu" aktarmıştır.

A. A. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde (Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası hükümlüsü, 8 yıldır cezaevinde bulunan, mahpus ile avukat görüşme odasında yaklaşık olarak yarım saat süren bir görüşme sağlanmıştır. Derdest başka bir dosyada tutuklu olan yargılanmaktadır.); “3 katlı yapıda alt katta adlilerin üst katta FETÖ’den hükümlü/tutukluların, orta katta güvenlik gerekçesiyle siyasi mahkumların tutulmasının koşullarının kendileri için gün geçtikçe daha zorlaştığını, sürekli gürültü yaptıklarını; odalarda 22 saat tek başlarına kaldıklarını, odalarının küçük olması sebebiyle günlük hayattaki basit işlerin bile kendileri için zorlaştığını, örneğin ıslak çamaşırlarını asacak yerleri olmadığını, küçük odada ıslak kıyafetlerin kurumasını beklediklerini; atölyelerin aktif olmadığını, haftada 1 gün 2 saat atölyeye çıkarıldıklarını ancak sadece boş odaya götürüldüklerini bir faaliyetin olmadığını; radyo verilmediğini ve kantinde satılmadığını, önceden kantinden satın aldıkları radyoları ise topladıklarını; TV üzerinden radyo yayını vereceklerini söyleyip vermediklerini; bazı odaların sabahtan akşama kadar güneş görmediğini; Nusaybin dosyasından ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü 52 yaşındaki M. T. A. isimli tutsağın Konya Ereğli’den sürgün geldiğini, Konya’da hastaneye götürülürken işkenceye uğradığını ve soruşturmasının olduğunu, vasisi ve avukatının olmadığını, epilepsi, şeker, kalp- damar hastalıklarının bulunduğunu, daha önce kalp krizi geçirdiğini, tek başına kalmasının uygun olmadığını, unutkanlığı olduğunu, ilaçlarını içmeyi bile unuttuğunu; 42 yaşındaki R. B.’nin Diyarbakır YGC’den sürgün geldiğini, şeker, kolesterol, böbrek hastalığı, damar tıkanıklığı hastalıklarının olduğunu; aynı koridorda birlikte M. A., F. B., N. V., R. G. ile kaldıklarını, E blokta 3’lü odalar olduğunu, içerisinde kamera olduğunu; sağlık sorunları olarak mide sağlığı sorunları bulunduğunu ve endoskopi yapılmasının gerektiğini” aktarmıştır.

Ş. D. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “6-8 Temmuz tarihinde kampüs genelinde zehirlenmelerin yaşandığını, hala devam ettiğini, yemeklerin sağlıksız, ucuz olduğunu, çürümüş tarihi geçmiş ürünlerin hapishaneye gönderildiğini, zehirlenmelerin 2. Gününde basına yansırken idarenin telefonla arayıp, kampüs polikliniğine götürüldüklerini, sadece iğne yaptıklarını, teşhis olarak karın ağrısı yazıldığını, müdürün dalga geçerek “kafanıza güneş geçmiştir” dediğini, Sağlık Bakanlığına başvurduklarını; atölyelere çıkarılırken yanlarında kitap götürmelerinin yasaklandığını, dışarıdan gönderilen kitapların altının çizilip silinmesinin bile kitap vermeme gerekçesi olduğunu; hastane sevklarının 3-5 aydır yapılmadığını, “asker yok, araç yok” gerekçeleriyle 1 yıldır cildiyeye götürülmediğini, nezarethanesi olmayan hastanelere götürülüp getirilirken ve muayene için bekletilirken kelepçeli olarak bekletildiklerini; eskiden bir kişiyi bir infaz koruma memuru havalandırmaya çıkarırken artık 3-4 kişinin çıktığını; mektupların gönderilmediğini, barkod ve alındı belgesi verilmediğini, gidiş-geliş süresinin çok uzun sürdüğünü, “mektubunun kaybolduğunu düşünüyorsan PTT’ye yaz” dediklerini; bilgisayar çıktısı verilmediğini, kendi yazısını ailesine gönderirken UYAP’tan tarayıp gönderdiğini, düzeltme için tekrar istediğinde ise bilgisayar çıktısı olarak vermediklerini” aktarmıştır.

E. B. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “1998’den beri hapishanede olan hükümlü 52 yaşındaki V. S.’nin hastalığının henüz teşhisinin konulmadığını, güneş yokken veya soğukta bacalarının sürekli durduramadığı şekilde titrediğini; havalandırmaya çıkarılırken kapılar açılmadan koridorda boydan boya infaz koruma memurlarının dizildiğini, hepsinin üstünde yaka kamerası olduğunu, adli ve FETÖ’den tutuklu/hükümlü olanların havalandırmaya çıkarılırken bu uygulamanın yapılmadığını; mektuplara el konulduğunu, hapishanenin fiziki durumu ve içerideki uygulamaları anlatan mektupların gönderilmediğini; seçim zamanı yaptığı değerlendirme sebebiyle dava açıldığını ve beraat ettiğini, kurum müdürünün MHP’li olduğunu, mektupları tek tek okuduğunu, “sizi sürekli izliyorum” dediğini, Fetö tutuklu/hükümlülerinin bağırarak ve duyabilecekleri şekilde köyleri nasıl yaktığını, gerillaların nasıl öldürdüklerini anlatıp küfür edip tahrik ettiklerini, kantinde satılması gereken radyoların satılmaması sebebiyle idareye yapılan başvurulara müdür “beni şikayet edin, yapmıyorum” diyerek cevap verdiğini, aileden gelen havlu, nevresim gibi ihtiyaçların kantinde satılıyor diye verilmediğini” aktarmıştır.

A. A. ile 04.12.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kantinde satılan iğne, iplik gibi ürünlerin odalarında bulundurulması sebebiyle disiplin soruşturması açıldığını, genel olarak keyfi disiplin soruşturmaları açtıklarını, kendilerine gönderilen kitapların içinde “sevgilerle, hediyemdir” gibi yazılar olması durumunda verilmediğini; hapishanede yazılan şiirlerin dosya şeklinde dışarıya çıkartılmasına izin verilmediğini, gerekçe

olarak “bu şiiirlerle talimat gönderiyorsunuz, biz anlamıyoruz” dediklerini, bir mahpusun kardeşine yazdığı kitabı hangi yayınevinden çıkarılmasını istediğine yönelik mektubun “talimat olabilir” gerekçesiyle gönderilmediğini; kurslara iyi halli olmadıkları gerekçesiyle hiçbir siyasi mahpusun çıkartılmadığını, Amed Spor formalarının verilmediğini; kantinden satın aldığı diğ macununun son kullanma tarihinin geçmiş olduğunu; hastaneye götürmek için 15-20 kişinin talebinin olmasının beklendiğini, sayı oluşmadığı müddetçe hastaneye götürülmediklerini, başka suçtan hapisanede olan mahpusların ise tek tek götürüldüğünü, diyabet hastası olmasına rağmen diyet yemek vermediklerini” aktarmıştır.

A. A. ile 04.12.2024 tarihinde Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Hastaneye sevklerin toplu şekilde yapıldığını, tek başlarına götürülmediklerini, götürmeleri için yeterli sayının oluşmasını beklediklerini bunun da acil hastalıkları olanlar için tehlikeli bir uygulama olduğunu” aktarmıştır.

15) Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi

B. K. tarafından 18.12.2023 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 10.01.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Bu mektubun temel amacının insanlık vicdanın ve sağduyulu kamuoyunun bu konuda duyarlılık ve tepki sahibi olabilmesinin çağrısı olduğunu, son yıllarda gerek ülkenin bir çok yerinde yaşanan hak ihlalleri, gerek cezaevlerinde yaşanan insan hak ihlallerinin artık çuvala sığmayan mızrak metaforu halini aldığını; tüm ülkenin ister özgürlük, demokrasi ve eşitlik konuları olsun, gerek hukuk skandalları olsun, tüm ülkede yaşananların büyük bir resminin cezaevleri olduğunu, çok araştırma ve incelemelere, teorik analizlere kapılmadan her konunun cezaevlerine bakılarak içeride bunları yaşanırsa dışarıda neler olmaz denilebileceğini; uzun yıllardır aynı Adalet Bakanlığına ait İmralı Cezaevinin tecrit hane olduğunu, sistematik şekilde ağır tecrit koşulları olup avukat aile telefon görüşlerinin yasaklanmış olduğunu, keyfi politikaların adresinin İmralı olduğunu; yine S Tipi, Yüksek Güvenlikli ve F Tipi Cezaevlerinin ise yüksek güvenlik adı altında herkesin tekli odalara konarak, psikolojik ve sosyal sosyal olarak yalnızlaştırılıp, tabiri caizse toplumsal ve çevreden kopuk halde yaşam dayatıldığını, günün 22 saatinin küçük tek odada kalıp, 1 saat-50 dakika havalandırma hakkı verildiğini; sosyal aktivitelerin hiç olmadığını ya da çok kısıtlandığını, yine mahpusların İmralı Tecridi, cenazelerin çıkması ve hak ihlalleri için 27 Kasım 2023'ten bu yana açlık grevleri yaptıklarını, açlık grevleri düşüncesinin duyulması ve demokratik protesto olması ile sese cevap ve çağrı niteliğini taşıdığını, cezaevlerinde yaşanan tecritler, ölümler, hasta mahpuslar ve hak ihlalleri yüzünden açlık grevlerinin devam ettiğini; hükumete çağrı ve tepki adına protestolar devam ettiğini; tüm demokratik vicdan sahibi sivil toplum kurumlarının, partilerin, derneklerin açlık grevinde olan devrimci mahpusların seslerinin duyulmasını gerektiğini, devlet akıllı ve hükümetin demokratik, insani adımlar atmasının gerektiğini” aktarmıştır.

H. A., kendisi ve S. Y., N. Ö., S. G., İ. A., M. S. Ö., Y. Ş., M. G., A. A., H. T., D. İ., M. B., M. M. A., İ. K., K. S., B. A., C. Y., M. N. Ö., İ. Y., Ş. M. adına 02.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “27 Kasım 2023 tarihinden yaklaşık 100'den fazla hapisanede açlık grevleri eylemlerine devam ettiğini, açlık grevlerinin talepleriyle ilgili olarak bilgilendirmek istediklerini; İmralı F Tipi Kapalı Hapishanesinde bulunan Abdullah Öcalan ve diğer mahpusların yıllardır ağır bir tecrit altında tutulduğunu ve aileleri avukatlarıyla görüştürülmediğini, mektup alımlarının olmadığını, telefon ve diğer yasal haklarından yararlanmalarının engellendiğini; İmralı Hapishanesinin her türlü hukukun ve denetimin dışında bir mekan olduğunu, bu mekanın kapatılmasının gerektiğini, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin, Abdullah Öcalan'ın 24 yıldan fazla hapiste tutulamayacağını hükmettiğini, Anayasa gereği bağlayıcı olan bu kararın uygulanmadığını, İmralı'daki tecridin bir işkence yöntemi olduğunu ve işkencenin ve insanlık suçu olduğunu, bu suçun işlenmesine son verilmesini gerektiğini; Yüksek Güvenlikli ve S Tipi adı altında açılan yeni hapishanelerin F Tipi Hapishanelerden çok daha ağır bir tecrit uygulanması olduğunu, yasa ve genelgelerde mahpuslara tanınan hakların çoğunun uygulanmadığını; hasta mahpusların tahliye ve tedavilerinin yapılmadığını, ATK kurumunun ve ilgili devlet kurumlarının politik tutumu nedeniyle hemen her hafta hapishanelerde cenazelerin çıktığını; İnfaz sürelerini bitiren birçok mahpusun hapisaneye idareleri tarafından keyfi gerekçelerle tahliye edilmediğini, bunların bazılarının 30 yıldan fazla içeride olan mahpuslar olduğunu” aktarmıştır.

Y. Ş. kendisi ve A. A., Z. A. B., H. T., M. S. Ö., M. G., 08.01.2024 tarihinde yazdığı mektubunda; “Abdullah Öcalan'ın 24 yıldır ağır tecrit altında tutulduğunu, tüm evrensel, insani hukuk ve yasal haklarının ihlal edildiğini; aile, avukat görüşlerinin yaptırılmadığını, anayasa ve yasalarda tüm mahpuslara tanınan hakların İmralı da uygulanmadığını, uluslararası her türlü hukuk ve yasanın dışında tutulduğunu, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Abdullah Öcalan için tecridin kaldırılması ve 24 yıldan fazla hapisanelerde tutulamayacağı yönünde karar vermiş olduğunu, Anayasanın 90 inci maddesinin de bu kararların uygulanmasını zorunlu kıldığını, fakat iktidarın bu anayasa maddesini tanımadığını ve uygulamadığını; Yüksek Güvenlikli Hapishanelerde, S ve T Tipi hapishanelerde ağır tecrit ve baskı uygulandığını, yasa ve genelgelerin, uluslararası sözleşmelerin tanıdığı hakların uygulanmadığını, mahpuslara karşı sonu olmayan baskı ve yasakların uygulandığını; yüzlerce ağır hasta mahpusun tedavi edilmediğini, fiilen idama mahkum edildiklerini ve bunlardan bazılarının 30 yıldır hapisanede olduğunu; dile getirdikleri sorunlar için duyarlı cesur politikaların geliştirilmesini beklediklerini, çözüm için gerekli hassasiyet ve ilgiyi beklediklerini, bilindiği üzere tüm hapishanelerde siyasi mahpuslar olarak açlık grevi eylemine başlatmış olduklarını” aktarmıştır.

H. Y., 30.01.2024 tarihinde babası S. Y. için yaptığı başvuruda; “Babası S. Y.'un şu anda Sincan 2 no'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutuklu olarak bulunduğunu, kendisiyle ilgili daha önce kurumumuza başvuruda bulunduğunu, babasının 1949 doğumlu ve şu anda 75 yaşında olduğunu; 7 yılı aşkındır cezaevinde tutuklu olarak yargılandığını, kendisinin ciddi sağlık problemlerinin olduğunu, 2022'nin Ekim ayında bağırsak düğümlemesi nedeniyle bir ameliyat geçirdiğini ve o zaman da kurumumuzla iletişime geçtiğini; son aylarda sürekli bir karın ağrısı, kusma gibi şikayetleri olduğu için safra kesesi ile ilgili bir sıkıntı için ameliyat planlandığını, ancak süreçler uzun sürdüğü için aylara yayıldığını, 24 Ocak 2024'te bu şikayetlerle hastaneye gitmeyi talep ettiğini, uzun süre uğraşıp kendisini önce kampüs hastanesine götürtüğünü, orada uzun bir süre bekletilip sonrasında şikayetler artınca Ankara Etlik Şehir Hastanesine sevk edildiğini, safra kesesi uzun süre beklediği için perforasyon olduğunu ve enfeksiyon oluştuğunu; 26 Ocak 2024'te ameliyat edildiğini, ameliyattan sonra kendisini hapisaneye götürmek istediklerini ancak doktorların ve kendisinin itirazı sonucu bir gün daha hastanede kaldığını; 28 Ocak'ta hapisaneye getirip tek başına kaldığı hücreye konulduğunu, kendisini 29 Ocak günü ziyaret eden kardeşinin hem idrar sondaları hem de ameliyat yerinde bulunan diren ile kendisini gördüğünü ve detayları anlamaya çalıştığını, sonraları avukatlarıyla görüştiklerini, avukatlarını da babasını ziyaret ettiğini, bu anlattıkları minvalde bilgi verdiğini, tıbbi yardıma ve bakıma ihtiyacı olduğu halde hücrede hiçbir bakım veren olmayacak şekilde tutulduğunu ve üstüne üstlük görevlilerce kötü muamele ve itilip kalkılarak hakaretlere maruz kaldığını; kendisiyle iletişime geçilip en azından bu süreçte bakım alabileceği bir ortamda tutulmasının sağlanması için yardım talep ettiklerini” aktarmıştır.

C. S., 14.02.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Abdullah Öcalan üzerinde 2015 yılından bu yana mutlak tecridin derinleştirdiğini, eylemlerin yaptığı basınçla 2019 yılında kim avukat görüşleri gerçekleşse de 7 Ağustos 2019 tarihinden bu yana avukat görüşünün, gayri ahlaki, gayri insani ve gayri hukuki hiçbir şekilde yatırılmadığını, yine geçen 24 yıl içerisinde sadece 2 defa telefon girişi yaptırıldığını, yaşanan teşvik uygulamasından kaynaklı, siyasi mahpuslar olarak açlık grevi eylemlerinin bulunduğunu, bu duruma sessiz kalınmamasını istediklerini” aktarmıştır.

M. M. A., 26.02.2024 tarihinde yazdığı ve 21.03.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Devlet ve iktidarın baskıcı ve faşizan yaklaşımının en çıplak haliyle hapishanelere yansıdığını; Kürt halk önderi sayın Abdullah Öcalan'ın 24 yıldır ağır bir tecrit altında tutulduğunu, tüm temel haklarının ihlal edildiğini avukat aile görüşleri yaptırmadığını, Anayasa ve yasalarda tüm mahpuslara tanınan hakların İmralı'da uygulanmadığını, orasının her türlü hukuk ve yasanın dışında tutulduğunu; Avrupa insan hakları mahkemesinin Kürt halk önderi ve onun siyasi önderi Abdullah Öcalan'ın için tecridin kaldırılması ve 24 yıldan fazla hapisanede tutulamayacağı yönünde kararlar verdiğini, bilindiği gibi anayasanın 90. maddesinin bu kararların uygulanmasını zorunlu kıldığını, fakat iktidarın bu anayasa maddesini çiğnediğini; yüksek güvenlikli S ve F tipi hapishanelerde de ağır bir tecrit ve baskı uygulanmakta olduğunu, yasaların ve genellikle uluslararası sözleşmelerin hatta kendi hukuk ve yasalarının uygulanmadığını, mahpuslara başı ve sonu belli olmayan baskı ve yasakların uygulandığını, yüzlerce ağır hastanın tahliye ve tedavi edilmeyerek fiilen idama mahkum edildiğini, infazları bitiren yüzlerce siyasi mahpusun keyfi gerekçelerle tahliye edilmediklerini ve bunlardan bazılarının 30 yılını hapiste

geçirdiklerini, kaba bir şekilde cezaevindeki sorunları böyle dile getirebileceğini, ancak cezaevinde yaşananların birebir ve yüz yüze görüşebilir ise aktarmanın daha sağlıklı olacağını, bu konularda destek talep ettiklerini” aktarmıştır.

A. A., 24.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Bilindiği üzere tüm cezaevlerinde çok yoğun baskı ve hak gasplarının olağanca hızıyla devam ettiğini, özellikle İmralı tecrit sistemiyle olağanlaştırılan mutlak tecrit politikasının bugün adım adım tüm cezaevlerine yaygınlaştırılmış durumda olduğunu, cezaevlerinin adeta işkence merkezlerine dönüştüğünü ve tabutların gün ve gün çoğalarak cezaevlerinde cansız bedenlerin çıktıklarına tanık tanıklık ettiklerini, hasta mahpusların tedavileri sağlanmadığı için dışarıda tedavi olma şansları da verilmediği için adeta ölümünün bekletildiğini; keza 30 yılı aşkındır cezaevlerinde bulunan onlarca mahpusun siyasi saiklerle zorla, hukuksuzca, keyfi gerekçelerle tahliyelerinin engellenmesinin herkesin malumu olduğunu, yine temel yasa ve kanunların öngördüğü mahpus haklarının türlü gerekçelerle engellendiğini, temel insan hakkı ihlallerinin yapıldığını; mektupların engellendiğini, soruşturma konusu edildiğini, çoğu mektupların türlü şekilde ortadan kaybolduğunu, aile görüşmelerinde ailelerine ince arama ve aşağılama gibi yaklaşımlarla bir saatlik bile olmayan görüşmeyi işkence çevirmekte olduklarını ve bunda herhangi bir sakınca görmediklerini; sportif kültürel gibi faaliyetlere çıkarılmadığı gibi olanların bile günbegün kısıtlanarak verilmediğini, kararların temelini keyfilğe dayandığını, cezaevlerinin idareleriyle infaz hakimliği ve de ağır ceza mahkemelerinin tüm kararlarda ağız birliği yapmışçasına tüm kararları mahpus aleyhine olacak şekilde verdiklerini, infaz hakimliğinin onay makamları olduğunu, tüm bunların ve daha fazlasının yegane nedeninin İmralı Ada Hapishanesinde bulunan Abdullah Öcalan ve arkadaşlarına uygulanan mutlak tecrit politikasının yansımaları ve sonuçları olduğunu; buna karşı bilindiği üzere 27 Kasım 2023 tarihinde açlık grevleri eylemiyle direnmiş olduklarını ve bu durumu kabul etmeyeceklerini gösterdiklerini; 4 Nisan’da da sonlandırdıklarını, açlık grevi eyleminin ardından bu defa yeni bir aşamayla yani 5 Nisan 2024 tarihinden itibaren tecride karşı süresiz olarak mahkemeleri boykot ettiklerini ve hiçbir duruşmaya çıkmayacaklarını, açık ve kapalı aile ziyaretlerini ve telefon görüşmesine çıkmayacaklarını, telefon görüşmesine de çıkmayacaklarının bilinmesini istediklerini; özellikle Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin bedeli ne olursa olsun kabul etmeyeceklerini, teşhis sonuçlanıncaya kadar irade ve kararlılıkla direnmeye devam edeceklerini, daha önce göndermiş oldukları mektupta avukat görüşüne çıkmayacaklarını yazıldığını ancak bunun sehven yazıldığını, avukat görüşü eylemlerinin kapsamı dışında olduğunu” aktarmıştır.

Y. D., 30.04.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “6 Şubat 2024 tarihinde evi ve işyeri basılarak gözaltına alındığını, 3 gün İstanbul Emniyetinde kaldıktan sonra 9 Şubat’ta mahkemeye çıkarıldığını, hiçbir delil gösterilmeden tutuklandığını, savcılıkta hiçbir delil söylenmediğini, tutuklanmasının tedbir olduğunu, oysa kendisinin tutuklanması için makul hiçbir delil bile konulmadığını; 2000 yılında ölüm orucu yaptığı için Adli Tıp Kurumu tarafından verilen “Hapishanede yatamaz” raporunun olduğunu, uzun süreli açlıktan kaynaklı rahatsızlıklarının olduğunu, mesela gözlerinin tam olarak görmediğini, bunlara rağmen tutuklanıp Silivri Hapishanesine konulduğunu, 24 Mart’ta talebi olmadan Sincan 2 No’lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesi’ne sürgün edildiğini, burada bir hafta teklilerde kaldığını, hücre cezası olmamasına rağmen bir haftanın sonunda beraber sürgün edildiği arkadaşları ile üçlü hücrelere konulduklarını, şu anda ikişerli kaldıklarını; burada havalandırma haklarının ellerinden alınmış durumda olduğunu, yasada “havalandırmanın gün doğumu ile gün batımı arasında olması gerekir” denmesine rağmen kendilerinin günde 1 saat 50 dakika çıkarıldıklarını, yani havalandırma haklarını da böylece kısıtlanıp ellerinden alınmış durumda olduğunu, sadece yasal hakları olan havalandırma haklarının verilmesini istediklerini, çoğu hapishanelerde ağırlaştırılmış müebbet, hükümlerin bile 3 saat havalandırmaya çıktığını, oysa kendisinin hükümlü bile olmadığını, diğer taraftan 45/1 bir genelgesiyle haftada 10 saat 10 kişi ile sohbet hakkının olduğunu, buraya geleli 2 ay geçtiğini ancak bunun uygulanmadığını, kendilerine hala sohbet hakkının verilmediğini, bunun da bir hak ihlali olduğunu, oysa kendilerine sohbet hakları için slogan attıkları için hemen disiplin soruşturmaları açılıp, disiplin cezalarının verildiğini, yasaların burada hemen işlediğini, ancak kendileri için yasaların işlemediğini, sohbet haklarının tutuklu-hükümlü ayrı olmadan haftada 10 saat buradaki diğer 5 arkadaşlarıyla sohbete çıkmak istediklerini, havalandırma hakkının da sınırlandırılmamasını istediğini” aktarmıştır.

B. C. I., 12.05.2024 tarihinde yazdığı mektupta; “Adalet Bakanlığı’nın 45/1 Genelgesi ile tanınan 10 kişiye 10 saat sohbet haklarının verilmediğini; en temel ve en insani hakları olan tedavi haklarının tabutluk biçimindeki tekli ring araçlarıyla gasp edildiğini; N. K.’nın kuyu tipi (Yüksek Güvenlikli) hapishanelere karşı ölüm orucunun 207. Gününde olduğunu, kendisinin

de bu mektubu verdiği zamandan itibaren 15 günlük destek amaçlı açlık grevi yapacağını; N. K.'nın Erzurum/Dumlu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden Bolu F Tipi Kapalı Hapishanesine sevk edildiğini, fakat N. K.'nın talebinin kendisi gibi Y Tipinde kalan C. K. ve A. G.'n den sevk edilmesi olduğunu ancak karşılanmadığını, bu sebeple ölüm orucunu sürdürdüğünü; yasalarca belirlenen gün doğumundan gün batımına kadar olan havalandırma haklarının günde 1 saat 50 dakika ya da 1 saat uygulandığını, kaldıkları hücrelerin müstakil havalandırmasının olmadığını; hücre pencerelerinin demir parmaklıklar dışında bir de tel örgülerle kapatıldığını, içeriye değil güneş işığı, doğru dürüst havanın bile girmediğini" aktarmıştır.

G. A., Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan eşi F. A.'nın yaşadığı sorunları yazdığı ve 28.05.2024 tarihinde ulaşan mektupta; "Eşi F. A.'nın 2018 yılında tutuklandığını, yargılaması sonucunda müebbet ceza aldığını, şu an Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde olduğunu, daha önce de şırnak ve Urfa'da kaldığını ve buralarda koğuşta diğer arkadaşlarıyla birlikte kaldığını ve yasal olarak da ceza infaz kanunun esasının da bu olduğunu, ancak sevk edildiği Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde farklı infaz sistemine maruz kaldığını ve sevk edildiği günden bu yana tek kişilik odada tutulduğunu, ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alanların tabi tutulduğu infaz sisteminin uygulandığını; gün doğumu ile gün batımı arasında havalandırmadan yararlandırılması gerekirken günde 2 saat havalandırmaya çıkarıldığını; haftada 10 saat diğer tutuklu ve hükümlülerle birlikte sosyal aktivitelerden yararlandırılması gerekirken hiçbir sosyal aktiviteye katılmadığını; haftada 10 saat sosyal, kültürel, eğitsel ve benzeri etkinliklere katılması yasal olarak güvence altına alınmış olmasına rağmen eşinin bunların hiç birinden yararlandırılmadığını; hiçbir disiplin cezası olmamasına rağmen böylesi bir uygulamaya maruz kalmasının hem eşini hem de kendilerini mağdur ettiğini, eşini psikolojik açıdan olumsuz etkilenmesine neden olduğunu ve bu nedenle antidepresan ve benzeri psikolojik ilaçlar aldığını, bu durumun devam etmesi durumunda eşinin sağlık sorunlarının hayati düzeyde olumsuz etkilenmesine yol açacağını; ayrıca eşinin kendilerinden uzağa sevk edilmesinden dolayı kendisinin ve çocuklarının görüşe gidemediklerini ve eşinin yıllardır çocuklarını göremediğini, bu durumun eşinin moralini ve psikolojini etkilediğini; eşinin tel kişilik odadan alınıp koğuşa verilmesini istediğini, düzenli olarak sosyal aktivitelerden yararlandırılmasını, kendilerine yakın olan Diyarbakır ve Batman iline sevk edilmesini istediğini" aktarmıştır.

S. G., 03.06.2024 tarihinde yazdığı mektupta; "32 yıldır cezaevinde olduğunu, 62 yaşında olduğunu, yaş ilerledikçe yeni hastalıklar zuhur ettiğini; daha önce hastalıkları hakkında yapılan tahlil, tetkik, tanı ve çekilen röntgenler veya MR sonuçlarının kendilerine rapor ya da belge olarak verildiğini ve kendilerini de fotokopilerini çekip çoğaltarak ilgili yerlere gnderebileceklerini fakat şimdi vermediklerini ve temel gerekçe olarak da "Sistemde kayıtlıdır" dediklerini; hastalıkları tek tek maddeler halinde sunmaya çalışacağını;

1) Kalp rahatsızlığı olduğunu daha önce anjiyo olduğunu, şu anda ilaç kullandığını fakat zaman zaman sol kolunun hafif uyuştuğunu, yaptığı egzersizlerle avuçlarını açıp kapatma hareketinde sol elinin sağ eline nazaran daha erkenden yorulduğunu ya da gten düşme durumu yaşadığını, sol memede de bazen hafif ağrı olabildiğini;

2) İşitme rahatsızlığı olduğunu, sol kulağında az ama sağ kulağında %70-80 derece bir işitme kaybı olduğunu, zaten 5 yıldır kulak arkası işitme cihazı kullandığını ancak var olan cihazın ihtiyacını karşılamadığını, her geçen gün işitme kaybının ilerlediğini, çevresiyle iletişim ve diyalog kurma ihtiyacını karşılamadığını, her geçen gün işitme kaybının ilerlediğini, çevresiyle iletişim ve diyalog kurmakta zorlandığını, dıştan gelen sesleri algılama ve ayırıtırmada ciddi sorunlar olduğunu, kulak içi silikon ve bağlantı hortumunun deforme olduğunu ve kullanılamayacak duruma geldiğini, değiştirilmesi için birkaç dilekçe verilmesine rağmen 2,5 aydır değiştirilmediğini;

3) Bel ve boyun fıtığı rahatsızlığı olduğunu, bel fıtığından ameliyat olduğunu, fakat 2 yıldır buna boyun fıtığının da eklendiğini, her 2 fıstıkta da ağrılarının giderek arttığını, sol ayağının bazen uyuştuğunu ve gszleştiğini, ayak tabanının ısındığını, belinin ise sürekli ağrıdığını, çoğu zaman ağrı kesici ilaç kullanmak zorunda kaldığını, boynundaki ağrı nedeniyle özellikle yazı yazmakta zorlandığını, yazarken sağ elinin uyuştuğunu;

4) Eklem romatizması rahatsızlığının olduğunu, uzun süredir bu rahatsızlığı yaşadığını ve 1,5 yıl önce Ramotoloji doktoruna gittiğinde de belli bir süre için ilaç tedavisi gördüğünü fakat ilaçların etkisi geçtikten sonra ağrı, sızı, ateş gibi sorunların tekrardan devam ettiğini;

5) Böbrek ve idrar yolları rahatsızlığı olduğunu, 1 yıl önce üroloji doktoruna gittiğini ve yapılan tahlil ve çekilen ultrasonda böbreklerinde kuma benzer bir şeyler olduğunu ve idrar yollarını tahriş olduğunu ve 3 ay ilaç tedavisi gördüğünü, eskisinden iyi olmakla birlikte hala sorunların var olduğunu;

6) Diyabet rahatsızlığı olduğunu, bu rahatsızlığının farkına 1 yıl önce vardığını, revir doktorunun yaptığı kan tahlilinde ortaya çıktığını, dahiliye doktoruna gittiğini, daha sonra "sınırdaki olduğun" söylendiğini, ilaç kullanmadığını ama sıkı bir diyet kullanmak zorunda olduğunu;

7) Reflü, gastrit gibi rahatsızlıkların olduğunu, bu konuda dahiliye doktoruna gittiğini, 3 ay ilaç tedavisi gördüğünü, fakat ilaçların etkisi geçtikten sonra nüks edebildiğini ve zaman zaman ilaç kullanmaya devam ettiğini;

8) Göz rahatsızlığı olduğunu hem yakın hem de uzak görme sorunlarının ve görme kaybının olduğunu, çift gözlük kullandığını, bazen buzlu camdan bakar gibi gözünün tümünde değil ama belli bölgelerinde perdelenmiş olabildiğini, perdeleyen yerlerde görmeme olabildiğini;

Kronik migren ve sinüzit rahatsızlıklarının olduğunu, migren nöbetlerinin kendini tekrarladığını ve her seferinde ilaç kullanmak zorunda olduğunu, sinüzitin ise devamlı olduğunu, geniz akıntısının olduğunu ve çok sık hapşırıldığını, geniz akıntısının boğazını yaktığını ve şiddetli öksürdüğünü, bu nedenle ses tellerinin tahriş olduğunu, bir ara uzun süre ilaç kullandığını ancak ilacı kestiklerinde yine nüks ettiğini; 2-3 yılda bir prosedür gereği olarak adalet şeytanlığı talebi üzerine kendilerine ceza tehiri için sağlık kuruluna sevk ettiklerini bu yüzden 2023 yılı başlarından kendisini Ankara Bilkent Şehir Hastanesinin sağlık kuruluna sevk ettiklerini genel bir taramadan ziyade 1-2 hastalık üzerinden rapor alınmak istendiğini, fakat kurulda hastalıklarını sardığında kurulun talebi kabul etmediğini ve dile getirdiği hastalıkları hakkında ilgili doktorların raporlarını görevlilerden istediğini durum böyle olunca da bu sefer kendisini Ankara Etilik Şehir Hastanesinin sağlık kuruluna sevk ettiklerini, burada gerekli olan tüm kliniklere gittiğini ve hemen hemen tüm işlemlerin bittiğini ancak tanınan sürenin bittiğini yani zaman aşımı olduğu denilerek kurula çıkarılmadan tüm işlemlerin iptal olduğunu, bu sefer yine sil baştan Ankara Bilkent Şehir Hastanesi sağlık kurumuna sevkini yapıldığını orada da tüm işlemler bitmek üzereyken (ki sadece beyin cerrahisinin raporunun kaldığını) yine "Zaman aşımı" denilerek tüm işlemlerin iptal edildiğini, yani tam 3 keredir sağlık kuruluna çıkmak zorunda çıkmasının zaman aşımına uğradığını ya da uğratıldığını zira defalarca sevkini iptal edildiğini, eğer zamanında götürülmüş olsaydı bu durumun yaşanmayacağını ve hala kurula çıkmadığını; azı dişlerinin birisinin yarısının kırıldığını, 2-3 kez dolgu yapıldığını ancak tutmadığını, her dolgunun bir hafta sonra düştüğünü, en son doktor "Başka bir çözümü yok mu, dolgu yerine kaplama yapılamaz mı?" dediğini, kendisini kampüs devlet hastanesinin diş hekimliğine sevk ettiğini ama 1 yıla yakındır gidemediğini; boyun fitiği ağrıları nedeniyle kampüs devlet hastanesinin fizik doktoruna sevkini yapıldığını, doktorun 10 seanslık fizik tedavi yapılması için tedavi merkezine sevk ettiğini ancak 3 ay sonra sıranın kendisine geldiğini, ilk hafta bir seans yapıldığını, ondan sonraki günlerde ise her akşam "sevkin var" denildiğini ancak gündüz sevkinin iptal olduğunu, yine ikinci haftada sadece bir seans tedavi yapıldığını ve diğerlerinin hepsinin iptal edildiğini, mecburen tekrar fizik doktoruna çıktığını yine 10 seanslık fizik tedavi önerdiğini ancak hala gidemediğini; bel ve boyun fitiği ağrılarının giderek şiddetlenmesi üzerine kampüs devlet hastanesinin uzman fizik doktoruna çıktığını doktorun yaptığı muayene ve çekilen MR'a bakarak "Eğilerek iş yapmanın riskli olduğunu, bel ve boyun ağrılarından az olsa hafiflemesi için de düzenli ve sürekli egzersizler yapmasını gerektiğini" söylediğini, kendisi de doktora "Kendisine verilen çek-pas sapının kesilerek 75 santim uzunluğunda verildiğini, dolayısıyla bu uzunluktaki sapla odasını temizlediğinde de mecburen eğilmek zorunda kaldığını, tek kişilik hücrede kaldığı için yardımcı olacak kimsenin de olmadığını ve her seferde temizlik yaparken acı çektiğini ve bu acılarda süreklilik kazanmış olduğunu ki haftada 2 kez hücreyi yıkamak gerektiğini, zira hapishane koşullarında temizlik ve hijyene dikkat edilmediğinde ciddi ve ölümcül hastalıklardan korunmanın mümkün olmadığını, ayrıca zeminin beton olduğundan egzersizleri yapması için minder gerektiğini" söylediğini; doktorun da bu nedenle zorunlu bir tıbbi ihtiyaç olarak kullanması için kendisine tam boy uzun çek-

pas sapını, yine zorunlu bir tıbbi ihtiyaç olarak 2,5 cm kalınlığında standart ebatlarda bir egzersiz minderi (mat) verilmesine dair rapor yazdığını, zaten doktorun yazdığı minder, yastık, yatak, çek-pas sapı gibi tıbbi eşyaları kendi paralarıyla aldıklarını, ancak buna rağmen Cezaevi İdare Ve Gözlem Kurulu Başkanlığının uzman fizik doktorunun kendisine yazdığı bu raporu kabul etmediğini ve kendisini bir üst Sağlık kurulu olan Sincan eğitim Araştırma Hastanesine sevk ettiğini, birkaç gün sonra gittiği Sincan eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin uzman doktorunun da önceki doktorun verdiği raporu onayladığını ve kendisinin tıbbi bir ihtiyaç olarak uzun çek pas sapının ve 2,5 santim kalınlığında 1 adet egzersiz matının verilmesine dair rapor yazdığını fakat bu raporların İdare Ve Gözlem Kurulu tarafından kabul edilmeyerek bir üst sağlık kurulu olan Sağlık Kuruluna sevk ettiğini ve "En az 3 doktorun onayının alınmasını gerektiğini" söylediklerini bu kurala daha gitmediğini ancak bunların da olumlu ona vermesi halinde Adli Tıp Kurumuna sevkini yapılırsa hiç şaşımayacağını, görüldüğü gibi kendisine bir çek-pas sapının verilmemesi için -ki zaruri bir tıbbi ihtiyaç olduğunu- uzman doktorların verdiği raporların bile kabul edilmediğini; kendisinden önce bir çok kişiye uzun çek-pas sapı, minder, yatak gibi ihtiyaçlar verilirken sadece kampüs devlet hastanesinin fizik doktorunun verdiği raporunun yeterli görüldüğünü ve eşyaların kendilerine verildiğini, üstelik çekme sapı verilerinden hiçbirini rahatsızlığının kendisinininki kadar ağır ve riskli olmadığını" aktarmıştır.

Y. D. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "6 Şubat'tan beri tutuklu olduğunu İstanbul'dan 24 Şubat'ta sürgün edildiğini, 2000 yılında 249 gün ölüm orucunda kaldığını, Wernicke-Korsekof Sendromu hastalığının olduğunu, engel raporu olmadığını; odada 2 kişi kaldıklarını, B1 vitamini ilacı kullanmadığını; tutuklu/hükümlü ayırımından dolayı koridorundaki sadece tutuklularla 1.5 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, odanın içini, yatılan yeri gören kameranın üstünü örttükleri için disiplin cezaları olduğunu; dış için hastaneye gitmek istediğinde kampüs içindeki hapishaneye kelepçeli götürülüp getirildiğini; birlikte kaldığı 78 yaşındaki 6 Şubat'tan beri tutuklu K. G.'ün çeşitli hastalıkları olduğunu; kampüs dışındaki bir hastaneye götürülecekleri zaman tekli ring aracıyla götürülmek istediklerini, bunu kabul etmedikleri için hastaneye gidemediklerini" aktarmıştır.

B. C. I. ile 16.07.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "Silivri'den 2023 yılı Ekim ayı sonlarında sürgün edildiğini, beraat ettiği dosyadaki tanık ifadeleriyle açılan yeni dosyadan 7.5 yıl ceza aldığını, hükümlü olduğunu, sohbet hakkının tutukluların tutuklularla hükümlülerin hükümlülerle görüştürülebileceği gerekçesiyle kullanılmadığını; aynı mektup zarfında iki kişiye mektup gönderilemediğini; 85 gün ölüm orucunda kaldığını, bitiminde tekli ringle hastaneye götürülmek istendiğini, bunu kabul etmediği için muayene olamadığını; safra kesesinin olmadığını, mide rahatsızlıklarının olduğunu, zehirlendiğini" aktarmıştır.

M. T., 08.08.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan oğlu H. T. için başvuru yapmıştır. Beyanlarına göre; "Yaklaşık 3 yıldır Ankara Sincan 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde bulunan oğlu H. T. ile yaptıkları açık görüş sırasında arama yapan görevlilerin hem sözlü taciz hem de fiziki tacizde bulduklarını, işlemler sırasında kendilerine düşman gözle bakıp ona göre muamele ettiklerini, oğlunun tek kişilik hücrede kaldığını "Gardiyanlar tarafından sürekli rahatsızlığa maruz kaldığını, kendisine yönelik sürekli disiplin cezası uygulandığını, görüş yasağı, telefon yasağı, mektup yasağı gibi sindirmelere maruz kaldığını, disiplin cezasına keyfi olarak tabi tutulduklarını, bu durumun yaşam koşullarını zorlaştırdığını" söylediğini, oğlunun bu koşullarda tutulmasından endişe ettiğini, oğlunun epilepsi hastası, Hepatit gibi rahatsızlıklarının yanı sıra göz rahatsızlığında başladığını, bu mağduriyetlerinin sonlanmasını istediğini" aktarmıştır.

B. A. tarafından, 09.08.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda TİHV'e yazılan ve savcılık tarafından da 18.09.2024 üst yazısıyla gönderilen, tarafımıza 30.09.2024 tarihinde ulaşan mektupta; "Bulduğu cezaevinde ağır teşhis koşullarda yaşanan hak kasklarına aktarmak istediğini;

- 1) Yüksek güvenlikli ceza bir sisteme mimarisi ve tüm uygulamalarıyla katı bir tecrit düzenine göre ayarlandığını, mahpusların birbirlerinden izole edilip yalnızlaştırarak sosyalitenin öldürülmeye çalışıldığını, sadece ağırlaştırılmış müebbet hükümleri değil süreli hapis yatan tutuklu hüküm özlü mahpusların da tek kişilik hücrelerde tutulduğunu;
- 2) İnfaz kanuna aykırı olarak siyasi mahpusların Fethullahçılar ve adli mahkumlar ile aynı ünitelerde tutulduğunu, bu durumun ciddi ideolojik siyasi sosyal çatışmalara ve sorunlara neden olmakta provokasyonlara zemin hazırlamakta olduğunu;

- 3) Tüm meşru yasal insani taleplerinin örgütsel bir amacı vardır ön yargısıyla reddedildiğini;
- 4) Fethullahçıların aynı ünitedeki 2-3 katta kalabiliyorken kendilerinin bu yasal ve meşru taleplerinin kabul edilmediğini;
- 5) Farklı koridorlarda kalan mahpusların birbirlerini görmesine en ufak bir temas kurmasına izin verilmediğini, her koridorun ayrı bir hapisane gibi hareket edildiğini;
- 6) Genelgeye göre 10 kişilik gruplarla haftada 10 saat olması gereken spor, sohbet gibi aktivitelerin sadece aynı koridorda kalan 6 kişi ile ve haftada bir buçuk saat ile sınırlandırıldığını;
- 7) Bu hapisane açıldığından beri sadece Fethullahçıların kurslara çıkarıldığını, kendilerinin çıkma taleplerinin keyfi olarak reddedildiğini;
- 8) Ağırlaştırılmış müebbet hükümlüleri günde sadece bir saat diğer mahpuslar ise bir saat 50 dakika havalandırmaya çıkardıklarını, günün 22-23 saatinde tek kişilik hücrelerde kapalı bir şekilde geçirildiğini;
- 9) Mahpusların kendi aralarında kitap gazete değiştirmelerinin ise engellendiğini;
- 10) Keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezaları ve hücre cezaları verildiğini,
- 11) Hücre aramalarında kişisel yazı ve kitap çalışmalarına el konulduğunu,
- 12) Havalandırmayı her gidiş gelişi ikisi el araması ikisi de dedektör araması olmak üzere 4 defa üst araması yapıldığını, hastaneye gidiş gelişlerde bu aramaların 8'e çıkarıldığını,
- 13) Hepsinin ailesinin Ankara dışında oturmasına rağmen görüş saati sabah 9'a alınarak aile bireylerinin görüşe gelmesinin fiilen engellendiğini,
- 14) Hastane sevdiklerinin mütemadiyen ya iptal edildiğini ya da ertelendiğini, bu yüzden basit bir hastalığın bile ağır ulaşabildiğini;
- 15) Talebi olan mahpusların yeri değiştirmekten talebi olmayanların yerlerinin zorla değiştirildiğini,
- 16) Hasta yaşlı ve tek başına yaşamını idame ettiremeyecek durumda olan arkadaşlarının tek kişilik hücrede tutulduğunu ve bunu da hayata bir risk oluşturduğunu,
- 17) Demirbaş olan ve merkezli bakanlık bütçesine tabi olan su tesisatı parçalarının parayla satıldığını, para ödemeyen veya ödeyemeyenlerin muslukları bozulduğunda tamir ettiremediklerinden susuz kaldıklarını,
- 18) İnfaz hakimliğinin hatta ağır ceza mahkemesinin bile lehlerine olan kararların uygulanmadığını, bu konularda destek istediklerini" aktarmıştır.

K. A. tarafından 26.08.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden CİSST'e yazdığı ve tarafımıza da iletilmesini talep ettiği mektubunda; "27.06.2024 tarihinde Ankara-Etilik Şehir hastanesinde tiroit ameliyatı olduğunu, tiroit bezini tümünden aldıklarını, sonrasında yapılan patolojik incelemesinde kanser tespit edildiği için 13.08.2024 tarihinde aynı hastanede Radyoaktif İyot (Atom) tedavisine tabi tutulduğunu, bu süreçte tabi tutulduğu tıbbi iş ve işlemlerin raporlarını ekte yolladığını, kayıtlara geçirilmesi ve ilgili komisyonlar tarafından yapılan müdahalelerin doğru yapıldığına dair bakılması amacıyla İHD, TİHV, TTB gibi kurumlara gönderilmesini talep ettiğini; ameliyat ve sonraki tedavi sürecinde idare veya hastanede herhangi bir engelleyici, zorlaştırıcı, erteleyen veya lakayt bir tutumla karşılaşmadığını, tedavi sürecine en azından şimdiki kadar gerekli ciddiyetin gösterildiğini belirtmek istediğini; bu mektubu yazmaktaki amacının durumunun kayıtlara geçmesi için olduğunu" aktarmıştır.

Y. D. tarafından Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 29.08.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; "6 Şubat tarihinde tutuklandığını ve 24 Şubat tarihinde isteği dışında Silivri'den bu hapisaneye sürgün getirildiğini, kaldığı bu hapisanenin ağır tecrit koşullarının olduğunu, önceden de sağlık sorunları olduğunu ve bu koşulların sağlığını kötü etkilediğini, kendisinin 2000 tarihinde ölüm orucu yaptığını bundan kaynaklı nörolojik hastalıkların olduğunu, gözünde körlük olduğunu, bu koşulların daha da kötüleştirdiğini, 25 Temmuz'da hücrelerinde bayıldığını, kafasını duvara ya da ranzaya çarptığını, kafasında şişkinlik oluştuğunu ve acil olarak kampüs hastanesine kaldırıldığını, oradan da eğitim hastanesine sevk edildiğini, ilk sevke gittiğinde EEG filmi çekildiğini ama daha sonra 2 defa hücrelerini arayıp "hastaneye gideceksin" dediklerini ancak hastaneye götürülmediğini, üçüncü kez aradıklarını ve hücrelerinden alındığını, bu sefer de tekli ring dayatması olduğunu, tavuk kümesi gibi daracık kafasını bile kaldıramayacağı bir hücre olduğunu, ringde dönemediğini, insanlık onuruna aykırı olduğu için bilmediğini ve hastaneye götürülmediğini, sonra 2 defa daha bayıldığını, baş dönmelerini devam ettiğini, bir aydır hala EEG sonucunu bilmediğini; diğer tarafta aynı hücrede kaldığı 78 yaşındaki K. G.'ün de aynı sorunları yaşadığını, en son onun da kendisinden bir gün sonra hastane sevkini olduğunu, ona da tekli ring aracı ile götürmenin dayatıldığını ve K. G.'ün de binmediğini, K. G.'ün hem yaşından ve yaptığı 150 günlük açlık greviden kaynaklı hastalıklarının olduğunu, K. G.'ün ring meselesi yüzünden tedavisinin engellendiğini" aktarmıştır.

T. Ç., 02.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta; “Yüksek güvenlikli Kapalı Ceza infaz kurumu sisteminin her yönüyle katı bir tecride göre planlandığını, izolasyon politikası neticesinde sosyalitenin öldürülmek istendiğini, yani “insan olmayacaksınız” denildiğini; sadece ağırlaştırılmış hükümler değil süreli hapis yatan tutuklu ve hükümlerin de tek kişilik odalarda tutulduklarını, bu yetmez gibi yetmezmiş gibi infaz kanuna aykırı olarak Fethullahçılar ve adlilerle aynı üniteye tutulduklarını, bu durumun tahmin edileceği üzere ideolojik, siyasi, sosyal çatışma ve sorunlara neden olacak provokasyonlara zemin sunacağını, ki pratikte de yaşadıklarını, idarenin Fethullahçıları aynı üniteye 2 ya da 3 katta tutulabiliyorken kendilerinin bu şekilde kalmalarına izin verilmediğini; yine farklı koridorlarda kalan arkadaşlarıyla en ufak bir temas kurmalarına izin verilmediğini her koridorun adeta ayrı bir cezaevine dönüştürüldüğünü, genelgede belirtildiği üzere 10 kişilik gruplara 10 saat uygulamasının burada aynı koridordaki arkadaşlarıyla sınırlandırıldığını, 1,5-2 saate düşürüldüğünü, zaten havalandırma saatlerinin de ağırlaştırılmışların 1, diğerlerinin 1 saat 50 dakika şeklinde olduğunu; havalandırmaya her gidiş gelişte ikisi el, ikisi dedektör aramasıyla adeta bin pişman edildiklerini; bunlara ek olarak kurslara çıkartılmadıklarını; kitap ve gazete değişiminin engellendiğini; hücre aramalarında yazı ve kitaplara el konulduğunu; keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezası ve hücre cezaları verildiğini; hastane sevklerinde de son dönemlerde ciddi bir erteleme yaşandığını; ayrıca dönem dönem insani bir ihtiyaç olan oda değişim isteklerinin karşılanmadığını ancak değişim isteyen arkadaşlarını odalarını değiştirmeyip, değişim istemeyenlerin zorla değiştirildiğini; yaşadıkları başka bir tuhaflığın da demirbaş olup bakanlık bütçesine tabi olan su tesisatı parçalarının parayla satılmakta olduğunu, para ödeyemeyenlerin ya da ödemeyenlerin musluklarının tamir edilmediğini; daha vahim bir durumun da hasta yaşlı arkadaşlarının tek tutulduğunu, bunun hayati risk oluşturduğunu öncesi durumlarının kötü olduğunu; idarenin taleplerine cevap vermediğini, infaz hakimliğinin hatta Anayasa Mahkemesi'nin bile lehlerine olan kararları uygulamadıklarını; akıllara ziyan uygulamalarından birinin de top oynamak için belirlenen sahada ne top olduğunu ne de kale olduğunu; yine Adalet Bakanlığı'nın telafi amaçlı pandemi sürecinden kalma verdiği görüşü yaptırmamak için ellerinden geleni yaptıklarını, yapmaya da devam ettiklerini; kendilerini adeta telefon konuşmasını tercih etmeleri için tehdit etmediklerinin kaldığını, görüş yapılması ya da gelmesini diye görüş günü belirlediklerini” aktarmıştır.

S. D., 04.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “En az 3 yıldır bu cezaevinde olduklarını, birçok defa diyalog yoluyla sorunlarını çözmek için cezaevi idaresiyle görüştiklerini, defalarca dilekçelerle sorunlarını kendilerine ilettiklerini, ancak cezaevi idaresinin hiçbir sorunlarını çözmediği gibi sorunları derinleştirerek ağırlaştırdığını, birçok yasal ve insani taleplerinin “örgütsel amaç” gibi alakasız ve saçma gerekçelerle reddedildiğini, bu yüzden sorunların çözülmediğini, bu nedenle sorunları paylaşmak istediklerini başlıklar halinde ele alırlarsa;

1) Yüksek güvenlikli ceza ve sistemi mimarisinin ve tüm uygulamaları ile katı bir tecrit üzerine göre planlandığını, izolasyon ve tecritte amaçlananın, hükümlü tutukluları birbirlerine yabancılaştırmak ve sosyalliği öldürmek olduğunu; burada sadece ağırlaştırılmış müebbet hükümleri değil, süreli yatan tutuklu ve hüküm özlü mahpusların da tek kişilik odalarda tutulduğunu, ağırlaştırılmış müebbet hükümlerinin günde sadece 1 saat, diğer mahpusların ise 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarıldıklarını, onun dışındaki 22-23 saati tek kişilik bir hücrede tutulduklarını; ayrıca hasta, yaşlı ve tek başına yaşamını idame ettiremeyecek durumda olan arkadaşlarının da tek kişilik hücrede tutulduklarını, bu durumun sürekli olarak hayati bir risk oluşturduğunu;

2) İnfaz kanuna aykırı olarak siyasi mahpusların Fethullahçılar ve adli mahkumlarla aynı üniteye tutulduklarını, bu durumun ciddi ideolojik siyasi sosyal çatışmalara ve sorunlara neden olduğunu, provokasyonlara zemin hazırladığını, Fethullahçı mahpusların aynı üniteye 2-3 katta kalabiliyor iken kendilerinin bu yasal ve meşru taleplerinin kabul edilmediğini;

3) Koridorlarda kalan mahpusların birbirlerini görmesine, en ufak bir temas kurmasına izin verilmediğini, her koridorun ayrı bir hapishaneymiş gibi hareket edildiğini;

- 4) Genelgeye göre 10 kişilik gruplarla haftada 10 saat olması gereken spor, sohbet gibi aktivitelerin sadece aynı koridorda kalan 6 kişiyle sınırlı tutulduğunu ve sadece haftada 1,5 saat ile sınırlandırıldığını, bu cezaevi açıldığından beri diğer hükümlü ve tutukluların kurslara çıkarılırken şimdiki kadar siyasi mahpuslardan tek bir kişinin 1 saat bile çıkarılmadığını;
- 5) Mahpusların kendi aralarında kitap, gazete, dergi gibi eğitici materyallerinin değiştirmelerinin engellendiğini,
- 6) Hücre aramalarında kişisel yazı ve kitap çalışmalarına el konulduğunu, aylarca ya alıkonulup öyle verildiğini ya da kaybettirilerek verilmediğini
- 7) Keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezası ve hücre cezalarının verildiğini ok, bunların da en üst sınırdan verildiğini
- 8) Havalandırmaya her gidiş gelişte iki el araması, ikisi dedektör araması olmak üzere dört defa üst aramasının yapıldığını, hastaneye gidiş gelişlerinde de bu aramaların sekize çıktığını,
- 9) Hepsinin ailesinin Ankara dışında ve çok uzak yerlerde olmasına rağmen görüş saatlerinin sabahın en erken saatine alındığını, böylece ailelerinin görüşe gelmesinin fiilen engellendiğini, birçok ailenin sabah erken saati görüşe yetişemediği için mağdur olduğunu,
- 10) Talebi olanların yeri değiştirilmezken, talebi olmayanların yerlerinin zorla değiştirildiğini, bu değişimlerde bilinçli bir şekilde yazılara, eşyalara el konulduğunu, aylarca sonra iade edildiğini,
- 11) Demirbaş olan ve merkezi Bakanlık Bütçesine tabi olan su tesisatı parçalarının parayla satıldığını, para ödeyemeyenlerin ya da ödemek istemeyenlerin musluğu bozulduğunda tamirleri yapılmadığından hükümlü, tutukluların susuz ya da tesisatları bozuk şekilde bırakıldığını;

Şu an gözle görülür genel olarak tespit ettikleri sorunların bunlar olduğunu, bu çerçevede yardımcı olunmasını, seslerinin gerekli yerlere ulaştırılmasını istediklerini” aktarmıştır.

C. Y., 09.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Bulunduğu hapishanede maruz kaldığı bazı keyfi, hukuk dışı ve insan hakkının ihlali sayılabilecek uygulamaları elinden geldiğince paylaşmak ve kurumun da ilgilendiği bu hak ihlallerinin son bulması adına yardım talep ettiğini, yaşadıkları uygulamalardan aşağı yukarı haberdar olduğunu ve geçmişte de son bulması adına çabaladığını bildiklerini, bütün bunlara rağmen izolasyon ve yasakların yalnızca yerinde saymadığını ve üstüne konarak devam ettiğini, tekrardan bunlara paylaşmak istediklerini; kendilerinin Kürt politik siyasi mahpuslar olarak 3 yıldır bu cezaevinde tutulduklarını, adından da anlaşılacağı üzere mimari yapısından tutulsun her şeye kadar ağır tecrit esaslarına göre dizayn edildiğini, her uygulanan uygulamanın sadece buraya özgü olduğunu, “süper-max” olarak da adlandırılan bu gibi cezaevlerinin çok yönlü düşünülmüş, planlanmış, mahpusu hem fiziki hem de ideolojik, psikolojik, kültürel, sosyal ve bazı her açıdan hedef alan ağır tecritte tutan bir sistem olduğunu, buna bir de idarenin keyfi hukukla bağdaşmayan ideolojik saiklerle yaklaşımları da eklenince, insanın bütün tahammül sınırlarını sonuna kadar zorladığını, kendilerinin siyasi mahpuslar olarak bu hapishaneye getirildikleri tarihten bu yana çok yönlü ağır sorunlarla karşı karşıya olduklarını, sorunların çözümü içinde defalarca ilgili kurumlara yazdıklarını ve yazmaya da devam ettiklerini, idarenin sürüncemede bırakıp oyalama tutumu nedeniyle sorunların giderek arttığını ve çözümü için muhatap bulamadığını; mevcut bütün uygulamaların yardımıyla kendilerine siyasi kimliklerinden taviz vermelerini dayatıldığını, eğer bu politik kimliklerinden yani “onurlarından taviz verilmezse, temel insan haklarından olursunuz” demeye getirildiğini, buradaki hak ihlallerini, uygulanan çifte standartlı yaklaşan anladıklarını, Fethullahçılar, adiller ve İşid gibi diğer davalardan yargılananlara resim, atölye ve diğer kurslar verilirken kendilerine verilmediğini, adına çifte standart demenin belki bu durumu basite indirgemek olduğunu ve açıklamada da yetersiz kalacağını; yaşanan bu uygulamaların son bulması adına kurum idaresinin yetkili müdürleriyle arkadaşlarının görüşme talepleri olduğunu, ancak kurumun 1. müdürüyle sağlıklı bir görüşme gerçekleştirilmediğini, arkadaşlarının görüşmek için defalarca dilekçe yazdığını, ancak kurumun diğer 2. müdürünün yetkisi kısıtlı olan müdürleriyle ya da kurumun memurlarıyla görüştüklerini, bunların sorunların çözümüne dönük 1. müdür kadarı yetkileri olmadığı gibi görüşmelerde de hak ihlallerine yaşananların meşruiyetine kanıt arandığını, gerekçelerle taleplerinin reddedildiğini,

kendilerine özel bir yaklaşım olduğunu, altında ideolojik nedenler, keyfi sebepler olduğunu yaşadıkları bütün pratiklerin gösterdiğini; hukuksuzluk, baskı, keyfi yaklaşımların kısıtlanarak katlanarak devam ettiğini, adının önünde bulunan “Yüksek Güvenlikli” ibaresinin, bütün keyfi yasakların, izolasyonun, baskının kılıfı yapıldığını, kendilerinin insani haklarının, sağlıklarının yani kısacası güvenliklerinin dışında her şeyin hapisane adından da anlaşılacağı üzere güvenli ve güvende olduğunu; gün geçmiyor ki yeni yasaklara, kısıtlamalara maruz kalmadıklarını, tam izolasyon yani tecrit için her şeyin yapıldığını, bazı yasaklar ve kısıtlamaların insan mantığının tükendiği yerde başladığını ve her defasında da “bu kadar olmaz” dediklerini; “ saat çıktıklarında avluda (6 kişi beraber çıktıklarını) toplu fotoğraf çektirmenin yasak olduğunu; kurum kantininde satranç takımının satıldığını ancak oynayacak kimse bulunmadığını, çünkü havalandırmaya ve haftalık 2 saatliğine çıktıkları sohbet aralığına götürmediklerini, kargodan kendilerine eşyalar içinde mektup gelirse verilmediğini, çünkü ayrı yollanmasının istendiğini; dışarıdan kendilerine bilgisayar çıktısı olan yazı gelse verilmediğini, çünkü elle yazılmasının gerektiğini, yasakların ne kadar insanın anlaması için mantık sınırlarını zorlasa da hepsinin çok ince düşünülmüş tecrit ve izole etmeye yönelik uygulamalar olup sömürmeye yönelik olduğunu, bunların dışında yaşadıkları bazı sorunları maddeler halinde sıralayıp paylaşmak istediklerini;

- 1) Yüksek Güvenlikli Cezaevi sisteminin mimarisi ve tüm uygulamaları ile katı bir tecrit düzenine göre planlandığını, mahpusların yalnızlaştırılıp izole edilerek sosyalistlerin öldürmek istediğini, F tiplerinden çok daha ağır bir tecrit uygulandığını, sadece ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü mahpusların değil, tutuklu, hüküm özlü ve süreli mahpus yatanların da tek kişilik hücrelerde tutulduğunu;
- 2) İnfaz kanuna aykırı olarak siyasi mahpusların Fethullahçı ve adli mahpuslara aynı üniteye tutulduklarını, bu nedenle ciddi ideolojik siyasi sosyal sorunların yaşandığını, provokasyonlara zemin sunulduğunu;
- 3) Fethullahçıların aynı üniteye 2-3 katta kalabiliyor iken kendilerinin bu yönlü yasal ve meşru taleplerinin kabul edilmediğini;
- 4) Genelgeye göre haftada en az 10 saat ve 10 kişilik gruplarla sohbet, spor gibi ortak faaliyetler yapılması gerekirken burada sadece 6 kişi ve haftada 2,5 saat sohbet de spor faaliyetlerinin yaptırıldığını;
- 5) Farklı koridorlarda kalanların görüşmesi bir yanı en ufak bir temas kurmasına dahi izin verilmediğine her koridorun ayrı hapisane gibi diğer koridorlardan yansıtıldığını;
- 6) Bu hapisane açıldığından beri Fethullahçıların kurslara çıkarıldığını, kendilerinin çıkma taleplerinin kabul edilmediğini;
- 7) Ağırlaştırılmış müebbet hükümlerinin günde sadece 1 saat diğer mahpusların ise 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarıldığını, günün 22-23 saatini kapalı hücrelerde geçirdiklerini;
- 8) Kendi aralarında gazete, kitap değişimi yapmalarının engellendiğini;
- 9) Keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezaları ve hücre cezaları verildiğini, hücre içinde hücre cezası verilmesini konunun vahametini açıklamaya yeter olduğunu ve aslında beraber oynadıkları halaya bile sözlü müdahale edilip disiplin cezası ve tutanak tutmayla tehdit edildiklerini, kendilerinin izinleri olmadan halay bile çekemezsiniz demeye getirildiğini;
- 10) Hücre aramalarında arkadaşlarının kişisel yazı ve çalışmalarına el konulduğunu;
- 11) Havalandırmaya gidiş ve gelişlerde ikisi dedektör, ikisi elle fiziki arama olmak üzere 4 defa üst arama yapıldığını, hastane, mahkeme gidiş gelişlerinde ise bu arama sayısının 8'e çıktığını;
- 12) Kantinde fahiş fiyata kalitesiz ürünlerin satıldığını, kantinde tek tip bir defter ve kalem dışında hiçbir şeyin kırtasiye malzemesi olarak satılmadığını;
- 13) Hastane sevklerinin mütemadiyen ertelendiğini veya iptal edildiğini bu durumun sağlık sorunlarının ağırlaşmasına neden olduğunu, bel ağrısından dolayı gittiği kampus hastanesinde sevkinin EMAR çektirmek üzere Sincan Devlet

Hastanesine yapıldığını, ancak sonradan hastaneye sevkinin Aralık ayına ertelenmiş olduğunu öğrendiğini, yani tam bir yıl üzerinden geçeceğini ve kendisinin bir yıl EMAR çektirmek için bekleyeceğini, insanın anlam veremeyeceği açıklayamayacağı, bir sürü şey olduğunu bu süre içerisinde rahatsızlığının bir öneminin olmadığını;

14) Talebi olan arkadaşlarını hücreleri değiştirmeden, talebi olmayanların yerlerinin zorla değiştirildiğini;

15) Yaşı ilerlemiş ve hasta arkadaşlarının yaşamlarını kendi başlarına idare ettirememelerine rağmen tek kişilik odalarda tutulduklarını, sevk taleplerinin reddedildiğini;

16) Demirbaş olan ve merkezi bakanlık bütçesine tabi su tesisatı gibi parçaların kantinde parayla satıldığını, para ödemeyen veya ödeyemeyenlerin muslukları bozulduğunda tamir edilemediğinden susuz kaldıklarını” aktarmıştır.

R. B., 16.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; ”2,5 yıldır Sincan 2 No'lu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunduğunu, bu süre zarfında sürekli ihlallerin mevcut olduğunu ve giderek daha da kısıtlama, baskı, psikolojik işkence, ayrımcılık gibi uygulamaların sınırsız bir noktaya gelerek adeta tecrit uygulanır olduğunu, bu sorunları kısaca paylaşmak istediklerini;

1) Yüksek güvenlikli cezaevi sisteminin mimarisi ve tüm uygulamaları ile katı bir tecrit düzenine göre planlandığını, mahpusların birbirlerinden izole edip yalnızlaştırır olarak sosyaliteyi öldürmeye çalışıldığını; sadece ağırlaştırılmış müebbet hükümleri değil, süreli hapis yatan tutuklu, hüküm özlü mahpusların da tek kişilik hücrelerde tutulduğunu;

2) İnfaz kanuna aykırı olarak siyasi mahpusların Fethullahçılar ve adli mahkumlarla aynı üniteye bulunduğunu, bu durumun ciddi ideolojik, siyasi, sosyal çatışmalara ve sorunlara neden olduğunu, provokasyonlara zemin hazırladığını;

3) Tüm meşru, yasal insani taleplerinin “örgütsel bir amacı vardır” ön yargısıyla reddedildiğini;

4) Fethullahçıların, aynı üniteye 2-3 katta kalabiliyorken, kendilerinin bu yasal ve meşru taleplerinin kabul edilmediğini;

5) Farklı koridorlarda kalan mahpusların birbirlerini görmesine, en ufak bir temas kurmasına izin verilmediğini, her koridorun ayrı bir hapishaneymiş gibi hareket edildiğini;

6) Genelgeye göre 10 kişilik gruplarla haftada 10 saat olması gereken spor, sohbet gibi aktivitelerin sadece aynı koridorda kalan 6 kişi ile ve haftada 1,5 saat ile sınırlandırıldığını;

7) Bu hapishane açıldığından beri sadece Fethullahçıların kurslara çıkarıldığını, kendilerinin çıkma taleplerinin keyfi olarak reddedildiğini;

8) Ağırlaştırılmış müebbet hükümlerinin günde sadece 1 saat, diğer mahpusların ise 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarıldığını; günün 22-23 saatinin tek kişilik kapalı bir hücrede geçirildiğini;

9) Mahpusların kendi aralarında kitap, gazete değiştirmelerinin engellendiğini;

10) Keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezaları ve hücre cezaları verildiğini;

11) Hücre aramalarında kişisel yazı ve kitap çalışmalarına el konulduğunu;

12) Havalandırmaya her gidiş gelişte ikisi el araması, ikisi de dedektör araması olmak üzere 4 defa üst araması yapıldığını, hastaneye gidişlerde bu aramaların 8'e çıktığını;

13) Hepsinin ailesinin Ankara dışında oturmasına rağmen görüş saatinin sabahın 09.00'a alınarak ailelerinin görüşe gelmesinin fiilen engellendiğini;

14) Hastane sevklerinin mütemediyen ya iptal edildiğini ya da ertelendiğini, bu yüzden basit bir hastalıkların bile ağırlaşabildiğini;

15) Talebi olan mahpusların yeri değiştirilmez iken, talebi olmayanların yerlerinin zorla değiştirildiğini;

16) Hasta, yaşlı ve tek başına yaşamını idame ettiremeyecek durumda olan arkadaşlarının tek kişilik hücrede tutulduğunu, bunun da hayati bir risk oluşturduğunu;

17) Demirbaş olan ve merkezi bakanlık bütçesine tabi olan su tesisatı parçalarının parayla satıldığını, para ödemeyenlerin muslukları bozulduğunda tamir ettiremediklerinde susuz kaldıklarını;

18) İnfaz hakimliğinin, hattı Anayasa Mahkemesi'nin bile lehlerine olan kararlarının uygulanmadığını; belirttiği 18 maddelik sorunların ciddi, sağlık ve psikolojik yapıyı olumsuz anlamda etkileyen bir işkence olduğunu, bu sorunların çözümü için takipçisi olunmasını ve ne gerekiyorsa yapılmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

Ş. G., 16.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; "Kendisinin siyasi bir mahpus olduğunu, yaşadıkları çetrefilli dönemleri olduğunu, içinde buldukları ağır tecrit koşulları ve hak kasıklarını maddeler halinde yazıp bilgilendirmek istediğini;

1) Yüksek güvenlikli Kapalı Cezaevi sisteminin mimarisi ve tüm uygulamaları ile katı bir tecrit düzenine göre planlandığını, mahpusların birbirlerinden izole edilip yalnızlaştırarak sosyalliğin öldürülmeye çalışıldığını, sadece ağırlaştırılmış müebbet hükümleri değil, süreli hapis cezası yatan tutuklu, hüküm özlü mahpusların da tek kişilik hücrelerde tutulduklarını;

2) Göndermiş oldukları mektupların, infaz kanununun 68. maddesinin 3. fıkrasına dayandırılarak gönderilmediğini ve mektuplarına el konulduğunu;

3) İnfaz kanuna aykırı olarak siyasi mahpusların Fethullahçılar ve adli mahpuslar ile aynı üniteye tutulduğunu, bu durumun ciddi ideolojik siyasi sosyal çatışmalara ve sorunlara neden olduğunu, provokasyonlara zemin sunduğunu;

4) Tüm meşru, yasal insani taleplerinin "örgütsel bir amacı vardır" ön yargısıyla reddedildiğini;

5) Fethullahçıların aynı üniteye 2-3 katta kalabiliyor iken kendilerinin bu yasal ve meşru taleplerinin kabul edilmediğini;

6) Farklı koridorlarda kalan mahpusların birbirlerini görmesine, en ufak bir temas kurmasına izin verilmediğini, her koridorun ayrı bir hapishaneymiş gibi hareket edildiğini;

7) Bu hapishane açıldığından beri sadece Fethullahçıların kurslara çıkarıldığını, kendilerinin çıkma taleplerinin keyfi olarak reddedildiğini;

8) Ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerinin günde 1 saat havalandırmaya çıkarıldığını, diğer mahpusların ise 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarıldığını, günün 22-23 saatinin tek kişilik kapalı bir hücrede geçirildiğini;

9) Mahpusların, kendi aralarında kitap gazete değişimlerinin engellendiğini;

10) Keyfi gerekçelerle sayısız disiplin cezaları ve hücre cezalarının verildiğini;

11) Hücre aramalarında kişisel yazı ve kitap çalışmalarına el konulduğunu;

12) Havalandırmaya her gidiş gelişte ikisi el araması, ikisi de dedektörlü arama olmak üzere 4 defa üst araması yapıldığını, hastaneye gidişlerde kendilerine yapılan aramanın sekize çıkarıldığını;

13) Hepsinin ailesinin Ankara dışında oturmasına rağmen, görüş saatlerini sabah 09.00'a alınarak ailelerinin görüşe gelmesinin fiilen engellendiğini;

- 14) Talebi olan mahpusların yeri değiştirmezen, talebi olmayanların yerlerinin zorla değiştirildiğini;
- 15) Genelgeye göre 10 kişilik gruplarla, haftada 10 saat olması gereken spor, sohbet gibi aktivitelerin sadece aynı koridorda kalan 6 kişi ile ve haftada 2 saat ile sınırlandırıldığını;
- 16) Hasta, yaşlı ve tek başına yaşamını idame ettiremeyecek durumda olanların tek kişilik hücrede tutulduğunu ve bunun da hayati bir risk oluşturduğunu;
- 17) Demirbaş olan ve merkezi bakanlık bütçesine tabi olan su tesisatı parçalarının parayla satıldığını, para ödenmeyen veya ödeyemeyenlerin muslukları bozulduğunda tamir edilmediğinden susuz kaldıkları;
- 18) İnfaz Hakimliğinin hatta Anayasa Mahkemesinin bile lehlerine olan kararları uygulanmadığını” aktarmıştır.

S. G., 16.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Daha önce de hem yaşadıkları sorunlar hem de sağlık durumuna ilginin yazmış olduğunu fakat şu anda yazma nedeninin eğer belli bir süre önce belirttiği gibi kendisiyle görüşmek istedikleri hala geçerliyse yazacağı telefon numarasından arayıp vekaletin alması için gerekli işlemlerin başlatılmasının söylenmesini istediğini, zira bu sefer basit ve kimlik sorununun olmadığını ve noterin onay vermemezlik edemeyeceğini, hapisteki yaşantısının 2 ay sonra 33 yılına gireceğini periyodik aralıklarla da olsa dışarıdan gelecek insanlarla kısa süreliğine görüşmek, tanışmak az da olsa hapishanenin monoton ve mat yaşamına dair bir renkli katacağını, zira 7/24 saat tek kişilik yerlerde olduğunu, sürekli aynı kapı, ranza, dolap, pencereye baktıklarını; pencere ederken öyle uzağa ya da gökyüzünü gördüklerinin sanılmamasını istediğini, pencereden gördükleri en uzak mesafenin 6 m ötedeki duvar olduğunu ancak parmaklıklara yüzlerini duyarlarsa görebileceklerini, az da olsa gökyüzünü elbette daracık hücreye ve üzerlerine kapatılan onlarca kapıya inat ruh, beyin yürek kapılarının ardına kadar açık tuttıklarını ve bu kapılardan süzülerek doğayla, toplumla, yaşamla buluştuklarını, hapishanelerde asla kabul etmediklerini fakat yine de farklı bir ses duymak farklı bir sima görmek ve farklı insanlarla tanışmak, konuşmak, fikir alışverişinde bulunmanın iyi ve güzel olduğunu, zira her insanın ayrı bir dünya olduğunu, ayrı dünyaları görüp keşfetmenin insanın ruhsal, duygusal, düşünsel dünyasına zenginlik ve renklilik katacağını, bu nedenle dışarıdan gelen ziyaretçi, avukat gibi her kişinin kendileri için batmak üzere olan güneşin gürültüsü gibi benzetmenin pek olmadığını, dolayısıyla eğer imkan ve istek varsa vekaletlerini kendilerine vermek istediğini fakat buna kendisinin değil bizlerin karar vereceğini, yani sadece isteğinin yeterli olmadığını, bu nedenle Antalya'da ikamet eden ailesiyle görüşülerek vekaletinin alınmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

M. B., 19.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı hapishanesinden yazdığı mektupta; “Yaklaşık 3 yıldır bu hapishanede olduğunu ,geldiği günden bugüne çeşitli sorun ve sıkıntılarla karşılaştığını ve hala da karşılaşmaya devam ettiğini; ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü bir mahpus olarak çok ağır tecrit koşulları altında yaşadığını, yüksek güvenlikli cezaevi sistemi veya statüsüyle inşa edilmiş hapishanelerin tam bir tecrit düzeni olduğunu, özellikle siyasi mahpuslar için durumun daha da zor olduğunu, birçok hapishanede ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olan mahpusların havalandırma sürelerinin 2 ile 4 saat iken bu hapishanede ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü mahpusların havalandırma sürelerinin sadece 1 saat ile sınırlandırıldığını, 3 yıldır havalandırma sürelerinin uzatılması için yaptıkları tüm taleplerinin karşılıksız kaldığını, bu durumun ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü mahpusların bireysel bakım, oda temizleme, havalandırma, gün işiğindan ve temiz havadan yeterince yararlanama ve spor yapabilmek için gerekli yeterli olmadığından çeşitli sağlık sorunları yaşamalarına ve salgın hastalıklara karşı risk altında olmalarına sebep olduğunu; spor ve sohbetin dışında iş atyeleri ve mesleki kurslara çıkarılmaması veya yapılmamasının halihazırda yalnızca günde bir saat havalandırmaya çıkan ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü mahpusların sosyal koşulların ne kadar yetersiz olduğunu gösterdiğini bu koşulların sosyal olan insanın doğasına aykırı olduğu gibi Türkiye'nin altına imzasını attığı birçok uluslararası sözleşmeye de ters olduğunu; CPT Haziran 2013 Türkiye raporunda Ceza Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanununun 25. maddesinde belirtilen asgari 1 saat havalandırma uygulamasının hücre cezası niteliğinde olduğunun belirtilmiş olup Birleşmiş Milletler Mahpusları Uygulanacak Muameleye İlişkin Asgari Kurallar Mandala Kurallarının 44. maddesine göre havalandırma saatlerinin 2 saat olabileceğinin belirtildiğini, buna rağmen güvence altına alınan bazı haklardan yararlanamadıklarını; son dönemlerde bazı hak ihlallerine uğradıklarını hiçbir yargı kararı

bulunmayan kitapların kendilerine verilmediğini gerekçelerinin ise Abdullah Öcalan yasaklı kitaplardan alıntılar var diyerek eğitim biriminin basit bir kararıyla kendi paralarıyla aldıkları kitapların bu şekilde ellerinden alındığını ve yayın haklarının engellenmiş olduğunu taahhütlü mektup gönderdiklerinde bandrol numaralarını kendilerine verilmediğini bunun için özel dilekçe yazmak zorunda bırakıldıklarını hesaplarına gelen para miktarının makbuzunun kendilerine verilmediğini gelen paranın ne kadar nereden geldiğini kimin gönderdiğini bilmediklerini her şey için özel dilekçe yazmak zorunda kaldıklarını su tesisatında musluk gibi parçaların bozulması halinde değiştirilmesi için kendilerinden para istediklerini bunun ne kadar yasal olduğunu bilmediklerini bunun için birçok zaman bozuk musluklara idare ettiklerine buna benzer birçok sorun ve hak ihlallerini yazabileceğini ancak şimdilik bununla yettiğini ayrıca yaşadıkları sorunları sıkıntı ve hak ihlallerinin bizzat avukatlara da sözlü olarak aktarmak istediklerini bunun için bir avukatlarının bu hapisaneye gönderilmesini talep ettiklerini avukatlarla bizzat görüşmek sorunları daha da ayrıntılı ve sözlü olarak aktarmak istediğini” aktarmıştır.

İ. K. tarafından Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 20.09.2024 tarihinde tarafımıza ulaşan mektupta; “Buldukları hapishanede karşı karşıya oldukları keyfi, hukuk dışı kimi uygulamaları ve temel haklarının ellerinden alınmasına dair duyarlı kurum ve kuruluşlara, sivil toplum örgütlerine, duyarlı yazar ve gazetecilere iletilmek üzere bilgilendirip duyarlılığın ve karşı karşıya oldukları hukuksuzluğu ilgili mercilerle de girişimlerde bulunmalarını istemiyle yazdığı mektubuna cezaevi idaresince el konulup gönderilmediğini; postaya gelen zamlarla son zamanlarda normal bir mektubun 29 TL, taahhütlü bir mektubun 81 TL, faksın ise 50 TL olduğunu; durum böyleyken mektuplarını ailelerine iletip, sosyal medya üzerinden insan hakları derneğine ve duyarlı kesimleri iletmek istediklerini, bir de mektuplarına keyfi gerekçelerle el koyduğunu mektupları el koyduğuna dair bir örnek kararını da gönderdiğini, konuya vakıf bir avukatın dosyasına dosyaya bakmasını istediğini, bu konuda yardımcı olabilecek bir avukat ile görüşebilir ise itiraz ettiği ve infaz hakimine giden dosyaya bakılabilmesi ve hukuki yardımda bulunabilmesi bakımından iyi olabileceğini düşündüğünü; idarenin haksız keyfi kararına karşı 06.09.2024 tarihinde Ankara Batı İnfaz Hakimliğine itirazda bulunduğunu, bir avukatın dosya ile ilgilenebilirse iyi olacağını; hapishanedeki uygulamaları anlatmak istediğini ancak bu mektuba da el konulma ihtimali göz önüne alınarak yazmadığını, durumun ne kadar ciddi olduğunu tahmin edileceğini, gönderdiği el koyma kararında da görüleceği gibi mektupta değindiği hiçbir sorunun gerçek dışı olmadığını, tam tersi hakikatin ta kendisinin olduğunu, buldukları hapishanelerde kendi bakış açılarıyla tarif etmelerinin dahi kabullenemediğini, el koyma gerekçelerinin de ilk madde olarak yazdıklarını, İnsan Hakları Derneğine ve diğer kurumlara burada yaşanan hak ihlallerini içeren mektupları yazmaya devam edeceklerini, bu konu üzerinde duracağına olan inançlarını koruduklarını” aktarmıştır.

R. T. Ö. 25.09.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Eski bir İHD’li olarak bu mektubu yazdığını, hafızası kendisini yanıltmıyorsa 88 veya 89 yılında Doktor Alpaslan Bertay Başkanlığı döneminde İzmir Şubesi’ne üye olduğunu, aradan uzun yıllar geçtiğini, geçen o zamanın hemen hemen tümünü hapishanede geçirdiğini, 1991 den beri mahpus olduğunu, L ve D tipi haricindeki tüm hapishane tiplerinde kaldığını; 2022 Nisan ayından beri de bu hapishane olduğunu, hapishane sorununu en iyi bilen ve bu konuda saygıyı takdir eden bir çaba ve emek sahibi olduğumuzu, malum olduğu üzere hapishanelerdeki insan hakları ihlallerinin özellikle çözüm sürecinin bozulması ve akabinde darbe girişimiyle birlikte maksimum seviyeye ulaştığını, sorunun olmadığı hapishanenin, devletin gadrine uğramayan mahpusun olmadığını, yine çok iyi bildiği gibi hak mahrumiyetinde gadre en çok uğrayan mahpusların başta Kürt devrimciler, sosyalistler ve diğer muhalif kesimler olduğunu, hak ihlallerinin en çok yaşadığı yerlerin ise özelleşmiş infaz rejimlerinin uygulandığı, özel güvenlik politikalarının hayata geçirildiği hapishaneler olduğunu, daha somut bir ifadeyle Yüksek Güvenlikli olarak kodlanan hapishanelerin, özellikle derinleştirmek tecrit politikasıyla da öne çıktığını, uzun uzadıya Yüksek Güvenliklilerdeki tecrit sorunu başta olmak üzere günün 24 saatinde yaşadıkları tüm saat sorunları teker teker paylaşmak istediğini, ne var ki ve maalesef bunun mümkün olmadığını, bu mektuptan önceki sivil toplum kurumlarına ve hümanist duyarlılığıyla bilinen şahsiyetlere yazdığı 4-5 adet mektubun dipsiz kuyuya düşmüşçesine yok olduğunu, detaylara girmesi halinde bu mektubu da bloke edileceğini bildiğini, talebinin somut olarak şu olduğunu; hapishanelerin gerçek yüzünün demokratik kamuoyuna gösterilmesinin gerektiğini, sessizliğin, gerçeğin yeterince haykırılmamasının, belirli sorunların artmasına derinleşmesine ve müzmin hale gelmesine neden olacağını, seslerinin duyulmasını duyurulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

Y. A., 28.10.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde bulunan abisi M. A. için yapmış olduğu başvuruda yaşadığı sorunları aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Abisi M. A.’un 28 yıldır hapishanede olduğunu, daha önce iki defa mide ameliyatı geçirdiğini ve midesinin küçültüldüğünü, bu sebepten dolayı kilo kaybı yaşadığını; abisinin daha önce Tokat’ta bulunan cezaevinden Ankara Sincan’da bulunan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumuna sevk edildiğini ve 3 yıldır 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda yatmakta olduğunu, Ankara’ya geldiğinden beri tek kişilik koğuştta kalmakta olduğunu, tek başına kendi hayatını idame edecek durumda olmadığını, daha önce abisine kanser teşhisi konulduğunu, abisinin yaklaşık bir sene önce tekrar ameliyat olduğunu, bu sefer safra kesesinin alındığını, şimdi ise kalp rahatsızlığının var ve bu rahatsızlıktan dolayı ciddi sorunlarının olduğunu, abisinin sağlık raporu istemesine kendisine bu raporun verilmemesini, abisinin defalarca tedavi amaçlı hastaneye gitmek için dilekçe yazmasına rağmen hastaneye götürülmediğini, tek kişilik koğuştta kaldığını, ailesinin daha önce Kamu Denetçiliği Kurumu ve TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonuna yazılı başvuru yaptıklarını ancak kendilerine herhangi bir dönüşün olmadığını, aynı zamanda abisinin durumunda da bir değişiklik olmadığını, en son ailesinin iletişime geçtiğinde durumunun kötü olduğunu, tüm ailenin bu konuda savcılığa, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonuna dilekçe yazmasını ve durumuna dikkat çekmesini istediğini, bir an önce tedavisine başlanılmasının gerektiğini dile getirdiğini, abisinin sağlık sorunları ciddi bir boyuta ulaştığı için yaşamından endişe ettiklerini, abisinin 28 yıldır cezaevinde olduğu için avukatının olduğunu” aktarmıştır.

T. Ç. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “22.11.2024 tarihinde yapılan görüşmede “21.11.2024 tarihinde gerçekleştirilen koğuş aramasında kadın müdür tarafından sözlü provoke gerçekleştirildiğini, odaların dağıtıldığını, özellikle Bülent Öztürk’ün eşyalarının dağıtıldığını; tecrit koşullarının devam ettiğini, kurslara çıkarılmadıklarını, haftada 2 saat sohbet hakları olduğunu, sohbet zamanı aynı koridordakilerin aynı sohbet alanına çıkarıldıklarını, diğer mahpuslarla aynı alana getirilmediklerini, haftada bir gün sobete çıkarıldıklarını ancak üç gün olması gerektiğini, haftada 1 saat spora çıkarıldıklarını; 3. Katta PKK’li mahpusların, FETÖ’cü mahpusların ve adli mahpusların aynı katta tutulduklarını; yabancı mahpusların; D. İ.’in Suriyeli olduğunu ve ağırlaştırılmış müebbet mahpus olduğunu; B. A.’nin İran’lı olduğunu ve ağırlaştırılmış müebbet mahpus olduğunu; K. H.’in Iraklı olduğunu ve müebbet mahpus olduğunu; A. M. H. (Adı tam yazılmamış olabilir), Suriyeli olduğunu ve ağırlaştırılmış müebbet mahpus olduğunu” aktarmıştır.

M. A. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “22.11.2024 tarihinde yapılan görüşmede “Müebbet hükümlüsü olduğunu, Kasımın sonunda hapishanede 28. yılına girdiğini, 18 Mart 2023’de hapishanede bir mahpusun kalp hastalığından hayatını kaybetmesiyle ertesi gün söz konusu mahpusun odasına yerleştirildiğini, kalp rahatsızlığı, safra kesesi rahatsızlığı gibi hastalıklarının olduğunu, durumun acil olmasına rağmen sevklerin kurum tarafından yapılmaması sebebiyle tedavi olma sıkıntısı yaşadığını, 29 Mart 2024’de fizik tedavi için hastaneye sevk edileceğinin söylendiği ancak halen etmediklerini, bu hafta 3 kere sevk edileceğinin söylenmesine rağmen bu durumun gerçekleşmediğini, TİHEK’in ziyaret ettiğini ancak bir gelişme olmadığını; ağır hasta olmasına, ailesinin Ağrı/Doğubeyazıt’ta olmasına, ağırlaştırılmış müebbet değil müebbet hükümlüsü olmasına rağmen bu hapishaneye sevk edildiğini ve bu durumdan şikayetçi olduğunu, ailesinin yerleşim yerine yakın bir hapishaneye sevk edilmek istediğini, günlük 2 saat havalandırmaya çıkarıldığını, haftada 1 saat spora çıkarıldığını; A. K. isimli bir mahpusun psikolojik sorunları olduğunu, 8 aya yakındır aile görüşüne, sobete, spora ve aile telefonlarına çıkmadığını, sadece bakanlıkla görüşmeyi talep ettiğini” aktarmıştır.

Ş. M. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “22.11.2024 tarihinde yapılan görüşmede “10 Kasım 2016’dan beri cezaevinde olduğunu, 30 Eylül 2024’den beri açlık grevinde olduğunu, hapishane idaresinin açlık grevinde olması sebebiyle kendisine tavır aldığını, havalandırma dışında tecrit edildiğini, sohbet ve spora çıkarılmadığını, kendisinin protesto amacıyla 23 Ekim’den beri sağlık, tansiyon, kilo vb. kontrollerine çıkmadığını, hastanelere gitmediğini, kurum tarafından verilen ilaçlarda sıkıntı olmadığını ve ihtiyacından fazla miktarda verildiğini, gerçekleştirdiği açlık grevi sebebiyle göz kararması, baş dönmesi, başının üstünün zonklaması, kas ağrıları, uykusuzluk, gibi belirtiler yaşadığını, açlık grevine devam etmeyi planladığını; eşi ve iki çocuğunun olduğunu, ailesine yakın olacak şekilde Diyarbakır, Mardin cezaevlerine sevk için başvurduğunu ancak kapasite doluluğu sebebiyle

sevk taleplerinin reddedildiğini, henüz kesinleşmiş disiplin cezası olmadığını ancak açlık grevi gerçekleştirdiği için bir ay etkinlik cezası verildiğini, üst koridordan orta koridora çıkarıldığını, bu koridorda havasız kaldığı ve güneş ışığı alamadığı sebebiyle telleri açmak zorunda kaldığını, bu sebeple 5 gün hücre cezası verildiğini, tarafına herhangi bir ceza tebliğ edilmemiş olmasına rağmen haftada 2 saat gerçekleşen sohbete çıkarılmadığını, 8 yıldır çocuklarından ve ailesinden uzakta tutulduğunu, sesinin duyurulması istediğini” aktarmıştır.

A. A. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “22.11.2024 tarihinde yapılan görüşmede “Demokratik Modernite dergisinin içerisinden seçilen cümlelerin örgüt propagandası teşkil ettiği yönünde hazırlanan bir gerekçe sebebiyle verildiğini; TİHEK’ten jandarmaya hapishane koşulları hakkında yazı gönderildiğini, ancak hapishane idaresinin mevzuata ilişkin genel geçer cevaplar verdiğini, sosyal tecridin devam ettiğini, FETÖ’cü mahpuslara resim kursu vb. hapishane idaresi tarafından düzenlenen kurslara katılabildiğini ancak PKK’lı mahpusların katılmasına izin verildiğini, bu durumla ilgili herhangi bir yasağa ilişkin tebligat yapılmadığını; gelen-gidenler mektupların sansürlendiğini, mektuplar sebebiyle soruşturmaların açıldığını, resmi kurumlardan gelen mektupların açıldığı, örneğin TİHEK’ten gelen mektubun açılarak teslim edildiğini, ancak “görüldü” mührünün olmadığını; avukat görüşüne ve havalandırmaya çıkarken ve içeri geri dönerken üst aramasının yapıldığını, mahpuslar sohbete çıkarken çay, kahve doldurdukları termoslarının içlerinin arandığını; psiko-sosyal program kapsamında kapalı spor salonuna çıkarıldıklarını, ancak kapalı salonunun zemininin bozulmuş olduğunu, top vb. spor araçlarının olmadığını, bu sebeple spor yapılamadığını, ancak “kapalı alanda spora çıkarıldı” şeklinde yazıldığını, açık futbol sahasına ayda bir kere çıkarıldıklarını, ancak söz konusu sahanın temizlenmediğini, hijyen koşullarından yoksun olduğunu, yerde kuş ölümlerinin olduğunu, ayda en az üç kere spora çıkarılmaları gerektiği ancak çıkarılmadıklarını; S. Y. isimli mahpusun 77 yaşında olduğunu, tek başına kaldığını, kendini idame ettiremeyecek durumda olduğunu, sevkini sürekli ertelendiğini; Kayseri Bünyan Hapishanesinde D. B. isimli mahpusun yeni bir bacak protez ihtiyacı olduğunu, bacak protezi için toplanmış bir para olduğunu ancak Türkiye vatandaşı olmadığı için ailesinin hesabına para yatıramadığını, Ömer Faruk Gergerlioğlu’nun ziyaret gerçekleştirdiğini ve önceki bacak protezinin değiştiğini ancak protez bacağa uygun olmadığı için bacağının halen iltihap tuttuğunu” aktarmıştır.

R. T. Ö. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Kurs, atölye ve sosyal etkinlik gibi hiçbir faaliyetin yaptırılmadığını, ayda 3 defa spora çıkarıldıklarını bunlardan birinin aramaya denk gelmesi halinde sporun ayda ikiye düşürüldüğünü; genel olarak bütün sorunlarının tecrit hali üzerinden çoğaltıldığını, esas meselenin mahpusların tecrit halinin olduğunu ve bu hapishanenin mimari yapısının sorunlara sebebiyet verdiğini; günde 23 saat 12 metrekaare bir alanda hapis tutulduklarını, mahpuslara hiçbir şekilde dayanışma içerisinde bulunmadıklarını, bu nedenle psikolojik ve fiziksel olarak sorunlarının da arttığını; başka mahpuslarla birlikte yemek yenilmesi, ikramda bulunabilmeleri veya haftanın belirli günlerinde diğer mahpuslara görüşmeleri halinde çoğu sorunlarının çözülebileceğini, ancak bu haliyle hapishanenin hücre cezasının her gün her defa ve her saatte çektilerle mahpusların tecrit edildiğini; son 2 aydır akşam saatlerinde mahpuslara hastaneye sevk edileceğinin söylendiğini, mahpusun da akşamdan hazırlık yaptığını, sabah erkenden “hastaneye sevkini iptal olduğunun” söylendiğini, 6 kere üst üste hastaneye sevkini iptal edildiğini, bunun diğer tüm mahpuslara da yapıldığını, bir kısır döngü şeklinde akşamdan hastaneye sevk edileceğinin söylendiğini sabah erken de iptal edildiğini bunu hep tekrarlayarak devam ettirildiğini; bir adli mahpusun yaklaşık bir buçuk ay önce firar ettiğini ve kendisinin vurularak öldürüldüğünün söylendiğini sevklerin bu yüzden ertelendiğinin konuşulduğunu; 2 siyasi mahpusun Etilik Şehir Hastanesine sevk edildiğini, bir siyasi mahpusun jandarmaya “biz aynı davadanız niye ayrı götürüyorsunuz” diye sorduğunu, jandarmanın da hastanede tedavi için getirilen bir mahpusun firara teşebbüs ettiğini ve öldürüldüğünü “bundan sonra hiç kimseyi beraber götürmeyeceksiniz” şeklinde bir talimat olduğunu, az sayıda mahpusun götürülerek güvenlik önlemlerinin sıklaştırılacağına dair talimatın her gün jandarmalara verildiğini, bu nedenle ayrı götürüldüklerinin söylendiğini, bu olayın doğru veya yanlış olduğunu bilmediğini ancak bu sebeple sevklerin iptal edilmesinin mahpusları çok büyük şekilde mağdur ettiğini insanların tedaviye ulaşmasının imkansız hale geldiğini; kantinde ürün çeşidinin çok azaldığını ve kalitesiz ürünler getirildiğini, fiyatların fahiş derecede yüksek olduğunu, kantinden alınan tabakların sıcak yemek olunca çatladığını, satılan sütlerin markasız olduğunu, yiyeceklerin sürekli markasız ürünler olduğunu, daha sağlıklı ürünlerin satılması için başvurular yaptıklarını,

ancak idarenin kalitesiz ürünleri çok daha pahalıya satmayı tercih ettiğini, bunun sebebini bilmediğini; hakkında yasaklama kararı olmamasına rağmen çoğu kitabın kendilerine vermediğini, kitaplarda “Kürdistan” kelimesi geçmesi halinde “yasaklı kitap” denilerek el konulduğunu, idarenin böyle bir alerjisinin olduğunu; aile açık görüşü sırasında 2 mahpus ailesine çıplak arama dayatması yapıldığını, bu konuda suç duyurusunda bulduklarını, savcılığın kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdiğini, ancak herhangi bir gerekçe yazmadığını, savcılıkla görüşüldüğünü, savcılığın da bütün kameralara bakıldığını, ancak böyle bir şey olmadığını iddia ettiğini, ancak “şüphe durumunda kısmi çıplak arama yapılabilir bunu bilmenizi isterim” dediğini, bunun da çıplak arama dayatması iddialarının doğru olabileceğini ortaya koyduğunu” aktardı.

M. S. Ö. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Havalandırmanın sadece tavanının açık olduğunu, tavanın da çelik tellerle kapatıldığını, havalandırmaya aynı koridordaki mahpuslarla birlikte tutuklu mahpusların günde 1 saat 50 dk, ağırlaştırılmış müebbet hükümlüsü olan mahpusların ise günde sadece 1 saat havalandırmaya çıkarıldıklarını, havalandırmanın 4 tarafının duvarlarla çevrili sadece tavanının açık olduğu ve tellerle örülü olan bir alan olduğunu, 9*7=63 metrekare alana sahip bir oda olduğunu; çamaşırlarını sadece kendi hücrelerinde kuratabildiklerini, hücrede bir ip olduğunu, onun da 1,5-1,70 cm uzunluğunda olduğunu, kalın giysilerin hiçbir şekilde bu ipe asılamadığını, bunun da rutubete yol açtığını ileride büyük hastalıklara yol açabileceğini; ayda 2 kere genel aramanın yapıldığını, Çarşamba günleri sabah sporunun olduğu o saatte özellikle arama yapıldığını, bu genel arama nedeniyle spor haklarının ellerinden alındığını bu aramanın spor hakkına sayıldığı, mevzuat gereği “arama sırasında sosyal faaliyetler ertelenir” denildiğini, açık bir şekilde sosyal faaliyetlerin ertelendiğinin yer aldığını ancak mevzuat gereği “sosyal faaliyetlerin durdurulacağı” ibaresinin bulunmadığını ve infaz hukukunun yorumla genişletilemeyeceğinin bir kural olup bu nedenle infaz hakimliğine mahpusların başvurduğunu, ancak infaz hakimliğinin de bu taleplerini reddettiğini, spor haklarının da genel arama bahanesiyle ellerinden çalındığını; ayda 4 gün spor hakları olduğunu, bir aile görüş haklarının spor yerine sayıldığı, 2 spor hakkının da arama nedeniyle ellerinden çalındığını, geriye sadece ayda bir defa spora çıkarıldıklarını, ancak idarenin görüşmeler sırasında ısrarla “ayda 4 defa spor hakkınız var” dediğini, fiili durumun ise ayda sadece 1 saat spora çıkarıldıklarını, bu hapishanede bütün uygulamaların mahpusların aleyhine yorumlandığını ve mahpusların aleyhine olacak şekilde kullanıldığını; hapishanede 4 tane açık spor sahasının olduğunu, ikisinde top verilmediğini, sebebinin ise “duvara şut çekildiği, duvara şut çekilince de duvarın döküldüğünü, bu yüzden de mahpuslara top verilmeyeceğini” söylendiğini mahpusların da bu nedenle spora çıkmak istemediğini, mahpusların şut çekmeleri için minyatür bir kalenin olduğunu ancak duvarın gerçekten döküldüğünü ortanın toz duman olduğunu, kapalı spor sahasının da zeminlerinin kaplamalarının söküldüğünü, zeminin paramparça olduğunu, betonun attığını, mahpusların spor yaparken takılıp düştüğünü, bu hapishanenin 2,5 yılda bu hale geldiğini, bir de yüksek güvenlikli ve milyarlar harcadığının söylendiğini, milyarlarca paranın harcadığı yerde duvarın İzocam olduğunu, zeminde betonların paramparça olmasının nasıl açıklanacağını bilinmediğini, birkaç yıl sonra spor sahaslarının tamamının atıl ve yıkılmış halde olacağını; revire bazen haftada bir bazen de ayda bir çıkarıldıklarını, ancak hastane sevklerinin iptal edildiğini, sürekli olarak “personel yetersizliği veya asker gelmiyor” denilerek hastaneye götürülmediklerini, hastane sevklerinin ertelendiğini; metal tabak verilmediğini sadece plastik tabak verildiğini, bu tabaklarında çok kalitesiz olduğunu, kullandıktan sonra kırıldığını ve atmak zorunda olduklarını, çatalların kağıt çatal olduğunu, bıçağın ince ve alüminyum olduğunu, yumuşak alüminyum kullanıldığını, yiyecekleri keserken bu alüminyum bıçağın boyasının yiyeceklerin üzerinde kaldığını, meyve keserken de is renginin meyvelerin üzerinde kaldığını, kurşun gibi bir şey olduğunu, daha önce kaldığı hapishanelerde çelik bıçak ve çatalların kullanıldığını; daha önce hapishaneden yanlarında getirdikleri radyolara dahi el konulduğunu, “koğuştta radyo olduğu için verilmediğinin” söylendiğini, ancak bu radyonun da hapishane sisteminin radyosu olduğunu, sadece duyurular için bu radyonun kullanıldığını; TV kanallarında muhalif hiçbir kanalın olmadığını izlenen TV kanallarına da idarenin karar verdiğini, TV kanallarında 3 tane merkezi yayın olduğunu hapishanenin kanallarının olduğu ve yine duyurular için kullanılan radyolar olduğunu, idarenin radyo ve TV kanalları için mahpusların talepte bulunmalarını istediğini ancak yapılan başvurulara cevap verilmediğini; hapishanede berber olmadığını, mahpusların makine alabildiklerini ancak herkesin kendi saçını kesebileceğini, arkadaşlarından yardım alamayacağını, kendi hücrelerinde tıraş olabileceklerini, mahpusların en azından havalandırmada birbirlerini tıraş etme taleplerinin de reddedildiğini; hiçbir sosyal etkinlik ve sosyal faaliyetlerin yapılmadığını, sadece haftada 1 saat aynı modüldeki 6 mahpus ile birlikte spora çıkarıldıklarını, 10 kişi olarak spora çıkarılmak istediklerine yönelik başvurulara yaptıklarını ancak idarenin bu talebe

herhangi bir cevap vermediğini; siyasi mahpuslar dışında hapishanede tutulan diğer mahpusların atölye, resim, kurs gibi aktivitelerden faydalandığını, ancak hapishanede defalarca anons yapılarak atölye için isim yazdırılmasının istenmesine rağmen kendilerinin hiçbir sosyal aktiviteye çıkarılmadığını, idareye yapılan başvurulara “kontenjanınız yetmiyor” şeklinde cevap verildiğini, son verilen cevap ile diğer suçlardan dolayı hapishanede tutulan mahpuslardan siyasi mahpuslar yerine aktivitelere çıkarıldığının anlaşıldığını; temizlik ve hijyen malzemelerinin verilmediğini, para ile almalarının söylendiğini, kantinde saat satıldığını, bu saatleri satın aldıklarını, ancak mahpusların saati takmalarına izin verilmediğini, havalandırmaya çıkarken ve telefon görüşüne çıktıklarında saat takmalarına izin verilmediğini; kantin fiyatlarının çok fahiş olduğunu ve ihtiyaçları karşılayacak ürünlerin bulunmadığını, sürekli olarak talep dilen ürünlerin eksik geldiğini, kantinden ihtiyaç duyulan eşyaları tedarik edilemediğini, kantin listesinde çeşitlerin çok az olduğunu, kantin ile ilgili sorunlara ilişkin olarak bütün mahpusların idareye başvuru yaptığını ancak hiçbir cevap verilmediğini; aynı koridorda bulunan mahpuslarla bile kitap değişikliği yapamadıklarını, statik eğitim kitaplarının bile kitap kotasından sayıldığını, fotokopi kitapların hiçbir şekilde hapishaneye alınmadığını” aktarmıştır.

C. Y. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Teorik olarak her gün hücre cezası almış bir şekilde bu hapishanede tutulduğunu, tecrit halinde olduklarını, kendisinin üçlü odada kalmak istediğini ,ancak “böyle bir hakkının olmadığını” söylendiğini; ayda bir defa revire çıkarıldıklarını, ancak bazı hastalıkları olduğunu, revirde hiçbir şekilde çare bulamadığını, ameliyat için hastaneye sevk edildiğini ancak hastanenin yüzünü dahi göremediğini, tiroit hastası olduğunu, bel fıtığının olduğunu, 1 yıldır ameliyatının geciktiğini, Şubat ayından beridir bel fıtığı nedeniyle hastaneye sevk edilerek ameliyat olmasının gerektiğini, ancak hala hiçbir sevkini yapılmadığını, bu durumu doktora söylediğini, doktora “ben standartları istiyorum ekstra bir şey istemiyorum bir yıldır beni hastaneye göndermiyorlar” dediğini doktorun da kendisine “dışarıda da durum böyle, normal insanlar da bir yıl sonra randevu alıyorlar” dediğini, zehirli tiroit hastalığının olduğunu tahlillerinin yapıldığını doktorun kendisine “şu anda tiroidin durmuş” dediğini ancak bazen devam ettiğini; mahpuslardan R. K.'a 10 gündür her akşam hastaneye gideceksin denildiğini ancak sabahında hastaneye sevkini iptal edildiğini öğrendiğini; aynı koridorda bulunduğu mahpuslarla havalandırmada fotoğraf çekilmek istediğini, idarenin “tek tek çekileceklerini, böyle bir hakları olduğunu, ancak kendisi dışında birinin daha kadraya giremeyeceğini” söylediğini, ne yapacağını bilemediğini tek başına fotoğraf çektiğini psikolojik olarak böyle küçük olayların da kendisini çok yıprattığını, zaten tecritte bulduklarını; kendisine sürekli olarak kargoyla kitap gönderildiğini, ancak arkadaşları veya ailesinin aynı zamanda kendisine bir kart attığı veya mektup attığını bu mektupta sadece selamlarını iletmediğini, başka hiçbir şeyin olmadığını içinde sakıncalı herhangi bir ifadenin de bulunmadığını ancak bu yarım sayfalık mektup nedeniyle kitaplarının da yasaklandığını; Evrensel Gazetesine hapishanedeki tecrit koşullarını anlatarak bir mektup yazdığını, ancak bu mektuba el konulduğunu, el koyma gerekçesinde de “yalan yanlış bilgiler verilmiş” denildiğini, kendisinin de infaz hakimliğine başvuru yaptığını, yazmış olduğu mektupta hangi kelimenin veya hangi cümlenin yanlış olduğunun kendisine bildirilmesini istediğini, ancak başvurusunun reddedildiğini, daha sonra infaz hakimliği kararını mektubuna koyup Evrensel Gazetesine gönderdiğini idare ve gözlem kurulunun; infaz hakimliği kararına da el koyduğunu; bir grup gardiyanın çok saldırgan ve provokatif hareketlerde bulunduğunu, mahpusları kışkırtmaya çalıştığını, sürekli olarak kapıyı sert bir şekilde çalıp sert bir şekilde açıp sert bir şekilde çarptıklarını sürekli bağırarak konuştuklarını; mahpuslardan İ. Z., R. K. ve kendisinin telefon görüşünden geldikleri sırada bir gardiyana depoda bir eşyalarının olduğunu “acaba depoyu arayabilir misin?” diye sorduklarını gardiyanın da kendilerine “ben sizin emir eriniz değilim” diyerek üzerine yürüdüğünü, bütün gardiyanların toplandığını, bu nedenle 3 mahpusun da korkarak odalarına gittiğini, sonrasında şikayet ettiklerini ancak şikayete karşı da kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verildiğini; elbiselerinin içerde hiçbir şekilde kurumadığını Van ilinde de yüksek güvenlikli cezaevinde tutulduğunu, elbiseleri avluda kurutabildiklerini sürekli avluya çıkardıklarını ancak burada öyle bir uygulamanın yapılmadığını, “hücreden dışarıya bir kibrit çöpünü dahi götürmeyeceklerinin” söylendiğini; hücrede kalorifer olduğunu, bu nedenle pencereleri kapattıklarını, yine de elbiselerin kurumadığını, rutubet oluştuğunu bunun astım hastalığına yol açabileceğini, haliyle hastalıkları da tetikleyebileceğini, bu nedenle idareye başvurduklarını, ancak idarenin “elbiselerinizi içeride kurutun” dediğini; ayrıca koridorları da kendilerinin temizlediğini idarenin “koridoru temizlemeyeceğini” söylediğini” aktarmıştır

İ. K. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; "İdareye defalarca yazılı ve sözlü olarak başvurularına rağmen şikayetlerine ilişkin hiçbir sonuç alamadıklarını, aksine tecrit edildiklerini, mahpusların birbirinden izole edilerek yalnızlaştırıldığını, sadece ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası hükümlülerinin değil süreli hapis cezası alan tutuklu ve hüküm özlülerin de tek kişilik hücrede tutulduğunu; 29.12.2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'a aykırı bir şekilde adli suçlardan mahkum olan mahpuslarla terör suçlularının aynı üniteye barındırıldığını, bu durumun çatışmalara ve sorunlara neden olduğunu, bu konuda sürekli olarak başvuru yapıldığını idarenin de kendilerine aynı cevabı gönderdiğini ilgili cevapta; "Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumu'nun, 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkındaki Kanun'un 9. Maddesi 1. Fıkrasında belirtilen fiziki yapı ile 2. ve 3. Fıkrasında belirtilen suçlardan mahkum olan hükümlü ve tutukluları barındıran Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu olması, kurum fiziki yapı olarak 3 kat, 5 blok, her blokta 15 kısımdan (ünite) oluşmakta ve her kısımda da hükümlü tutukluların barındırıldıkları 6'sar adet tekli oda bulunmaktadır. Hükümlü ve tutukluların barındırıldığı odalarda kendine mahsus havalandırma bahçeleri bulunmamakta, havalandırma bahçesi olarak 2. Kat bloklarda avlu diye tabir edilen yerler kullanılmaktadır. Kurumda 1, 2 ve 3. Katta barındırılan tüm hükümlü ve tutuklular 2. Katta kendi barındırıldıkları odaların bulunduğu kısımda mevcut olan avluları havalandırma bahçesi olarak kullanılmaktadırlar. Hükümlü ve tutukluların aynı kısımda bulunan havalandırma bahçelerine çıkmaları nedeniyle, havalandırma, telefon görüş, açık ve kapalı görüş günleri vb. faaliyetlerin suç gruplarının ve varsa hasım olanların karşılaşmaması ile kurum, personel ve hükümlü tutukluların güvenliği göz önüne alınarak bir plan dahilinde düzenlenmektedir. Düzenlenmiş plan dahilinde oda/koğuşundan çıkarılan hükümlü ve tutuklular, aynı blokta kalan diğer hükümlü ve tutuklular ile karşılaşmayacak şekilde ve kendi suç gruplarına mensup hükümlü ve tutuklular ile aynı bloklarda ve tek kişilik odalarda barındırılmaktadır" denildiğini; ancak idarenin bu konularda hiçbir özeni göstermediğini ve sürekli olarak adli ve diğer mahpuslarla kendilerini karşı karşıya getirildiğini, hatta kendilerine saldırılmaya çalışıldığını; tüm meşru taleplerinin örgütsel amaç ön yargısıyla reddedildiğini, diğer terör hükümlülerinin aynı üniteye 2-3 katta kalabildiklerini ancak kendilerinin bu talebinin reddedilerek aynı suç türünden mahpuslarla aynı üniteye kalmalarına izin verilmediğini; farklı koridorlarda kalan mahpusların birbirleriyle temasta bulunmasına izin verilmediğini; 10 kişilik gruplarla haftada 10 saat olması gereken spor, sohbet gibi aktivitelerin aynı koridorlarda kalan 6 kişi ile ve haftada 1,5 saat olarak uygulandığını, idarenin bu konuda son derece mahpusların hayatını zorlaştıracak ve mahpusların aleyhine olacak şekilde yorum yaptığını, dahası kendi savunmalarında da ayrımcılık yaptıklarını ikrar ettiklerini, bu konuda Ceza Ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün genelgesini bahane ettiğini, kendilerine ve bakanlığa yanlış bilgiler verildiğini bu konudaki savunmalarında; "Kurum iç yönergesinde hükümlü tutukluların suç türü, yas ve cinsiyet gibi durumlarına göre 13 farklı kısma ayrıldıkları, günlük yaşam programı düzenlendiği, iyileştirme programlarına katılma, spor faaliyetleri, ortak etkinlikler, kurslar, kütüphane faaliyeti, havalandırma bahçesine çıkma, sohbet faaliyeti, revire çıkma, açık kapalı görüş faaliyeti, avukat-noter-uzlaşmacı ve arabulucu ziyareti, telefon görüşmesi, kurum berberhanesinden faydalanma gibi faaliyet saatlerinin bir program dahilinde ayrı ayrı belirlenmektedir. Ayrıca Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nün 22/01/2007 tarihli ve B:03.0.CTE.0.00.00.04/ sayılı 45/1 Genelgesi'nin "Ortak Etkinlikler" başlıklı 13. Maddesinde "Güvenlik bakımından tehlike yaratmadığı ölçüde, idare ve gözlem kurulu tarafından belirlenen istekli hükümlü ve tutuklular, 10 kişiyi aşmayacak gruplar hâlinde ve idarenin gözetiminde, açık görüş alanlarında veya diğer ortak yerlerdeki sosyal faaliyetler çerçevesinde haftada toplam 10 saati asmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilebilir. Bu faaliyet hafta içerisinde açık görüş, avukat ve ziyaretçi görüşlerini aksatmayacak şekilde yaptırılır. " hükmü gereğince; hükümlülerin bahsettiği gibi 10 saat değil de 10 saati aşmamak üzere sohbet amacıyla bir araya getirilmektedir." denildiğini, ancak İdarenin bu savunmasının kabulünün mümkün olmadığını, 2000 yılından bu yana uygulanmakta olan tutuklu ve hükümlülerin fiziksel ve psikolojik bütünlüklerinin ciddi şekilde zarar görmesine neden olan tek kişi ya da küçük grup izolasyon/tecrit uygulamaları ağırlaşarak yaygınlaşan bir sorun olduğunu, buna karşın Adalet Bakanlığı'nın 10 tutuklu ve hükümlünün haftada 10 saat bir araya gelerek sosyalleşmesini öngören 22 Ocak 2007 tarihli genelgesi (45/1) bile yürürlükte olmakla birlikte uygulanmadığını, Adalet Bakanlığı genelgesinin uygulanması için İHD'nin başvuru yapmasını dilediklerini, bunun için bütün mahpusların rica ettiğini, mademki idare genelgeye uyuyor o zaman adalet bakanlığının genelgesini uygulaması gerektiğini; kendi suç tipindeki mahpusların kurslara katılmasına izin verilmediğini, idarenin kendileri hakkında cevap vermediğini genel bir cevap verdiğini ancak bu konuda da yanıltıcı ve yalan bilgiler verdiğini, idare cevaplarında; "Kurumda hükümlü tutukluların etkili zaman geçirmeleri, sanatsal, sosyal, kültürel anlamda gelişmelerini sağlamak, salıverme sonrasında topluma uyum sağlamaları

amacıyla Sincan Halk Eğitim Merkezinden yağlı boya ve resim kursu, saç-sakal kesim ve bağlama kursu açılması için usta öğretici taleplerimiz doğrultusunda yağlı boya ve resim kursunun devam ettiği, diğer kurslar için ise usta eğitici görevlendirildiğinde kurların açılacağı, ayrıca iç hizmetlerde çalışan hükümlüler için kurum vaizimiz aracılığı ile Elif-Ba kursu planlandığı, kurum içerisinde kurs ve atölye faaliyetleri planlanırken personel durumu hükümlü ve tutukluların taleplerine göre değerlendirildiği, bu aşamada yağlı boya resim hüsnü hat kursu, Türkçe dil kursu, okuma yazma kursunun ve Kur'an'ı Kerim kursu verilmektedir. Bu kurslara her suç grubundan kursiyer alınmakta olduğu, her bir grup kurs bitiminde tekrar hükümlü ve tutuklulardan talepler toplanarak değerlendirme yapılmaktadır." Denildiğini ancak idarenin açık açık yalan söylediğini, kendilerinin bahsedilen yağlı boya ve resim kursları, hüsnü hat kursu, Türkçe dil kursu, okuma yazma kursunun ve Kur'an'ı Kerim kursundan hiçbir kursa dahil edilmediğini eğer ayrımsız tüm suç gruplarının dahil edildiği iddiası gerçek ise kendi suç gruplarından kimin dahil edildiğinin cevabının verilmesini talep ettiklerini, insan hakları derneğinin bu konuda idarenin yalan söylediğini ifşa etmesini istediğini dahası idareye sorarak kimin bu kurslara dahil edildiğini sormasını bu suç grubundaki bir kişinin bile dahil olmadığını gösterilmesini talep ettiklerini; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasından hükümlü olanların günde 1 saat, diğer suç tiplerinden mahpus olanların ise 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarıldığını, günün geri kalan 22-23 saatini tek kişilik kapalı hücrede geçirdiklerini, bu konuda idarenin ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerinin 1 saat 50 dakika havalandırmaya çıkarılması gerektiğini söylediğini ancak diğer mahpuslar için hiçbir cevap vermediğini; mahpusların kendi aralarında kitap-gazete değiştirmelerinin engellendiğini; keyfi disiplin cezalarının verildiğini; aramalarda kişisel yazı ve kitap çalışmalarına el konulduğunu; kendi paralarıyla aldıkları kitapların kendilerine verilmediğini; Kürtçe dilindeki gazete ve dergilerden yararlanamadıklarını; havalandırmaya her gidiş gelişte ikisi el araması, ikisi dedektör araması olmak üzere dört defa üst aramasının yapıldığını, detaylı aramanın onur kırıcı olduğunu, hastaneye gidişlerde bu arama sayısının sekize çıkarıldığını; ailelerinin Ankara dışında ikamet etmelerine rağmen görüş saatinin sabah 09.00'a alınarak ailelerinin görüşe gelmelerinin engellenmeye çalışıldığını; İnfaz ve koruma memurlarının açık görüş sırasında görüş alanında bulunduğunu konuşulan her şeyi duymaya çalıştığını hiçbir şekilde mahremiyete saygı duymadıklarını; açık görüşlerde kantinden talep edilen ürünler yerine farklı ürünler getirildiğini; yakınlarının açık görüşe geç gelmesi durumunda görüşürülmeden geri gönderildiğini; kantindeki ürünlerin fahiş fiyata satıldığını, kırtasiye malzemelerinin çeşitli olmadığını; elektrik faturalarının yüksek geldiğini ve Adalet Bakanlığı tarafından ödenmesi gerektiğini, bu konuda idarenin "Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya Ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'in "Elektrikli eşyalar" başlıklı 9.Maddesi "Aydınlatma dışındaki elektrik giderleri, Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu tarafından mesken abonelikleri için belirlenen ücret tarifesi esas alınarak ceza infaz kurumunca hesaplanan bedel üzerinden hükümlü tarafından karşılanır. hükmü gereğince yerine getirilmektedir." dediğini, hapisanede kullanılan bütün elektrik tüketimi koridorlar, idarenin kullandığı enerji, LKP (lokal kapı paneli) ve MKP (merkezi kapı paneli) nin enerji tüketiminin de mahpuslardan tahsil edildiğini, elektrik sayaçlarının koridorun sonunda bulunduğunu bu sayacın okunarak koridorda bulunan hücrelerde tutulan mahpusların kullandığı elektronik eşyalara göre mahpuslara fatura gönderildiğini, mahpuslara bir keresinde hangi elektronik gereçleri kullandığını sorduklarını, her şeyde olduğu gibi hücrelerin elektrik faturalarında da keyfiyetin olduğunu, mahpusların hücrenin önüne elektrik sayacı takılmasını istediklerini ve her hücrenin tükettiği enerjiyi ödemesini istediklerini ancak bu konuda da idarenin mahpuslara cevap vermediğini, yönetmeliği hatırlattığını ancak yönetmeliğe aykırı işlemlerin yapıldığının açık olduğunu; gönderdikleri mektupların "alındı" belgesinin kendilerine verilmediğini, idarenin "taahhütlü mektupların, mektup okuma birimi tarafından her salı ve cuma günleri hükümlü tutuklulara ilgili barkod numaralarının teslim edildiğini" diyerek yalan söylediğini yada tutuklu ve hükümlülere kendilerinin dahil olmadığını, kendilerine hiçbir şekilde alındı belgesi verilmediğini; radyo bulundurmalarına izin verilmediğini, televizyon kanallarında sorun olduğunu; hastaneye sevklerin mütemadiyen iptal edildiğini ya da ertelendiğini; hapisanede çok sayıda hasta mahpus olduğunu hastaneye sevklerin ertelenmesi ve İptal edilmesi nedeniyle basit hastalıkların bile sonradan ağırlaşan vakalara döndüğünü; mahpuslardan R. T. Ö.'ün prostat ,kulak, işitme ile ilgili hastalıkları olduğunu; mahpuslardan M. E. Ç.'nin prostat, astım, kronik hemoroit ve mide ülseri hastalıkları olduğunu, 60 yaşında olduğunu; Kadri Sönmez'in hipertansiyon hastalığı olduğunu; S. Y.'un 74 yaşında ve çok hasta olduğunu, 16 Kasım 2022'de kasık fitiği ameliyatı olduğunu, 2024 yılında da safra kesesinden ameliyat olduğunu, Hepatit-B, prostat, Apandis hastalıkları olduğunu; mahpuslardan K. A.'nın guatr hastalığı olduğunu ve kanser olduğunu; mahpuslardan C. Y.'ın spor yaparken betona takılarak düştüğünü daha önce kurşun isabet eden ayağının kırıldığını ve kaval kemiğinin de kırıldığını; mahpuslardan Ş. G.'ün kulağından ameliyat olduğunu ve işitme kaybı olduğunu; mahpuslardan M. M. A.'ın

bütün dişlerinin döküldüğünü, önde yalnızca 3 dişinin kaldığını, her gün hastaneye götürüldüğünü, ancak geri getirdiğini, dişle ilgili hiçbir tedavisinin yapılmadığını, implant yapılması için gerekli ücretin tamamını yatırdığını ancak yine de diş tedavisine başlamadığını; son 2 haftadır akşam saatlerinde bütün mahpuslara haber verildiğini, “yarın sizi hastaneye götürüleceğiz” dediğini ve mahpusların da hazırlandığını ancak sabah erken gelinerek “hastane sevklerinin iptal edildiğinin” söylendiğini, hastane sevkleri konusunda özellikle M. M. A.'a akşamdan haber verildiğini ve sabahında iptal edildiğini ancak durumun M. M. A. ile alakalı olmadığını bildirildiğini, bu konuda jandarmanın suçlu olduğunun söylendiğini, M. M. A. dış sorununun 7-8 yıldır devam ettiğini ve hala hiçbir tedavisinin yapılmadığını; mahpuslardan M. N. Ö.'in mide rahatsızlıklarının devam ettiğini, kronik mide ülseri hastalığı olduğunu; mahpuslardan M. B.'in sırtında kurşun olduğunu, ortopedik yatak kullanmakta ve spora çıkmadığını başka rahatsızlıkları da bulunduğunu; hapisnede çok ciddi bir yoksulluğun olduğunu ve yüksek güvenlikli hapishanesinin mimari yapısı nedeniyle mahpusların hiçbir şekilde yardımlaşmadığını, birbirlerine yardımda bulunmadığını; bazı mahpusların özellikle de yabancı mahpusların çok büyük sıkıntı çektiğini, hesaplarında para olmadığı için aileleriyle telefon görüşü yapamadığını, hiçbir eşya alamadığını su dahi içermediğini, mecburen idarenin verdiği hijyenden uzak vanadan akan suyu içmek zorunda kaldıklarını, hiçbir şekilde parasal yardım alamadıkları için odalarında televizyon, semaver vb. hiç bir şeyin bulunmadığını, bir bardak çay bile içemediklerini, sigara alamadıklarını, kendilerinin de bu mahpuslara yardımda bulunmadığını bu nedenle çok üzülüklerini, ancak elden hiçbir şey gelmediğini bu mahpusların D. İ., A. M. H. A., B. A. olduğunu; Z. A. B.'un ailesinin onu reddettiğini, vasi gerektiğini; özellikle hastane sevklerinin iptal edilmesinin jandarma ile ilgili olduğunu, “jandarmanın bulunmaması nedeniyle sevklerin yerine getirilemediğinin” söylediğini bu nedenle mahpusların tamamının Jandarma Genel Komutanlığına başvurduğunu, Jandarma Genel Komutanlığının da cevabında; “Sincan hapisane kampüsünde 11 adet Kapalı Cezaevi, Ekim 2023 ayında 10.832 mahpus, Ekim 2024 ayında 13.958 mahpus vardır. Hükümlü sayısı artmış ancak yetersiz sayıda kapasitedeki ring araç sayılarında ve taşıma kapasitesindeki bir artış söz konusu olmamıştır. Sonuç olarak jandarmanın hükümlü ve tutuklu sevk ve nakillerinin keyfi olarak iptal edilmesi söz konusu olmadığı, yapılamayan sevk ve nakil faaliyetleri Kapalı Ceza infaz kurumlarında olduğu gibi jandarmanın da yükünü artırmaktadır.” Denildiğini; talebi olan mahpusların odaları değiştirilmez iken talebi olmayanların odalarının değiştirildiğini; hasta ve yaşlı mahpusların tek kişilik odada tutulmasının hayati risk oluşturduğunu; odadaki su tesisatı parçalarının para ile satıldığını, para ödemeyen ya da ödeyemeyenlerin muslukları bozulunca tamir ettiremediğini ve susuz kaldıklarını; Pandemi dolayısıyla gerçekleştirilemeyen görüşlerin telafisinin yapılmadığını; İdarenin İnfaz Hakimliği ve Anayasa Mahkemesi kararlarını uygulamadığını; İnsan Hakları Demeği hapisaneler komisyonu sözcüsü Nuray Çevirmen'e 3 sayfalık hak ihlali içerikli mektup yazdığını ancak kişisel mektup olmaz denilerek Nuray Çevirmen'e gönderdiği mektuba el konulduğunu, uzun zaman kendisine bu mektubun vermediğini, daha sonra da Nuray ÇEVİRMEN'e yazmayıp insan hakları demeğine yazıp gönderdiğini bu sefer kabul ettiklerini ancak ulaşıp ulaşmadığını bilmediğini” aktarmıştır.

Y. D. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde;

“6 Şubat 2024 tarihinde tutuklandığını belirtti. Mektup hakkını kullanamadığını, verdiği mektupların gönderilmediğini ifade etti. Sohbet hakkının çok sınırlı olduğunu söyledi. Slogan attığı gerekçesiyle disiplin cezası verildiğini, bu cezaların sonucunda sohbet haklarının daha da kısıtlandığını, yapılan itirazların infaz hâkimliği tarafından reddedildiğini belirtti ve itiraz hakkının etkin bir şekilde kullanılmadığını ifade etti. 2000 yılında girdiği açlık grevlerinin sonucunda nörolojik bir hastalığa yakalandığını, bu hastalığının etkili bir şekilde tedavi edilemediğini söyledi. Hastaneye götürüldüğü araç ringlerinin çok kötü ve küçük olduğunu, insan taşımaya uygun olmadığını belirtti. İstanbul'daki duruşmalarına götürülmediğini ifade etti. Disiplin soruşturmasında savunma hakkının etkin bir şekilde kullanılmasına izin verilmediğini” aktarmıştır.

K. G. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde;

“6 Şubat 2024 tarihinde oğluyla beraber tutuklandığını; Prostat ameliyatı geçirdiğini; koğuştta 3 kişi kaldıklarını, hastaneye ulaşımın çok kötü olduğunu, araç taşıma ringlerinin çok küçük ve insan taşımaya uygun olmadığını, cezaevi yönetimine verilen dilekçelere cevap verilmediğini; ayaklarında kireçlenme olduğunu, ancak tedavi için tam teşekküllü bir hastaneye sevk edilmediğini; ayrıca duruşmalarına götürülmediğini” aktarmıştır.

H. T. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Tek kişilik hücrede kaldığını; Hepatit B hastası olduğunu ve ilaç erişiminde sıkıntı yaşadığını; Kornea bozukluğu olduğunu, tam teşekküllü bir hastaneye erişimde sorunlar yaşadığını; Hepatit B hastalığı için kontrol ve sevk muayene süreçlerinde sorun yaşadığını, ayrıca kelepçeli bir şekilde muayene edildiğini, oda aramalarının çok sık olduğunu, sık sık ani aramalarla karşılaştığını, hatta geceleri bile bu tür aramaların yapıldığını, kimi aramalarda eşyalarının dağıtıldığını ve zarar gördüğünü; mektup göndermede sorun yaşadığını, mektuplarının kaybolduğunu, kalitesiz alüminyum bıçaklar verildiğini, örneğin domates doğrarken bu bıçakların kırıldığını, plastik tabakların da çabuk kırıldığını, İnfaz hâkimliğine itiraz haklarının etkin bir şekilde kullanılmadığını; Anadilde savunma hakkının engellendiğini; hiç kimseyle temas kurmadığını ve ağır tecrit şartlarında yaşadığını” aktarmıştır.

M. B. ile, 22.11.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde yapılan avukat görüşünde; “Tek kişilik bir koğuştta 23 saat yalnız tutulduğunu, sadece günde 1 saat 6 kişiyle havalandırmaya çıktığını; haftada 2 saat sohbet ve 1 saat spor hakkı tanındığını, ancak bunlar dışında hiçbir ortak alan kullanımı bulunmadığını, günde yalnızca 1 saat, 6 kişiyle birlikte havalandırmaya çıkarıldığını; Birgün Gazetesi dışında muhalif medya organlarının gazete ve dergilerinin yalnızca bir gün dışında verilmediğini; sürekli oda aramalarının yapıldığını, bu aramalarda kitap, defter ve yazılı notlarına el konulduğunu, bu el koymalarda herhangi bir tutanak tutulmadığını, kitap ve öykü çalışmalarının “örgütsel çalışma” gerekçesiyle alıkonulduğunu; koğuştta 24 kitap sınırının uygulandığını, Kürtçe kitap ve dergilerin yanı sıra Hasan Cemal ve İsmail Beşikçi gibi yazarların eserlerinin verilmediğini, bu uygulamalara yönelik itirazlarının infaz hakimliği tarafından reddedildiğini; diğer hükümlülere kıyasla ayrımcılığa uğradığını, iş atölyelerine ve etkinliklere 3 yıldır çıkarılmadığını, şikayet üzerine bu durumun öğretmen veya personel eksikliği ile gerekçelendirildiğini; sağlık hizmetlerine erişimin kısıtlı olduğunu, taleplerin sürekli ertelendiğini, diş hekiminin bulunmadığını ve Sinüzit hastalığı nedeniyle ilaç talebinde bulunduğunu, ancak 1 ay dolmadan ikinci paket ilacın verilmediğini; spor alanlarının hijyenik olmadığını, temizlik malzemelerinin düzenli verilmediğini, cezaevi müdürüyle yapılan görüşmelere rağmen bu sorunların çözülmediğini; kantinde satılan ürünlerin pahalı ve kalitesiz olduğunu, örneğin 80 gramlık ton balığının 120 TL’ye satıldığını, ailesi tarafından gönderilen kolilerin kantinde satılan ürünler gerekçe gösterilerek teslim edilmediğini, kantinde alternatif ürünlerin bulunmadığını ve alınan ürünlerin genellikle kalitesiz olduğunu; oda aramalarının sık ve uzun sürdüğünü, eşyalarının zarar gördüğünü ve odasının tamamen dağıtıldığını söyledi. Aramaların taciz boyutunda ve amacını aşan bir şekilde yapıldığını; keyfi disiplin soruşturmalarının açıldığını ve açlık grevlerinin “terör faaliyeti” olarak değerlendirildiğini, 10 günlük açlık grevine karşılık 11 günlük hücre cezası verildiğini, disiplin soruşturmalarında anadilde savunma hakkının tanınmadığını ve gerekçe olarak anayasal resmi dilin Türkçe olmasının sunulduğunu; mektuplaşma hakkının sınırlı olduğunu, gönderilen taahhütlü mektuplara alındı belgesi verilmediğini; cezaevi yemeklerinin miktar olarak yeterli, ancak çeşitlilik açısından yetersiz olduğunu, yemeklerin sağlıklı bir beslenme için gerekli olan besin çeşitliliğini sağlamadığını” aktarmıştır.

R. T. Ö., 08.01.2025 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta yaşadıkları hak ihlallerini aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Hapishane yönetiminin yönetim anlayışı ve şahsi tasarruflarda ondan tamamen bağımsız olarak Yüksek Güvenlikli tip hapishanelerin fiziki mimari yapısından ve oluşturulan treatment ve tecrit sisteminden kaynaklanan ciddi problemlerin olduğunu, buna bir de mevcut hükümetin devrimci mahpuslara karşı merkezi politikaların da uyguladığı baskı ve teslim alma yöntemlerine göre pozisyon alan ve durumdan vazife çıkaran hapishane idarelerinin katkıları da etkilendiğinde mahpuslar açısından her şey çok daha fazla zorlaştığını, bu zorluklar ve yüksek güvenlikli ceza tecrit sisteminde işkence boyutuna ulaştığını, bu hapishanede kaba manada işkence, fiziki yönelim ve kaba eziyet yöntemleri olmasa da uygulanan kaskatı tecrit psikolojik işkencenin dik alası olarak tanımlanabileceğini, insanın zaman içinde sosyaliteden, insan olma niteliklerinden kopartan, çürüten, yalnızlığın dehizlerinde tüketmeyi amaçlayan bu tecridin ortaya çıkardığı sorunların kendi açılarından birincil nitelikteki sorun olduğunu ve diğer sorunların anası olduğunu; yüksek güvenlikli cezaevi tecrit sisteminin kırılmasının beraberinde pek çok sorunun çözümünü de getireceğini, bu genel girişten sonra kimi sorunları başlıklar halinde değinmekte yarar olduğunu;

- Günde 1 saat 50 dakika havalandırmada, ayda maksimum 3 saat spor sahasında/salonunda ve ayda maksimum 6 saat hobi/sohbet odasında sadece aynı koridorda bulunanların bir araya gelebildiğini, aylarca ve yıllarca aynı 3-4 kişiyle yürütülen bu etkinliklerin sosyalleşmek için son derece sınırlı olduğunun kesin olduğunu, koridor içi etkinliklerin süre ve tür

bakımından zenginleştirilmesinin yanında bu etkinliklerin farklı koridor ve bloklarda ki arkadaşlarıyla gerçekleştirilmesinin olanak sağlanmasının bireyin sosyal kültürel ve psikolojik gelişimi açısından elzem olduğunu,

- Resim, dil kursu, bilgisayar kursu ve atölye çalışmalarının hiçbirine bugüne dek dahil edilmediklerini, bazen disiplin cezalarının olması gerekçe gösterilse de disiplin cezaları olmadığı zaman da çıkarılmadıklarını, bu uygulamanın sadece PKK davasından olan mahpuslar için geçerli olduğunu,
- Sağlık hizmetlerine erişimde kimi sıkıntılar yaşadıklarını, bu sıkıntıların bazen hayati riskler doğurabilecek seviyeye ulaştığını, bu sorunun kaynağında hapisane idaresi veya devirdeki sağlık emekçilerinin olmadığını; hapisane nakillerini gerçekleştirmekle görevli askerler olduğunu, revir kampüsünün Devlet Hastanesine sevk ettiğini, kampus hastanesinin de gerekli durumlarda şehir hastanesine veya ilgili ihtisas hastanelerine gerekli sevkleri yaptığını, bazen aylarca beklenen randevu günü geldiğinde askerin araç veya personel yokluğunu gerekçe göstererek sevki iptal ettiğini; anlaşılması için kendisinden örnek vereceğini, 6 Mayıs 2024'te MR çekimi için Etlik Şehir Hastanesine sevk edildiğini, 7 Aralık 2024 tarihine randevu verildiğini, o gün geldiğinde de 7 ay sonra yukarıda belirttiği gerekçelerle sevkini iptal edildiğini, olasılıkla bir 7-8 ay daha bekleyeceğini, aynı sorunun randevu kolonoskopi işlemleri içinde yaşandığını, üstelik kanser şüphesi söz konusuyken aylardır Etlik Şehir Hastanesi Gastroenteroloji servisine sevkini yapılmadığını, bu hapisanede onlarca insanın aynı sorundan mustarip olduğunu,
- Toplatma kararı olmadığı halde kütüphane yönetmeliğine dayandırılarak kitaplarını el konulduğunu, içinde Kürdistan ibaresi geçtiği veya geçmiş uygarlıklara ait haritaların bulunduğu kitaplara keyfi olarak el konulduğunu,
- Süreli yayınları özellikle Kürtçe gazete ve dergilere erişimlerinin neredeyse imkansız olduğunu;
- Oda koridor değişim taleplerine son derece katı bir retçilikle yaklaşıldığını, hemen hemen hiçbir değişim talebinin kabul görmediğini, basit insani sosyal nedenlerle talep edilen bu değişimlerin gerçekleşmemesinin ruhsal gerilime yol açabildiğini;
- Ayda bir rutin genel arama, ayda en az 2 kez de kısmi arama yapıldığı halde son dönemlerde sıklıkla gece gündüz demeden bazen baskın aramalar yapıldığını, artık birer taciz ve yıpratma savaşına dönen bu aramaların kendilerini ciddi manada tedirgin ettiğini, akşam 19.00 sularında gece 21.00 ve sonrasında vardiya müdürü veya çoğu zaman da "kuşku üzerine" bahanesine sarılarak gardiyanların, baş gardiyan talimatıyla küçücük hücrede 20-25 dakika her şeyi didik didik ederek arama yapabildiklerini; sorunların çözümü için gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiklerini" aktarmıştır.

B. C. I. tarafından Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazılan ve 10.01.2025 tarihinde tarafımıza ulaşan mektubunda; "Politik yargılamalar sonucunda tutuklanan hüküm alan binlerce siyasi mahkumlardan biri olduğunu, daha önce gerek kendisinin gerekse diğer mahpusların pek çok kez yaşadığı hak gaspçılarının kuyu tipi hapishanelerin teşhiri için defaten yazdıklarını, kuyu tipi hapishaneleri mimari yapısıyla başlı başına hak gaspı yarattığını, mahpusu ağır tecrit koşullarına maruz bıraktığını, en temel haklarının mimari yapısı gerekçe gösterilerek kısıtlanıp gasp edildiğini, satırlara taşıdıklarıyla umutsuz ve karamsar bir tablo çizme gayesinde olmadığını, çünkü bu dayatmaları kabul etmeyenlerin ve direnenlerin olduğunu, bugün ülke hapishanelerinde haklarının gasp edilmesine, tecride, kuyu tipi hapishanelere karşı direnişin olduğunu, İzmir'de, Burdur'da, Antalya'da süresiz açlık grevine giren insanlar olduğunu; kendisini de 19 Aralık tarihinden itibaren Kuyu Tipi hapishanelere karşı direnişin bir halkası olmak için süresiz açlık grevine başladığını; yüksek güvenlikli olarak adlandırılan kuyu tipi hapishanelerin kapatılmasını, aynı siyasi grup olarak aynı koridoru paylaştığı arkadaşları ve Sincan 1 no'lu yüksek güvenlikli kapalı hapishanesinde bulunan sağlık sorunlarından dolayı tek kalamaz raporu olan hasta mahpus Ufuk Keskin ile beraber ailelerin arkadaşlarının bulunduğu ildeki kuyu tipi olmayan bir hapishaneye sevk olmak istediklerini; hak kaslarının ve baskı aracı olan gözlem ve idare kurullarının kapatılıp infaz yapmalara son verilmesini ve sürgünlere son verilmesini istediklerini; yaşadıkları hak gaspına karşı verdikleri adalet mücadelelerinin bu topraklarda verilen adalet mücadelelerinden bağımsız olmadığını, halkların verdiği mücadeleler sonucunda kazandıklarını insanca yaşama için dün de bugün de demokrasi nidaları atıp halklara insanlık dışı koşullara mahrum etmeye çalışanlar olduğu gibi direnenlerin olduğunu var olacağını" aktarmıştır.

F. K., 17.01.2025 tarihinde, Marmara L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupla, Sincan 1 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda bulunan oğlu U. K.'in yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Oğlu olan U. K.'in çok uzun yıllardır hükümlü olduğunu, kendisinin Tip-1 Diabetes Mellitus yani şeker hastası olduğunu, her gün günlük olarak 4 tane insülin kullandığını, ayrıca Çölyak ve Behçet hastası olduğunu, bu hastalıkların da dosyasında mevcut olduğunu, uzun zamandan beri İnsan Hakları Derneği hasta listesinde olduğunu, en son İzmir Aliğa Şakran 1 no'lu T Tipi Ceza İnfaz Kurumunda olduğunu, ancak 10.10.2024 tarihinde Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumuna sevk edildiğini, getirildiği cezaevinde tek kişilik odaya konulduğunu, şeker hastası olduğu için insülin kullandığını, daha önce kalmış olduğu bütün hastanelerde almış olduğu sağlık kurulu doktor raporlarında “tek kalamaz” şeklinde rapor verildiğini; 3 hastalığı taşıdığını bir de bunların yan etkileri olduğunu, en son kendisinin ve aynı zamanda vasisi olarak Ankara Sincan 1 no'lu Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu'na gittiğini, 11.10.2024 tarihinde Ufuk Keskin'i ziyaret ettiğini, kabul etmediklerini, cezaevi müdürüyle görüşmek istediğini, görüşmeyi kabul ettiklerini, konuyla ilgili konuştuklarını, kendisinin “Ufuk'un tek kalamayacağını, hasta olduğunu, Ufuk'u başka bir hastaneye gönderin, örneğin F tiplerine olabileceğini, Tekirdağ, İstanbul, Kandıra gibi” dediğini; müdürün de “benim elimde değil, ancak Ufuk Keskin'i en kısa zamanda hastaneye göndereceğim” dediğini ve gönderdiğini; gönderdiği hastane doktorunun da “Ufuk Keskin tek kalamaz” raporu verdiğini, ancak şu an yine tek başına kaldığını, talebinin oğlunun istediği bir hapisaneyeye gönderilmesi ve kendi talebini de bu olduğunu” aktarmıştır.

M. T., 06.02.2024 tarihinde Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Cezaevinde tutulan oğlu H. T. için yaptığı başvuruda; “Oğlu H. T.'in 2017 yılından bu yana cezaevinde olduğunu, şu anda Sincan 2 Nolu Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda olduğunu, burada tek kişilik odada tutulduğunu, oğluyla dün telefon görüşmesi gerçekleştirdiklerini, oğlunun kendisine “Odadaki camlara tel/elek takıldığını, ayrıca mektuplarım kendilerine ulaşmadığını, kendilerine gönderilen kitapların verilmemesini” aktardığını; oğluyla ilgili daha önce de problemler olduğunu, bu sorunların sadece oğlunun yaşadığı sorunlar olmadığını, bir çok mahpusun aynı sorunları yaşadığını, bu nedenle hem yazışma yapılmasını hem de ziyaret edilmesini istediklerini” aktarmıştır.

16) Van Yüksek Güvenlikli Tipi Kapalı Hapishanesi

A. B., 02.01.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulan oğlu A. B. için yaptığı başvuruda: “Oğlu A. B.'in, Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu, oğlunun yaralı olarak yakalandıktan sonra hapisaneyeye götürüldüğünü, sağ kolundan ve dirseğinden yaralı olduğunu, dirseği kurşun isabet etmesinden dolayı parçalandığını, kolundan sakat halde olduğunu, koluna platin takıldığını ancak platinin dışarıda olduğunu, bu sebeplerle oğlunun sağlık sorunları bulunduğunu, sağlık sorunları bulunmasına rağmen tedavisinin yapılmadığını, ameliyatının yapılmadığını, ilaçlarının verilmemesini, oğluyla en son 28.12.2023 tarihinde telefonla görüştüğünü, “kolundaki problem nedeniyle uzun zamandır ameliyat olmak istediğini ancak henüz ameliyat edilmediğini, sağlık durumuyla ilgilenilmediğini” söylediğini; bu görüşmede tutulduğu hapisanede “açlık grevlerinin başladığını, açlık grevi sürecinde hapisane idaresi tarafından telefonla görüşme hakkının yasaklandığını, telefonla görüşme hakkının kullanılmayacağını da” belirttiğini, dernekten oğlunun avukatla görüşmesi ve tedavisinin yapılması konularında gerekli girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

R. B., 23.01.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta yaşanan sorunları aktarmıştır. Beyana göre; “22.01.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Cezaevinde işkence yapıldığı iddialarının kendilerine iletilmesini, cezaevinde C5 odasında bulunan N. E., M. A., ve E. A. adlı mahpusların kurum amirinin talimatları doğrultusunda görevli gardiyanlar tarafından hakaret ve fizik şiddet uyguladıklarını beyan ettiklerini, yapılan işkencenin nedenlerinin taraflara geçme taleplerine karşılık olarak cezaevi yönetimine tepkisi olarak ifade ettiklerini, tarafsızlarda kalmaları için böyle bir saldırı durumuna vuku bulduğunu iddia ettiklerini, bu durumun gelişmesinin akabinde her üç mahpusun da C5 odasından alınmış olup akıbetlerinin bilinmediğini, söz konusu iddiaların araştırılması adına insani görev ve sorumluluk gereği durumu kısaca bilgileri sunmanın icap ettiğini, gerekli inceleme ve girişimlerde bulunulmasını talep ettiğini” aktarmıştır.

K. Ö., 02.02.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda tutulan kardeşi H. Ö. için yaptığı başvuruda; “2000 doğumlu olan kardeşinin 2016 yılında tutuklandığını ve tutuklu olarak yargılamasının devam ettiğini ve 8 yıldır da tutuklu olduğunu, ilk tutuklandığında çocuk yaşta olduğunu, tutuklandığında önce Van T Tipine alındı ve daha sonra da Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesine konulduğunu, cezaevine girmeden önce de zaten astım hastası olduğunu ve göğsünde şişlik bulunduğunu, cezaevine girdikten sonra basur hastalığı başladığını ve ameliyat olduğunu daha sonra da apandisit ameliyatı olduğunu, yine cezaevinde iken bağırsak rahatsızlıkları başladığını ve Chron hastalığı teşhisi konulduğunu, hapishanede kendine bakamayacak duruma geldiğini ve hastalığının da ilerlediğini; 27 Aralık Cumartesi günü telefon günü olmasına rağmen telefon açmadığını ve kendileri de Pazar günü cezaevini arayarak durumunu sorduklarını, cevap olarak “Pazartesi günü tekrar arayın” dediklerini, Pazartesi günü aradıklarında ise “Hastaneye kaldırdık, kendisini şimdi oradadır” dediklerini, zaten hastalıklarından kaynaklı olarak sürekli olarak hastaneye götürüldüğünü, oysa kendisinden telefon beklediğimizde zaten hastanede olduğunu ve bir önceki Salı günü yani 23 Aralık 2023 tarihinde Van Eğitim ve Araştırma hastanesinde bağırsaklarından ameliyat olduğunu, karnından 3 delik açıldığını ve torbalar takılmış vaziyette olduğunu, savcılık tarafından 30 Ocak 2023 tarihli olarak kendisine süresiz olarak refakatçi izni verildiğini ve yanına gidebildiğini, şu anda yoğun bakım ünitesinde tutulduğunu ve bakımına destek olmaya çalıştığını; sağlık durumundan dolayı aşırı derecede zayıfladığını ve durumu oldukça kötü olup tekrar hapishaneye geri dönecek halde olmadığını, hastalığı sürecinde 3-4 ay içinde 86 kilodan 60 kiloya kadar düştüğünü, zaten hapishane koşullarında kendisine yeterince bakmadığı için sağlığının kötüleşmiş olup, sürekli olarak bakıma ihtiyacı olduğunu, hapishaneye geri döndüğü takdirde oranında koşullarından kaynaklı olarak durumunun daha da kötüye gideceğini, bu nedenle tahliye edilmesini ve kendi yanlarında tedavisine devam edilmesini talep ettiklerini” aktarmıştır.

F. S., 20.05.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda şüpheli şekilde yaşamını yitiren R. S. için yapmış olduğu başvuruda; “12.05.2024 tarihinde gece 24.00 sularında Van Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz kurumunun yönetimi tarafından aileleri aranarak cezaevinde bulunan R. S.’in intihar ettiğinin söylendiğini; R.’in 12.05.2024 tarihinde babasını arayarak “iyi olduğunu, biraz paraya ihtiyacı olduğunu” söylediğini, kardeşleriyle gayet keyifli bir şekilde konuştuğunu, intihar edecek olanın kişinin neden para isteyip oda için televizyon ve semaver alacağını söyleyeceğini, bu nedenle kendilerinin R.’in ölümünü tamamen şüpheli bulduklarını, bu konuda hukuki destek ve ölümünün araştırılmasını istediklerini” aktarmıştır.

Ş. B., İ. T., V. Ö. 23.02.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupla yaşadıkları sorunları aktarmışlardır. Beyanlarına göre; “Cezaevinde sistematik olarak gerçekleştirilen baskı uygulamalarının meydana geldiğini, her geçen gün maneviyatlarına ve yaşantılarına yönelik keyfi müdahalelerin giderek arttığını, yaşam güvenliklerinin her bakımdan riske edildiği dayatma ve yönelimlerin yaşam haklarını ortadan kaldırmış vaziyette olduğunu, cezaevi yönetici grubunun yaşamlarını tehdit eden bir tavır ve tutum içerisinde olduklarını, bir tür psikolojik işkence durumu hakim kılarak mağdur etme, ıslah etme ve teslim alma dayatmalarının gün ve gün daha da şiddetli bir hal almış durumda olduğunu; önu alınmadığı takdirde daha da büyük neticeler doğurarak ciddi toplumsal intihallere mahal verecek bir hal alacağını, bu nedenlerden dolayı mevcut cezaevi yönetimi hakkında gerekli ikaz ve işlemlerin derhal başlatılmasını, yaşam haklarının güvenceye kavuşturulması adına gerekli mücadelelerin uygulanmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

N. A., S. A., 23.02.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdıkları mektupla yaşadıkları sorunları aktarmışlardır. Beyanlarına göre; “Cezaevinde sistematik olarak gerçekleştirilen baskı uygulamalarının meydana geldiğini, her geçen gün maneviyatlarına ve yaşantılarına yönelik keyfi müdahalelerin giderek arttığını, yaşam güvenliklerinin her bakımdan riske edildiği dayatma ve yönelimlerin yaşam haklarını ortadan kaldırmış vaziyette olduğunu, cezaevi yönetici grubunun yaşamlarını tehdit eden bir tavır ve tutum içerisinde olduklarını, bir tür psikolojik işkence durumu hakim kılarak mağdur etme, ıslah etme ve teslim alma dayatmalarının gün ve gün daha da şiddetli bir hal almış durumda olduğunu; önu alınmadığı takdirde daha da büyük neticeler doğurarak ciddi toplumsal intihallere mahal verecek bir hal alacağını, bu nedenlerden dolayı mevcut cezaevi yönetimi hakkında gerekli ikaz ve işlemlerin derhal başlatılmasını, yaşam haklarının güvenceye kavuşturulması adına gerekli mücadelelerin uygulanmasını talep ettiklerini” aktarmışlardır.

F. S., 20.05.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda şüpheli şekilde yaşamını yitiren R. S. için yapmış olduğu başvuruda; “12.05.2024 tarihinde gece 24.00 sularında Van Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz kurumunun yönetimi tarafından aileleri aranarak cezaevinde bulunan R. S.’in intihar ettiğinin söylendiğini; R.’in 12.05.2024 tarihinde babasını arayarak “iyi olduğunu, biraz paraya ihtiyacı olduğunu” söylediğini, kardeşleriyle gayet keyifli bir şekilde konuştuğunu, intihar edecek olanın kişinin neden para isteyip oda için televizyon ve semaver alacağını söyleyeceğini, bu nedenle kendilerinin R.’in ölümünü tamamen şüpheli bulduklarını, bu konuda hukuki destek ve ölümünün araştırılmasını istediklerini” aktarmıştır.

F. Ö., 29.07.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Ceza İnfaz Kurumundan yazdığı mektupta yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyana göre: “Son 4 yıldır ciddi kimi cilt hastalıkları yaşadığını, ellerinde yaşanan çatlama, kurumanın normal bir egzamayı açıklayamayacak boyutta olduğunu, her iki ellerinde parmak uçlarından başlayarak derinin kalınlaşmış sonra kuruyup kendiliğinden soyulduğunu ve kanamaya neden olduğunu, elde ve parmaklarda derin çatlaklar eşlik ettiğini, ne elbisesini ne de bir bulaşığı yıkayabildiğini, bunun için kaç sefer kurum revirine ve en son Van Bölge Hastanesi’ne Cildiye Bölümüne gittiğini, yazılan krem ve merhemler, düzenli kullanmasına rağmen ellerinde bir iyileşme olmadığını, bu rahatsızlığın sürekli kendisini tekrarladığını, ellerde yaşanan rahatsızlığını tam olarak neden kaynaklandığını bilmediğini, adeta elinin soyulduğunu, tekrar kabuk tutup, tekrar attığını, bir döngü şeklinde bu sürecin tekrarladığını; bir diğer rahatsızlığını da mide sorunu olduğunu, yaşadığı mide rahatsızlığından dolayı bundan yaklaşık bir yıl önce endoskopi yapıldığını, endoskopi sonucunda midede Helicobakteri olduğunun söylendiğini, ilaç tedavisine başlandığını, ancak verilen ilaçları düzenli kullanmasına rağmen bir iyileşme olmadığını, şimdi bile düzenli koruyucu Gaviscon şurubu kullanmasına rağmen midesindeki ağrı dinmek bir yana günlük yaşamını ciddi anlamda engellediğini, yaşadığı sağlık sorunlarının genel olarak bu ikisi olduğunu, günlük yaşam kalitesini düşüren yaşamının önünde engel oluşturan cilt ve mide rahatsızlığının kapsamlı bir tedavisi için gerekli tahlil ve tam teşhisin konulabilmesi için destek istediğini” belirterek kurumumuzdan yardım talebinde bulunmuştur.

Ö. K., 19.08.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinden yazdığı mektupta; “Kendisinde daha önce yüksek tansiyon hastalığının olduğunu, ilaçlarla geçiştirdiğini, fakat 11 Nisan 2022’de hem kalp krizi hem de tansiyona bağlı beyin kanaması geçirdiğini, o akşamki idare biriminin çabaları sonucu hayatta kaldığını, fakat kendisinde şu anda kalıcı hasarlar bıraktığını, idarenin bu çabalarına rağmen hastanedeki doktorların ideolojik davranışlarının bazen ki kendisini hastaneye götüren askerleri çıldırttığını, kavgalarına tanık olduğunu, yani 2 ay neredeyse kendisini ölümlerle karşı karşıya bıraktıklarını, ailesinin İHD İstanbul Şubesine başvuru yapmasıyla tedavisinin başladığını; Van Yüzüncü yıl Üniversitesinde de kendisine işitme cihazı verildiğini, bunun raporlu olduğunu fakat bir faydasını göremediğini, şu anda sağ kulağında %90 işitme kaybı, sol kulakta da %70 işitme kaybı olduğunu; bulunduğu cezaevi ne zaman revire çıksa hastane sevklerini yaptığını, hastane genel sağlık taraması için de çaba gösterdiğini, ancak hastanedeki doktorların ideolojik davranışlarından ötürü tedavi sini engelleyen durumların ortaya çıktığını; kalıcı hastalıklarını sıralayacak olursa, yüksek tansiyon, kalp, vertigo, diz kapağında su toplanması, bel ve boyun fitiği, zaten sağ kolu 1990’larda işkencelerden ötürü sakat kaldığını, beyindeki siyahlaşmanın iğnelerle geçtiğini ve açık ameliyata gerek duyulmadığını, bu saydığı hastalıklarının hepsinin raporlu olduğunu ve ilaçlarını kullandığını; cezasının 9 ay kaldığını ancak ne ilçe ne açık cezaevlerine geçebildiklerini ne de denetimli serbestlik haklardan yararlandıklarını; avukatının olmadığını, şu anda da fazladan ceza yattığını, daha önce fazla yattığı 30 ayı geçkin bir cezasının olduğunu, suç unsurunun aynı olduğunu fakat dosyası Ankara’da olduğu için maddi olarak da imkan olmadığını avukat tutamadığını” aktarmıştır.

E. G. V., 05.10.2024 tarihinde Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulan babasının yaşadığı sağlık sorunlarını aktarmıştır. Beyanlarına göre; “Babası A Gemicioğlu’nun Hakkâri KCK davasından yargılanıp 8 yıl 9 ay hapis cezası aldığını, verilen hapis cezası onandığından dolayı babasının 3 Ekim 2024 tarihinde evden alınarak hapishaneye götürüldüğünü, babasının kolon kanseri ve kalp hastası olduğunu, ayrıca prostat, şeker, tansiyon ve geçici bunama teşhisleri bulunduğunu, kendi başına yaşamını idare ettirebilecek durumda olmadığını, şu an Van Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanesinde tutulduğunu” aktarmıştır.

SONUÇ VE DEĞERLENDİRMELER

1. Yüksek Güvenlikli ve S Tipi Kapalı Hapishanelerinin F Tipi Hapishanelerden daha da ağırlaştırılmış bir tecrit ve izolasyonu sağlayacak şekilde inşa edilmiştir. Tek kişilik ve 3 kişilik odaların meydana getirdiği izolasyon ve havalandırmanın yalnızca bir saat olması nedeniyle 23 saatini odalarında geçirmek zorunda kalan mahpuslar üzerinde ciddi anlamda fizyolojik ve psikolojik tahribatlar meydana gelecektir. Hücre tipi cezalandırma sisteminin mahpuslar üzerinde psikolojik olarak rahatsızlıkların başlayacağı ve fiziksel olarak kas ve iskelet sisteminde tahribat meydana getireceği, bağışıklık sistemini zayıflatacağı, odada oluşan nem ve havalandırmanın yeterli olmaması nedeniyle de solunum ve akciğer rahatsızlıkları, romatizmal hastalıkların da başlayacağı unutulmalıdır.

2. Türk Tabipler Birliği'nin F Tipi Cezaevlerine Dair Raporuna Göre;

İnsanlar üzerinde yapılan araştırmalarda, sosyal izolasyonun zaman içerisinde duyuşsal ve algısal deprivasyonun eşlik ettiği yoksunlukla ilintili psişik ve organik zedelenmeler yarattığı görülmüştür. İzolasyon duyuşsal ve algısal stimülasyonların sınırlandırılması sonucunda algı ve duyu bozukluklarının gelişmesine neden olabilmektedir. Bu durum bazı psikiyatrik tablolarla ilintili olduğu gibi aynı zamanda görme ve işitme duyuşunda azalma, sinirsel tipte sağırılık, tinnitus (kulak çınlaması) bu sonuçlar arasında gözlemlenenlerden bazılarıdır. İzolasyonun süresi ve kişinin psikolojik arka planına bağlı olarak izolasyona maruz kalan kişilerde konsantrasyon bozuklukları, dissosiyatif tipte bozukluklar, depresyon, anksiyete bozuklukları, işitsel ve görsel halüsinasyonlar, uyku bozuklukları, entellektüel yeti azalması gibi tablolar ve semptomların ortaya çıktığı saptanmıştır. Yine bu tablolarla ilintili olarak agresif veya edilgen doğada davranış değişiklikleri, sosyal kimlik algısında bozulma, güvensizlik duyguları, kuşkuçuluk, sosyal ilişki kalitesinde azalma, karşı cinsle ilişki kurmada güçlük gibi bozukluklar geliştiği görülmüştür. Psikolog Zubek, 1969 ve 1972'de Kanada'da insanlar üzerinde yaptığı deneylerde, gönüllü denekleri, fiziksel olarak rahat ama ses, ışık, vb. uyarıların sınırlandırıldığı izole ortamlarda saatlerce tutmuştur. Dayanma süreleri farklı olmakla birlikte, deneklerin çoğunda sıkıntı, huzursuzluk, kötülük göreceği korkuları, sanrılar (hezeyanlar), işitsel ve görsel halüsinasyonlar ortaya çıkmıştır. Pencere dışarının görülemeyeceği kadar yükseğe yapılmış, yapay ışıkla aydınlatılan işyerlerinde; kısmi duyuşsal yalıtıma bağlı ruhsal, bedensel belirtilerin ortaya çıktığı, iş verimliliğinin düştüğü saptanmıştır.

Kişi, uyarıdan yoksun bırakıldığında, iç dünyasına ait uyarıların (hayaller, rüyalar, bilinçdışı süreçler vb.) dış uyarılardan yani gerçeklikten ayırt edememekte ve gerçeklik duygusunu yitirebilmektedir.

Tektaş Cezaevi'ndeki intiharları inceleyen bir araştırmaya göre, intihar eden mahkumların % 97'si tek başına hücrede kalanlardır (Anno 1985). Whit ve Schimmel (1994) bir cezaevinde intihar etmiş mahkumlar üzerinde yaptıkları çalışmada, intihar edenlerin %68'inin özel muameleye tabi mahkumlar olduklarını ve bunların 1'i hariç tümünün hücrede kaldıklarını bildirmişlerdir.

İzolasyon şartlarında bağışıklık sistemindeki yanıtta da değişiklikler gözlenmiştir. Tümör büyüme hızının arttığı, viral enfeksiyona yanıtın değiştiği saptanmıştır (Brain Behav. İmmun 1969/Journal of Experimental Animal Science, 1994)

İzolasyon şartlarında hareket kısıtlılığı ve nemli ortam nedeniyle kas ve eklem rahatsızlıkları, nem, havasızlık ve ısınma şartları nedeniyle tüberküloz dahil solunum sistemi rahatsızlıkları; enfeksiyon hastalıklarına eğilim artışı bu şartlar altında gelişebilecek diğer sağlık sorunlarıdır.

https://www.ttb.org.tr/eweb/rapor/f_tipi.html

3. Uluslararası mevzuatlar devletlere, özgürlüğünden yoksun bırakılan kişilerin sahip olduğu haklar konusunda yükümlülükler yüklemekle ve bu yükümlülükler Türkiye'nin ilgili mevzuatlarında yer almaktadır. Bunlar;

“Birleşmiş Milletler (BM) Kişisel ve Siyasal Haklar Uluslararası Sözleşmesi”nin 10. maddesinde açık bir şekilde “Özgürlüğünden yoksun bırakılmış kişiler insani muamele ve insanın doğuştan kazandığı insan onuruna saygılı davranış görme hakkına sahiptir” denilmektedir. Yine “BM Mahpusların Islahı İçin Temel Prensipler”in 1. maddesinde; “Bütün mahpuslara doğuştan sahip oldukları insanlık onurunun ve değerinin gerektirdiği saygıyla muamele yapılır” denilmektedir.

BM Herhangi Bir Biçimde Tutulan veya Hapsedilen Kişilerin Korunması için Prensiplerin Bütünü: “Madde 1- İnsani tarzda muamele yükümlülüğü: Herhangi bir biçimde tutulan veya hapsedilen bir kimse, insaniyetin ve insanın doğuştan sahip olduğu insanlık onuruna saygının gerektirdiği bir biçimde muamele görür”.

AİHS'in 3. maddesi uyarınca devlet, mahpusların “insan onuruyla bağdaşan koşullarda alıkonmasını, tedbirin infazına yönelik yol ve yöntemin kişiyi, alıkonmanın doğasında kaçınılmaz olarak bulunan sıkıntı düzeyini aşacak yoğunlukta ıstırap ve zorluğa maruz bırakmamasını, infazın pratik gerekliliklerini dikkate alarak, diğer şeylerin yanı sıra kişiye gerekli tıbbi yardımı sağlamak suretiyle, sağlık ve refahının yeterince sağlandığını güvence altına almakla” yükümlüdür.

AİHS'in 14. maddesinde düzenlenen “Ayrımcılık Yasası” ilkesine göre “Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır.”

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi'nin “Ceza İnfaz Alanındaki Tavsiye Kararları”nın 72/1. maddesi ise “tüm mahpuslara insanca davranılması” ve hapisanelerin “insan onuruna saygı gösterme zorunluluğunu kabul eden etik koşullar çerçevesinde” yönetilmesini öngörür.

Anayasa'nın başlangıç bölümünde “her vatandaşın onurlu bir hayat sürdürme ve maddî ve manevî varlığını bu yönde geliştirmeye doğuştan hak sahibi olduğu”, 17. maddesinde “kimsenin insan haysiyetiyle bağdaşmayan muameleye tabi tutulamayacağı” yazılıdır.

Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 2. maddesi “Ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazında zalimane, insanlık dışı, aşağılayıcı ve onur kırıcı davranışlarda bulunulamaz” hükmünü içermektedir.

“Ceza İnfaz Kurumlarının Yönetimi ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Tüzük” d e “Arama ve sayımlar sırasında insan onuruna saygı esastır (46. madde 9. fıkra)” hükmünü içerir.

5275 Sayılı Kanun'un “Hapis cezasının infazında gözetilecek ilkeler” başlıklı 6. Maddesinin 1.Fıkrasının b bendinde “Ceza infaz kurumlarında hükümlülerin düzenli bir yaşam sürdürmeleri sağlanır. Hürriyeti bağlayıcı cezanın zorunlu kıldığı hürriyetten yoksunluk, insan onuruna saygının korunmasını sağlayan maddî ve manevî koşullar altında çektirilir.” Denilmek suretiyle mahpusların hapisanede tutulma koşullarının insan onuru ile bağdaşacak koşullar altında olması gerektiği düzenlenmiştir.

TALEPLERİMİZ

Sonuç olarak hücre tipi olarak cezaevleri insanların ruh ve bedensel bütünlüklerine zarar vereceği, sosyal olan insan yaşamını olumsuz yönde etkileyeceği, özgürlüğünden mahrum kalma cezasının dışında da bir cezalandırma yöntemi olması nedeniyle hukuksal anlamda da çelişki yaratacağından dolayı bu ağır tecrit ve izolasyon sistemi kabul edilemez.

Hapis cezasının özü, kişiyi hürriyetinden mahrum bırakmaktadır ancak başvuruçuların aktarımları ve derneğimizin tespitleri doğrultusunda diyebiliriz ki Yüksek Güvenlikli Kapalı Hapishanelerde uygulanan tecrit uygulamaları, mahpusları fiziksel, ruhsal ve zihinsel olarak yıpratmakta, telafisi zor mağduriyetler yaratmaktadır. Tecrit uygulamasını hapis cezasının amacıyla bağdaştırmak mümkün değildir. Mahpusların maruz kaldığı tecrit uygulamalarını hukuken hapis cezası kavramıyla açıklamak mümkün değildir. Söz konusu uygulamalar Anayasanın 17/1. Maddesi güvenceye alınmış kişinin maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkı ile bağdaştırılmaz. Mevcut uygulamalar ancak kötü muamele ve zamana yayılmış işkence kavramlarıyla açıklanabilir uygulamalardır.

Yüksek Güvenlikli, S Tipleri ve F Tipi Hapishaneler kapatılmalı, mahpusların, insan onuruna uygun bir yaşam sürmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca mahpusların yaşam hakkı, sağlık hakkı korunmalıdır.

İnsan Hakları Derneği Merkezi Hapishaneler Komisyonu

